

Giới thiệu Cửu Vực Tà Hoàng

Đọc truyện Cửu Vực Tà Hoàng của tác giả Tâm Mộng Vô Ngân chương mới nhất full prc pdf ebook hỗ trợ xem trên thiết bị di động hoặc xem trực tuyến tại webtruyen.com

Nội dung chính của truyện cửu vực tà hoàng. Truyện nói về hần, là một người chắc chắn phải chết - một viên Bất Tử Chi Tâm, song phương gặp nhau, sáng lập nên một đoạn truyền thuyết.

Tần Thiên – bởi vì chiếm được khối Bất Tử Chi Tâm mà thoát khỏi bệnh, cùng lúc bị tất cả mọi người đuổi bắt. Trên con đường chạy trốn hần đã mở ra một hành trình tu hành.

Thái Cổ vũ trụ bao gồm chín đại tinh vực, vô số truyền thuyết được lưu truyền rằng: Ai có thể đạt tới cảnh giới bất diệt - vĩnh cửu và bất hủ? Ai có thể tiến vào cảnh giới trường sinh - sống ngang bằng trời đất?

Trên con đường tu hành Yêu – Hận đan xen, cô đơn tịch mịch. Từng từng câu chuyện, là đoạn đoạn truyền thuyết, vô số gương mặt – ân oán giao thoa.

Vượt qua tinh cầu, vượt sông vũ trụ, độc chiến thiên hạ, vĩnh viễn không cúi đầu!

Nhìn Tần Thiên vượt qua thời không, đi khắp vũ trụ, không vì cái truyền thuyết vĩnh hằng kia, mà là chính bản thân mình. Cửu vực tà hoàng là một bộ truyện hay không thể bỏ qua nhé mọi người. Truyện đang chờ mọi người đọc truyện này đến chương cuối của truyện cửu vực tà hoàng

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Ý Nghĩa Sinh Mệnh

Gặp mỹ nhân, chẳng thể quên

Một ngày không thấy, lòng phiền muộn thay

Phượng bay khắp chốn cao này

Tim Hoàng bốn biển chẳng tày công lao

Hận rằng nàng ở phương nào

(st)

Tiếng ca âm trầm mà sâu lắng quanh quẩn trong hoa viên, lộ ra vài phần hương tới, lộ ra mấy phần bi thương.

Trong hoa viên, trăm hoa đua nở, hương thơm quanh quẩn đầu đó.

Tần Thiên ngồi ở trên xích đu, ngửa mặt nhìn trời, nhìn trăm hoa, thế nhưng vẻ mặt hiện lên chút ưu thương.

Hần đi tới Thiên Y tiểu trúc này đã ba tháng rồi, ngày lại ngày tình huống thân thể hần mất dần đi sự sống khiến tâm tình hần theo thời gian trở nên già cỗi hơn.

Hần, Tần Thiên mới mười tám tuổi, nhưng thân thể gầy yếu như thiếu niên tuổi 15, 16, sớm đã không đi đứng được nữa, chỉ có thể ngồi phịch trên xích đu mà thôi, thời gian sống đang dần đếm ngược, cuộc sống thường nhật hiện tại đối với hần mà nói đã không có ý nghĩa gì nữa.

Tần Thiên – từ nhỏ bệnh tim bộc phát hoàn toàn, cái bệnh ma quái quán thân, hần thuộc số mệnh chết non.

Vì cầu y chữa bệnh cho hần mà người nhà bỏn tẩu khắp nơi, nghĩ nghĩ tất cả các biện pháp, nhưng cuối cùng cũng chỉ có thể nhịn đau mà từ bỏ hần.

Một năm đó, lúc Tần Thiên được mười hai tuổi, hần đã hiểu chuyện, hần cũng không ghét bỏ người thân của mình, một thân một mình cầu sinh khắp chốn, dựa vào ý chí kiên định, phải mất đến 6 năm thời gian hần rốt cục cũng tới được Thiên Y tiểu trúc này, đây là niềm hy vọng cuối cùng của hần.

Trên Khởi Nguyên đại lục, tiểu trúc Thiên Y này là nơi có y thuật cao nhất, là thiên đường của bệnh nhân.

Tục truyền: Thiên Y tiểu trúc chữa được bách bệnh, chưa từng một bệnh nhân nào chết ở tiểu trúc Thiên Y cả.

Vì cái truyền thuyết này, Tần Thiên không quản vất vả khó nhọc, cuối cùng cũng đi tới Thiên Y tiểu trúc, nhưng mà tình huống so với tưởng tượng của

hắn thật sự hồng bét.

Quả thật y thuật của Thiên Y tiểu trúc rất cao minh, tất cả bệnh nhân tới cửa cầu y đều được chữa trị, duy chỉ có trường hợp của Tần Thiên là một ngoại lệ.

Sau điều tra nghiên cứu, Tần Thiên bị bệnh tim bẩm sinh, dẫn đến chức năng của cơ quan nội tạng trong cơ thể đã bị thoái hóa.

Nếu là lúc mới sinh ra và được đưa tới Thiên Y tiểu trúc cứu trị, lúc đó mới có hy vọng cứu chữa.

Nhưng, bây giờ Tần Thiên đã được mười tám tuổi mới chạy tới đây trị bệnh, thân thể sớm đã hoàn toàn định hình, bệnh trạng ở vào giai đoạn cuối, không thể cứu vãn được nữa.

Tần Thiên từ nhỏ đã bị bệnh tim hành hạ, tính cách hết sức kiên cường, cho dù là đến phút cuối ở trên cõi đời này, hắn vẫn duy trì vẻ bình thản, thản nhiên đối mặt với tử vong.

Trên hành lang quanh co uốn lượn, một thân ảnh bạch sắc yên lặng ngược mắt nhìn Tần Thiên, ánh mắt vô cùng phức tạp.

Bước bước chân nhẹ nhàng, thân ảnh bạch sắc đó chậm rãi đi tới vườn hoa, dừng ở bên cạnh Tần Thiên.

“Lại suy nghĩ lung tung nữa rồi à”

Thanh âm êm ái động lòng người, lộ ra một cổ lĩnh vận cùng thánh khiết không nói nên lời.

Tần Thiên ngẩng đầu nhìn người mới tới, trên khuôn mặt thanh tú nở nụ cười.

“Người đã đến rồi à, xem ra hôm nay rất rảnh rỗi à”

Tần Thiên mười tám tuổi, thân thể mặc dù rất gầy yếu, nhưng lại thanh tú tuấn lãng, chỉ tiếc là tinh thần không được tốt lắm, hơi thở tử vong đã bao phủ quanh người hắn.

Thân ảnh bạch sắc kia là một nữ tử tuyệt mỹ xuất trần, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần ở tuổi 18, 19, một đôi mắt trong suốt như pha lê lóe lên lĩnh vận thánh khiết, cả người tản mát khí chất thần thánh không thể xâm phạm, giống như một vị tiên tử vậy.

Nàng chính là Y Thiên Tuyệt tại tiểu trúc Thiên Y, người ta đều gọi nàng là tiên tử, được xưng là đệ nhất nữ thần y trên Khôi Nguyên đại lục, có kỹ năng đặc thù là ‘Nguyên sinh lĩnh vực’ chữa được bách bệnh.

‘Nguyên sinh lĩnh vực’ của Y tiên tử rất là thần kỳ, có thể làm cho nguyên sinh của một người khôi phục đến trạng thái ban đầu, là loại mọn dùng trở về nguyên dạng, năng lực quay ngược lại – chữa khỏi bách bệnh.

Trải qua ‘Nguyên sinh lĩnh vực’ của Y tiên tử trị liệu, làm cho thân thể bệnh nhân đạt tới sinh mệnh cường thịnh nhất, do đó tiêu trừ bách bệnh.

Đây chính là nguyên nhân cơ bản nhất mà Thiên Y tiểu trúc có được y thuật cao nhất trên toàn đại lục.

Song, tình huống thân thể của Tần Thiên lại vô cùng quý dị, hắn không hoàn toàn đầy đủ, vừa ra đời đã bị bệnh trạng quán thân, cho dù ‘Nguyên sinh lĩnh vực’ có thần kỳ đi nữa, cũng không thể đưa bệnh trạng Tần Thiên trở về như ban đầu.

“Ừm, hôm nay bệnh nhân không nhiều lắm”

Y Thiên Tuyệt ngữ khí ôn nhu, nhưng trong ánh mắt bộc lộ ra cổ tức hận.

Tần Thiên nhìn biến hóa trong mắt của Y tiên tử, cười nói: “Có thể lưu lại ở Thiên Y tiểu trúc này được ba tháng, lại còn mỗi ngày cùng ở chung một chỗ với tiên tử, ta chỉ sợ bản thân mình là người thứ nhất rồi”

Y Thiên Tuyệt khẽ vuốt cằm, nhìn vẻ thản nhiên của Tần Thiên mà cảm thấy bi thương.

Làm một người thầy thuốc, Y Thiên Tuyệt đã cứu qua vô số người, kể từ sau khi nàng tiếp nhận tiểu trúc Thiên Y này, không một bệnh nhân nào chết ở đây cả.

Hôm nay, tựa hồ Tần Thiên sẽ đánh phá cái kỷ lục này, đánh vỡ truyền thuyết khôi tử hồi sinh của Y tiên tử.

Đối với hư danh, Y Thiên Tuyệt tịnh không để ý, cái nàng để ý chính là bệnh tình của Tần Thiên, cùng với vẻ bình tĩnh thản nhiên chịu chết của hắn.

Rất sợ chết – chính là bản chất gốc rễ của con người.

Tần Thiên, hao phí 5, 6 năm thời gian, ăn qua vô số đau khổ mới chạy tới được tiểu trúc Thiên Y này, điều này nói rõ hắn có dục vọng cầu y mãnh liệt, nhưng mà tiểu trúc Thiên Y này cũng làm cho hắn thất vọng nhất.

Nghĩ tới đây, Y Thiên Tuyệt rất cảm thấy áy náy, chính mình tạo ra truyền thuyết chữa trị bách bệnh, nhưng cuối cùng đối với bệnh tình của Tần Thiên lại

là bó tay chấm com, cái này là thiên đại châm biến a.

“Sinh mệnh của ngươi sắp hết rồi, ngươi có tâm nguyện gì chưa hoàn thành không?”

Nhìn Tàn Thiên, Y Thiên Tuyết thở dài sâu lắng.

Khỏe miệng Tàn Thiên khẽ nhúc nhích, lộ ra một nụ cười không cam lòng cùng bi thương.

“Trước khi chết lại được tiên tử chiếu cố, Tàn Thiên chết đi cũng không cảm thấy hối tiếc, ta chỉ cầu chúc cuộc đời này của tiên tử vui vẻ hạnh phúc”

Y Thiên Tuyết khẽ sờ nói: “Cảm ơn lời chúc phúc của ngươi, chẳng qua ngươi không nghĩ trước khi chết nói lời gì đó sao?”

Tàn Thiên sắc mặt biến hóa, ánh mắt trở nên mờ mịt, suy nghĩ lâm vào ký ức.

“Cả cuộc đời này của ta đều là tranh đấu với bệnh tật, đều ở bên bờ sinh tử mà bôn ba, bất khuất và thống khổ đã làm bạn với ta đi qua bao mùa Xuân Hạ Thu Đông. Hôm nay, lúc này đây sắp được giải thoát, nhưng mất đi ý chí chiến đấu làm ta cảm thấy vô cùng cô độc”

Y Thiên Tuyết khẽ nói: “Sinh mệnh sinh tồn đối với ngươi mà nói, nó có ý vị như thế nào?”

Tàn Thiên tự giễu nói: “Ta sẽ đem ý nghĩa này đến một cái mục tiêu nào đó, sẽ không sống cô độc”

Y Thiên Tuyết cảm thấy chấn động, nàng chưa bao giờ nghĩ đến, sinh mệnh sinh tồn đối với Tàn Thiên chính là cái ý nghĩa này.

Người bình thường cầu sinh chỉ muốn có cuộc sống tốt đẹp, hoặc vì tình yêu, vì thân tình, hoặc vì quyền thế.

Nhưng chưa có người nào lại giống như Tàn Thiên, chỉ để lại cho mình một lý do, để mình tự phấn đấu, không muốn sống cuộc sống cô độc.

Sinh mệnh Tàn Thiên đang dần về cuối, toàn thân hần bệnh và bệnh, tuổi thơ không có một giây phút vui vẻ nào, không mộng tưởng thành, có chăng chỉ là không ngừng đấu tranh với bệnh tật.

Là một người thầy thuốc, Y Thiên Tuyết hầu như có thể nhận ra về thống khổ này của Tàn Thiên, trong tâm khắc sâu không thôi.

Mặc kệ tình trạng thân thể hần như thế nào, nhưng ít nhất linh hồn của hần là cao thượng, là kiên nghị, không bất khuất.

Vì cái bất khuất này, vì cái kiên nghị này, Y Thiên Tuyết đều tìm mọi cách chữa trị cho hần!

“Khí quan thân thể ngươi đã bắt đầu suy kiệt rồi, đoán chừng sau ba ngày nữa, ngươi sẽ lâm vào hôn mê, không lâu sau là rời khỏi nhân thế”

Tàn Thiên nhẹ giọng nói: “Tiên tử vì ta mà bi thương sao?”

Y Thiên Tuyết đón nhận ánh mắt Tàn Thiên, vẻ mặt rất là phức tạp.

“Ta đang nghĩ, trên cõi đời này còn có hay không phương pháp nào khác nữa, có thể cứu sống được ngươi”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tiên Tuyên Thạch Nhũ

Tàn Thiên khẽ cười nói: “Từng có người nói với ta, tu luyện có thể giảm bớt bệnh tật. Đáng tiếc, ta đã tu luyện qua, nhưng mà tìm không ra loại pháp thuật tu luyện thích hợp với thân thể ta”

Y Thiên Tuyết nói: “Trái tim ngươi không hoàn chỉnh, cơ quan nội tạng lại chịu ảnh hưởng nghiêm trọng, chân khí tại trong kinh mạch lưu động chậm chạp, đúng là không thể nào tu luyện pháp thuật được”

Tàn Thiên nói: “Ta cũng nghe nói trên cõi đời này có thuật bắt tử, không biết có thể cứu sống ta hay không nữa?”

Y Thiên Tuyết trầm ngâm, nói: “Giới tu luyện trên Khởi Nguyên đại lục được phân chia thành 5 cấp độ, theo thứ tự là: Khởi Nguyên, Tạo Hóa, Bất Diệt, Trường Sinh, Vĩnh Hằng. thuật bắt tử mà ngươi nói đó, cũng còn được gọi bắt tử lĩnh vực, thuộc phạm vi Bất Diệt lĩnh vực. Bắt đầu là cảnh giới Khởi Nguyên, sau khi đạt tới cảnh giới Tạo Hóa mới có hy vọng đột phá cảnh giới Bất Diệt”

Tàn Thiên cười khổ, nói: “Nói như vậy là không có khả năng rồi”

Y Thiên Tuyết nhẹ giọng nói: “Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách, những đồ vật này đều là truyền thuyết, nhất là Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách thật sự có tồn tại hay không, không ai biết được. Về phần Vĩnh Hằng tâm, đây có lẽ truyền thuyết từ thời thượng cổ, đúng là chỉ có ở thái cổ, nó chỉ còn là thần thoại được truyền lưu qua vô số năm mà thôi”

Tần Thiên có chút thất lạc, bản thân mình sống được mười tám năm, trừ tranh đấu với bệnh tật ra, những chuyện đặc sắc của thế nhân cổ xưa, hẳn cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua bao giờ.

Nghĩ tới đây, Tần Thiên có chút tiếc nuối, càng nhiều hơn là bất khuất cùng không phục.

Khi sinh mệnh tới điểm cuối cùng, Tần Thiên mặc dù bình tĩnh, nhưng cũng không cách nào che giấu được vẻ cô đơn trong tâm hồn.

Y Thiên Tuyết nhìn Tần Thiên lại không biết nói cái gì cho phải.

Đúng lúc này, Thiên Y tiểu trúc đột nhiên xuất hiện một cổ chấn động nho nhỏ, làm Y Thiên Tuyết chú ý tới.

“Ta rời đi một chút xem có chuyện gì xảy ra không, ngươi hảo hảo đứng ở chỗ này nhé”

Đứng đây, Y Thiên Tuyết vội vã rời đi, rất nhanh đi tới được cốc ở phía sau tiểu trúc Thiên Y.

Tiểu trúc Thiên Y này mặc dù vô cùng nổi danh, nhưng diện tích thật sự lại không lớn lắm, nó tọa lạc tại trên một vách núi, ở phía sau là sườn đồi.

Sườn đồi có thác, có nước trong xanh, bên dưới vách núi là được cốc, nơi trồng được thảo của Thiên Y tiểu trúc.

Được cốc luôn có người thủ hộ, là một lão giả vận hắc y tầm 60 tuổi.

“Mới vừa rồi có chuyện gì xảy ra vậy?”

“Hồi bẩm tiểu thư, nơi chấn động chính là địa tâm của con suối, còn tình hình cụ thể thế nào ta cũng không rõ ràng lắm”

Y Thiên Tuyết quan sát những động tĩnh ở chung quanh, nhẹ giọng nói: “Ngươi bảo vệ tốt nơi này, ta đi xem một cái”

Bước đi nhẹ nhàng, quang mang quanh thân Y Thiên Tuyết chớp chớp đã xuất hiện trước mặt một cách cửa hư không, sau khi nàng tiến vào chớp lóe vài cái rồi biến mất.

Một khắc sau, Y Thiên Tuyết xuất hiện ở bên trong một địa huyệt tự nhiên, đây là chỗ sâu nhất, linh khí dày đặc mang theo từng trận hương thơm ngát mà lạ lùng.

Theo những bậc đá đi xuống dưới, Y Thiên Tuyết tìm đến chỗ có khí nóng nhất ở bên dưới đất con suối, nước suối kia hiện lên nhũ trắng ngà, tản mát ra mùi thơm lạ lùng dày đặc, khiến cho người ta say mê thả hồn vào trong đó.

Y Thiên Tuyết vừa nhìn thấy liền kinh hô lên: “Địa mạch linh tuyến này sao lại biến thành tiên tuyến thạch nhũ nhỉ, này ... này Chuyện này nếu tiết lộ ra ngoài, không mất bao thời gian, tiểu trúc Thiên Y này sẽ bị san phẳng bình địa a”

Trên Khởi Nguyên đại lục, địa mạch linh tuyến là thứ hiếm thấy, nhưng cũng không tính là gì, nói chung chung, cũng không khiến nhiều người chú ý cho lắm.

Nhưng, tiên tuyến thạch nhũ lại khác biệt rất nhiều, giá trị của nó so với địa mạch linh tuyến cao hơn không chỉ gấp trăm lần, là được vật thượng đẳng tăng trưởng thực lực cho một tu luyện giả.

Rất nhiều cao thủ ở cảnh giới Khởi Nguyên, khổ luyện mấy chục năm cũng không thể đột phá đến Tạo Hóa cảnh, nhưng mà nếu như uống một ngụm tiên tuyến thạch nhũ này, lập tức từ cảnh giới Khởi Nguyên bước vào Tạo Hóa cảnh, hiệu quả rất rõ ràng.

Y Thiên Tuyết là một thần y, đối với thạch nhũ tương đối rõ ràng, cho nên hiểu được giá trị thiết thực của tiên tuyến thạch nhũ, cùng với nó cũng là mang tới tai họa.

Nhìn tiên tuyến thạch nhũ đang sôi trào không dứt, đôi môi Y Thiên Tuyết khẽ nhúc nhích, một cổ tiên tuyến thạch nhũ trắng ngà không ngừng tiến vào trong miệng của nàng.

“Đúng là tiên tuyến thạch nhũ rồi, hơn nữa độ tinh thuần rất đậm đặc, có thể nói là tuyệt phẩm, đối với một tu luyện giả có trợ giúp thật lớn”

Y Thiên Tuyết tự mình thưởng thức, kiểm nghiệm hiệu quả của nó, trên khuôn mặt như ngọc lộ vẻ vui thích

Người bình thường uống một ngụm như vậy cũng không kim được sự vui mừng, nhưng mà Y Thiên Tuyết ngược lại trên mặt hiện vẻ lo lắng.

Đột nhiên lúc này, bên trong tiên tuyến thạch nhũ hiện lên một đoàn hồng quang, khiến cho cả địa huyệt chấn động khốn cùng.

Y Thiên Tuyết có chút kinh ngạc, yên lặng nhìn đoàn hồng quang ở địa tâm con suối, cảm nhận được một cỗ sinh cơ cường đại không gì sánh bằng, cùng với đó là một loại cảm giác kỳ diệu không nói nên lời.

Hồng quang không ngừng lóe sáng, hiện tần số đặc thù, thật giống như có sinh mệnh ba động vậy, tùy thời khắc tản mát ra sinh mệnh lực cường đại, cùng với hơi thở vạn vật thần phục.

Giờ phút này, đoàn hồng quang ở trên tiên tuyến đang quay cuồng, từ từ bay lên, càng trở nên rực rỡ hơn.

Y Thiên Tuyết cảm giác được tim của mình đang gia tốc, một cỗ khí thế cường đại bao phủ toàn bộ trên mặt đất địa huyết, làm cho cho nàng cơ hồ muốn quỳ xuống cúng bái, thần phục.

Trong địa huyết, hồng quang càng ngày càng thịnh, một ít tần số chợt lóe đó từ từ chậm lại, nhưng khí thế phát ra càng lúc càng lớn, làm cho Y Thiên Tuyết phải lùi lại mấy bước, thân thể dính chặt tại trên vách thạch bích, hoàn toàn không thể động đậy được.

Một khắc kia, trong mắt Y Thiên Tuyết toát ra sự rung động cùng hoảng sợ, đây rốt cục là cái đồ vật gì vậy, thật quá kinh khủng?

Một lát sau, hồng quang rốt cục trôi nổi trên mặt nước, một đạo ánh sáng huyết lệ mà kỳ diệu đặc dị bao phủ ở bên ngoài, khiến cho người ta không quá chói mắt, nhưng cũng làm cho người ta có cảm giác không rõ ràng.

Y Thiên Tuyết chăm chú nhìn đoàn hồng quang kia, cảm giác nó cũng không quá lớn lắm, nhưng ánh sáng kỳ dị ở bề mặt bên ngoài biến chuyển không ngừng, dù cho nàng cố ý nhìn nhìn cũng không thấy rõ được.

Một màn này chỉ kéo dài trong chớp lát, ngay sau đó hồng quang ở trên tiên tuyến thạch nhũ chuyển động xoay tròn, vô số quang mang hồng sắc trên mặt đất huyết động xoay tròn, tạo thành một loại xạ tuyến vô cùng kỳ diệu, hợp thành một tổ hợp ‘thể’ huyền diệu.

Đây là do một loại trận pháp không gian tạo thành, lộ ra vô thượng huyền cơ.

Y Thiên Tuyết là một thần y, tu vi bất phàm, đã luyện thành Nguyên sinh lĩnh lực, sớm đã đạt tới đỉnh phong cảnh giới Khởi Nguyên.

Mới vừa rồi, nàng uống vào không ít tiên tuyến thạch nhũ, tu vi thực lực trong cơ thể đang đẩy nhanh tốc độ phi tăng, kết hợp với cảnh tượng đặc thù trước mặt, làm cho nàng bước vào cảnh giới Tạo Hóa, đồng thời cũng có một loại linh ngộ ngoài ý muốn nào đó.

Tại một khắc kia, Y Thiên Tuyết quanh thân quang mang chớp động, những luồng sáng tản ra ánh ngũ sắc diễm lệ phát ra từ trong cơ thể của nàng, tự động cùng với những xạ tuyến hồng sắc bên trong địa huyết tụ lại với nhau, tạo thành một loại ‘thể’ hoàn toàn mới, từ từ tiếp cận thân thể Y Thiên Tuyết.

Theo một màn này xuất hiện, bên trong địa huyết liên khí động sơn hà, tiên tuyến thạch nhũ kia cũng biến thành từng sợi tơ màu trắng bạc tụ hợp thành một dãy dài hẹp, quay chung quanh thân thể Y Thiên Tuyết, tạo thành một quang lưới bao trùm toàn thân nàng.

Đó là một loại trận pháp, là một loại họa văn, là một môn thần thông, từ từ sáp nhập vào trong cơ thể nàng, làm cho tu vi nàng tăng lên nhiều lắm.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Bất Tử Chi Tâm

Cả quá trình này kéo dài được dài một hồi lâu, sau khi toàn bộ những sợi tơ màu trắng bạc được hình thành từ tiên tuyến thạch nhũ tiến vào thân thể Y Thiên Tuyết, thì tiên tuyến quay cuồng rồi biến mất, thay vào đó là thanh tuyến hoàn toàn trong suốt không thể trong suốt hơn.

Ở phía trên thanh tuyến, một đoàn hồng quang nhu hòa vẫn đang không ngừng lóe lên như cũ, dần dần hình thành một trái tim đang đập nhịp nhàng, sinh cơ bừng bừng.

Lúc này, quang mang trên người Y Thiên Tuyết từ từ biến mất, hai mắt lại càng thêm trong suốt sáng ngời, ngưng mắt nhìn cỗ hồng quang kia đang huyền trên không trung, phát hiện ra nó là một vật có hình tròn.

Trầm mặc chớp lát, Y Thiên Tuyết tiến lên mấy bước, vươn bàn tay ngon thon thon, nhẹ nhàng nâng đỡ đoàn hồng quang kia, ở thời điểm da thịt chạm vào vật hình tròn kia, hồng quang chỉ trong nháy mắt thu liễm rồi biến mất.

Nhìn kỹ, đó là một trái tim còn sống đang đập nhịp, lực nhịp đập rất mạnh.

Y Thiên Tuyết cực kỳ kinh ngạc, nàng làm sao cũng chưa từng nghĩ đến, ở bên trong đoàn hồng quang kia dĩ nhiên là một trái tim còn sống.

Theo y thuật mà nói, trái tim một khi thoát khỏi thân thể, sống tồn tại một mình là chuyện không thể nào.

Song, trong Thái cổ vũ trụ lại không thiếu cái lạ lùng, có bất tử chi thân, lại có người trường sinh, thì một trái tim còn sống cũng tính là lạ gì?

Chẳng qua, Y Thiên Tuyết không hiểu nổi, một trái tim còn sống sao lại xuất hiện ở chỗ này, nó có lai lịch ra sao, vì sao nó có thể sống đơn lẻ một mình?

Cảm thụ được nhịp đập mãnh liệt của trái tim, trong đầu Y Thiên Tuyết bỗng trống rỗng, vốn nàng muốn dò xét một chút trái tim này, ai dè vừa mới phát ra đầu óc liền trở nên trống không, cái gì cũng không nhớ được.

Chuyện quỷ dị như thế, đây là lần đầu tiên Y Thiên Tuyết gặp phải, nàng liên tục thử ba lần, kết quả đều giống nhau, cuối cùng chỉ đành buông tha ý dò xét đối với nó.

Trái tim huyền phù trong lòng bàn tay Y Thiên Tuyết, tự động hút lấy linh khí tiên tuyến thạch nhũ từ trong cơ thể của nàng, điều này làm cho Y Thiên Tuyết cảm thấy rất khiếp sợ.

Trái tim này không chỉ còn sống, trái lại giống như còn có ý thức, có thể tự làm chủ bản thân.

Nếu trái tim này cần dựa vào hút lấy tiên tuyến thạch nhũ để duy trì sinh mệnh, như vậy nó quyết định đi theo Y Thiên Tuyết rồi.

Dưới tình huống này, chuyện này rất dễ dàng bại lộ ra ngoài.

Vạn nhất chuyện này được truyền đi, tất sẽ mang tới cho nàng một tai họa ngập trời.

Đồng thời có một trái tim quái dị luôn đi theo chính mình như vậy, đối với bản thân Y Thiên Tuyết mà nói, đó là chuyện làm cho sồn tóc gáy, ban đêm hơn phân nửa là gặp ác mộng.

Nghĩ nghĩ đến chuyện này, Y Thiên Tuyết nhất định phải hảo hảo xử trí tốt trái tim này, nếu không sẽ đưa tới tai họa bất ngờ.

Một trái tim không chết, vậy Y Thiên Tuyết sẽ sắp xếp nó ở đâu đây?

Đem nó giấu đi, hay là đem nó đưa đi chỗ khác?

Nghĩ tới nghĩ lui, Y Thiên Tuyết vô cùng khó khăn đưa ra quyết định, bởi vì trong lòng nàng hiểu rõ, trái tim này không phải là chuyện đùa, nếu xử trí không thỏa đáng, sẽ mang đến cho mình, thậm chí là thiên hạ tai họa khôn cùng.

Sau lo nghĩ thật lâu, Y Thiên Tuyết đang ở thời điểm hết sức khó xử, một cái tên Tàn Thiên đột nhiên hiện ra tại trong đầu nàng.

Một khắc kia, một cái ý niệm chợt lóe lên tại trong đầu Y Thiên Tuyết, nếu như đem trái tim này đặt vào trong người Tàn Thiên, có thể hay không cứu sống được hần nhi?

Đây là một khóa bất tử chi tâm, thoát khỏi thân thể mà vẫn duy trì sự sống, nếu an trí tại trong cơ thể con người, vậy tình huống sẽ như thế nào?

Đây chính là một sự đột phá trong y học a, Y Thiên Tuyết chưa bao giờ thử qua, cho nên trong lòng lung lay muốn thử.

Dù sao Tàn Thiên cũng sắp chết, nếu có thể dùng trái tim này cứu sống hần, kia tự nhiên là tốt nhất a.

Nếu không cứu được hần, thì trái tim này sẽ không chết, Y Thiên Tuyết cũng coi như đã tận lực, trong tâm không còn điều áy náy nữa.

Có thể nói, biện pháp này đúng là nhất cử lưỡng tiện, trên khuôn mặt luôn buồn rầu của nàng lập tức hiện lên vẻ cười tươi.

Chủ ý đã quyết, Y Thiên Tuyết lập tức hành động, ánh sáng quanh thân chợt lóe, một cái thời không chi môn liền xuất hiện trước mặt, trực tiếp thông nhau với Thiên Y tiểu trúc.

Xuyên qua thời không, Y Thiên Tuyết trở lại Thiên Y tiểu trúc, điều đầu tiên đem trái tim đặt trong hộp gỗ, sau khi cất kỹ cẩn thận đi tới hoa viên.

“Trở lại rồi à, mới vừa rồi có chuyện gì xảy ra vậy, ta cảm giác được chấn động kéo dài rất lâu”

Tàn Thiên rất suy yếu, ánh mắt trong suốt lộ nét u buồn.

Y Thiên Tuyết cười nói: “Không có gì, ta đã xử lý tốt rồi. Hiện tại chúng ta đang thảo luận về bệnh tình của ngươi, ta đã nghĩ ra một phương pháp trị liệu mới, nhưng mà có thể thành công hay không, ta cũng không nắm chắc lắm”

Tàn Thiên vẻ mặt kinh sợ, nhất thời tinh thần phấn chấn, hỏi: “Biện pháp gì, cô mau nói đi”

Y Thiên Tuyết chần chờ, nói: “Trái tim của ngươi không hoàn toàn lành lặn, nếu như có thể thay một trái tim khác, có lẽ có cơ hội sống. Dĩ nhiên loại chuyện này lại vô cùng mạo hiểm, ta cũng không có nắm chắc bao nhiêu. Ngươi hãy cân nhắc suy nghĩ kỹ càng nha”

Tàn Thiên kinh ngạc, nói: “Đổi tim sao? Ai lại nguyện ý trao trái tim cho ta chứ?”

Y Thiên Tuyết nói: “Cái này ta tự có biện pháp, ngươi không cần suy nghĩ gì nhiều, ngươi có nguyện ý muốn thử một lần không, chúng ta lập tức bắt đầu tiến hành”

Tần Thiên trầm mặc, thay tim cũng không phải trò đùa, cái phương pháp này tại trên Khởi Nguyên đại lục trái lại chưa từng có người nào đề cập đến.

Mặc dù, Y Thiên Tuyết với y thuật thông thần, lần này giải phẫu cũng là mạo nguy hiểm thật lớn a.

Nhưng, Tần Thiên cũng không có lựa chọn nào khác, hắn không thay tim cũng chết, trái lại thay tim lại có một đường hy vọng.

“Được, dù sao ta tranh đấu với bệnh tật lâu rồi, mà cũng không phải một lần”

Thấy Tần Thiên đáp ứng, sắc mặt Y Thiên Tuyết cũng không quá vui mừng, ngược lại còn có cảm giác lo lắng.

“Nếu như lần này hôn mê không tỉnh lại, ngươi có di ngôn gì muốn lưu lại không?”

Tần Thiên cười khò, nói: “Nếu như ta chết, hy vọng sau khi chết có thể được chôn cất ở nơi này. Nơi này có người thỉnh thoảng đi qua, ta sẽ không cảm thấy cô đơn tịch mịch”

Y Thiên Tuyết hơi đau lòng, nhẹ giọng nói: “Tốt, nếu ngươi chết, ta sẽ đem ngươi chôn ở nơi này, cũng thường xuyên đến thăm ngươi”

Tần Thiên trên mặt hiện nụ cười.

“Có lời này của cô, ta không còn gì để tiếc nuối”

Ở chung ba tháng, ngày ngày tiếp xúc cùng Y Thiên Tuyết cũng đã nảy sinh tình bằng hữu thuần khiết, không còn quan hệ đơn thuần giữa bệnh nhân cùng thầy thuốc.

Y Thiên Tuyết mang Tần Thiên vào trong phòng, rất nhanh đã chuẩn bị xong đầu đầy những vật cần thiết, sau đó chính thức tiến hành giải phẫu thay tim.

Không tiết lộ bí mật của trái tim không chết, đến trợ lý giải phẫu cũng không cần, chuyện thay tim này không thể để cho một người nào khác biết được.

Y Thiên Tuyết thúc dục Nguyên sinh linh vực, đem thân thể Tần Thiên vào bên trong linh vực đặc thù, ở trong quá trình thay tim, lấy linh khí tiên tuyền thạch nhũ làm dịu thân thể hắn, để gia tăng tỷ lệ thành công.

Cả quá trình hao phí khoảng một canh giờ, bởi vì có liên quan đến Nguyên sinh linh vực, vết thương trên lồng ngực Tần Thiên không để lại bất cứ dấu vết nào, vì vậy ngoại nhân căn bản sẽ nhìn không ra bản thân hắn đã từng kinh qua giải phẫu thay tim.

Lần giải phẫu này có điểm đặc sắc, ngoại trừ y thuật cao siêu của Y Thiên Tuyết, cộng với hiệu quả thần kỳ của Nguyên sinh linh vực không để lại dấu vết gì, cái khóa bắt tử chi tâm này là điểm mấu chốt quan trọng nhất.

Y Thiên Tuyết vận dụng lực thần kỳ của Nguyên sinh linh vực đem trái tim không chết (bắt tử chi tâm) hoán đổi trên người Tần Thiên, đem mỗi một cái mạch máu tiếp nối nhau, kinh mạch nối liền nhau, tất cả điều này đều dựa vào lực của Nguyên sinh linh vực khép lại một cách tự nhiên.

Mặc khác, khóa bắt tử chi tâm này lại chủ động phối hợp, tự nó kết hợp hoàn mỹ với cơ quan nội tạng bên trong cơ thể Tần Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cuộc Đời Mới

Y Thiên Tuyết giải phẫu thành công, đem tiên tuyền thạch nhũ rót đầy mỗi một mạch máu, kinh mạch trong cơ thể Tần Thiên, điều này tương đương hắn đã thay đổi thành con người mới, cốt yếu là đảm bảo trái tim bắt tử trong cơ thể hắn vẫn còn nhịp đập.

Sau giải phẫu, Tần Thiên vẫn hôn mê bất tỉnh như cũ, điều này làm cho Y Thiên Tuyết hết sức lo lắng, nhưng chỉ có thể lẳng lặng chờ đợi mà thôi.

Đêm xuống, Y Thiên Tuyết vẫn thủ hộ bên người Tần Thiên, thỉnh thoảng kiểm tra tình huống thân thể của hắn, cũng không có điểm dị thường nào.

Sáng ngày thứ hai, thân thể Tần Thiên xuất hiện một chút khác thường, bắt đầu là toàn thân nóng lên, tay mặt đỏ bừng, đó là do khí huyết lưu thông quá nhanh mà tạo thành.

Y Thiên Tuyết cẩn thận kiểm tra mấy lần, trên mặt lộ ra nụ cười, lẩm bẩm: “Hắn chỉ cần cố gắng qua được cửa ải này, tỷ lệ sống sót lớn hơn rất nhiều”

Buổi sáng ngày này, tại vùng phụ cận tiểu trúc Thiên Y lục tục xuất hiện không ít cao thủ, điều này khiến Y Thiên Tuyết lập tức cảnh giác.

Thiên Y tiểu trúc là y quán nổi danh nhất trên Khởi Nguyên đại lục, được hàng tỉ người kính ngưỡng, có rất ít người dám tới nơi này gây chuyện.

Hôm nay, đột nhiên có rất nhiều cao thủ như vậy xuất hiện, hiển nhiên là hướng tiên tuyến thạch nhũ cùng bắt từ chi tâm mà đến.

Nghĩ đến bắt từ chi tâm quý dị, Y Thiên Tuyết liền hiểu được, phiền toái rốt cục cũng tới nơi rồi.

Đối mặt với tình huống như thế, Y Thiên Tuyết không có hành động thiếu suy nghĩ, Thiên Y tiểu trúc vẫn như mọi ngày, có như vậy mới không bị người ta hoài nghi tới.

Tới giữa trưa, cả người Tần Thiên nóng rần lên, toàn thân nóng hổi, đó chính là dấu hiệu dung hợp thân thể dưới sự dẫn dắt của bắt từ chi tâm.

Xế chiều, tình huống nóng rần càng lúc càng nghiêm trọng, Y Thiên Tuyết cũng bó tay chăm com, nằng đã tận sức tận lực, sống hay chết hoàn toàn dựa vào chính bản thân Tần Thiên nắm chặt mà thôi.

Đến tối, con nóng rần bắt đầu giảm dần, Y Thiên Tuyết rốt cục cũng mừng rỡ lộ nụ cười tươi.

Chỉ là, ở vùng phụ cận tiểu trúc Thiên Y lại xuất hiện càng ngày càng nhiều cao thủ, tiểu trúc Thiên Y này đã bị người ta quản chế nghiêm mật mất rồi.

Buổi sáng ngày thứ ba, Tần Thiên rốt cục đã thức tỉnh.

Y Thiên Tuyết có chút kích động, bàn tay nắm thật chặt tay Tần Thiên.

“Người đã tỉnh, cảm giác thân thể thế nào rồi?”

Nhân thân Tần Thiên có chút mờ mịt, một hồi lâu mới sực tỉnh tâm thần, lặng yên nhìn Y Thiên Tuyết.

Nhìn thấy biến hóa của Tần Thiên, Y Thiên Tuyết lo lắng nói: “Người làm sao vậy, ngay cả ta cũng không nhận ra sao?”

Tần Thiên khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Đầu của ta rất đau, cảm giác giống như là mộng ảo dài dòng, hư hư thật thật không biết đâu mà lần”

Y Thiên Tuyết nói: “Người hôn mê đã một ngày đêm, vừa mới tỉnh lại điều là như vậy cả, từ từ sẽ khôi phục lại thôi”

Tần Thiên giật mình, cảm giác cả người tràn đầy sức lực, so với trước đây suy yếu vô lực mà nói, sớm đã bị ném lên chín tầng mây rồi.

Xoay người đứng lên, trên mặt Tần Thiên lộ vẻ hưng phấn, cười to nói: “Bệnh của ta tốt lắm, thật sự tốt. Ta từ bây giờ chính là người bình thường rồi, ha ha ...”

Y Thiên Tuyết cũng không kích động như Tần Thiên, ngược lại cẩn thận kiểm tra một hồi tình trạng thân thể Tần Thiên, dặn dò: “Không nên cao hứng quá sớm, thân thể của người so với người thường bất đồng, tùy lúc có thể phát sinh vấn đề này nọ, vì vậy người phải chú ý bất cứ lúc nào cũng lưu ý đến biến hóa thân thể. Mặt khác, có chuyện gì đều phải nói rõ cho ta biết”

Tần Thiên thu hồi nụ cười to, hỏi: “Chuyện gì?”

Y Thiên Tuyết nghiêm mật, nói: “Người phải lập tức rời khỏi nơi này, đi được càng xa càng tốt, nếu không đại họa lâm đầu”

Tần Thiên kinh ngạc đến ngây người, không hiểu, nói: “Ta vì sao lại rời đi, ta vừa rồi không có trêu chọc người nào mà, như thế nào dẫn đến tai họa lâm đầu?”

Y Thiên Tuyết cười khò, nói: “Trái tim mà ta thay cho người, là một trái tim bắt từ, lai lịch cụ thể thế nào ta cũng không rõ lắm. Hai ngày trước nó đột nhiên xuất hiện, cũng là lúc gây ra chấn động đó, lúc ấy người cũng cảm ứng được mà. Hiện tại, rất nhiều cao thủ chạy tới nơi này, ta đoán chừng đều hướng trái tim bắt từ đó mà tới. Cái đạo lý thất phu vô tội, hoài bích có tội, ta tin tưởng người hiểu được đạo lý này”

Tần Thiên không ngốc, hần từ nhỏ đã bị bệnh quán thân, vì thế tính cách hần sớm đã trưởng thành.

Vì cầu y, Tần Thiên hần đọc vạn quyển sách, đi hàng ngàn dặm đường, mặc dù tiếp xúc với tầng lớp thấp nhất xã hội, nhưng coi như là có được kiến thức bất phạm rồi.

“Sau khi ta đi, vậy cô sẽ ra sao?”

Y Thiên Tuyết khẽ thở dài: “Ta e rằng cũng không lưu lại ở đây được bao lâu nữa, phải rời đi thôi. Chuyện này chỉ có ta – người biết mà thôi, tuyệt đối không thể lộ ra cho người thứ ba, nếu không đều đưa tới tai họa lâm đầu cho chúng ta”

Tần Thiên có chút áy náy, tự trách nói: “Là ta đã liên lụy đến cô, ta quả thực không biết nên nói cái gì đây”

Y Thiên Tuyết an ủi: “Không nên nói như vậy, ta cảm thấy đây là duyên phận giữa ta và người, nếu trái tim bắt từ đó không tới, người cũng không thể nào sống được. Sau khi người rời khỏi nơi này, hãy tận lực tự nhiên một chút, đừng cho người ta thấy được sơ hở. Mặt khác, ta đưa cho người chiếc giới chỉ này, mang nó trên tay, vạn nhất gặp cái nguy hiểm gì, người liền hướng về chiếc nhẫn hô to Thiên Tuyết triệu hoán, đến lúc đó sẽ có cao thủ hiện thân bảo vệ an toàn cho người”

Tần Thiên chần chờ một lát, nhưng cuối cùng vẫn nhận lấy chiếc nhẫn đeo vào ngón giữa.

“Cô đem cái này cho ta, vậy cô sẽ ra sao?”

Y Thiên Tuyết cười nói: “Lúc này ta có thực lực cảnh giới Tạo Hóa, người bình thường không làm gì được ta. Hơn nữa, ta là Y tiên tử, trên Khởi Nguyên đại lục sẽ không có người nào gia hại ta đâu”

Tần Thiên vuốt vuốt cằm, đột nhiên hỏi: “Với thể chất hiện tại của ta, có thể tu luyện thần thông đạo thuật được không?”

Y Thiên Tuyết chần chờ chốc lát, nói: “Cái này tạm thời khó mà nói được, điểm mấu chốt là ở trên trái tim đó, bên trong nó ẩn chứa rất nhiều bí mật, vì vậy ta cũng không hiểu rõ lắm”

Tần Thiên nói: “Khi nào thì ta còn có thể gặp lại cô?”

Y Thiên Tuyết cười cười nói, giọng thanh nhã: “Hữu duyên tất sẽ gặp lại, vô duyên có muốn cũng không thể gặp”

Tần Thiên nhìn nụ cười thánh khiết của Y Thiên Tuyết, nghiêm mặt nói: “Chúng ta nhất định sẽ gặp lại, cô hãy cẩn thận bảo trọng!”

Cười tự nhiên một tiếng, Tần Thiên vào giờ khắc này, cho thấy một cỗ mị lực kinh người, làm cho tâm linh Y Thiên Tuyết xúc động thật lớn.

Nhìn bóng lưng Tần Thiên dần dần mất dạng, ánh mắt Y Thiên Tuyết cực kỳ quái dị.

Mình làm như vậy, rốt cục đúng hay sai?

Khóa bất tử chi tâm này dưới tình huống độc lập vẫn còn sống, đây cũng là cực kỳ bá đạo kinh khủng.

Hiện giờ đã dung nhập vào thân thể Tần Thiên, kết hợp lẫn nhau, sẽ mang đến cho đại lục Khởi Nguyên cái hậu quả gì đây?

Bất tử chi tâm cộng người tất chết, bọn họ gặp nhau sẽ biểu thị cho cái gì?

Lấy bất tử chi tâm kết hợp với người chắc chắn chết, mang theo sinh – tử, sẽ làm thay đổi những thứ gì?

Khởi Nguyên đại lục, nguyên thủy chi sơ, cửu vực tình không, thái cổ truyền thuyết.

Rời khỏi Thiên Y tiểu trúc, Tần Thiên hô hấp không khí trong lành, đây là lần đầu tiên sau mười tám năm cảm nhận được hoạt động của sinh mệnh lực đang chảy xuôi tại trong cơ thể của mình.

Từ nhỏ hần bị bệnh tật ma ám, chưa từng có thể giống như bây giờ, cảm nhận được sinh mệnh cường đại, thân thể cường tráng.

Nhìn núi non xa xa, Tần Thiên nở nụ cười xuất phát từ đáy lòng, cuộc sống mới đang đợi chờ hần khám phá.

Quay đầu lại, Tần Thiên thoáng nhìn cái nơi mà hần đã lưu lại ba tháng qua, đây là bước ngoặt cuộc đời mới của hần, nhất định không thể nào quên lãng được.

Tiểu trúc Thiên Y này tọa lạc giữa vách núi, quang cảnh bốn phía chung làm lòng người say mê, rời xa trần thế ồn ào náo nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Đầu Mối Sơ Hiện

Tần Thiên lưu ý cảnh tượng chung quanh một chút, trên bầu trời bao la rộng lớn quanh đây thỉnh thoảng có tia sáng hoa mỹ xẹt tới xẹt lui, tất cả những tia sáng kia đều là của cao thủ cao đẳng, trên mỗi một người đều tản mát ra quang mang sắc màu khác nhau.

Tần Thiên lưu lại tại tiểu trúc Thiên Y những ba tháng, đã từng gặp qua không ít tu luyện giả đến đây cầu y, đối với tính tình của những người thân hình to lớn hơi có chút hiểu biết.

Đại lục Khởi Nguyên vô cùng khổng lồ, môn phái tu luyện đếm không kể xiết, ở trong cái đại thế giới Khởi Nguyên này cũng tính là nơi nổi danh và giàu có nhất.

Dựng lên đại thế giới chính là Thái cổ vũ trụ, là một trong chín đại thế giới, được xưng khu vực trung tâm Thái cổ vũ trụ, thuộc về Trung Thiên tinh vực.

Thái cổ vũ trụ gồm có chín đại tinh vực, mỗi một tinh vực đối ứng với một đại thể giới, Khởi Nguyên đại thể giới chính là trung tâm của chín đại thể giới.

Ở Khởi Nguyên đại thể giới, vạn vật sinh linh đều có thể tu luyện, tu vi cao thấp được chia thành bốn cấp độ, theo thứ tự là Khởi Nguyên chi đạo, Tạo Hóa thuật, Bất Diệt thần thông, Trường Sinh chi thuật.

Cao thủ tu luyện đến Khởi Nguyên cảnh là đạo pháp, cao thủ Tạo Hóa cảnh là thuật pháp, cường giả Bất Diệt cảnh là thần thông, vương giả Trường Sinh cảnh là tiên thuật

Đạo là căn cơ, Thuật là biến hóa, Thần thông là quảng đại, Tiên thuật là vô cương.

Đây là phương pháp phân chia thống nhất trên chín đại tinh vực Thái cổ vũ trụ. Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách.

Nghe nói, từ khi Thái cổ vũ trụ vừa mới hình thành, khai thiên tích địa đã được truyền lưu rồi.

Ở trên đại thể giới Khởi Nguyên, có hàng tỷ tỷ tinh cầu, sinh linh vô cùng tận.

Có cái có sinh mệnh, có cái thì không có sinh mệnh.

Phàm, trong vũ trụ có sinh mệnh là có thể tiến hóa, loại tiến hóa này ở một ý nào đó mà nói, là có thể thông qua tu luyện mà hoàn thành.

Lấy đại lục Khởi Nguyên làm ví dụ, bốn cấp bậc tu luyện được phân chia cụ thể là: Khởi Nguyên chín cảnh, Tạo Hóa bảy cảnh, Bất Diệt năm cảnh, Trường Sinh ba cảnh.

Những điều này, nhưng thật ra Tàn Thiên cũng không rõ lắm, hắn chẳng qua là trên đường cầu y, nhìn thấy một số tia sáng bất đồng lóe ra quanh thân bay tới bay lui trên bầu trời.

Còn về phần những người này thuộc về cấp bậc ra sao, thực lực mạnh bao nhiêu, đối với người mang theo bệnh tật như hắn mà nói, hắn không có lòng dạ nào mà chú với ý.

Từ lúc sinh ra cho đến hiện tại, Tàn Thiên thuộc đại lục Khởi Nguyên, là hình thái sinh mệnh hèn mọn nhất, đê tiện nhất, ngay cả làm một người bình thường còn không được tính nữa là, vậy thì càng đừng nói đến giao tiếp những người mạnh mẽ cao quý này.

Tại trong trí nhớ Tàn Thiên, cái hắn thấy gặp được người có thân phận cao quý, thần thánh mà xinh đẹp nhất chính là Y Thiên Tuyết của tiểu trúc Thiên Y, bởi thế đối với phàm nhân như hắn được xem là nhân vật lợi hại nhất rồi.

Thu hồi ánh mắt, Tàn Thiên bước những bước có lực cường kiện, theo sơn đạo đi xuống, rời khỏi cái địa phương đã làm thay đổi sinh mệnh của hắn.

Đối với Tàn Thiên mà nói, cuộc sống mới đã chính thức bắt đầu, mặc dù hắn còn chưa nghĩ tới, cuộc sống sau này của mình thuộc cái dạng gì, nhưng trong lòng hắn hiểu rõ, trước mắt phải rời khỏi nơi trọng yếu nhất này cái đã.

Có được cuộc sống mới, cả người Tàn Thiên tràn đầy sức lực, trên khuôn mặt thanh tú tuấn lãng lộ vẻ cười lạnh cùng hồ hững.

Tàn Thiên, từ nhỏ đến lớn nhận sự khinh thường cùng cười nhạo của người bên cạnh, tính cách sớm đã bồi dưỡng thành một loại kiên cường lạnh lùng, tâm chí cường ngạnh vượt xa so với người bình thường khác nhiều lắm.

Đi vắng, Tàn Thiên bởi vì bệnh tật quấn lấy thân, đem tất cả tinh lực để đối phó với bệnh tật.

Hiện tại, trọng sinh cuộc đời mới, về bất khuất cùng kiên cường bẩm sinh này mới từ từ hiển lộ trên người Tàn Thiên.

Đây là một thay đổi từ trong ra ngoài, nói rõ nhân sin Tàn Thiên đã biến hóa.

Dọc theo sơn đạo đi xuống, Tàn Thiên rất nhanh đi tới quan đạo, dừng lại một chút, trực tiếp nhắm hướng Nam mà đi.

Khởi Nguyên đại lục rộng lớn, nghe nói có cửu châu bát hoang, chỉ một Vân Châu thôi mà đã có bảy quốc gia, nhân khẩu vượt qua trăm ức, trong đại thể giới Khởi Nguyên, phàm nhân chiếm số lượng nhiều nhất.

Trong đại thể giới Khởi Nguyên, môn phái lớn nhỏ vượt qua trăm vạn, trong đó nổi danh nhất phải kể đến Khởi Nguyên bách cường.

Trong trăm vạn môn phái, xếp hạng top 100 thuộc đại phái, lịch sử của nó đã vượt qua mười vạn năm, là tồn tại cường đại nhất trong đại thể giới Khởi Nguyên.

Tàn Thiên từng một mình lưu lạc sáu ... nhiều năm ở khắp nơi, đối với một số ít tiên phái tu chân mặc dù không quen, nhưng những tiểu môn phái nhập lưu, vẫn thường xuyên nghe người ta nhắc đến.

Tàn Thiên thuận đường tiến về phía trước, đi không được ba dặm đã gặp một trạm kiểm tra, điều này làm Tàn Thiên rất cảm thấy kinh ngạc.

Đến gần lại nghe được, đây là trạm kiểm tra của Ngũ Hồ môn Vân Châu bố trí nên, cụ thể là kiểm tra cái gì thì không ai biết được, nhưng Tàn Thiên ăn ước rằng, chuyện này có liên quan đến trái tim bất tử ở trong cơ thể của mình.

Ngũ Hổ môn đối Vân Châu mà nói, chỉ là một tiểu môn phái nhập lưu, nhưng với thường dân bình thường mà nói, vẫn là không nên trêu chọc tới.

Tần Thiên trà trộn trong đám người, từ từ nhích từng chút một tới nơi trạm kiểm tra, phát hiện nội dung kiểm tra rất bình thường, phần lớn bắt lộn là từ hướng nào, từ đâu tới đều bị lục soát toàn thân.

Tần Thiên sắc mặt như thường, kiểm tra hết sức đơn giản như vậy, muốn ứng phó cũng không quá khó khăn.

“Tên gì, từ đâu tới, muốn đi đâu?”

“Tần Thiên, đến Phụng thành, chuẩn bị về nhà”

Đối mặt kiểm tra, Tần Thiên lộ vẻ hết sức trấn định, nhìn bề ngoài không thể nhìn ra chút khác thường nào.

Người kiểm tra cẩn thận lục soát thân thể Tần Thiên một hồi, cũng không phát hiện sự khác thường nào.

“Thật là một con quỷ nghèo kiết xác, đi... đi nhanh đi”

Tần Thiên trên người không có đồng nào, người kiểm tra mò nửa ngày cũng không kiểm soát được, nên hơi có chút không nhịn được.

Tần Thiên cười lạnh một tiếng, không tức giận, bản thân mình đúng là cùng mạt, trong thời gian sáu năm chỉ toàn ăn xin mới tới được nơi này.

Sau khi thông qua trạm kiểm soát Ngũ Hổ môn, Tần Thiên bước nhanh hơn, chuẩn bị rời xa tiểu trúc Thiên Y, đồng thời rời xa nơi thị phi này.

Ý nghĩ của hắn là cực kỳ tốt, nhưng mà đi về phía trước không được mười dặm, thế nhưng gặp thêm một trạm kiểm soát nữa.

Lần này, Tần Thiên chậm rãi cước bộ, trên khuôn mặt thanh tú lộ vẻ ngưng trọng.

Lúc trước, Ngũ Hổ môn kiểm tra, Tần Thiên căn bản là không để trong lòng.

Nhưng, trạm kiểm soát thứ hai này thì không giống với, dĩ nhiên là đại pháp dùng chân khí quán nhập vào bên trong cơ thể để dò xét.

Đối với người bình thường mà nói, thiết lập trạm kiểm soát bằng chân khí này, khi thân thể con người đi qua trong nháy mắt, liền nắm bắt được tất cả tình huống thân thể của người, bao gồm lục phủ ngũ tạng, kinh mạch máu, kể cả quá trình lỗ chân lông co ra rút vào.

Tần Thiên vừa mới thay tim, nhìn bề ngoài mặc dù không nhận ra sự khác thường, nhưng kết cấu bên trong nội bộ khẳng định xảy ra biến hóa cực lớn.

Dưới loại tình huống này, ở trước mặt của đại pháp chân khí quán nhập vào cơ thể, bất kỳ bí mật ẩn giấu nào cũng không thể được, điều này làm cho Tần Thiên cảm thấy lo lắng?

Trạm kiểm soát thứ hai là kết giới chân khí trong suốt, thường dân cũng có thể dễ dàng xuyên thấu, nhưng cả quá trình xuyên thấu, tình huống bên trong cơ thể sẽ bị người ta ghi chép lại.

Tần Thiên hiện tại không cách nào xác định được tình huống của cơ thể mình, không biết có qua mặt được kiểm tra hay không, vì vậy trong lòng thấp thỏm bất an.

Ngoài ra, ở nơi trạm kiểm soát đó, còn đứng mấy tên thanh niên quần áo điểm lệ, khí chất bất phàm, vừa nhìn liền biết không phải là hạng người tầm thường, đối với Tần Thiên tất cả bọn họ đều là cao thủ.

Vạn nhất bị những người này phát hiện được bí mật trên người mình, đến lúc đó nhận được kết quả gì a?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Thanh Xà Và Hồng Ngu

Im lặng suy nghĩ, Tần Thiên làm ra vẻ hết nhìn đông quay sang nhìn tây, nhưng trong lòng có chút khẩn trương, cước bộ chậm chạp đi tới, càng lúc càng tới gần trạm kiểm soát.

Tần Thiên có thể cảm nhận được không ít ánh mắt quắc ném lên người mình, lúc này nếu xoay người bỏ chạy, đó là không đánh mà khai.

Chỉ có kiên trì đến cùng, đánh cược với vận khí một keo.

Khi Tàn Thiên xuyên qua kết giới chân khí kia, thân thể xuất hiện chấn động nho nhỏ, nhịp đập trái tim rõ ràng có biến hóa, điều này làm cho Tàn Thiên cực kỳ khẩn trương.

Mấy gã thanh niên ở trạm kiểm soát nhìn nhìn Tàn Thiên một hồi, một người trong số đó nói: “Nhìn bộ dáng khẩn trương kia, tim đập cũng nhanh hơn không ít a”

Tàn Thiên nghe âm thanh đó liền thở phào nhẹ nhõm, vội vã rời đi.

Khi chuyển qua một cửa khúc ngoặt, Tàn Thiên bắt đầu gia tăng tốc độ, từ đi bộ biến thành chạy thực mạng, hẳn có một loại cảm giác không tốt báo trước.

Bởi vì thể lực dư thừa, Tàn Thiên tốc độ chạy trốn tương đối khá, nhanh như chớp chạy được hơn năm dặm đường.

Lúc này, phía sau đột nhiên truyền tới tiếng huyết sát, tựa như sấm sét vậy, chấn cho tâm thần Tàn Thiên nhộn nhạo không thôi.

“Không tốt, bọn họ đuổi tới nơi rồi”

Trên đường chạy trốn, Tàn Thiên quan sát xung quanh, bản thân đang ở vùng hoang vu, muốn ẩn thân cũng không khó, phải là cao thủ bậc nhất, lấy đại pháp thần niệm thấu không quét vào trong này, hẳn căn bản vô pháp ẩn nấp.

“Không có biện pháp, chỉ có thể đánh cuộc một keo thôi”

Tàn Thiên đột nhiên chuyển hướng, hướng rừng sâu chạy đi, chuyển tìm bụi rậm làm nơi ẩn nấp.

Rất nhanh, trên không trung xuất hiện chín đạo thân ảnh, giữa bọn họ đều giữ một khoảng cách nhất định, mỗi một đạo thân ảnh đều tản mát ra thanh quang nhàn nhạt, cẩn thận lưu ý tình huống bên dưới mặt đất.

Tàn Thiên ẩn nấp trong một bụi cỏ dại, ngừng thở không nhúc nhích, ánh mắt khẩn trương nhìn chín đạo thân ảnh bay trên bầu trời.

Rất nhanh, chín đạo thân ảnh này đi xa, nhưng Tàn Thiên vẫn như cũ không chút động đậy.

Chốc lát, chín đạo thân ảnh kia đột ngột quay trở lại, từ giữa không trung triển khai lục soát tỉ mỉ ở vùng phụ cận.

Lần lục soát này kéo dài tương đối lâu, chín đạo thân ảnh xoay xoay được vài vòng trên bầu trời, cũng không có phát hiện ra hành tung của Tàn Thiên.

“Kỳ quái a, tên tiểu tử này chẳng lẽ chui xuống đất, thoáng cái đã không thấy bóng dáng tăm hơi đâu cả”

“Không nhất thiết trốn dưới đất, nhưng tên tiểu tử kia nhất định đang ẩn nấp. Đáng tiếc tu vi của ta và người quá thấp, không cách nào thi triển đại pháp thần niệm thấu không, nếu không cho dù tên tiểu tử này có chấp cánh cũng trốn không thoát”

“Trên người tên tiểu tử kia có hơi thở của tiên tuyến thạch nữ, quyết không thể cho hắn chạy thoát, chúng ta tiếp tục tìm kiếm”

Nhìn chín đạo thân ảnh dần đi xa, Tàn Thiên thở phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng tràn đầy nghi hoặc, trên người mình sao lại có hơi thở tiên tuyến thạch nữ nhỉ, chẳng lẽ là lúc Y Thiên Tuyết tiến hành phẫu thuật đã đem tiên tuyến thạch nữ cho mình?

Tàn Thiên cũng không rõ ràng lắm cái gọi là tiên tuyến thạch nữ là thứ gì, nhưng lấy cái tên mà nói, đoán chừng là đồ vật trân quý a.

Quan sát tình huống bốn phía một lát, Tàn Thiên cẩn thận thoát ra từ bụi cỏ dại, tiếp tục hướng rừng rậm chạy đi.

Giờ phút này, Tàn Thiên đã không dám đi đường lớn nữa rồi, hẳn phải nghĩ cách đem chính mình ẩn giấu cho tốt, đợi phong ba qua đi, từ từ suy nghĩ biện pháp.

Tàn Thiên lưu lạc nhiều năm, hiểu được sinh tồn trong nghịch cảnh, sau khi thân thể phục hồi tráng kiện, hẳn phải sống trong hoang dã thêm mấy ngày, cũng không phải là chuyện to tát gì.

Song, luôn có chuyện ngoài ý muốn xảy ra, Tàn Thiên mặc dù tạm thời bỏ rơi đám truy binh, nhưng tại trong rừng rậm này vẫn không phải là chỗ an toàn.

“Sàn sạt”

Thanh âm từ xa xa đưa tới, làm Tàn Thiên chú ý.

Mặt đất dưới chân rõ ràng xuất hiện chấn động, điều này làm Tàn Thiên vô cùng khiếp sợ.

Rốt cục đây là chuyện quái gì chứ, tại sao âm thanh nghe kinh khủng như thế, chấn động bên dưới chân làm cho tâm thần người ta không yên a?

Rất nhanh, thanh âm càng lúc càng vang, chấn động càng ngày càng lớn.

Tàn Thiên theo bản năng hướng phía sau chạy, không chút quay đầu lại, rất nhanh thấy được một con quái vật to lớn!

Kinh hô một tiếng, Tần Thiên sợ đến hồn phi phách tán, nhưng lập tức nhìn thấy một đầu Thanh xà khổng lồ gào thét lao tới, làm cho đất đá bay tung tóe, cây cối đổ ngã, lưu lại trên mặt đất một vết sâu dài loằng ngoằng.

Con Thanh xà này dài ít nhất trăm trượng, chỉ cái đầu của nó đã vài chục trượng rồi, đôi mắt màu đỏ sậm, so với cái đầu Tần Thiên còn lớn hơn, đây quả thực là yêu quái mà.

Thanh xà khóa Tần Thiên, đang gia tốc chạy tới.

Song, mắt thấy sẽ đuổi kịp Tần Thiên, Thanh xà đột nhiên phát ra tiếng gầm nhẹ, thân thể đang tiến về phía trước đột nhiên dừng lại.

Tần Thiên có chút kinh ngạc, không hiểu nổi, tại sao con Thanh xà phải dừng lại.

Nhưng, khi Tần Thiên quay đầu lại, chuẩn bị gia tốc chạy trốn, trước mặt một màn xảy ra làm cho hắn sợ ngây người.

Giờ phút này, Tần Thiên đang ở chỗ cửa ra vào của một sơn cốc, bên trong sơn cốc một con Hồng ngư (chắc là bò tót-DG) khổng lồ thù lù đứng đó, quanh thân nó tản mát ra quang mang hỏa diễm.

Vóc dáng của con Hồng ngư này ngoại trừ thân phát sáng ra, để cho Tần Thiên kinh hãi chính là trên hai sừng của nó, thế nhưng mọc thêm hai cái đầu.

Cái đầu bên trái là thuộc nhân loại, mặt mày hồng hào, ngay cả tóc cũng màu đỏ như máu, ngũ quan cực kỳ uy vũ.

Còn cái đầu bên phải là đầu của lão hổ, râu hổ, tất cả đều một màu đỏ thẫm, đang hướng con Thanh xà há mồm hồng lên, tiếng hổ gầm chói tai kinh hồn, mang theo khí lưu kinh khủng, tạo thành một đạo cột sáng xanh, hướng đỉnh đầu Thanh xà bắn tới.

Thanh xà nổi giận gầm lên một tiếng, há mồm phun ra một đạo cột sáng lục sắc, đón nhận cột sáng xanh đó, song phương gặp nhau giữa không trung, mãnh liệt va chạm nhau khiến cột sáng bề tan tành, tia lửa bắn ra bốn phía.

Tần Thiên ngờ ngác nhìn một màn này, hoàn toàn sợ ngây người.

Vô luận, vóc dáng cả con Hồng ngư hay Thanh xà khổng lồ, đều giống như ngọn núi lớn, mà Tần Thiên đứng ở trước mặt bọn họ thì giống như con kiến hôi, nhỏ đến thương cảm.

“Đây là con mồi cả ta, ngươi tốt nhất rút xa xa một chút, nếu không ta đem ngươi ăn sạch sẽ”

Thanh âm là từ cái miệng của đầu trên sừng bên trái Hồng ngư truyền ra, bá đạo mà nghiêm túc, thái độ không thể tha.

Thanh xà không chút động đậy, trong miệng gầm nhẹ một tiếng, rất nhanh một đầu rắn khổng lồ khác xuất hiện trong sơn cốc.

Tần Thiên ngờ ngác nhìn một màn này, không nghĩ tới Thanh xà thế nhưng không chỉ một con, xem ra con Hồng ngư này muốn trực xuất Thanh xà đi khỏi, chuyện này không thể đơn giản.

“Đây là con mồi ta phát hiện trước, ngươi đừng có nói nhảm”

Hai đầu rắn khổng lồ chậm rãi đứng lên, sau khi đạt tới độ cao nhất định, là có thể nhìn thấy được, con rắn này dĩ nhiên có tận hai cái đầu.

Hồng ngư gầm thét lên một tiếng, thân thể khổng lồ từ trên mặt đất nhảy lên, bay lên trời.

Kể từ đó, Tần Thiên rốt cục cũng thấy được toàn bộ con Hồng ngư này, giống như một tòa núi lớn, cả người tản mát ra quang mang hỏa diễm hùng hục.

Trên cái đuôi của Hồng ngư lóe lên một đạo quang hoa ánh bạc, tựa như một thanh thần kiếm, vung vẩy không ngừng, quang hoa màu bạc chỉ trong nháy mắt liền tăng vọt đến mức khai phá núi đồi, vô kiên bất tòng.

“Muốn tranh đoạt cùng ta, ngươi kém quá xa”

Hồng ngư thanh âm tức giận vang tận trời xanh, thân thể khổng lồ ở trên không trung hết sức linh hoạt, cái đuôi vung lên, kiếm phá tận trời, hướng con Thanh xà hai đầu to lớn triển khai công kích.

“Ai mạnh ai yếu, lúc so qua mới biết được!”

Thanh xà cũng không yếu thế, thân thể khổng lồ bay lên trời, tựa như một con cự long hai đầu, trong miệng quang hoa phun ra nuốt vào, hướng liệt hỏa Hồng ngư triển khai chém giết kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Người - Thú Tranh Đoạt

Trên không trung, liệt diễm khuếch tán, tựa như đám mây, vũng vàng nâng lên thân thể khổng lồ Hồng ngư, khiến nó tự do qua lại ở giữa không trung, di động nhanh chóng.

Về phía Thanh xà, một đám mây màu xanh bao quanh thân thể khổng lồ của nó, khiến nó tựa như vân long tại thiên, tự do tự tại, phát huy ra năng lực phản kích kinh người.

Ngư vĩ kiếm (lấy đuôi biến thành kiếm) của liệt hỏa Hồng ngư tương đối bá đạo, có được vô kiên bất tòng, khai sơn liệt nhạc, đây là vũ khí công kích chủ yếu của nó.

Ngoài ra, đầu hổ trên chiếc sừng còn lại cũng huyền diệu, cái đầu hổ đó có thể phát ra chấn thiên hổ khiếu, cùng cái đầu người có được trí khôn cao đẳng, hai cái hòa cùng một thể, tạo thành thân thể cường hãn tuyệt đối.

Thanh xà hai đầu với thể tích khổng lồ, nhưng nói tương đối, so thuộc tính lại không bằng liệt hỏa Hồng ngư.

Bất quá, Thanh xà hai đầu cùng liệt hỏa Hồng ngư đều thuộc huyền linh dị vật trên Khởi Nguyên đại lục, đối với nhân loại nhỏ bé mà nói, bọn họ là loại tồn tại đáng sợ.

Đặc biệt đối với Tàn Thiên là một người bình thường, tồn tại của hai con cự thú này là không thể chống lại.

Nhìn hai con cự thú đang giao chiến kịch liệt trên trời cao, Tàn Thiên không chạy trốn, bởi vì trước mặt hai con cự thú này, cho dù để hấn chạy được khoảng một canh giờ, căn bản cũng không thoát khỏi phạm vi truy tung của bọn họ.

Thay vì lãng phí tinh lực, còn không bằng thân nhiên đối mặt.

Chẳng qua, Tàn Thiên hiểu rõ, khẩu vị của hai con cự thú này thoạt nhìn thật lớn a, làm sao lại tìm đến hấn là nhân loại nhỏ bé?

Cho dù đem hấn ăn sạch, đoán chừng không nhét khê răng bọn họ, vậy vì cái gì mà các người tranh đoạt người chết ta sống?

Nếu như không phải vì no bụng, như vậy chuyện mà bọn họ tìm tới chính mình đúng là nghiêm trọng đây.

Tàn Thiên một bên lưu ý giao chiến giữa hai cự thú, vừa quan sát tình huống cụ thể ở chung quanh.

Từ động tĩnh nơi giao chiến mà xem, có thể nói là kinh thiên động địa, tuyệt đối sẽ khiến cho rất nhiều cao thủ chạy đến đây.

Đến lúc đó, những tên tìm kiếm Tàn Thiên, tất sẽ phát hiện ra sự hiện diện của hấn.

Nghĩ tới đây, Tàn Thiên tìm một chỗ tương đối bí mật để ẩn giấu, bất kể hiệu quả như thế nào, nói chung so với đứng ngoài sáng khiến cho người ta phát hiện còn tốt chán.

Giờ phút này, ngư vĩ kiếm của liệt hỏa Hồng ngư giăng khắp nơi kiếm quang màu mực đan thành lưới, để lại trên người Thanh xà hai đầu rất nhiều vết thương, đại lượng máu rắn đỏ xuống ầm ầm, giống như trời đang mưa vậy.

Trên bầu trời xa xăm, đã có không ít cao thủ chú ý đến tình hình chiến đấu giữa Thanh xà hai đầu và liệt hỏa Hồng ngư.

Những người đó phần lớn không phải là đối thủ của hai con cự thú, vì vậy mới không dám tới gần.

Cũng có số ít cao thủ nhanh chóng bay lại đây, hoàn toàn không thấy sự tồn tại của liệt hỏa Hồng cùng Thanh xà hai đầu, mà là vì tìm kiếm Tàn Thiên nên chạy đến sơn cốc.

Tựa hồ nhận ra nhân loại đang dần tới gần, liệt hỏa Hồng ngư phát ra hổ khiếu rung trời, một kiếm đánh lui Thanh xà hai đầu, nhanh chóng từ từ rơi xuống mặt đất, canh giữ sơn cốc.

Đúng lúc, giữa không trung xuất hiện hơn mười đạo thân ảnh, tạo thành ba cỗ thế lực khác nhau, giằng co lẫn nhau.

Điểm mà những người dừng chân, cách Tàn Thiên một khoảng không xa, vừa lúc tạo thành vòng vây, đem Tàn Thiên khóa ở giữa vòng vây.

Cảm nhận được ánh mắt bất thường của những người đó, Tàn Thiên mới biết những người này điều hướng về mình mà đến, điều này làm hấn không khỏi cười khổ.

Vốn, tưởng rằng sau khi có được cuộc đời mới, có thể vượt qua chính mình hướng cuộc sống tươi đẹp, ai dè, lúc này chỉ mới qua nửa ngày thôi, phiền

toái đã tìm tới cửa rồi, xem ra số mệnh của mình thuộc loại số khổ a.

“Đây là con mồi của ta, nhân loại các người mau mau cắt đi, nếu không ta đem các người ăn hết toàn bộ”

Liệt hỏa Hồng ngư gầm thét lên một tiếng, đối với mấy vị khách không mời mà đến này, hiển nhiên hết sức tức giận.

Ở phía Bắc sơn cốc, một nhóm cao thủ gồm năm người, tất cả đều vận trường sam màu xanh da trời đồng nhất, trước ngực thêu hai thanh trường kiếm giao nhau.

Thủ lĩnh năm người chính là người lớn tuổi nhất, ánh mắt hờ hững nhìn liệt hỏa Hồng ngư, lạnh lùng nói: “Đây là việc của Song Kiếm môn ta, thứ này nhất định phải được, người không muốn chết ở chỗ này, thì lập tức cắt đi ngay”

Ở mặt Đông sơn cốc, một nhóm cao thủ thứ hai tổng cộng có sáu người, tất cả đều mặc áo đạo bào, trong tay cầm phát trần.

“Khẩu khí Song Kiếm môn thật lớn a, Thanh Vân quan ta chưa có mở miệng, từ khi nào đến phiên các người khoa trương vậy”

Gã thủ lĩnh Song Kiếm môn cả giận: “Lão tạp mao, người dám xem thường Song Kiếm môn ta, có tin hay không ta đem cái đầu chó của người hái xuống làm trái bóng đá chơi”

Ở phía Nam sơn cốc, nhóm cao thủ thứ ba gồm bốn người, tất cả đều là thiếu nữ thanh xuân trang điểm lộng lẫy, xuân động lòng người.

“Tất cả mọi người đều là phụng mệnh làm việc, cần gì phải tích cực vậy chứ. Hay là chúng ta trước tiên liên thủ đem con Hồng ngư này cưỡng chế đi chỗ khác, sau đó bắt tên tiêu tử này trở về báo cáo kết quả, không phải mọi sự đều cát tường sao”

Gã thủ lĩnh Song Kiếm môn hừ hừ, nói: “Song Kiếm môn ta thế nhưng cho tới bây giờ không giao thiệp với đám yêu nữ các người”

“Thanh Vân quan đối với Mân Côi môn lại không muốn trèo cao a”

Ba phương lộ ra vẻ lạnh lùng khôn cùng, nhưng Tần Thiên biết, ba đại thế lực này phụng mệnh đến bắt mình đi.

“Thật là thanh cao a, nếu đã như vậy, chúng ta hãy bằng vào bản lãnh mà thôi, xem ai xuất mã trước kia”

Lời nói vẫn còn thoang thoảng bên tai, thế nhưng bóng người đã lóe, một thân ảnh tiên diễm xinh đẹp hiện ra tại trước mặt Tần Thiên, một cánh tay nhỏ bé trắng nõn như ngọc hướng cổ Tần Thiên chớp tới.

Tần Thiên hô hấp khó khăn, căn bản là không phản ứng kịp nữa rồi, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân mình rơi vào tay người khác.

Hàn quang chợt lóe, một luồng kiếm quang phá không bắn tới, làm cho thân ảnh tiên diễm kia bước ngang vài bước, cơ hội tốt nhất đã bị bỏ lỡ.

Cùng thời khắc đó, một cổ kính phong nghiêng nghiêng cất vào, như hàng ngàn cương châm, phát ra dị tiếng chói tai, xẹt qua hai gò má Tần Thiên, đem toàn bộ luồng kiếm quang kia thổi bay tan tành.

Những điều này chỉ phát sinh trong nháy mắt. Tần Thiên căn bản là không biết, bất quá hắn rất kinh ngạc, tại sao mình không có rơi vào trong tay nữ nhân Mân Côi môn.

Đang khi Tần Thiên hồi phục tinh thần, liệt hỏa Hồng ngư phun ra một tiếng gầm thét, nhìn thấy ba phương thế lực đồng thời xuất thủ, nó cũng không kìm nén được nữa, lập tức hướng bọn họ phát động công kích.

“Ngăn cản liệt hỏa Hồng ngư!”

Ba gã thủ lĩnh ba phương đồng thời hạ đặt mệnh lệnh, còn bản thân mình triển khai cướp đoạt Tần Thiên.

Bởi vì chưa từng tu luyện qua, Tần Thiên căn bản không biết nên làm cái gì, hắn chỉ có thể khần trương đứng nguyên tại chỗ, tùy ý sự tình phát triển, bản thân mình lại không làm gì được.

Ba đại cao thủ một lòng cướp đoạt, tuyệt không có phép Tần Thiên rơi vào trong tay người khác, như vậy liền hình thành thế đối lập nhau, xuất thủ lẫn nhau, ngược lại Tần Thiên có được bảo vệ của ba người, tạm thời không gặp nguy hiểm gì.

Vừa mới bắt đầu, Tần Thiên rất khần trương, nhưng sau khi nhìn rõ tình thế, mặc dù không cách nào rời đi, nhưng lại tĩnh tâm xem cuộc chiến.

Đối với tu vi cảnh giới ba đại cao thủ, Tần Thiên hoàn toàn không biết gì, chẳng qua quang hoa bọn họ không ngừng lóe lên, lực lượng cơ thể mãnh liệt, hẳn là tất cả đều được coi là cao thủ rồi.

Trong ba người, kiếm pháp của vị Song Kiếm môn rất tinh diệu, kiếm khí xông lên tận trời, một kiếm đánh xuống đất rung núi dao động.

Thực lực của lão đạo Thanh Vân quan đáng sợ, phát trần trong tay huy vũ, co duỗi tự nhiên, khi dài khi ngắn, như một pháp bảo.

Nữ nhân quyến rũ Mân Côi môn, nụ cười của nàng làm cho người ta hoàn toàn tê dại, nhưng thân pháp linh động phiêu dật giống như u linh, làm cho

người ta khó có ý phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Biến Thành Giành Giật

Liệt hỏa Hồng ngư dưới sự công kích ba phương thể lực mười hai cao thủ, tự bản thân nó cũng lo chưa xong, mặc dù không ngại, nhưng nếu muốn mạnh mẽ đột phá, nhất định phải trả giá thật nhiều.

Mà Thanh xà hai đầu lúc trước bị liệt hỏa Hồng ngư đánh lui liền ẩn thân một bên, cẩn thận lưu ý đến tình hình bên trong sơn cốc.

Đột nhiên, thân thể Thanh xà hai đầu thoáng lên một cái, lấy tốc độ nhanh nhất vọt tới bên cạnh Tàn Thiên, đầu rắn không hề dừng sức vung lên, đem ba tên cao thủ đánh bay ra ngoài.

Đồng thời, trên người Thanh xà bay ra một đạo quang mang màu lục, quấn quanh người Tàn Thiên, nháy mắt đem hắn trôi ở trên lưng Thanh xà, sau đó lấy tốc độ nhanh nhất chạy trốn.

Liệt hỏa Hồng ngư trước tiên phát ra tiếng hô gầm rung trời, đứng thẳng người đuổi theo không bỏ.

Theo sau đó, các cao thủ Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn lục tục đuổi rất ở phía sau, ở giữa không trung xảy ra một màn truy đuổi.

Tàn Thiên bị trôi trên lưng Thanh xà, căn bản không nhúc nhích được.

Khí lưu gào thét khiến cho Tàn Thiên nhắm mắt lại, hô hấp cũng có điểm khó khăn.

Thanh xà một bên chạy trốn, một bên quay đầu lại nhìn đám truy binh, thấy truy binh theo sát không nghỉ, nó ngoại trừ đẩy nhanh tốc độ hơn, phương hướng lúc thay đổi lúc không.

Một lát sau, Thanh xà bay xa ngàn dặm, nhưng liệt hỏa Hồng ngư ở phía sau càng lúc càng gần, tất cả cao thủ ba phương kia đều ngự khí phá không, có dấu hiệu vượt qua.

Lúc này, ở phía trước xuất hiện một con sông rộng lớn.

Thanh xà liền đáp xuống, hướng con sông bay đi.

Rất nhanh, Thanh xà đã tới sát bờ, ngay lúc mắt thấy sắp nhảy xuống sông, đột nhiên một cái cột nước cao ngất phụt lên, vừa lúc đánh trúng thân thể không lồ Thanh xà, đem hắn bắn trở lại.

Cùng lúc, từ trong con sông lớn đó bay lên một con thường luồng đầu trắng (Bạch giao), khắp người đầy dẫy long lân, duy nhất trên đầu thì không có sừng.

Bạch giao này thân hình khổng lồ, so với Thanh xà còn to hơn ba phần, hai mắt giống như vũng nước xoáy, con ngươi lóe sáng làm lòng người kinh sợ.

Ngửa mặt lên trời huyết sáo một tiếng, Bạch giao vung chân trước lên, phong nhận sắc bén cắt qua quang mang lục sắc quấn quanh người Tàn Thiên, làm hắn rơi từ trên lưng Thanh xà xuống bên dưới.

Đến lúc này, liệt hỏa Hồng ngư, cùng tất cả Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn đều đã chạy tới, hướng Tàn Thiên đang rơi xuống tiến hành tranh đoạt, căn bản không coi con Bạch giao kia ra gì.

Thanh xà gầm lên một tiếng, nó bị con Bạch giao đánh lén khiến nó rất tức giận, lúc này quay đầu hướng cái đầu Bạch giao táp tới, hơi có mùi vị liều mạng.

Bạch giao không cần dây dưa với Thanh xà, mục đích của nó là Tàn Thiên, há có thể để cho Tàn Thiên rơi vào trong tay người khác.

Chân trước vung lên, hư không bị phá nát, phong nhận sắc bén hướng cao thủ ba phái bổ tới.

Đồng thời, cái đuôi to của Bạch giao với lực lượng đáng sợ quét ngang thiên hạ, hướng liệt hỏa Hồng ngư đánh tới.

Tàn Thiên đang ở giữa không trung, quang mang lóe chớp trước mắt, khí lưu quanh quẩn bên tai, căn bản là không nhìn rõ bản thân mình ở chỗ nào.

Nhưng, nội tâm Tàn Thiên hiểu rõ, chính mình chưa thể thoát khỏi hiểm cảnh, thậm chí càng lún sâu vào trong đó.

Giữa không trung, liệt hỏa Hồng ngư nhìn thấy cử động của Bạch giao, cái ngư vĩ kiếm quét ngang ra, kiếm quang màu bạc trong nháy mắt tăng vọt ngàn trượng, hướng Bạch giao chém ngang qua.

Lão đạo Thanh Vân quan vung phát trần lên, lập tức bắn nhanh trăm trượng, vừa quán lấy thân hình Tàn Thiên, sau đó hướng sang phải vung lên, đem Tàn Thiên hướng khoảng không ném đi.

Đến lúc này, một trận cướp đoạt được triển khai, một hồi hỗn chiến được bắt đầu.

Lão đạo Thanh Vân quan bắt người ra, hướng Tàn Thiên đang rơi xuống vọt tới.

Ô quang chợt lóe, một con chim khổng lồ từ trong đám mây vọt ra, đoạt Tàn Thiên trước một bước, làm cho lão đạo Thanh Vân quan hết sức tức giận chửi ầm lên.

Mấy thế lực còn lại sau khi ra chiêu mạnh mẽ bức đối thủ lui bước, cũng nhanh chóng hướng con chim khổng lồ kia phóng đi.

Dưới ánh mặt trời, đó là một con quái điều màu sắc sặc sỡ, có ba cánh dài ngoằn, Tàn Thiên vừa vọt rơi vào trên cánh thứ ba của quái điều.

Trong đầu Tàn Thiên liên hỗn độn, loại tốc độ di động này làm cho hắn hít thở không thông, thiếu đường làm cho đại não của hắn dừng lại suy nghĩ, không hiểu chính mình ở nơi nào.

Phía sau quái điều, Thanh xà, Hồng ngư, Bạch giao cùng tất cả đám cao thủ Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn đag toàn lực đuổi theo, người nào cũng không nhường cho ai.

Tốc độ quái điều cực nhanh, vượt qua Thanh xà trước đây, vì vậy truy binh ở phía sau càng phải cố hết sức, nhưng không buông tha.

Giờ phút này, đã rời xa xa tiểu trúc Thiên Y, hướng phía Nam Khởi Nguyên đại lục bay đi.

Xa xa phía trước, một tòa núi nguy nga chọc trời, chằng mây bay, ngăn đường đi.

Đó là Tuyệt Thiên lĩnh nằm giữa Vân Châu và Lan Châu, nghe nói chim chóc bay qua cũng khó khăn.

Vân Châu là ở trung bộ Khởi Nguyên đại lục, mà Lan Châu lại ở phía Nam Khởi Nguyên đại lục.

Tồn tại giữa hai châu này là Tuyệt Thiên lĩnh, truyền thuyết là không thể bay qua được.

Giờ phút này quái điều cũng đã chậm lại, từ từ hạ thấp độ cao, tựa hồ muốn bay vào Tuyệt Thiên lĩnh.

Phía sau, Bạch giao, Hồng ngư, Thanh xà đều phát ra tiếng rống giận dữ, hiển nhiên không hy vọng quái điều bay vào Tuyệt Thiên lĩnh, chỗ này quá kinh khủng, cho dù là Bạch giao, Hồng ngư, Thanh xà vậy mà cũng không nguyện ý chạy vào trong đó.

Đám cao thủ Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn cũng ngửa mặt lên trời huyết sáo ing ỏi, lộ ra mấy phần chột dạ và giận dữ.

Tàn Thiên lúc này đã khôi phục lại bình tĩnh, khi nhìn ra tình thế của mình, trên khuôn mặt tuấn tú lộ ra vẻ mờ mịt.

Nhiều thế lực muốn cướp đoạt mình như vậy, rốt cuộc có cái mưu đồ gì?

Còn quái điều này sau khi cướp mình đi, chạy tới nơi này làm gì?

Ngọn núi không thấy đỉnh kia, vì sao lại cho mình một loại cảm giác bất an thế này.

Tuyệt Thiên lĩnh nguy nga không thấy đỉnh là một trong bốn đại bình chương thiên nhiên trên Khởi Nguyên đại lục.

Từ thời thái cổ tới nay, nơi này được lưu truyền vô số truyền thuyết, vô luận là tu luyện giả, hay huyền linh dị vật cũng đều không muốn tới gần Tuyệt Thiên lĩnh.

Trong truyền thuyết, Tuyệt Thiên lĩnh là không cách nào bay qua cả, nhưng tại chỗ sâu nhất Tuyệt Thiên lĩnh có một con đường thần bí thông qua Lan Châu.

Giờ phút này, quái điều nâng Tàn Thiên dọc theo ven bìa Tuyệt Thiên lĩnh, đang hướng chỗ sâu bay đi.

Phía sau, ba con cự thú, tất cả cao thủ ba thế lực đều nộ hồng gầm thét, bỏ thi tiếc.

Tàn Thiên ngồi trên cánh quái điều, nhìn Tuyệt Thiên lĩnh vô biên vô hạn, cảm giác giống như lọt vào thế giới thần thoại, cây cối, hoa cỏ ở nơi này khác nơi khác ít nhất hơn trăm lần, các loại phi cầm thảo thú đều là to lớn, làm cho người ta không thể tin được.

Đối với Tàn Thiên mà nói, quái điều đã là vô cùng khổng lồ rồi, nhưng so với một số chim thú ở Tuyệt Thiên lĩnh, quả thực như con kiến hôi.

Từ chỗ Tàn Thiên nhìn lại, ở chỗ sâu Tuyệt Thiên lĩnh có một cây cự mộc cao chọc trời đến mấy ngàn trượng, phương viên bao trùm khoảng 10km, sống

trong đó là mười con cự cầm, đang thần nhiên tự đắc nhìn xuống vạn vật thương sinh linh.

Giờ phút này, quái điều hướng cự mộc to lớn kia lao đi, phía sau Hồng ngư, Thanh xà, Bạch giao lộ về tiến thối lưỡng nan, sắc mặt cao thủ tam đại thế lực lộ vẻ bất an, hiện tại buông tha thì không khỏi đáng tiếc, nhưng nếu tiếp tục truy đuổi, nguy cơ ở phía trước tăng lên rất nhiều.

Tần Thiên sau khi tiến vào Tuyệt Thiên lĩnh, trong lòng liền nổi lên cảm giác kỳ quái, tựa hồ ở nơi này đang cất giữ cái bí mật gì đó, vô hình trung dụ dỗ Tần Thiên đi khai phá bí mật này.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đa Mục Thiên Vương

Lúc này, quái điều ngừng đầu gào thét một tiếng, mấy chục cự cầm đang trên cự mộc chọc trời ở phía trước đồng loạt bay lên, ở trên bầu trời xếp hàng tạo thành một loại nghi thức nghênh đón.

Từng đôi cánh che khuất bầu trời, đồng thời phát ra tia sáng hoa mỹ, bên trong sương mù vờn quanh Tuyệt Thiên lĩnh bỗng tách ra quang thái hoa mỹ.

Tần Thiên nhìn những cự cầm kia, nhưng một con cũng không biết tên của nó.

Nhưng là, ngoại trừ những cự cầm khổng lồ này ra, còn có rất nhiều loài đặc thù khác làm người ta bất khả tư nghị.

Tỷ như, trong số mấy chục con cự cầm này, con cự cầm lớn nhất, thân thể của nó lớn đến mấy nghìn trượng, cả người tản mát ra quang mang kim sắc vàng rực, lông chim cũng màu vàng, hai cánh mở ra che mây đón trăng, có điểm trông giống như Kim Sí Đại Bàng trong truyền thuyết.

Con cự cầm này ngoại trừ trên trán phóng ra kim quang, lúc hai cánh mở ra, bên dưới hai nách trái phải xuất hiện hai hàng con mắt.

Mỗi hàng gồm có tám con mắt, hai hàng vị chi là 16 con, tại lúc phát ra ánh kim quang sáng ngọc, giống như lợi khí, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Theo mấy chục cự cầm bay lên không trung, phía trên Tuyệt Thiên lĩnh ánh sáng mờ mờ liên hội tụ, mỗi một con cự cầm phát ra quang mang sắc màu khác nhau, xếp thành hàng nghênh đón, tạo thành một kỳ cảnh vô cùng quy luật hiếm thấy.

Liệt hỏa Hồng ngư, Thanh xà hai đầu, Bạch giao tâm thần của ba con cự thú đều không yên, nhìn mấy chục huyền linh dị thú trên cự mộc chọc trời ở phía trước, nổi kinh khủng phát ra từ tận đáy lòng.

Trong tam đại thế lực, cao thủ Song Kiếm môn không cách nào thừa nhận nổi không khí kinh khủng này, nửa đường muốn xoay người thối lui, nhưng lại nhận được một cỗ lực lượng cường đại làm ảnh hưởng, mọi người đều kinh hô cuồng tiếu lên, nhưng căn bản không cách nào bay ra khỏi khu vực Tuyệt Thiên lĩnh được.

Giờ khắc này, tựa hồ có lực lượng nào đó không nhìn thấy đã phong tỏa Tuyệt Thiên lĩnh này, người chỉ có tiến tới, không thể lui về phía sau.

Tần Thiên thần sắc khiếp sợ, kể từ khi rời khỏi tiểu trúc Thiên Y, trước sau không tới nửa ngày mà hắn đã tao ngộ qua rất nhiều chuyện cổ quái ly kỳ.

Những thứ này điều là Tần Thiên tận mắt nhìn thấy, thấy những điều chưa bao giờ thấy, nghĩ cũng không dám nghĩ qua.

Tần Thiên đã mười tám tuổi, tất cả tháng ngày đều dành đấu tranh với bệnh tật, trải qua nhân thế hết sức bi thảm, nhưng là chưa bao giờ giống như hôm nay, chứng kiến huyết lệ nhiều màu sắc như vậy tồn tại trên đời này, chuyện cổ quái kỳ dị.

Diện tích Tuyệt Thiên lĩnh này vô cùng khổng lồ, quái điều mang Tần Thiên bay một hồi mới tới được cây cự mộc chọc trời kia, một gốc cự mộc khổng lồ như một hòn núi, khổng lồ đến nỗi không cách nào để hình dung nó.

Tần Thiên khiếp sợ nhìn cảnh sắc trước mắt, chỉ thấy trên cành cây to tướng, một con siêu cấp cự xà toàn thân đen nhánh, dài không biết mấy đang quấn quanh cành cây.

Toàn thân con rắn đen như mực, vảy rắn khổng lồ lóe ra u quang quý dị, đầu rắn chui vào trong tàng lá rậm rạp, đây chính là Hắc Thủy Huyền Xà trong truyền thuyết.

Trên thần thụ, trừ Hắc Thủy Huyền Xà ra, còn có rất nhiều loại cự thú khác, tất cả chúng Tần Thiên chưa từng thấy qua bao giờ, càng không tưởng tượng ra chúng là gì.

Thân cành thần thụ thẳng tắp cao ngất, rễ cây to như rồng, trên mặt tạo thành kỳ quan Cửu long đoạt châu, kéo dài tới chỗ sâu nhất.

Ở trên thân cây thần thụ, có một loại hoa vân đặc thù, mang phong cách cổ xưa, tự nhiên, lộ ra một loại huyền diệu không nói nên lời, tựa như cành cây được chạm trổ vậy.

Quái đùng sau khi tới gần thần thụ, cũng không đáp xuống cành cây, mà rơi xuống vùng đất trống quanh thân cây, khoảng trống này diện tích trên dưới một trăm trượng.

Quái đùng giờ giờ cái cánh thứ ba, phát ra một luồng nhu lực đem Tần Thiên nhẹ nhàng đặt xuống mặt đất.

Ngay sau đó, liệt hỏa Hồng ngư, Thanh xà hai đầu, Bạch giao, tất cả cao thủ Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn trước sau lục tục đáp xuống, tạo thành vòng vây, đem Tần Thiên vây ở chính giữa.

Quái đùng nhìn Tần Thiên một cái, miệng rộng lên một tiếng rõ to, liền sau đó bay lên trời, đáp xuống ngọn cây.

Tần Thiên có chút khần trương, thỉnh thoảng ngàng đầu nhìn quanh bốn phía, trên thần thụ vô số cự thủ, có lớn có nhỏ.

Trên bầu trời, những cự cầm xếp hàng nghênh đón đều rớt tít đáp xuống thân cây, chỉ còn lại duy nhất con đại bàng màu vàng khổng lồ kia, quang mang quanh thân chớp động, nháy mắt biến thành cự nhân cao lớn, hiện ra tại trên mặt đất.

Quang mang quanh thân cự nhân này chớp tắt, hiện ra một người mặc trường sam màu vàng, cả người so với Tần Thiên cao gấp ba lần, giống như một tòa thiết tháp vững vàng trong trời đất.

“Hoan nghênh đi vào Tuyệt Thiên lĩnh, dưới thần thụ thái cổ này, ta là Đa Mục Thiên Vương (thiên vương nhiều mắt)

Thanh âm cự nhân như thiên lôi, khí thế hùng vĩ, ánh mắt sắc bén quét qua từng người, khiến cho mọi người cúi thấp đầu tránh né.

Lão đạo Thanh Vân quan bật thốt: “Đa Mục Thiên Vương! Ngươi là một trong chín đại Thiên Vương Tuyệt Thiên lĩnh sao?”

Chuyện kể rằng: Trong Tuyệt Thiên lĩnh có chín đại thiên vương, tất cả đều là huyền linh dị thú, uy lực vô cương.

Cô gái đứng đầu Mân Côi môn kinh hô lên: “Hoang cổ Thần thụ là một trong mười đại thần cây trên Khởi Nguyên đại thế giới, thì ra truyền thuyết này có thật”

Liệt hỏa Hồng ngư, Thanh xà hai đầu, Bạch giao tại trước mặt Đa Mục Thiên Vương, cũng lộ vẻ nom nớp lo sợ, trong lòng hết sức buồn rầu.

Gã thủ lĩnh Song Kiếm môn sợ hãi hỏi: “Ngươi đem chúng ta đến nơi này, rốt cục muốn làm gì?”

Đa Mục Thiên Vương hỏi ngược lại: “Các ngươi kiên nhẫn truy binh, vậy là vì sao?”

Lời này vừa ra, liệt hỏa Hồng ngư, Thanh xà hai đầu, Bạch giao cùng với cao thủ ba phương thế lực, đồng loạt đưa mắt bắn lên người Tần Thiên.

“Đương nhiên là vì hấn rồi”

Đa Mục Thiên Vương cười nói: “Ta tới đây, tự nhiên cũng là vì hấn”

Tần Thiên đánh bạo hỏi: “Các ngươi tìm tới ta để làm gì vậy?”

Lão đạo Thanh Vân quan hừ một tiếng: “Tự nhiên là có nguyên nhân mới tìm đến ngươi, nhưng không ai tưởng tượng được, ngươi lại mang tai ương đến cho tất cả chúng ta”

Liệt hỏa Hồng ngư cả giận nói: “Không phải các ngươi chặn ngang một cước, chuyện đâu thể biến thành cái dạng này chứ?”

Thanh xà hai đầu cười lạnh, nói: “Vật vô chủ, người nào cướp được là của mình”

Bạch giao quát lên: “Đù rồi, hay là nghe Đa Mục Thiên Vương nói như thế nào cái đã”

Trong ba con cự thú, Bạch giao có thực lực mạnh nhất, vì thế nó là kẻ trấn định nhất.

Đa Mục Thiên Vương nhếch miệng cười một tiếng, một cỗ khí thế vô hình trong nháy mắt bao phủ mọi người.

“Mọi người xem trọng hấn, nguyên nhân ta đã từng nói qua rồi, trong lòng hiểu rõ nhau a. Hiện tại, hấn nếu đã tới Tuyệt Thiên lĩnh, tự nhiên là khách nhân của Tuyệt Thiên lĩnh ta, chứ vị nếu muốn còn mạng sống, có thể quy thuận ta, nếu không giết không tha”

Cô gái thủ lĩnh Mân Côi môn hỏi: “Chúng ta đối với ngươi không chút uy hiếp nào, sao không thả chúng ta một cửa?”

Đa Mục Thiên Vương cười lạnh, nói: “Loài người thiên tính xảo trá, hôm nay nếu ta thả ngươi quay về, ngày mai ngươi sẽ mang người đến đây gây sự. Đồ vật trong thiên địa, mạnh được yếu thua, các ngươi cam chịu sao?”

Lão đạo Thanh Vân quan chất vấn: “Chúng ta tìm tên tiểu tử này là bởi vì trên người hấn có hơi thở tiên tuyền thạch nhũ, các ngươi tìm hấn lại là cái gì?”

Đa Mục Thiên Vương hồ hững nói: “Người chết không cần biết những thứ này”

Phất phất tay, trên thân mộc đột nhiên bay xuống mấy con cự thú, đối với các cao thủ Song Kiếm môn, Thanh Vân quan, Mân Côi môn triển khai tru diệt.

Bạch giao nhiều Đa Mục Thiên Vương, trầm giọng nói: “Không có thương lượng đường sống nào nữa sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Hỏa Vân Mân Côi

Đa Mục Thiên Vương ngạo nghễ nói: “Ta cho các ngươi một cái cơ hội, đã là đề mắt đến các ngươi rồi. Trong Tuyệt Thiên lĩnh này, huyền linh dị thú cường đại như các ngươi ở chỗ nào cũng có, mà các ngươi tại trong mắt ta chẳng tính là gì cả”

Bạch giao không nói, Thanh xà hai đầu là người tỏ thái độ trước nhất.

“Ta nguyện ý quy thuận dưới trướng, nghe theo mệnh lệnh Thiên Vương sắp xếp”

Rắn, tính cách xảo trá, rất sợ chết.

Liệt hỏa Hồng ngưu châm chọc nói: “Đồ đầu giả”

Liệt hỏa Hồng ngưu thiên tính nóng nảy, từ trước đến nay thích mềm không thích cứng, mặc dù biết rõ tình huống không ổn, nhưng không có ý quy thuận đầu hàng.

Trên đất trống, cao thủ ba phương thế lực chiến đấu cùng cự thú, tình huống cũng không xong, chỉ trong khoảng khắc trong mười lăm cao thủ đã chết đi sáu người, tiếng kêu thảm thiết thê lương quanh quẩn bên tai Tản Thiên, làm hấn sợ hết hồn hết vía.

Chín người còn lại ra sức phản kháng, ngược lại cự thú Tuyệt Thiên lĩnh thực lực kinh người, tựa như yêu ma vậy, người tầm thường căn bản không thể đối kháng được.

“A!”

Lại một tiếng thảm vang lên, một lão đạo bị đánh thành từng mảnh huyết nhục bay đầy trời, cơ hồ bay đến trên người Tản Thiên.

“Ghê tởm, cùng liều mạng với bọn họ thôi”

Lão đạo thủ lĩnh Thanh Vân quan gào to một tiếng, quang mang màu xanh đậm đặc quanh thân kịch liệt ba động, như một loại hỏa diễm, ngưng tụ thành một viên quang châu hình tròn xoay trên đỉnh đầu hấn, quang mang lóe ra từng hồi.

Hai gã thủ lĩnh Song Kiếm môn và Mân Côi môn cũng thế, điên cuồng rống giận gào thét, đều thi triển ra tuyệt kỹ của riêng mình, ở hoàn cảnh sống chết trước mắt này, bộc phát ra tia lửa sinh mệnh.

Lão giả Song Kiếm môn, đột nhiên toàn thân liệt hỏa thiêu cháy, thanh kiếm trong tay hấn điên cuồng hút lấy tinh nguyên của hấn, ngưng tụ thành một đạo huyết sắc, trong nháy mắt phá vỡ thiên không, đánh tan sương mù vây quanh Tuyệt Thiên lĩnh.

Cô gái thủ lĩnh Mân Côi môn tốc độ di động nhanh hơn, lộ bước khinh linh huyền diệu, vô số ảo ảnh chồng chéo quanh người nàng, làm cho nàng hết sức thần bí.

Đa Mục Thiên Vương cười khinh thường một tiếng, lạnh lùng nói: “Chỉ là Thông Linh cảnh mà cũng muốn đồng quy vu tận, thật có ý nghĩ kỳ lạ nha”

Thủ lĩnh của ba phương đều có cảnh giới Thông Linh, đây là cảnh giới thứ tư trong Khôi Nguyên chín cảnh, thuộc cao thủ trung đẳng trở xuống.

Nếu là cao thủ bình thường, có lẽ có mấy phần dũng khí, nhưng gặp phải huyền linh dị thú trong Tuyệt Thiên lĩnh, căn bản là không đáng nhắc tới.

Song, ba vị cao thủ Thông Linh cảnh ở trong tuyệt cảnh phản ứng cũng tương đối tỉnh táo.

Gã thủ lĩnh Song Kiếm môn phát ra một kiếm kia, phá khai sương mù trên bầu trời Tuyệt Thiên lĩnh, truyền đạt đi một tín hiệu.

Lão đạo Thanh Vân quan, viên quang châu trên đỉnh đầu kia cũng phát ra tần số quý dị, liên lạc với cao thủ đồng môn, phát tín hiệu cầu cứu.

Chỉ có cô gái thủ lĩnh Mân Côi môn là toàn lực tự vệ.

Bạch giao, liệt hỏa Hồng ngư lẳng lẳng đứng xem cuộc chiến, bọn họ không dám có hành động thiếu suy nghĩ, cũng như đang đợi thời cơ tốt nhất.

Bất kể là phản kháng hay chạy trốn, cũng cần phải có một cơ hội.

Nháy mắt, cao thủ ba phương thể lực chỉ còn lại ba người cầm đầu, số còn lại chết sạch.

Lúc này, một đầu cự thú vung chân trước lên, lẳng không bắt viên quang châu trên đỉnh đầu lão đạo, khiến cho lão mất mạng tại chỗ.

Một con cự thú khác hướng lão giả Song Kiếm môn phát động công kích, linh hoạt như thiểm điện, dễ dàng đục một lỗ trên người lão giả, làm cho hắn phát ra thiết kêu thảm thiết không cam lòng.

Cô gái cầm đầu Mân Côi môn kinh sợ vô cùng, ngửa mặt lên trời huyết một tiếng, thanh âm mang theo bi thương cùng tang thương.

Tần Thiên nhìn thấy hết thảy, cảm nhận được tánh mạng vô cùng hèn yếu cùng hèn mọn, thì ra ở thời khắc sinh tử là chuyện đơn giản như vậy.

Cười quái dị một tiếng, một đầu cự thú phun ra một đoàn quang hoa, quấn lấy thân cô gái Mân Côi môn, muốn đem nàng nuốt sạch.

Đột nhiên trong lúc này, trong hư không xuất hiện một thời không sóng gọn dài hẹp, đưa tới chú ý của Đa Mục Thiên Vương.

“Cẩn thận, có cao thủ giá lâm!”

Lời nói chưa dứt, hư không ba động đột nhiên xuất hiện một cái lỗ, một đạo quang mang đỏ ngầu chọt lóe tới, một đạo huyền minh thiên âm xen lẫn trong đó, bao phủ chung quanh phụ cận hoang cổ thần thụ.

Quái khiếu vang lên, cự thú phụ cận tựa như gặp quỷ, lấy tốc độ nhanh nhất vọt lên trên thần thụ.

Con cự thú cố gắng nuốt gọn cô gái Mân Côi môn cũng hoảng sợ thoát đi, khiến cho nàng may mắn tránh được một kiếp.

Đồng thời, Hồng ngư, Thanh xà hai đầu, Bạch giao cũng bị sự xuất hiện của huyền minh thiên âm gây thương tích, mọi người thất kinh, lộ ra vẻ vô cùng chật vật.

Tần Thiên không có cảm giác quá lớn, bởi vì huyền minh thiên âm này là đặc biệt nhắm vào huyền linh dị thú, sẽ không thương tổn đến nhân loại.

Đa Mục Thiên Vương có chút tức giận, ánh mắt khóa ánh sáng đỏ ngầu bay tới kia, đó là một thanh trường kiếm toàn thân màu đỏ, kiếm tuế được tạo bởi ba cái chuông đồng màu tím, huyền minh thiên âm kia là do ba cái chuông đồng này phát ra.

Trường kiếm xẹt đến, cắm trên mặt đất, thân kiếm không một chút lay động, chuông đồng trên kiếm tuế vẫn lay động, khiến cho huyền minh thiên âm vẫn quanh quẩn toàn trường.

“Chút tài mọn mà cũng dám bêu xấu!”

Đa Mục Thiên Vương dẫm một bước, thanh trường kiếm trên mặt đất bị đánh bay ra ngoài, huyền minh thiên âm khiến huyền linh dị thú hoảng sợ bất an liền đột nhiên ngưng bật.

Thanh trường kiếm bị đánh bay dọc theo một quỹ tích bay ngược trở về, tốc độ lúc này còn muốn kinh người hơn.

“Chỉ là tiểu xảo, đã khiến cho Thiên Vương chê cười rồi!”

Trường kiếm đang hết sức bay ngược trở lại, dãy gọn sóng gọn dài hẹp trong hư không từ từ rõ ràng hơn, nhanh chóng tạo thành từng bậc thang bằng sóng gọn, một quang ảnh hoa mỹ từ trong hư không hiện lên, dọc theo bậc thang kia chậm rãi đi xuống, vừa lúc thanh kiếm kia đã được bay trở về.

Tần Thiên hoảng sợ nhìn một màn này, đây đối với một người bình thường như hắn mà nói, nghĩ cho nát óc cũng không nghĩ ra được.

Cao thủ bình thường bay tới bay lui, quanh thân được quang hoa bao phủ đã để cho Tần Thiên cảm thấy khiếp sợ rồi.

Mà người trước mắt này xuất hiện, đem hư không sóng gọn biến thành bậc thang, tựa như thần vương giá lâm, không ai bì nổi.

Điều này cần rất nhiều thủ đoạn lợi hại cấu thành, mới có thể hoàn thành hết thảy.

Giờ phút này, Tần Thiên đối với lực lượng sinh ra hứng thú nồng hậu, rốt cục cái thế giới này còn có bao điều mà mình chưa chứng kiến qua?

Hoài niệm qua đi, Tần Thiên cảm thấy chỉ mới qua nửa ngày, tất cả kinh nghiệm của mười tám năm cộng lại không thể thắng được tình cảnh lúc này, có thể nói vô cùng phấn kích.

Đa Mục Thiên Vương nhìn người mới tới, ánh mắt sắc bén khiến người ta lạnh cả người.

Trên bậc thang, một gã thanh niên tuổi lẫm khoảng 27, 28 tuổi thần sắc bình tĩnh, quanh thân lóe lên quang mang nhu hòa, sống gọn đặc thù phù bên ngoài.

Trên đầu của gã thanh niên tuổi lẫm này có một đoàn hỏa vân quay cuồng, thật giống như một đóa hoa hồng nở rộ, huyết hồng điểm lệ, ánh sáng thuần khiết.

“Người là môn hạ Thiên Kiếm tông?”

Gã thanh niên tuổi lẫm cười nói: “Thiên Vương hảo nhân lực a, tại hạ là Hỏa Vân Mân Côi, là một trong ba vị trưởng lão Thiên Kiếm tông”

Đa Mục Thiên Vương hừ nói: “Thiên Kiếm tông mặc dù là đệ nhất phái tại Vân Châu, là một trong mười đại môn phái trên Khởi Nguyên đại lục, nhưng xếp ngoài trăm môn phái ở đại thể giới Khởi Nguyên, Tuyệt Thiên lĩnh ta cũng không đem Thiên Kiếm tông người để vào mắt”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hắc Thủy Huyền Xà

Hỏa Vân Mân Côi cũng không tức giận, lại cười nói: “Thiên Vương là một trong chín cường giả tại Tuyệt Thiên lĩnh, là trưởng tôn thiên cổ, tự nhiên sẽ không đem Thiên Kiếm tông ta để vào mắt rồi. Nhưng thiên vương chính là người thông minh, thông tình đạt lý, đây là Tuyệt Thiên lĩnh, mọi người đều biết mà”

Đa Mục Thiên Vương cười lạnh, nói: “Ít nói lời tăng bốc với ta, bốn vương nuốt không trôi đâu. Người đột nhiên chạy tới Tuyệt Thiên lĩnh ta, rốt cuộc cần làm gì?”

Lúc này, cô gái còn sống đi tới bên cạnh Hỏa Vân Mân Côi, trên mặt đầy vẻ vui mừng kích động, nói: “Thuộc hạ gặp qua trưởng lão”

Hỏa Vân Mân Côi nhìn cô gái này một cái, phát tay bảo nàng đứng sau lưng mình, hướng Đa Mục Thiên Vương cười nói: “Người vừa chết ở chỗ này cũng là vì Thiên Kiếm tông ta mà làm việc, bọn họ trước khi chết đã phát tín hiệu cầu cứu, Thiên Kiếm tông há có thể bỏ mặc được”

Đa Mục Thiên Vương hờ hững nói: “Nhân loại tự tiện xông vào Tuyệt Thiên lĩnh, là tự tìm chết”

Hỏa Vân Mân Côi thu lại nụ cười, trầm giọng nói: “Bọn họ cũng không phải tự tiện xông vào, mà là bị Thiên Vương triệu tới, không phải sao?”

Đa Mục Thiên Vương cười lạnh, nói: “Đúng thì sao nào, người nói những nói cuối là muốn có ý gì đây?”

Hỏa Vân Mân Côi hừ một tiếng: “Ít nhất ta cũng không phải tới đây cố tình gây sự, đúng không nào?”

Đa Mục Thiên Vương châm chọc nói: “Loài người dối trá, các người sống như vậy cũng không ngại một chết sao chứ?”

Hỏa Vân Mân Côi phản bác: “Chúng ta nếu đều giống như các người cơ bắp vậy, cũng không phải là nhân loại rồi”

Đa Mục Thiên Vương lạnh lùng nói: “Loài người vốn hèn mọn đề tiện mà, tuyệt không cao thượng”

Hỏa Vân Mân Côi cười to, nói: “Thiên Vương nói thật là hay nha, nhưng người đã quên một điều, cái thế giới này do loài người thống trị đó”

Đa Mục Thiên Vương hừ lạnh: “Tuyệt Thiên lĩnh không phải là nơi mà loài người người thống trị. Người nếu tức thời nhanh rời đi, nếu không đừng trách bốn vương không lưu tình”

Hỏa Vân Mân Côi nhìn Tàn Thiên một cái, trầm giọng nói: “Chỉ cần thiên vương giao người này cho ta, ta sẽ rời đi lập tức”

Đa Mục Thiên Vương lạnh lùng nói: “Bốn vương thiên tân vạn không mới đem hắc tới được nơi này, không thể cho người đưa đi”

Hỏa Vân Mân Côi giọng tri hoãn, nói: “Thiên Vương đã nói như vậy, đã làm khó dễ ta rồi”

Đa Mục Thiên Vương lãnh đạm nói: “Không khó gì cả, người muốn mang hắc đi, vậy phải xuất ra bản lĩnh rồi”

Tàn Thiên đứng yên bất động, trong lòng tràn đầy mong đợi, nghĩ thầm giữa Đa Mục Thiên Vương cùng Hỏa Vân Mân Côi rốt cuộc là người nào lợi hại hơn nhỉ.

Tương lai, Tàn Thiên không có quyền lựa chọn, vì vậy hắc quyết định ngó ứng tòng quyền.

Hỏa Vân Mân Côi cười một tiếng ưu nhã, vuốt cằm nói: “Nếu thiên vương đã nói như vậy, ta đây sẽ bêu xấu một chút, nhìn Thiên Kiếm tông ta so với

Tuyệt Thiên linh, rốt cuộc chênh lệch bao nhiêu a?”

Tay trái vung lên, cô gái đứng bên cạnh Hỏa Vân Mân Côi bay ngược ra xa, trực tiếp đưa vào trong thời không chi môn, biến mất không thấy bóng dáng tăm hơi.

Đa Mục Thiên Vương cũng không ngăn cản, hần chỉ lạnh lùng nhìn Hỏa Vân Mân Côi, ánh mắt lộ ra sát ý.

Hỏa Vân Mân Côi tay cầm trường kiếm, bước đi nhẹ nhàng, dáng người thon dài làm cho người ta có một loại cảm giác phiêu dật xuất trần.

Đây là một nam nhân vô cùng mỹ lực, nhưng lại có một cái tên rất nữ nhân.

Sau nụ cười ưu nhã mê người kia, là ẩn giấu vết tang thương thâm trầm của năm tháng, hần không hề giống như vẻ bề ngoài còn trẻ như vậy

Bước chân nhẹ nhàng như đang ngắm phong cảnh, Hỏa Vân Mân Côi tuyệt không nóng lòng, chậm rãi đi tới bãi đất trống, ánh mắt ngưng nhìn Tàn Thiên mà không phải là Đa Mục Thiên Vương, điểm này có chút quỷ dị.

Tàn Thiên cảm nhận ánh mắt của Hỏa Vân Mân Côi, bên trong ẩn giấu hàm nghĩa gì đó khiến cho Tàn Thiên không thể nào hiểu thấu, cổ quái mà thâm thúy.

Đa Mục Thiên Vương khí phách mười phần, ánh mắt lóe lên không ngừng, hiển nhiên gã nhân loại nhỏ bé trước mắt lại làm cho hần có cảm giác không nắm bắt được.

Lúc này, trên thần thụ thái cổ, Hắc Thủy Huyền Xà quét xuống dưới, cái đầu khổng lồ như ngọn núi lập tức che đi ánh sáng vùng phụ cận.

Hỏa Vân Mân Côi dừng bước, trường kiếm đồ ngẫu (hồng xích) ở trong tay khẽ kêu lên, thanh âm chuông đồng phát ra thanh thúy, đó chính là huyền minh thiên âm, đối với huyền linh dị thú có lực chấn nhiếp nhất định.

Hắc Thủy Huyền Xà lẽ lười ra nuốt vào, không chút sợ hãi huyền minh thiên âm, hai con ngươi xanh biếc lộ âm hàn, hơi thở khủng bố.

Hỏa Vân Mân Côi không dám khinh thường, Hắc Thủy Huyền Xà này là huyền linh dị thú nổi danh hung tàn, so với Đa Mục Thiên Vương một trong chín đại thiên vương Tuyệt Thiên linh cũng không kém cạnh chút nào.

Đa Mục Thiên Vương trong Tuyệt Thiên linh, mặc dù không phải là Kim Sí Đại Bàng trong truyền thuyết, nhưng lại có huyết thống của Kim Sí Đại Bàng, hai hàng con mắt dưới hai nách chính là một loại đoạt hồn, có lực đoạt hồn nhiếp phách, có thể làm hàng tỷ huyền linh dị thú kinh sợ, có thể nói ở trên đại lục Khởi Nguyên chính là thú trung vương giả.

Cong ngón tay búng ra một cái, kiếm rít rỗng ngâm.

Trường kiếm run lên gào thét bay ra, sau khi quay quanh Hỏa Vân Mân Côi ba vòng, đột nhiên hóa thành một con hỏa long khổng lồ, trên cổ nó buộc ba cái chuông đồng màu tím, phát ra huyền minh thiên âm rung trời.

Đến lúc này, trên thái cổ thần thụ, đông đảo cự thú đều lo lắng xao động, huyền minh thiên âm mặc dù không gây thương tổn gì đến Đa Mục Thiên Vương và Hắc Thủy Huyền Xà, nhưng đối với những cự thú còn lại mà nói, có uy hiếp trí mạng.

Liệt hỏa Hồng ngư, Bạch giao ở trước mặt huyền minh thiên âm lộ vẻ sợ hãi tái nhợt vô lực, nhưng bọn họ nắm bắt được cơ hội này, đem hết sức lực hướng nơi xa xa bay đi.

Đa Mục Thiên Vương ánh mắt lạnh lẽ, hừ một tiếng: “Không có bốn vương cho phép, ai dám tự ý rời đi?”

Lúc nói chuyện, Đa Mục Thiên Vương vung tay phải lên, cánh tay chỉ trong nháy mắt dài đến mấy trăm trượng, hóa thành một con sí bằng cực lớn, đem liệt hỏa Hồng ngư, Bạch giao bao phủ vào trong đó.

Phía dưới sí bằng khổng lồ kia, hai hàng con mắt bỗng tách ra ánh kim quang sáng ngọc, hóa thành sáu cột sáng, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể khổng lồ của liệt hỏa Hồng ngư cùng Bạch giao.

Một tiếng kêu gào thảm thiết, liệt hỏa Hồng ngư cùng Bạch giao từ không trung rơi xuống, thân thể khổng lồ đập phá hủy không ít cây cối, thanh âm bang bang vang liên hồi.

Cười ngạo nghễ, Đa Mục Thiên Vương thu hồi tay phải kia, trong nháy mắt sí bằng khổng lồ kia đã thu nhỏ lại, Tàn Thiên thấy vậy thì vô cùng kinh hãi.

Trước Thần thụ thái cổ, hỏa long khổng lồ cùng Hắc Thủy Huyền Xà bay múa va chạm nhau, tia lửa bắn ra như sao, nhìn qua rất mỹ lệ cùng quý dị.

Thân thể Hắc Thủy Huyền Xà lớn như ngọn núi, so với hỏa long lớn ít mấy lần, chỉ qua mấy hiệp đã đánh bay hỏa long, khiến cho nó khô phục lại bộ dạng trường kiếm.

Sắc mặt Hỏa Vân Mân Côi âm trầm, quang hoa lưu chuyển quanh thân, kết giới phòng ngự sóng gợn càng rõ ràng hơn, từ từ hiển lộ một đồ án, dĩ nhiên là một đóa hoa hồng vô cùng kiều diễm.

Đồng thời, trên đầu Hỏa Vân Mân Côi, hỏa vân quay cuồng càng phát ra ánh sáng ngọc, tựa như hoa hồng nở rộ, vô cùng mỹ lệ.

Hắc Thủy Huyền Xà gầm nhẹ một tiếng, trong ánh mắt toát ra vẻ cảnh giác, phát một đoạn âm thanh trầm thấp.

“Trước mặt Thần thụ thái cổ, hết thảy công kích lĩnh vực không gian đều phải chịu quấy nhiễu rất nhiều, người hiện tại chỉ có thể tự động giáng cấp, vận dụng cảnh giới Vạn Tượng, phát động công kích mà thôi”

Hỏa Vân Mân Côi cười nói: “Người nói không sai, Thần thụ thái cổ quả thật quý dị, làm cho ta khó phát động được công kích lĩnh vực không gian. Song, cho dù là công kích của cảnh giới Vạn Tượng, kết hợp với phòng ngự kết giới sóng gọn, dung nhập vào bên trong Huyết Mân Côi, vậy đủ để tạo thành uy hiếp không lồ đối với người rồi”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Chiến Thần Môn Hạ

Hắc Thủy Huyền Xà nói: “Tạo Hóa thất cảnh, người tu luyện ít nhất đã đến tầng thứ tư Không gian lĩnh vực, Thiên Kiếm tông quả nhiên không hổ là đệ nhất phái tại Vân Châu, quả thật có mấy phần bản lĩnh”

Con rắn hé miệng, âm ba đột kích.

Trước người Hỏa Vân Mân Côi hư không như không hề thấy bắt đầu xuất hiện gấp khúc sóng gọn, đó là công kích kinh khủng do Hắc Thủy Huyền Xà phát ra, có thể trực tiếp xé rách hư không, đánh tan lĩnh vực.

Hỏa Vân hét lên một tiếng, chân đạp, thân thể nghiêng nghiêng về phía trước, hai tay thủ ở trước ngực kết thành thủ ấn, đồ án phòng ngự kết giới gọn sóng liền chuyển động nhanh hơn, hóa thành một cái chuông đồng màu tím.

Đa Mục thiên vương thấy thế liền nhắc nhở: “Cẩn thận, đó là Từ Ngọc Thôn Thiên Linh”

Lời vẫn còn thoang thoảng bên tai, âm ba công kích như nước lũ tràn về, đụng trên kết giới phòng ngự Hỏa Vân Mân Côi, liền bị Từ Ngọc Thôn Thiên Linh cắt nuốt hoàn toàn.

Một kích của Hắc Thủy Huyền Xà không hiệu quả, nhanh chóng dừng lại, ánh mắt phức tạp nhìn cái chuông đồng màu tím kia, giọng chất vấn: “Đây chính là trấn sơn chi bảo của Thiên Kiếm tông – Từ Ngọc Thôn Thiên Linh?”

Hỏa Vân Mân Côi cười nói: “Cái này coi là loại phục chế thôi, nhưng uy lực của nó cũng không thể xem thường”

Đa Mục thiên vương hừ một tiếng: “Một món chế phẩm, người lại dám mang ra uy hiếp, người quá kinh thường Tuyệt Thiên lĩnh ta rồi đó”

Hỏa Vân Mân Côi nói: “Một món phục chế dĩ nhiên là không thấm vào đâu, nhưng là đại biểu cho quyết tâm của Thiên Kiếm tông ta. Có lẽ ở trong mắt các người, không coi Thiên Kiếm tông vào mắt, nhưng mà hôm nay Thiên Kiếm tông đã đến đây, biểu thị ngay ngày mai mười đại môn phái trên Khôi Nguyên đại lục đại giá quang lâm, Khi đó, Thần thụ thái cổ này có thể che chở cho các người hay, không ai biết được a?”

Đa Mục thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà trao đổi ánh mắt một cái, hiển nhiên ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề.

Tần Thiên đứng một bên quan sát, tất cả lời song phương đàm thoại hần đều nghe không thiếu một chữ, đối với tương lai sau này hần càng lo lắng hơn.

Từ tình thế trước mắt xem ra, mình đã trở thành cái đích để mọi người ‘quan tâm’, người người tranh đoạt.

Ở tình huống như thế, Tần Thiên lại không có chút năng lực tự vệ, trừ khi có kỳ ngộ ra, căn bản không làm được bất cứ chuyện gì, vậy thì không thể cải biến được kết cục.

“Nói toàn chuyện giật gân, người cho rằng Tuyệt Thiên lĩnh ta là nơi dễ chọc vào sao? Cho dù mười đại môn phái trên Khôi Nguyên đại lục tới đây đầy đủ, ta không tha cho các người thì cũng không làm khó dễ ta được”

Đa Mục thiên vương thái độ cường ngạnh, căn bản không để mắt lời uy hiếp của Hỏa Vân Mân Côi.

Hắc Thủy Huyền Xà chợt lóe rồi biến mất, sau một sát na liền biến thành một cô gái hắc y thân cao gầy gầy, hiện ra bên người Tần Thiên.

Nhìn kỹ, cô gái mà Hắc Thủy Huyền Xà biến thành băng sương lãnh nhược, diễm lệ, so với Tần Thiên còn cao hơn cả một cái đầu, cả người tản ra hơi thở lạnh lẽo.

Hỏa Vân Mân Côi sắc mặt chợt biến, khuyên: “Các người nếu đem hần cắt giữ, vậy chỉ mang đến cho Tuyệt Thiên lĩnh tai kiếp khôn cùng”

Cô gái hắc y lạnh lùng nói: “Đem hấn giao cho ngươi, vậy Thiên Kiếm tông của ngươi cũng mang tai họa vào đó”

Tần thất kỳ lộc, thiên hạ trực chi. (câu này dịch sao ta)

Tần Thiên hiện tại giống như con sơn dương, là một củ khoai nóng, người người đều mơ tưởng, là người mang đến tai họa.

Hỏa Vân Mân Côi nói: “Cái này không nhọc lòng các ngươi, chỉ cần các ngươi mang hấn giao đây, Thiên Kiếm tông ta có biện pháp ứng đối”

Đa Mộc thiên vương cười lạnh, nói: “Chúng ta nếu đã sợ phiền toái, cũng sẽ không mời hấn đến nơi này. Ngươi đừng có tốn nước miếng thêm nữa, tốt nhất mau mau rời đi”

Hỏa Vân Mân Côi có chút tức giận, nói: “Thật là độc nha, ta tận tình khuyên bảo mai chừ, nguyên lai đối với đám người các ngươi như gãi đàn tai trâu. Các ngươi ... đi ... đây là?”

Đang nói, Hỏa Vân Mân Côi đột nhiên quay đầu lại, chỉ thấy ở trên bầu trời xa xa, một đóa lưu vân quang hoa năm màu xẹt đến.

Tốc độ của lưu vân kia cực nhanh, chỉ nháy mắt đã đến gần nơi rồi.

Tần Thiên ngạc nhiên nhìn lưu vân, phát hiện quang hoa năm màu dĩ nhiên sắc màu không đồng nhất, hơi hơi giống như thiên mã, đang huy cánh, kéo theo sau nó là một chiếc chiến xa mờ ảo dài vạn trượng, từ hư không phóng tới.

Đa Mộc thiên vương ánh mắt âm trầm, hừ nhẹ nói: “Thiên Mã chiến xa, đây là ký hiệu của Chiến Thần tông Giang Châu, đứng thứ chín trong mười đại môn phái trên đại lục Khởi Nguyên, chỉ về vẻn cao hơn Thiên Kiếm tông một cấp mà thôi”

Hỏa Vân Mân Côi cau mày, nói: “Không nghĩ tới bọn họ đích thực tới thật nhanh a”

Quay đầu lại, Hỏa Vân Mân Côi nhìn Tần Thiên một cái, vẻ mặt kia như nhắc nhủ một điều gì đó.

Tần Thiên cảm nhận được ánh mắt này, nhưng không giải thích được ý nghĩa của nó là gì.

Lúc này, thiên mã Chiến Thần đã tới, đang trong quá trình giảm tốc, thiên mã cùng chiến xa hòa thành một đoàn quang hà năm màu, bao phủ quanh thân một người.

Nhìn kỹ, thân ảnh kia là một tráng hán khôi ngô vạm vỡ, phóng khoáng, khí phách hào hùng, kết giới năm màu quanh thân, trên đỉnh đầu một đóa hoa điểm xanh lam quay cuồng, một cây chiến kỳ như ẩn như hiện ở trong đóa hoa điểm đó.

Vị tráng hán này lưng không hư độ, dưới chân là một đóa lưu vân hoa sen, khí thế uy vũ bá đạo làm hấn không giận mà uy, làm cho người ta có một loại cảm giác mãnh liệt đánh sâu vào.

Tần Thiên nhìn người này, khí chất cương mãnh hào phóng, so với Hỏa Vân Mân Côi kia lại hoàn toàn là hai tính cách đối lập.

Hỏa Vân Mân Côi tuần lẫm, có loại cảm giác phiêu dật xuất trần, giống như trường kiếm trong tay hấn vậy, nổi bật bất phàm.

Mà vị tráng hán trước mắt này cũng là bá đạo uy nghiêm, phong cách cổ xưa như liệt như hòa, trên người để lại dấu vết qua năm tháng, chất phác tự nhiên.

Đi tới trong sân, tráng hán quét qua toàn trường, ánh mắt dừng lại trên người Tần Thiên trong chót lát, nhưng sau đó liền dời qua trên người Đa Mộc thiên vương cùng Hỏa Vân Mân Côi.

“Môn hạ Chiến Thần tông, đệ nhất chiến tướng Cổ Liệt!”

Đi thẳng vào vấn đề, trực lai trực văng(dứt khoát), không có bất kỳ một bộ dáng làm ra vẻ nào.

Hỏa Vân Mân Côi cười nói: “Tại hạ là trưởng lão Thiên Kiếm tông – Hỏa Vân Mân Côi, còn vị này là Đa Mộc thiên vương, vị kia là Hắc Thủy Huyền Xà”

Cổ Liệt kinh ngạc nhìn cô gái hắc y một cái, tựa hồ không nghĩ tới nàng một đầu Hắc Thủy Huyền Xà rất nổi hung danh.

Đa Mộc thiên vương lãnh đạm nói: “Người Chiến Thần tông tới đây, hấn là vì tiểu tử này rồi?”

Cổ Liệt nhìn Tần Thiên một cái, thần nhiên nói: “Cổ Liệt phụng mệnh làm việc, tất phải mang hấn trở về. Hai vị thiên vương nếu không muốn tổn thương hòa khí, vậy xin mời đem hấn giao ra đây”

Đa Mộc thiên vương cuồng tiếu, nói: “Chiến Thần tông thật cuồng vọng a, ngươi cho rằng Tuyệt Thiên lĩnh ta là nơi các ngươi muốn tới, muốn lui sao?”

Cổ Liệt trầm giọng nói: “Cổ Liệt không có ý xem thường Tuyệt Thiên lĩnh, chẳng qua là phụng mệnh làm việc, phải mang người này đi, nếu không không cách nào báo cáo kết quả. Thiên vương nếu làm khó dễ, vậy chúng ta liền xem bản lĩnh thôi, ta sẽ tận lực mà làm, tuyệt không tiếu”

Đa Mục thiên vương cả giận nói: “Ngươi cho rằng bốn vương sợ các ngươi sao, đến đây đi”

Cổ Liệt nhìn Hòa Vân Mân Côi một cái, hỏi: “Ngươi chọn người nào?”

Hòa Vân Mân Côi cười nói: “Ta chọn Hắc Thủy Huyền Xà, người kia giao cho ngươi”

Cổ Liệt cũng không nói nhiều, sải bước hướng Đa Mục thiên vương đi tới, đáng người khô ngô tại trong mắt Đa Mục thiên vương chẳng tính quái gì, nhưng mà trên người Cổ Liệt phát ra khí phách cương mãnh kia, lại làm cho Đa Mục thiên vương có chút cảnh giác.

Hòa Vân Mân Côi cười ưu nhã một tiếng, hướng cô gái hắc y Hắc Thủy Huyền Xà đi tới, vô hình trung chặt đứt liên lạc giữa nàng và Đa Mục thiên vương.

Hai đấu hai, giao đấu công bình.

Thiên Kiếm tông chiến Hắc Thủy Huyền Xà, Chiến Thần tông chống lại Đa Mục thiên vương, người – thú đánh một trận, cuối cùng sẽ có kết cục như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Chiến Kỳ Phi Dương

Tần Thiên đứng nguyên tại chỗ, vẻ mặt hung phấn nhìn song phương sắp lao vào cuộc chiến, trong lòng suy đoán, rốt cuộc là đám nào mạnh hơn một chút nhi.

Đa Mục thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà chính là một trong số chín đại thiên vương Tuyệt Thiên lĩnh, có thể nói là vương giả trong huyền linh dị thú, luôn luôn hung tàn bá đạo, hoành hành tại Tuyệt Thiên lĩnh.

Thiên Kiếm tông mặc dù đứng hàng thứ mười trong mười đại môn phái tại đại lục Khởi Nguyên, nhưng là đệ nhất phái ở Vân Châu, được xưng là thế lực mạnh nhất ở Vân Châu.

Chiến Thần tông cũng là một trong mười đại môn phái trên đại lục Khởi Nguyên, nhưng xếp hạng còn trên Thiên Kiếm tông một bậc, cao thủ từ chỗ này đi ra cũng là nhân vật nhất đẳng.

Thân phận song phương đối lập, cũng không phải là hạng người hời hợt, không tiếc hết thảy để chiến đoạt, đây tuyệt đối hung phấn tuyệt luân a.

Ánh mắt Cổ Liệt khóa Đa Mục thiên vương, cước bộ trầm ổn mà có lực, kết giới ngũ thái quang hoa quanh thân lần lần ba động, từng đoàn chiến hỏa bay tán loạn rất rõ ràng đập vào mắt Tần Thiên.

Đây là một loại dấu tích trải qua năm tháng, là chuyện mà Cổ Liệt sau nhiều năm trải qua chinh chiến mới có được.

Những hình ảnh kia mặc dù hư ảo, nhưng nội dung truyền đạt trong đó lại là hoàn toàn chân thực.

Những thứ này dường như sự tích trải qua huyết lệ, dung nhập vào bên trong kết giới phòng ngự Cổ Liệt, có thể có hiệu quả tăng phúc kinh người, đây là một loại vận dụng trong cảnh giới thứ ba Tạo Hóa cảnh – Vạn tượng tùy tâm.

Cử chỉ này liền có thể thấy được, Cổ Liệt tuyệt đối có tu vi trên cảnh giới Vạn tượng, cụ thể đạt tới cấp độ nào, giờ phút này tạm thời không cách nào phán đoán được.

Tạo Hóa thất cảnh được phân chia thành: Thần biến, Thiên nhân, Vạn tượng, Không gian, Thời gian, Tạo vật. Trong bảy cảnh giới đó, Vạn tượng hơi có chút huyền diệu, thuộc về lĩnh vực đặc thù, thành tựu cao thấp đối với tu luyện giả thiên tài không có chút quan hệ nào.

Cổ Liệt đem một thân chiến tích dung nhập vào bên trong kết giới, đây là một loại dũng cảm gan dạ, hành động mãnh liệt, ngoại trừ hiệu quả tăng phúc ra, còn tùy thời khắc tạo ra một loại hào khí chưa từng có từ trước tới nay.

Đa Mục thiên vương ánh mắt lạnh như băng, quanh thân kim quang hiện ra nồng đậm, tạo thành ba đường vân dao động, đang lấy một phương thức cực kỳ huyền diệu giăng khắp nơi, tạo thành một loại phòng ngự độc hữu cho riêng mình.

Kim quang trên người Đa Mục thiên vương giống như có linh tính, quanh co khúc khuỷu kéo dài ra, cuối cùng tạo thành một đạo kim quang ánh sáng ngọc, mặt ngoài phòng ngự kết giới hiện ra các loài phi cầm dị thú bay qua lại.

Những loài phi cầm cự thú kia đều là những loài chưa hề xuất hiện, là thượng cổ dị thú mới lần đầu nhìn thấy, nhìn qua rất sống động, ở mặt ngoài kết giới

bay bổng quanh quần, hiển lộ thần uy.

Tần Thiên vẻ mặt đại ra, hẳn là một thường dân chỉ muốn nhìn xem náo nhiệt thôi, nhưng dù vậy, kết giới phòng ngự trên người Cổ Liệt cùng Đa Mục thiên vương, đã làm cho hắn mở rộng tầm mắt, chỉ là không rõ bọn họ làm sao lại làm được như vậy.

Trong mắt Cổ Liệt tràn đầy nhiệt huyết, miệng rống lên một tiếng vang rền, cả người bay lên, bay cao đến mấy trăm trượng, từ giữa không trung đáp xuống, hai tay nắm chặt thành quyền, huy động như vũ bão, từng từng quả đấm đỏ ngầu phá không hướng Đa Mục thiên vương oanh kích qua.

Đa Mục thiên vương lạnh lùng cười một tiếng, thân thể vừa chuyển, trong nháy mắt cả người xoay tròn, biến thành một đạo quang trụ kim sắc cao ngất trời.

Cùng lúc đó, Đa Mục thiên vương phát tay phản kích, quyền ánh màu vàng dày đặc gào thét bay ra, chấn cho thời không rung chuyển, núi sông biến sắc.

Lấy quyền phá quyền, lấy cứng chọi cứng.

Cổ Liệt cùng Đa Mục thiên vương đều là người cuồng vọng bá đạo, không có ý thối lui chút nào, lực lượng kinh khủng điên cuồng va chạm nhau, trong nháy mắt dẫn phát trăm ngàn tiếng nổ tung, đem hư không oanh thành một cái lỗ thủng to tướng.

Bên này, trận chiến giữa Hòa Vân Mân Côi cùng Hắc Thủy Huyền Xà lộ vẻ yên tĩnh hơn nhiều.

Kiểm pháp Hòa Vân Mân Côi tinh diệu tuyệt luân, Hắc Thủy Huyền Xà phản kích toàn quỹ dị, song phương lấy nhanh đánh mau, vô số kiếm khí và chưởng lực cùng tan biến vào hư không, nhiều cảnh huyết lệ biến từ đơn giản thành phức tạp, xinh đẹp mỹ miều đó, rồi lại vô cùng hung hiểm.

“Thiên Kiếm Truy Hồn!”

Một tiếng huyết sáo diếc tai từ trong miệng Hòa Vân Mân Côi phát ra, kiếm quang đỏ ngầu kia trong nháy mắt lấy tốc độ cực nhanh, chấn động thành một luồng sóng gọn từ chuôi xông mũi kiếm, như nước lũ tràn về, khí thế kinh người.

Hắc Thủy Huyền Xà thần tình khẽ biến, thân thể mềm mại xoay tròn một cái, trong nháy mắt hóa thành một con cự xà cực lớn, há mồm phun ra một đạo quang điểm màu lục, vừa lúc đón nhận một kiếm kia của Hòa Vân Mân Côi.

Đến lúc này, trên hồng quang trên mũi kiếm rung trời kia, bay vụt ra một đạo kiếm quang sáng chói, ẩn chứa hàng nghìn hàng vạn biến hóa, trong nháy mắt nổ tung, vừa lúc đụng vào quang điểm do Hắc Thủy Huyền Xà phun ra.

Nhưng, chỉ thấy cường quang chợt lóe, sét đánh rung trời, khí lãng hủy diệt pho thiên cái địa, mang theo khí phách không thể kháng cự, nhất cử nhất động đem Hắc Thủy Huyền Xà cùng Hòa Vân Mân Côi bắn bay đi.

Tần Thiên đứng gần đó, mắt thấy gặp tai ương, may mắn Hắc Thủy Huyền Xà xoay người đem chặn lại, vậy rắn đen nhánh xinh đẹp lóe lên sóng gọn huyền diệu, đem toàn bộ lực hủy diệt đánh văng ra ngoài.

Giao chiến giữa Cổ Liệt cùng Đa Mục thiên vương dị thường mãnh liệt, tựa như một cuộc long tranh hổ đấu, người nào cũng không chịu thối lui dù nửa bước.

Giữa không trung, khí lưu quay cuồng gào thét chói tai, biến thành nhiều loại hình thái khác nhau, tụ hợp rồi phân tán, bể tan rồi trọng sinh.

“Đến đây đi, đón ta một chiêu Chiến Kỳ Phi Dương”

Thanh âm vang vang khắp toàn trường, Cổ Liệt cả người bay lên trời, toàn thân lóe ra ánh sáng năm màu, trên đầu một đóa hoa diễm quay cuồng, một mặt chiến kỳ phát ánh sáng đỏ mầu mầu chậm rãi bay lên không, bắn ra hàng nghìn hàng vạn quang hoa.

Khoảnh khắc đó, một cỗ huyết chiến nổ ra, một cỗ khí thế bao phủ Tuyệt Thiên lĩnh vĩnh viễn không tan, tràn đầy khí phách, tự tin, không sợ tinh thần, tách ra độc chiến thiên hạ, vĩnh viễn không chịu thua.

Cái này là huyết chiến tinh thần của Chiến Thần tông, Chiến Kỳ chỉ, tuyệt không nói bại, rung động toàn trường.

Tần Thiên cảm thấy tim mình đập nhanh hơn, hào tình vạn trượng, bị cỗ khí thế do Cổ Liệt tạo ra đó đã kích lệ hắn thật sâu.

Đa Mục thiên vương quát lên một tiếng vang tới tận trời.

“Tối tốt lắm, ta đón một chiêu Chiến Kỳ Phi Dương này của ngươi!”

Trong thời gian bay lên không trung, Đa Mục thiên vương bắt đầu biến hóa, hóa thành một con đại bàng, hai cánh khổng lồ đồng thời huy động, dưới nách ba mươi con mắt lóe ra ánh sáng lập lóe, bắn ra hàng nghìn hàng vạn quang hoa, ở giữa không trung ngưng tụ thành một con đại bàng màu vàng, trong miệng phát ra tiếng kêu rung trời, hướng chiến kỳ trên đỉnh đầu Cổ Liệt phóng đi.

Nhìn Đa Mục thiên vương, con mắt Cổ Liệt tròn xoe, miệng quát lên một tiếng: “Chiến Kỳ Phi Dương, thiên uy hạo đẳng!”

Chiến kỳ đón gió bay lên không, hóa thành một cây cờ to tướng, lóe ra ánh sáng màu máu, khí phách cường liệt ẩn chứa vô kiên bất tồi, hướng cái đầu

con chim đại bàng màu vàng kia đánh tới.

Đại bàng kim sắc chính là do kim quang đoạt hồn của Đa Mục thiên vương biến thành, có hủ hóa, có lực tan rã, có thể hủ hóa ánh sáng huyết sát do chiến kỳ phát ra.

Khi song phương va chạm nhau ở giữa không trung, đại bàng kim sắc rên rỉ một tiếng, đã bị chiến kỳ chém nát bấy.

Còn trên chiến kỳ, quang mang vốn cường thịnh trong nháy mắt lò mờ đi, dĩ nhiên là bị thương nặng.

Chịu ảnh hưởng kia, Cổ Liệt cả người chấn động, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Đa Mục thiên vương hét lên một tiếng giận dữ, roi xuống từ giữa không trung, quang mang cả người rung chuyển, nguyên khí tổn thương nặng nề.

Thu hồi chiến kỳ, Cổ Liệt cười to, nói: “Không hổ là Đa Mục thiên vương Tuyệt Thiên lĩnh, quả nhiên lợi hại”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Thiên Kiếm Đồ Long

Đa Mục thiên vương cười lạnh, nói: “Ngươi cũng không kém, mặc dù ngươi mượn lực chiến kỳ, hơi có chút mưu lợi”

“Thiên vương nói không giả, đúng vậy vừa rồi là ta mượn lực chiến kỳ, mới có thể đánh ngang tay với ngươi. Hiện tại, chúng ta đối bằng phương thức khác, bằng thực lực bản thân quyết phân cao thấp”

Cổ Liệt sai bước đi về phía trước, quanh thân ngũ thải quang mang bắt đầu thiêu đốt, dưới chân hỏa diễm ngưng tụ thành từng đóa hoa sen, sinh ra tính mệnh huy hoàng.

Đa Mục thiên vương về mặt kinh biến, bật thốt lên: “Xem ra, ta đã coi thường ngươi rồi, ngươi hẳn tu luyện đến tầng sáu Tạo Hóa cảnh – Tạo Vật cảnh rồi”

Cổ Liệt cười hào khí một tiếng, thần nhiên nói: “Thiên vương hảo nhãn lực a, ngay cả cái này cũng nhìn ra được, có thể thấy được tu vi của ngươi không dưới ta”

Đa Mục thiên vương hừ lạnh, nói: “Loại người khác với huyền linh dị thú, phương pháp tu luyện giữa chúng ta là hoàn toàn không giống nhau”

Cất bước đón nhận, Đa Mục thiên vương không hề nhượng bộ chút nào, hai cánh tay phát ra kim quang lóng lánh, trong nháy mắt hóa thành hàng nghìn hàng vạn cánh tay, thấy vậy Tàn Thiên đang xem cuộc chiến hết sức kinh ngạc.

Ánh mắt Cổ Liệt rùng rục, cười to nói: “Tốt, hay cho một chiêu Thiên Thủ Đồ Phật, hãy xem Chiến Thần Vô Cương này sao”

Cổ Liệt sai bước, hào quang vạn trượng, sinh mệnh rực rỡ quanh thân tách ra, quang mang thiêu đốt kia hóa thành lực lượng cuộn trào, dung nhập vào năm tay tay phải Cổ Liệt.

Đơn giản, không màu mè, lúc này Cổ Liệt đã dốc hết lực lượng tung ra một kích, thế này là quyết tâm không chút lùi bước, là lòng hấn luôn luôn hướng tới.

Đa Mục thiên vương cuồng thanh gào thét, kim quang lóe lên trên Thiên Thủ Đồ Phật, trong một phần mười sát na, hơn ngàn chương ấn hội tụ thành một kim luân cường mãnh hủy diệt, vừa lúc đón một quyền kia của Cổ Liệt.

Quyền chương giao hội, lực lượng bộc phát.

Một kích của song phương ẩn chứa một lực lượng kinh người, ở trong nháy mắt ma sát đụng nhau liền trở nên gay gắt, dẫn phát quang mang diệt thế.

Trong hư không, một quang điểm ẩn chứa lực lượng hủy diệt, giống như một thế giới nào đó vừa bị đánh tan tành.

Về khuếch tán này, về mảnh liệt này, ngành sanh đem Cổ Liệt đánh bay ra ngoài, đem Đa Mục thiên vương bắn lên trời cao.

Khí lưu tùy ý khuếch tán gào thét ra, cắn nát một khoảng thời không, hóa thành một đạo phong trụ quay tròn, đem Tàn Thiên đang bàng quan đánh bay ra ngoài, vừa lúc đụng phải cành cây khổng lồ của thần thụ thái cổ.

Thần thụ thái cổ cao gần vạn trượng, Tàn Thiên tại trước mặt nó vô cùng nhỏ bé.

Mặc dù bị phong trụ bắn lên, cách mặt đất khoảng một trăm năm mươi trượng, nhưng khi đụng vào thái cổ thần thụ, vị trí đáp xuống cực kỳ xảo diệu.

Giữa không trung, Đa Mộc thiên vương máu tươi phun ra, thân chịu trọng thương.

Trên mặt đất, Cổ Liệt bắn lui về phía sau mấy trăm trượng, sau khi hạ liều lùi lại mấy chục bước, mỗi bước lùi là một ngụm máu tươi, thương thế cũng thể thâm.

Khi Cổ Liệt cùng Đa Mộc thiên vương đang lưỡng bại câu thương, Hỏa Vân Mân Côi và Hắc Thủy Huyền Xà cũng đã triển khai sinh tử kịch chiến.

Trước đây, song phương chiến ngang tay, ai cũng bị thương, nhưng tình huống lúc đó cũng không nghiêm trọng mấy.

Lúc này đây, Hỏa Vân Mân Côi một lòng nghĩ muốn áp đảo Hắc Thủy Huyền Xà, đến lúc đó cướp Tàn Thiên chạy đi.

Để phối hợp với Cổ Liệt, buộc phải nắm chặt thời gian cùng thời cơ, Hỏa Vân Mân Côi phát ra một kích chí cường, không muốn tiếp tục dây dưa nữa.

Trường kiếm vung lên, kiếm khí khắp nơi, vô số kiếm quang xen lẫn vào trong huyền minh thiên âm, đối với dị thú gần đó tạo thành uy hiếp thật lớn.

Hỏa Vân Mân Côi là một người tâm tư kín đáo, không muốn huyền linh dị thú đang xem cuộc chiến phá hư kế hoạch của mình, lúc này mới thi triển ra huyền minh thiên âm.

Hắc Thủy Huyền Xà đã khôi phục chân thân, là một quái vật với thân thể khổng lồ, làm cho người ta có cảm giác tái nhợt cùng vô lực.

Hắc Thủy Huyền Xà không chỉ khổng lồ, vảy rắn của nó đao thương bất nhập, thủy hỏa bất xâm, dưới tình huống bình thường, công kích của nhân loại đối với nó mà nói cơ hồ không có tính uy hiếp nào cả.

Hỏa Vân Mân Côi vì đạt mục đích, công kích tầm thường khẳng định sẽ không làm nên chuyện, hẳn phải ra một kích trí mạng mới được.

Bồng bênh lướt tới, quanh thân Hỏa Vân Mân Côi quang hoa hội tụ, từng đạo tia sáng như sóng biển vỗ ầm, tại bên ngoài thân thể hắn tạo thành một bức tranh sơn thủy xinh đẹp.

Cười ưu nhã một tiếng, Hỏa Vân Mân Côi tung trường kiếm lên không, hóa thành một con hỏa long quay quanh thân hắn.

Hắc Thủy Huyền Xà cười lạnh, nói: “Nhảy nhót làm hề, ngươi cảm thấy công kích kia đối với ta hữu dụng sao hả?”

Hỏa Vân Mân Côi lãnh đạm nói: “Bồn phải có một chiêu Thiên Kiếm Đồ Long, không biết ngươi đã nghe qua nó chưa?”

Trường kiếm bay bay càng lúc càng nhanh, thân kiếm chấn động làm tán ra kim quang li ti, tạo thành một đạo quang mang màu máu vờn quanh bên ngoài thân Hỏa Vân Mân Côi.

“Thiên Kiếm Đồ Long sao, bản thân ta muốn nhìn một chút a, xem nó có bao nhiêu năng lực đây?”

Đầu rắn co lại, Hắc Thủy Huyền Xà bất động như núi, cả người nở rộ một cổ âm hàn cực hạn.

Về mặt Hỏa Vân Mân Côi lộ nghiêm túc, hai tay để trước ngực kết một thủ ấn, quang giới sáng gọn quanh thân bắt đầu co lại, hỏa vân quay trên đỉnh đầu cấp tốc co rút, hóa thành một đạo kiếm hình hình dạng hỏa điểm.

Một khắc kia, trong hư không truyền đến từng tiếng nổ vang, đó là do hàng nghìn hàng vạn kiếm khí hội tụ mà thành, từ thế giới viễn cổ nhảy giới mà đến.

Nhân thân Hắc Thủy Huyền Xà khê biến, tựa hồ cảm giác có điểm không ổn, phía trên vảy rắn lục sắc xuất hiện từng điểm u quang, tạo thành một loại phòng ngự đặc thù.

Quang hoa toàn thân Hỏa Vân Mân Côi bộc phát vạn trượng, cường thịnh đến độ chói mắt, kết giới sáng gọn lóe lên, bắt đầu tự động thu về dung nhập vào trong thân thể.

Cùng thời khắc đó, trường kiếm đang bay liên hiện ra tại trên đầu Hỏa Vân Mân Côi, mũi kiếm hướng về huyệt Bách Hội trên đỉnh đầu Hỏa Vân Mân Côi, chậm rãi chui vào trong đầu hắn.

Đến lúc này, một cỗ lực lượng từ bên trong cơ thể Hỏa Vân Mân Côi bộc phát ra, sau khi thân kiếm đâm vào trong đầu hắn hoàn toàn, liền đạt đến trạng thái cực thịnh.

Một khắc kia, kiếm khí trong cơ thể Hỏa Vân Mân Côi xông lên tận trời, cả người cùng trường kiếm hòa cùng một thể, đạt đến cảnh giới nhân kiếm hợp nhất, thi triển ra một chiêu Thiên Kiếm Đồ Long của Thiên Kiếm tông.

Một tiếng rống ngâm vang lên, kiếm khí tung bay.

Trường kiếm màu máu từ trong huyệt Bách Hội Hỏa Vân Mân Côi bay ra, tốc độ cũng không nhanh, nhưng khí thế phát ra lại khiếp sợ thiên hạ, làm cho huyền linh dị thú chung quanh thần thụ thái cổ hoảng sợ gầm thét lên ỉn ỏi.

Hắc Thủy Huyền Xà há miệng gầm rống, trong ánh mắt toát ra vẻ bất an, bất an nhìn thanh trường kiếm chậm rãi bay lên không kia, cảm nhận được nó rất đáng sợ.

Toàn thân trường kiếm một màu đỏ máu, nhưng còn mang theo một luồng thanh quang.

Thanh quang toát ra từ thân kiếm như một con rồng dũng mãnh, khoa trương cực độ.

Nơi mũi kiếm tản ra ánh sáng như đao, co ra nuốt vào vô cùng linh tính,

Trường kiếm bay lên không, vạn vật triều bái.

Một cỗ khí phách kinh sợ chur thiên bao phủ Tuyệt Thiên lĩnh, làm cho vô số huyền linh dị thú cảm thấy khủng hoảng, sốt ruột.

Khoảng khắc đó, Hắc Thủy Huyền Xà hết sức chăm chú, cũng không lưu ý tình trạng của Tàn Thiên, khiến cho hắn bị phong quyển cuộn cuộn cuộn lên, vừa lúc đụng thân cây thần thụ thái cổ.

Giữa không trung, trường kiếm bay lên khoảng trăm trượng, sau đó mũi kiếm vừa chuyển, một cỗ kiếm bộc phát mang theo khí thế khổng lồ đờ nhảm Hắc Thủy Huyền Xà phóng đi.

Xung quang đó, hư không bắt đầu sụp đổ, lực lượng dài ngoằn từ lỗ hồng nào đó hiện lên, gia tăng lên thân kiếm, khiến cho tốc độ xoay tròn nhanh hơn, gào thét một tiếng hóa thành một cột sáng hướng Hắc Thủy Huyền Xà bắn thẳng đến.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thái Cổ Thần Thụ

Hắc Thủy Huyền Xà bởi vì hình thể quá khổng lồ, mà Tàn Thiên lại ở ngay sau nó, nó căn bản không cách nào làm gì được, chỉ có thể đón đỡ một kích kia của Hóa Vân Mân Côi.

Hắc Thủy Huyền Xà hé miệng ra, từ trong đó bắn ra một đạo quang điểm, âm ba đáng sợ tựa như con lốc bắn đi, đón nhận đạo quang trụ kia.

Nháy mắt, quang điểm cùng quang trụ va chạm vào nhau, sóng xung kích cường đại kéo dài không dứt, thôi động lực hủy diệt, hướng Hắc Thủy Huyền Xà tiến tới gần hơn.

Thiên Kiếm Đồ Long Thiên Kiếm tông cực kỳ bá đạo, được xưng là vô kiên bất tồi.

Song, Hắc Thủy Huyền Xà chính là thượng cổ dị thú, thân thể khổng lồ không người nào có thể tưởng tượng được, lấy lực lượng mà nói, nhân loại rất khó đánh đồng với nó.

Mặc dù, một chiêu Thiên Kiếm Đồ Long của Hóa Vân Mân Côi phát ra uy lực vượt quá tưởng tượng, dù cho tạo thành uy hiếp cực lớn đến Hắc Thủy Huyền Xà, nhưng cũng không cách nào chém giết được, mà chỉ đánh nó bị thương thôi.

Kết quả đại khái giống như suy đoán vậy, điểm khác duy nhất là Hóa Vân Mân Côi gặp chịu lực lượng cản trở xâm nhập vào thân, thân mang trọng thương ngay đương trường.

Từ góc độ khách quan mà nói, Hóa Vân Mân Côi đánh cùng Hắc Thủy Huyền Xà đánh một trận, đều lưỡng bại câu thương.

Nhưng về bản chất mà nói, Hóa Vân Mân Côi vẫn là chiếm tiện nghi, bởi vì Hắc Thủy Huyền Xà không có phát huy ra thực lực thật sự, ngược lại còn nhận lấy hạn chế địa vực.

Ở bên trong Tuyệt Thiên lĩnh, Hắc Thủy Huyền Xà cùng Đa Mục thiên vương hoàn toàn không muốn phá hư hoàn cảnh ở nơi này, vì vậy mới có nhiều chiêu thức không dùng tới được.

Đối với thân thể khổng lồ như bọn hắn mà nói, công kích nguyên thủy mới là điều đáng sợ nhất, loài người căn bản không có thể ngăn cản.

Phiêu phiêu lui về phía sau, Hóa Vân Mân Côi máu từ trong miệng phun ra như suối, trong ánh mắt lộ vẻ âm đạm cùng khổ sở, hết thảy mọi chuyện như không trong suy nghĩ của hắn.

Thu hồi trường kiếm, Hóa Vân Mân Côi ở một bên chữa thương, một bên lưu ý đến tình huống Tàn Thiên.

Nhưng thấy, Tàn Thiên lúc đụng phải cành cây Thần thụ thái cổ, hai tay, trán đều bị rách toát, máu tươi chảy xuống trên vỏ cây thái cổ Thần thụ.

Đây nói cho cùng cũng là điều bình thường, nhưng mà tình huống lại ngoài dự đoán của mọi người.

Sau khi máu Tàn Thiên thấm thấu vào Thần thụ thái cổ liền dẫn phát một số biến hóa.

Đầu tiên, trên thái cổ Thần thụ phát ra một cỗ hấp lực, đem thân thể Tàn Tiên dính chặt gất gao lên trên đó.

Sau đó, trên Thần thụ thái cổ không lồ hiện ra một ít tia sáng, những đường vân trên cành cây cứng cáp mang phong cách cổ xưa, hồn nhiên thiên thành kia bắt đầu lóe sáng lên.

Cổ Liệt sớm đã phát ra tình huống này, bật thóc lên nói: “Này ... này ... không tốt a, thái cổ Thần thụ muốn cắt nuốt hần”

Hét lên một tiếng giận dữ, Cổ Liệt hướng Tàn Tiên phóng đi, cố gắng cứu hần ra.

Đa Mục thiên vương thấy thế liền phi thân chặn lại, song phương một lần nữa triển khai chiến đấu.

Hỏa Vân Mân Côi sau khi nhìn thấy tình huống của Tàn Tiên, cũng phán đoán giống như Cổ Liệt, thân thể chưa kịp chữa thương, nhanh chóng hướng Tàn Tiên phóng đi.

Hắc Thủy Huyền Xà nhìn thái cổ Thần thụ một cái, ánh mắt có chút phức tạp, nhưng cũng ngăn cản Hỏa Vân Mân Côi đúng lúc, không để cho hần tới gần Tàn Tiên.

Cứ như thế, song phương thân mang trọng thương lại lao vào cuộc chiến, người nào cũng không chịu lui bước, đều giành giật từng giây.

Trên thái cổ Thần thụ, quang mang lóe lên như toát ra một loại âm tiết, thỉnh thoảng ở phía Đông, thì thoảng ở phía Tây, lộ ra vẻ vẻ huyền diệu nào đó.

Bởi vì, thái cổ Thần thụ quá khổng lồ, đường vân trên cành cây giống như một bức tranh vẽ cỡ lớn, giờ phút này đang lóe ra những tia sáng hoa mỹ.

Loại lóe sáng này có tần số nhất định, có quy luật nhất định, cũng không phải toát ra lung tung.

Tàn Tiên bị Thần thụ hấp chặt, thân thể nhúc nhích không được, nhưng thần trí hần cũng không mất đi, ngược lại dị thường thanh tĩnh, năng lực cảm ứng nhạy bén đạt đến trình độ từ trước đến nay chưa từng xuất hiện qua.

Thái cổ Thần thụ vô cùng khổng lồ, quang mang trên cành cây lóe lên liên tục không ngừng, người bên ngoài nhìn thấy nó hơi có chút hỗn loạn, nhưng giờ phút này qua Tàn Tiên, biến hóa của thái cổ Thần thụ, đều nhất nhất phản ứng lên trên người của hần.

Mỗi khi mặt ngoài thái cổ Thần thụ lóe lên một đạo quang mang, thì trên người Tàn Tiên xuất hiện một đường văn đặc thù, phân bố ở những nơi khác nhau.

Theo quang mang lóe ra bên ngoài thái cổ Thần thụ càng lúc càng nhiều, thì đường vân trên người Tàn Tiên càng ngày càng nhiều, từ từ tạo thành một trận đồ bao quát toàn thân hần, huyền diệu mà thâm ảo.

Quá trình huyền diệu này kéo dài hơi lâu, nhưng không một ai biết được.

Giờ phút này, mặt ngoài của thái cổ Thần thụ quang mang lóe lên càng lớn càng rộng hơn, tần số lóe lên càng ngày càng cao, phạm vi bao trùm rộng hơn nữa, bắt đầu lấy từ gốc rễ kéo dọc theo thân cây rồi đến từng cành lá.

Cổ Liệt, Hỏa Vân Mân Côi, Đa Mục thiên vương, Hắc Thủy Huyền Xà vẫn như cũ đang khổ chiến, dây dưa với nhau.

Cổ Liệt cùng Hỏa Vân Mân Côi thì vô cùng nôn nóng, còn Đa Mục thiên vương và Hắc Thủy Huyền Xà một chút kinh hoảng cũng không có.

Dưới tình huống này, hai đại cao thủ nghĩ muốn đột phát phòng tuyến, cướp đoạt Tàn Tiên, hiển nhiên là không quá thực tế rồi.

Giờ khắc này, bởi vì Thần thụ thái cổ hiển linh, tất cả các loại dị thú trên Thần thụ rồi rít ròi đi, chạy đi xa xa, không dám có chút không tôn trọng.

Kể từ đó, thái cổ Thần thụ không có ngoại vật quấy nhiễu, từng cái biến hóa rõ ràng nhất đều hiện lên tại chỗ sâu trong đầu óc Tàn Tiên.

Đó là một loại biến hóa vô cùng lớn, chi tiết của nó làm cho người ta không thể tưởng tượng ra được.

Tàn Tiên cũng không biết, tại sao mình có thể ghi nhớ rõ ràng thế, tựa hồ như có liên quan đến trái tim bất tử của mình a.

Chớp mắt, quang mang lóe lên bao trùm mỗi một tác da của thái cổ Thần thụ, trên mỗi phiến lá cây đều hiện rõ đường kinh lạc tế bào.

Tại sương mù che trên Tuyệt Thiên lĩnh, toàn thân thái cổ Thần thụ sáng lên, thật giống như một đoàn mây hà mang sắc thái bảy màu, huyết lệ trắng quan, vô cùng lớn.

Từ xa nhìn lại, ánh sáng mờ tỏa ra vạn trượng trên Tuyệt Thiên lĩnh, trong đại thể giới Khởi Nguyên, một trong mười cây Thần thụ thái cổ đang phát ra quang mang long lánh.

Trên người Tần Thiên, vô số đường vân chồng chéo lên nhau, trải rộng khắp toàn thân, bao trùm khoảng chừng ba mươi lăm tầng, vẫn còn tiếp tục tăng lên nữa.

Những đường vân kia thật giống như từng đạo lực trôi buộc, gia tăng ở trên người Tần Thiên, làm cho hắc bào thét không ngừng, đau tận tâm can, công kích đến Họa Vân Mãn Côi và Cổ Liệt thật sâu.

Trong lòng hai đại cao thủ, một màn này nhất định thái cổ Thần thụ đang cắn nuốt Tần Thiên, đây là điều mà bọn họ không cho phép xảy ra.

Đa Mục thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà với lực lực ngự thập phần cường đại, song phương đều bị thương trong người, nhưng thể chất của huyền linh dị thú so với nhân loại mạnh hơn nhiều.

Trên thái cổ Thần thụ, từng từng tia sáng lóe lên hoa mỹ, quang hoa chói mắt chiếu rọi khắp bốn phương, diện tích bao trùm càng lúc càng lớn.

Chỉ chớp lát, cả thái cổ Thần thụ toàn thân trên dưới đều hiện ra quang mang chói mắt.

Tần Thiên bị dính chặt hấp thụ trên cành cây, toàn thân da thịt căng như dây đàn, tiếng gào từ trong miệng trào ra đau đớn tận xương cốt.

Một khắc kia, đường vân chồng chất trên người Tần Thiên đạt hơn ba mươi sáu tầng, sau khi đường vân cuối cùng khắc trên người Tần Thiên, một cái thủ ấn hoàn chỉnh đặc thù mà huyền diệu đã được tạo thành.

“Ngao”

Một tiếng cuồng khiếu vang tận mây xanh, từ chỗ đau đớn sâu nhất phát ra tiếng reo hò từ nội tâm.

Khi ấn ký hoàn chỉnh được hình thành, ba mươi sáu đường vân chồng chất trên người Tần Thiên bắt đầu tự động vận chuyển, một tầng lại một tầng dung hợp lẫn nhau, sắp thành hàng, tại bên ngoài Tần Thiên tốc hành chạy vào huyết nhục, tiến vào cốt tủy, xuyên thấu tế bào, nơi dung hợp cuối cùng chính là trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Tam Thủ Kim Viên

Loại biến hóa vận chuyển dị thường huyền diệu này, đối với một người chưa từng tu luyện qua bao giờ như Tần Thiên, căn bản không hiểu rõ ảo diệu bên trong đó.

Nhưng, ở trong quá trình này, Tần Thiên lại có cảm giác đau tận xương cốt, khắc cốt铭心.

Đây hết thảy có liên quan đến trái tim mà ngày đó hắc thay, bởi vì ấn ký cuối cùng dung hợp vào một vị trí bên trong trái tim của Tần Thiên, tất cả điều ẩn giấu bí mật.

Có ba mươi sáu đường chồng chéo thêm vào, tạo thành một trận pháp siêu cấp, cực kỳ nghiêm mật, cực kỳ tinh xảo, hồn nhiên thiên thành, hòa tan vào bên trong thân thể Tần Thiên, mang đến cho thân thể hắc một loại biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Một khắc kia, trái tim Tần Thiên xuất hiện dấu hiệu nhịp đập gia tốc hơn, tiên tuyến thạch nhũ trong huyết mạch lưu động nhanh hơn, trải rộng qua từng tế bào trên toàn thân.

Đến lúc này, tia sáng quang hoa vạn trượng trên thái cổ Thần thụ nhanh chóng lui dần, từ từ dung nhập vào Tần Thiên, khiến toàn thân hắc từ từ sáng lên.

Cái loại cảm giác này rất kỳ diệu, thật giống như quang hoa trên Thần thụ chuyển dời đến trên người Tần Thiên vậy, làm cho người ta có một loại cảm giác ngoài ý muốn, hoang đường không tự giải thích được.

Tình thế như thế khiến cho song phương đang chiến đấu tập trung cao độ hơn, Cổ Liệt cùng Họa Vân Mãn Côi cũng dị thường mê hoặc, không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Đa Mục thiên vương, Hắc Thủy Huyền Xà trao đổi nhau ánh mắt, trong ánh mắt lẫn nhau đều toát ra tia sáng hưng phấn.

Trên cành cây, thân thể Tần Thiên càng ngày càng sáng, giống như quang hoa bay lên, khi đạt đến cực hạn thì cường quang chói mắt kia làm cho người ta không dám ngẩng nhìn.

Sau cường quang, vẻ dị thường trên thân thể Tần Thiên biến mất, cả người rơi từ trên cành cây xuống, còn chưa rơi xuống đất mà người đã ngất đi rồi.

Cổ Liệt, Hỏa Vân Mân Côi trao đổi nhau ánh mắt, song song ra chiêu cực mạnh, làm cho Đa Mộc thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà liên tiếp lui về sau, nhưng thủy chung giữ vững phòng tuyến, không để cho hai người bước một bước nào.

Ầm ầm rơi xuống đất, thân thể Tàn Thiên hiện lên quán tính bắn ngược trở lại, tựa như trái bóng da, cũng không có xuất hiện tình huống huyết nhục văng tứ tung.

Đa Mộc thiên vương gào to một tiếng, một đầu kim mao viên hầu phá không mà đến, hiện ra ngay bên cạnh Tàn Thiên.

Con kim mao viên hầu kia cũng không lớn, so với hai quái vật như Đa Mộc thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà mà nói, quả thực chính là chín trâu mất sọ lông.

Song, kim mao viên hầu này cũng có đặc điểm của nó, có đến ba cánh tay lặn, một trong số đó được sinh trưởng ở trên lưng.

Tam Thủ Viên Hầu ở trong Tuyệt Thiên lĩnh hết sức tâm thường, nhưng nó được Đa Mộc thiên vương triệu hồi đến, chứng minh rằng cũng không nên xem nhẹ nó.

Nhìn Đa Mộc thiên vương một cái, Tam Thủ Viên Hầu nhắc Tàn Thiên đang hôn mê lên bay thẳng lên trời, nương theo thân cây khổng lồ vọt lên trên, lên tới độ cao năm ngàn trượng, đột nhiên chuyển hướng, hướng một cảnh cây Thần thụ thái cổ bay đi.

Hỏa Vân Mân Côi cùng Cổ Liệt thấy thế liền tức giận gầm thét lên, lúc này chỉ muốn thoát khỏi dây dưa của Đa Mộc thiên vương cùng Hắc Thủy Huyền Xà, nhưng lần lượt vẫn bị ngăn lại.

Ở trên cành cây to nhất nhì của thái cổ Thần thụ là một cánh cửa phong cách cổ xưa, cách cửa này cách mặt đất khoảng năm ngàn trượng, trừ huyền linh dị thú ra, sự tồn tại của cánh cửa này đối người ngoài không một ai biết được.

Giờ phút này, Tam Thủ Viên Hầu mang Tàn Thiên hướng cánh cửa cổ xưa kia chạy tới, nháy mắt đã tới nơi.

Nhìn kỹ lại, cánh cửa cổ xưa kia điều có bốn phương tám hướng, như một cái thông đạo nối thông ra một thế giới khác.

Tàn Thiên vẫn còn hôn mê, hoàn toàn không biết tình hình bây giờ.

Tam Thủ Viên Hầu hiển nhiên là hết sức quen thuộc nơi này, đưa tay ôm lấy thân thể gầy yếu Tàn Thiên, đi vào bên trong cánh cửa, tiến vào một cái thông đạo huyền diệu mà thâm thúy.

Cánh cửa này thông hướng bên dưới lòng đất, từ bên trong thân thái cổ Thần thụ di chuyển dần xuống địa tâm của Tuyệt Thiên lĩnh, đây là lối đi duy nhất tiến vào nội bộ Tuyệt Thiên lĩnh.

Tam Thủ Viên Hầu hao phí một thời gian, mang Tàn Thiên xuyên qua nhiều lối đi, sau tiến vào một cái thế giới vô cùng khổng lồ bên dưới lòng đất, nơi này thế giới bên trong Tuyệt Thiên lĩnh, là nơi sống của rất nhiều huyền linh dị thú, một huyền linh dị giới.

Thế giới dưới lòng đất này cực kỳ rộng lớn, dõi mắt nhìn lại, vô biên vô hạn, các loài hoa dị thảo có khắp nơi, quang hoa lóe ra nhiều màu, một quang cầu tựa như mặt trời treo bên trên thạch bích, khiến cho thế giới dưới lòng đất hết sức sáng ngời.

Thế giới dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh được chia thành hai phần trên dưới, phần thượng gồm bảy tầng, phía hạ thì có chín tầng, mỗi một tầng là một khu vực khác nhau, có cảnh trí khác nhau, có màu sắc khác nhau.

Tam Thủ Viên Hầu mang theo Tàn Thiên sau khi xuyên qua lối đi liền tiến vào tầng một trong bảy tầng ở phần trên.

Diện tích nơi này mênh mông bát ngát, có núi có sông giống như thế ngoại tiên cảnh, vô số huyền linh dị thú thiên tính ôn hòa đều sống ở đây, ví như: Thiên mã, Phi lộc, Tuyệt ngư... .

Sau khi Tam Thủ Viên Hầu mang Tàn Thiên tới nơi này thì di chuyển nhanh hơn, nhấp nhô vài cái đã qua mấy dặm, chỉ chốc lát đến một cái hồ nước nóng, thuận tay ném Tàn Thiên vào bên trong hồ.

Hồ nước nóng này bất đồng với những nơi khác, nước trong hồ hiện lên màu vàng nhạt, trên mặt nước treo lơ lửng những lục quả trong suốt tỏa ngát hương thơm.

Một ít lục quả cộng nước hồ màu vàng nhạt trong hồ tạo nên trong suốt, hiện ra một loại vân nước đặc thù, tùy thời chuyển động.

Sau khi Tàn Thiên bị ném vào hồ nước nóng rất nhanh liền tỉnh lại, cả người chìm trong hồ, quanh thân lỗ chân lông tự động mở ra, một đại lượng chất bản theo đó bài xuất ra bên ngoài cơ thể, cảm giác thần thanh khí爽, sức sống mười phần.

Trồi lên mặt nước, Tàn Thiên nhìn cảnh tượng trước mắt mà ngây ngẩn cả người.

Bên cạnh hồ con Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, phát ra tiếng vang chói tai, làm Tàn Thiên càng thêm cảnh giác.

“Ngươi là ai, tại sao ta lại ở chỗ này?”

Tam Thủ Viên Hầu nhếch miệng cười, nói: “Ta là huyền linh dị thú tại Tuyệt Thiên linh, ngươi có thể kêu ta là Tam Thủ. Ta phụng mệnh đưa ngươi tới đây, trước hảo hảo thanh tẩy một chút, sau đó dẫn ngươi đi chỗ khác”

Tần Thiên cảnh giác nói: “Là địa phương nào vậy?”

Tam Thủ cười quái dị, nói: “Điều này ngươi không cần hỏi nhiều, lục quả trong hồ này có tên là Thúy Ngọc quả, ngàn năm mới thành thực, ngươi không ngại thì ăn nhiều vô, đối với ngươi có rất nhiều chỗ tốt đó”

Tần Thiên nhìn thoáng qua lục quả trên mặt nước, đếm đếm chừng vài chục quả, tỏa ra ánh sáng trong suốt pha chút màu xanh.

Tần Thiên lựa chọn mấy lục quả trong suốt ném thử một chút, khi đưa tới miệng liền cảm giác hương thơm ngát.

Một khắc kia, Tần Thiên đột nhiên cảm thấy rất đói bụng, liền từ từ một hơi ăn hết 24 lục quả, lúc này mới hài lòng.

Đi ra hồ nước nóng, Tần Thiên liền hoạt động thân thể, cảm giác được sức lực đầy mình, tựa hồ so với dĩ vãng có điểm bất đồng thật lớn.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi nhìn chung quanh một cái”

Bắt lấy cánh tay Tần Thiên, Tam Thủ Viên Hầu di chuyển thật nhanh, xuyên qua vô số núi cao khe sâu, sông lớn, đi tới trên đỉnh một ngọn cô phong.

Tần Thiên hiếu kỳ nói: “Đây là chỗ này, cảnh sắc thật mê người a”

Tam Thủ Viên Hầu cười nói: “Đây là thế giới bên dưới lòng đất Tuyệt Thiên linh, được chia thành hai phần, phần trên có 7 tầng, phần dưới 9 tầng. Hiện tại chúng ta đang ở tầng một phần trên, sau đó ta muốn dẫn ngươi đi đến một chỗ ở tầng năm phần dưới.

Tần Thiên lại hỏi: “Đi đến đó để làm chi vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Hạt Vương Cản Lộ

Mang theo Tần Thiên, Tam Thủ Viên Hầu ở trên không trung tự do bay lượn, thích thú cảnh tượng ở nơi này.

Tần Thiên cẩn thận thưởng thức, âm thầm lưu ý tình huống cơ thể mình, trong đầu đột nhiên hiện lên dòng chữ Thái cổ bất diệt thể.

“Tam Thủ, ngươi có biết cái gì là Thái cổ bất diệt thể không?”

Tam Thủ Viên Hầu liếc nhìn Tần Thiên một cái, cười nhạo nói: “Ngươi không phải là Thái cổ bất diệt thể sao?”

Tần Thiên đại kinh, hỏi tới tấp: “Làm sao ngươi biết được?”

Tam Thủ Viên Hầu nhếch miệng nói: “Thái cổ Thần thụ, nó đem kinh nghiệm qua vô số năm tháng, tự nhiên thành bất diệt thể khắc lên trên người của ngươi, do đó cái tạo ngươi thành Thái cổ bất diệt thể, điều này cũng không qua mắt ta được đâu nhá”

Tần Thiên thoáng cái hiểu được chuyện gì đã xảy ra, bất quá hắn không hiểu nổi, tại sao thái cổ Thần thụ phải làm như vậy.

“Nghĩ không ra sao? Hắc hắc, mà cái gì ta cũng không biết”

Tam Thủ Viên Hầu hiểu rõ tâm tư Tần Thiên, trước tiên mở miệng ngăn chặ câu hỏi tiếp theo của hắn.

Tần Thiên không hỏi nữa, trong lòng hắn đại khái đã tìm được đáp án, hết thay mọi việc điều có liên quan đến trái tim không chết của mình.

Di chuyển một hồi, Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên dừng lại.

“Không sai biệt lắm, chúng ta đi xuống thôi”

Kéo Tần Thiên, Tam Thủ Viên Hầu hướng cửa ra vào tầng tiếp theo thẳng tiến, nháy mắt đã ở trong một hoàn cảnh khác biệt lúc nãy.

Nơi này cũng giống như trước hết sức khổng lồ, nhưng hoàn cảnh lại bất đồng, trong không khí mang theo mùi máu tanh.

Tần Thiên ngạc nhiên nói: “Làm sao cái tầng này chênh lệch so với lần trước lớn như thế?”

Tam Thủ Viên Hầu nói: “Phần trên đều là thiện chủ, phần dưới tất cả đều là hung thần ác sát”

Nói káo. Một cái đầu rắn cực đại vàng óng ánh thò ra, ánh mắt hung hăng khóa chặt Tần Thiên, cái lưỡi thỉnh thoảng phun ra nuốt vào, bày ra bộ dạng khát khao.

Tam Thủ Viên Hầu tợn mắt nhìn cự xà một cái, quát lên: “Cút sang một bên, đây là đồ không phải ngươi hưởng dụng”

Trên mặt Tần Thiên liền cười khở, hai từ ‘hưởng dụng’ quá chói tai đi, mình sao lại biến thành thức ăn của dị thú ở trong này bao giờ thế nhỉ?

Con cự xà hoàng kim hơi chần chờ một chút, lui trở về, nhượng lối đi.

Đột nhiên, ngay khi Tam Thủ Viên Hầu mang Tần Thiên đi qua, hoàng kim cự xà mở cái miệng to như chậu máu, từ phía sau hướng Tần Thiên tấp tới, cố gắng một kích nuốt trọn.

Tất cả sự việc, Tần Thiên cũng không biết tí nào, mắt thấy hắc sấp nằm gọn trong miệng rắn, một bàn tay to tướng trong suốt hung hăng vỗ trên đầu cự xà một cái.

Một tiếng ầm ầm thật lớn vang lên, cái đầu hoàng kim cự xà đụng phải mặt đất, liền phát một tiếng kêu đau đớn, suu một tiếng chạy trốn mất dép.

Tần Thiên nghe tiếng ồn quay đầu lại, nghi ngờ nói: “Có chuyện gì thế?”

Tam Thủ Viên Hầu cười nói: “Con rắn ngu ngốc kia ngẩng đầu, va đập trúng đầu thật mạnh, ngươi không cần quản nó”

Tần Thiên ngẩng đầu ngược nhìn, ngạc nhiên nói: “Đầu va đụng cái gì, không giống mà”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, lời Tần Thiên chạy đi như nước chảy mây trôi xuyên qua tầng dưới, rất nhanh gặp phải phiền toái lần thứ hai.

Một con Hạt Vương khổng lồ ngăn cản đường đi của Tần Thiên, cái đuôi sắc bén giờ cao cao đen thui tỏa hào quang, cứng rắn như thiết cốt, khiến cho Tần Thiên phải ngước đầu lên ngắm nhìn.

Tam Thủ Viên Hầu chau mày, bộ dáng lộ vẻ không vui.

Con Hạt vương này so với hoàng kim cự xà lúc nãy muốn đáng sợ hơn, nó dám công khai chặn đường, dĩ nhiên không phải là thứ đối phó dễ dàng.

“Tam Thủ, ta cũng không muốn làm khó dễ ngươi, lưu lại tiểu tử này rồi ngươi có thể đi”

Hạt vương giọng nói có vẻ trúc trắc, nhưng khẩu khí tương đối khí phách.

Tần Thiên có cảm giác không ổn, vạn nhất Tam Thủ Viên Hầu này bỏ rơi mình ở đây, đối mặt với Hạt vương khổng lồ như thế, hẳn không có chút đường sống nào cả.

“Hắc Thiết Xác, ngươi thật sự muốn gây chuyện phải không?”

Tam Thủ Viên Hầu giọng nói bất thiện, trong ánh mắt tỏa ra sát khí nghiêm nghị.

Hạt vương hơi giận nói: “Tam Thủ lớn mật, ngươi dám gọi thẳng ta là Hắc Thiết Xác, có tin hay không ta ăn một ngụm ăn sạch sẽ ngươi bây giờ”

Thân thể di chuyển tới trước, Hạt vương hơi di động, bước chân liền khiến cho đất rung núi chuyển, rất nhiều huyền linh dị thú rói rít thối lui.

Tần Thiên có chút đứng không vững, trong ánh mắt toát ra vẻ bất an.

Xem ra cái tên gia hỏa này rất khó đối phó đây, lấy thực lực của Tam Thủ Viên Hầu, đoán chừng kết cục là lành ít dữ nhiều a.

Tần Thiên từ sau khi tiến vào Tuyệt Thiên lĩnh, gặp Tam Thủ Viên Hầu này là huyền linh dị thú nhỏ nhất rồi, nó so sánh với Tần Thiên chỉ gấp đôi mà thôi, cái đầu chưa đủ hai trượng.

Mà giờ khắc này, tại trước mặt con Hạt vương thế nhưng là một quái vật khổng lồ, giống như một tòa núi sừng sững ở trước mặt, chỉ cần hình thể kia cũng đủ dọa lùi vô số lần Tam Thủ Viên Hầu rồi.

“Muốn ăn ta, vậy ngươi tới thử xem một chút coi”

Tam Thủ Viên Hầu thuận tay đem Tần Thiên ném ra sau, khi bản thân mình bay lên không trung, kim mao toàn thân đã dựng đứng lên, tựa như hỏa diễm kim sắc, nhanh chóng bành trướng.

Sau khi Tần Thiên lui về phía sau, vừa lúc chứng kiến một màn này, trên khuôn mặt thanh tú tuấn lãng hiển lộ sự khiếp sợ vô cùng.

Hạt vương khinh thường nói: “Ăn ngươi thì thế nào nhỉ, ta hôm nay phải ném coi một chút mới được”

Hạt vương bất động như núi, lạnh lùng nhìn Tam Thủ Viên Hầu, căn bản là không để trong mắt.

Giữa không trung, Tam Thủ Viên Hầu kim quang hội tụ, thân thể nhanh chóng bành trướng, chỉ nháy mắt liền to lớn gấp mười lần, bộ lông màu vàng bắt đầu từ từ chuyển màu.

“Chỉ cái này thôi mà cũng dám đem ra khiêu khích?”

Hạt vương lớn tiếng cười nhạo, cuồng vọng cực kỳ đắc ý.

Tần Thiên giờ phút này đã đáp xuống đất, yên lặng đứng nhìn Tam Thủ Viên Hầu, phát hiện màu sắc bộ lông trên người nó đã trở nên điểm lệ hơn, hiện ra màu sắc bất đồng, tạo thành một đồ án, ẩn chứa thâm ý nào đó.

Căm tức nhìn Hạt vương, Tam Thủ Viên Hầu lãnh khốc nói: “Cười nhạo ta, coi chừng hối hận không kịp đó”

Lời thì vẫn còn ở bên tai, quang mang rực rỡ toàn thân Tam Thủ Viên Hầu bắt đầu lưu động, hội tụ vô số lần tại trên đỉnh đầu nó, lúc này đây ở giữa trán của hắn hội tụ thành một quang điểm chói mắt.

Hạt vương có chút ngoài ý muốn, kinh nghi nói: “Đây là ...”

Quang điểm này càng ngày càng sáng, quang mang đột nhiên chớp động, một con mắt hiện ra giữa trán của Tam Thủ Viên Hầu, bắn ra vạn đạo hào quang.

“Thiên Mục Thần Viên! Nhĩ cánh nhiên nhĩ ...”

Tam Thủ Viên Hầu lãnh đạm nói: “Người nào nói cho ngươi biết, ta là Thiên Mục Thần Viên?”

Hạt vương giọng nghi ngờ nói: “Ngươi nếu không phải là Thiên Mục Thần Viên, sao trên trán xuất hiện con mắt thú ba chữ, hơn nữa còn là Thụ nhãn (mắt thẳng đứng)”

“Ngươi hối hận?”

Tam Thủ Viên Hầu phát ra giọng âm hàn, con mắt tại trên trán lưu chuyển, đang hội tụ lực lượng.

Hạt vương cả giận nói: “Cho dù ngươi là Thiên Mục Thần Viên, bản vương cũng không sợ. Đến đây đi, để cho ta coi ngươi có cái thủ đoạn gì nào”

Hạt vương trên cái đuôi đen nhanh lóe ra quang hoa, một đám quang thức u ám mà quỷ dị tựa như tia chớp, hướng đầu Tam Thủ Viên Hầu đánh xuống.

“Như ngươi mong muốn!”

Tam Thủ Viên Hầu giọng lãnh ngạo, trên con mắt thẳng đứng kia cấp tốc cuốn ra, một đạo quang mang hai màu xanh đỏ từ con ngươi bắn ra, ở trong quá trình bắn đi, quang mang hai màu xanh đỏ xoay tròn giao thoa lẫn nhau, tạo thành một quang liên thẳng tắp, chỉ nháy mắt chạm vào quang thức do cái đuôi của Hạt vương phát ra.

Tia sáng chợt lóe, quang thức do Hạt vương phát ra chỉ trong nháy mắt bẻ tan tành, còn quang liên do Tam Thủ Viên Hầu phát ra thì thể như chẻ tre, sau khi đánh nát thể công của đối phương thể tới không giảm, nháy mắt đánh trúng thân thể Hạt vương.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Lục Dực Hồ Vương

Đến lúc này, quang liên xoay tròn một hồi rồi tự động phân giải, quang mang một xanh một đỏ nhanh chóng lan tràn trên thân thể khổng lồ của Hạt vương, tạo thành một quang lưới xanh đỏ xen kẽ, quấn quanh người Hạt vương.

Hạt vương kêu lên một tiếng đau đớn, ra sức gầy dựa, nhưng quang lưới lại kịch liệt ba động, độ dẻo dai thật tốt, vững vàng buột chặt khiến Hạt vương không thể thoát khỏi được.

Rõng giậm gầm thét, thân thể Hạt vương lập tức bành trướng, cố gắng phá tan quang lưới.

Tam Thủ Viên Hầu lạnh lùng cười một tiếng, con mắt trên trán không ngừng lóe sáng ra quang liên, bên ngoài quang mang xanh đỏ đó còn có một lớp lõi đình chớp giật.

Kể từ đó, Hạt vương khàn giọng kêu lên thảm thiết, thân thể khổng lồ dưới tác động của lõi điện, không chút lắc lư, từ từ thu nhỏ lại.

Tần Thiên khiếp sợ nhìn một màn này, không nghĩ tới Tam Thủ Viên Hầu có cái đầu không lớn này, thế nhưng có tuyệt chiêu lợi hại như vậy.

Chung quanh, một số huyền linh dị thú đang xem cuộc chiến cũng bị dọa sợ chạy tán loạn, nghĩ muốn cháy nhà hôi của, thế mà hiện tại ai nấy đều muốn nhanh nhanh chạy đi.

Hạt vương này vận khí quả thực không tốt, lúc này chọc giận Tam Thủ Viên Hầu, bây giờ thân thể đang không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành bằng nắm đấm, rơi vào trên vai của Tam Thủ Viên Hầu.

“Niệm tình ngươi tu luyện 130.000 năm có điểm không dễ, hôm nay ta tạm thời tha ngươi một mạng. Ngày sau lấy công chuộc tội, ta sẽ thả ngươi được tự do”

Tiểu Hạt vương sợ hãi không thôi, hồi hận nói: “Ta nhất định lấy công chuộc tội, nhất định...”

Tam Thủ Viên Hầu không rảnh để ý đến nó, nháy mắt biến về nguyên dạng, xoay người hướng Tần Thiên nhếch miệng cười một tiếng, ngoắc ngoắc Tần Thiên qua bên này.

Đi tới bên cạnh Tam Thủ Viên Hầu, Tần Thiên sợ hãi than, nói: “Thật không nghĩ toi, ngươi lợi hại như vậy”

Tam Thủ Viên Hầu cười nói: “Huyền linh dị thú Tuyệt Thiên linh không có một vạn cũng có tám ngàn, còn có một số tồn tại mà người đời không biết được. Đi thôi, quá trình đến tầng năm cũng sẽ không thuận lợi như vậy nữa đâu”

Tiếp tục tiến về phía trước, huyền linh dị thú chung quanh đã chạy mất dép từ lâu, không dám chạy tới trêu chọc Tam Thủ Viên Hầu nữa.

Tình huống như vậy kéo dài được hơn trăm dặm, nơi đó là một cảnh tượng... hoàn toàn khác.

Tần Thiên một đường quan sát, phát hiện tầng này mệnh mông bát ngát, có khuynh hướng xoay tròn, phương viên bao trùm khoảng mấy ngàn dặm.

Một số ít huyền linh dị thú ở nơi này, phần lớn trời sinh tính hung tàn ác sát, hình thể khổng lồ, ngoại hình cổ quái.

Tần Thiên đi theo bên cạnh Tam Thủ Viên Hầu có cái đầu không lớn này, một đường nom nớp lo sợ, thỉnh thoảng có nhiều huyền linh dị thú nhìn trộm, nhưng có cảm đảm động thủ tương đối ít, dù sao kết cục của Hạt vương khiến cho rất nhiều huyền linh dị thú mang lòng bất an.

Song, khi đi được hơn trăm dặm, loại kính sợ cùng lực ảnh hưởng từ từ nhạt đi.

Chỉ chớp lát, Tần Thiên cùng Tam Thủ Viên Hầu đã bị một con Phi Thiên Hồ ngăn lại.

Hồ - là bách thú chi vương, dù vậy ở bên trong Tuyệt Thiên linh này, cũng không tính là gì, nhưng đầu Phi Thiên Hồ này hơi có mấy phần bá đạo.

Phi Thiên Hồ tầm thường bình thường chỉ có một đôi cánh, mà phần lớn là vũ dực (cánh lông).

Nhưng, Phi Thiên Hồ ở trước mắt Tần Thiên hiện giờ lại có đến ba đôi cánh.

Đôi thứ nhất là vũ dực, đôi thứ hai là nhục dực, đôi thứ ba là quang dực, đây là Hồ vương sáu cánh (Lục Dực Hồ Vương) trong truyền thuyết cực kỳ hiếm thấy.

Phiêu phiêu trên bầu trời, Phi Thiên Hồ ngưng mắt nhìn Tần Thiên, trong mắt bắn ra tia sáng rực lửa, bắn lên người Tần Thiên, thăm dò bí mật của hắn.

Tam Thủ Viên Hầu cũng không ngăn cản, chỉ lãnh đạm nói: “Hồ vương cũng muốn chặn ngang một cước sao?”

Hồ vương sáu cánh ngạo nghễ nói: “Chẳng lẽ không được à?”

Tam Thủ Viên Hầu lạnh lùng nói: “Hồ vương biết mục đích của chuyến đi này của ta không?”

Hồ vương sáu cánh hỏi ngược lại: “Kia có trọng yếu không?”

Tam Thủ Viên Hầu cười to, nói: “Không trọng yếu, ngươi hỏi ta sao? Ta đi chuyến này là phục mệnh dẫn hắn đến tầng năm, Hồ vương cảm thấy mình có thể đảm nhiệm nhiệm vụ này sao?”

Hồ vương sáu cánh nghe vậy liền biến sắc, bật thốt lên: “Đến tầng năm ở phần dưới, nhưng mà nơi đó là... lấy thực lực của ngươi cũng muốn hoàn thành nhiệm vụ này à, thực buồn cười chết đi được”

Tam Thủ Viên Hầu cũng không tức giận, giọng trào phúng: “Ồ trong mắt Hồ vương, là ta không thể hoàn thành nhiệm vụ này rồi, cho nên Hồ vương cũng muốn chặn ngang một cước?”

Hồ vương sáu cánh chần chờ một chút, nhưng ngay sau đó cười lạnh, nói: “Đúng thì sao nào? Ngươi cho rằng bốn vương bị hù dọa sao?”

Tam Thủ Viên Hầu cười lạnh nói: “Nếu Hồ vương có hứng thú, ta muốn thì không bằng ngươi muốn, chẳng lẽ không phải không cho Hồ vương mặt mũi

sao”

Tần Thiên kinh nghi nói: “Ngươi muốn động thủ với hắn?”

Hồ vương sáu cánh thấy vậy, bất ngờ, ánh mắt mê hoặc nhìn Tam Thủ Viên Hầu, trầm giọng nói: “Động thủ với ta, ngươi cũng biết kết quả là gì rồi?”

Tam Thủ Viên Hầu nở nụ cười giả tạo, nói: “So qua, chẳng phải biết sao”

Bà vai run lên, Tam Thủ Viên Hầu đem Hạt vương ném ra ngoài, phân phó nói: “Bảo vệ hắn cho tốt, đây là cơ hội ngươi lập công”

Hạt vương vừa rơi xuống đất liền biến thân, hóa thành một con bò cạp khổng lồ đến mấy trượng, đem Tần Thiên che ở sau lưng mình, chậm rãi thối lui.

Hồ vương sáu cánh nhìn Hạt vương một cái, nghi ngờ nói: “Nó là ...”

Tam Thủ Viên Hầu lạnh lùng nói: “Hắn là ai, ngươi rất nhanh sẽ biết thôi, đến đây đi, để cho ta biết một chút oai của Lục Dực Hồ Vương ngươi đi”

Hồ vương sáu cánh nói: “Vũ dực phi thiên, Nhục dực bác long, Quang dực phá không, ngươi muốn kiến thức cái nào đây?”

Bản về hình thể, Lục Dực Hồ Vương so với Tam Thủ Viên Hầu lớn hơn trăm lần, một cái hồ chảo cũng có thể nhẹ nhàng xé xác nó thành trăm mảnh.

Mà Tam Thủ Viên Hầu ở Tuyệt Thiên lĩnh là hết sức bình thường, tại thế giới bên dưới lòng đất ở tầng hai phần trên, thuộc về loại tính tình ôn hòa, cũng không có uy lực bao nhiêu, căn bản là không thể so sánh với Hồ vương sáu cánh.

“Ngươi chọn một cái lợi hại nhất, tránh cho đến lúc đó không kịp thì triển ra nữa”

Giọng Tam Thủ Viên Hầu hết sức cuồng vọng, ít nhất khiến cho Hồ vương sáu cánh nổi giận.

“Lớn mật, ta xé xác ngươi”

Quang dực vung lên, Hồ vương trống rỗng xuất hiện, hồ chảo hướng cái đầu Tam Thủ Viên Hầu chụp xuống.

Bốn phía, hư không rung chuyển, kinh phong sắc bén mang theo tiếng gào thét chói tai, mang theo lực hủy diệt hư không, khóa chặt đại não của Tam Thủ Viên Hầu.

Tam Thủ Viên Hầu cũng không né tránh, chấp tay tại trước ngực, cánh tay trên lưng dựng thẳng lên trời, vừa lúc đón nhận một chảo kia của Hồ vương.

Đối ứng đơn giản như vậy, nhìn qua có chút bất đắc dĩ, nhưng kết quả làm cho người ta kinh ngạc.

Hồ vương sáu cánh một chảo đánh xuống, va đập cánh tay thứ ba của Tam Thủ Viên Hầu, song phương vừa chạm đã tách ra, Hồ vương sáu cánh bay lên trời, Tam Thủ Viên Hầu rơi xuống từ giữa không trung.

Ánh mắt nhìn chăm chăm Tam Thủ Viên Hầu, Hồ vương sáu cánh giọng chất vấn: “Ngươi, rốt cục là tên nào?”

Tam Thủ Viên Hầu hỏi ngược lại: “Ngươi hỏi hận?”

Hồ vương cá giận nói: “Thúi lắm! Bồn vương làm việc không bao giờ hỏi hận, trong đầu cũng không có từ hỏi hận này”

Tam Thủ Viên Hầu hồ hững nói: “Như thế, ngươi cần gì để ý nữa? Ra tay đi, ta còn muốn lên đường sớm, không có thời gian nhiều hồ nháo với ngươi đâu nhá”

“Hồ nháo? Rất cuồng vọng. Bồn vương nếu không cho ngươi ném một tí lợi hại, ngươi không biết ta đáng sợ cỡ nào”

Ngửa mặt lên trời huýt sáo một tiếng, Hồ vương phát ra hồ khiếu kinh hồn bạt vía, tốc độ âm ba chấn động cực cao dẫn đến thời không rung chuyển, tạo thành một cỗ lực hủy diệt, quay chung quanh Tam Thủ Viên Hầu.

Bạn đang đọc truyện *Cứu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Quang Dực Trảm

Dịch chuyển một cái, Tam Thủ Viên Hầu bày ra mấy thủ ấn khác nhau, ẩn chứa huyền diệu khác nhau, dễ dàng đánh tan âm ba kia.

Hồ vương giận dữ, há mồm phun ra một đạo quang diễm đỏ thắm, mang theo chân hỏa phần thiên đốt cháy vạn vật, hướng Tam Thủ Viên Hầu bắn

thăng tới.

Đồng thời, Hồ vương đáp xuống, hóa thành một đạo quang hoa vô kiên bất tồi, trong nháy mắt xé rách hư không, khóa chặt trái tim Tam Thủ Viên Hầu.

Nhận thấy tình hình không ổn, Tam Thủ Viên Hầu nhanh chóng biến thân, thân thể tăng lên mười lần, trên trán mọc ra con mắt, phát ra một đạo quang liên xanh đỏ, đón nhận Hồ vương vọt tới.

Nháy mắt, quang liên cùng quang hoa va chạm nhau, quang mang cấp tốc khuếch tán, hóa thành một đám mây hàm chứa lực lượng hủy diệt.

Bịch một tiếng nổ, đám mây bẻ nát.

Sóng xung kích đáng sợ bắn phá bốn phía, tại bên trong tầng này vang lên tiếng rống giận gầm thét, chấn cho đầu Hồ vương sáu cánh đến choáng váng, trực tiếp bay ra ngoài mấy ngàn trượng.

Tam Thủ Viên Hầu tung mình trở lui, hai tay ở trước ngực ngắt một cái thủ ấn, tia sáng vọt tới kia chỉ trong nháy mắt dừng lại, hình ảnh giống như dừng lại, nhìn cực kỳ quý dị.

Hạt vương thấy thế, trong miệng phát ra tiếng sợ hãi.

Tần Thiên trên mặt lộ mỉm cười, Tam Thủ Viên Hầu chiến thắng, để cho hắn không đến nỗi rơi vào trong tay Hồ vương kia.

Một tiếng thét giận dữ lần áp cường phong, Hồ vương sáu cánh thiểm điện quay về, căm tức nhìn Tam Thủ Viên Hầu, căm hận nói: “Tốt, kim mao người... người lại dám trên chọc bốn vương, hôm nay ta nếu không giáo huấn người một chút, chẳng phải bị người ta cười nhạo sao?”

Quang dực huy vũ, thời không rung chuyển, từng đạo sóng gọn từ trong hư không hiện lên, tạo thành một loại ‘thế’, tản mát ra lực lượng cường đại.

Đây là chiêu Quang Dực Trảm mạnh nhất của Hồ vương sáu cánh, từng đạo sóng gọn từ trong hư không nhanh chóng tụ hợp, biến chuyển, tạo thành một đạo Hư không chi nhận, vững vàng khóa chặt Tam Thủ Viên Hầu.

Hư không chi nhận kia hiện ra màu đỏ nhạt, trong suốt rõ ràng, là do vô số sóng gọn mà thành, giờ phút này đang huyền phù ở trên đầu Hồ vương sáu cánh.

Bốn phía, vô số quang điểm hướng Hư không chi nhận sáp nhập vào, bị quang nhận hấp thu, tản mát ra mùi vị hủy diệt.

Tam Thủ Viên Hầu vẻ mặt nghiêm túc, con mắt dựng đứng trên trán ẩn chứa lôi đình chi quang, dòng điện kêu ti ti rất rõ ràng, tạo dựng nên một hương vị kinh khủng.

“Hồ vương nếu đã quyết định, vì sao còn do dự không chừng vậy?”

Lục Dực Hồ Vương căm tức Tam Thủ Viên Hầu, hừ nói: “Người không phải là Thiên Mục Thần Viên, người rốt cục là tên nào, vì sao không dám lộ diện mạo chân thật?”

Tần Thiên có chút kinh ngạc, trước đây Hạt vương cũng nói Tam Thủ Viên Hầu không phải là Thiên Mục Thần Viên, nhưng đoán không ra lai lịch của nó.

Bây giờ, Hồ vương sáu cánh cũng đưa ra phán đoán như vậy, rốt cuộc Tam Thủ Viên Hầu ở trước mặt Tần Thiên đây, có cái thân phận chân chính là gì?

Đa Mục thiên vương giữa vô số huyền linh dị thú không chọn tên nào đó thật lợi hại, nhưng mà hết lần này tới lần khác chọn tên khi xấu xí kia, chuyện này khẳng định có nguyên nhân của nó.

“Ta là ai, có trọng yếu như vậy không? Đều là huyền linh dị thú, người nhìn không ra lai lịch của ta, vậy chỉ có thể nói tu vi của người còn thấp”

Điện quang chột lóe, sấm động rung trời.

Tam Thủ Viên Hầu phát khởi công kích, con mắt dựng thẳng kia bắn ra hàng vạn hàng nghìn tia chớp, bao phủ bốn phía Hồ vương, phong kín đường lui của hắn.

Điện cuồng hét lên một tiếng, Hồ vương sáu cánh khởi xướng phản kích, Hư không chi nhận hướng cái đầu phủ xuống, va đập tia chớp nhảy múa kia, dẫn phát tiếng nổ mạnh rung trời.

Một tiếng vang thật lớn, rung chuyển trời đất, Hồ vương sáu cánh kêu thảm một tiếng, bị nổ tung quay tròn, ba đôi cánh trên người bị bẻ gãy hết sạch, chặt vật vô cùng, cái đầu chúi xuống dưới cứng rắn va đập trên vách đá, trong miệng phát ra tiếng kêu thê lương.

Đồng đạo huyền linh dị thú ở chung quanh thấy thế, đều rối rít kinh hô chạy trốn, ánh mắt hoảng sợ nhìn con khi, cũng không dám xem nhẹ con khi xấu xí này nữa.

Hạt vương âm thầm may mắn, nguyên bản định nhân cơ hội này chạy trốn, tiện tay mang Tần Thiên đi luôn, may mắn là chính mình không có vọng động, nếu không chết lênh bà lênh bênh rồi.

Tam Thủ Viên Hầu khôi phục nguyên dạng, đem Hạt vương đánh về nguyên hình, đặt ở trên vai, kéo Tàn Thiên tiếp tục đi tới, bày ra bộ dáng bất hảo, một bộ dáng gây sự.

Tàn Thiên nhìn nó không hiểu, nhưng lại cảm giác được, Tam Thủ Viên Hầu tạm thời sẽ không gây hại chính mình, khi tới được tầng năm ở phần dưới, lúc ấy phát sinh cái gì, Tàn Thiên cũng không dự liệu được.

Loại tình thế này, như cũ cảm giác nguy cơ vẫn tồn tại tận đáy lòng Tàn Thiên, nhưng hắn không có biện pháp nào cả.

Ở bên trong phần dưới này, Tam Thủ Viên Hầu thu thập con Hạt vương và Hồ vương rất dễ dàng, chỉ trong chớp lát đã truyền đi khắp tứ phương, từ nay về sau không còn huyền linh dị thú nhảy ra sinh sự nữa, rất thuận lợi đi đến cửa ra vào của tầng 2 ở phần dưới.

Hoàn cảnh ở tầng 2 này cùng tầng tiếp theo hết sức gần, điều khác biệt duy nhất chính là huyền linh dị thú ở tầng này vô cùng cường đại, lại hung tàn, vô cùng đáng sợ.

Càng xuống bên dưới, thì thực lực huyền linh dị thú càng mạnh, hung tính càng lớn hơn.

Tam Thủ Viên Hầu nắm cánh tay Tàn Thiên, đứng ở bên cạnh cửa ra vào, cũng không tùy tiện bước vào, mà là đang quan vọng.

Hạt vương đứng trên bả vai Tam Thủ Viên Hầu, lộ ra vẻ mặt bối rối, hiển nhiên tầng 2 này đối với nó mà nói, cũng không phải ... là cái địa phương tốt gì.

Tàn Thiên có thể cảm nhận được sự đáng sợ của tầng 2, tìm đập từ từ tầng nhanh, trong không khí tràn ngập mùi vị máu tanh.

Từ khi rời khỏi tiểu trúc Thiên Y cho tới hiện tại còn chưa đủ một đủ một ngày thời gian, nhưng Tàn Thiên đã trải qua rất nhiều màn đặc sắc, nhân sinh lịch duyệt xảy ra biến hóa cực lớn a.

Đối với tình cảnh trước mắt, Tàn Thiên không biết nó tốt hay xấu nữa, nhưng tình thế phát triển đến thế này, hắn căn bản không đủ khả năng thay đổi được.

Tàn Thiên hiện tại đúng là một khối thịt béo bở, cho dù là ai khi nhìn thấy cũng muốn cướp đoạt, hắn chỉ có thể bị động mà tiếp nhận thôi.

“Ai, đúng là một cái trách nhiệm khổ cực a, ban đầu không nên nhất thời vọng động, khiến cho hiện tại tuyệt không thú vị chút nào”

Tàn Thiên oán giận Tam Thủ Viên Hầu, nghi hoặc nói: “Ồ tầng năm rốt cục là người nào ta, nó vì sao lại không muốn gặp ta? Người vì sao phải tiếp lấy trách nhiệm này?”

Tam Thủ Viên Hầu lắc đầu, nói: “Thiên cơ bất khả lậu, ta chỉ phụ trách đưa hàng, không thể nói quá nhiều điều. Hiện tại ... di ... Chúng ta cần phải đi rồi”

Một cỗ rung chuyển chuyển thời không rất nhỏ vang đến làm cho Tam Thủ Viên Hầu im tiếng, sau đó lời Tàn Thiên tiến vào bên trong tầng 2, tốc độ hơi có vẻ vội vàng.

Tàn Thiên hơi cảm giác được một chút biến hóa, hỏi: “Tại sao?”

Tam Thủ Viên Hầu lời Tàn Thiên di chuyển càng nhanh hơn, một bên chú ý quan sát hoàn cảnh bốn phía, vừa nói: “Có người xông vào thế giới bên dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh, người nên vì mệnh lực này mà cảm thấy kêu ngoài”

Tàn Thiên kinh hô: “Bọn họ vì ta mà chạy tới sao?”

Tam Thủ Viên Hầu không trả lời, nhưng đáp án quả nhiên rõ ràng.

Tàn Thiên lộ vẻ cười khổ, cái loại bị đuổi bắt này, kiếp sống chạy trốn bốn phương này, chẳng tốt đẹp gì cả.

Chỉ mới qua nửa ngày thời gian, cái loại cảm giác cấp bách này làm cho Tàn Thiên có áp lực cực lớn.

Lúc này, Tam Thủ Viên Hầu đang di chuyển nhanh chóng về phía trước đột nhiên dừng lại, điều này làm cho Tàn Thiên trong trầm tư tỉnh lại, theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, lại bị một màn trước mắt làm cho hoảng sợ ngây người.

Ở trước mặt Tàn Thiên khoảng mấy trăm dặm, trên không trung là một đầu Biên bức bay qua bay lại, thân thể hết sức khổng lồ gồm bốn cái đầu dài thông, cánh cùng cánh nối tiếp nhau, nhìn qua dài giống như trời sinh liền cùng một chỗ vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Biên Bức Cùng Thánh Nữ

Loại Biên bức bốn đầu quái dị này, thân thể lại ngay ngắn thẳng tắp, tựa như một miếng vải đen, ngăn chặng ánh sáng lại.

Tam Thủ Viên Hầu nhìn Biên bức giữa không trung, vẻ mặt có chút ngưng trọng, thấp giọng nói: “Đây là Tứ Tà Biên Bức, bốn cái đầu kia có thể đồng thời phun ra thủy, hỏa, độc khí cùng lôi điện, ở trong đông đảo huyền linh dị thú tại Tuyệt Thiên lĩnh, được coi như là người khó chơi. Ở bên trong tầng 2 này cũng coi như là bá chủ số 1, số 2.

Tần Thiên hỏi: “Người có nắm chắc đối phó được không?”

Tam Thủ Viên Hầu nói: “Trước đây không có giao thủ qua với hắn, nên tình huống cụ thể thế nào khó mà nói trước được”

Phía trước, Tứ Tà Biên Bức tựa hồ nghe được cuộc nói chuyện giữa Tam Thủ Viên Hầu cùng Tần Thiên, liền phát ra tiếng cười quái dị.

“Chỉ là một con khỉ, vậy cũng xứng động thủ cùng ta, thật sự là không muốn sống”

Hạt vương khích bác, nói: “Nó dám xem thường người tề, cho nó nhìn một chút màu sắc đi”

Tam Thủ Viên Hầu hừ nói: “Người đối với hắn có hứng thú như vậy, ta tặng cho người đó”

Hạt vương ngưng ngưng nói: “Ta sao có thể so với người được chứ, ta mà có được bốn sự, sớm đã đem nó đánh cho kêu cha gọi mẹ rồi”

“Ít nói lời tăng bốc ta đi, một chút tiểu kế nhỏ nhỏ này của người ta biết rất rõ. Ta hiện tại tính toán cho người qua đó phân tán lực chú ý của nó, sau đó nhân cơ hội này chạy đi...”

Hạt vương kinh hô: “Vậy sao được, ta đi chỉ có chịu chết, người không thể đem ta đẩy vào hố lửa đấy chứ”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Ta đã quyết định rồi, người tự mình cầu nhiều phúc đi... đi... không ổn”

Tam Thủ Viên Hầu lướt ngang trăm trượng, tránh né đánh lén từ phía sau, nghiêng người chú ý đến tình hình đột phát.

Nhưng chỉ thấy, ở chỗ lúc trước Tam Thủ Viên Hầu đứng, giờ phút này lại xuất hiện một thân ảnh cầu vòng điểm lệ, màu đỏ như ngọc, ánh sáng tinh khiết, làm cho người ta có cảm giác rung động.

Một tiếng kinh nghi từ bên trong cầu vòng vang ra, tựa hồ đối sự nhanh nhẹn của Tam Thủ Viên Hầu làm cho nàng cảm thấy giật mình.

Tần Thiên thấy đạo thân ảnh cầu vòng này, trên khuôn mặt lộ vẻ kinh diễm, người đánh lén này là một giai nhân phong hoa tuyệt đại có một không hai.

Bộ quần áo đỏ như màu máu hiện ánh sáng thuần khiết, dáng người cao gầy đầy đặn xinh đẹp động lòng người, kết hợp làn da trắng nõn nà tinh xảo, dung nhan tuyệt mỹ thần thánh, làm cho người ta có cảm giác phong nhã thanh thuần.

Tam Thủ Viên Hầu nhìn người này, con người híp lại, tự đáy mắt hiện lên một quang mang kim sắc, tựa hồ lộ ra huyền cơ nào đó.

“Nữ nhân này có chút ý tứ a, người phải cẩn thận một chút”

Tần Thiên không hiểu được, nghi ngờ nói: “Cẩn thận cái gì cơ?”

Tam Thủ Viên Hầu mắng: “Cẩn thận nàng trộm đi trái tim người đó, quá ngốc!”

Tần Thiên có chút lúng túng, tự giễu nói: “Ta cũng đoán như vậy, đoán chừng nàng vậy mà churóng mắt”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Nàng ta nếu đã chứng mất, sao lại xa xôi vạn dặm chạy tới đây tìm người chứ?”

Tần Thiên cười khò, nói: “Loại cảm giác bị truy đuổi như thế này, cũng không đáng đem ra khoe”

Giai nhân có một không hai nhìn chăm chăm Tần Thiên, hai mắt tựa như lốc xoáy, lóe ra ánh sáng linh động, một loại lực huyền diệu như có như không quấn quanh người Tần Thiên.

“Đi theo ta, nơi này không phải là chỗ người lưu lại”

Thanh âm thanh thúy dễ nghe, lộ ra mấy phần phiêu dật làm cho người ta có một loại cảm giác kỳ ảo thần thánh.

Tần Thiên hỏi lại: “Người là ai, sao muốn mang ta đi?”

Giai nhân có một không hai cười tao nhã một tiếng, tiếng cười như đua hoa trăm nở.

“Thánh tâm như nguyệt, Xích thành như huyết. Ta là Hóa Linh thánh nữ Thánh Mẫu Thiên Cung – Băng Tâm!”

Tần Thiên nhẹ giọng nói: “Băng Tâm, cái tên rất dễ nghe, đáng tiếc ta không biết Thánh Mẫu Thiên Cung ở chỗ nào, cũng chưa từng nghe qua chuyện của ngươi”

Tam Thủ Viên Hầu mắng: “Ngu ngốc, Thánh Mẫu Thiên Cung là môn phái đứng đầu trong mười đại môn phái Khởi Nguyên đại lục, là một trong 100 đại môn phái tại đại thế giới Khởi Nguyên, so với Thiên Kiếm tông, Chiến Thần tông lợi hại hơn nhiều”

Tần Thiên cả kinh, nhưng ngay sau đó cười khỏ, nói: “Xem ra ta thật là vinh hạnh đó nha, lại làm phiền Thánh nữ ra tay, thật là ngượng ngùng”

Băng Tâm thanh nhả nói: “Không sao, người không biết không tội. Ngươi hiện tại theo ta rồi đi, cũng coi như là không quá trễ”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc nói: “Hắn cho dù có muốn rời đi cùng ngươi, nhưng không có lệnh của ta thì không làm nên chuyện gì. Dưới mắt ta hắn là hàng hóa, nghĩ ngươi muốn đánh chủ ý lên hắn, phải là hỏi qua trước mới được”

Băng Tâm nhìn Tam Thủ Viên Hầu một cái, lạnh lùng nói: “Ngươi nếu đã biết lai lịch của ta, nên hiểu rằng, chuyện mà Thánh Mẫu Thiên Cung nhúng tay vào, cho tới bây giờ cũng chưa từng có người nào ngăn cản được”

Tam Thủ Viên Hầu cười nói: “Nói thật hay, đáng tiếc người đó không phải là ta”

Nhìn thoáng qua hoàn cảnh chung quanh, Tam Thủ Viên Hầu thấp giọng nói: “Hắc Thiết Xác, hiện tại cho ngươi một lựa chọn, ngươi chọn Tứ Tà Biên Bức hay là chọn nữ nhân này?”

Hạt vương chán chờ nói: “Nữ nhân này đến từ Thánh Mẫu Thiên Cung, cũng không nên chọc vào, ta có thể không chọn được không?”

Tam Thủ Viên Hầu hừ nói: “Ngươi không có lựa chọn đường sống, nếu ngươi không nguyện ý lựa chọn, ta trực tiếp đem ngươi ném cho Tứ Tà Biên Bức là được rồi”

Hạt vương cả kinh, vội vàng nói: “Ta chọn, ta chọn nữ nhân này, nhưng mà ngươi phải trả lại tự do cho ta đó”

Tam Thủ Viên Hầu rộng lượng nói: “Yên tâm đi, không có vấn đề gì. Ta không chỉ trả lại cho ngươi được tự do, mà còn chúc phúc cho ngươi nữa đó. Đi đi”

Thân ảnh thoáng lên một cái, Tam Thủ Viên Hầu hướng Băng Tâm ném Hạt vương đi, còn chính mình mang theo Tần Thiên hướng Tứ Tà Biên Bức bay tới.

Giữa không trung, Hạt vương khôi phục lại thân tự do, thân thể bành trướng gấp trăm lần nghìn lần, biến thành một con quái vật khổng lồ, huy động cái đuôi hướng Băng Tâm triển khai công kích.

Băng Tâm nhìn thoáng qua nơi Biên bức đang đứng, quanh thân phân hóa thành hỏa diễm, một đóa hỏa liên thoáng hiện tại trong hư không, nháy mắt bao trùm phương viên mấy trăm cây số.

Cùng lúc, ngón giữa tay phải Băng Tâm bắn ra một đóa quang diễm đỏ thắm, hóa thành một đạo quang đao, vừa lúc đón nhận công kích vừa tới của Hạt vương.

Bỗng, một tiếng vang thật lớn vang lên, Hạt vương bị đánh bay ngay đương trường.

Băng Tâm nhanh như thiểm điện, điều khiển đóa hỏa liên xuyên qua xuyên lại, trực tiếp vượt qua Hạt vương hướng Tam Thủ Viên Hầu đuổi theo.

Lúc này, Tam Thủ Viên Hầu mang theo Tần Thiên xông thẳng đến Tứ Tà Biên Bức, mắt thấy sẽ va đụng vào nhau, thế nhưng thân thể Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên biến mất.

Tứ Tà Biên Bức sau khi có sự xuất hiện của Băng Tâm, ý thức được có đối thủ cạnh tranh rồi, cho nên thu hồi cuồng vọng tự đại, khi Tam Thủ Viên Hầu hết sức bay tới liền triển khai công kích.

Lúc này đây, Tứ Tà Biên Bức hé cái miệng máu, một đạo tia chớp hiện lên chữ ‘Chì’ bay vụt ra, hướng Tam Thủ Viên Hầu bắn thẳng tới.

Tại một khắc kia, Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên biến mất, ở phía sau Hòa Linh thánh nữ đuổi sát tới, xông thẳng vào cái lỗ hồng vừa để lại.

Như thế, công kích của Tứ Tà Biên Bức liền nhắm ngay Hòa Linh thánh nữ Băng Tâm mà đánh, đây là tính toán mà con khỉ sớm bày ra.

Nhận thấy tình huống này, Băng Tâm tay liên tục bấm ra, liên tiếp ba đạo hỏa diễm trước sau xông tới, dung hợp thành một quang đao, nghênh kháng tia chớp tập kích của Tứ Tà Biên Bức.

Cường quang chột lóe, sét đánh rung trời.

Tiếng kịch liệt nổ tung đem Băng Tâm đẩy lui về phía sau, còn thân hình khổng lồ của Tứ Tà Biên Bức lại vững như thái sơn.

Tung mình lui về phía sau, Băng Tâm xoay chuyển con ngươi, đột nhiên phát hiện Tam Thủ Viên Hầu đã không còn bóng dáng, Tần Thiên cũng biến mất

theo, ngay cả con bò cạp kia nhân cơ hội này, lùi khỏi tầng 2 hướng tầng trên mà chạy.

“Ghê tóm, thế nhưng bỏ chạy”

Tứ Tà Biên Bức tức giận mắng một tiếng, liền giống như một đóa hắc vân, nhanh chóng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thiên Cơ Cảnh Giới

Sắc mặt Băng Tâm biến thành lạnh lẽo, tầng tầng hỏa diễm quanh thân chuyển động, tạo thành một quang sáng đỏ thắm, bên trong hiển rõ hình ảnh của Tam Thủ Viên Hầu cùng Tàn Thiên.

Quan sát tình huống trên quang sáng một lát, thân ảnh Băng Tâm chợt lóe rồi biến mất, sau một khắc hiện ra ở cửa ra vào tầng ba.

Tứ Tà Biên Bức đã đuổi theo đến bên ngoài cửa ra vào tầng ba, nhưng không đuổi kịp con khí kia, điều này làm cho nó hết sức tức giận, nhưng cũng không tùy tiện tiến vào tầng 3, trong lòng vô cùng buồn bực.

Khi Băng Tâm đuổi theo tới nơi, Tứ Tà Biên Bức đem lửa giận phát lên trên người của nàng, hướng nàng triển khai công kích điên cuồng.

Băng Tâm có chút tức giận, trong miệng hừ lạnh một tiếng, hỏa diễm quanh thân xoay tròn rồi tách ra, tạo thành chín phù điều hòa trụ.

Những phù điều hòa trụ này đều có màu sắc đỏ thắm, nhưng mỗi một phù điều hòa trụ có màu sắc hơi giống nhau, sau khi lên tới độ cao nhất định, chín phù điều hòa trụ biến thành chín con hỏa long, từ chín phương hướng phía dưới triển khai công kích cùng lúc.

Trên người mỗi con hỏa long đều hiện lên đồ án cổ xưa, đó là Liệt hỏa đồ đằng, hàm chứa vinh quang cao thượng, tản mát ra cuồng phách hủy diệt chư thiên.

Tứ Tà Biên Bức rống giận gầm thét, trong miệng phun ra một trận cuồng phong, thiên hỏa, độc khí cùng lôi điện, cố gắng ngăn cản chín con hỏa long kia, đáng tiếc là không đáng đồng tiền.

Tứ Tà Biên Bức phản kích chống lại chỉ được bốn con hỏa long, công kích của năm con còn lại toàn bộ đánh lên người Tứ Tà Biên Bức.

Đến lúc này, hỏa diễm cực nóng bao phủ thân hình Tứ Tà Biên Bức, hỏa diễm phản thiên diệt địa hùng hực thiêu đốt, Tứ Tà Biên Bức đau đến rống giận cuồng tiếu, trực tiếp rơi xuống đất từ giữa không trung, không ngừng huy động cánh ý muốn dập tắt hỏa diễm kia.

Băng Tâm không lòng dạ nào để ý tới Tứ Tà Biên Bức, nhanh chóng tiến vào cửa tầng ba, truy tung tung tích của Tam Thủ Viên Hầu và Tàn Thiên.

Hoàn cảnh của tầng 3 này so với tầng 2 càng thêm ác liệt, giữa không trung thế nhưng trời nổi những ngọn núi lửa cùng tuyết sơn kết băng, còn có một ít ngọn cỏ phong bị lật ngược, phía trên đều có thực vật sinh trưởng tươi tốt.

Băng Tâm thấy một cảnh tượng này, khuôn mặt xinh đẹp lộ vẻ ngạc nhiên, hiển nhiên không nghĩ tới ở bên trong thế giới dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh lại tồn tại điều kỳ diệu như thế.

Không kịp nhìn thêm nữa, Băng Tâm triển khai thân pháp như điện, như một sợi chỉ xuyên qua không gian kỳ diệu

Trên người Băng Tâm, quang sáng hỏa diễm vẫn tồn tại như cũ, trên quang sáng này vẫn còn hình ảnh của Tam Thủ Viên Hầu cùng Tàn Thiên đang di chuyển.

Băng Tâm quan sát tình huống trên quang sáng, theo sát không nghỉ.

Loại năng lực truy tung địch nhân hiện lên trên phòng ngự kết giới này, cũng không phải bất luận kẻ nào có thể làm được, mà phải tu luyện đến cảnh giới cuối cùng Tạo Hóa thất cảnh – Thiên Cơ cảnh giới mới làm được.

Đây là cảnh giới tối cao trong Tạo Hóa thất cảnh, nếu có thể đột phá thiên cơ, hay là ngộ huyền cơ đều có thể bước vào cảnh giới Bất Diệt, từ đó sống đến vạn năm, bất tử bất diệt.

Băng Tâm chính là Hóa Linh thánh nữ của Thánh Mẫu Thiên Cung, là một trong 100 môn phái tại đại thế giới Khởi Nguyên, có được thành tích này cũng không tính lạ gì.

Trong hoàn cảnh đặc thù, Tam Thủ Viên Hầu mang theo Tàn Thiên di động nhanh chóng, xuyên qua từng ngọn núi lửa, từng ngọn tuyết sơn, hướng cửa ra vào tầng tiếp theo mà chạy.

Tần Thiên nhìn cảnh vật kỳ diệu bốn phía, sợ hãi thất thanh la lớn, thật là vô kỳ bất hữu (không thiếu cái lạ nào).

Song, chuyện xuyên qua thời không làm Tần Thiên có một loại cảm giác kỳ quái, là một loại sờ không được nhìn cũng không thấy, nhưng có thể cảm ứng được nó dịch chuyển, đang tùy thời tùy khắc đánh thẳng vào thân thể Tần Thiên.

Loại di chuyển này đủ sức để cho núi lửa khổng lồ cùng tuyết sơn huyền phù giữa không trung, tác dụng lên người Tần Thiên, xuyên qua lỗ chân lông trên toàn thân của hắn, tiến vào máu thịt của hắn, dẫn phát ra sự biến hóa không nói ra lời.

Tần Thiên không biết nên hình dung cái loại cảm giác này như thế nào, nó tựa như thẩm thấu vào tế bào máu thịt của hắn, gội rửa mỗi một tác da thịt của hắn, để cho mỗi một tế bào, lỗ chân lông trở nên thêm thông thấu.

Tam Thủ Viên Hầu bay lên bay xuống qua từng ngọn núi trên không trung, nó cái kéo dài đến mấy dặm, thậm chí hơn thế nữa, hắn mang theo Tần Thiên nhanh chóng đi tới.

Song, cái loại nhanh chóng này cũng không kéo dài được bao lâu, bởi vì phía trước là một ngọn cô phong cự đại bị chống ngược treo lên trời, một đầu quái thú trong suốt như có như không, ngăn cản lối đi của Tam Thủ Viên Hầu.

Dừng thân ở giữa không trung, Tam Thủ Viên Hầu nhìn quái thú trong suốt kia, trong mắt lóe vẻ phức tạp, chần chờ.

Tần Thiên thấy Tam Thủ Viên Hầu dừng lại, trong lòng hiểu được là gặp phiền toái, lúc này mới nhìn về phía trước, kết quả làm cho hắn kinh ngạc không thôi.

“Người này là cái gì vậy ta, dĩ nhiên là trong suốt”

Tam Thủ Viên Hầu trầm giọng nói: “Đây là Vô Ảnh Thú, tại Tuyệt Thiên lĩnh rất có uy danh, vô hình vô sắc, nơi nào cũng có”

Tần Thiên hiếu kỳ nói: “Người này rất lợi hại sao?”

Tam Thủ Viên Hầu khẽ vuốt cằm, quay đầu thoáng nhìn lại phía sau, một luồng màu đỏ như sợi tơ bay vút mà đến.

“Hóa Linh thánh nữ đuổi theo tới nơi rồi?”

Tần Thiên không quay đầu lại, nhưng trong lòng rất rõ ràng, Thánh Mẫu Thiên Cung đúng là không bỏ qua được a.

Tam Thủ Viên Hầu nhẹ giọng nói: “Tôi cũng tốt, dù sao hôm nay Tuyệt Thiên lĩnh cũng quá náo nhiệt rồi, náo nhiệt thêm nữa tuyệt không tệ a”

Tần Thiên chất vấn nói: “Người không lo lắng sao?”

Tam Thủ Viên Hầu nhìn Tần Thiên một cái, cười nói: “Người nên lo lắng là người đó, mà không phải là ta. Bất kể người rơi vào trong tay ai, kết cục cũng không sai biệt lắm, tuyệt không sống khá giả”

Tần Thiên vuốt vuốt cằm, điểm này trong lòng hắn rất rõ ràng, nhưng hắn lại vô lực thay đổi nó.

Lúc này, Băng Tâm theo kịp Tam Thủ Viên Hầu, tư thế oai hùng phong hoa tuyết đại huyền phù giữa không trung, làm cho cảnh vật bốn phía trở nên thất sắc âm đạm.

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Tôi rồi à, ta chờ người lâu rồi đó”

Băng Tâm nhìn Tần Thiên một cái, lãnh đạm nói: “Người không giao hắn cho ta, người cho dù chạy trốn tới chân trời đi nữa, ta cũng sẽ không dừng tay”

Tam Thủ Viên Hầu nhếch miệng nói: “Ta thực sự rất muốn đem hắn giao cho người, chỉ bất quá cái vị bên kia hắn không đáp ứng”

Băng Tâm nhìn Vô Ảnh Thú trong suốt, cười lạnh nói: “Ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, người muốn nhân cơ hội này chạy đi phải không”

Tam Thủ Viên Hầu cười nói: “Ta cũng muốn tốt cho người mà thôi, người một đường đuổi theo ta, thật sự đã tới phía dưới này, có thể sống hay không dễ rồi đi, vậy cũng rất khó nói a”

Băng Tâm lãnh đạm nói: “Ta nếu đã dám đến đây, dĩ nhiên có thể nắm chắc rồi đi, không cần người lo lắng cho ta. Hiện tại, người mau giao hắn cho ta đi”

Tam Thủ Viên Hầu cau mày nói: “Người thật sự muốn hắn sao? Tốt, ta đưa cho người đây”

Cánh tay phải vung lên, Tần Thiên đã bị con khi vẩy ra, trực tiếp hướng Băng Tâm bay đi.

“A...”

Một tiếng kinh hô phát ra từ trong miệng Tần Thiên, hắn nghĩ nghĩ cũng không ra, Tam Thủ Viên Hầu thế nhưng đem mình quăng đến bên Hòa Linh thánh

nữ.

Điểm này, Băng Tâm cũng không minh bạch, nàng chỉ là thuận miệng nói mà thôi, ai ngờ Tam Thủ Viên Hầu thật sự đem Tàn Thiên quảng đến bên người mình.

Nghĩ đến chỗ truy đuổi trước đây, Băng Tâm cơ hồ không thể tin được đây là sự thật, nhưng sự thật lại ở trước mắt, mặc dù trong lòng nàng vẫn mang mối nghi ngờ, nhưng cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Cánh tay trắng nõn nà vung lên, Băng Tâm phát ra một cỗ nhu lực hiền hòa, tiếp được thân thể Tàn Thiên, nhanh chóng kéo lại gần hơn.

Đột nhiên, ngay giờ khắc này, Băng Tâm nhìn thấy trên mặt của Tam Thủ Viên Hầu nở nụ cười quý dị, điều này làm cho nàng thầm nghĩ có điều gì đó không ổn.

Dừng tay lại là cách lựa chọn tốt nhất, nhưng mà Băng Tâm không có làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Tinh Thần Chi Lộ

Bất kể con khi kia có âm mưu gì, nàng phải đem Tàn Thiên nắm chặt trong tay, đây là nhiệm vụ trọng yếu nhất.

Song, Băng Tâm có thể được như ý nguyện sao?

Nụ cười quý dị trên khuôn mặt Tam Thủ Viên Hầu là đại biểu cho cái gì?

Khi Băng Tâm đang còn gia tăng lực đạo, đẩy nhanh tốc độ, muốn bắt lấy Tàn Thiên thì một đạo quang mang u lam từ hư không xông ra, hóa thành một sợi tơ quấn quanh thân thể Tàn Thiên.

Cùng thời khắc đó, Vô Ảnh Thủ trong suốt cũng gia nhập cướp đoạt, một đoàn lực lượng vô hình vô sắc đụng lên người Tàn Thiên, chặt đứt lực dẫn dắt của Băng Tâm, cùng va đập với đạo u lam quang mang kia.

Đến lúc này, hai loại lực lượng va chạm nhau ở giữa không trung, tan rã lẫn nhau, ăn mòn, tan biến, gãy lìa, người nào cũng không bắt được Tàn Thiên.

“Người nào, đi ra ngoài đi”

Băng Tâm có chút tức giận, không nghĩ tới vào lúc này có người chặn ngang một cước, phá tan hảo sự của nàng.

Một tiếng cười sáng khoái vang lên, chỉ thấy trên bầu trời một thời không chỉ môn tự động mở ra, từ bên trong đi ra một thanh niên tuấn tú thân mặc áo lam, khoảng 25, 26 tuổi, ánh mắt tràn đầy tự tin.

Ánh mắt Băng Tâm khẽ biến, bật thốt lên: “Thiên Hoa Tà Nguyệt, là ngươi sao!”

Thanh niên áo lam cười nói: “Để cho Thánh nữ lúc nào cũng nhớ nhung, thật đúng là vinh hạnh của ta”

Băng Tâm sắc mặt lạnh lại, hừ nói: “Đừng vội tự mình đa tình, ngươi mới vừa rồi phá hư chuyện tốt của ta, tỷ nữa tìm ngươi tính sổ”

Tàn Thiên lơ lửng giữa không trung, không cần bất cứ ngoại lực nào, thân thể vậy mà không hạ xuống, đây chính là hoàn cảnh đặc thù ở tầng 3 này.

Nhìn thanh niên áo lam đột nhiên xuất hiện kia, Tàn Thiên cau mày, cái gã nam tử tuấn mị này làm cho hắn có cảm giác bất an, hắn tuyệt không thích chút nào.

Vô Ảnh Thủ gầm nhẹ lên một tiếng, tựa như u linh nhích tới gần Tàn Thiên, nhưng Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt rất cảnh giác, ba phương tiến tới cùng lúc, tạo thành một cục diện chân vạc, đem Tàn Thiên vây ở chính giữa.

Tam Thủ Viên Hầu không đếm xỉa đến, bày ra bộ dáng tọa sơn quan hổ đấu.

“Hắc hắc, một nam một cùng một thú, vật cướp đoạt chỉ có một, người nào sẽ được may mắn đây? Nếu không ta giúp các ngươi tìm thêm đồng bọn chạy tới đây nha, như vậy càng thêm náo nhiệt”

Băng Tâm tức giận, chuyện này chỉ sợ người này đã sớm biết rồi, nhưng còn cố ý trêu mình nữa.

“Đừng vội đắc ý, ta sẽ thu thập ngươi sau”

Thiên Hoa Tà Nguyệt nhìn con khi một cái, cười tà nói: “Thánh nữ cần gì động khí chứ, đợi ta bắt giữ được nó, đem nó rút gân lột da, hấp thịt kho tàu, mùi vị hẳn là rất không tệ”

Băng Tâm cười lạnh nói: “Ít làm vẻ làm dáng đi, ngươi là ai, trong lòng ta rất rõ ràng”

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười nói: “Thánh nữ nói như vậy, xem ra vẫn thường nhớ thương ta a”

Vô Ảnh Thú khẽ hừ một tiếng, khí lưu bốn phía lưu chuyển, ánh sáng huỳnh quang nhàn nhạt từ lóe sáng, hóa thành bầu trời đầy sao, phân bố bên ngoài thân thể Tần Thiên.

Băng Tâm đôi mi thanh tú khẽ nhếch lên, hừ nói: “Quần Tinh Thiểm Điện, không nghĩ tới ngươi thế nhưng có thể có loại tinh thần thuật này”

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười tà nói: “Quần Tinh Thiểm Điện mặc dù bất phàm, đáng tiếc vì hoàn cảnh ở nơi đây hạn chế, hẳn căn bản sẽ không phát bao nhiêu uy lực”

Tần Thiên nhìn quang mang lóe sáng bên ngoài thân mình, bọn nó số lượng nhiều lắm, phân bố cực kỳ rộng lớn nhưng lại có quy luật nhất định, giống như có ý tạo thành một tổ hợp vậy.

Mới nhìn qua thì có chút hỗn độn, nhưng nhìn kỹ lại thì sẽ phát hiện, những Quần Tinh Thiểm Điện này cất giấu huyền diệu nào đó, hàm chứa thiên đạo nào đó.

Đây chỉ là suy nghĩ của Tần Thiên, hẳn đang nhìn toàn bộ Quần Tinh Thiểm Điện, trong đầu đột nhiên hiện ra vô số tín tức, vô số đường vân, trận đồ tự động thoáng hiện, kết hợp với bất diệt thể mà Thần thụ thái cổ đã giao cho Tần Thiên, tín tức không lồ kia, cùng với trận đồ, ý đường vân, làm cho Tần Thiên ở thời khắc này, đột nhiên đối với sự huyền diệu tinh thần thuật có chút thấu hiểu.

Tại một khắc đó, trái tim Tần Thiên xuất hiện nhịp đập rõ ràng hơn, một cỗ lực huyền diệu nào đó tràn vào đầu óc hắn, hóa thành một loại văn tự đặc thù cùng với trí nhớ, khoảng khắc này ở tận sâu linh hồn của hắn viết lên dòng chữ: Tinh Thần chi lộ.

Đây là một loại đột phá, Tần Thiên cũng không biết là vì sao, nhưng Tinh Thần chi lộ lại làm cho hắn có đại thu hoạch.

Vô Ảnh Thú đối với lời bình luận của Thiên Hoa Tà Nguyệt có chút không phục, lạnh lùng nói: “Quần Tinh Thiểm Điện, chiếu sáng thiên cổ!”

Những thứ ánh sáng lấp lóe kia cấp tốc nhảy lên, tạo thành quang hoa màu ngọc, có hủ thực, có hiệu quả hủ hóa, xuyên thấu phòng ngự, hủy diệt vạn vật.

Băng Tâm sắc mặt khẽ biến, hỏa diễm quanh thân thoát ra ngoài, hóa thành một liên thai màu máu, cả người ngồi xếp bằng trên đó, bắn ra vạn đạo kim quang.

Thân ảnh của Thiên Hoa Tà Nguyệt cũng đứng đưa, quang ảnh chia làm hai, hai thành bốn, bốn thành tám, cứ như vậy nhân lên, làm cho người ta không phân biệt được đâu là ảnh đâu là chân thân của hắn.

Tần Thiên huyền phù bất động. Quần Tinh Thiểm Điện tác dụng lên người của hắn, dẫn phát đau đớn thấu tận tim can.

Song, cái loại đau đớn này làm cho thần trí Tần Thiên hiểu rõ thêm, Tinh Thần chi lộ ở trong đầu vẫn lóe sáng, làm cho hắn ở trong đau khổ này hấp thu những tinh quang kia, sáp nhập vào bên trong cơ thể hắn.

Ngoài ra, thân thể thái cổ bất diệt thể của hắn cũng bị thương tổn, bằng tốc độ kinh người tự động chữa trị tổn thương của thân thể, làm cho thân thể hắn đạt tới trạng thái bất diệt.

Bởi vì, hắn chưa bao giờ tu luyện qua, cho nên đối với tu luyện một chữ cũng không biết.

Cho dù là ở trong lúc vô tình linh ngộ Quần Tinh Thiểm Điện, trong đầu ngưng tụ ra Tinh Thần chi lộ, hắn vậy mà hoàn toàn không biết vận dụng chúng như thế nào.

Dưới tình huống này, trừ bỏ bị đánh, cùng với thân thể tự động phản ứng ra, Tần Thiên căn bản không biết nên làm thế nào cho phải.

Vô Ảnh Thú sau khi phát động công kích, thừa dịp Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt toàn lực tung ra phòng ngự kết giới, tách ra chạy thẳng tới Tần Thiên, chuẩn bị bắt hắn mang đi.

Tần Thiên không còn chỗ nào để trốn, nhưng hắn không rơi vào tay Vô Ảnh Thú, nguyên nhân là ngay ở trên người Tam Thủ Viên Hầu đang xem cuộc chiến.

Tại thời khắc nguy cấp, Tam Thủ Viên Hầu âm thầm xuất thủ, xảo diệu dời Tần Thiên đi chỗ khác, dời đến bên cạnh Băng Tâm.

Ngay sau đó, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Vô Ảnh Thú song song đột kích, triển khai cướp đoạt, khiến cho Băng Tâm phải toàn lực xuất thủ.

Vì Tần Thiên, ba đại cao thủ tranh phong lẫn nhau, hỏa diễm đỏ thắm, quang hoa u lam, quang tinh thiểm thước, cùng va chạm nhau vào một chỗ, dẫn

tiếng nổ kinh thiên, nhất nhất đem ba người bắn ra ngoài.

Vô Ảnh Thú vô hình vô sắc, ẩn núp trong hư không.

Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt chịu lực phản chấn, song song bị đánh bay ra ngoài khoảng mấy trăm trượng.

Tần Thiên lúc đó ở trong phạm vi bạo tạc, ở thời điểm hết sức nguy hiểm, Tam Thủ Viên Hầu xuất hiện đột ngột, mang theo hấn chột lóe rồi biến mất, nháy mắt không còn bóng dáng tăm hơi.

Một khắc sau, Vô Ảnh Thú là người phát hiện trước nhất, từ trong miệng phun ra tiếng gầm thét, tại bên trong không gian mênh mông bát ngát của tầng 3, triển khai thời không gây trở ngại.

Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt song song thi triển ra không gian lĩnh vực, thuần gian di động, chỉ nháy mắt khóa hành tung ngăn cản Tam Thủ Viên Hầu cùng Tần Thiên.

Giờ phút này, Tam Thủ Viên Hầu đã chạy tới một khu vực trống không, không nhìn thấy điểm khả nghi nào ở chung quanh, nhưng về mặt Tam Thủ Viên Hầu hơi chút kỳ lạ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Huyết Sát Lệnh

Vô Ảnh Thú là người chạy tới đầu tiên, nhưng không tiến lên, ngược lại chậm rãi lui về phía sau.

Băng Tâm và Thiên Hoa Tà Nguyệt một lòng muốn tranh đoạt Tần Thiên, mặc dù cảm giác được tình huống có điểm quỷ dị, nhưng không chút yếu thế nào, đi tới gần Tam Thủ Viên Hầu, trái phải hai đường ngăn đường đi của con khi.

Tần Thiên quay đầu nhìn chung quanh, không hiểu nổi vì sao con khi này không đi.

Nơi này yên tĩnh không một tiếng động, nhìn không ra điểm dị thường nào, nhưng cái loại yên ắng thế này làm cho Tần Thiên tim đập rộn rã hơn.

Cùng nhau đi đến nơi này, Tần Thiên được coi là trải qua không ít biến cố.

Nhưng càng đi xuống dưới, nội tâm càng phát ra nỗi bất an mãnh liệt, điều này làm cho tâm thần Tần Thiên không yên, hiểu được đây là con đường vô cùng hung hiểm.

Nếu không phải có Tam Thủ Viên Hầu hộ tống, Tần Thiên sớm đã chết không biết bao lần rồi.

Vậy mà, hiện giờ Tam Thủ Viên Hầu lộ vẻ ngưng trọng, nói rõ tình huống có chút biến cố nào đó, đoán chừng là gặp phải đối thủ lợi hại.

Thế giới dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh này rất hung hiểm và quỷ dị, từng bước đều là sát cơ, có nhiều tồn tại bất khả tư nghị, ẩn giấu nhiều bí mật mà người khác không biết.

Đây là một lĩnh vực liên quan đến rất ít nhân loại, Tần Thiên nếu không phải bị người ta đuổi giết, cũng không chạy tới nơi này.

Dĩ nhiên, không tới nơi này cũng sẽ không gặp được sự phản kích đặc sắc.

Thiên Hoa Tà Nguyệt lưu ý động tĩnh chung quanh, quanh thân lóe lên quang mang u lam, một dải ánh sáng màu lam hẹp dài giăng khắp nơi, tạo thành một quang lưới bao trùm bên ngoài thân thể hấn, nhanh chóng chạy dọc khắp người hấn.

Khi quang lưới kia mở rộng đến phạm vi nhất định, liền gặp phải một lực cản vô hình.

Thiên Hoa Tà Nguyệt có chút kinh ngạc, ánh sáng u lam hiện diện dày đặc ở vùng phụ cận, khiến cho sự tồn tại vô hình nào đó từ từ hiện rõ, thấy một kết quả làm người ta kinh hãi.

Dưới sự chiếu rọi của ánh sáng u lam, một pho tượng đá từ từ hiện ra, nhìn giống như một tấm bia đá (thạch bi).

Khi Thiên Hoa Tà Nguyệt chuẩn bị tiến thêm một bước thăm dò, thì từ tấm bia đá kia đột nhiên bắn ra hàng vạn quang hoa, một cỗ lực lượng không đối nghịch được đột ngột công kích, đánh Thiên Hoa Tà Nguyệt bay ra xa, rơi xuống đất, hộc máu trọng thương.

Băng Tâm có chút kinh hãi, toàn lực thi triển lực phòng ngự, hòa điểm đỏ thẩm kia gia tăng thêm tầng tầng, tổng cộng khoảng mười sáu tầng hòa điểm hợp thành một đạo phòng ngự vững chắc, nhưng như cũ vẫn không ngăn cản được ánh sáng ngọc xâm nhập vào.

Chỉ thấy, hỏa điểm trên người Băng Tâm phụt tắt, cũng là lúc cả người bị đẩy lui mấy trăm trượng, thân thể cao gầy đầy đặn khẽ run run, khoe miệng tràn ra vết máu.

Tam Thủ Viên Hầu tay phải mang Tàn Thiên, tay trái ờ trước ngực ngất một cái thủ ấn, quanh thân kim quang lưu chuyển, hội tụ trên tay trái, tạo thành một quang phù kim sắc huyền phù cách lồng ngực khoảng ba thước, đây là một loại phòng ngự đặc biệt.

Khi ánh sáng ngọc khuếch tán đến gần thân thể Tam Thủ Viên Hầu, thì lực lượng hủy diệt không thể kháng cự kia va đập vào quang phù kim sắc, trong nháy mắt liền đình chỉ thể công tới, bị phong ngự Tam Thủ Viên Hầu giam ngăn cản lại.

Tàn Thiên thấy một màn như vậy, nội tâm vô cùng khiếp sợ.

Ngay cả Thiên Hoa Tà Nguyệt cùng Băng Tâm mà cũng không ngăn cản được ánh sáng ngọc kia, khi đến trước mặt Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên mất đi uy lực, cái này phải hiểu, thực lực của con khi xấu xí này quả kinh người.

Quang mang lóe qua. Một tấm bia đá không trọn vẹn mang vẻ cổ xưa hiện ra giữa không trung.

Tấm bia đá kia rõ ràng đã trải qua vô số năm tháng, nhìn qua rất xa xưa, vùng biên đã xuất hiện rất nhiều khe nứt, còn có vài chỗ bị tàn khuyết.

Ở trên tấm bia đá, một chữ ‘Sát’ màu đỏ chói tỏa ra hào quang, tản mát ra hơi thở máu tanh mà kinh khủng.

Tàn Thiên nhìn chữ ‘Sát’ kia, cảm giác được khí huyết toàn thân quay cuồng, khó chịu vô cùng.

Tam Thủ Viên Hầu thấp giọng nói: “Đừng có nhìn nó, huyết sát chi khí ở trên đó có thể ăn mòn linh hồn của ngươi”

Tàn Thiên cúi đầu lảng tránh, hỏi: “Đây là vật gì vậy, sao đáng sợ như thế”

Tam Thủ Viên Hầu trầm giọng nói: “Vật này xuất ra từ Huyết Sát môn thượng cổ, người ta gọi nó Huyết Sát lệnh. Trước sau cần nuốt mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái huyết hồn, tế luyện mà thành, uy lực vô biên”

Tàn Thiên thất sắc hoảng sợ, một cái huyết hồn chính là một sinh mệnh, lấy mười hai vạn chín ngàn sáu trăm sinh mệnh tế luyện thành Huyết Sát lệnh, đây là đồ vật đáng sợ cỡ nào?

Hơn nữa, còn không phải là huyết hồn bình thường, tất cả đều là cường giả tu luyện tới cảnh giới Tạo Hóa.

“Nó sao lại hiện diện ở Tuyệt Thiên linh này?”

Tam Thủ Viên Hầu nói: “Cái này tự nhiên là có nguyên nhân của nó, sau này ta sẽ nói rõ cho ngươi biết. Hiện tại, chúng ta phải nghĩ cách ứng phó tình hình trước mắt, nếu không không cách nào tiếp tục đi tới”

Tàn Thiên cười khổ, nói: “Tạo sao phải đi tới, không đem ta tới được tầng 5, ngươi không cam lòng phải không?”

Tam Thủ Viên Hầu chăm chú nhìn động tĩnh từ tấm bia đá, nhẹ giọng nói: “Chuyện ta hứa qua, nhất định phải hoàn thành. Hơn nữa, đối với ngươi mà nói, nơi này tương đối an toàn hơn so với bên ngoài, không phải sao?”

Tàn Thiên không nói, mặc dù những huyền linh dị thú này nhìn qua có chút hung thần ác sát, nhưng bản tính của bọn họ, so sánh với nhân loại giảo hoạt mà nói, còn dễ dàng ứng phó hơn nhiều.

Tàn Thiên nếu rời khỏi thế giới dưới lòng đất Tuyệt Thiên linh, rơi vào vòng tay người khác, nhất định tình cảnh không có chỗ tốt nào cả.

Lúc này, Vô Ảnh Thủ đã biến mất không thấy.

Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt đứng ở xa xa mà nhìn, hai người cũng bị thương không nhẹ, nhưng không muốn rời đi dễ dàng như vậy.

Huyết Sát lệnh lẳng lẳng huyền phù giữa không trung, cái chữ ‘Sát’ lóe lên màu máu quỷ dị kia, giống như có linh trí vậy.

Tam Thủ Viên Hầu hơi lùi sau một chút, quay đầu nhìn tình huống chung quanh, trong hư không tràn ngập hương khí như có như không.

“Ngươi đang nhìn cái gì vậy?”

Tàn Thiên nhìn Tam Thủ Viên Hầu, không rõ nó vì sao lui về phía sau, vì sao hết nhìn đông quay sang nhìn tây.

Tam Thủ Viên Hầu không trả lời, liếc mắt nhìn Thiên Hoa Tà Nguyệt một cái, đột nhiên hỏi: “Lam y tiểu tử, bên ngoài còn có bao nhiêu cao thủ không có đi vào?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt nghi hoặc nói: “Ngươi hỏi cái này để làm chi?”

Tam Thủ Viên Hầu nhếch miệng nói: “Tự nhiên là có toan tính hữu dụng rồi, ngươi nếu có thể kêu bọn họ chạy lại đây, nói không chừng còn có thể cướp

được một ít bảo bối”

Thiên Hoa Tà Nguyệt hừ một tiếng: “Trừ tiểu tử trong tay ngươi ra, còn có bảo bối gì chứ?”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Ồ tầng 3 này dĩ nhiên là không có bảo bối rồi, nhưng ở tầng 4 lại có không ít bảo bối tốt đó nha”

Thiên Hoa Tà Nguyệt không tin, cười lạnh nói: “Có bảo bối tốt ngươi không đoạt sao?”

Tam Thủ Viên Hầu nhìn thoáng qua tấm bia đá, cười nói: “Nếu không có tấm bia đá này cản trở, ta sớm đã đi sâu vào rồi. Ngươi cho rằng tấm bia đá sao lại xuất hiện vào lúc này, nhưng không chủ động công kích chúng ta, nó có chẳng chỉ là muốn cản đường mà thôi?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt kinh nghi nói: “Ngươi nói là tầng tiếp theo đang phát sinh chuyện gì đó sao?”

Tam Thủ Viên Hầu khen: “Thông minh! Huyết Sát lệnh này là tín vật của chủng môn Huyết Sát môn thượng cổ, giờ phút này nó hiện ra ở đây, đó là vì Huyết Sát động phủ sắp xuất thế, mà vị trí là ở tầng tiếp theo”

Băng Tâm lạnh lùng nói: “Đây chỉ lời nói của một bên, ai biết được ngươi có phải muốn lợi dụng chúng ta hay không, sau đó nhân cơ hội này thoát đi”

Tam Thủ Viên Hầu nhún nhún vai, bày bộ dáng không sao cả.

“Có tin hay không là tùy ở ngươi, ta dù sao cũng đã nói ra rồi”

Băng Tâm hừ nhẹ một tiếng, không tiếp tục nói.

Thiên Hoa Tà Nguyệt ánh mắt chợt lóe, sau khi suy nghĩ chốc lát, quang mang u lam quanh người bỗng nổi lên, thi triển ra lĩnh vực không gian, trực tiếp mở ra ngoại giới thông với tầng 3 này.

Đến lúc này, có vài tia sáng chợt lóe tới, thoáng cái đã xuất hiện năm người.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Ngọc Kiếm Đồ Long

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, Tàn Thiên thì tò mò nhìn những người này.

Lần này tiến vào 5 năm người gồm 4 nam 1 nữ, nàng kia một thân bạch y trắng như tuyết, tóc dài tung bay trong gió, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần kia là thần tình băng lãnh lạnh lùng, làm cho người ta có cảm giác cao nhã mà bình yên.

Vóc dáng của nàng nhỏ nhắn, quanh thân lóe lên quang vầng màu xanh da trời, trên đỉnh đầu là một đoàn vân khí quay cuồng, một thanh trường kiếm trắng tinh được bao bọc bởi vân khí, tựa như giao long hí thủy vậy.

Băng Tâm nhìn bạch y nữ tử này, khẽ nói: “Ngọc Kiếm Đồ Long Trầm Tuyết Y, không nghĩ tới ngươi cũng đến a”

Bạch y nữ tử Trầm Tuyết Y nhìn Băng Tâm một cái, thanh nhã nói: “Hòa Linh thánh nữ ngươi cũng tới, ta há không tới được sao?”

Hai nàng đều có tướng mạo xuất chúng, là thiên kiều chi nữ, một người trắng như tuyết, một người đỏ như lửa, cả hai đều xuất thân từ một trong mười đại môn phái trên Khôi Nguyên đại lục.

Băng Tâm xuất thân từ môn phái đứng đầu trong mười đại phái – Thánh Mẫu Thiên Cung, còn Trầm Tuyết Y thì xuất thân từ môn phái đứng thứ 3 – Tiểu Vân Thương Hải.

Thiên Hoa Tà Nguyệt xuất thân từ Thiên Hoa thế gia, đứng hàng thứ 6 trong mười đại môn phái.

Những điều này dĩ nhiên Tàn Thiên không biết được, nhưng cũng biết bọn họ đều là cao thủ.

“Long Mạc Nhất, Giang Lưu Tự, Đông Phương Thần Hạo, Tây Môn Vũ cộng thêm Cổ Liệt và Hòa Vân Mãn Côi còn ở phía ngoài, cơ hồ người của 10 đại môn phái Khôi Nguyên đại lục đã đến đông đủ a”

Thiên Hoa Tà Nguyệt nhìn 4 nam 1 nữ này, ngữ khí châm chọc.

Long Mạc Nhất nhìn qua khoảng 30 tuổi, một bộ trường sam màu xanh, lãnh ngạo vô cùng, quanh thân được bao bọc bởi quang hoa tím nhạt, xuất thân từ môn phái đứng hàng thứ 4 trong mười môn phái đại lục Khôi Nguyên – Ngạo Nguyệt môn.

“Thịnh hội như thế, ta nếu như không tới, chẳng lẽ không phải không cho mặt mũi của hai vị sao?”

Giang Lư Tự khoảng 50 tuổi, cảm y hoa phục, khuôn mặt tròn trịa tràn đầy nụ cười, giọng nói thì vô cùng âm hàn.

“Thánh Mẫu Thiên Cung cùng Thiên Hoa thế gia chạy đến trước nhất, chắc là có đại thu hoạch rồi, lại cười nhạo ta đến sau, đó cũng là chuyện bình thường”

Giang Lư Tự xuất thân từ môn phái đứng hàng thứ 7 – Tứ Hải Minh, ở trên đại lục Khởi Nguyên được xưng Tiểu Diện Hồ.

Đông Phương Thần Hạo trên dưới 40 tuổi, mặt trắng không râu, là cao thủ của Đông Thắng Huyền Tông.

Tây Môn Vũ hơn 20 tuổi, cao lớn uy vũ, khí phách thiên thành, xuất thân từ Thiên Dao môn.

Đông Thắng Huyền Tông kia ở trong 10 đại môn phái Khởi Nguyên đại lục được xếp hạng thứ 5, còn Thiên Dao môn xếp hạng thứ 8.

Băng Tâm trợn mắt nhìn Giang Lư Tự một cái, lạnh lùng nói: “Chúng ta tranh đấu anh dũng trước, các người ngồi ở phía sau hưởng ngư ông đắc lợi, thật không biết ai cười nhạo ai”

Đông Phương Thần Hạo cười ha ha, nói: “Đại gia ta đều là người trong 10 đại môn phái, cần gì tranh nhau dẫn đến tổn thương hòa khí chứ. Trước mắt phải đối đầu với kẻ cường kịch, chúng ta hãy nghĩ cách hòa giải trước mới đúng chứ”

Tây Môn Vũ nhìn Tam Thủ Viên Hầu, lãnh đạo nói: “Không muốn chết thì nhanh giao tiểu tử kia ra, nếu không hôm nay người khó thoát một kiếp”

Tam Thủ Viên Hầu cười lạnh nói: “Nhân loại ngu xuẩn, cho tới bây giờ đều tự cho mình là đúng”

Long Mạc Nhất nhíu nhíu cái lông mày, hơi giận nói: “Súc sinh thật cuồng vọng, lại dám phi báng ta, ta một chương đập chết người bây giờ”

Vừa sải bước ra, Long Mạc Nhất ... gần như hiện ra tại trước mặt Tam Thủ Viên Hầu, phát tay đánh ra một chương, chỉ thoáng chốc biến thành cự linh thần chương, hướng cái đầu Tam Thủ Viên Hầu bổ tới.

Tam Thủ Viên Hầu không đón đỡ, mà là hướng Huyết Sát lệnh bay đi.

Long Mạc Nhất tự nhiên không buông cho hắn thoát đi, lúc này liền đuổi theo sau.

Băng Tâm cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt nhìn thoáng qua tám bia đá kia, người nào cũng không mở miệng nhắc nhở.

Lần này, tất cả mọi người đều vì Tàn Thiên mà đến, tự nhiên muốn làm suy yếu thực lực của người khác, để cho mình có cơ hội chiến thắng cuối cùng.

Tàn Thiên nhìn Tam Thủ Viên Hầu hướng tám bia đá kia bay đi, liền đoán được dụng tâm của nó, đối với sự giao hoạt cùng trí khôn của con khi kia, hắn vô cùng bội phục.

Cảm ứng được Tam Thủ Viên Hầu nhích tới càng gần, từ Huyết Sát lệnh hiện lên quang mang, khuếch tán huyết sát chi quang thôn phệ vạn vật, làm cho thời không rung rẩy không dứt.

Tam Thủ Viên Hầu tay trái dựng trước ngực, ngắt một cái thủ ấn.

Long Mạc Nhất cũng không biết chuyện trước đây, đợi cho đến khi nhận thấy tình huống bất ổn, quang hoa màu vàng bạc quanh thân nhanh chóng tụ lại thành một luân huyền nguyệt, bắn ra quang hoa chói mắt.

Đến lúc này, huyết sát chi quang cùng luân huyền nguyệt va chạm với nhau, phát ra rất nhiều tiếng lòi minh chấn động thời không, chỉ trong nháy mắt đã khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Long Mạc Nhất cả kinh kêu lên một tiếng, chỉ nháy mắt luân huyền nguyệt tan biến, cả người bắn ngược ra sau, máu trong miệng tràn ra như suối.

Cao thủ mới tới thấy một màn này đều hoảng sợ thất sắc, người nào cũng chưa từng nghĩ đến, tám bia đá cổ xưa kia thế nhưng có uy lực khủng bố đến vậy.

Giang Mạc Nhất về mặt âm trầm hỏi: “Đây là thứ gì vậy, sao kinh người đến thế?”

Băng Tâm cười lạnh nói: “Tam Thủ Viên Hầu nói qua tám bia đá kia là Huyết Sát lệnh của Huyết Sát môn thượng cổ, có thật hay không không ai biết được”

Thiên Hoa Tà Nguyệt nói: Con khi lông vàng kia từng nói, Huyết Sát động phủ sắp xuất thế, vị trí là ở tầng tiếp theo. Muốn cướp đoạt bảo tàng Huyết Sát động phủ, nhất định phải thông qua phòng ngự Huyết Sát lệnh, mới được tiến vào tầng tiếp theo.

Trầm Tuyệt Y nhìn Tam Thủ Viên Hầu trầm ngâm nói: “Nó có thể chống đỡ sự xâm nhập của huyết sát chi quang, điểm này tuyệt không thể coi thường”

Đông Phương Thần Hạo hừ nói: “Thôi để cho ta nhìn coi một cái, xem nó rốt cuộc có lai lịch gì”

Một bước bước ra, quanh thân Đông Phương Thần Hạo tán ra huyễn quang như nhật, quang hoa hội tụ ở trên trán tạo thành một con mắt, kim quang bắn ra bốn phía, phát ra thiên nhĩ chi quang chiếu rọi âm dương, hướng Tam Thủ Viên Hầu vọt tới.

Tần Thiên thấy thế liền hô lên: “Tránh mau”

Tam Thủ Viên Hầu cười quỷ bí một tiếng, cũng không né tránh, tùy ý để thiên nhĩ chi quang của Đông Phương Thần Hạo đánh lên người mình.

Đến lúc này, quanh thân Tam Thủ Viên Hầu quang hoa lưu chuyển, cái đạo thiên nhĩ chi quang kia lại bị nó dẫn đường đánh lên Huyết Sát lệnh.

Như thế, chẳng khác nào Đông Phương Thần Hạo trực tiếp dùng thiên nhĩ đánh Huyết Sát lệnh, lúc này liền chịu lực huyết sát chi quang cản trở, cả người cuồng điên hết lên một tiếng, bị thương học máu, thương thể nghiêm trọng.

Những người còn lại vừa giận vừa sợ, cũng không dám làm ra hành động thiếu suy nghĩ nữa, đối với con khi xấu xí kia bất luận là ai cũng nhìn không thấu, ngược lại nhiều hơn là hoảng sợ.

Trầm Tuyết Y nhìn Băng Tâm, hỏi: “Các người trước đây đã cùng giao thủ qua với nó, có biết lai lịch là gì không?”

Băng Tâm lạnh lùng nói: “Người cảm thấy Thiên Hoa Tà Nguyệt kêu gọi các người tới đây, là chuyện tốt đẹp sao?”

Giang Lưu Tự cùng Tây Môn Vũ hung hăng trợn mắt nhìn Thiên Hoa Tà Nguyệt, có cảm giác bị mắc mưu lừa gạt.

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười hắc hắc, nói: “Ta thế nhưng có ý tốt mà, mời đến cùng nhau đoạt bảo vật, cũng không có ý tứ gì khác”

Long Mạc Nhất tức lộn ruột, cả giận nói: “Câm miệng! Người là tiểu nhân xảo trá”

Tam Thủ Viên Hầu nhìn mọi người nội chiến, đối Tần Thiên nói: “Những người này đều vì tư lợi, vừa không muốn người khác chiếm tiện nghi, không có chuẩn tắc làm người, người đừng có học tập tính tình của bọn họ nha”

Tần Thiên biết Tam Thủ Viên Hầu là có ý châm chọc mọi người, nhưng hắn vẫn tỏ vẻ hiểu rồi.

Bởi vì ... lúc này Tần Thiên cười nhạo người trước mắt đây, vạn nhất mình bị rơi vào trong tay bọn họ, kết quả thật ra có thể nghĩ đến.

Hắn là Tần Thiên cũng không thể sánh với Tam Thủ Viên Hầu được, hắn hôm nay chỉ là một tù binh của con khi kia, còn chuyện tình về sau không ai nói chính xác được.

Trước khi không có năng lực tự vệ, Tần Thiên hiểu được thật sâu cái đạo lý nói nhiều tất nói hớ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Huyết Sát Phi Hồng

Tây Môn Vũ cảm tức con khi kia, liền mắng lớn: “Tốt, súc sinh lông vàng nhà ngươi, ngươi nếu chạy tới đây đánh cùng đại gia một trận, nhìn xem ta đem cái đầu ngươi chém thành 7, 8 miếng”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Lâu rồi mới gặp được một tên ngu xuẩn, nhưng mà ta đối với ngươi chẳng chút hứng thú nào”

Tây Môn Vũ tức giận, giận dữ hét lên: “Đáng giận, nhìn ta bỏ ngươi đây”

Tây Môn Vũ vung tay phải lên, quang hoa hội tụ, một vòng đao cương đỏ ngầu dài đến ngàn trượng, mang theo sấm sét, hướng con khi chém tới.

Cười quỷ dị một tiếng, Tam Thủ Viên Hầu cũng không phản kích, mang Tần Thiên nhanh chóng tránh né, tại trong tầng ba xuyên qua xuyên lại.

Thiên Hoa Tà Nguyệt, Giang Lưu Tự, Trầm Tuyết Y, Băng Tâm cũng gia nhập vào hàng ngũ truy đuổi, phối hợp với công kích của Tây Môn Vũ, năm đại ca thủ liên hợp tác chiến, cố gắng vây khốn Tam Thủ Viên Hầu, cướp đoạt Tần Thiên.

Long Mạc Nhất cùng Đông Phương Thần Hạo bị thương nặng, cũng không mù quáng xuất thủ, mà là đang ở một bên chữa thương, một bên chờ đợi thời cơ.

Phạm vi của tầng 3 này cực kỳ rộng lớn, Tam Thủ Viên Hầu dưới sự vây công của năm đại ca thủ, vẫn thành thạo như cũ, điều này làm cho mọi người cảm thấy kinh ngạc.

Cẩn thận quan sát, Long Mạc Nhất cùng Đông Phương Thần Hạo rất nhanh phát hiện ra đầu mối.

Mỗi khi Tam Thủ Viên Hầu bị buộc đến tuyệt cảnh, nó dưới thế công như vũ bão, thi triển ra không gian khiêu được, cực kỳ xảo diệu tránh thoát khỏi vây khốn của năm đại cao thủ.

Loại năng lực tùy ý vượt qua thời không này, tất cả cao thủ tại đây đều hiểu được, nhưng không cách nào được tùy ý tự nhiên giống như Tam Thủ Viên Hầu, hồn nhiên thiên thành.

Huyết Sát lệnh huyền phù tại cửa ra vào tầng 4, cũng không đuổi theo, chẳng qua yên lặng thủ vững vị trí của chính mình.

Tam Thủ Viên Hầu cười quái dị, khiến Tần Thiên hơi chút choáng váng, ánh mắt nhanh chóng chuyển sang mơ hồ hồ hồ, ý thức loạn ngổn.

Tây Môn Vũ, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Giang Lưu Tự, Trầm Tuyết Y, Băng Tâm năm người tức muốn chết, vừa mới bắt đầu còn chút tỉnh táo, nhưng càng về sau, tất cả bọn họ đều bị cơn khí này chọc giận, bắt đầu công kích điên cuồng.

Tam Thủ Viên Hầu thảnh thơi chạy sang đông, thi thơi nhảy sang tây, thân pháp phiêu phù không có định, mặc dù năm đại cao thủ đánh chặn, nhưng thùy chung không cách nào đem nó vây ở một chỗ cố định.

Lúc này, năm đại cao thủ gia tăng công kích, Tam Thủ Viên Hầu thì gia tốc tránh né, sau khi tránh né liên tục khoảng trăm lần, Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên hướng về Huyết Sát lệnh phóng đi.

Khoảnh khắc đó, năm đại cao thủ sớm đã bị lửa giận công tâm, căn bản không lưu ý đến hướng đi của cơn khí xấu xí kia.

Đông Phương Thần Hạo cùng Giang Lưu Tự mặc dù đã nhận ra, nhưng đều liếc mắt lẫn nhau, người nào cũng không mở miệng nhắc nhở, trong lòng nổi lên một chút hả hê.

Cứ như thế, năm đại cao thủ chỉ trong nháy mắt đã tới gần Huyết Sát lệnh, dẫn phát huyết sát chi quang chói lọi.

Tam Thủ Viên Hầu không lộ ra một chút sợ hãi, trong lúc chỉ mình treo chuông này, đột nhiên bóng dáng mất tăm.

Đến lúc này, năm đại cao thủ mới tỉnh mộng, cảm thấy tình huống không ổn tí nào, muốn né tránh đã không kịp nữa rồi, chỉ có thể liên hiệp lại xuất ra một kích, cùng nhau chống đỡ.

Giữa không trung, năm loại quang mang khác nhau trong nháy mắt hội tụ lại, tạo thành một quang ba năm màu, cùng huyết sát chi quang kia mãnh liệt va chạm nhau, dẫn phát tiếng nổ kinh thiên, nhất nhất đem năm đại cao thủ đánh bay ra ngoài, còn huyết sát chi quang kia bị đẩy lui vài thước.

Kết quả như thế làm cho Long Lưu Tự cùng Đông Phương Thần Hạo sắc mặt âm trầm hẳn lên, lực của năm đại cao thủ cùng nhau tụ lại, nhưng ở trước mặt Huyết Sát lệnh cũng không chiếm được tiện nghi nào, điều này sao không làm cho bọn họ khiếp sợ được.

“Đa tạ tiền đưa, sau này sẽ còn gặp lại!”

Tam Thủ Viên Hầu cười khê một tiếng, thừa dịp Huyết Sát lệnh bị đẩy lùi trong thoáng chốc, từ một khe hở nhỏ bé tí nhanh chóng xuyên qua, tiến vào bên trong tầng 4.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Tây Môn Vũ, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Giang Lưu Tự năm người tức khí muốn chết, giờ mới hiểu được mưu kế của cơn khí xấu xí kia, mọi người đều gầm thét lên, nhưng cũng không làm nên chuyện gì cả.

Huyết Sát lệnh bất động treo cao trên bầu trời, yên lặng thủ vững trận địa của mình, mặc dù Tam Thủ Viên Hầu đã xông vào rồi, cũng không vì thế mà cho người khác tiến vào.

Trong tầng 3, bảy đại cao thủ đều bị thương không nhẹ, nhìn huyết quang lóe sáng ra từ tám bia đá kia, mọi người hận muốn chết, nhưng cũng không dám tùy tiện nhích tới gần.

Huyết Sát lệnh này được lưu truyền từ Huyết Sát môn thời thượng cổ đúng là kinh khủng cùng quỷ dị, huyết sát chi quang kia ăn mòn vạn vật, lại có thể xâm hồn thực phách, tru diệt cường địch.

Quý khách của Tam Thủ Viên Hầu thành công, mang theo Tần Thiên đến tầng 4, hoàn cảnh nơi đây cùng với tầng 3 khác biệt rất lớn.

Núi lửa, tuyết sơn, huyền không sơn đó là đặc sắc của tầng 3.

Cuồng phong, bạo vũ, thiểm điện, lôi minh đó là kỳ cảnh của tầng 4 này.

Đổi mắt nhìn lại, cuồng phong gào thét, thiểm điện lôi minh, mưa to tầm tã, khí trời lạnh lẽo.

Tần Thiên lộ vẻ khó tin, tầng 3 và tầng 4 tương thông, phía trên là tuyết sơn, núi lửa, huyền không sơn, còn phía dưới này dĩ nhiên biến thành cuồng phong bạo vũ, đây rốt cuộc do cái gì mà tạo thành?

Tam Thủ Viên Hầu không ngạc nhiên, quanh thân hiện lên phòng ngự kết giới trong suốt, đem cuồng phong bạo vũ tách ra ngoài, mang theo Tàn Thiên nhanh chóng di chuyển.

Thấy tầng 4 hiện ánh sáng lò mờ, Tàn Thiên nghi hoặc nói: “Ngươi vừa rồi không phải nói là Huyết Sát động phủ sắp xuất thế, vì sao không trông thấy a”

Tam Thủ Viên Hầu mắng: “Ta thuận miệng nói nhằm vậy mà ngươi cũng tin, quá ngốc đi”

Tàn Thiên kinh ngạc nói: “Ta thấy ngươi nói rất đạo lý mà, còn tưởng rằng đó là chuyện thật, không nghĩ tới ngươi lại lừa gạt người khác”

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, nói: “Ai nói ta gạt người, Huyết Sát động phủ quả thật là ở bên trong tầng 4, chỉ bất quá ngươi là phạm nhân tặc tử, nhìn không thấu mà thôi”

Tàn Thiên sùng sốt, cái con khỉ nói chuyện trước sau rất mâu thuẫn a, không hiểu nổi câu nào là giả, câu nào là thật.

Tam Thủ Viên Hầu tựa hồ nhìn thấu tâm tư Tàn Thiên, tay trái hướng phía trước nhẹ nhàng vung lên, một đạo chường ảnh hư huyền phá không bay đi, hóa thành một con một con phi long, lóe ra quang mang kỳ dị, khiến cho mưa gió ngừng lại.

Nháy mắt, phi long kia đụng vào một điểm cứng rắn trên thạch bích, phá nó thành từng mảnh, biến thành hàng vạn điểm sáng, chiếu sáng tấm thạch bích kia.

Đến lúc này, một cái huyết động đen ngòm hiện ra tại trên thạch bích, phía trên huyết động đó có khắc hai chữ Huyết Sát, lóe ra quang mang u ám.

Tàn Thiên thấy một màn như vậy, trong lòng tràn ngập tò mò.

“Tại sao trên thạch bích lại hiện lên hai chữ Huyết Sát sắc màu u ám nhỉ, mà không phải màu đỏ như máu?”

Tam Thủ Viên hầu cười nói: “Bởi vì ... cái động phủ rất giỏi ẩn nấp, nếu không phải mới vừa rồi bị một chường ta đánh lên, ngươi căn bản không phát hiện sự tồn tại của nó. Dĩ nhiên, cái động phủ này sắp xuất thế rồi, bên trong hẳn là cất giấu không ít thứ tốt a”

Đang nói, Tam Thủ Viên Hầu đột nhiên dừng lại, một đạo quang ảnh màu xanh thẫm ở trong mưa gió đó từ từ hiện thân.

Trong cuồng phong, một đạo quang ảnh màu xanh thẫm kia chậm rãi hạ xuống, huy vũ một đôi quang rực trắng bạc, bắn ra sắc màu nhu hòa.

Nhìn nhìn, cái kia chỉ là một đạo hư ảnh mà thôi.

Nhìn kỹ lại, cũng không phải là hư ảnh, mà là chân thân chân thật, chỉ bất quá có điểm trong suốt.

Tàn Thiên nhìn không rõ lắm, chỉ thấy hình dáng mơ mơ hồ hồ thôi, tựa như con người mọc thêm đôi cánh vậy, đang chăm chú nhìn chính mình.

“Nó là người nào vậy?”

Tàn Thiên thấp giọng hỏi, ở sâu trong nội tâm bất giác nổi lên một cảm giác bất ổn.

Tam Thủ Viên Hầu lộ vẻ ngưng trọng như chưa từng xuất hiện qua, trầm trọng nói: “Nó gọi là Phi Ảnh”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Huyết Sát Động Phủ

Trả lời đơn giản, không có bất kỳ giải thích nào, điều này làm cho Tàn Thiên ý thức được, cái gọi là Phi Ảnh kia, nhất định là nhân vật khó dây dưa.

Phi Ảnh mơ hồ không rõ, bên trong quang mang nhu hòa kia là một cỗ lực lượng sâu không lường được.

“Đưa hấn cho ta, ngươi có thể trở về”

Thanh âm trầm thấp mà vô cùng từ tính,

Tam Thủ Viên Hầu quay đầu quan sát động tĩnh chung quanh một chút, nhẹ giọng nói: “Ta không muốn động thủ với ngươi, nhưng cũng không thể đem hấn cho ngươi”

Phi Ảnh nói: “Có ta ở đây, ngươi không qua được một cửa này đâu”

Tam Thủ Viên Hầu nói: “Cửa ải này của ngươi quả thực không quá dễ, nhưng muốn cướp hãn tử trong tay ta, vậy cũng không dễ dàng ro”

Phi Ảnh lạnh lùng nói: “Ngươi đây là đang ép ta gây sự với ngươi đó”

Tam Thủ Viên Hầu hừ nói: “Ta và ngươi vốn không có giao tình gì lớn, chứ đừng nói tới ép hay không ép”

Phi Ảnh hừ nói: “Vậy, ngươi đừng trách ta quá vô tình”

Phi Ảnh nhẹ nhàng huy động quang dục màu trắng bạc, ở giữa Phi Ảnh cùng Tam Thủ Viên Hầu là những giọt nước mưa chỉ trong nháy mắt bị quang hóa, hóa thành từng hạt châu ẩn chứa lực lượng cường đại, hướng Tam Thủ Viên Hầu bay đi.

Tần Thiên hoảng sợ thất sắc, bật thốt lên: “Giọt mưa mà cũng biến thành quang châu sao, đây quả thực làm cho người ta khó có thể tin được”

Tam Thủ Viên Hầu tay trái ở trước ngực vung lên, chuyển động, từ trong lòng bàn tay dựng dục ra hỗn độn, hóa thành quang vân, đón nhận một kích của Phi Ảnh.

“Đây là tầng 6 trong Tạo Hóa thất cảnh – Tạo Vật linh vực, có thể thay đổi thuộc tính, kết cấu, hình thái của một vật chỉ trong nháy mắt, đều thuộc cảnh giới Tạo Hóa, là cấp bậc tương đối lợi hại”

Quang châu gặp quang vân giao nhau, giống như đá chìm đáy biển, biến mất vô ảnh.

Phi Ảnh cũng không kinh ngạc, lạnh nhạt nói: “Ứng đối tốt, đáng giá cho ta xuất thủ đánh một trận. Kế tiếp, ngươi phải cẩn thận đó”

Quang dục giãn ra, ánh sáng mờ mờ hội tụ, vô số quang hoa tại trong không gian tầng 4 này không ngừng lóe lên, khiến cho tầng 4 vốn âm hàn u ám bỗng chốc trở nên sáng ngời, rõ ràng hơn.

Tam Thủ Viên Hầu sóng mắt khê nhúc nhích, nhìn lướt qua Huyết Sát động phủ ở trên thạch bích, nhìn Tần Thiên nói: “Người này không nên chọc qua, sau khi ta nghĩ cách đem ngươi vào bên trong động phủ Huyết Sát, có thể còn mạng sống hay không hoàn toàn dựa vào chính bản thân ngươi rồi”

Tần Thiên có chút ngoài ý muốn, hỏi: “Ngươi không mang ta đi tầng 5 sao?”

Tam Thủ Viên Hầu nhếch miệng nói: “Chuyện ta đáp ứng qua tự nhất định sẽ hoàn thành, hôm nay cũng không nói không đem ngươi đi đến tầng năm”

Tần Thiên sùng sốt, nhưng sau đó thoải mái mỉm cười: “Ngươi đúng là xảo trá vô cùng”

Tam Thủ Viên Hầu hắc hắc cười quái dị, nói: “Đây gọi là ta thông minh nha”

Lời thì vẫn còn ở bên tai, Tam Thủ Viên Hầu chợt lóe rồi biến mất, lại vận dụng Không gian khiêu dục, nhanh chóng tránh né trong không gian rộng lớn của tầng bốn.

Tam Thủ Viên Hầu cố ý tránh phương vị của Huyết Sát động phủ, thỉnh thoảng ở phía đông, thỉnh thoảng ở hướng tây, tốc độ xuyên qua vô cùng cao, cũng không chính diện giao chiến với Phi Ảnh.

Phi Ảnh cũng không mù quáng truy kích, chẳng qua nó hoạt động trong phạm vi nhỏ hẹp, nhưng lúc nào cũng khóa chặt Tam Thủ Viên Hầu, cho dù con khi hiện ra chỗ nào, nó cũng có thể biết trước được mà công kích tới.

Đây là chuyện sau khi Tam Thủ Viên Hầu tiến vào thế giới bên dưới lòng đất của Tuyệt Thiên linh, gặp được địch nhân mạnh mẽ nhất.

Phi Ảnh bình tĩnh thông dong, hiển nhiên cho rằng ta đây có thực lực kinh người cùng vẻ tự tin.

Tam Thủ Viên Hầu nhanh chóng né tránh, biểu lộ ra tựa hồ có chút kiêng kỵ Phi Ảnh.

Giờ phút này, Tam Thủ Viên Hầu đang không ngừng gia tốc, cái nó cần là một khe hở, đem Tần Thiên quăng vào bên trong động phủ Huyết Sát, nên cần phải có thời gian chuẩn bị sẵn sàng, cũng như thừa nhận sự tức giận của Phi Ảnh khi ngăn cản nó, không để cho nó có cơ hội tiến vào bên trong động phủ.

Tam Thủ Viên Hầu giỏi về tính toán, cẩn thận, trí khôn hơn người, đây là nguyên nhân lớn nhất khiến cho hắn có được thành công như bây giờ.

Phi Ảnh tự tin cao ngạo, thông dong bình tĩnh, cho rằng Tam Thủ Viên Hầu nhất định sẽ không trốn thoát khỏi lòng bàn tay của mình, không cho Tam Thủ Viên Hầu chế tạo ra cơ hội.

Song phương giao chiến hồi lâu, Tam Thủ Viên Hầu sau khi chuẩn bị đầy đủ, thân pháp đột nhiên tăng tốc, nháy mắt hiện ra tại bên ngoài cửa Huyết Sát động phủ, nhất cử đem Tần Thiên ném vào bên trong động phủ.

Phi Ảnh nháy mắt liền phát hiện, cả giận nói: “Đáng chết! Ta không tha cho ngươi đâu”

Quang dục huy vũ, lưu tinh hóa vũ, vô số lưu tinh biến thành ánh sáng ngọc, bao phủ toàn thân Tam Thủ Viên Hầu.

Khoảnh khắc đó, Tam Thủ Viên Hầu liền gào to một tiếng, hai tay để trước ngực nhanh chóng huy động, một đoàn quang vân hỗn độn hình thành trong nháy mắt, nó ngưng tụ ở trước mặt, tạo thành một quang thuẫn hỗn độn.

"Rầm rầm rầm..."

Tiếng va chạm liên tiếp diễn sinh tạo thành một đạo sấm sét, sau khuếch tán thành một quang cầu, trong nháy mắt đẩy lui Tam Thủ Viên Hầu, thân thể dính sát vào trên thạch bích, miệng thì phát tiếng gầm thét.

Phi Ảnh bay lên trời, toàn lực huy động quang dực, thân thể đột nhiên quang hóa biến thành một đạo quang tiễn sáng ngọc, bắn thẳng đến cửa ra vào Huyết Sát động phủ.

Tam Thủ Viên Hầu cười khỏ, nói: "Tên này quả thật đáng sợ, chuyển này chạy tới đây, thật sự không chiếm được tiện nghi nào cả"

Tiếng oán giận còn vang vọng, Tam Thủ Viên Hầu giơ cánh tay độc hữu của mình lên, ngắt một cái thủ ấn, lập tức hiện lên quang hoa ba màu không đồng nhất, lóe ra hơi thở huyền diệu u ám, sâu xa.

Ngay khi Phi Ảnh sắp bắn vào động phủ, Tam Thủ Viên Hầu phát khởi công kích, ba đạo quang hoa tuyệt mỹ bắn ra cùng lúc, hình thành một kết giới đặc thù hiện ra ở cửa ra vào động phủ.

Đến lúc này, quang tiễn vừa tới đúng lúc va đụng vào kết giới, quang tiễn thể tới không đỡ nổi kia liền bị bắn ngược trở lại, điều này làm cho Phi Ảnh vừa giận vừa sợ, còn có bị thương không nhẹ.

Tam Thủ Viên Hầu lướt tới, ngăn ở cửa huyệt động, nhếch miệng phát ra tiếng cười hắc hắc.

Phi Ảnh giận dữ, lạnh lùng nói: "Hôm nay, ta muốn ngươi phải chết, ngươi không chết ta liền không gọi là Phi Ảnh nữa!"

Tam Thủ Viên Hầu không thèm để ý chút nào, chế nhạo nói: "Vậy thì đổi tên họ khác đi, hay là gọi Tam Thủ Song Sí nha, vừa vang dội lại vừa dễ nghe"

Phi Ảnh cả giận nói: "Dễ nghe cái rắm, ngươi chết đi"

Phi Ảnh chợt lóe, triển khai công kích, ở bên trong tầng 4 này, ở bên ngoài cửa ra vào Huyết Sát động phủ này, cùng với con khi xấu xí kia triển khai chiến đấu sinh tử.

Tần Thiên dưới thế công như vũ bão của Tam Thủ Viên Hầu, bị con khi ném vào huyệt động bên trên thạch bích, tiến vào bên trong Huyết Sát động phủ.

Là động phủ của Huyết Sát môn thượng cổ, bên trong nhất định có cơ quang đầy dẫy, nguy hiểm vạn phần.

Trước đây, Tần Thiên luôn đi bên cạnh Tam Thủ Viên Hầu, mọi việc đều được con khi kia chiếu cố, có thể nói mọi chuyện đều thuận buồm xuôi gió.

Còn hiện giờ, đã thoát khỏi Tam Thủ Viên Hầu, Tần Thiên một người một mình xông vào Huyết Sát động phủ, mọi việc chỉ dựa vào bản thân mình mà thôi.

Đối với hắn là một người chưa từng trải qua tu luyện, không có bất kỳ khả năng tự vệ nào mà nói, từ giờ khắc này, vận mệnh của chính mình do mình nắm giữ, sinh tử do trời.

Tần Thiên sau khi tiến vào động phủ, lực đạo do Tam Thủ Viên Hầu cũng không biến mất, nâng thân thể hắn tiếp tục vượt qua tiến về phía trước, bay bay hơn hai mươi trượng, lúc đó thân thể hắn mới ngã xuống đất.

Ngã xuống này đối với Tần Thiên mà nói không tính là gì, hắn nhanh chóng đứng bậc dậy, bắt đầu đánh giá hoàn cảnh lạ lẫm ở chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Thái Cổ Bất Diệt Thể

Giờ phút này Tần Thiên cách cửa huyệt động khoảng hai mươi trượng hơn, đang ở bên trong một đường hầm màu đỏ sậm, trên vách đá bốn phía đều lộ ra ánh sáng đỏ sậm quý dị, làm cho người ta có cảm giác âm trầm, máu tách.

Nhìn dọc theo đường hầm hết sức yên tĩnh, nhưng ở một nơi nào đó phía trước con đường này lộ ra hơi thở kinh khủng, hung hiểm.

Tần Thiên hơi chân chờ, lập tức nghe được tiếng nổ mạnh trầm muộn từ bên ngoài huyệt động truyền vào, đó là tiếng vang do Tam Thủ Viên Hầu cùng

Phi Ảnh giao chiến tạo nên, nhắc nhở Tàn Thiên rằng, nhanh nhanh rời khỏi đây thôi.

Tàn Thiên không kịp suy nghĩ nữa, dọc theo đường hầm đi tới, cảm giác được quang mạng màu đỏ sậm trong đường hầm này từ từ biến thành màu đỏ máu, giữa vách đá bốn phía chảy ra một dòng chất lỏng màu huyết sắc.

“Là máu? Đây thật sự là máu sao, vậy cũng quá kinh khủng đi”

Tâm thần Tàn Thiên không yên, sợ hãi bao trùm tâm linh của hắn, nhưng hắn buộc phải đi tới cùng.

Trong đường hầm, tiếng bước chân trầm muộn vang vọng không dứt, đơn điệu mà cô tịch.

Tàn Thiên thật cẩn thận tiến về phía trước khoảng ba mươi dặm, phía trước lập tức xuất hiện một đạo quang mạc huyết sắc, giống như cánh cửa vậy.

Quang mạc lưu động từ trên xuống dưới, giống như một thác nước, vừa lúc ngăn cản đường đi tới.

Trên quang mạc là những sợi tơ màu đỏ như máu đan xen dày đặc rất rõ ràng, trên mỗi một sợi tơ đó đều bắn ra tia máu, chúng hợp lại với nhau thành một quang mạc huyết sắc, huyết mạng trải rộng ra.

Tàn Thiên thả chậm cước bộ, cẩn thận quan sát biến hóa của quang mạc kia, cùng với quang mạc ở vách đá bốn phía chung quanh.

Đưa mắt nhìn vào bên trong, nhịp tim Tàn Thiên bắt đầu gia tốc lên, tựa hồ khóa Bất Tử Chi Tâm này ngừng được hương vị máu tươi, liền thúc dục Tàn Thiên bước tới nhanh hơn.

Tàn Thiên không có vọng động, lý trí nói cho hắn biết, quang mạc huyết sắc này ẩn chứa sát cơ, không dễ tới gần chút nào.

Nhưng mà do lực đập mạnh mẽ của trái tim giật dây, khiến hắn xuyên qua tầng quang mạc huyết sắc kia.

Trên mặt Tàn Thiên lộ vẻ do dự, hắn lúc này đây đã không còn đường lui nữa rồi, chính mình nếu không tìm được sinh lộ, vậy chỉ có thể chết tại đây thôi.

Nghĩ đến cuộc đời của mình, nghĩ đến tranh đấu bệnh tật những mười tám năm, hôm nay rốt cục khôi phục lại cuộc đời mới, nếu cứ như vậy mà chết đi, chẳng phải thật đáng tiếc sao?

Tàn Thiên không cam lòng nhận thua như vậy, mười tám năm còn chống đỡ được, hiện giờ có cuộc sống mới há có thể buông tha như vậy sao?”

Nghĩ tới đây, Tàn Thiên trên mặt lộ vẻ kiên nghị, bước bước chân kiên định, hướng quang mạc huyết sắc kia đi tới.

Ngưng mắt nhìn quang mạc kia, thần tình Tàn Thiên hết sức ngưng trọng, nhẹ nhàng vươn hai tay ra, cẩn thận chạm quang mạc đó.

Lần đầu tiên, khi tay Tàn Thiên chưa tới quang mạc, liền khản trương rút ngược trở về, trong lòng lộ do dự.

Quang mạc này nhìn qua có vẻ như là cấm chế nào đó, Tàn Thiên mặc dù không biết là gì, nhưng tại thế giới bên dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh này coi như được mở rộng tầm mắt, đã gặp qua không ít thứ kỳ quái mới mẻ, biết quang mạc này chính là một cánh cửa, khẳng định nó đang bảo vệ vật gì đó.

Lềm nhèm tới gần hoặc là đụng vào nó, đây là điều cực kỳ ngu xuẩn.

Song, Tàn Thiên đã không có đường lui nữa, nghĩ nghĩ cũng không ra được chiến lược tốt nào, hắn ngoại trừ dùng thân thể để dò xét ra, căn bản là không có biện pháp nào khác.

Chần chờ một chút, Tàn Thiên cắn răng nói: “Liều mạng thôi, dù sao Tam Thủ Viên Hầu có nói qua ta là thái cổ bất diệt thể, muốn chết cũng không dễ a, nhiều nhất là chịu đau khổ một chút thôi”

Lần thứ hai đưa tay ra, Tàn Thiên đột nhiên hướng quang mạc vạch ra, ở trong nháy mắt da thịt chạm phải quang mạc, một trận đau thấu tận tâm can, cơn đau đớn tận xương tủy chỉ trong thoáng chốc lan ra toàn thân, Tàn Thiên đau đến nổi như tê tâm phế liệt, kêu thê kêu thảm.

Một khắc kia, quang mạc hiện lên kịch liệt ba động, mang theo lực xâm hồn tiêu cốt, chấn vỡ bụi bặm, dọc theo hai tay Tàn Thiên tràn vào thân thể hắn, cố gắng nhất cử nhất động đem mọi thứ hủy diệt hết thảy.

Huyết quang chột lóe, Tàn Thiên hung hãn bị bắn ra, đầu tiên đụng phải thạch bích, sau đó trượt đi mấy trượng, thân thể giống như trái bóng da.

Tàn Thiên hai tay đều huyết nhục mơ hồ, thương tích này đó là do quang mạc gây nên, nhưng mà nhanh chóng khép lại.

Một lát sau, hai tay Tàn Thiên xuất hiện một đoàn quang sáng, huyết nhục nhanh chóng liền lại, nháy mắt khôi phục lại như ban đầu.

Khoảnh khắc đó, sự thống khổ biến mất tăm, Tàn Thiên tỉnh lại, trên khuôn mặt tuấn lãng thanh tú hiện vẻ bất khả tư nghị.

“Đây là chuyện gì xảy ra nhỉ, chẳng lẽ ta chính là thái cổ bất diệt thể?”

Nhìn hai tay của mình, Tàn Thiên bẻ bẻ mười ngón tay, cảm giác hoàn hảo như lúc ban đầu, điều này làm cho hắn cực kỳ hưng phấn.

Tung mình nhảy lên, trên mặt Tần Thiên tràn đầy nụ cười tươi.

“Mặc dù bây giờ ta không có năng lực chủ động công kích cùng phòng ngự, nhưng có thái cô bất diệt thể này, người khác muốn giết ta cũng không phải dễ dàng như vậy”

Trở lại trước mặt quang mạc huyết sắc, Tần Thiên thần nhãn kiên định, sau khi hít sâu một hơi, cả người hướng quang mạc kia đột nhiên phóng đi.

Lúc này đây, chỉ thấy huyết quang chọt lóe, Tần Thiên vượt qua quang mạc huyết sắc, tiếng kêu thê lương thâm thiết quanh quẩn bên trong đường hầm.

Ở một đầu khác của quang mạc, cả người Tần Thiên co quắp lẫn lộn trên mặt đất, toàn thân máu me đầm đìa, vết thương đang trong quá trình nhanh chóng khép lại.

Một màn này chỉ kéo trong chớp mắt, Tần Thiên bật dậy tung mình lên, hoàn hảo như lúc ban đầu.

Nhìn thoáng qua quang mạc huyết sắc, con người Tần Thiên lộ vẻ hoảng sợ sâu đậm.

Mặc dù, quang mạc này không giết được hắn, nhưng để cho hắn cảm thụ được cái gì là đau đớn tận tâm can, làm cho hắn không bao giờ nguyện ý ... thử thêm một lần nữa.

Xoay người, Tần Thiên rời bước, đường hầm quanh co quanh quẩn, phía trước tựa hồ lộ ra huyết sát chi khí, như là tồn tại đáng sợ nào đó.

Không lâu sau, Tần Thiên đã đi đến cuối đường hầm, trước mắt xuất hiện một đạo quang bình huyết sắc, hồn nhiên thiên thành ngăn cản lối đi của hắn.

Có kinh nghiệm lần trước, Tần Thiên hiểu được muốn tiếp tục đi tới, nhất định phải xuyên qua quang mạc kia, sống hay chết cũng đi qua quang mạc.

Vì muốn an toàn, Tần Thiên trước vẫn đưa hai tay ra thử dò xét, kết quả xuyên thấu qua quang bình (giống như màn hình ấy), nhưng kết quả lại làm cho Tần Thiên hắn thiếu chút nữa ngu ngốc luôn.

Mười ngón tay của hắn biến thành thon dài, nhìn nhìn hết sức đẹp mắt.

Sau khi xuyên qua quang bình, Tần Thiên nhanh chóng thu tay lại, đập vào mắt hắn là một đôi tay toàn xương với cốt, tất cả huyết nhục đều bị quang bình kia xoi tái biến đầu mất.

“A! Đau chết đi được”

Sau nhìn thấy là sự đột kích đau đớn như thủy triều, làm sắc mặt Tần Thiên co quắp, vẻ mặt thống khổ đến cực độ.

Thái cô bất diệt thể quả thật rất thần kỳ, trên da thịt toàn Tần Thiên đều lóe lên những đường vân kỳ dị, đang lấy tốc độ nhanh đến kinh người làm huyết nhục sống lại, khôi phục như lúc ban đầu.

Lần này, sự thống khổ kéo dài hơi lâu, trái tim đẩy nhanh tốc độ nhịp đập hơn trước rất nhiều lần.

Tần Thiên phát hiện ra điều này, lâm bẫm: “Tốc độ khôi phục tăng nhanh hơn, chẳng lẽ nói thái cô bất diệt thể đối với đồ chơi ở nơi này sinh ra lực miễn dịch chăng?”

Tần Thiên suy đoán hoàn toàn chính xác, thái cô Thần thụ sống qua vô số năm tháng, hồn nhiên thiên thành thái cô bất diệt thể, có năng lực hết sức thần kỳ, đối với loại lực lượng thương tổn nào đó, rất nhanh có thể sinh ra năng lực miễn dịch.

Tần Thiên hiểu được điểm khác nhau khi thử qua hai lần quang bình huyết sắc, nhưng mà nó xuất ra từ Huyết Sát môn thượng cổ, ở một trình độ nào đó mà nói, có rất nhiều điểm tương đồng.

Vì vậy, mặc dù lần thương tổn thứ hai lâu hơn lần đầu tiên, nhưng thái cô bất diệt thể cũng thể hiện ra năng lực khôi phục của nó, cũng tương ứng đẩy tốc độ lên. Truyện được copy từ diễn đàn

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Huyết Khô

“Quang bình này quá mức khủng bố, ta nếu cứng rắn vượt qua, chỉ sợ không biết có thể hay không biến thành một bộ xương khô a”

Tần Thiên có chút lo lắng, thái cô bất diệt thể cố nhiên thần kỳ, nhưng quang bình này có lực sát thương cũng quá kinh khủng đi, hắn không nắm chắc

mười phần có thể còn sống sót hay không.

Lúc này, Tàn Thiên đột nhiên cảm giác được sự chấn động cùng lay động, giống như động đất vậy, không biết là có chuyện gì xảy ra.

Tàn Thiên cố gắng duy trì giữ vững thân thể, thấy biên độ chấn động càng lúc càng lớn, trong lòng nổi lên cảm giác vô cùng xấu.

“Không ổn, nơi này có lẽ sắp sụp đổ rồi, ta phải nhanh chóng tìm đường ra”

Ở tình thế bức bách, Tàn Thiên không còn lựa chọn nào khác, nhanh nhanh hướng quang bình huyết sắc kia phóng đi, thân thể khi tiếp xúc với quang bình, trên da thịt hiện ra những đường vân huyền diệu mà phức tạp.

Đây là đường vân trên thân thái cổ Thần thụ, là bộ phận tạo thành bất diệt thể thái cổ, hàm chứa huyền cơ bất diệt.

Tàn Thiên chợt lóe lên đã xuyên qua quang bình huyết sắc, huyết nhục tứ chi đều không thấy đâu, chỉ còn lại xương trắng mà thôi.

Ngoài ra, huyết nhục toàn thân trừ trái tim ra, tất cả đều bị quang bình huyết sắc kia ăn mòn hết thảy, chỉ có trái tim không chết này ẩn chứa sinh cơ bùng bùng, giống như trước vậy.

Lúc này, Tàn Thiên vừa lúc cúi xuống, thấy rõ trái tim của mình, hình ảnh đỏ lòm đập đập nhảy nhảy để cho hấn ấn tượng khắc sâu.

Nhìn từ bên ngoài, trái tim này không khác biệt lắm so với trái tim bình thường, cũng không có cái gì là bất đồng.

Nhưng Tàn Thiên hiểu rõ, trái tim không chết này của mình, tuyệt đối so với trong tưởng tượng còn muốn phức tạp hơn, huyền ảo hơn nhiều.

Động phủ chấn động kéo dài rất lâu, Tàn Thiên sau khi xuyên qua quang bình huyết sắc, giữ vững thân thể, huyết nhục toàn thân đã bắt đầu khôi phục lại, rất nhanh hoàn hảo như lúc ban đầu.

Hoạt động một chút gân cốt, đột nhiên Tàn Thiên phát giác được, thân thể của mình so với trước đây cường tráng hơn rất nhiều.

Huyết nhục sau khi bị quang bình huyết sắc ăn mòn, trải qua phục hồi của thái cổ bất diệt thể, trong lúc đó, thân thể Tàn Thiên tựa hồ chiếm được sự rèn luyện nào đó, so với trước đây cường đại hơn nhiều.

Đây là do thái cổ bất diệt thể rèn luyện cùng chữa trị, cũng không phải là Tàn Thiên cố ý.

Hiện giờ, Tàn Thiên không thể hiểu được tu luyện chi đạo là cái gì, cho dù nghĩ muốn rèn luyện thân thể, hấn cũng không biết nên làm như thế nào.

Cũng nhờ hành động này của hấn ở trong lúc vô tình đã thúc đẩy quá trình rèn luyện thân thể vô cùng đặc thù, để cho hấn được vô số lợi ích.

Chấn động càng lúc càng lớn, lay động càng ngày càng mạnh.

Tàn Thiên nương theo thạch bích đỏ như máu gian khổ bước đi, rất nhanh xuyên qua được màn nguy hiểm thứ 3.

Lần này tình huống có chút khác trước, phía trước là một cánh cửa bằng đá, ở trong cánh cửa bằng đá kia ẩn chứa một quang mạc tinh khiết đỏ như máu, xuất hiện một bức vẽ về thân thể con người với đầy đủ huyết mạch (nhân thể huyết mạch đồ).

Bức vẽ này do quang mạc huyết sắc cùng với những sợi tơ màu máu tạo nên, lấy quang mạc làm bối cảnh, sợi tơ màu máu đan xen nhau tạo thành một bức vẽ thân thể con người đầy đủ huyết mạch.

Tàn Thiên đến trước cửa đá, nhìn xem bức vẽ thân thể huyết mạch con người (nhân thể huyết mạch đồ), trên mặt tràn đầy vẻ nghi ngờ.

“Đây là ý gì vậy? Trên hình thể này có đầy đủ đường kinh huyết mạch, rốt cuộc là đại biểu cho cái gì chứ?”

Đang nói, chấn động kịch liệt đột nhiên biến mất, Tàn Thiên cảm nhận được giống như thoát khỏi một loại trói buộc nào đó, thật thoải mái a.

Tàn Thiên hiện ở bên trong động phủ Huyết Sát, nên không rõ đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, hấn cũng không có tâm mà lo vấn đề này nữa.

Trước mắt, cửa đá chắn ngang lối đi cùng với bức vẽ hình thể huyết mạch trên cửa đá kia mới làm cho Tàn Thiên cảm thấy hứng thú.

Sau khi chấn động biến mất, Tàn Thiên tâm tình phiền não cùng bất an từ từ bình tĩnh lại, trái tim đập càng lúc càng vang, giống như sét đánh vậy, đối với cánh cửa này có khát vọng mãnh liệt.

Tàn Thiên sợ ngây người, bắt từ chi tâm cử động khác thường đối với cánh cửa đá này, nói rõ sau cửa đá kia nhất định cất giấu vật gì đó làm bất từ chi tâm cảm thấy hứng thú, mà thứ đó là gì nhỉ?

Đi tới thôi, trái tim không chết đã nhiều lần xuất hiện dị động, nhưng biên độ cùng tần số cũng không lớn lắm.

Chỉ có giờ phút này, nhịp đập trái tim không ngừng gia tốc, cố gắng khống chế thân thể Tàn Thiên, điều khiển hấn xông về phía trước.

Song, hệ thống điều khiển con người là ở bên trong đại não làm trụ cột, mặc dầu bất tử chi tâm quá thần kỳ, nhưng tạm thời không cách nào thay thế đại não của Tần Thiên được, trực tiếp phát mệnh lệnh.

Cảm nhận được vọng động mãnh liệt của bất tử chi tâm, Tần Thiên hiểu sau cửa đá kia nhất định có bí mật vô cùng lớn, bí mật kia hẳn thuộc về Huyết Sát môn thượng cổ, nhưng tại sao lại khiến cho bất tử chi tâm phản ứng mãnh liệt như vậy?

Hay là bất tử chi tâm cùng Huyết Sát môn thượng cổ có quan hệ nào đó chăng?

Đưa ra suy đoán như vậy làm cho Tần Thiên phần chần hẩn lên, nếu có thể biết được điểm mấu chốt giữa bất tử chi tâm cùng Huyết Sát môn, là có thể hiểu rõ hơn về bất tử chi tâm.

Tần Thiên hiểu biết đối với bất tử chi tâm là không nhiều, hiểu nhưng không biết về giá trị của nó, thuộc dạng kiến thức nửa vời.

Rất nhiều cao thủ đuổi bắt Tần Thiên, nói cho cùng là vì bất tử chi tâm này.

Mà bất tử chi tâm rốt cục có điểm thần kỳ gì, Tần Thiên chẳng biết tí tẹo, việc này không phải là một chuyện vô cùng buồn cười sao?

Từ từ tới gần cửa đá, Tần Thiên phát hiện ngoài ý muốn là, ở bên dưới cùng cửa đá, thế nhưng hiện lên hai chữ ‘Huyết khổ’, nếu không nhìn kỹ căn bản không thể phát hiện ra nó.

Huyết khổ?

Chữ này không khó lý giải, bất quá Tần Thiên có chút kinh ngạc là, sau cửa đá này thật sự là Huyết khổ của Huyết Sát môn sao?

Bình thường mà nói, Huyết khổ là nơi dùng để tồn trữ máu, là nơi có thời gian hạn chế rất lớn, hơi không lưu ý là máu có thể đông lại, do đó bảo hòng.

Nghe nói Huyết Sát môn thượng cổ là một môn phái rất cổ xưa, nếu được xưng là thượng cổ, đã là quá khứ thì hẳn có một cái động phủ tồn tại ở thế giới bên dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh.

Theo như suy đoán này, máu được lưu trữ trong Huyết khổ đã tồn tại qua không biết bao nhiêu năm tháng, sớm đã bị cô đọng lại, chỉ bất quá còn máu cục và bụi bặm mà thôi.

Song, bất tử chi tâm trong cơ thể Tần Thiên càng lúc càng trở nên hưng phấn, điều này nói rõ Huyết khổ sau cánh cửa đá không thể nào chỉ còn là bụi bặm đây đây, nhất định có thứ gì đó, hấp dẫn thật sâu bất tử chi tâm.

Nghĩ tới đây, con người Tần Thiên lóe ra ánh sáng kỳ dị, nghĩ nghĩ đến mấy tên cao thủ trong Tuyệt Thiên lĩnh, nên rất khát cầu đối với lực lượng, khiến cho hắn dứt khoát tiến về phía trước giải tìm bí mật.

Chậm rãi bước tới, Tần Thiên lộ vẻ cẩn thận, mặc dù hắn rất muốn vượt qua cánh cửa đá này, nhưng quang mạc cùng bức vẽ hình thể huyết mạch kia lại làm cho hắn có chút cố kỵ.

Từ tình huống hai lần trước mà phân tích, cấm chế bên trong Huyết Sát động phủ này một đạo so với một đạo lợi hại hơn nhiều, cho dù Tần Thiên có được thái cổ bất diệt thể, vậy cũng không phải là vạn năng.

Đứng trước cửa đá, Tần Thiên mạnh mẽ áp chế nhịp đập tăng nhanh của tim, hắn phải suy nghĩ thật cẩn thận mới được.

Song, quần sáng trên bức vẽ hình nhân huyết mạch cũng không tính phức tạp lắm, Tần Thiên mặc dù chưa học qua y học, nhưng cũng có hiểu được đại khái.

Bất tử chi tâm tựa hồ cảm nhận được nghi hoặc của Tần Thiên, bắt đầu biến chuyển nhịp đập nhanh hơn, lấy phương thức đặc thù nhấn nhủ tin tức thần bí nào đó.

Vừa mới bắt đầu, Tần Thiên chưa có phát hiện ra, nhưng không lâu sau, hắn liền ý thức được có chút huyền cơ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Thất Thái Huyết Dịch

Da thịt toàn thân Tần Thiên lóe ra quang mang kỳ dị, từng từng đạo kinh lạc huyết mạch đều hiện ra bên ngoài thân thể, cùng với bức vẽ hình nhân huyết mạch trên quang bình kia lại giống nhau như đúc.

Đồng thời, trên da thịt Tần Thiên xuất hiện những mệnh văn phức tạp huyền diệu mà bất diệt, thái cổ bất diệt thể dưới sự điều khiển của bất tử chi tâm

chủ động triển khai phòng ngự.

Tại một khắc kia, Tàn Thiên có điều tình ngộ, hướng cửa đá kia đi tới.

Khi thân thể Tàn Thiên đụng vào quang bình huyết sắc, một cỗ sinh cơ dạt dào hiện lên ánh quang màu lục lộ ra trên người hắn, chống sự xâm nhập lực ăn mòn, hủy diệt, tan rã của huyết sắc chi quang, để cho hắn xuyên đạo qua cửa đá kia thành công.

Đến lúc này, bức vẽ hình nhân huyết mạch trên quang bình liền thay đổi trong nháy mắt, những sợi tơ màu máu liền hóa thành những tia thiểm điện li ti dài hẹp, sắc bén như dao quán quanh người Tàn Thiên, nhưng tất cả đều bị quang lục kia ngăn lại, quang hoa ngăn lại, hấp thu.

Những tia thiểm điện nhìn thì tầm thường, nhưng trên thực tế lại dị thường đáng sợ, tuyệt đối so với tia thiểm điện do bất kỳ cao thủ trước kia từng thi triển ra còn muốn kinh khủng gấp mười lần.

Tàn Thiên sở dĩ có thể chống đỡ được, cũng không phải là năng lực của bản thân, mà là do bất tử chi tâm khống chế thân thể của hắn, xảo diệu mượn năng lực phòng ngự của thái cổ bất diệt thể kết hợp với huyền bí bất tử chi tâm, cuối cùng cũng chống lại một màn công kích của quang mạc trên cửa đá.

Xuyên qua cửa đá, Tàn Thiên tiến vào Huyết Khô Huyết Sát môn thượng cổ, bên trong tổng cộng có ba gian mật thất, tại mỗi một cửa ra vào mật thất đều có cấm chế bất đồng, điều này làm cho Tàn Thiên có chút bất đắc dĩ.

Chỉ là một Huyết Khô mà thôi, thể nhưng khiến cho nó giống bảo khố không bằng, thật không biết bên trong huyết khô Huyết Sát môn thượng cổ cất giấu bảo bối gì đây.

Cẩn thận lưu ý tình huống ba gian mật thất một chút, đồ vật khiến cho bất tử chi tâm phản ứng mãnh liệt là ở gian mật thất chính giữa, mà lối vào bên trong gian mật thất kia lại có lực phòng ngự cường đại nhất, đáng sợ nhất trong ba gian mật thất.

Tàn Thiên đứng ở lối vào, trầm tư một hồi, không tùy tiện hành động gì, cất bước đi tới bên ngoài mật thất ở bên trái.

Cấm pháp phòng ngự ở nơi này tương đối yếu nhất, đây là theo trực giác Tàn Thiên làm ra phán đoán.

Vì là một người chưa từng tu luyện qua, hắn rất khó dò xét được cấm pháp phòng ngự nào yếu và mạnh.

Nhưng, trực giác thì mỗi người đều có, mặc dù không hoàn toàn chính xác, nhưng lấy tình huống của hắn trước mắt mà nói, trực giác đã vượt ra khỏi phạm vi mà thường dân lý giải.

Lối vào mật thất bên trái có một đoàn huyết vụ luôn luôn quay cuồng chuyển động, thỉnh thoảng hóa thành thú dữ, thỉnh thoảng hóa thành đám mây, nhìn qua hình thái rất chân thật và thay đổi liên tục.

Tàn Thiên quan sát trong chốc lát, vừa muốn cất bước, chuẩn bị tiến gần hơn một chút, thì từ trong màn huyết vụ kia bay ra một đầu huyết lang, hàm răng trắng toát của nó thật dài, một ngum hướng đỉnh đầu Tàn Thiên tấp tới.

Kinh hô một tiếng, Tàn Thiên chưa bao giờ ứng phó qua loại thú dữ này, luống cuống tay chân không biết phải làm gì.

Tại thời khắc nguy hiểm, bất tử chi tâm tại lồng ngực Tàn Thiên một lần nữa khống chế thân thể của hắn, lợi dụng phòng ngự thái cổ bất diệt thể, phát ra một đạo quang ba màu lục, đẩy lui huyết lang kia.

Lực quang cùng huyết lang va chạm nhau, sinh ra lực cường đại trùng kích nhau, cỗ lực lượng đem Tàn Thiên đánh bay ra ngoài, va đụng trên thạch bích cứng rắn.

Huyết lang thì bay trở về sau màn huyết vụ, không thấy nhúc nhích động đậy nữa.

Tàn Thiên bay ra khoảng hai trượng rơi xuống, ánh mắt bất an nhìn ba gian mật thất, không dám tiến tới gần nữa.

Từ tình huống trước mắt mà phân tích, phòng ngự ở lối vào ba gian mật thất kia tỏa ra phạm vi nhất định, tựa hồ không tiến vào trong phạm vi đó, sẽ không bị chủ động công kích.

Thái cổ bất diệt thể Tàn Thiên quả thần kỳ, nhưng dùng để đối phó những tình huống chủ động công kích, cùng với năng lực biến hóa này, liền lộ ra một chút lực bất tòng tâm.

Hắn là phàm nhân chưa từng tu luyện qua cái gì, nếu muốn xông vào nơi quang trọng như Huyết Khô của Huyết Sát môn thượng cổ, hiển nhiên là chuyện không quá thực tế đi.

Bất tử chi tâm thấy Tàn Thiên nản lòng, liền bắt đầu gia tăng tốc độ, một cỗ kim mang nhàn nhạt từ bên trong bất tử chi tâm phóng xạ ra bên ngoài.

Một khắc kia, Tàn Thiên da thịt bên ngoài đều tràn ngập một vân khí kim sắc, một loại dũng khí không sòng lòng đột nhiên hiện lên tại đáy lòng Tàn Thiên.

Đó là một loại khí thể cuồng ngạo, hào tình vạn trượng, không sợ hãi đột nhiên phủ xuống trên người Tàn Thiên, để cho lòng bồn khoăn cùng lo lắng của hắn biến mất sạch sẽ, trực tiếp hướng cửa vào mật thất ở giữa tiến tới.

Phòng ngự ở mật thất ở giữa là huyền bí nhất, trên quang mạc là một đầu phi long chín đầu hiện kim sắc du hí nhau, chơi đùa lẫn nhau, thỉnh thoảng bay lên không trung, thỉnh thoảng du đầu nhau, biến ảo không chừng.

Khi Tàn Thiên tới gần, cũng là lúc kim long chín đầu phóng ra từ trong quang mạc, hóa thành chân long chín đầu, há mồm phun chín đạo long viêm kim sắc xen lẫn tia chớp, hưng phấn kêu lên, quần quanh người Tàn Thiên, cố gắng phá hủy.

Tàn Thiên làm như không thấy, vẫn sải bước đi về phía trước.

Khi chín tia chớp kia hội tụ thành một quang lưới dừng ở trên người hắn, thì một đạo kim quang ánh sáng ngọc trong nháy bùng phát lên.

Khoảnh khắc đó, kim long chín đầu tựa như gặp quỷ, suru một tiếng trốn vào bên trong quang mạc, chỉ còn lại thanh âm hoảng sợ vang vọng trên hư không.

Quang lưới trên người Tàn Thiên chỉ trong nháy mắt bẻ tan tành, mà tựa hồ Tàn Thiên lại không chút cảm giác nào, cất bước bước vào mật thất ở giữa, xuyên qua quang mạc ẩn chứa kim long chín đầu.

Chỉ một bước, cảnh sắc biến đổi.

Tàn Thiên sau khi tiến vào mật thất ở giữa, vân khí quanh người thoáng chốc biến mất, còn Tàn Thiên đột nhiên thức tỉnh, trên mặt hiện lên vẻ mờ mịt.

“Đây là ... mật thất mà? Ta sao đột nhiên tiến vào trong này vậy?”

Nhìn cảnh tượng trước mắt một chút, Tàn Thiên liền tròn mắt há mồm, con ngươi thiếu chút nữa rơi ra ngoài.

Gian mật thất ở giữa cũng không tính là lớn, nhưng mà cảnh tượng bên trong tuyệt đối nghe rộn cả người.

Ở chính giữa mật thất là một huyết trì khoảng sáu thước vuông, huyết trì được tạo bởi tuyết ngọc trắng tinh, mặt trên của nó đầy đầy những đường vân, cùng với nó là rất nhiều vết máu loang lổ.

Những vết máu kia từ trên huyết trì chảy dọc xuống mặt đất, lan rộng khoảng hai phần ba diện tích mật thất, tại trên mặt đất tạo thành một chữ ‘Huyết’ không lồ, chiếm diện tích 3 phần, làm cho người ta có một loại cảm giác phức tạp cực hạn, rồi lại cho một cảm giác vô cùng huyền diệu.

Trong huyết trì toàn là huyết dịch tràn đầy, những vết máu chảy xuống dần ra trải rộng khắp nơi, một chữ ‘Huyết’ không lồ đang hiện ra tại trong mắt Tàn Thiên.

Trong huyết trì, có một giọt máu bảy màu lộ vẻ thần bí, nó cùng với máu khác không đồng nhất, nhưng nó tại trong vô số huyết dịch đó, tựa như một vị vương giả.

Ngay khi Tàn Thiên ngưng mắt nhìn giọt máu kia, liền phát sinh một màn làm người ta không tưởng tượng được.

Khi giọt máu bảy màu kia từ trong huyết trì bay lên, vô số máu theo nó chòng chát lên, ở trong ánh mắt kinh hãi của Tàn Thiên, liền biến thành một ‘Người’, hình dáng đang từ từ rõ ràng hơn.

Mà ‘Người’ kia Tàn Thiên vô cùng quen thuộc, dĩ nhiên chính là bản thân hắn.

Giờ phút này, ‘Nó’ đang kéo dài thân thể, nhắc chân tiến tới gần Tàn Thiên, song phương cách nhau không tới ba tấc, tựa như bốn mắt nhìn lẫn nhau vậy.

Tàn Thiên bị làm cho sợ hết hồn, há mồm cứng lưỡi, tâm tình khẩn trương vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Thánh Huyết Có Linh Trí

Quái sự như thế, thấy cũng chưa từng thấy qua, mới nghe lần đầu.

Một giọt máu, thế nhưng có khả năng biến ảo như vậy, đây quả thực làm cho người ta khó có thể tin được.

Trong Huyết khố Huyết Sát môn thượng cổ, xuất hiện một màn quỷ dị làm người ta không giải thích được.

Cái môn phái này đã bị diệt qua vô số năm rồi, máu trong Huyết khố chẳng không khô héo đi, ngược lại còn tươi roi rói như mới, chỉ cần điều này đủ làm cho thế nhân khiếp sợ không thôi.

Mà khiến cho người ta không lý giải được chính là, giọt máu bảy màu lại tùy ý biến ảo, lại có năng lực suy tư, đây là chuyện từ thời xa xưa cho tới nay chưa bao giờ xuất hiện qua.

Máu có linh trí, chuyện này chưa từng nghe thấy qua.

Máu có năng lực biến hóa, đây cũng là chuyện cực kỳ hiếm thấy.

Bởi vì, huyết mạch rất đặc thù và cũng có năng lực thay đổi thể chất, vậy đây cũng là một loại năng lực biến hóa.

Hôm nay, điều hiếm thấy và không có khả năng lại kết hợp thành một chỗ, sống sờ sờ tại trước mặt Tần Thiên, mặc dù hắn chỉ là một thường dân, kiến thức nông cạn, nhưng cũng biết chuyện này yêu nghiệt đến cỡ nào.

Đối mặt với ánh mắt của ‘Người’ kia, Tần Thiên cảm nhận được áp lực vô cùng lớn, mỗi một dây thần kinh đều được kéo căng hết sức, hắn không cách nào hình dung sợ hãi khi tâm linh đang bị ăn mòn dần.

Cái loại sợ hãi này khiến cho Tần Thiên thở không nổi, mắt thấy sắp bị hồng đến nơi, từng tiếng phách thông phách thông của trái tim truyền vào khu thần kinh của hắn.

Cùng thời khắc đó, một cỗ quang mang màu vàng tại bên trong bát tử chi tâm phát ra, trong nháy mắt xuyên thấu qua từng mỗi tắc huyết nhục Tần Thiên, khiến toàn thân hắn đều lóe ra quang hoa màu vàng, bao phủ toàn bộ không gian, thể hiện tự tin trong thiên hạ duy ngã độc tôn.

Một khắc kia, nỗi sợ hãi trên người Tần Thiên nhanh chóng biến mất, thay vào đó là một loại tự phụ cùng khí phách, khiến không khí trong mật thất chỉ trong nháy mắt biến chuyển, còn ‘Người’ kia bị khí thể trên người Tần Thiên đẩy lui từ từ về phía sau.

Tần Thiên từ từ đứng thẳng lên, quanh thân được quang hoa bao phủ, khí phách hùng hồn, trong ánh mắt lộ ra một cỗ cơ trí, giờ khắc này cả người đều có biến hóa kinh người.

Ngưng mắt nhìn huyết dịch rỉ ra thành hình người kia, Tần Thiên đem ánh mắt sắc bén đẩy nó chậm rãi lui về phía sau, rất nhanh trở về bên trong huyết trì.

Lúc này, trong mật thất liền vang lên một loại thanh âm sôi trào nào đó, máu trên mặt đất thì bắt đầu quay cuồng, vô số huyết vụ bốc lên từ mặt đất, khiến cho cả gian mật thất này biến thành màu đỏ như máu.

Ở bên trong huyết vụ có một chút toát ra tia máu loảng ngoảng, rồi từ từ biến thành một loại văn tự cổ xưa, đang không ngừng chọt lóe lên tại trong mắt Tần Thiên.

Đó là một loại văn tự cổ xưa, có đặc tính rất quý dị, từng chữ đang xoay tròn, rồi biến chuyển thành nhiều loại tự thể.

Loại chữ này, đối với Tần Thiên hắn cũng biết được.

Những văn tự này rất quý dị, từng chữ lóe ra quang mang, hấp dẫn lực chú ý của Tần Thiên.

Theo như thứ tự chữ viết trước sau, Tần Thiên từ trong những chữ viết đó cũng hiểu được một số bí mật liên quan đến Huyết Sát môn thượng cổ, chủ yếu là bí mật liên quan đến Huyết khổ này.

Căn cứ vào những văn tự ghi lại này, Huyết Sát môn thượng cổ chính là siêu cấp đại phái tại đại thế giới Khởi Nguyên, là một trong 100 đại môn phái, lúc ban đầu có tên là Huyết Hồn Tông, sau bởi vì giết chóc quá nặng nên được xưng là Huyết Sát Môn.

Huyết Sát Môn lúc cường thịnh, cao thủ môn hạ vượt qua mười vạn người, trải rộng khắp Khởi Nguyên đại thế giới, rất nhiều tinh cầu, đại lục đều có chi nhánh của Huyết Sát Môn.

Huyết Sát Môn nguyên danh là Huyết Hồn Tông, công pháp tu luyện so với môn phái khác cũng không khác biệt gì nhiều, cao thủ môn hạ cũng được phân chia cấp bậc y theo Khởi Nguyên, Tạo Hóa, Bất Diệt, Trường Sinh. Đây là phương thức thống nhất của Khởi Nguyên đại thế giới, cũng là hình thức thông dụng của cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ.

Nhưng, Huyết Hồn Tông lại có điểm khác biệt duy nhất trong khu vực là trong quá trình tu luyện ở cấp Khởi Nguyên cửu cảnh thì lại nhiều hơn một phân đoạn.

Đệ nhất cảnh của Khởi Nguyên chín cảnh là Trúc Cơ, ý tứ rất đơn giản, thông qua các loại phương thức để cường hóa thân thể, làm tốt căn cơ.

Thân thể con người là căn bản, rèn luyện thân thể là một phân đoạn quan trọng tu luyện.

Trong tình hình chung, tu luyện giả rèn luyện thân thể cũng có vài phương pháp, điểm quan trọng nhất chính là kinh mạch, máu, cơ quan nội tạng, da thịt, gân cốt.

Cùng đồng tiến sẽ đạt được một loại thăng bằng tốt nhất.

Ở trong quá trình Trúc Cơ, điểm trọng yếu của tu luyện giả chính là khí hải, là nơi chứa đựng lực lượng của cơ thể, liên quan đến thành tựu của một người trong tương lai.

Huyết Hồn Tông đối với điểm này không có dị nghị gì, nhưng Huyết Hồn Tông lại cho rằng, máu là tinh hoa quý giá nhất của thân thể, so với kinh mạch, cơ quan nội tạng, da thịt, gân cốt quan trọng hơn, nếu có thể đem máu huyết luyện đến cực hạn, vậy sẽ đối với cường hóa thân thể có ý nghĩa tăng cường thực lực lên mức cao nhất.

Vì vậy, cao thủ Huyết Hồn tông dưới tình huống tu luyện bình thường đặc biệt nhắm vào huyết dịch của thân thể của mình để tiến hành tu luyện, cũng đề xuất ra một từ đó là ‘Huyết hải’

Tu sĩ bình thường, chỉ tu luyện khí hải cùng thức hải.

Khí hải là nguồn suối chi lực, thức hải là tinh hoa chi hồn.

Tu sĩ Huyết Hồn Tông, trừ tu luyện khí hải cùng thức hải ra, còn tu luyện thêm một loại khác đó là ‘Huyết hải’

Làm như vậy sẽ tốn rất nhiều thời gian, nhưng hiệu quả tương đối tốt, thân thể cường hãn hơn tu sĩ bình thường rất nhiều.

Bởi vì vậy, Huyết Hồn Tông là một trong 100 đại môn phái trên Khôi Nguyên đại thế giới, nơi náo nhiệt nhất.

Về sau, Huyết Hồn Tông tiếp tục nghiên cứu rèn luyện đối với huyết dịch, tu luyện ‘Huyết hải’ liền trở thành một loại bí kỹ của Huyết Hồn Tông.

Theo thời gian trôi qua, Huyết Hồn Tông đối với tu luyện Huyết hải đến trình độ gần như điên cuồng, nghiên cứu đặc tính của huyết dịch, từ đó Huyết Hồn Tông bắt đầu sưu tầm các loại huyết dịch đặc thù, cướp đoạt những loại huyết mạch truyền thừa hiếm thấy.

Từ đó về sau, Huyết Hồn Tông bắt đầu cử động giết chóc, nên cuối cùng biến thành Huyết Sát môn.

Nhưng, trải qua thời gian dài cướp đoạt, Huyết Sát Môn cuối cùng cũng tích góp được ba mươi sáu loại huyết mạch đặc thù, vận dụng bí thuật đặc hữu của Huyết Hồn Tông, đem những huyết mạch đặc thù hiếm thấy này hợp thành một lò, tổn hao thời gian ba ngàn năm, dùng hết tất cả các biện pháp cuối cùng cũng hợp thành một thể, tạo thành một loại huyết dịch có một không hai, được xưng là Thánh huyết!

Thánh huyết có linh trí, biến hóa liên tục!

Đây là miêu tả Thánh huyết Huyết Sát Môn, được dấu bên trong Huyết khô, có con Kim long chín đầu thủ hộ.

Đọc xong, Tần Thiên hiểu được, huyết dịch bảy màu trong huyết trì kia chính là Thánh huyết của Huyết Sát Môn, huyền bí, quý thần khó lường.

Trong mật thất, văn tự xoay tròn kia giao hợp với nhau, tạo thành một dải văn tự lóe ra quang mang huyết sắc, cuối cùng biến thành kim long chín đầu, thủ hộ chung quang huyết trì.

Thánh huyết dâng lên từ trong huyết trì, trên người nó hiện lên bảy màu huyền lệ không ngừng lưu chuyển, tản mát ra vô tận sức hấp dẫn.

Kim quang quang thân Tần Thiên đại thịnh, nhịp đập bất tử chi tâm càng nhanh hơn, sinh ra động lực mạnh hơn, điều khiển Tần Thiên hướng huyết trì bước nhanh tới.

Trên mặt đất, những huyết văn lóe lên không ngừng, kết hợp với huyết long chín đầu, tạo nên một cái phòng ngự hoàn chỉnh.

Quang hoa trên người Tần Thiên hội tụ lại, bất tử chi tâm không chế thân thể hần, thúc dục thái cổ bất diệt thể của hần, ở giữa kim quang hiện lên một quang lục, tạo thành một loại phòng ngự chồng lên nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Dung Hợp

Ý thức Tần Thiên thanh tĩnh lại, thân thể không bị khống chế, dưới điều khiển của bất tử chi tâm, từng bước tiến tới gần huyết trì.

Trên mặt đất, huyết văn lóe ra những tia sáng yêu dị, như một đoàn quang đao sắc bén bủa giăng khắp nơi, chúng hướng Tần Thiên chém tới.

Tần Thiên không né tránh, tùy ý để vô số huyết văn quang đao kia rơi xuống trên người, cùng phòng ngự kết giới màu vàng va đập nhau sinh ra kịch liệt ma sát.

Kim quang trên người Tần Thiên hết sức huyền bí, những huyết văn lực này hội tụ thành huyết sát lực, đủ để chém nát vạn vật, nhưng căn bản không

cách nào phá được kim quang phòng ngự kia.

Dưới kim quang, quang lục cường thịnh, thái cổ bất diệt thể liền tự động vận hành, cùng với kim quang xuất hiện dấu hiệu dung hợp.

Cùng thời khắc đó, con người Tàn Thiên phóng xuất ra thần quang sáng ngọc, vừa lúc khóa chặt Thánh huyết bảy màu kia, trong lúc này chúng sinh ra biến hóa nào đó mà Tàn Thiên không biết được.

Thánh huyết bảy màu (thất thái thánh huyết) ở bên trong huyết tri áp đảo vô số huyết dịch, tựa như vương giả chi huyết, ngạo thị hoàn vũ.

Giờ phút này, Tàn Thiên đem ánh mắt phát ra thần quang nhìn lại, liền thấy Thánh huyết bảy màu thể nhưng bay lên không trung, đang từ từ tách ra khỏi huyết dịch tại trong huyết tri.

Đây là một quá trình vô cùng chậm chạp, nhưng lại hết sức rõ ràng.

Chỉ chốc lát sau, Thánh huyết bảy màu hoàn toàn độc lập, hóa thành hình giọt nước huyền phù trên khoảng không huyết tri, sắc màu không ngừng biến hóa.

Thánh huyết chỉ cỡ bằng ngón tay cái, phát ra ánh sáng bảy màu, làm cho thời không gần đó chấn động, xuất hiện những gấp khúc rất rõ ràng.

Trong con người kim quang Tàn Thiên, một ảnh ngược hiện ra tại hồng tâm, trong ánh mắt đang chịu tải một hàm nghĩa đặc thù nào đó, truyền đạt Thánh huyết vào trong thể nội.

Đến lúc này, quang hoa Thánh huyết tăng mạnh, phát ra một đoàn ánh sáng bảy màu, đánh lên người Tàn Thiên, chỉ trong nháy mắt đan xen và tương thông lẫn nhau.

Tại một khắc đó, kim quang trên người Tàn Thiên cùng với lục quang đồng thời nở rộ, kim quang thì đại biểu cho bất tử chi tâm, lục quang thì đại biểu cho thái cổ bất diệt thể Tàn Thiên.

Cảm nhận được hơi thở của kim quang và lục quang, Thánh huyết bảy màu liền gào thét lên, hóa thành một đạo quang hà bảy màu, tại trong ánh mắt kinh ngạc của Tàn Thiên, thoáng cái chui vào trong miệng hắn, theo thực quản một đường chạy dọc xuống bất tử chi tâm.

Rất nhanh, khi Thánh huyết tiến vào bên trong bất tử chi tâm, dị biến liền phát sinh trong nháy mắt.

Quang mang kim sắc, lục sắc cùng thất thái chi sắc đồng thời nở rộ, làm cho toàn thân Tàn Thiên tràn ngập ngũ quang thập sắc, mỗi một tác da thịt, mỗi một tác huyết nhục đều trở nên rõ ràng hơn, đắm chìm bên trong thất thái quang hoa.

Bất tử chi tâm có lực lượng mạnh mẽ, bắt đầu gia tăng tốc độ nhịp đập, đang cùng Thánh huyết bảy màu phát sinh dung hợp.

Tàn Thiên có chút ít khiếp sợ, nhưng vừa nghĩ tới liền hiểu rõ huyền cơ trong đó.

Trái tim con người là khí quan trọng yếu lưu thông máu tuần hoàn, mà bất tử chi tâm lại huyền bí quý dị, còn Thánh huyết bảy màu lại có trí năng, biến hóa liên tục, nó đang cần một trái tim mạnh mẽ để chịu tải và vận hành.

Tàn Thiên có bất tử chi tâm, lại có thái cổ bất diệt thể, chính là đối tượng tốt nhất để dung hợp Thánh huyết bảy màu, kết quả như thế nào đều là nằm trong dự liệu.

Bất quá, Tàn Thiên chưa từng nghĩ đến, bất tử chi tâm cùng dung hợp với Thánh huyết bảy màu sẽ mang đến cho thân thể hắn biến hóa nghiêng trời lệch đất, chỉ trong quá trình dung hợp thôi đã phóng thích lực lượng cường đại đến nỗi Tàn Thiên không cách nào thừa nhận được, hắn chỉ chống đỡ trong chốc lát, liền lâm vào hôn mê bất tỉnh.

Bên trong mật thất, ánh sáng bảy màu, kim quang, lục quang đan xen lẫn nhau, tạo thành một quang mạng dài hẹp lơ lửng trên người Tàn Thiên, tầng tầng quần quanh tựa như quang kén, bao quanh thân thể Tàn Thiên.

Tuyệt Thiên lĩnh, thế giới bên dưới lòng đất, tầng 4.

Tam Thủ Viên Hầu cùng Phi Ảnh giao chiến lâu rồi, dây dưa không dứt, song phương bất cứ người nào cũng không chiếm được tiện nghi.

Tam Thủ Viên Hầu một lòng muốn cuốn lấy Phi Ảnh, cho nên tránh nặng tìm nhẹ.

Khiến Phi Ảnh tức muốn chết, thế nào cũng không nghĩ đến con khỉ xấu xí kia lại quý dị vô cùng, cũng không dễ dàng thu thập như trong tưởng tượng.

Trong tầng 3, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Tây Môn Vũ, Đông Phương Thần Hạo, Long Mạc Nhất, Giang Lưu Tự bảy đại cao thủ bị Huyết Sát lệnh ngăn cản, khiến cho bảy người nghĩ như thế nào đi nữa nhưng thủy chung không cách nào xuyên qua phòng tuyến của Huyết Sát lệnh để tiến vào tầng 4.

Bảy người rất không cam lòng, nhưng mà không muốn quay trở về không công, lập tức lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Cái loại tình huống này duy trì không được bao lâu, Huyết Sát lệnh kia liền hư không biến mất, không thấy tăm hơi.

Bảy đại cao thủ đều tự mình phát ra dò xét, sau khi xác định Huyết Sát lệnh đã rời đi, bảy người trước sau trực tiếp tiến vào bên trong tầng bốn.

Nơi này, cuồng phong bạo vũ, thiểm điện lôi minh.

Bảy đại cao thủ vừa mới tới, liền thấy được Tam Thủ Viên Hầu đang kịch chiến với Phi Ảnh, còn Huyết Sát lệnh biến mất kia lại hiện ra trên thạch bích.

“Tiểu tử kia đâu rồi, sao không thấy bóng dáng hắn nhỉ?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt vừa mới mở miệng, thì Huyết Sát lệnh từ trên thạch bích phát ra huyết quang sáng ngọc, khiến cho cả tòa Huyết Sát động phủ kịch liệt lay động, đất đá bay tứ tung.

“Đó là Huyết Sát động phủ, Tam Thủ Viên Hầu nói đều là sự thật”

Giang Lưu Tự kinh hô lên một tiếng, hướng động phủ Huyết Sát phóng đi.

Sáu người còn lại cũng trực tiếp theo đuôi, muốn ngăn cản Huyết Sát động phủ sắp xuất thế, không cho nó rời đi.

Phi Ảnh cảm thấy Huyết Sát động phủ sắp xuất thế, trong miệng phát ra một tiếng gầm giận dữ, quang rực trên lưng mãnh liệt huy động, vô số giọt nước mưa hóa thành quang châu, hướng bảy người vọt tới.

Giang Lưu Tự là người đứng mũi chịu sào, khi cảm thấy được nguy hiểm, liền nhanh chóng tạo ra kết giới phòng ngự.

Sáu đại cao thủ còn lại cũng đưa ra phản ứng tương tự, chỉ bất quá bọn hắn đã coi thường Phi Ảnh, toàn bộ phòng ngự kết giới của bảy người bị quang châu đánh cho nát bấy, cả đám kêu hô lên thảm thiết, trọng thương bay tứ tung.

Tam Thủ Viên Hầu cười hắc hắc, lắc mình rời đi.

Huyết Sát động phủ theo đất đá vỡ tung, toàn thân nó lóe lên quang mang hoa mỹ, phía trên quang hoa đang ngưng tụ thành một Thời không chi môn, tùy thời mở ra bất cứ lúc nào.

Huyết Sát động phủ thật là lớn, tựa như một ngọn núi, bên ngoài huyết quang chớp động dày đặc, những huyết văn trải rộng khắp toàn thân nó, tạo thành một loại phòng ngự.

Phi Ảnh nhìn Huyết Sát động phủ, cảm giác được loại phòng ngự này hết sức nghiêm mật, căn bản không tìm ra bất cứ sơ hở nào, điều này làm cho hắn vô cùng tức giận.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Thiên Hoa Tà Nguyệt không đợi chữa trị thương thế, tự mình phát ra dò xét tình huống Huyết Sát động phủ, nên tạm thời không rảnh tìm Phi Ảnh tính sổ.

Lúc này, Huyết Sát động phủ không ngừng lay động, phía trên nó là Thời không chi môn đang ngưng tụ.

Một khi Thời không chi môn mở ra, Huyết Sát động phủ sẽ chạy vào bên trong đó, không biết là bị truyền tống đến nơi nào.

Trước mắt, ở bên trong tầng bốn này, Huyết Sát động phủ với lực phòng ngự nghiêm mật, không lộ bất cứ sơ hở nào, khi mà tất cả cao thủ không làm gì được, đành lưu lại ấn ký lên trên Huyết Sát động phủ, sau này truy tìm tung tích Huyết Sát động phủ.

Phi Ảnh tức muốn chết, nó là huyền linh dị thú, không thích hợp rời Tuyệt Thiên lĩnh một thời gian dài.

Vì vậy, một khi động phủ Huyết Sát biến mất tiêu, Tàn Thiên cũng theo đó tiêu thất thì Phi Ảnh hẳn không có cơ hội nữa rồi.

Bảy đại cao thủ hơi tỉnh táo một chút, bọn họ cũng không nguyện ý tranh Huyết Sát động phủ ngay tại Tuyệt Thiên lĩnh này, ngược lại hy vọng Huyết Sát động phủ có thể rời khỏi nơi này nữa là khác.

Từ tình huống trước mắt mà suy đoán, Huyết Sát động phủ đã biến mất mấy vạn năm rồi, vì vậy năng lượng còn sót lại là cực kỳ có hạn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tái Tụ Huyết Sát Động Phủ

Thời không chỉ môn mở ra lần này, chắc chắn hao phí đại lượng năng lượng của Huyết Sát động phủ.

Đợi cho đến khi Huyết Sát động phủ rời khỏi nơi này, lần tiếp theo sẽ là tình huống năng lượng khô kiệt.

Khi đó, muốn công phá phòng ngự Huyết Sát động phủ, tiến vào bên trong thì tương đối dễ dàng.

Trước mắt, điều quan trọng nhất là làm thế nào truy ra được phương vị Huyết Sát động phủ ở nơi nào, lập tức khóa chặt nó.

Chỉ cần tìm được Huyết Sát động phủ trước nhất, thì có hy vọng cướp được bảo tàng Huyết Sát môn thượng cổ.

Đây cũng là một trong 100 đại môn phái cường đại nhất trên đại thế giới Khởi Nguyên, nội tình thâm hậu, khẳng định cất giữ không ít bảo bối tốt.

Giờ phút này, Huyết Sát động phủ huyền phù trên không trung, quang vân dày đặc gào thét chói tai, vô số thiểm điện chọt lóe liên tục, như một dải quang long dài hẹp, từ từ kéo ra một cái khe nứt thời không.

Phi Ảnh không có xuất thủ mù quáng, Băng Tâm thì trở lui, rời đi tầng 4.

Trầm Tuyệt Y phát hiện điều gì đó, là người rời đi thứ hai.

Không lâu lắm, bảy đại cao thủ đều trước sau rời đi, còn thời không chi môn kia cuối cùng cũng hiện hữu, Huyết Sát động phủ chọt lóe phóng vào trong thời không chi môn nháy mắt đóng lại, bên trong tầng 4 liền khôi phục lại yên ắng như trước.

Trong một thất, Tàn Thiên đã hôn mê bất tỉnh, trên người kim quang, lục quang, thất thái chi quang pháp phòng giao thoa, tuần hoàn không dứt.

Tàn Thiên ngã xuống bên cạnh huyết trì, quang mang lóe lên liên hồi khiến cho máu tụ lại lên mặt đất, máu trong huyết trì lại liên tục trào ra ngoài không ngừng, chữ ‘Huyết’ trên mặt đất phát ra quang huy kỳ dị, dưới ảnh hưởng của Thánh huyết bảy màu, liên tục không ngừng chảy vào thân thể Tàn Thiên.

Lực Bất tử chi tâm bắn ra bốn phía, mỗi nhịp đập cũng là lúc thôi động vận hành máu huyết toàn thân Tàn Thiên, đem Thánh huyết bảy màu, huyết dịch trong huyết trì cùng với khí tiên tuyền thạch nhũ trong cơ thể Tàn Thiên hòa cùng một thể.

Đây là một quá trình phức tạp, nhưng bởi vì liên quan đến Bất tử chi tâm cùng Thánh huyết bảy màu, khiến cho chuyện không thể nào đang từ từ nhích tới gần tiến độ thành công.

Thời gian cứ trôi qua, chẳng biết từ khi nào, máu trong huyết trì đã toàn bộ tiến vào cơ thể Tàn Thiên, chữ ‘Huyết’ trên mặt đất cũng khô dần rồi biến mất, chỉ có kim quang, lục quang, thất thái chi quang là vẫn đang còn giao thoa.

Một thời gian sau, kim quang, lục quang bắt đầu dung hợp với nhau, cũng tương dung với thất thái chi quang.

Quá trình này mất một thời gian khá lâu, nhưng là vì Tàn Thiên đã hôn mê, cho nên thời gian đối với hắn mà nói, không có ý nghĩa gì quá lớn.

Khi kim quang, lục quang, thất thái chi quang hoàn toàn dung hợp với nhau, liền biến thành quang mang ngũ quang thập sắc vô cùng hoa mỹ, Tàn Thiên hôn mê ở trong này suốt ba tháng trời.

Khoảng thời gian ba tháng này, đông đảo môn phái trên đại lục Khởi Nguyên đều truy tìm tung tích của Huyết Sát động phủ, muốn cướp đoạt bảo tàng mà Huyết Sát môn thượng cổ lưu lại.

Song, trong ba tháng này, môn phái đứng đầu trong mười đại môn phái đại lục Khởi Nguyên – Thánh Mẫu Thiên Cung mới tìm thấy được bóng dáng của Huyết Sát động phủ.

Nguyên nhân tìm được, Thánh Mẫu Thiên Cung là một trong 100 đại phái mạnh nhất tại Khởi Nguyên đại thế giới, cũng biết sơ lược về Huyết Sát môn thượng cổ, trong điển cổ cũng có ghi lại một chút sự tích Huyết Sát môn, cũng biết được chuyện Huyết Sát môn bị diệt môn.

Ba tháng qua đi, quả thực phòng ngự Huyết Sát động phủ kém đi rất nhiều.

Hỏa Linh thánh nữ Băng Tâm mang theo cao thủ Thánh Mẫu Thiên Cung tại một sơn cốc hoang dã tìm được dấu vết Huyết Sát động phủ đã mất tích được ba tháng, lần phát hiện động phủ Huyết Sát này lại có đến hai cửa vào.

Cửa thứ nhất chính là cái huyết động lúc trước mà Tàn Thiên tiến vào, mà hiện tại bị Huyết Sát lệnh phong kín, tiến vào không dễ dàng chút nào.

Một cửa vào khác là ở hướng ngược lại, theo về bề ngoài mà nhìn, nơi đó chính là cửa vào chân chính của Huyết Sát động phủ, khí thế khủng bố, bên trên đại môn hiện hai chữ ‘Huyết Hồn’ lờ lờ.

Huyết Sát động phủ cũng không phải do ngoan thạch kiến tạo mà thành, mà là được Huyết Sát Môn thượng hao phí nhiều tâm huyết tế luyện, tương đương với bảo khí.

Ở đại thế giới Khởi Nguyên, Khí được chia thành 5 cấp bậc: Pháp khí, Bảo khí, Linh khí, Tiên khí và Thần khí.

Bất quá, Thần khí chỉ là tồn tại trong truyền thuyết, có hay không không ai biết được.

Tiên khí thuộc loại hiếm thấy, truyền thuyết kể rằng, bên trong cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ cũng có vài món mà thôi.

Kế tiếp là Linh khí, đây là vũ khí ở đại thế giới Khởi Nguyên và cũng được xem là vũ khí lợi hại nhất.

Pháp khí thuộc dạng cấp thấp nhất, nhiều chủng loại nhất, nhiều mà không tinh khiết.

Bảo khí có uy lực tuyệt luân, luyện chế không dễ, tương đối trân quý.

Huyết Sát động phủ thuộc một loại Khí do Huyết Sát Môn thượng cổ luyện chế thành, hơn nữa còn là một bảo khí, có năng lực phòng ngự cực mạnh.

Song, cái bảo khí này đã yên lạng quá lâu rồi, năm xưa gặp phải trọng thương, hôm nay năng lượng còn sót lại đã tiêu hao hầu như không còn.

Lần này, Thánh Mẫu Thiên Cung phái tới năm vị cao thủ, do Hỏa Linh thánh nữ cầm đầu, tất cả bọn họ đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Thánh Mẫu Thiên Cung là môn phái mạnh nhất trên đại lục Khởi Nguyên, tất cả môn hạ đều là nữ đệ tử, phần lớn là băng thanh ngọc khiết, thanh thoát cũng có vài người kết hôn.

“Phòng ngự Huyết Sát động phủ đã là thùng rỗng kêu to, chúng ta hoàn toàn có thể xông vào”

Băng Tâm ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, trang nhã nói: “Không vội, động phủ Huyết Sát lần này xuất thế cũng không chỉ có mỗi chúng ta, vậy cũng không đáng làm người mở đường thay”

Lời vừa nói ra, lập tức có mấy tiếng cười to từ bốn phương tám hướng truyền tới, chỉ nháy mắt liền xuất hiện thêm bốn nhóm người.

Nhóm xuất hiện đầu tiên chính là môn phái đứng hàng thứ ba trong mười đại phái – Tiểu Vân Thương Hải, do Trầm Tuyết Y thống lĩnh, đi bên cạnh nàng là một vị nam tử trẻ tuổi cùng hai vị trung niên.

Nhóm xuất hiện thứ hai là cao thủ của Thiên Hoa thế gia, tổng cộng gồm bảy người, người cầm đầu là Thiên Hoa Tà Nguyệt cùng với một vị hắc y lão giả.

Nhóm thứ ba xuất hiện là cao thủ của Đông Thắng Huyền Tông, do Đông Phương Thần Hạo suất lĩnh, tổng cộng có 6 người.

Nhóm cuối cùng là cao thủ Chiến Thần Tông, dưới sự hướng dẫn của Cổ Liệt, nhóm này có bốn người.

Năm nhóm cao thủ nhìn nhau một hồi, sau đó đưa mắt nhìn về phía động phủ Huyết Sát ở trên không.

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười nói: “Mục tiêu đã hiện, đều là người quen cả, không cần phải quanh co, tranh đoạt lần này phải dựa vào bản lĩnh thôi”

Lời vẫn còn bên tai, Thiên Hoa Tà Nguyệt chợt lóe, hướng đại môn Huyết Sát động phủ phóng đi.

Đông Phương Thần Hạo thấy thế, hét lớn một tiếng, tốc tốc phóng đi.

Chiến Thần Tông Cổ Liệt cũng không chút nào yếu thế, mang theo người triển khai cướp đoạt.

Băng Tâm không có vọng động, nhìn Trầm Tuyết Y một cái, hai nàng cũng không nóng lòng, mà chỉ yên lặng chờ đợi thời cơ.

Rất nhanh, một tiếng vang thật lớn vang lên, thạch môn bị đánh bể tan tành.

Cao thủ Thiên Hoa thế gia, Đông Thắng Huyền Tông, Chiến Thần Tông trước sau tiến vào bên trong động phủ Huyết Sát.

Lúc này, Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y trước sau đồng thời tới thạch môn, ánh đỏ chợt lóe liền biến mất.

Đám cao thủ Thánh Mẫu Thiên Cung cùng Tiểu Vân Thương Hải cũng đi vào sau đó, thanh âm kịch chiến cùng tiếng gầm thét thi thoảng vang lên hòa lẫn tiếng thạch môn bị phá nát.

Cùng thời khắc đó, Tàn Thiên trong mặt thất khí cửa đá động phủ Huyết Sát bể tan tành, liền xuất hiện chấn động kịch liệt, làm hấn từ hôn mê tỉnh dậy.

Mở mắt, Tàn Thiên cảm giác đầu tiên chính là cả người thư sướng, khí lực dùng không bao giờ hết được.

Cảm giác thứ hai là, chỗ này là nơi nào?

Tung mình bật người dậy, Tàn Thiên bắt đầu nhớ lại, trí nhớ như nước từ từ thức tỉnh, để cho hấn nhớ lại từng ly từng tý trước khi hôn mê.

Chương 33: Tinh Huyết Cùng Huyết Kinh

Đứng dậy, Tàn Thiên cảm giác y phục của mình căng phồng lên, toàn thân không được tự nhiên.

Cẩn thận xem xét, Tàn Thiên khiếp sợ phát hiện, bản thân mình cao hơn, lớn hơn rất nhiều, cái dáng vẻ bệnh tật gầy yếu trước đây đã hoàn toàn biến mất vô ảnh.

Hoạt động gân cốt một chút, Tàn Thiên cảm thấy cả người nhẹ nhàng, có loại cảm giác phiêu dật.

Đột nhiên, mặt thất một trận lay động, Huyết Sát động phủ lại xuất hiện dấu hiệu chấn động.

Tàn Thiên thu liễm tâm thần, nhìn kỹ khoảng không trong mặt thất, huyết trì kia đã khô kiệt rồi, chữ ‘Huyết’ trên mặt đất thì mờ hồ không rõ, chỉ còn lại kim long chín đầu trông rất sống động mà thôi.

Trầm tư chốc lát, Tàn Thiên cảm nhận được lần chấn động này có khuynh hướng tăng dần lên, điều này làm cho hắn dự cảm được một loại không ổn.

Xoay người, Tàn Thiên đi qua lối vào, đang lo lắng như thế nào vượt qua quang bình rỗng chín đầu kia, thì một trận chấn động kịch liệt làm cho hắn đóng cửa không ngừng, cơ hồ không cách nào đứng vững.

Một khắc kia, quang mang của kim long chín đầu trên quang bình nhanh chóng biến mất, giống như mất nguồn suối lực lượng, đạo phòng ngự kia chỉ trong nháy mắt sụp đổ tan rã.

Tàn Thiên có chút ít may mắn, sau khi ra khỏi gian mật thất ở giữa, quay đầu nhìn hai mật thất phải trái, phát hiện phòng ngự cửa vào đang tự động tan rã.

Tàn Thiên cũng không khách khí, đầu tiên hướng mật thất bên trái đi tới, chỉ thấy ở trung ương mật thất một Long thạch tượng đứng sừng sững, nó mặc dù thể tích không quá lớn, nhưng hiển lộ ra uy nghi vô thượng.

Ở trong miệng thạch Long có một hạt châu vân tím, không biết là thứ gì, nhưng nhìn qua nó có giá trị không rẻ.

Tàn Thiên dụng tâm đưa mắt nhìn lại, tần suất nhịp tim đập càng nhanh hơn, điều này làm cho hắn hiểu rằng, phản ứng của Bất tử chi tâm đối với hạt châu này có liên quan.

Có thể khiến cho Bất tử chi tâm sinh ra phản ứng, khẳng định đồ vật kia có lai lịch bất phàm.

Đây là do hắn vừa mới biết được, Tàn Thiên đối Bất tử chi tâm quả thực không hiểu rõ lắm.

Từ từ tiến lại gần, Tàn Thiên từ trong miệng thạch Long lấy ra hạt châu vân tím kia, cảm giác được những vân tím nhanh chóng biến chuyển, ẩn chứa vô cùng thần bí.

Đánh giá trong chốc lát, Tàn Thiên đem hạt châu cất kỹ, sau đó đi về phía mật thất bên phải.

Nơi này có một tế đàn, cổ xưa mà giản lược.

Ở trên tế đàn, bày đặt một bình ngọc.

Trên tế đàn, những đường vân phù đầy chi chít tạo thành một loại ‘Thế’ phong cách cổ xưa mà thần bí, chỉ là thiếu lực lượng phối hợp.

Tàn Thiên thật cẩn thận nhìn tới gần, ánh mắt khóa chặt bình ngọc, bên trong không biết đựng thứ gì.

Đến gần tế đàn, Tàn Thiên cảm giác được, trên tế đàn này còn lưu lại một cỗ hơi thở cường đại.

Tựa hồ, một trận chấn động kịch liệt mới vừa rồi đã làm cho lực lượng cường đại vốn hội tụ trên tế đàn đột ngột mất đi ngọn nguồn, giống như phòng ngự của ba gian mật thất kia vậy, tất cả đều tự động tan rã.

Nếu như suy đoán này là chính xác, vậy Huyết Sát động phủ dĩ nhiên đã xảy ra biến cố gì đó, tai nạn sắp giáng xuống chăng.

Tàn Thiên cầm lấy bình ngọc, nhẹ nhàng lay lay mấy cái, cảm giác được bên trong cất chứa một loại chất lỏng.

Mở nắp bình nhìn lại, Tàn Thiên bật thốt lên: “Cửu Dương Tinh Huyết!”

Làm sao biết được là Cửu Dương Tinh Huyết, dĩ nhiên Tàn Thiên trước đây là không biết rồi, cơ bản chưa từng nghe nói qua.

Nhưng, sau khi dung hợp Thánh huyết bảy màu, tại trong đầu Tàn Thiên liền có một ít đồ vật này nọ, trong nháy mắt nói ra lai lịch của bình ngọc này.

Đậy nắp bình ngọc, Tàn Thiên cẩn thận thu vào trong ngực, lúc này mới bắt đầu tìm tòi tin tức ở trong đầu liên quan về Cửu Dương Tinh Huyết.

Cửu Dương Tinh Huyết là một loại máu đặc thù, phải xứng đôi với thể chất đặc thù, mới có thể phát huy ra uy lực vượt quá tưởng tượng của nó.

Ngược lại, thể chất không đồng nhất, tùy tiện uống vào Cửu Dương Tinh Huyết, vậy thì chờ tử thần tới kéo đi.

Trong điển tịch Huyết Sát Môn ghi lại, cõi đời này gồm có ba mươi sáu loại máu đặc thù, mà Cửu Dương Tinh Huyết là một trong số đó, là xếp hạng top-ten, đại đại tương truyền, sinh sôi không ngừng, trong máu hàm chứa lực truyền thừa.

Người có loại huyết mạch này, không có chỗ nào là không phải kỳ tài ngút trời, hoặc là tuyệt thế cường giả.

Thất thái Thánh huyết là do ba mươi sáu loại huyết mạch đặc thù hòa tan mà thành, trong đó bao hàm cả Cửu Dương Tinh Huyết.

Chỉ bất quá, lúc đầu khi nghiên cứu chế tạo thất thái Thánh huyết, chỉ chiếm được Cửu Dương Tinh Huyết không có tinh huyết nồng đậm và tinh khiết như trong bình ngọc này.

Hôm nay, Cửu Dương Tinh Huyết này đối với Tàn Thiên mà nói đã không có ý nghĩa quá lớn, nhưng Tàn Thiên lại biết, cái bình ngọc đựng Cửu Dương Tinh Huyết này trân quý đến cỡ nào.

Lúc này đây lại một trận chấn động kịch liệt nữa truyền đến, làm Tàn Thiên thức tỉnh trong trầm tư.

Đi ra khỏi mật thất, Tàn Thiên phát hiện kết giới phòng ngự Huyết khố đã biến đi đâu mất, nơi này đã trở thành trống rỗng không chút phòng ngự nào.

Mang theo vài phần thấp thỏm, Tàn Thiên nhanh chóng rời khỏi Huyết Khố, tìm những đường khác mà rời đi.

Một hồi lâu, Tàn Thiên phát hiện, nơi này chính là một khu vực bị phong tỏa, không có đường ra nào khác, điều này làm cho Tàn Thiên cảm thấy không giải thích được.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn truyền đến, thạch bích nứt ra, một cái đường hầm bí ẩn từ từ hé lộ phía sau thạch bích, xuất hiện trước mặt Tàn Thiên.

Nhìn đường hầm đen thui thui kia, Tàn Thiên hơi có chút chần chờ, nhưng vẫn chậm rãi đi tới gần, cuối cùng cũng đi vào.

Huyết Sát động phủ vẫn cứ lay chấn động liên hồi, rất không yên ổn.

Tàn Thiên thuận theo đường hầm tiến về phía trước chừng hai trăm trượng, còn đường hầm phía sau bắt đầu sụp đổ, sự kịch liệt chấn động kia làm cho phía trước xuất hiện một lỗ thủng, Tàn Thiên nhanh chóng theo lỗ thủng này phóng qua.

Thân thể đứng vững, Tàn Thiên khiếp sợ phát hiện, nơi là một tòa đại điện, to lớn mà cổ xưa, đoán chừng là tòa bí điện của Huyết Sát Môn thượng cổ.

Ở hai bên đại điện, ngay bên phải có một lối đi, liếc mắt một cái, nhìn thấy tất cả đều là bạch cốt, giờ phút này đang nhanh chóng phong hóa, biến thành bụi bặm.

Trong đại điện, vậy mà có rất nhiều hài cốt, nhưng bởi vì sự xuất hiện của Tàn Thiên, mang đến không khí mới mẻ, khiến cho những xương khô tồn tại đã lâu liền biến thành bụi tung bay trong gió.

Tàn Thiên chút ít cảm khái, những xương cốt này chắc hẳn là đệ tử năm đó của Huyết Sát Môn, theo động phủ Huyết Sát biến mất, bọn họ liền bị vây chết ở chỗ này.

Chậm rãi di chuyển trong đại điện, Tàn Thiên nhìn bộ xương khô ngồi trên bảo tọa, mặc dù đã chết đi qua vô số năm tháng, nhưng trước khi hân chết vẫn rất kiên quyết, làm cho người ta có một loại cảm giác không sợ hãi.

Trong đại điện, tất cả hài cốt đều bị phong hóa, duy nhất hài cốt này còn bảo tồn không hao tổn gì, điều này làm cho Tàn Thiên cảm nhận được nó vô cùng bất phàm và thần kỳ.

Khi còn cách khoảng mấy trượng, Tàn Thiên ngưng mắt nhìn bộ xương khô kia, không chút nào sợ hãi, ngược lại nhiều hơn kính ý đối với cường giả.

Tựa hồ cảm nhận được ẩn ý trong ánh mắt Tàn Thiên, bộ xương khô kia thể nhưng tán mát ra quang hoa nhàn nhạt, tại trong ánh mắt Tàn Thiên liền biến chuyển thành một loại văn tự.

Quang hoa lóe lên, văn tự biến mất, bộ xương khô từ từ phong hóa, biến thành một ‘Huyết Kinh’ cực kỳ thâm ảo, khắc ở tận đáy lòng Tàn Thiên.

Lúc này, Tàn Thiên lại không cách nào hiểu được phương pháp tu luyện được ghi lại trong ‘Huyết Kinh’ là bởi vì hân khuyết thiếu kiến thức tu luyện trụ cột.

Nhưng Tàn Thiên hiểu được, ‘Huyết Kinh’ này là một bí pháp tu luyện của Huyết Sát Môn thượng cổ, tuyệt đối có chỗ độc đáo của nó.

Sau khi bộ xương khô hoàn toàn phong hóa, tiếng chấn động ầm ầm truyền đến, làm cho đại điện lay động dữ dội, khiến Tàn Thiên sợ hãi nhanh chóng rời đi.

Lúc này, đường hầm phía bên trái đại điện truyền đến tiếng gầm, tiếng kêu thảm thiết cùng với thanh âm đánh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Thân Hãm Khốn Cảnh

Tàn Thiên mặc dù kinh ngạc, nhưng bên đó có người, điều này nói rõ cửa ra khẳng định là ở nơi nào.

Vì chạy trời chết, Tàn Thiên tạm thời bất chấp tất cả, nhanh chóng hướng bên kia chạy đi.

Từng trận trận nổ vang lên bên tai không dứt, đó là do giao phong kịch liệt mà nên.

Rất nhanh, Tàn Thiên tới bên ngoài một thạch thất bị tổn hại nghiêm trọng, nhưng thấy phía trên thạch thất kia có khắc hai chữ “Bình Khố” to tướng, rất nhiều cao thủ đang ở bên trong thạch thất giao chiến quên cả sống chết.

Tàn Thiên thiếu chút nữa kinh hô thành tiếng, may là kịp thời bịt kín miệng mình.

Đám cao thủ này Tàn Thiên phần nhiều không nhận ra, nhưng năm người Băng Tâm, Cổ Liệt, Trầm Tuyết Y, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Đông Phương Thần Hạo thì Tàn Thiên đã gặp qua ở Tuyệt Thiên Linh, biết những người này đối với mình chẳng có hảo ý nào.

Nếu là rơi vào trong tay bọn họ, kết quả khẳng định là vô cùng thảm hại.

Nghĩ tới đây, Tàn Thiên chậm rãi lui về phía sau, chuẩn bị thoát đi.

Đột nhiên vào lúc này, Hòa Linh thánh nữ Băng Tâm lơ đãng xoay người, lập tức phát hiện thân ảnh Tàn Thiên.

“Là người!”

Kinh hô một tiếng, Băng Tâm như điện xẹt phóng tới, ngọc thủ nhỏ và dài, cùng mười ngón tay thon thon hướng Tàn Thiên chớp tới.

Tàn Thiên kinh kêu một tiếng, xoay người bỏ chạy, nhưng làm sao nhanh hơn được Băng Tâm?

Mất thấy Tàn Thiên sẽ rơi vào trong tay Băng Tâm, đột nhiên một đạo kiếm quang chiếu ra, hướng ngọc thủ Băng Tâm chém tới.

Yêu kiều quát lên một tiếng, Băng Tâm nhanh chóng thu tay lại, còn Tàn Thiên thì chạy được vài thước, tạm thời thoát khỏi Băng Tâm.

Trầm Tuyết Y phiêu phiêu hiện ra, tựa như tiên tử vậy, vừa lúc ngăn cản Băng Tâm, còn chính mình hướng về sau lui bước, nhanh chóng tiến sát Tàn Thiên.

Băng Tâm tự nhiên sẽ không để cho nàng được như ý, liền triển khai công kích, hỏa diễm xích hồng quay cuồng khuếch tán ra như những hỏa liên, làm cho Trầm Tuyết Y không rảnh phân thân.

Lúc này, bọn người Thiên Hoa Tà Nguyệt, Cổ Liệt, Đông Phương Thần Hạo cũng phát hiện tồn tại của Tàn Thiên, ba đại cao thủ bứt ra cùng đuổi theo, thế nhưng đối với thần binh trong Bình Khố lại không chút để ý nào, toàn lực muốn cướp đoạt Tàn Thiên.

Ra sức chạy trốn, Tàn Thiên mới chạy đến đại điện đã bị năm đại cao thủ đồng thời ngăn chặn, hình thành một vòng tròn, đem Tàn Thiên vây ở giữa.

“Ba tháng qua, ngươi thế nhưng không có chết, xem ra trên người ngươi quả nhiên có dấu bí mật”

Thiên Hoa Tà Nguyệt nở nụ cười tà mị làm cho Tàn Thiên rất là không ưa, người này vừa nhìn biết là thuộc dạng tiểu nhân âm hiểm độc ác.

Cổ Liệt tương đối thẳng thắn, lớn tiếng nói: “Tiểu tử, mau tới đây, Chiến Thần Tông ta bảo trợ ngươi vô sự”

Đông Phương Thần Hạo khinh thường nói: “Khẩu khí thật lớn a, Đông Thắng Huyền Tông ta chưa có mở miệng, từ khi nào đến phiên Chiến Thần Tông người ở chỗ cần nhờ hả?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt khích bác nói: “Nếu bàn về danh tiếng, ở đây Thánh Mẫu Thiên Cung xếp hạng thứ nhất a”

Đông Phương Thần Hạo cười lạnh nói: “Bàn về công phu trên giường, tất cả cao thủ của Thánh Mẫu Thiên Cung là số một số hai. Nhưng bàn về công phu trên tay, các nàng là không đáng để nhắc tới”

Băng Tâm nghe vậy liền giận dữ, lời của Đông Phương Thần Hạo hiển nhiên đang vũ nhục danh dự Thánh Mẫu Thiên Cung.

“Càn rỡ! Mọi đệ tử Thánh Mẫu Thiên Cung đều bằng thanh ngọc khiết, thể nhân đều biết, ngươi dám nhục mạ Thiên cung...”

Đông Phương Thần Hạo cười lạnh nói: “Đừng nói dễ nghe như vậy chứ, Thánh Mẫu Thiên Cung ngoại trừ sắc đẹp mê người ra, thủ đoạn chẳng cao minh tí tẹo nào”

Trầm Tuyết Y không có lên tiếng, mà lựa chọn hành động, là người đầu tiên hướng Tàn Thiên đi tới gần.

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười hắc hắc, phân một tâm thần cản bước Trầm Tuyết Y, phá hư hảo sự của nàng.

Cổ Liệt, Đông Phương Thần Hạo, Băng Tâm ba người cùng nhìn chăm chăm lẫn nhau, hình thành một loại giằng co vi diệu, người nào cũng khó bắt giữ Tàn Thiên dễ dàng, càng đừng nghĩ một mình mang hắn rời đi.

Tàn Thiên khẩn trương nhìn năm người, từ từ hiểu được huyền cơ trong đó, mặc dù tạm thời không có chuyện gì, nhưng sớm muộn cũng rơi vào trong tay người ta.

Nếu muốn bằng thực lực cùng vận khí của mình mà rời khỏi đây, Tàn Thiên cũng biết là chuyện không quá thực tế.

Trước mắt, Tàn Thiên là cái đích mọi người nhắm tới, không thể tin được bất luận kẻ nào, hai nửa là không có năng lực tự vệ chút nào cả.

Dưới tình huống này, hắn liền nghĩ tới chiến nhẫn trước kia mà Y Thiên Tuyết đưa cho mình.

Lúc đó, Y Thiên Tuyết từng cố ý dẫn dò, lúc nguy nan, thông qua chiếc nhẫn này, có thể gọi về một cao thủ, do đó bảo vệ cho mình được an toàn.

Mặc dù không biết tình hình cụ thể thế nào, nhưng tình cảnh trước mắt, Tàn Thiên chỉ còn có một nước cờ cuối cùng này mà thôi.

Trầm Tuyết Y giao thủ cùng Thiên Hoa Tà Nguyệt mấy chiêu, song phương đều tự mình lui ra, loại dây dưa này rõ ràng là không có ý nghĩa, chỉ biết là lãng phí thời gian cùng tinh lực.

Thấy hai người dừng tay, Tàn Thiên thử dò xét hỏi: “Các ngươi vì sao như âm hồn bất tán, luôn gây sự với ta vậy, ta cũng không có chọc giận các ngươi mà”

Đông Phương Thần Hạo hừ lạnh, nói: “Thất phu vô tội, hoài bích có tội, bí mật trên người của ngươi, chính là nguyên nhân trêu chọc chúng ta đó”

Tàn Thiên phản bác: “Trên người của ta đây có bí mật gì? Ta chỉ là một người bình thường thôi mà”

Băng Tâm nhìn Tàn Thiên trầm giọng nói: “Ngươi là người rời khỏi tiểu trúc Thiên Y, nơi đó từng phát sinh qua một số chuyện, tất cả đầu mối đều chỉ về ngươi”

Tàn Thiên khiếp sợ, Bất tử chi tâm chỉ có mình và Y Thiên Tuyết biết mà thôi, ngoại nhân như thế nào biết được chuyện này?

“Đó chỉ là suy đoán của các ngươi mà thôi”

Trầm Tuyết Y khẽ nói: “Ngay khi ngươi rời đi tiểu trúc Thiên Y, Y Thiên Tuyết cũng thần bí biến mất, đến nay vẫn không có tin tức. Chúng ta cẩn thận điều tra qua tất cả mọi chuyện của Thiên Y tiểu trúc, ngươi là người khả nghi nhất”

Nghe được Y Thiên Tuyết biến mất, Tàn Thiên hơi chút bận tâm, nhưng sau đó nghĩ lại, nếu đã không có ai biết tin tức của nàng, nói rõ nàng chưa rơi vào trong tay những người này, tạm thời an toàn.

Cổ Liệt nói: “Trên người ngươi có hơi thở tiên tuyền thạch nữ, đây đã xác nhận chuyện này, vì vậy ngươi không cần xảo ngôn phủ nhận nữa”

Tàn Thiên nghi hoặc nói: “Các ngươi theo sát ta không nghĩ, rốt cục là muốn xử trí ta như thế nào?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười âm hiểm, nói: “Tự nhiên là bắt ngươi về hảo hảo nghiên cứu, cho đến khi hiểu rõ mới thôi”

Tàn Thiên tâm thần chấn động, khổ sở nói: “Nói như vậy, ta rơi vào trong tay các ngươi, vận mệnh chắc hẳn là chết không thể nghi ngờ”

Đông Phương Thần Hạo lãnh ngạo nói: “Coi như tiểu tử ngươi còn có chút hiểu biết”

Băng Tâm nói: “Ngươi nếu như lo lắng, hãy theo ta đi Thánh Mẫu Thiên Cung đi, nơi đó tuyệt sẽ không có người đa thương tính mạng của ngươi, ta cam đoan với ngươi!”

Tần Thiên nhìn Hòa Linh thánh nữ, cười khỏ, nói: “Có lẽ ngươi thật lòng không giết ta, nhưng có rất nhiều chuyện không phải do ngươi tự quyết mà được”

Trầm Tuyết Y nói: “Tình cảnh bây giờ của ngươi, nghĩ muốn thoát thân hiển nhiên là không thể nào, sao không nghĩ thoáng một chút, theo ta trở về Tiểu Vân Thương Hải đi ha”

Tần Thiên nghe vậy cười một tiếng, lắc đầu không nói.

Hắn sống đã mười tám năm, lại bị bệnh tật hành hạ.

Hôm nay vất vả lắm mới khôi phục được cuộc đời mới, nhưng lại lâm vào tuyệt cảnh mới.

Tần Thiên có tâm hận, hận ông trời đối đãi với hắn không công bình, hận những người đưa hắn vào con đường cùng.

Lúc này, một tiếng nổ rung trời từ Bình Khố truyền đến, đưa đến chú ý của đám người Trầm Tuyết Y, Băng Tâm, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Đông Phương Thần Hạo và Cổ Liệt.

Năm người nhanh chóng trao đổi ánh mắt một cái, sau đó quang hoa lưu chuyển, năm người đồng thời biến mất, Tần Thiên cũng bị mang theo.

Sau một khắc, năm đại ca thủ hiện ra bên ngoài Bình Khố, vẫn duy trì phương vị, Tần Thiên vẫn bị khóa chặt ở giữa.

Trong Bình khố, cao thủ năm phái đều đã ngưng công kích, cả đám kinh ngạc nhìn vào chỗ sâu nhất ở Bình Khố.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Thời Không Triệt Hoán

Nơi đó, thạch bích bị xuyên thủng, lộ ra một huyết động, từng đạo quang hoa lưu chuyển từ bên trong huyết động truyền ra.

“Là linh khí!”

Trên Khởi Nguyên đại lục, linh khí là thứ hết sức hiếm thấy, cho dù là Thánh Mẫu Thiên Cung vậy mà cũng không tìm đâu ra một món, bởi vậy có thể thấy được linh khí trân quý cỡ nào.

Băng Tâm ngưng mắt nhìn huyết động kia, nhẹ giọng nói: “Truyền thuyết, Huyết Sát Môn thượng cổ có một món thần binh Hóa Huyết, là tuyệt phẩm linh khí, bá đạo tuyệt luân. Hôm nay xem ra, truyền thuyết kia quả nhiên là thật”

Trầm Tuyết Y trên khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng lộ ra vẻ ngạc nhiên, bật thốt lên: “Tuyệt phẩm linh khí, đây là linh khí tốt nhất, toàn Khởi Nguyên đại lục cũng không tìm được vài món”

Thiên Hoa Tà Nguyệt ánh mắt lộ vẻ tham lam, đột nhiên bỏ qua tranh đoạt Tần Thiên, lấy tốc độ nhanh nhất hướng chỗ sâu nhất Bình khố bay đi.

Đông Phương Thần Hạo không có đuổi theo, mà là thi triển ra phương thức truyền tin đặc thù, báo cho Đông Thắng Huyền Tông biết, tại động phủ Huyết Sát xuất hiện tuyệt phẩm linh khí.

Cổ Liệt thấy thế cũng nhanh chóng thi triển thủ đoạn đặc thù, bắn tin tức đến Chiến Thần Tông.

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y tự nhiên cũng không cam lòng lạc hậu, song song thi triển ra thủ pháp vi diệu, vô số quang hoa xuyên vào hư không, Tần Thiên thấy một màn đó thì sợ hãi than không ngớt.

Sau khi đưa tin tức xong, Đông Phương Thần Hạo đột nhiên xuất thủ, hướng Tần Thiên chớp tới.

Băng Tâm sớm phòng bị liền triển khai đánh chặn.

Cổ Liệt nhìn Trầm Tuyết Y, không tùy tiện xuất thủ, trầm giọng nói: “Chỉ chốc lát nữa thôi, cao thủ của tứ đại môn phái sẽ chạy tới, khi đó tiểu tử này có chạy đằng trời cũng không khỏi nắm. Nhưng, tuyệt phẩm linh khí rơi vào trong tay ai cuối cùng, vậy không suy đoán được”

Trầm Tuyết Y trang nhã nói: “Ngươi nói điều này là muốn liên thủ cùng ta sao, tạm thời bắt Tần Thiên trước đã, còn chuyện cướp đoạt tuyệt phẩm linh khí hãy nói sau đi, nên xử lý Tần Thiên trước tiên?”

Cổ Liệt thần nhiên nói: “Không sai, ta đang có ý đó”

Tần Thiên nghe vậy, tâm thần căng thẳng lên, nếu như cao thủ tứ đại môn phái thật sự chạy tới, khi đó bản thân mình có thể chạy thoát được sao.

Hiện tại, cao thủ ngũ đại môn phái đang kiềm chế lẫn nhau, Tần Thiên còn có thời cơ lợi dụng.

Mà một khi cao thủ viện binh chạy tới, cho dù cao thủ bảo vệ Tần Thiên xuất hiện, muốn phá vòng vây cũng không dễ dàng gì.

Nghĩ tới đây, Tần Thiên thoáng nhìn chiếc nhẫn trên tay, quyết định đánh cuộc vận khí một phen.

Trầm Tuyết Y hơi suy nghĩ liền đáp ứng đề nghị Cổ Liệt, trước hết bắt Tần Thiên lại là việc chánh sự cần làm.

Tần Thiên luôn luôn cẩn thận lưu ý động tĩnh của hai người, thấy bọn họ lên đạt thành hiệp nghị, trong lòng biết tình huống không ổn, lập tức hướng chiếc nhẫn hô to – Thiên Tuyết triệu hoán.

Một khắc kia, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt đều sùng sốt, ngay cả Băng Tâm đang giao chiến cùng Đông Phương Thần Hạo cũng đều dừng tay, ánh mắt nghi hoặc nhìn Tần Thiên.

Theo bốn chữ Thiên Tuyết triệu hoán vang lên, chiếc nhẫn trên tay Tần Thiên phát ra quang mang lóng lánh, lập tức đưa tới chú ý của bốn đại cao thủ.

“Không tốt, đây là Thời không triệu hoán”

Đông Phương Thần Hạo kinh hô lên một tiếng, bốn đại cao thủ cùng lúc ra động tác, đồng thời phát ra công kích, triển khai cướp đoạt, cố gắng trước khi Thời không triệu hoán xuất hiện đem Tần Thiên chớp tới tay.

Đối mặt với bốn đại cao thủ cướp đoạt, Tần Thiên không có sức lực tránh né cùng hoàn thủ, chỉ có thể bất đắc dĩ đứng yên, mong mỗi kỳ tích xuất hiện.

Nháy mắt, bốn đại cao thủ tiến gần sát Tần Thiên, ngón tay chạm vào quần áo Tần Thiên.

Đột nhiên, khi Tần Thiên sắp rơi vào tay bốn đại cao thủ, một đạo huyết sắc quang giới theo chiếc nhẫn dâng trào ra không một tiếng động, không mang theo bất kỳ tiếng vang nào, không mang theo bất cứ uy lực nào, tựa như không gian bị đình chỉ, âm thanh câm lặng, nhẹ nhàng xuyên thấu thân thể Tần Thiên, tác dụng lên người bốn đại cao thủ, tựa như ảo ảnh nát tan, nháy mắt lập tức toàn bộ bốn đại cao thủ bị đánh bay ra ngoài.

Tại một khắc kia, Tần Thiên lộ vẻ vui mừng, bốn đại cao thủ thì kinh sợ vô cùng, đối với biến cố thành linh đó mà cảm thấy kinh tâm.

Chiếc nhẫn trên tay Tần Thiên bắn ra một đạo quang hoa, hình thành một đạo Thời không chi môn, một thân ảnh màu đen đi ra từ trong đó, trong hư không tràn ngập hơi thở cao ngạo, lãnh khốc.

Thân ảnh kia là một nam tử tuấn tú lạnh lùng vận bạch y, ngoài khoác cái áo choàng đen, nhìn qua khoảng 23, 24 tuổi, ánh mắt như đao bén nhọn, vẻ mặt lãnh ngạo như tuyết.

Trên người nam tử tràn đầy một cỗ khí phách nội liễm, quanh thân lượn lờ chín loại hào quang xích hồng, mỗi một hào quang chính là một lĩnh vực, là nhất phương thế giới.

Tần Thiên ngơ ngác nhìn nam tử này, trong ánh mắt lộ vẻ khiếp sợ cùng hâm mộ.

Mặc dù, Tần Thiên không biết tu vi của nam tử này đến cảnh giới gì, nhưng cái khí chất bá đạo cao ngạo kia, cũng đủ để nói rõ nam tử này tuyệt không phải là người bình thường có thể sánh bằng.

Nam tử lướt nhìn hoàn cảnh chung quanh một lượt, ánh mắt rơi vào trên người Tần Thiên hỏi: “Là người đem ta triệu hoán đến sao?”

Tần Thiên vuốt cằm nói: “Là ta ...”

Đông Phương Thần Hạo cắt đứt lời Tần Thiên, sắc mặt bất thiện nhìn hắc y nam tử, quát lên: “Tiểu tử ngươi là người phương nào, dám phá hư hảo sự của bọn ta, còn không mau báo ra tên họ của ngươi?”

Nam tử tựa như không nghe thấy, cẩn thận đánh giá Tần Thiên, ánh mắt rơi trên chiếc nhẫn kia, vẻ mặt lạnh lùng hơi nhu hòa một chút.

“Là Y Thiên Tuyết tặng cho ngươi à, nàng có khỏe không?”

Tần Thiên chân chờ rồi nói: “Ta cũng không biết, ta cùng với nàng sau khi tách ra, thì không có tin tức của nàng nữa. Nghe những người này nói, nàng đã thân bí biến mất”

Trong mắt nam tử chợt lóe hàn quang, lạnh lùng nhìn qua bốn người Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt cùng Đông Phương Thần Hạo hỏi: “Nàng thân bí biến mất như thế nào?”

Đông Phương Thần Hạo giận dữ, lạnh lùng nói: “Đồ cuồng vọng, ngươi cho rằng ngươi là ai hả, dám ở chỗ này quơ tay múa chân, hỏi lung tung này nọ”

Cổ Liệt trên người tràn đầy chiến ý mãnh liệt, ánh mắt khóa chặt hai mắt của nam tử kia, trầm giọng nói: “Chỉ cần ngươi không nhúng tay vào chuyện này, ta sẽ nói cho ngươi biết chuyện liên quan đến Y Thiên Tuyết”

Băng Tâm thì đánh giá nam tử tuần lãg này, nhẹ giọng nói: “Ba tháng trước, ngày mà Tàn Thiên rời đi tiểu trúc Thiên Y thì Y Thiên Tuyết thần bí biến mất, không một ai biết được hướng đi và tung tích của nàng”

Trầm Tuyết Y nói: “Người Y Thiên Tuyết gặp cuối cùng chính là người bên cạnh ngươi – Tàn Thiên, bọn họ nhất định đã phát sinh qua chuyện gì đó”

Nam tử nhìn Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y một cái, đối với hai đại giai nhân phong hoa tuyết đại này cũng không phản ứng gì, thần sắc bình tĩnh làm cho hai nàng cảm thấy có điểm khiếp sợ.

Cho tới nay, hai nàng bất luận ở chỗ nào, chỉ cần có nam nhân là sẽ có vô số người ái mộ, ánh mắt tham lam bu quanh các nàng.

Nhưng giống như nam tử này với ánh mắt coi thường tất cả, thì quả thực là chuyện vô cùng hiếm thấy.

Tàn Thiên chú ý đến vẻ mặt của bốn đại cao thủ, phát hiện bọn họ không chút lo lắng, điều này làm cho hắn đột nhiên y thức được, bốn người đang kéo dài thời gian chờ đợi viện binh.

“Bọn họ đang kéo thời gian, chúng ta lập tức đi khỏi nơi này thôi”

Nam tử hồ hững nói: “Mấy người này chẳng làm nên trò trống gì”

Bốn đại cao thủ nghe vậy liền giận dữ, nhưng không có vọng động, bởi vì bọn họ không biết lai lịch của nam tử này, hai là nhìn không thấu thực lực của hắn.

Tàn Thiên vội vàng nói: “Bọn họ đều là cao thủ của mười đại môn phái Khôi Nguyên đại lục, mới vừa rồi còn phát tín hiệu cầu viện”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Lôì Đình

Nam tử khinh thường nói: “Đối phó với ngươi mà cũng cần cầu viện nữa sao?”

Tàn Thiên giải thích: “Không hoàn toàn là vì ta, cái bọn họ muốn cướp đoạt chính là tuyệt phẩm linh khí ở trong động phủ Huyết Sát”

Lời vừa nói ra, sắc mặt nam tử tuần tú liền biến hóa, tuyệt phẩm linh khí đó chứ không phải là đồ vật bình thường.

Nhìn lướt qua bốn phía, nam tử cảm ứng được ở chỗ sâu Bình khố truyền ra linh lực ba động, Thiên Hoa Tà Nguyệt đang toàn lực xuất thủ, nhưng tựa hồ không làm gì được linh khí này, ngược lại thì thoảng còn phát ra âm thanh rống giận.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt, Đông Thắng Thần Hạo bốn đại cao thủ nhanh chóng di động, ngăn cản lối đi vào Bình khố.

“Tiểu tử, ngươi không muốn chết thì nhanh nhanh rời đi, nếu không lúc sau sẽ chết không có chỗ chôn đó”

Nam tử hồ hững nói: “Cút ngay”

Tay áo phát tay một cái, hư không bẻ tan tành, một cỗ lực lượng không thể chống đỡ được ập tới, ngạnh sanh đem bốn đại cao thủ đánh bay đi.

Đồng thời, nam tử vung tay nắm cánh tay Tàn Thiên hướng chỗ sâu Bình khố phóng đi, cũng muốn cướp lấy tuyệt phẩm linh khí kia.

Cổ Liệt hét lớn một tiếng, khi bị bắn lui về sau liền hết sức té ra Chiến kỳ mà mình đã thổi luyện, quang hoa đỏ ngầu chiếu sáng bốn vách đá, tràn ra chiến ý vô thượng.

Đông Phương Thần Hạo, Trầm Tuyết Y song song triển khai công kích, chỉ có Băng Tâm chột lóe rồi biến mất, một khắc sau đã hiện ra bên trong Bình khố, vừa lúc chặn đường đi tới của nam tử kia.

Lúc này, ở chỗ sâu Bình khố đột nhiên thức tỉnh một cỗ lực lượng kinh khủng, kèm theo đó là tiếng rống giận dữ cùng sợ hãi của Thiên Hoa Tà Nguyệt, nhanh chóng hướng bên tràn ra.

Nháy mắt, Thiên Hoa Tà Nguyệt hiện lên tại trong mắt mọi người, nhưng mà cả người hắn toàn là máu, chặt vật chịu không nổi, trên vẻ mặt tuần tú lộ ra sự sợ hãi, phát cuồng chạy trốn chết.

Băng Tâm thầm nghĩ có điều không ổn, cổ hơi thờ kinh khủng kia chỉ trong nháy mắt đã tới gần, làm cho nàng vội vàng rời đi, thì triển ra thuần gian tức thời cự ly ngăn.

Trầm Tuyết Y, Đông Phương Thần Hạo, Cổ Liệt ba người đều kinh hô lên một tiếng, tự đáy lòng nổi lên sự sợ hãi vô biên, lập tức không quan tâm đến nam tử cùng Tàn Thiên mà chỉ lựa chọn chạy trốn chết.

Chỗ sâu Bình khô, một đầu huyết long khổng lồ phóng ra, nó tản mát ra khí thể đáng sợ đến mức thời không phải sụp đổ, bất kỳ lực phòng ngự nào cũng không làm nên chuyện gì.

Hắc y nam tử sắc mặt âm trầm, sợ hãi than: “Tuyệt phẩm linh khí quả nhiên là kinh người, không có thực lực vừa đủ, căn bản là không cách nào không chế được”

Chợt lóe trở ra, nam tử mang theo Tàn Thiên trốn vào hư không, nháy mắt rời khỏi động phủ Huyết Sát, biến mất không thấy bóng dáng.

Trong đại điện, cao thủ 5 phái tề tựu chung cùng một chỗ, mang thần sắc bất an nhìn về chỗ sâu Bình khô, lâm vào tình cảnh tiến thoái lưỡng nan.

Tuyệt phẩm linh khí là vô cùng trân quý, bọn họ không nỡ buông tha, chỉ có chờ đợi viện binh mau mau tới mà thôi.

Về phần Tàn Thiên, cao thủ năm phái cũng không nóng lòng, hôm nay không bắt được hắc y nam tử còn có ngày mai, dù sao cơ hội vẫn còn đó.

Nhưng mà, tuyệt phẩm linh khí này, một khi rơi vào trong tay người khác, muốn đoạt lại, vậy cơ hội rất không có khả năng.

Vì thế, cao thủ năm phái mặc dù có chút sợ, nhưng lại không muốn rời đi.

Ánh sáng nhẹ chợt lóe, bóng người hiện lên.

Ở trong một tòa sơn cốc u tĩnh, hắc y nam tử mang theo Tàn Thiên trống rỗng xuất hiện, chậm rãi rơi xuống bên cạnh hồ nước.

Hồ nước không lớn, nó như một khối ngọc bích vây quanh sơn cốc, bốn phía trăm hoa đua nở, bụi đất phiêu hương.

Buông cánh tay Tàn Thiên ra, hắc y nam tử đứng nghiêm bên cạnh hồ nước, ánh mắt kỳ dị ngưng nhìn mặt nước, quanh thân lộ ra một nỗi ưu thương nhân nhật.

Tàn Thiên hít sâu một hơi, làm cả người thư sướng, sinh mệnh trong cơ thể hắc y nam tử chảy xuôi, cảm giác có điều kỳ diệu nào đó.

Hoán nhiên tâm sinh, rời khỏi bệnh tật, cuộc sống tương lai Tàn Thiên sẽ rẽ sang một hướng khác.

Nhìn trăm hoa đua nở, cây cối xanh tươi trong sơn cốc, Tàn Thiên cảm khái nói: “Còn sống thật là tốt a”

Nam tử lạnh lùng nói: “Phải không? Người không muốn nói, nói tại sao những người kia lại muốn bắt người?”

Tàn Thiên đi tới bên cạnh nam tử, nhìn khuôn mặt tuấn tú mà lạnh lùng kia, cười nói: “Bọn họ nói trên người ta có hơi thở tiên tuyền thạch nhũ, ta nghĩ hơn phân nửa là liên quan đến thứ này. Mặt khác, ta nghe bọn hắc y nam tử nói, tiểu trúc Thiên Y tựa hồ xảy ra chuyện gì đó, khi ta rời đi chưa lâu, Y tiên tử liền thần bí biến mất, bọn họ đoán chừng ta biết được chút gì đó, cho nên một đường đuổi giết”

Nam tử quay đầu lại nhìn Tàn Thiên, cười lạnh nói: “Thế chất của người so với người khác bất đồng, đây là vì cái gì?”

Tàn Thiên cười nói: “Cái này phải cảm tạ Y tiên tử rồi, là do nàng thay đổi thế chất của ta”

Tàn Thiên không ngốc, bí mật của mình tuyệt đối không thể tiết lộ, nếu không tất có họa sát thân ập tới.

Trước mắt, nếu Y Thiên Tuyết đã biến mất, đem hết thấy đầu mối đẩy lên người nàng, tự nhiên sẽ không có chút sơ hở nào.

Nam tử hỏi: “Nàng vì sao phải thay đổi thế chất cho người?”

Tàn Thiên chần chờ rồi nói: “Cái này liên quan đến bệnh tật của ta, ta là bệnh nhân của tiểu trúc Thiên Y, lưu lại ở đó đã ba tháng, nhưng mà bệnh này làm cho Y tiên tử bó tay chân com. Sau lại, trải qua ba tháng quan sát và suy tư, Y tiên tử cuối cùng chọn một loại phương thức cực kỳ mạo hiểm, thay đổi thế chất của ta, do đó chữa khỏi bệnh của ta”

Tàn Thiên nói nửa thật nửa giả như vậy, cũng thật không tính là bịa đặt.

“Ta sau khi lành bệnh, tiên tử nói cho ta biết, mặc dù bệnh đã được chữa khỏi, nhưng do thay đổi thế chất của ta, sau này sẽ mang đến tai nạn cho ta, để ta lập tức rời đi. Hơn nữa, lại tặng ta một chiếc nhẫn nói là, ở thời điểm nguy hiểm trước mắt sẽ có cao thủ xuất hiện chịu trách nhiệm bảo vệ an toàn cho ta, không để cho ta nhận được bất cứ tổn thương nào”

Nam tử hừ nhẹ một tiếng, không nói nữa, người lạnh lùng như hắc y nam tử nói đáng ngàn vàng, nói là giữ lời.

“Hôm nay, tiên tử không biết ở chỗ nào, theo ta đoán những người truy sát ta hơn phân nửa là muốn biết rõ ràng, tiên tử đã làm gì trên người của ta”

Nam tử không nói một lời, lẳng lặng nhìn mặt nước, lạnh lùng có điểm bất cận nhân tình.

Tần Thiên có chút bất đắc dĩ, đây chính là thần giữ nhà sau này của mình, không muốn cùng hắn quan hệ tốt hơn, vạn nhất một ngày nào đó hắn đi, vậy chính mình xong đời rồi.

“Còn ngươi? Ngươi làm sao quen biết được tiên tử?”

Hắc y nam tử sóng mắt khẽ nhúc nhích, trầm mặc một hồi, mới nói đến chuyện giữa hắn cùng Y Thiên Tuyết.

“Ngươi từng có ân cứu mạng đối với ta”

Ngắn gọn một câu, người này đúng là lạnh hết chỗ nói.

“Ta gọi là Tần Thiên, năm nay mới mười tám tuổi, còn ngươi?”

“Lôi Đình, hai mươi bảy”

Từng chữ như vàng, nam tử cao ngạo lạnh lùng, làm cho người ta khó có thể tới gần.

Tần Thiên kinh ngạc nói: “Hai mươi bảy, một chút cũng không nhìn ra a”

Lôi Đình liếc mắt nhìn hắn một cái, tuổi thọ của tu luyện giả há có thể lấy mắt phàm trần nhìn thấu sao?

“Ngươi là phàm phu tục tử, sao có thể nhìn thấu tuổi của người khác được”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Tu luyện giả có cái gì bất đồng sao?”

Lôi Đình cười lạnh nói: “Thường dân bất quá thọ trăm tuổi, còn tu luyện giả sống ngàn năm, vạn năm là chuyện thường, còn có người đạt tới cảnh giới Trường Sinh, sống mấy vạn năm cũng không phải là việc khó”

Tần Thiên vẻ mặt hoảng sợ, ngàn năm, vạn năm, mấy vạn năm, đây là khái niệm gì chứ?

Thấy bộ dạng ngạc nhiên của Tần Thiên, Lôi Đình mắng: “Thật là tên nhà quê, không có kiến thức”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Khởi Nguyên Truyền Thuyết

Tay trái vung lên, nước trong cả hồ nước nháy mắt bay lên không, vẫn duy trì hình thái ban đầu hiện rõ tại trước mặt Tần Thiên.

Trong nước hồ, cá tự do tự tại bơi lội, không nhận chút ảnh hưởng nào.

Tần Thiên ngơ ngác nhìn một màn này, theo bản năng nhìn lại mặt đất, một cái hố to đùng nằm đó, chẳng qua là không có nước mà thôi.

Đưa mắt nhìn lại, ánh mắt Tần Thiên từ từ khôi phục bình tĩnh, trên khuôn mặt tuấn lãng lộ ra một vẻ kiên định.

“Ta cũng muốn tu luyện được như vậy!”

Lôi Đình không nói gì, bất quá chỉ lẳng lặng nhìn hắn, tay trái chậm rãi hạ xuống, nước trong hồ ở giữa không trung tự động hạ xuống, hồ nước khôi phục lại giống như ban đầu.

“Ta không thu đồ đệ”

Tần Thiên lạnh nhạt nói: “Ta cũng không nói báỉ ngươi làm thầy”

Lôi Đình sững sốt, đột nhiên cười nói: “Tốt, có tính cách”

Xoay người, Lôi Đình bước ra, trong sơn cốc hoa cỏ toàn bộ nở rộ, còn bày ra bộ dáng vui sướng vinh quang.

Tần Thiên cảm nhận được biến hóa của cây cỏ, hiểu kỳ nói: “Đây là ...”

Lôi Đình ngao nghể nói: “Chút tài mọn thôi, không đáng nhắc tới”

Lúc này, trong bụi cỏ đột nhiên có một con gà rừng bay lên, rơi vào trong tay Lôi Đình.

Tần Thiên không hiểu nhìn Lôi Đình, nhưng thấy con gà rừng trong tay hắn toàn thân chột lóe lên, dĩ nhiên biến thành một con thỏ hoang, từ trong tay Lôi Đình phóng ra, hướng bụi cỏ chạy trốn.

Tần Thiên kinh hô: “Này ... này ...”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Đây là tầng 6 trong Tạo Hóa thất cảnh – Tạo Vật cảnh. Tạo vật tạo người, chỉ tùy ý cái biến kết cấu thân thể, đừng nói là gà rừng biến thành thỏ hoang, cho dù đem người biến thành con heo cũng là chuyện cực kỳ đơn giản”

Tần Thiên lấp bắp nói: “Này ... này ... này lợi hại, kia ... kia... chẳng phải là thần tiên sao?”

Lôi Đình hừ một tiếng: “Thần tiên? Cái này còn kém xa lắm, trừ phi tu luyện tới cảnh giới Trường Sinh, nếu không không thể xưng tiên, chỉ cần dụng tâm khổ luyện, ba năm, năm năm sau là có thể bước vào cảnh giới Tạo Hóa rồi”

Tần Thiên trầm ngâm nói: “3 – 5 năm, nhưng ta không biết tu luyện như thế nào, bắt đầu từ đâu”

Lôi Đình thả chậm cước bộ, lạnh lùng nói: “Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách, đây là phương thức phân chia tại cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ, cũng là phương thức tu luyện thống nhất”

Tần Thiên nghi ngờ nói: “Cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ là chỉ về cái gì?”

Lôi Đình hung hăng trợn mắt nhìn Tần Thiên một cái, tựa hồ không nghĩ tới hắn hỏi vấn đề ngu ngốc này như vậy.

“Nơi này là đại lục Khởi Nguyên, thuộc đại thể giới Khởi Nguyên, là vị trí trung tâm của cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ. Đại thể giới Khởi Nguyên có hàng tỉ tinh cầu, giống như Khởi Nguyên đại lục có dấu hiệu sinh mệnh ít nhất cũng có hơn mấy ngàn, mấy vạn cái”

Tần Thiên sợ hãi nói: “Không lồ như vậy sao, chẳng lẽ đếm không xuê sao?”

Lôi Đình hừ một tiếng, nói: “Người cứ nói đi?”

Tần Thiên cười ngượng ngùng một tiếng, biết hỏi vấn đề này đúng là đàn a.

“Ở trên Khởi Nguyên đại lục, người có thể sống hơn ngàn tuổi, vạn tuổi nhiều không?”

Lôi Đình trầm ngâm nói: “Khởi Nguyên đại lục ta cũng không quá quen thuộc, đoán chừng cao thủ luyện tới cảnh giới Tạo Hóa không có trăm vạn cũng có năm mươi vạn. Những người này muốn sống mấy ngàn năm hẳn là không phải vấn đề”

Tần Thiên vẻ mặt ngần ngại, một trăm vạn, năm mươi vạn, đây quả thực là làm cho người ta khó có thể tin được.

“Cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ đối ứng chính là chín đại thể giới, dựng lên Nguyên đại thể giới, chính là trung tâm thái cổ vũ trụ, có vô số truyền thuyết được lưu truyền, nghe nói nơi đây là điểm khởi nguyên khai thiên tích địa, hai chữ Khởi Nguyên ẩn chứa huyền cơ vô cùng. Nghe nói dựng lên Nguyên đại thể giới là ở chính giữa đại thể giới Khởi Nguyên, mặc dù lớn đến nỗi không tính được, nhưng trên khối đại lục này lại truyền lưu rất nhiều chuyện thần thoại cổ xưa thượng cổ”

Trên mặt Tần Thiên lộ vẻ hướng tới, cảm khái nói: “Cuộc đời này nếu có thể đi khắp cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ, có chết cũng không tiếc”

Lôi Đình khẽ thờ dài: “Vậy thì rất không dễ dàng làm được a”

Tần Thiên thấy Lôi Đình thờ dài, không khỏi hiểu kỳ nói: “Người cũng lập chí muốn đi khắp cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ sao?”

Lôi Đình khẽ lắc đầu, nói tránh đi: “Cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ là không giống nhau, nhưng mỗi một tinh vực đều có một quyền Khởi Nguyên thư, ở trên đó ghi lại 108 đạo tu luyện Khởi Nguyên, đại đạo tu luyện bất đồng, ắt có thể thành tựu bất đồng. Y Thiên Tuyệt tu luyện chính là Nguyên Sinh lĩnh vực, có thể biến người chết thành sống”

Tần Thiên thật tình lắng nghe, hỏi: “Còn gì nữa không?”

Lôi Đình nói: “Mỗi một tinh vực ngoại trừ một quyền Khởi Nguyên thư ra, nghe nói còn có một tấm Tạo Hóa đồ, ở trên đó ghi lại ba mươi sáu loại Tạo Hóa thuật. Mỗi một Tạo Hóa thuật đều là huyền diệu của thiên địa tạo hóa, uy lực không giống nhau. Cổ xưa truyền rằng, Khởi Nguyên chi đạo, Tạo Hóa thuật, Bất Diệt thần thông, Trường Sinh tiên thuật. Mặt khác, tu luyện cũng được phân chia thành Khởi Nguyên cửu cảnh, Tạo Hóa thất cảnh, Bất Diệt ngũ cảnh, Trường Sinh tam cảnh”

Những điều này là kiến thức căn bản, phàm là tu luyện giả đều biết được, trước đây Tần Thiên cũng rất ít nghe người ta nói đến.

Tần Thiên hiếu kỳ hỏi: “Khởi Nguyên thư ghi lại 108 loại Khởi Nguyên chi đạo, chín quyền Khởi Nguyên thử chẳng phải ghi lại hơn chín trăm loại Khởi Nguyên chi đạo sao?”

Lôi Đình trầm ngâm nói: “Nghe nói, thái cổ vũ trụ sở hữu 999 loại Khởi Nguyên chi đạo, cũng có người nói là một ngàn loại, tình huống cụ thể ai cũng không biết được”

Tần Thiên kinh nghi, nói: “Vì sao lại có truyền thuyết như vậy?”

Lôi Đình nhớ lại, nói: “Truyền thuyết là ở từ thời thượng cổ, từng truyền lưu trong cửu đại tinh vực. Nguyên thủy nhất, mỗi một quyền Khởi Nguyên chi thư ghi lại 111 Khởi Nguyên chi đạo, trong đó ở quyền Khởi Nguyên chi thư của đại thể giới Khởi Nguyên nghe nói là 112 loại. Sở dĩ biểu hiện 108 loại, đó là vì trên mỗi quyền Khởi Nguyên chi thư ẩn tàng ba loại đại đạo đặc thù. Mặt khác, còn có một loại truyền thuyết nữa, thái cổ vũ trụ sở hữu 10 quyền Khởi Nguyên chi thư, trên quyền cuối cùng kia ghi lại 28 loại Khởi Nguyên chi đạo”

“Cách nói loại nào chuẩn xác hơn?”

“Cái này thì không ai biết rõ được”

Tần Thiên nghi hoặc, nói: “108 loại Khởi Nguyên chi đạo, vậy ta muốn học đi đâu để học?”

Lôi Đình nói: “108 loại Khởi Nguyên chi đạo trải rộng khắp cùng ngõ hẻm đại thể giới Khởi Nguyên, có một số môn phái đạt được 2 loại, có ít môn phái đạt được 7, 8 loại, hoặc hơn 10 loại, thậm chí là nhiều hơn nữa. Rất nhiều môn phái nắm giữ Khởi Nguyên chi đạo đều có trùng nhau, nhưng tổng cộng chung tất cả cũng chỉ có 108 loại. Người cùng người bất đồng, căn cứ theo tình huống của mình mà lựa chọn Khởi Nguyên chi đạo khác nhau, có thể bớt đi một chút ít đường quanh co”

Tần Thiên nghi hoặc, nói: “Có hay không có người đem 108 loại chi đạo đó tập hợp toàn bộ?”

Lôi Đình chần chờ, nói: “Nghe nói thời đại thượng cổ có một người điên như vậy, nhưng hiện tại không biết tên đó còn sống hay chết. 108 Khởi Nguyên chi đạo có một số hỗ trợ lẫn nhau, có một ít tương sinh tương khắc, không thể tu luyện cùng một lúc. Dưới tình huống bình thường, đa số chỉ chuyên tu một loại Khởi Nguyên chi đạo, như vậy sẽ tiến triển nhanh nhất. Cũng có một số người có thể chất tốt, có thể đồng thời tu luyện vài loại chi đạo, nhưng bình thường sẽ không vượt quá ba loại”

Tần Thiên thật tình lắng nghe, những kiến thức cơ sở này đối với hắn mà nói, tương đối có lực hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Băng Phong Tuế Nguyệt

“Cảnh giới Khởi Nguyên được chia làm chín cấp độ, đầu tiên là Trúc Cơ, ...”

Ngẩng đầu, Lôi Đình nhìn về phía chân trời, nhưng chỉ thấy ánh sáng mờ ảo hội tụ, vạn kiếm đều tới, một đoàn kiếm quang kiến tạo thành cung điện phá không mà tới, bắn ra quang hoa vô tận, nháy mắt đã đến trên sơn cốc.

Tần Thiên ngẩng đầu nhìn lên, kinh hô: “Không tốt, những người này hơn phân nửa là hướng ta mà tới, đi mau”

Lôi Đình hồ hững bất động, vẻ mặt lãnh ngạo nhìn cung điện đang từ từ hạ xuống, một chút ý tứ rời đi cũng không có.

Một tiếng vang thật lớn, cung điện đã đáp xuống mặt đất, hàng nghìn hàng vạn kiếm quang tỏa quang hoa lấp lánh, đem sơn cốc này chiếu sáng một phần.

Tần Thiên trốn sau lưng Lôi Đình, cẩn thận đánh giá cung điện, phát hiện Hóa Vân Mân Côi, liền thờ nhẹ nói: “Là cao thủ Thiên Kiếm tông”

Lôi Đình không chút động đậy, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hóa Vân Mân Côi từ bên trong cung điện đi ra, ánh mắt giao thoa lẫn nhau tại trên không trung.

Cười ưu nhã một tiếng, Hóa Vân Mân Côi một bước bước ra, đã xuất hiện trước mặt Lôi Đình.

“Tần Thiên, chúng ta lại gặp mặt, thật là có duyên a”

Tần Thiên hừ nói: “Các người làm sao biết ta ở chỗ này?”

Hóa Vân Mân Côi cười nói: “Ta ở trên người người để lại ấn ký đặc thù, dù cho người chạy khắp chân trời góc biển, cũng không thể thoát khỏi bàn tay của ta, người hãy biết điều một chút, nhận mệnh đi thôi”

Tần Thiên nhìn thoáng qua cung điện, hỏi: “Những người khác sao không ra?”

Hỏa Vân Mân Côi cười ha hả, nói: “Ta ra vậy đã đủ rồi, đi theo ta thôi”

“Hào ý tâm lãnh, ta còn có việc, hôm khác đi ha”

Tần Thiên không ngốc, một ngụm cự tuyệt.

Hỏa Vân Mân Côi nhìn Lôi Đình một cái, hỏi: “Các hạ là người phương nào?”

“Địch nhân”

Trả lời ngắn gọn cùng sắc giọng, đã làm cho Hỏa Vân Mân Côi tâm thần căng thẳng lên, thầm nghĩ người này quá lạnh.

“Ở trên đại lục Khởi Nguyên, cùng địch nhân với Thiên Kiếm tông ta cũng không phải là chuyện sáng suốt gì”

Lôi Đình hờ hững nói: “Ở trong sơn cốc này, thấy địch nhân là ta, vậy cũng chỉ có thể nói vận khí của ngươi không tốt lắm”

Lôi Đình lãnh ngạo làm cho Hỏa Vân Mân Côi tức giận, hắn luôn luôn tự phụ là người bất phàm, phong độ, thật không thích những hạng người cao ngạo, thanh cao.

“Phải không đó, ta đây sẽ lãnh giáo mấy chiêu”

Bay bay về phía sau, Hỏa Vân Mân Côi quang ba lưu chuyển quanh thân, một dải quang mang lượn lờ trên người hắn, dưới chân hắn hình thành một đóa hoa hồng đỏ rực, nâng ở giữa không trung.

Cười ưu nhã một tiếng, Hỏa Vân Mân Côi áo tung bay, cả người tản mát ra một cỗ linh khí phiêu dật, tựa như thánh nhân hạ phàm, ánh mắt bình tĩnh nhìn Lôi Đình.

Thấy đối thủ có phong độ như vậy, trên mặt Lôi Đình cũng không hiển lộ vẻ ca ngạo, ngược lại lộ bộ dáng khinh thường.

Vừa sải bước ra, Lôi Đình đã hiện ra giữa không trung, quanh thân không có chút quang mang nào, tựa như một loại cây khô nào đó, đứng ở trước mặt Hỏa Vân Mân Côi.

Hỏa Vân Mân Côi ánh mắt lạnh lẽo, trầm giọng nói: “Ngươi đúng là rất cuồng vọng a”

Biểu hiện của Lôi Đình làm cho Hỏa Vân Mân Côi cảm thấy tức giận, cái này rõ ràng là khinh miệt và làm nhục hắn.

Tay phải giơ lên, tại trong lòng bàn tay Hỏa Vân Mân Côi hào quang lóng lánh, một thanh trường kiếm đỏ ngầu trống rỗng hiện ra, kiếm tuế do ba cái chuồng đồng màu tím tạo thành, chính là thanh kiếm mà ngày đó dưới thái cổ Thần thụ dùng để đại chiến với Hắc Thủy Huyền Xà.

Trường kiếm đỏ ngầu vừa mới xuất hiện trong lòng bàn tay Hỏa Vân Mân Côi liền gào thét xoay tròn, bắn ra vạn đạo hồng quang, kiếm khí tràn ngập thương thiên.

Lôi Đình không nói một lời, vẻ mặt lãnh đạm kia giống như xem Hỏa Vân Mân Côi không có tồn tại vậy.

Loại lạnh lùng này, loại không thèm nhìn này, Hỏa Vân Mân Côi từ khi xuất đạo cho tới nay lại là lần đầu tiên gặp phải, cho dù hắn có tu dưỡng đi nữa cũng bị chọc giận thật sâu.

“Đáng giận! Xem chiêu!”

Trường kiếm xoay tròn một chút, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang khuếch tán chấn động hư không, trong nháy mắt dung hợp thành một quang trụ đỏ ngầu, dưới sự khống chế của Hỏa Vân Mân Côi, hướng đầu của Lôi Đình ập xuống.

Lôi Đình không tránh không né, tay phải hướng hư không vuốt một trảo, trong chớp mắt xuất hiện một bàn tay khổng lồ, vững vàng bắt lấy một kiếm bổ xuống của Hỏa Vân Mân Côi, một tiếng răng rắc vang lên, quang trụ kia đã bị bóp nát.

Kinh hô một tiếng, Hỏa Vân Mân Côi thân thể nhoáng lên một cái, nhanh chóng lui về phía sau khoảng mười trượng, sắc mặt âm trầm bất định quát lên một tiếng: “Tiểu tử ngươi là ai, hãy xưng tên ra đi”

“Địch nhân!”

Thanh âm trả lời đồng dạng cũng phả ra một luồng âm lạnh, còn trên người Lôi Đình lại tràn đầy cuồng phách chí dương chí cương, loại âm dương hai cực tương phản này, làm cho người ta có một loại cảm giác quái dị.

Tần Thiên trợn mắt há mồm, Lôi Đình phản kích rất đơn giản, dưới một chiêu thế mà khiến cho trường lão Thiên Kiếm Tông là Hỏa Vân Mân Côi bị nhục, đây tuyệt đối là kinh người a.

Nổi trận lôi đình, Hỏa Vân Mân Côi nổi giận thật sự, quang mang quanh thân bắt đầu chấn động có quy luật, từng đạo sóng gọn lần lượt thay đổi đan xen, trên đầu quang vân quay cuồng, một đóa hoa hồng kiều diễm đỏ thắm nhanh chóng nở ra, thật giống như bay ra từ bên trong hỏa vân.

Hỏa Vân Mân Côi bước đi nhẹ nhàng, di động rất nhanh ở giữa không trung, tạo nên tàn ảnh lan khắp bốn phía, hình thành một loại trận thế.

Trong lúc từng đạo sóng gọn du tẩu, tạo thành mỗi dải quang mang dài hẹp như ẩn như hiện, đan xen nhau tạo nên một quang lưới, lóe ra ánh sáng linh động.

Rất nhanh, Hỏa Vân Mân Côi đã chuẩn bị xong, những đóa hoa hồng kiều diễm từ trong quang lưới bay ra, tạo thành một loại ‘Thế’ phức tạp, khiến cho hư không chung quanh xuất hiện ba động, gấp khúc, một đạo lại một đạo hư không hình thành bậc thang, tạo thành một tòa trận thế, bắt đầu hướng Lôi Đình ép tới.

“Này ... này ...”

Tần Thiên thực sự ngây người, hẳn hoàn toàn không tưởng tượng được, cái loại lấy lực từ hư không, lực lượng vô hình vô ảnh để tạo thành trận thế, mà như thế nào tạo thành.

Lôi Đình sóng mắt khẽ nhúc nhích, lạnh lùng nói: “Đem vạn vật cùng không gian hòa thành một thể, đích xác là rất nổi bậc, đáng tiếc người đã quên đem thời gian dung nhập vào trong đó”

Ánh sáng nhạt chột lóe, càn khôn đảo chuyển.

Khí tức nội liễm, Lôi Đình đột nhiên bắn ra quang mang kỳ dị, vô số quang văn từ trên người khuếch tán ra đến mức vạn vật đều bị giam cầm, tất cả đều an tĩnh lại.

Hỏa Vân Mân Côi sắc mặt kinh biến, bật thốt lên: “Băng Phong tuế nguyệt, Cấm Cố thời gian. Tốt, thế nhưng sử dụng thời gian đánh phá lĩnh vực không gian của ta, người quả thực bất phàm”

Giữa không trung, những bậc thang hư không trong suốt kia chỉ trong nháy mắt dừng lại, dưới thời gian lĩnh vực của Lôi Đình nhanh chóng băng liệt, tan tành mây khói.

Hỏa Vân Mân Côi huyết sao rung trời, hai tay nắm chặt chuỗi kiếm, vô số quang văn liên hội tụ trên thân kiếm, lập tức xuất hiện dị tượng.

Nhưng, trên thân kiếm đỏ ngầu là từng đạo ký hiệu tuế nguyệt lưu chuyển, hình ảnh như chết đi, lại xuất hiện rực rỡ như ban đầu.

“Tuế Nguyệt vô thanh, Sát Na vĩnh hằng. Xem kiếm”

Hỏa Vân Mân Côi đã thi triển ra thời gian lĩnh vực của mình, đem thời gian đường văn hội tụ trên trường kiếm, triển khai công kích cùng cảnh giới.

Lôi Đình vận dụng lĩnh vực thời gian là Băng Phong tuế nguyệt, khiến cho thời gian ngừng lại, vạn vật biến mất.

Còn Hỏa Vân Mân Côi thì vận dụng thời gian trong lĩnh vực thời gian, lấy động phá tĩnh, cứng rắn phá phòng ngự Lôi Đình.

Một kiếm kia, núi sông biến sắc, không gian bể nát.

Một kiếm kia, thiên địa chấn động, thời gian đình tệ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Cửu Trường Lão Cao Hoa

Một kích toàn lực của Hỏa Vân Mân Côi, phát huy ra uy lực cường đại của tầng 5 trong Tạo Hóa thất cảnh – Thời gian lĩnh vực, dám chém vỡ nát Băng Phong tuế nguyệt của Lôi Đình, làm cho hiện tượng thiên văn kỳ dị biến mất trong nháy mắt.

Lôi Đình cười lạnh như băng một tiếng, nói: “Thủ đoạn cũng không tệ lắm, đáng tiếc thể chất quá yếu”

Lời vẫn còn vang vọng bên tai, Lôi Đình một bước bước ra, một cỗ trọng áp như núi chấn sụp hư không, hóa thành một khí tràng siêu trọng, như một loại bảo tháp lóe ra huyền sắc, hướng đầu Hỏa Vân Mân Côi chụp xuống.

“Này ... này .. là Trọng Huyền chi tháp!”

Trong tiếng kinh hô, Hỏa Vân Mân Côi hoảng sợ, nhanh chóng thúc dục tu vi suốt đời, một đạo chuông đồng xuất hiện trên kết giới phòng ngự, đó là

trần sơn chi bảo phục chế của Thiên Kiếm Tông – Tử Ngọc Thôn Thiên Linh, từng ở dưới thái cổ Thần thụ phát ra uy lực kinh người.

Tử Ngọc Thôn Thiên Linh này uy lực tuyệt luân, thôn thực thiên địa, là lợi khí phòng ngự tốt nhất.

Song, Trọng Huyền chi tháp của Lôi Đình lại cực kỳ bá đạo, mặc dù nhận lấy ảnh hưởng của Tử Ngọc Thôn Thiên Linh, không đem Hỏa Vân Mân Côi bao vây bên trong, nhưng hung hăng đụng lên người Hỏa Vân Mân Côi, liền bị đánh bay ra ngoài, máu tươi từ trong miệng chảy ra.

Quang hoa biến mất, Lôi Đình bình tĩnh đứng yên tại chỗ, ánh mắt đậm đặc nhìn nhìn Hỏa Vân Mân Côi bị đá thương, không có nửa điểm tình cảm ba động.

Hỏa Vân Mân Côi ổn định thân thể, trong ánh mắt toát lên một cỗ hận ý, giận dữ nói: “Hảo tiểu tử, kiếp này ta sẽ nhớ kỹ ngươi!”

Đúng lúc này, bên trong cung điện truyền đến một tiếng ngân như rồng ngâm hồ rỗng, trong nháy mắt hóa thành một đạo kiếm quang cự đại, hướng mặt Lôi Đình thẳng tới.

Nhìn một kiếm này, Lôi Đình trong ánh mắt lộ vẻ ba động, khuôn mặt lạnh lùng xuất hiện một tia ngưng trọng, tay phải dựng thẳng đứng như đao, chậm rãi đẩy ra phía trước.

Đến lúc này, một đạo đao cương kim quang đỏ ngầu đón nhận kiếm quang cự đại kia, song phương gặp nhau ở giữa không trung, đao phong đụng lên mũi kiếm lập tức dẫn phát nổ tung liên hồi.

Trong quang mang khuếch tán, kiếm quang biến thành kiếm quang, đao phong biến thành quang đao, hợp rồi tan, va chạm lẫn nhau, sinh ra tiếng nổ tung dây đặc kéo dài.

Cường quang chợt lóe, sét đánh rung trời.

Y phục Lôi Đình bay phát phới, dáng người sừng sững bất động, ngạo nghễ đứng tại chỗ.

“Tốt, thật là anh hùng xuất thiếu niên, đáng giá lão phu hiện thân đánh một trận!”

Thanh âm xen lẫn mấy phần tán thành, một lão giả gầy vạm áo xanh chợt lóe, hiện ra trước mặt Lôi Đình.

Nhìn kỹ, lão giả khoảng lục tuần, khuôn mặt gầy gò, trong hai hốc mắt thần hoa tụ lại hiện lên hai thanh trường kiếm, làm cho người ta có một loại cảm giác không thể đỡ nổi.

Sóng mắt Lôi Đình khẽ nhúc nhích, lão giả áo xanh kia làm cho hắn cảm giác một loại như sơn tự nhạc, đây tuyệt đối là một cao thủ.

Tần Thiên đứng xa xa mà nhìn, trong lòng mong mỏi Lôi Đình chiến thắng lão giả kia, nếu không hôm nay liền nguy hiểm.

“Thiên Kiếm tông có 13 vị trưởng lão, y theo thực lực mà xếp hạng, Hỏa Vân Mân Côi xếp cuối cùng, còn lão giả này đứng hàng thứ chín tên Cao Hoa!”

Lôi Đình hồ hững nói: “Ngươi hiện tại muốn cùng ta đánh một trận sao?”

Cao Hoa nhìn Tần Thiên một cái, cười ha ha nói: “Bốn trưởng lão tự nhiên vì hắn mà đến, vừa lúc ngươi nhúng tay vào, cho nên trận chiến này không thể tránh thoát được!”

Lôi Đình hỏi: “Thiên Kiếm tông sao lại tìm tới hắn?”

Cao Hoa nói: “Bởi vì trên người hắn có ấn dấu bí mật không cho người khác biết được, cái này gọi là hoài bích có tội!”

Lời Cao Hoa là xác minh lời nói lúc trước của Tần Thiên, Lôi Đình hơi nghĩ nghĩ liền tin lời nói của Tần Thiên.

“Nếu trên người hắn có dấu điểm bí mật, ngươi cảm thấy ta đem hắn giao nộp cho ngươi sao?”

Cao Hoa tự phụ nói: “Vây, cũng không do ngươi làm chủ, nơi này là Vân Châu đó!”

Lôi Đình khinh thường nói: “Vân Châu thì thế nào, ngươi không làm gì được ta đâu!”

Cao Hoa cười ha ha nói: “Tiểu tử ngươi không nên quá tự phụ, lão phu tu luyện đã hơn ba trăm năm rồi, trở thành trưởng lão của Thiên Kiếm tông cũng được hơn hai trăm năm, ăn muối nhiều hơn so với ngươi ăn cơm đó!”

Lôi Đình hừ một tiếng: “Uổng phí cho ngươi tu luyện đã ba trăm năm, đến nay vẫn còn ở cảnh giới Tạo Hóa, ngươi không cảm thấy quá mất thể diện sao?”

Cao Hoa hơi giận nói: “Có cái gì mất thể diện chứ, phạm nhân tu luyện có thể đột phá cảnh giới Khởi Nguyên bước vào cao thủ Tạo Hóa cảnh, có thể nói là ngàn người chọn một. Mà sau khi tiến vào Tạo Hóa cảnh, cao thủ tầng 8 trở lên đều dừng bước ở cảnh giới Vạn Tượng, không cách nào lĩnh ngộ chân đề lĩnh vực không gian, lĩnh vực thời gian, lĩnh vực tạo vật, chân chính tu luyện tới cảnh giới Thiên Cơ, là hạng người có thể suy tính cát hung họa phúc, cũng chỉ trong trăm có một. Mà trong một vạn tên cao thủ Thiên Cơ cảnh, có thể tấn chức cảnh giới Bất Diệt nhiều nhất chỉ có năm người không hơn.

Lão phu tu luyện đến hôm nay đã tới Thiên Cơ cảnh, sống thêm 6, 7 trăm năm nữa cũng không thành vấn đề”

Lôi Đình cười lạnh nói: “Sống như vậy, cùng so với người chết cũng không khác biệt lắm”

Cao Hoa cả giận, nói: “Cần rõ! Người dám coi thường lão phu, ta không cho người một chút màu sắc, người lại không biết thủ đoạn của lão phu”

Cùng lúc, Cao Hoa lấy tay thay kiếm, đầu ngón tay bắn ra kiếm quang đỏ sậm, triển khai công kích.

Cao Hoa kiếm quang xuyên thủng hư không, làm cho không gian một trận run rẩy, mỗi đạo kiếm quang ẩn chứa sức lực vô thượng, có tách ra, có gay gắt, tản suất đặc thù.

Nếu phản kích chính diện, những kiếm quang này sẽ trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng gấp mười lần, đủ để áp đảo cao thủ cùng cảnh giới.

Đây chính là Cao Hoa khổ luyện tuyệt kỹ của Thiên Kiếm tông hơn ba trăm năm, là một trong ba mươi sáu loại Tạo Hóa thuật trong đại thế giới Khởi Nguyên – Thiên Địa Nhất Tung.

Lôi Đình cảm nhận được độ kinh khủng của kiếm quang, quanh thân liền nổi lên quang hoa đỏ ngầu, chín đạo hào quang lượn lờ quanh thân hắn tạo thành một phòng ngự kết giới mang hình dáng hình cầu.

Trong chín đạo hào quang, chín quang cầu cực nóng tụ hợp thành chín mặt trời, giống như Cửu Dương treo cao vậy, tản mát ra khí phách khiến chư thiên kinh sợ.

Một khắc kia, Lôi Đình khí phách hùng hồn, ánh mắt lạnh lẽo, tay phải chụp vào hư không một cái, từ năm ngón tay bắn ra quang hoa huyền lệ, tựa như ngũ thái long triều, ngạnh sanh đem kiếm quang kinh khủng kia trực tiếp bắt lấy.

Ánh mắt Cao Hoa kinh biến, quát lên: “Người... đây là pháp thuật gì, ta trước đây chưa từng thấy qua”

Lôi Đình lãnh khốc nói: “Địch nhân thì không cần biết quá nhiều”

Một bước bước ra, chín đạo hào quang quanh thân Lôi Đình cùng với chín cái mặt trời nhanh chóng khuếch tán, trải rộng khắp sơn cốc, tạo thành một cỗ cuồng phách áp đảo chư thiên, làm cho Cao Hoa lui về sau liên tục, trên khuôn mặt già nua lộ ra vẻ ngưng trọng cùng hoảng sợ.

Quát lên một tiếng, toàn thân kiếm của Cao Hoa lóe lên kiếm quang, trên đỉnh đầu xuất hiện một đạo quang vân, một thanh trường kiếm màu xanh da trời pha lẫn màu xanh lá cây từ trong quang vân bay ra, hóa thành một con du long, quanh quẩn trên không trung sơn cốc, hình thể của nó dài ít nhất mấy trăm trượng.

Một tiếng rống ngâm vang lên, du long tốc tốc lao xuống, há cái miệng phun ra một đạo quang điểm, tất cả chúng đều biến thành kiếm quang, có nhuệ khí vô kiên bất tồi.

Lôi Đình cười một tiếng lạnh như băng, chín đạo hào quang quanh thân cùng với chín mặt trời liền chuyển động nhanh hơn, tạo thành một hỏa cầu cực đại, cực nóng, ẩn chứa lực hủy diệt cùng phần thiên.

Hỏa điểm đáng sợ từ trên hỏa cầu bay ra, nhiệt độ cực nóng nung chảy vạn vật, cho dù là kiếm quang vô kiên bất tồi kia, khi ở sát gần hỏa cầu, vậy mà từ từ bị quang hóa, cuối cùng biến thành hư vô.

Tần Thiên tránh xa xa, cao thủ như thế giao chiến khiến cho tâm thần hắn hướng tới, hận không thể ngay lập tức mình biến thành cao thủ như thế.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Âm Tĩnh(Giếng) Nơi Miếu Hoang

Nhưng, tu luyện chỉ đạo cần phải có thời gian cùng nghị lực tích lũy mà nên, cũng không phải nói có liền có.

Tần Thiên hẳn mặc dù có thái cổ bất diệt thể, nhưng muốn tu luyện đạt tới cảnh giới tự vệ được, vậy cũng cần hao phí thời gian không ít.

Nổi giận lôi đình, Cao Hoa bay lên không trung, cả người lảng không rồi xoay tròn, hóa thành một quang tiễn đỏ ngầu từ trên trời bắn xuống, khóa chặt hỏa cầu tại trên người Lôi Đình.

Khoảnh khắc đó, mây, khí lưu trên trời lần lượt biến đổi, theo độ xoay tròn của Cao Hoa hình thành một con cự long thiên thanh, hợp với quang tiễn kia làm một thể, tựa giống như muốn đem sơn cốc này bắn thành một cái lỗ.

Loại thiên uy lấy thiên địa chi lực để hủy diệt, Tần Thiên thấy vậy liền há mồm cứng lưỡi, cái này cũng còn là người nữa ư, quả thực giống như tiên nhân,

giờ tay nhắc chân là có thể hủy thiên diệt địa.

Lôi Đình đặt mình vào bên trong hỏa cầu, đối với tình huống ngoại giới rất hiểu rõ, tại một khắc khi quang tiễn kia hình thành, Lôi Đình cũng làm ra phản ứng, cả người vừa chuyển, gào thét lên.

Chín đạo hào quang cùng chín cái mặt trời chuyển động tốc độ cao hơn, dung hợp, biến thành một viên minh châu chói mắt tỏa ánh sáng ngọc, vừa lúc hiện ra tại đằng trước quang tiễn kia.

Đến lúc này, cường quang chợt lóe, quang tiễn bắn thủng minh châu, biến thành một loại hỏa diễm trôi đi, từ từ toái tán.

Khi minh châu bị quang tiễn xuyên thấu, cũng không bể nát, mà là giống như một đạo quang bình (màn hình) làm ra một đạo phòng ngự.

Cao Hoa xoay tròn kia tạo thành một quang tiễn ẩn chứa lực lượng kinh khủng, đủ để xuyên thủng đại địa thành một lỗ.

Nhưng mà, sau khi bắn thủng minh châu, phần lớn lực lượng của quang tiễn bị minh châu hút đi, lực lượng còn sót lại trước khi đến đích tự nhiên sụp đổ, điều này làm cho Cao Hoa vạn phần kinh hãi, một ngọn hỏa diễm đỏ ngầu đột nhiên nổ tung, hiển lộ ra thân ảnh Cao Hoa, cả người bay xéo đi, bị thương nặng ngay đường trường.

Theo sát quang tiễn là cự long sau khi đụng vào minh châu, tất cả lực lượng liền bị đốt cháy hầu như không còn, trực tiếp biến mất, không lộ ra bất cứ dấu vết gì, hoàn toàn dừng bước.

Lôi Đình bá đạo lạnh lùng, minh châu huyền phù ở trước ngực, từ bên trong nó lóe ra quang hoa lưu y xanh biếc, bên trong có rất nhiều hình ảnh chuyển động, hiển rõ trận chiến mới vừa lúc này.

Nhìn Cao Hoa một cái, Lôi Đình không có hạ sát thủ, xoay người trở lại bên cạnh Tàn Thiên, đạm mạc nói: “Đi thôi, chúng ta rời khỏi nơi này”

Cao Hoa đôi môi run rẩy, tựa hồ muốn mở miệng lưu lại Tàn Thiên cùng Lôi Đình, nhưng hẳn đã không còn lực để ngăn bọn họ lại.

Hỏa Vân Mân Côi về mặt khổ sở, cái tên Lôi Đình này đột nhiên lộ mặt khiến cho Thiên Kiếm tông đánh mất hết mặt mũi, liên tiếp đánh bại hai vị đại trưởng lão, đây là chuyện mà bọn họ chưa từng dự liệu qua.

Tàn Thiên đi đến bên người Lôi Đình, khen: “Người thật là lợi hại a, thế mà đem mấy tên kia đánh bại”

Lôi Đình mặt không đổi sắc, nắm lấy cánh tay Tàn Thiên, quanh thân hai người quang hoa chợt lóe, thời không sóng gọn nhanh chóng tụ hợp, Hư không chi môn tự động hiện lên.

Đây là Lôi Đình đang thi triển thuật Không gian chuyển di, cần tại trong hư không lập thành truyền tống trận, lại vừa mở ra Hư không chi môn, xuyên qua đường hầm không gian, đi đến khu vực được xác định.

Điểm này đối với Tàn Thiên là hết sức huyền diệu, nhưng đối với tu luyện giả đạt tới cảnh giới như Lôi Đình mà nói, chẳng qua chỉ là nhắc tay nhắc chân mà thôi.

Đột nhiên, tại một khắc khi Lôi Đình cùng Tàn Thiên bước vào Hư không chi môn, thì tại trên không trung sơn cốc vô số quang hoa lóe lên, mấy đạo thân ảnh phá không mà đến, ý niệm liền khóa chặt lên trên người Tàn Thiên.

Lôi Đình có điều phát hiện, quay đầu nhìn thoáng qua, nhưng sau đó trốn vào Hư không chi môn, nháy mắt biến mất.

Hoàng hôn buông xuống, Lôi Đình và Tàn Thiên đồng thời hiện ra trên một sườn núi, nơi này có một ngôi miếu đồ nát, nhìn qua đã lâu không tu bổ gì, hết sức tàn phá.

Lôi Đình nhìn ngôi miếu đồ nát một hồi lâu, nhưng mà cuối cùng cũng đi vào.

Tàn Thiên ở bên cạnh, nghi ngờ nói: “Vì sao không đến thành trấn, mà chạy tới đây để làm chi?”

Lôi Đình lạnh lùng nói: “Đây là Vân Châu, là địa bàn của Thiên Kiếm Tông, là ở chỗ nào cũng có tai mắt của Thiên Kiếm tông”

Tàn Thiên nghĩ cũng đúng, bản thân mình là đích dưới mắt của mọi người tìm kiếm, hay là điểu thấp một chút cũng tốt.

Ngôi miếu đồ nát này không lớn, trong viện có cây cỏ từng, màu xanh tươi tốt.

Lôi Đình ngồi ở cửa miếu, Tàn Thiên thì đi vào trong miếu, cẩn thận quan sát một vòng.

Miếu đường rất cổ xưa, không biết trải qua bao nhiêu năm rồi.

Bảng hiệu ở trên cửa miếu sớm đã mục nát, cái còn lại chỉ là một số tượng đá cùng tượng đá, cỏ dại mọc khắp nơi.

Tần Thiên đi một vòng, bên trong nội đường thờ Phật, tượng Phật cũng đã bị hủ hóa, nơi này tựa hồ đã bị cướp sạch sẽ, cũng không còn tồn tại vật gì đáng nhắc tới.

Sau lại, Tần Thiên phát hiện tại một góc của hậu viện là một cái giếng, nơi này âm phong trần trần, hàn khí lạnh người, làm cho người ta có cảm giác âm trầm.

Tần Thiên đánh bạo hướng giếng đi tới, nhìn lại, cả người kinh kêu một tiếng, tựa như gặp quỷ vậy.

Lôi Đình chợt lóe mà hiện, khi Tần Thiên chạy trốn vừa lúc đụng phải trên người của hắn.

Nhìn miệng giếng kia, ánh mắt Lôi Đình cổ quái, hỏi: “Người đã thấy cái gì?”

Tần Thiên kinh hồn chưa tỉnh, tâm trí hắn kiên nghị, lá gan cũng không coi là quá nhỏ, nhưng mà giờ phút này toàn thân run rẩy không dứt, lắp bắp nói: “Có yêu quái, ... rất ... rất nhiều”

Lôi Đình đẩy Tần Thiên ra, chậm rãi hướng miệng giếng cổ đi tới, quanh thân hiện lên quang mang đỏ ngầu.

Âm khí hội tụ lại trên miệng giếng hình thành một loại quang mang xanh đen, giống như đối kháng hồng quang trên người Lôi Đình, giao thoa lẫn nhau sinh ra một loại cảm giác liên lạc huyền diệu.

Tần Thiên đứng xa xa khoảng mấy trượng, ánh mắt kinh nghi nhìn Lôi Đình, tình huống này đúng là hắn không hiểu nổi.

Rất nhanh, Lôi Đình đi tới bên miệng giếng, quang hoa quanh thân tăng mạnh, đem quang mang xanh đen trong miệng giếng đè xuống, làm cho nó lùi về miệng giếng.

Thăm dò, Lôi Đình lẳng lặng nhìn một hồi, ngay sau đó quay đầu nhìn Tần Thiên, phẩy tay gọi hắn lại gần bên cạnh.

“Người nhìn lại xem, bên trong có cái gì không?”

Tần Thiên có chút sợ, nắm chặt cánh tay Lôi Đình, khẩn trương hướng trong miệng giếng nhìn lại.

Lần này, Tần Thiên trên mặt lộ vẻ ngạc nhiên, trong miệng giếng sóng nước lẫn lẫn, vô số hình ảnh hội tụ lại với nhau thành một ảnh, đang không ngừng di chuyển, đó là tất cả đoạn đường mà Tần Thiên trải qua.

“Người nhìn thấy gì?”

Âm điệu Lôi Đình được đề cao không ít, hiển nhiên rất là đề ý đến vấn đề này.

Tần Thiên thành thật trả lời, nói: “Ta thấy được quá khứ của ta”

Lôi Đình sắc mặt biến hóa, lôi kéo Tần Thiên trở lui về phía sau.

“Không có chuyện gì thì không nên tới gần nó”

Buông tay, Lôi Đình rời khỏi hậu viện.

Màn đêm buông xuống, Lôi Đình cùng Tần Thiên ngồi ở trong Phật đường ăn món ăn dân dã.

“Lôi Đình đại ca, gia hương của người ở đâu?”

Tần Thiên cũng không phải là người nói nhiều, nhưng so với Lôi Đình thì có vẻ sinh động hơn nhiều.

Lôi Đình chưa trả lời, ngưng mắt nhìn ngọn núi xa xa ở bên ngoài Phật đường, lắng nghe tiếng thông reo trong gió, tựa hồ lâm vào nhớ lại.

Tần Thiên sẽ không để ý, hắn đã nhìn ra được Lôi Đình thuộc loại ngoài lạnh trong nóng, tính tình cao ngạo làm người khác khó tới gần.

“Chúng ta vẫn ở chỗ này?”

Lôi Đình thu hồi ánh mắt, đạm mạc nói: “Người cảm thấy nơi này an toàn không?”

Tần Thiên không xác định, nói: “Hắn là coi như tương đối an toàn”

Lôi Đình cười lạnh, nói: “An toàn? Trong miệng giếng kia có ẩn dấu đại hung vật, không đến một ngày thời gian, Thiên Kiếm tông sẽ đuổi theo đến nơi này”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Quỷ Anh Khóc Nỉ Non

Tần Thiên kinh hô: “Nhanh như vậy sao?”

Lôi Đình hừ một tiếng, nói: “Trên người của ngươi có đồ vật mà bọn hán muốn tìm, bọn họ sớm đã để lại ấn ký, nghĩ muốn biến mất cũng không được, vô luận ngươi trốn tới chỗ nào, ngươi sẽ bị bọn họ tìm ra được”

Tần Thiên lạnh cả người, nói như vậy, chính mình chạy trốn nơi nào đi nữa cũng không có nửa điểm ý nghĩa sao?

Nghĩ tới đây, Tần Thiên nhìn Lôi Đình, thờ dài nói: “Ngươi đi đi, ta không muốn liên lụy đến ngươi. Nếu nhất định trốn không thoát, vậy đừng có lãng phí tinh lực nữa”

Lôi Đình hừ lạnh, nói: “Ngươi cứ như vậy nhận thua sao?”

Tần Thiên cười tự giễu, nói: “Nhận thua? Cuộc đời này của ta, từ khi sinh ra cho tới một khắc kia, cũng chưa bao giờ nhận thua, trừ phi ta chết! Hôm nay, ta đã là cái đích mọi người tìm kiếm, ta không muốn vô duyên vô cớ liên lụy đến ngươi. Mặc dù, Y tiên tử đem chiếc nhẫn giao cho ta, nhưng mà đây là người thiếu ân tình của nàng, còn ta với ngươi chẳng có ân tình nào cả, ngươi không cần liều mạng vì ta”

Lôi Đình có chút ngoài ý muốn, tựa hồ không nghĩ tới Tần Thiên sẽ nói ra lời này.

Một người không biết tu luyện là gì, nhìn hán có vẻ nhất gan hèn yếu, thế mà cũng có nỗi hận trời cao cùng tấm lòng bất khuất, chính điều này làm cho Lôi Đình bất ngờ.

Đổi lại bất luận kẻ nào, lúc này không chủ động để Lôi Đình rời đi, dù sao tánh mạng là quý giá nhất.

Còn Tần Thiên chỉ vì một câu ‘không liên lụy’ mà bình tĩnh đưa ra lựa chọn, đây là chuyện vô số người không làm được.

“Tình cảnh của ngươi mặc dù hung hiểm, nhưng còn chưa đến độ son cùng thủy tận, ngươi còn có hy vọng thay đổi căn khôn”

Nhân thân Tần Thiên khẽ biến, ngừng đầu nhìn Lôi Đình, nghi hoặc nói: “Hy vọng về cái gì?”

“Ở trong nghịch cảnh phải trở nên mạnh mẽ, đó là hy vọng sống của ngươi. Thể chất ngươi rất đặc biệt, so với tu luyện giả cảnh giới Trúc Cơ còn mạnh hơn, lại còn lựa chọn Khởi Nguyên chi đạo thích hợp với mình, dụng tâm tu luyện, nắm chắc thời gian, chuẩn bị một ít tài nguyên thì trong vòng một năm, ngươi sẽ đạt tới Kim Đan cảnh”

Tần Thiên tự nhiên biết chính mình có thái cổ bất diệt thể là rất bất phàm, nhưng không có pháp môn tu luyện, hết thầy đều uống công uống phí.

“Ta nên đi nơi nào tìm kiếm Khởi Nguyên chi đạo thích hợp cho mình đây, làm thế nào để thu kiếm tài nguyên?”

Lôi Đình nói: “Khởi Nguyên chi đạo là nguồn gốc Khởi Nguyên đại lực, muốn tìm phương pháp tu luyện không khó, nhưng nếu muốn tìm pháp môn tu luyện thích hợp cho mình, vậy thì ta không nói được”

Tần Thiên không hiểu nói: “Phương pháp tu luyện thích hợp cho mình, điều này cũng có dạy sao?”

“Đương nhiên là có dạy qua, thái cổ vũ trụ sinh linh vô số, tồn tại đặc thù cũng rất đa dạng, phàm là có sinh linh đặc biệt, pháp môn tu luyện so với thường dân cũng bất đồng. Ngươi trước hết phải hiểu rõ thể chất của chính mình, có một ít pháp môn không thích hợp ngươi tu luyện, dù ngươi có cố gắng đi nữa, kết quả cũng uống công”

“Thể chất nhân loại được phân chia thể nào?”

Lôi Đình nói: “Ngoại trừ thể chất đặc thù ra, người bình thường lựa chọn phương pháp tu luyện, không ngoài dương cương, âm nhu, cương nhu tịnh tề ba loại. Căn cứ này mà phương chia thành ba loại, một ít người có thể chất ưu dị, tiên thiên là căn cơ tốt nhất, đây là người thường gọi nó là thể chất đặc thù như: băng cơ ngọc cốt, ngũ âm tuyệt mệnh, thân thể thuần âm, thân thể thuần dương, v.v... Loại người này, phương pháp tu luyện thích hợp thì tiến triển thần tốc, uy lực tuyệt luân, cường đại xa hơn người thường”

Tần Thiên nhẹ giọng nói: “Dương cương, âm nhu, cương nhu tịnh tề, chúng có cái gì khác biệt sao?”

Lôi Đình có chút bất đắc dĩ, tiểu tử này chưa từng tiếp xúc qua tu luyện bao giờ, những thứ cơ bản nhất hán cũng không biết, cùng đàm thoại chuyện này với hán, vậy nhất định phải giải thích nhiều lần.

“Người - có nam có nữ, vật có âm có dương. Nói vậy, phái nam là dương cương khí, phái nữ âm nhu chi mỵ. Cương nhu tịnh tề chính là dung hợp âm - dương thành cùng một thể, đây là một quá trình dài nhất. Ngươi nếu lựa chọn một loại pháp quyết cương dương, trên người sẽ toát ra khí chất bá đạo, cuồng vọng, lãnh ngạo. Nếu tu luyện là một loại pháp quyết âm nhu thì sẽ xuất hiện khí chất âm lãnh, trầm tĩnh. Âm Dương lưỡng cực một nóng một lạnh.

Cương nhu tịnh tể sẽ biến hóa liên tục”

Nghe thế, Tần Thiên có chút hiểu ra.

“Người nói là, tu luyện pháp quyết bất đồng sẽ ảnh hưởng đến tính cách của một người, quyết định vận mệnh tương lai của một người”

Lôi Đình trầm ngâm nói: “Nói như vậy cũng không sai biệt lắm, phàm là chuyện gì cũng không có tuyệt đối cả, hiện tại người nghĩ muốn lựa chọn cho mình một phương pháp tu luyện thích hợp đúng không?”

Tần Thiên hiểu kỳ, nói: “Người tu luyện là cái pháp quyết gì vậy?”

Lôi Đình ánh mắt chợt lóe, lạnh lùng nói: “Pháp môn của ta không thích hợp cho người tu luyện”

Tần Thiên có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Lôi Đình có phản ứng kịch liệt như thế, xem ra sau này phải bớt lời này với hắn hơn a.

“Ta cảm thấy được cương nhu tịnh tể thích hợp với ta hơn, cứng rất dễ gãy, nhu vô cùng mềm yếu”

Lôi Đình hừ, nói: “Chỉ nói nhảm, cương nhu há lại nông cạn như vậy sao?”

Tần Thiên cũng không tức giận, hỏi: “Đại lục Khởi Nguyên lớn như vậy, chúng ta đi nơi nào tìm kiếm pháp môn tu luyện đây a?”

Lôi Đình suy nghĩ một chút, trầm ngâm nói: “Vân Châu là một khối bảo địa, nhưng đồng thời cũng là tuyệt địa, bốn phía đều có nơi hiểm yếu, chúng ta trước hết nghĩ cách rời đi nơi này cái đã”

Tần Thiên không hiểu nói: “Hiểm yếu trong miệng của người là chỉ cái gì?”

“Vân Châu – phía Nam là Tuyệt Thiên lĩnh, phía Bắc là Bất Độ hà, phía Tây là Xích Huyết cốc, phía Đông là Bất Quy lộ hình thành một vòng phòng hộ, đem Vân Châu ngăn cách với ngoại giới. Có người nói, tứ đại hiểm yếu bảo vệ không phải là Vân Châu mà là một đại lục truyền thuyết thượng cổ nào đó trên Khởi Nguyên”

Nghe được tên Tuyệt Thiên Lĩnh, Tần Thiên lập tức hiểu được ý vị hiểm yếu là như thế nào.

Mặc dù, Bất Độ hà, Xích Huyết cốc, Bất Quy lộ hắn đều chưa từng nghe nói qua, nhưng từ tình huống của Tuyệt Thiên lĩnh mà xem, vậy có thể hiểu được một hai.

Nếu muốn xuyên qua từ những nơi hiểm yếu này rời khỏi Vân Châu, xem ra cũng không dễ dàng chút nào.

Lúc này, trong đêm gió đột nhiên truyền đến tiếng trẻ nít khóc nỉ non, làm cho lông tóc người ta dựng đứng, không biết làm sao.

Lôi Đình đứng bật dậy, ánh mắt như đao ngưng nhìn bên ngoài Phật đường, trầm giọng nói: “Ngôi miếu đồ nát này có điểm cổ quái, xem ra chúng ta đến nhầm chỗ rồi”

Tần Thiên đứng dậy, đứng ở phía sau lưng Lôi Đình, nhỏ giọng hỏi: “Tiếng khóc mới vừa rồi, thật sự là trẻ nít khóc sao?”

Lôi Đình lạnh lùng nói: “Hoang giao dã ngoại làm gì có trẻ nít, đó là do âm linh quấy phá”

Tần Thiên kinh hô: “Âm linh, quỷ a”

Lúc này, thanh âm trẻ nít khóc nỉ non càng lúc càng gần, muốn bao vây cả ngôi miếu đồ nát này.

Trong viện, một ít âm linh hư ảo không thật bay tới bay lui, giống như oan hồn bình thường vậy, vung vung ngũ trảo, thật là kinh khủng.

Lôi Đình cười nhạt một tiếng, phát tay một cái, vạn đạo quang hoa đỏ ngầu như từng thanh đao sắc bén, chém lên người âm linh kia, chứng kiến hồn phách của chúng biến mất tại chỗ.

Song, chỉ chốc lát sau, rất nhiều âm linh tụ hợp ở bốn phía ngôi miếu đồ nát này, quay chung quanh bên ngoài Phật đường, phát ra tiếng khóc kinh khủng nhưng lại không tiến vào Phật đường.

Trái tim Tần Thiên có chút đóng băng, hẳn dù sao cũng là một người bình thường, đối với âm linh tồn tại sợ hãi trời sinh.

Lôi Đình không tiếp tục công kích, mà quay sang chú ý động tĩnh trong Phật đường, nhẹ giọng nói: “Những âm linh này không dám đi vào, cũng không phải cố kỵ tu vi của ta, mà là ở trong Phật đường cất dấu một đồ vật gì đó khiến chúng sợ hãi. Ngôi miếu đồ nát này là trấn áp vật chí âm chi tà năm xưa, nhất định có lai lịch bất phàm, người hảo hảo tìm đi, xem có thể hay không tìm ra đồ vật đó”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Ngọc Quan Cùng Cổ Ngọc

Tần Thiên quay đầu nhìn chung quanh, điểm này lúc trước hắn đã chú ý qua, nhưng không phát hiện ra đồ vật dị thường nào cả.

Chậm rãi bước, Tần Thiên chăm chú quan sát từng cái góc ngách Phật đường, nhìn rất nhiều lần nhưng cũng không phát hiện ra điểm dị thường gì cả.

Lôi Đình nhắc nhở: “Không nên chỉ nhìn mặt ngoài mà thôi, vật có thể làm cho mắt thường không phát hiện trực tiếp được”

Mắt thường không cách nào nhìn thấy trực tiếp?

Vậy sẽ ở đâu nhỉ?

Tần Thiên không hiểu, vật không nhìn thấy, vậy người bảo ta tìm cái rắm à.

Phật đường không lớn, ngoại trừ đã bị phong hóa phần lớn, cũng chỉ còn lại mấy cái cột đá, tất cả còn đều bị phong hóa không sai biệt lắm.

Tần Thiên vòng quanh cột đá, đi quanh Phật đường vài vòng, không phát hiện ra chút dị thường nào.

Lúc này, Lôi Đình lại lần nữa nhắc nhở: “Xem bên dưới đất một chút đi”

Tần Thiên theo lời, đào xới xuống bên dưới thấy được một khối đá.

Tần Thiên gõ gõ mấy cái, cũng không có dị dạng, hắn vừa bưng khối đá lên, đào bùn đất lên, kết quả phát hiện được ẩn trong đất bùn là một miếng ngọc quan.

Toàn thân ngọc quan đen nhánh, dài ba tấc, rộng một tấc, mặc dù được chôn trong bùn đất, nhưng toàn thân nó không vấy một chút bụi bặm nào.

Bất quá, ngọc quan này lại rất kỳ quái, Tần Thiên để nó ở trong lòng bàn tay, vậy mà cơ hồ không cảm ứng được tồn tại của nó.

Nếu không phải chính mắt nhìn thấy, Tần Thiên khẳng định trong tay mình không có vật gì cả.

Ngọc quan này liền một khối, không cách nào mở ra, toàn thân thì đen nhánh, cũng không biết rỗng ruột hay đặc ruột nữa.

Tần Thiên cầm lấy ngọc quan đến trước mặt Lôi Đình, phát hiện một ít âm linh ở gần Phật đường rồi rút thối lui, hiển nhiên là rất kiêng kỵ đối với khối ngọc quan này.

“Đây là thứ được từ đào dưới đất lên”

Lôi Đình nhìn ngọc quan, ánh mắt có chút kinh ngạc, nhẹ giọng nói: “Người cất nó đi, lại tiếp tục đào sâu xuống một chút nữa xem, nhìn nhìn còn có vật gì khác nữa không”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Đề cho ta cất giữ, người không cần?”

Lôi Đình lắc đầu, nói: “Đồ chơi này không thích hợp với ta, nó đối với người tìm ra nó hẳn là hữu duyên”

Tần Thiên cũng không miễn cưỡng, ngọc quan này thế nhưng lại xua tan đám âm linh kia, vừa lúc trước mắt hắn đang cần.

Trở lại chỗ lúc nãy đào lên ngọc quan, Tần Thiên đào đào mức mức sâu xuống khoảng ba thước, không phát hiện gì cả.

Tần Thiên không từ bỏ ý định, tại bên trong Phật đường tiến hành đào bới, ai ngờ đúng là có phát hiện.

Nguyên lai, ở bên dưới Phật tượng, Tần Thiên đào lên một thứ, là một khối cổ ngọc, toàn thân màu xanh ngọc, bên trong có hồng quang lưu động.

Tần Thiên đặt cổ ngọc trên lòng bàn tay, toàn bộ bàn tay biến thành trong suốt, cảm giác cực kỳ huyền diệu.

“Lôi Đình đại ca, người nhìn ta đào được cái gì này?”

Lôi Đình nhận lấy cổ ngọc, quái sự liền xảy ra.

Cổ ngọc ở trên tay Tần Thiên, bàn tay liền trở nên trong suốt.

Nhưng ở trên tay Lôi Đình, thì không có chút biến hóa nào cả.

Lôi Đình có điểm kinh ngạc, lòng bàn tay phát sáng quang mang, chậm rãi nâng lên cổ ngọc, khiến cho nó bắn ra vạn đạo quang mang.

Trong lúc nhất thời, bên trong Phật đường trở nên rõ ràng rành mạch hơn, cổ ngọc dưới thủ đoạn thúc dục của Lôi Đình, bắn ra ánh sáng mờ, bên trong hồng quang lưu chuyển, tựa như hỗn độn biến hóa, không có bất kỳ một quy luật nào.

Lôi Đình quan sát chốc lát, thu hồi quang hoa, đem cổ ngọc đưa về trong tay Tàn Thiên.

“Vật này có chút huyền diệu, hồng quang bên trong ẩn dấu bí mật, ngươi thử nhìn xem một chút có thể hay không phát hiện điều gì đó”

Tàn Thiên ngưng thần nhìn chăm chú, nhưng chỉ thấy hồng quang lưu chuyển trên cổ ngọc, ngoài ra không nhìn thấy gì khác.

Đem cổ ngọc đặt vào lòng bàn tay, Tàn Thiên nhìn xuyên thấu qua mu bàn tay, cũng không nhìn ra khác thường gì.

Lôi Đình trầm ngâm nói: “Cái này là Ngọc Nhược của Phật môn, ngươi đem nó đặt lên ngực, tĩnh tâm cảm ngộ một chút”

Tàn Thiên y lời, đem cổ ngọc dán lên ngực, còn chưa kịp cố định, Tàn Thiên trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn.

Một khắc kia, Tàn Thiên há mồm muốn nói, nhưng Lôi Đình đột nhiên nhìn lên bầu trời đêm, mắt bắn ra một đạo hàn quang.

“Cắt cổ ngọc đi, phiền toái tới cửa rồi”

Tàn Thiên chấn động, cảm giác hưng phấn trong nháy mắt lạnh tanh, nhanh chóng đem cổ ngọc cắt ở ngực, cũng xác định đã cắt kỹ xong ngọc quan, bình ngọc cùng ngọc châu.

Lúc này, trên bầu trời ngôi miếu đỏ nát hiện vạn đạo ánh sáng mờ, những tiếng khóc nỉ non của âm linh ảm ảm tứ tán, bốn vị cao thủ từ trên trời hạ xuống, quanh mình tản mát ra quang mang long lạnh, đem về âm u của ngôi miếu đỏ nát chiếu sáng lên giống như ban ngày.

Tàn Thiên đứng ở phía sau Lôi Đình, đánh giá bốn vị khách không mời mà đến, trên mặt lộ vẻ cười khở.

Bốn người tới lần này Tàn Thiên điều biết cả, chính là cao thủ trong mười đại phái Khởi Nguyên đại lục.

Vị thứ nhất là Ngọc Kiếm Đồ Long Trầm Tuyết Y của Tiểu Vân Thương Hải, vị thứ hai là Long Mạc Nhất của Ngạo Nguyệt Môn, vị thứ ba là Tây Môn Vũ của Thiên Dao Môn, vị thứ tư chính là Giang Lưu Tự của Tử Hải Minh.

Những người này Tàn Thiên từng gặp qua Tuyết Thiên Linh, đều vì hấn mà đến, vì vậy Tàn Thiên khác sâu trong trí nhớ.

Trong bốn đại cao thủ, Trầm Tuyết Y từng xuất hiện qua tại động phủ Huyết Sát, đã gặp qua Lôi Đình, ba người còn lại thì không nhận ra Lôi Đình.

“Bọn họ đều là cao thủ trong mười đại môn phái đại lục Khởi Nguyên, tất cả đều vì ta mà tới”

Lôi Đình lạnh lùng đứng ở lối vào Phật đường, ánh mắt hờ hững nhìn bốn đại cao thủ, tựa như nhìn bốn khúc gỗ, vẻ mặt không một chút ba động nào.

Giang Lưu Tự nở nụ cười ha ha, nói: “Người thanh niên, vị bên cạnh ngươi là con mồi mà chúng ta coi trọng, muốn cùng chúng ta làm một cuộc giao dịch không, thế nào?”

Lôi Đình ngoảnh mặt làm ngơ, không nói không động.

Tây Môn Vũ cười nhạo, nói: “Tiểu Diện Hồ, người ta đã không để ý đến ngươi kia”

Long Mạc Nhất nhìn Lôi Đình cau mày, nói: “Bộ dáng của tiểu tử này xem là nhân vật tàn nhẫn đây, không dễ đối phó”

Lôi Đình lạnh lùng, lãnh khốc, lộ ra một cổ giết chóc, lấy đạo hạnh của Long Mạc Nhất, tự nhiên chỉ liếc một cái đã nhìn ra Lôi Đình không phải là người dễ trêu vào.

Trầm Tuyết Y từng có kinh nghiệm giao phong qua Lôi Đình, biết người này có thực lực kinh khủng, mặc dù đều cùng là cảnh giới Tạo Hóa, nhưng Lôi Đình tựa hồ có chiến lực cường hãn hơn chúng nhân.

Giang Lưu Tự trợn mắt nhìn Tây Môn Vũ một cái, hừ nói: “Tiểu tử hấn hiện tại không để ý tới ta, chút nữa muốn còn mạng sống còn phải van xin ta đó”

Trầm Tuyết Y trầm ngâm khẽ nói: “Không nên khinh thường, nghe nói hai vị trưởng lão Thiên Kiếm Tông cũng bị bại trong tay hấn, chúng ta trước vậy khôn hấn rồi hãy nói”

Lúc này, trong bầu trời đêm lại xuất hiện mấy đạo quang hoa, hướng bên này phóng tới, nhìn dáng dấp bọn họ đều là vì Tàn Thiên mà đến.

“Bọn họ đang trì hoãn thời gian, chúng ta lập tức rời khỏi nơi này, nếu không bị đám cao thủ ngăn cản, thì khó có thể rời đi”

Tàn Thiên cũng nhìn thấy được quang hoa trong trời đêm, trong lòng biết tình hình có điểm không ổn, thúc dục Lôi Đình mau mau rời đi.

“Không sao, bọn chúng tới không phải là cao thủ gì, không cần phải trốn”

Giọng Lôi Đình rất lạnh lùng, khẩu khí lại cực kỳ cuồng vọng.

Tây Môn Vũ có chút không phục, hừ nói: “Thật cuồng vọng, thế nhưng không đem cao thủ thập đại môn phái chúng ta để trong mắt. Lát nữa, bản thân ta muốn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu bản lĩnh, mà dám tự phụ như thế”

Lời vẫn còn bên trong, trong ngôi miếu đồ nát quang hoa lóe lên, thoáng cái hơn mười vị cao thủ xuất hiện.

Tần Thiên cẩn thận lưu ý từng chút một, những người này phần lớn hẳn không nhận ra, chỉ có Hóa Linh thánh nữ Băng Tâm, Cổ Liệt Chiến Thần Tông là quen mặt mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Ma Thú Đột Hiện

Hơn mười vị cao thủ phân tán các nơi, Trầm Tuyết Y, Long Mạc Nhất, Tây Môn Vũ, Giang Lưu Tự phía sau bốn người đứng mỗi hai người của mình, còn Băng Tâm, Cổ Liệt dẫn theo hai vị cao thủ, tổng cộng cao thủ của mười đại môn phái gồm mười tám vị.

“Giao Tần Thiên ra, chúng ta không làm khó dễ ngươi. Nếu không, đêm nay ngươi đừng mơ tưởng rời khỏi nơi này”

Cổ Liệt trời sanh chính trực, không thích quanh co lòng vòng, mở miệng liền đi thẳng vào vấn đề.

Băng Tâm nhìn Lôi Đình, nhẹ giọng nói: “Chúng ta tạm thời không rõ lai lịch của ngươi, nhưng bất kể là ngươi tới từ nơi nào, ở nơi này là Khởi Nguyên đại lục, trêu chọc thập đại môn phái, ngươi cũng khó thoát thân đó.

Lôi Đình cười lạnh, nói: “Nam tử hán nhất ngôn cửu đỉnh, hẳn ở bên cạnh ta, ta tuyệt đối sẽ không để cho hắn rơi vào trong tay các ngươi”

Giang Lưu Tự mắng: “Gian ngoan mất linh a, tiểu tử ngươi nếu đã thành tâm muốn chết, vậy thì đừng trách chúng ta vô tình”

Đang nói, từ trong gió đêm truyền đến một trận thanh âm trẻ con khóc nỉ non, làm cho mười tám vị cao thủ của thập đại môn phái cảm thấy kinh ngạc.

Tất cả bọn họ đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh, âm linh căn bản không cách nào dám tới gần, nhưng tại sao giờ phút này đám âm linh lại chủ động xuất hiện sinh sự?

Lôi Đình mặt không chút biến hóa, Tần Thiên đầu tiên là cả kinh, nhưng sau đó ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Trong người mình có ngọc quan, những âm linh kia không dám tới gần.

Nhưng những tên cao thủ này không có ngọc quan, nếu là âm linh sinh sự, là có thể phân tán lực chú ý của bọn họ, do đó cho Tần Thiên có cơ hội đào tẩu.

“Hắc ... hắc ...”

Tiếng kêu chói tai đột ngột vang lên, quanh quẩn trên không trung ngôi miếu đồ nát, làm cho người ta có cảm giác bất ổn.

Đồng thời, dưới mặt đất xuất hiện chấn động nho nhỏ, cứ như bên dưới có đồ vật gì đó muốn trồi lên.

Giang Lưu Tự mắng: “Lão tử vào nam ra bắc còn chưa gặp qua quỷ lúc nửa đêm, không nghĩ tới hôm nay gặp được a”

Tây Môn Vũ hừ nói: “Quỷ cái đầu của ngươi, nếu là quỷ thật sự vậy đơn giản rồi, sợ là không phải quỷ”

Đang nói, một trận gió lạnh thổi tới, hàn khí ập người để cho cao thủ toàn trường rung mình một cái.

Trầm Tuyết Y lưu ý tình huống bốn phía một chút, trầm ngâm khẽ nói: “Trong thập đại môn phái, Đông Thắng Huyền Tông là người hiểu rõ nhất thứ này, đáng tiếc hiện tại không có bọn họ ở đây”

Hàn khí quay về, một trận lá rụng cuộn cuộn nổi lên, mặt đất chấn động tăng lên, hợp với tiếng quỷ kêu chói tai dựng thành một loại không khí kinh khủng.

Cổ Liệt hét lớn một tiếng, cả người bay lên trời, quanh thân hỏa diễm lóng lánh, không ngừng khuếch tán ra bốn phía, nháy mắt tạo thành một kết giới liệt hỏa khoảng vài trăm trượng, đem ngôi miếu đồ nát này bao phủ vào bên trong.

“Phòng ngự giao cho ta, các người bắt tiểu tử kia lại đi”

Các cao thủ trao cho nhau ánh mắt, chậm rãi hướng Lôi Đình đi tới gần.

Tần Thiên thăm mắng một tiếng, núp phía sau Lôi Đình, hết sức cật lực ẩn mình.

Lôi Đình đứng ở lối vào Phật đường, trên mặt tuấn tú lãnh ngạo lộ ra vẻ khinh thường.

“Nhiều người như vậy mà cũng sợ a, thập đại môn phái đại lục Khởi Nguyên chỉ hư danh mà thôi”

Long Mạc Nhất giận dữ nói: “Ngông cuồng, đêm nay người nếu có bản lĩnh rời đi nơi này, ta ... ta ...”

Đang nói, cả một vùng đất đột nhiên chấn động, khiến cho mọi người đều lung lay, cắt đứt lời nói của Long Mạc Nhất.

“Đây là ... này ...”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, còn không rõ chuyện gì xảy ra, đột nhiên Cỗ Liệt ở giữa không trung hét lớn một tiếng, hỏa quang cường liệt đột nhiên phóng ra ngoài, nhưng ngay sau đó bị một cỗ lực lượng nhìn không thấy hung hăng đè xuống.

Kêu lên tiếng đau đớn, Cỗ Liệt há mồm phun ra một ngụm máu tươi, cả người trong nháy mắt rơi xuống, lung lay giống như người say rượu vậy.

Hai vị cao thủ Chiến Thần Tông nhanh chóng đỡ lấy Cỗ Liệt, gấp giọng nói: “Đã xảy ra chuyện gì?”

Cỗ Liệt quanh thân hơi thờ kịch liệt, yếu ớt nói: “Nơi này có cỗ quái, mọi người cẩn thận”

Giờ phút này, đại địa bắt đầu lay động, ngôi miếu đỏ nát xóc nảy lung lay, tùy thời sụp đổ.

“Tại sao có thể như vậy, đây rốt cục là tại sao?”

“Âm linh tâm thường có lợi hại như vậy sao?”

“Cẩn thận, mặt đất đang nứt ra”

Kịch liệt chấn động càng lúc càng mãnh liệt, tường rào ngôi miếu đỏ nát bắt đầu vỡ toang, tiếng vang khúc kha khúc khích vang lên trong đêm tối càng thêm chói tai hơn, thật giống như oan hồn đang gào thét vậy.

Âm thanh muôn hướng vang lên, tường rào rốt cục cũng sụp xuống, ngôi miếu này đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng liền chia năm xẻ bảy, ngay cả Phật đường cũng sụp đổ theo.

Lôi Đình đứng nguyên tại chỗ, quanh thân không gió mà bay, mặc cho Phật đường sụp đổ, vẫn đứng yên trong bóng đêm.

Cao thủ lục đại môn phái trực tiếp xuất thủ, đem trọn ngôi miếu san thành bình địa, nhưng kịch liệt chấn động vẫn cứ kéo dài.

Theo tường rào sụp đổ, giếng hoang ở hậu viện lọt vào tầm mắt của mọi người.

Ngoài ra, ở giữa lưng chừng núi của ngôi miếu đỏ nát, âm phong bốn phía từng trận trận, lệ quỷ gào thét, tại trong rừng thỉnh thoảng có quỷ hỏa lóe lên, làm cho người ta tưởng như đặt mình trong địa ngục.

Tần Thiên đứng ở phía sau Lôi Đình, khấn trương nhìn bốn phía, trong rừng ma trơi từng đoàn từng đoàn xuất hiện, một số âm linh lóe lên ánh sáng xanh mượt trộn lẫn trong đám ma trơi, làm cho người ta có loại cảm giác sợ hãi.

Thánh Mẫu Thiên Cung – Băng Tâm sắc mặt biến hóa, trong số hai mươi người này ngoại trừ Tần Thiên ra, tất cả đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh, ai ngờ lại bị âm linh vây ở chỗ này, nói ra tất cả đều có chút xấu hổ mất mặt.

Đám cao thủ còn lại nhìn quanh, âm linh bình thường bọn họ căn bản không sợ hãi, nhưng hiện tại nhiều cao thủ như thế, mà âm linh còn đến gây sự, đây tuyệt đối không đơn giản tí nào.

“Mau nhìn, đó là ... là ... cái gì vậy?”

Tần Thiên đập một phát lên người Lôi Đình, chỉ miệng giếng kinh hô lên.

Mọi người nghe tiếng kêu nhìn lại, chỉ thấy trong giếng toát ra một cỗ khí trắng, ngay sau đó một con quái thú có cánh từ trong miệng giếng toát ra, hình thể to đến kinh người.

Quái thú này tựa như sải lang, lưng mọc hai cánh, giữa đầu lang hiện ra một cỗ hắc khí, không ngừng chuyển động.

Hai mắt quái thú đỏ như máu, ánh mắt hung tàn dữ dần, cả người tản mát ra hơi thở hủy diệt.

Lôi Đình nhìn quái thú, trên mặt lộ ra vẻ lo lắng, tựa hồ nhìn ra được vấn đề gì đó.

Tiểu Văn Thương Hải Trầm Tuyết Y thở nhẹ một tiếng, bật thốt lên: “Này ... này ... có điểm giống ma thú trong truyền thuyết, mà không phải là yêu thú”

Băng Tâm trầm giọng nói: “Ở giữa trán của con thú này có một cổ hắc khí, là tượng trưng cho ma thú. Linh thú cùng yêu thú bình thường tại đỉnh đầu sẽ có linh quang ẩn hiện.

Từ Hải Minh Giang Lưu Tự cả kinh nói: “Ma thú! Tựa hồ chưa từng nghe nói qua, trên Khởi Nguyên đại lục xuất hiện qua ma thú a”

Long Mạc Nhất nói: “Theo bí điển môn ghi lại, ma thú xuất thân từ Ma vực trong cửu đại tinh vực, cũng chính là Ma giới trong truyền thuyết. Trong đại thể giới Khởi Nguyên vốn không có ma thú tồn tại, nhưng từng xuất hiện cao thủ Ma giới. Ma thú này rất có thể do cao thủ Ma giới kia mang đến”

Trầm Tuyết Y nói: “Ma thú Ma giới có thể nhảy giới mà đến, vậy tuyệt đối không đơn giản rồi. Bất quá sao lại gặp nó ở nơi này?”

Điểm này, cao thủ lục đại môn phái cũng không rõ ràng, nhưng trong lòng Tàn Thiên cùng Lôi Đình lại hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Vong Hồn Huyết Ô Và Ma Lang

Ma lang nô giận, ánh mắt âm lãnh lướt qua hai mươi người, hung tàn mà dữ dằn.

"Hắc hắc. . ."

Trong gió đêm, hòa lẫn thanh âm quỷ dị, là một một đạo thân ảnh u ám từ trong rừng bắn ra, đối diện với Ma lang, tạo thành một trận thế tiền giáp hậu kích.

Tàn Thiên nhìn thân ảnh u ám kia, phát hiện dĩ nhiên là một con quạ đen hình thể kinh người, nhẹ nhẹ quơ cánh, nhìn qua có điểm giống như điều nhân.

“Đây là Vong Hồn Huyết Ô, mọi người cẩn thận”

Tây Môn Vũ giọng căm hận nói: “Thật sự đừng phải quý, chỗ tốt không mò đến, ngược lại ...”

Ngao! Ngao! Ngao!

Ám quang chột lóe, Vong Hồn Huyết Ô đồng thời triển khai tiến công, xông vào bên trong đám người.

Ma lang tốc độ kinh người, tựa như lưu quang, nhanh đến mức thời không sụp đổ, tiếng kinh hô thảm thiết vang lên.

Vong Hồn Huyết Ô mở cánh ra, sắc bén như đao, phá vỡ minh quang trong bóng đêm, đưa tới nhiều tiếng kêu sợ hãi.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên đứng cùng chung một chỗ, cũng không nhận được công kích, đó là do Ma lang cùng Vong Hồn Huyết Ô có ý tránh hai người bọn họ.

Tình cảnh của lục đại môn phái có chút không ổn, lúc trước Cổ Liệt đã bị Vong Hồn Huyết Ô gây thương tích, hiện tại nhiều hơn một con Ma lang đi vô ảnh tới vô tung, chỉ một lát đã có bốn vị cao thủ bị trọng thương.

“Mọi người ổn định trận cước, chúng ta liên thủ giết con Ma lang này”

Cao thủ lục đại môn phái nhanh chóng tụ tập lại, tạo thành một trận thế, đem bốn người bị thương bảo vệ ở giữa.

Tàn Thiên thấy một màn như vậy, kéo kéo Lôi Đình, thấp giọng nói: “Chúng ta nhân cơ hội này đi thôi”

Lôi Đình nhìn thoáng qua miệng giếng kia, nhẹ giọng nói: “Trước hừng đông, chúng ta không đi được”

Tàn Thiên nghi hoặc nói: “Tại sao?”

Lôi Đình nói: “Bên dưới còn tồn tại càng kinh khủng hơn”

Sắc mặt Tàn Thiên kinh biến, khẩn trương nhìn miệng giếng kia, bật thốt lên: “Vậy thì hẳn là đi sớm hơn một chút”

Lôi Đình khẽ lắc đầu, thần sắc ngưng trọng nói: “Ban đêm âm khí quá nặng, chúng ta đi không được, phải đến hừng đông”

Giữa không trung, Ma lang lú lo quái kiêu, máu từ trên vết thương lớn nhỏ của Ma lang tràn đầy mùi vị hung tàn.

Ở trên trán Ma lang, ma khí hắc sắc kia lớn thêm không ít, tựa hồ chỉ cần thêm máu là có thể khiến thực lực của nó mạnh hơn.

Vong Hồn Huyết Ô ngao ngao chói tai, đôi cánh màu đen chậm rãi mở ra, biến thành một tấm màn che trời, chống đỡ ánh trắng.

Một khắc kia, Ma lang chợt lóe rồi biến mất.

Khắc sau, cao thủ lục đại môn phái rồi rít rống giận gầm thét, các loại quang hoa lóe lên mà ra, một đạo bóng đen nhàn nhạt du đãng trong khe hở thời không.

“Không được, Ma lang này quá giao hoặc, chúng ta cứ vậy thì không chống được bao lâu, phải nghĩ cách đem nó vây khốn”

“Mặt đất chấn động vẫn còn kéo dài, bên dưới tựa hồ còn tồn tại đáng sợ hơn, chúng ta phải lập tức đưa tin đến các đại môn phái, nghĩ cách đem chúng tiêu diệt”

Băng Tâm đề nghị chiếm được đồng ý của mọi người, cao thủ lục đại môn phái liền đưa tin cho cao thủ bốn phái biết, kết quả phát hiện cả một khu vực này đã bị phong tỏa, ngay cả cách đưa tin cũng không làm được.

“Hông bét, đưa tin bị chặn đứt, chúng ta cùng ngoại giới đã mất đi liên lạc, mọi việc chỉ có thể dựa vào chính mình thôi”

Sắc mặt Long Mạc Nhất lộ vẻ lo lắng, không nghĩ tới chuyện này biến thành như vậy.

Tây Môn Vũ trợn mắt nhìn Tàn Thiên, hừ nói: “Ta nghĩ sao cảm thấy tên tiểu tử này giống như tai tinh vậy, đi tới chỗ nào đều dẫn theo tai họa. Chúng ta theo mong hấn, cho tới bây giờ chưa từng chiếm được tiện nghi nào”

Cổ Liệt nói: “Bây giờ nói những thứ này làm gì, toàn lực phòng ngự là điều quan trọng nhất hiện giờ”

Trên sườn núi, ánh sáng mờ mờ quang thập sắc bị tấm màn đen bao phủ, mười tám vị cao thủ lục đại môn phái tụ tập cùng một chỗ, xây dựng thành một quang giới phòng ngự cực đại.

Bốn phía, ma troi lóng lánh, âm phong phần nộ gào thét, âm linh hư thật không chừng bay tới bay lui trước mắt mọi người, phát ra tiếng cười nhạo chói tai.

Lôi Đình lặng lẽ nhìn, không có chút ý tứ nhúng tay vào.

Tàn Thiên tâm thần bất định sau một hồi lâu mới tĩnh lại, một bên xem cuộc chiến, một bên âm thầm lưu ý tình huống cổ ngọc ở trong ngực.

Trước đây, Lôi Đình bảo Tàn Thiên dán cổ ngọc lên trên ngực, lúc ấy Tàn Thiên liền phát hiện trạng huống, nhưng bởi vì cao thủ lục phái tới nơi, Tàn Thiên tâm thần khẩn trương, không rảnh để chú ý đến nó.

Hiện tại, Tàn Thiên bình tĩnh trở lại, chuyên tâm lưu ý tình huống cổ ngọc, lập tức có phát hiện kinh người.

Toàn thân cổ ngọc trong suốt, bên trong nó hồng quang vẫn lưu chuyển, Tàn Thiên từng cẩn thận nghiên cứu, nhưng không nhìn ra ắt giáp gì cả.

Hiện tại, Tàn Thiên đem cổ ngọc dán tại ngực, dẫn phát phản ứng của Bất tử chi tâm, từ nơi đó hiện lộ ra kỳ dị.

Tàn Thiên hiện tại bằng mắt thường nhìn không thấu cổ ngọc, nhưng tim của hấn có thể cảm ứng được cổ ngọc tồn tại, cũng như hiểu rõ hết thảy trong cổ ngọc.

Bên trong cổ ngọc, hồng quang lưu động kia rất huyền diệu, theo nhịp tim đập của Tàn Thiên, tự động chuyển thành một loại văn tự ngôn ngữ huyền diệu nào đó, tràn vào trong lòng Tàn Thiên, tiếp đến tiến vào não hải của hấn.

Nếu như giờ phút này Tàn Thiên có thể nhìn thấy cổ ngọc mà nói... , hấn sẽ phát hiện ra hồng quang tại bên trong cổ ngọc đang lóng lánh, chuyển thành tự phù, y theo tiết tấu tần số nhất định tiến vào trái tim Tàn Thiên.

Đây là một hiện tượng khó lý giải được, không cách nào giải thích được, nhưng nó chân chính xảy ra.

Trong gió đêm, Ma lang gầm thét, Vong Hồn Huyết Ô quái kiêu, liên tiếp, luân phiên vang vọng, tựa như một khúc ca từ vong, bao phủ trong lòng mỗi người.

Cao thủ lục đại môn phái toàn lực phòng ngự, mặc dù tạm thời chống lại đánh lên của Ma lang, nhưng thời gian dài để duy trì phòng ngự kết giới khổng lồ mà nói, đó cũng là việc rất hao phí tu vi.

Trầm Tuyết Y nhìn Băng Tâm, khẽ nói: “Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, chúng ta huy động tiến công mới được. Thiên Đạo môn cùng Chiến Thần tông đều am hiểu thuật công kích, chúng ta có thể hảo hảo phối hợp với bọn họ”

Băng Tâm nhìn Cổ Liệt cùng Tây Môn Vũ một cái, hỏi: “Các người thấy thế nào?”

Cổ Liệt lúc trước bị thương không nhẹ, hiện giờ thương thế đã tạm thời ổn định.

“Ta tán thành chủ động tiến công, chúng ta đường đường là cao thủ thập đại môn phái, há có thể bị một con yêu thú cùng một đầu ma thú vây khốn sao?”

Tây Môn Vũ hừ nói: “Ta cũng không tin, chúng ta nhiều người như vậy, lại không đối phó được với hai con súc sinh này”

Một bên, Long Mạc Nhất cùng Giang Lưu Tự cũng không có dị nghị gì, cao thủ lục đại môn phái đều nhất trí quyết định, lựa chọn tiến công.

Nghĩ đến an toàn cho đám người bị thương, cao thủ lục đại môn phái phân ra một nhóm người tổ chức phòng ngự, một bộ phận khác triển khai công kích.

Băng Tâm có ngoại hiệu là Hòa Linh thánh nữ, tu luyện pháp quyết chí dương chí cương, lo việc phòng ngự.

Cổ Liệt, Tây Môn Vũ, Long Mạc Nhất, Trầm Tuyết Y bốn người chịu trách nhiệm công kích, Giang Lưu Tự hiệp trợ Băng Tâm triển khai phòng ngự.

Sau khi quyết định chủ ý, Cổ Liệt cùng Trầm Tuyết Y hợp thành một chỗ, mục tiêu là Ma lang.

Long Mạc Nhất cùng Tây Môn Vũ một tổ, mục tiêu là Vong Hồn Huyết Ô.

Khê quát lên một tiếng, bốn đại cao thủ từ trong phòng ngự phóng ra, hướng Ma lang và Vong Hồn Huyết Ô đánh tới.

“Chiến Kỳ phi dương!”

Cổ Liệt xuất thủ chính là tuyệt chiêu, hòa vân từ trong chiến kỳ bay ra, hóa thành một huyết kỳ che khuất cả bầu trời, ngưng tụ ra trọng áp cường đại, hướng Ma lang phóng đi.

Trầm Tuyết Y linh hoạt kỳ ảo, trên đỉnh đầu ngọc kiếm quay cuồng, vô số kiếm khí tràn ngập trời cao, hội tụ bên ngoài thân thể nàng, tạo thành một quang liên dài hẹp, tiến thêm một bước diễn biến thành một quang lưới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Thiên Dao Cứu Chuyển

Cổ Liệt đánh chính diện, Trầm Tuyết Y hiệp trợ đánh bên cạnh, hai người phối hợp ăn ý, lập tức khóa chặt Ma lang.

Gầm thét một tiếng, toàn thân Ma lang nổi lên quang ô, huy vũ móng vuốt như sói, phối hợp với tốc độ cực nhanh của nó, dễ dàng xé rách quang lưới của Trầm Tuyết Y, móng vuốt trực tiếp đánh bay chiến kỳ Cổ Liệt, thực lực cực kỳ cường đại.

“Chiến Thần vô cương!”

Tiếng rống to vang tận trời xanh, hỏa diễm vờn quanh thân Cổ Liệt, tựa như chiến thần vậy, một quyền hướng Ma lang đập tới.

“Ngọc Kiếm Đồ Long!”

Trầm Tuyết Y xoay người bay lên, ngọc kiếm chia lên trời, mũi chân đứng trên chuôi kiếm, giữa không trung xoay tròn một vòng, sau đó xẹt ra như điện, hóa thành một đạo lưu quang, thời gian giống như ngưng hẳn.

Ma lang cảm tức Cổ Liệt, một quyền kia khiến nó cảm giác được uy hiếp đến nó.

Gầm thét một tiếng, hắc quang toàn thân Ma lang lóng lánh thêm, hắc quang giống như vũ bão hướng Cổ Liệt phóng đi.

Quang hoa đỏ ngầu hội tụ lại trên nắm tay Cổ Liệt, khí phách không úy kỵ, vô kiên bất tòng, hung hăng đánh Ma lang đang vọt tới.

Một khắc kia, Ma lang há mồm nhe răng nanh, phụp một tiếng cắt đứt bàn tay Cổ Liệt, nhưng lại bị lực lượng vô cương của chiến thần bắn ngược trở về.

Thân thể Ma lang chắc chắn, mặc dù bị trúng một quyền của Cổ Liệt, nhưng cũng không tổn thương gì.

Lúc này, công kích Trầm Tuyết Y chợt lóe rồi biến mất, tựa như thiên ngoại phi tiên, trong nháy mắt xuyên thủng thân thể Ma lang.

"Ngao. . . A. . ."

Ma lang phát ra một tiếng rống giận thảm thiết, thân thể cường hãn bị kiếm khí xâm nhập, khiến nó bị thương nặng.

Cổ Liệt nổi giận gầm lên một tiếng, tay phải tràn đầy máu tươi, nơi cổ tay bị đứt huyết nhục ngọ nguậy, đang nhanh nhóng khép lại.

Đây là cao thủ tu luyện tới cảnh giới Tạo Hóa, mới có lực hồi phục đứt tay đứt chân.

Tần Thiên vừa lúc nhìn thấy một màn này, trên mặt thanh tú tuấn lãng lộ vẻ khiếp sợ, tu luyện đã mang đến cho hắn quá nhiều lực hấp dẫn.

“Long Lân nghịch trảm”

Vừa sải bước ra, quanh thân Tây Môn Vũ khí phách tung bay, ánh mắt sáng như đao, vững vàng khóa chặt Vong Hồn Huyết Ô, phát tay phóng ra một đao.

Chiêu Long Lân nghịch trảm này chính là Hồi Toàn đao pháp, làm cho người ta khó lòng phòng bị, là tuyệt chiêu của Thiên Dao môn.

Long Mạc Nhất bay lên trời, quanh thân nguyệt hoa bao phủ, nhanh chóng ngưng tụ thành Luân nguyệt minh, bắn ra quang mang nhu hòa.

Ánh trăng treo trên cao, bầu trời hắc ám xuất hiện một chút biến hóa, một loại từ trường nguyệt hoa được sinh ra, từ từ kiềm chế Vong Hồn Huyết Ô.

Trong hư không, một quang ba trong suốt như nước, từ từ nhô lên, hướng Vong Hồn Huyết Ô dừng mãnh lao tới.

Kêu lên một tiếng, từ trong miệng Vong Hồn Huyết Ô phát ra thiên âm chấn trời cao, trong nháy mắt xé rách quang ba trong suốt kia.

Đồng thời, Vong Hồn Huyết Ô mở ra hai cánh, bay lên cao, hóa thành một ô quang, đao cương đao quay trở về rất nhanh.

“Thiên Dao vạn tượng!”

Tây Môn Vũ hồng quang quán toàn thân, cương đao vụt bay hóa thành những đoàn mây tía, nhanh chóng trải rộng khắp bầu trời đêm, đến mức màn đêm biến mất, đao mang gét thảo.

Vong Hồn Huyết Ô hú lên một tiếng quái dị, thân thể co lại thành một cục, sau đó đột nhiên bùng ra, vô tận hắc ám bộc phát ra, lông chim bay đầy trời, thiên địa ô trọc, quang mang hủ hóa, hắc ám dâng cao.

Thân thể Tây Môn Vũ thoáng một cái, nhưng sau đó ngửa mặt lên trời huyết sáo một tiếng, quanh người hắn vô số hỏa diễm hùng hực thiêu đốt, bắn ra vạn đạo quang mang.

Hai tay mở ra, Tây Môn Vũ thôi động hỏa diễm bên ngoài thân lan tỏa ra khắp nơi, chuẩn bị thi triển ra Không gian lĩnh vực, phát hiện hỏa diễm khuếch tán đến trình độ nhất định mới dừng lại, Không gian lĩnh vực căn bản là không thi triển được.

“Cẩn thận, không gian nơi này đã bị phong tỏa, không cách nào thi triển công kích Không gian lĩnh vực”

Long Mạc Nhất nói: “Cái này ta cảm ứng được, để ta thử nhìn một chút xem có thể phá vỡ không gian hạn chế hay không”

Hai tay để trước ngực kết một ấn, Long Mạc Nhất thúc giục Luân Minh Nguyệt chậm rãi nâng lên, cố gắng phá tan hắc ám.

Minh nguyệt bắn ra vạn đạo quang mang, va chạm lên hắc ám, mỗi lần tiến một tấc, cũng nặng như Thái Sơn, áp Long Mạc Nhất cơ hồ thờ không nổi.

“Đừng hy vọng nữa, tối nay các ngươi ai cũng đều khó thoát”

Vong Hồn Huyết Ô đột nhiên mở miệng, mùi vị tràn đầy âm trầm cùng tà ác.

Tây Môn Vũ cá giận nói: “Cuồng vọng, nhìn một đao ta bỏ ngươi như thế nào đây, Liệt Thiên Dao!”

Lăng không vừa chuyển, hỏa diễm quanh thân Tây Môn Vũ nhanh chóng hội tụ, trong nháy mắt hóa thành một quang đao cực to, dài khoảng trăm trượng, nhắm ngay cái đầu Vong Hồn Huyết Ô mà đánh xuống.

Bên ngoài quang đao cực đại này xuất hiện sóng gọn kỳ dị, đó là một loại đao văn đặc thù, có hiệu quả tăng phúc, đủ để chém hết mọi vật, có uy thế liệt thiên.

Vong Hồn Huyết Ô huy vũ hai cánh, trong nháy mắt biến thân, hóa thành một nam tử vận hắc y, trong miệng phát ra tiếng cuồng tiếu chói tai.

“Vong Hồn tiếu, Tiên Phật đao, Huyết Nhiễm càn khôn ân oán!”

Tiếng cười kinh khủng vang trong bóng đêm biến thành từng đạo quang phủ âm ba, tựa như từng con quạ đen, tràn đầy mùi vị tử vong.

Những quang phủ âm ba này có uy lực khổng lồ, nhanh chóng hội tụ thành một đạo thiểm điện đỏ sậm, đón nhận Liệt Thiên Dao kia của Tây Môn Vũ!

Cường quang chợt lóe, sét đánh hiện ra.

Liệt Thiên Dao bỗng lên trên thiểm điện đỏ sậm kia, trong nháy mắt dẫn phát nổ tung, nhất nhất đem Tây Môn Vũ đánh bay ra xa.

Hắc y nam tử kêu lên một tiếng đau đớn, thoáng chốc khôi phục lại chân thân, nhìn đáng đáp cũng bị thương không nhẹ.

Long Mạc Nhất thôi động Minh Nguyệt từ từ bay lên, cố gắng phá vỡ không gian hạn chế, đáng tiếc lực bất tòng tâm.

Trong bóng đêm, Minh Nguyệt vẫn tỏa sáng lóng lánh, từ từ xuất hiện dấu hiệu vỡ vụn.

Long Mạc Nhất ngửa mặt rống giận một tiếng, kết quả không cải biến được gì, sau cùng Minh Nguyệt bẻ tan tành, Long Mạc Nhất mắt trọng tâm, trực tiếp rơi xuống từ không trung, được cao thủ Ngạo Nguyệt môn tiếp lấy.

Tây Môn Vũ thấy thế, không kịp chữa thương, một bước lao ra, khóa chặt Vong Hồn Huyết Ô đã bị thương, trong miệng phát ra cuồng tiếu rung trời.

Một khắc kia, trong bóng đêm dâng lên một cỗ khí thế dũng cảm cùng bi tráng, dũng cảm tiến tới tràn ngập toàn trường.

Lôi Đình sóng mắt khê nhúc nhích, ánh mắt Tàn Thiên lộ ra cô ưu thương nhân nhật.

Kim quang toàn thân Tây Môn Vũ dâng lên vạn trọng, tựa như Phượng Hoàng dục hóa trùng sinh, tản mát ra một cỗ đại khí cơ, một cỗ khí phách làm cho người ta lạnh lẽo.

“Sư huynh, không nên a!”

Hai vị cao thủ khác của Thiên Dao môn kinh tâm thét lên chói tai, giọng nói tràn đầy bất an cùng kinh hoảng, hiển nhiên là ý thức được cái gì đó.

Tây Môn Vũ cuồng thanh cười to, tựa như Tây Sở bá vương, khí áp sơn hà, không người nào có thể ngăn chặn.

“Thiên Dao cứu chuyên, Ngã Huyết phi dương!”

“Không!... Không nên!”

Nghe thấy tên Thiên Dao cứu chuyên, hai vị cao thủ khác của Thiên Dao môn phát ra tiếng thét tê tâm liệt phế.

Cao thủ năm phái còn lại, tất cả đều sợ hãi kêu lên, hô to là không nên.

Tây Môn Vũ dường như không nghe thấy, quanh thân quang hoa nổ rộ sáng ngời, thật giống như muốn thiêu đốt cả không gian hắc ám.

Vong Hồn Huyết Ô cảm giác được nguy hiểm, lạnh lùng nói: “Vong Hồn khắp huyết, Tà Dương tịch chiếu, Tiên Phật mặt lộ, Anh Hùng nan đào!”

Ô quang chợt lóe, Vong Hồn Huyết Ô tốc độ xoay tròn nhanh hơn, hóa thành một đạo ma vân màu đen, thời khắc biến chuyển hình thái, từ từ ngưng tụ thành một đạo quang tiễn màu đen, nhắm ngay trái tim Tây Môn Vũ mà bắn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Huyết Vũ Trường Khôn Uy Danh Vang

Hỏa diễm đỏ ngầu vờn quanh người Tây Môn Vũ không ngừng toát ra, không ngừng biến hóa, tạo thành chín đạo hào quang, quán quanh bên ngoài thân Tây Môn Vũ.

Theo quang hoa quanh thân Tây Môn Vũ càng lúc càng sáng, chín đạo hào quang kia nhanh chóng biến thành chín quang đạo, sắp xếp theo thứ tự nhất định, từ ngoài cắt vào bên trong cơ thể Tây Môn Vũ.

Một màn này chỉ kéo dài trong chớp lát, nhưng ngay sau quang đạo dung nhập vào bên trong cơ thể Tây Môn Vũ, khiến cho cả người hắn trở nên trong suốt, tựa như huyết ngọc vậy.

Xích quang chợt lóe, đạo cương tràn ngập.

Một thanh cương đao bay ra từ bên trong cơ thể Tây Môn Vũ, trực tiếp phá khai máu huyết của hắn, làm cho máu tươi bị hòa diễm thiêu đốt.

Ngay sau đó, thêm một thanh cương đao nữa bay ra, phá khai vết thương thứ hai, đại lượng máu quay chung quanh hắn, biến thành hỏa diễm hùng hục, phát ra khí thế kinh sợ thiên hạ.

Đao thứ ba, đao thứ tư, ... đao thứ tám, đao thứ chín từng cái đều hiện ra, biến Tây Môn Vũ thành người máu, máu quay chung quanh bị thiêu đốt cơ hồ hầu như không còn, nhưng khí phách trên người hắn lại nhảy lên tới cực hạn.

Khi chín thanh cương đao vờn quanh bên ngoài thân Tây Môn Vũ, quang đao kia bắt đầu xoay tròn, đây mới gọi là Thiên Đao cửu chuyển.

Mỗi một lần xoay tròn, khí thế Tây Môn Vũ liền tăng thêm một tầng, quang mang trên người bắn ra lớn mạnh gấp đôi.

Ngay khi Thiên Đao cửu chuyển hình thành, Tây Môn Vũ tựa như thần vương tại thế, quang mang sáng ngọc xua tan đi hết thảy mọi hắc ám, hư không bắt đầu sụp đổ, thời gian từ từ dừng lại, ngay cả đại địa chấn động kéo dài vào giờ khắc này cũng đột nhiên dừng lại.

Ô quang chợt lóe, từ thần chi tiền hiện ra tại trước mặt Tây Môn Vũ, vừa lúc đón nhận tuyệt diệt nhất đao do Thiên Đao cửu chuyển dung hợp mà thành.

Đến lúc này, Thiên đao chí dương chí cương, chí phách chí cường, gặp phải Từ thần chi tiền chí âm chí nhu, chí tà chí sát, song phương giao nhau một lát liền tạo thành một quang cầu khuếch tán tốc độ cao, nháy mắt che mất Tây Môn Vũ.

Một tiếng vang thật lớn, quang hoa đầy trời bẻ tan tành, khí lưu đáng sợ lấn lướt cả một vùng, chấn cho dãy núi lung lay, đại địa kêu rên, lòng người bi thương.

Tây Môn Vũ đã chết, Từ Thần chi tiền, Tiên Phật nan đào, Anh Hùng mạt lộ.

Vong Hồn Huyết Ô cũng đã chết, Thiên đao cửu chuyển, Ngã Huyết phi dương, chí phách chí cường, không người nào có thể trốn!

Long Mạc Nhất thần sắc thê lương, than thở nói: “Tốt ... tốt ... chỉ là Tây Môn Vũ, Long Mạc Nhất ta sẽ nhớ kỹ người suốt đời!”

Cổ Liệt huyết sáo, nói: “Sinh làm nam nhân như Tây Môn Vũ, huyết vũ trường không uy danh vang!”

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y cũng than nhẹ một tiếng, chỉ có Giang Lưu Tự của Tứ Hải Minh là xem thường, cảm thấy được Tây Môn Vũ là một kẻ ngu.

Lôi Đình thần sắc bình tĩnh, Tàn Thiên cũng sinh lòng kính ý.

“Nam nhân bậc này, mặc dù là địch nhân, nhưng cũng đáng được tôn kính”

Tàn Thiên nói ra lời ấy như đó nổi lòng của những người ở đây, người anh hùng như Tây Môn Vũ, đích xác nhận được tôn kính từ đối thủ.

“Nguy hiểm còn chưa qua đi, mọi người trấn định tinh thần, trước diệt Ma Lang rồi hãy nói”

Trầm Tuyết Y tương đối tỉnh táo, đặt mình trong hiểm cảnh, lấy an toàn là đệ nhất.

Hai vị cao thủ Thiên Đao môn rõ ràng muốn giết Ma lang, lại bị Cổ Liệt giữ lại.

“Cái này giao cho ta đi”

Thương thế Cổ Liệt không nhẹ, nhưng Tây Môn Vũ chết đi làm cho hắn xúc động cực lớn, hắn quyết định giết Ma lang để té điện cho vị anh hùng chết đi.

Ma lang đối với Vong Hồn Huyết Ô chết đi cũng rất tức giận, miệng rống giận gầm thét, quơ quơ móng vuốt sói không ngừng, ánh mắt sắc bén nhìn mọi người.

Cổ Liệt đi ra từ trong đám người kia, Trầm Tuyết Y theo sát không bỏ, nàng không muốn một mình hắn đi mạo hiểm.

Giờ phút này, đại địa lại bắt đầu chấn động, mặt đất bắt đầu toát ra hắc khí, hóa thành từng trận ma phong, số lượng hằng hà sa số.

Những ma phong này tụ hội thành một khối, nhanh chóng chồng lên nhau thành một pho tượng ma thú cao lớn, ba cái đầu dài, bốn chân, tám ngón tay.

Tàn Thiên kinh hô lên: “Đây là đồ quý gì vậy?”

Lôi Đình nói: “Ma thú, phần đông đều không có tên gọi, nhìn bộ dáng của con này không dễ đối phó a”

Ma thú ba đầu cao gần trăm trượng, tựa như một tòa núi nhỏ, làm cho người ta có một loại cảm giác áp bách mãnh liệt.

Giang Lưu Tự sắc mặt xanh mét, chủ trương rời đi lập tức.

“Nơi đây không nên ở lâu, chúng ta hãy nghĩ cách rời đi trước”

Băng Tâm sóng mắt lưu chuyển, trầm giọng nói: “Chỉ sợ là không dễ dàng như vậy, người không thấy bọn người Tàn Thiên vẫn còn lưu lại nơi này, sao không muốn bỏ trốn chứ? Nếu có thể đi được, vậy bọn họ sớm đã lên đi rồi”

Giang Lưu Tự không nói, điều này làm cho hắn khó phân bác lại được.

Long Mạc Nhất nói: “Tình hình trước mắt chúng ta đoán không ra, không nên tùy tiện hành động, hay là trước đem bọn họ gọi về, nghĩ cách kéo dài cho tới hừng đông rồi hãy nói”

Băng Tâm cảm thấy ý hay, lập tức kêu Trần Tuyết Y và Cô Liệt trở về, mọi người cùng nhau phòng ngự.

“Tàn Thiên, hai người các ngươi tới đây đi, chúng ta cùng nhau đối phó với ma trước, còn chuyện gì đó sau này hẳn nói”

Băng Tâm là Thánh nữ của Thiên Mẫu Thiên Cung, là người cao ngạo lạnh lùng, vừa là người làm cho người ta có một loại cảm giác thánh khiết.

“Hào ý tâm lãnh, chúng ta không qua bên đó, tránh cho đến lúc đó tranh đấu nội bộ, tiện nghi cho con ma thú ba đầu này”

Tàn Thiên một ngum cự tuyệt, hẳn cũng không muốn dùng ngọc quan ở trong ngực để bảo vệ những người muốn bắt hắn.

Theo tình huống trước mắt mà xem, Ma lang không có công kích Tàn Thiên cùng Lôi Đình, hiển nhiên là cảm nhận được hơi thở ngọc quan, hoặc là cổ ngọc nên không dám nhích tới gần.

Ma thú ba đầu mặc dù khổng lồ, nhưng cũng không tiến tới gần Tàn Thiên, nói vậy nó sợ chính là loại hơi thở này.

Trên mặt đất, hắc khí dày đặc, chỉ có chung quanh Tàn Thiên và Lôi Đình là không có, mà cao thủ lục đại môn phái lại không quá để ý, cho là lực phòng ngự của Lôi Đình, lại không biết huyền ảo nằm ở trên người Tàn Thiên.

Ma lang cùng ma thú ba đầu giận dữ hét lên, song song hướng cao thủ lục đại môn phái phóng đi, triển khai công kích bén nhọn.

Ma thú ba đầu với hình thể khổng lồ, một cước đã phá đi kết giới do cao thủ lục đại môn phái bố trí, lúc này đang ép tới khiến kết giới không ngừng co rút lại.

Cao thủ lục đại môn phái nhanh chóng gia tăng phòng ngự, chậm rãi tạo ra phòng ngự kết giới, chống lại chèn ép của ma thú ba đầu.

Ma lang ở bên ngoài quang giới đầu đá lung tung, móng vuốt sói bắn ra từng đạo quang hoa màu đen, sắc bén như bảo đao, lần lượt phá vỡ phòng ngự kết giới, rồi lại lần lượt bị đánh văng ra.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên đứng một bên xem cuộc chiến, hơi có mấy phần nhàn nhã như đi dạo.

Giang Lưu Tự mắng: “Đáng chết, hai ma thú này sao lại không công kích hai tên tiểu tử kia chứ, sao lại công kích điên cuồng đến chúng ta”

Long Mạc Nhất nghi ngờ nói: “Đúng vậy a, chúng ta đông người thế mạnh, khó đối phó, còn bọn họ ít người lực mỏng, vì sao ma thú có khuynh hướng tìm tới chúng ta nhỉ?”

Cô Liệt một đầu đầy lửa giận, hừ nói: “Quý mới biết tại sao”

Trên Khôi Nguyên đại lục, thập đại môn phái cường đại ra sao, cho tới bây giờ đều là người quơ tay múa chân, ngang ngược, ai nê tối hôm nay lại bị hai con ma thú vậy khốn, quả thực là vô cùng nhục nhã.

Tàn Thiên nhìn thấy sắc mặt lo lắng của đám cao thủ lục đại môn phái kia, không nhịn được cười nói: “Thật là cảnh đẹp ý vui nha, làm cho người ta vô cùng vui sướng đây”

Lôi Đình không nói, vẫn duy trì vẻ lạnh lùng, làm người ta nhìn không thấu.

Hình thể Ma lang không thể so sánh với ma thú ba đầu, nhưng móng vuốt sói sắc bén lại có thể làm cho phòng ngự do lục đại môn phái bố trí lần lượt nở hoa, khiến cho bọn họ không ngừng tiêu hao tu vi, một lần nữa định hình phòng ngự.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Cửu Huyền Tâm Pháp

Ma thú ba đầu mượn ưu thế hình thể, lần lượt thi triển tạo thành áp lực rất lớn đến cao thủ lục đại môn phái.

Tần Thiên nhất tâm nhị dụng, mặt hiện ý cười, tần số tim đập hết sức cổ quái, cổ ngọc ở ngực khẽ loáng loáng, vô số văn tự hiện ra tại trong đầu Tần Thiên.

Cẩn thận đọc, Tần Thiên liền biết được một cái bí mật kinh người, trong cổ ngọc này thể nhưng ghi lại một phương pháp tu luyện huyền diệu tuyệt luân.

Từ tình huống Tần Thiên nắm giữ mới có thể biết được, cổ ngọc này tới từ Phật giới xa xôi, ở vô số năm tháng trước kia, là vật tùy thân của một vị đại năng Phật giới.

Thái cổ vũ trụ có cửu đại tinh vực, mỗi một cái tinh vực là một đại thể giới, mà Phật giới là ở vị trí tinh vực Tây Thiên, vừa lúc ở phía Tây của đại thể giới Khởi Nguyên.

Vị Phật giới đại năng năm đó công tham tạo hóa, một người đi khắp cửu đại tinh vực thái cổ vũ trụ, cuối cùng đi tới Khởi Nguyên đại thể giới, cũng tiến vào trung tâm đại lục Khởi Nguyên – Vân Châu.

Vị đại năng Phật giới đi khắp thái cổ vũ trụ, xem qua một vài Khởi Nguyên chi đạo cùng Tạo Hóa thuật, cuối cùng đem Khởi Nguyên chi đạo và Tạo Hóa thuật của Khởi Nguyên đại thể giới, Huyền Hoàng đại thể giới cùng Phật giới kết hợp với nhau, sáng tạo ra một phương pháp độc đáo dung hợp chi đạo của ba đại tinh vực.

Trong cổ ngọc ghi lại, loại phương pháp đặc biệt này đem Phật, Đạo, Khởi Nguyên hòa hợp thành một, là một phương pháp tu luyện độc nhất.

Vân Châu - Khởi Nguyên đại thể giới là trung ương thái cổ vũ trụ cửu đại tinh vực, Phật giới nằm ở phía Tây, Huyền Hoàng đại thể giới nằm phía Đông, ba đại tinh vực gắn kết thành một đạo, vừa lúc vượt qua giới tuyến phân cách, hàm chứa huyền diệu không thể tả nổi.

Vị đại năng Phật giới đi khắp thái cổ vũ trụ, xem duyệt qua vô số tu luyện chi đạo, ngộ ra một đạo lý.

Rất nhiều Khởi Nguyên chi đạo cũng có thể kết hợp hai hai, hoặc là nhiều loại kết hợp với nhau, càng ngày càng thêm hoàn thiện, càng có thêm phương pháp tu luyện hoàn mỹ.

Dĩ nhiên, loại pháp quyết sau khi dung hợp này tu luyện khó khăn hơn rất nhiều, không thích hợp cho người bình thường.

Tu luyện thái cổ vũ trụ phân chia thành Khởi Nguyên chi đạo, Tạo Hóa thuật, Bất Diệt thần thông, Trường Sinh tiên thuật.

Trong đó, thần thông giả là đem nhiều loại Tạo Hóa thuật dung hợp làm một, diễn sinh thành Thần thông.

Tiên thuật là do vô số thần thông dung hợp mà thành, uy lực lớn đến kinh người.

Từ điểm này có thể biết được, tu luyện giả từ giản đơn tiến vào phức tạp, từ dễ đến khó.

Trước, tu luyện Khởi Nguyên chi đạo, sau đó là Tạo Hóa thuật, đợi sau khi đạt đến cảnh giới nhất định, mới kiêm tu nhiều loại Tạo Hóa thuật, để tu luyện thành Thần thông.

Vị đại năng Phật giới thu thập rộng rãi từng nhà, hội đủ Khởi Nguyên chi đạo, Tạo Hóa thuật của ba đại tinh vực để sáng lập nên một loại phương pháp tu luyện mới, nghe qua thật là tốt, nhưng khó khăn trong tu luyện tuyệt đối vượt quá tưởng tượng.

Đây là phương pháp tu luyện cao hơn Khởi Nguyên chi đạo, không có thiên tư tuyệt hảo, không có ý chí ngoan cường cộng với vận khí nhất định, là không thể nào tu luyện thành.

Phương pháp mà vị đại năng Phật giới sáng tạo ra được gọi là Cửu Huyền, nghe có vẻ cổ quái, nhưng thâm ảo huyền diệu.

Cửu Huyền chi pháp được dung hợp từ Khởi Nguyên chi đạo, Tạo Hóa thuật, có thể cung cấp cho tu luyện giả cảnh giới Khởi Nguyên và Tạo Hóa.

Đợi đến khi tu luyện tới cảnh giới Bất Diệt, khi đó căn cơ đã vững chắc, vô luận tu luyện gì cũng rất dễ dàng.

Đây là điểm ghi lại trong Cửu Huyền, trừ cái đó ra, trong cổ ngọc có ghi lại một ít chuyện về vị đại năng Phật giới kia.

Vị ấy tới Vân Châu là để tìm kiếm một vật, cụ thể là cái gì, trong cổ ngọc cũng không ghi lại.

Ngược lại, ở bên dưới ngôi miếu đồ nát này, dùng một pho tượng để trấn áp một cổ Ma có cảnh giới Bất Diệt, đã không biết trải qua bao nhiêu năm tháng rồi.

Trong cổ ngọc ghi lại, trấn áp qua nhiều năm tháng sẽ làm cho tu vi của vị cổ Ma kia giảm mạnh.

Từ cảnh giới Bất Diệt rơi xuống Tạo Hóa cảnh, nhưng không cách nào tiêu diệt được.

Nhưng, nếu vị cổ Ma kia thoát khỏi, sẽ từ từ khôi phục đến thực lực như ban đầu, đến lúc đó muốn tiêu diệt nó, tất nhiên là không dễ dàng gì.

Vị cổ Ma kia là một con Viên Ma, đến từ Ma giới, gặp vị đại năng Phật giới kia, coi như vận khí không được tốt lắm, bị trấn áp ở chỗ này đã không biết qua bao năm tháng.

Trong cổ ngọc cũng không ghi rõ vị đại năng Phật giới kia cuối cùng đi về hướng nào, cũng không có ghi lại tin tức liên quan đến ngọc quan, vèn vèn chỉ ghi lại đầy đủ tâm pháp Cửu Huyền mà thôi.

Tần Thiên sau khi biết tiền căn hậu quả, liền bắt đầu thật tâm đọc tâm pháp Cửu Huyền, cảm giác rất huyền diệu, nhưng không thâm ảo như hấn tướng tượng.

Dù sao đây là phương pháp tu luyện trụ cột, từ đơn giản tiến đến phức tạp, từ dễ đến khó, tăng tầng lên cao.

Cửu Huyền tâm pháp chia làm hai phần, một cho cảnh giới Khởi Nguyên, một cho cảnh giới Tạo Hóa.

Khởi Nguyên cảnh chia làm chín cấp độ: đầu tiên là Trúc Cơ, thứ hai là Khí Biến, ... Tần Thiên nhìn một lát, cũng coi không quá phức tạp.

Nhưng tâm pháp tu luyện phía sau thì càng lúc càng sâu, muốn tu được phải hao hao lĩnh hội.

Tần số nhịp đập trái tim của hấn vẫn luôn luôn duy trì, những văn tự khi quay cuồng trong đầu hấn liền biến thành một loại ký ức, không lâu sau đã hoàn toàn ghi ngó tâm pháp Cửu Huyền.

Lúc này, trái tim Tần Thiên đã khôi phục tần số đập trở lại bình thường, còn hồng quang lưu động tại bên trong cổ ngọc ở ngực hấn thì hoàn toàn biến mất, trở nên trong suốt lạ thường, biến thành xanh lục.

Tần Thiên có điều phát hiện, lặng lẽ lấy cổ ngọc ra xem, quả thật là như thế.

Tâm pháp Cửu Huyền đã hoàn toàn ghi nhớ ở trong đầu, Tần Thiên cũng không lo lắng bị người khác cướp đi.

Ma lang cùng ma thú ba đầu đang không ngừng công kích, cao thủ lục đại môn phái thì toàn lực phòng ngự, song phương lâm vào tình huống giằng co.

Tần Thiên ở một bên quan sát, một bên âm thầm nghiên cứu bộ phận Trúc Cơ trong tâm pháp Cửu Huyền, tính toán thử một chút, nhìn xem có thể tu luyện hay không.

Tần Thiên với thể chất đặc thù, có Bất tử chi tâm, có thái cô bát diệt thể, hơn nữa dung hợp Thất thái Thánh huyết, trong huyết mạch chảy xuôi ả chứa linh khí tiên tuyền thạch nhũ, lại phục dụng qua Thủy Ngọc Quả, rất nhiều tinh hoa sớm đã dung hợp cùng chung một chỗ.

Dĩ vãng, Tần Thiên không hiểu được phương pháp tu luyện, không cách nào phán đoán được trạng huống của thân thể mình.

Hôm nay, Cửu Huyền tâm pháp mặc dù thâm ảo, nhưng hấn từ từ nghiên cứu, từ từ lĩnh hội, cũng có thu hoạch chút đỉnh.

Lôi Đình một mực quan sát tình huống ma thú ba đầu, phân tích thực lực của nó, phát hiện ra trên người nó hiện lên ma vân đặc thù, đây là ma thú bẩm sinh, là nguyên nhân chủ yếu khác biệt với yêu thú.

Yêu thú xảo trá, ma thú thị huyết, hai người bọn chúng ai dài ai ngắn, ai mạnh ai yếu đều không ai phân biệt xác định được.

Ở trong đại thế giới Khởi Nguyên, yêu thú là tồn tại rất thường gặp, nhưng ma thú lại rất khó gặp, rất nhiều người đối với ma thú cũng không hiểu rõ ràng lắm.

Giờ phút này, hắc khí toát ra từ mặt đất đã từ từ chuyển thành màu đỏ sậm, giống như huyết vụ vậy, tràn đầy ma tính.

Lôi Đình hơi nhũ mày, nhìn sắc trời một chút, sao trên trời đã sớm không thấy, hiện tại bị một màn hắc ám bao phủ.

Mặt đất, huyết vụ nồng đậm dần dần biến thành giọt máu, nhiễm đỏ cả đại địa.

Máu nhuộm đại địa, ma khí hội tụ, hơi thở yêu dị tràn ngập thiên địa, làm cho người ta có một loại cảm giác cực độ không tốt.

Lôi Đình trên mặt lạnh lùng lộ vẻ ngưng trọng, mà trong kết giới cao thủ lục đại môn phái cũng có điều phát hiện, bởi vì Ma lang cùng ma thú ba đầu đang phát ra công kích càng thêm mãnh liệt, tựa như sôi ruột.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ma Thú Phân Thân

Đột nhiên, trên mặt đất huyết quang chọi lóe, một đạo ma văn bằng máu tự động hiện lên, hóa thành một đạo thiểm điện màu đỏ sậm, vừa lúc bỏ lên trên phòng ngự kết giới do cao thủ lục đại môn phái thiết lập ra.

Huyết quang lóe lên, kết giới bề tan tành.

Thiểm điện màu đỏ sậm vô kiên bất tồi, dễ dàng phá vỡ phòng ngự của lục đại môn phái.

Đến lúc này, tiếng kinh hô reo hò không dứt vang bên tai, trong kết giới mười bảy vị cao thủ đồng tâm hiệp lực, nhanh chóng tổ chức phòng ngự mới.

Ma lang gầm thét lên một tiếng, thừa dịp kết giới đã hoàn toàn bề tan, liền hóa thành một đạo quang mang đỏ sậm, nháy mắt xuất hiện bên cạnh mười bảy vị cao thủ.

“Cẩn thận, Ma lang tiến vào rồi, a ... ghê tởm ... mau mau giết hần!”

Tiếng kinh hô thảm thiết vang lên, Ma lang như đạo lưu quang, triển khai đánh lên tàn bạo hung ác.

Cùng thời khắc đó, ma thú ba đầu nhảy lên trên, ngay sau đó thân thể khổng lồ tựa như ngọn Thái sơn, hướng cao thủ đè xuống, hung hăng đụng vào kết giới phòng ngự vừa mới tạo ra, chấn cho thân thể mọi người lay động, miệng phun ra máu tươi.

Hai con ma thú trong ứng ngoài hợp, để cho cao thủ lục đại môn phái loạn trong giặc ngoài, trong lúc nhất thời luống cuống tay chân, vừa muốn chống lại ma thú ba đầu, lại muốn đuổi Ma lang, tình huống hết sức không ổn.

“Cẩn thận, tránh mau! A... ta ... giết người!”

Thanh âm rống giận bắt chọt vang lên, nương theo đó là hai tiếng kêu thê thảm, hai vị cao thủ chết dưới ma trảo của Ma lang, máu nhuộm trường không.

Băng Tâm sắc mặt xanh mét, khẽ kêu lên: “Huyền Hòa tọa linh!”

Quanh thân hỏa diễm nhanh chóng thất lại, hóa thành từng hỏa diễm tinh linh, ngưng tụ thành một bàn tay đỏ ngầu, hướng Ma lang chụp tới.

Đây là Linh Hòa chi căn mà Băng Tâm tu luyện nên, là bằng vào tuyệt chiêu này mới thu được danh hiệu Hòa Linh thánh nữ, ở bên trong Thiên Mẫu Thánh Cung lộ tài năng.

Linh Hòa có linh trí, hỏa bình thường sao có thể sánh bằng, một kia khóa người, sẽ không chết không thôi.

Giờ phút này, Băng Tâm giận dữ bộc phát, một lòng nghĩ muốn tiêu diệt Ma lang, hóa giải nguy cơ trước mắt.

Ma lang kêu lên một tiếng rờ rờ, thân tựa như lưu quang, di động tốc độ cao giữa chúng cao thủ, huy vũ móng vuốt sói, hư không rung chuyển, tràn đầy mùi vị hung tàn cùng kinh khủng.

Mới vừa rồi đánh lên, Ma lang thừa dịp loạn đánh chết hai vị cao thủ, móng vuốt sói xé nát thân thể bọn họ, đại lượng máu tươi rơi xuống trên mặt đất, nháy mắt bị hút khô sạch sẽ.

Kể cả huyết nhục rơi xuống cũng bị đại địa cắn nuốt.

Máu tươi của hai vị cao thủ vốn đại địa chấn động khiến cho hơi an tĩnh lại một chút, nhưng sau đó chấn động càng thêm kịch liệt hơn giống như lũ quét vậy, tựa như muốn xé rách cả đại địa, xông lên tận trời.

Trầm Tuyết Y cảm thấy được không ổn, lớn tiếng nói: “Cẩn thận, ma vật bên dưới mặt đất đang có nhu cầu cấp bách máu tươi để tắm rửa, Ma lang và ma thú ba đầu này sở dĩ công kích chúng ta, hơn phân nửa chính là muốn giết sạch chúng, dùng huyết nhục của chúng ta làm dụ ma vật dưới đất, mọi người không nên khinh thường!”

Giang Lưu Tự là lão thành tinh, kiến thức rộng rãi, mắng: “Ma thú thị huyết, một khi dính phải máu tươi sẽ ma hóa, càng trở nên hung ác tàn bạo hơn, chúng ta phải lập tức rời đi nơi này thôi!”

Băng Tâm phát ra Huyền Hòa tọa linh, giờ phút này đã khóa Ma lang, bàn tay màu đỏ kia như thần binh tàn sát ma, dù cho Ma lang có tránh né như thế nào, nó thủy chung theo không bỏ, làm cho Ma lang cuồng giận gầm thét, lại vừa không có cách nào cả.

Bàn tay kia linh quang chớp động, chính cái linh quang yếu ớt này khiến cho Ma lang cảm thấy sợ, rống một tiếng phóng lên trời.

Đuổi Ma lang, mười bảy vị cao thủ nhanh chóng triển khai phòng ngự, tạo thành một cái kết giới phong bế, cùng chống lại công kích của ma thú ba đầu.

Mặt đất, huyết dịch bắt đầu tràn ra, huyết vụ phát ra càng thêm nồng, nơi này đã biến thành ma địa, tàn sát tà ác không nói nên lời.

Băng Tâm thu hồn bàn tay, ánh mắt âm trầm nhìn tình huống bên ngoài kết giới, trên mặt đất máu tươi không ngừng toát ra, tựa như bản thân mình đang ở trong địa ngục, làm cho tâm lý người ta càng thêm áp lực.

Cổ Liệt thờ hồn hèn, mắng: “Lão tử chinh chiến cả đời, lại chưa bao giờ gặp qua chuyện tà môn như thế này, rốt cuộc bên dưới mặt đất cất giấu đồ vật

gì, sao lại có thực lực đáng sợ như thế?”

Long Mạc Nhất cười khổ nói: “Thường ngày thấy nhiều yêu thú, nhưng ma thú lại là lần đầu tiên gặp phải. Cảm giác ma thú này so với yêu thú lại hung tàn hơn nhiều”

Trầm Tuyết Y nhìn Băng Tâm, hỏi: “Người có ý kiến gì không?”

Băng Tâm trầm ngâm nói: “Ta đã từng nghe các trưởng lão nói qua, trong Khởi Nguyên đại thế giới rất khó gặp cao thủ Ma giới, hoặc là ma thú, khi nào nhìn thấy được, tất không tầm thường. Gần ngàn năm nay, ở Khởi Nguyên đại lục cũng chưa từng nghe ai nói qua đã gặp ma vật, không nghĩ tới lại chúng ta đụng phải a”

Giang Lưu Tự hừ nói: “Thật là xui xẻo, mới một canh giờ thôi mà chúng ta đã chết đi ba vị cao thủ. Cứ theo đà này, không biết còn bao nhiêu người phải chết ở chỗ này nữa”

Cổ Liệt mắng: “Câm miệng, người đừng vội làm dao động lòng quân, ta cũng không tin hai con ma thú kia có thể làm gì chúng ta, chỉ cần chúng ta cẩn thận phòng ngự, bằng vào thực lực của chúng căn bản không thể gây tổn thương gì cho chúng ta”

Theo tình huống trước mắt mà xem, hai con ma thú kia mặc dù bắt phạm, nhưng thực lực cũng chỉ là Tạo Hóa cảnh mà thôi.

Tất cả cao thủ lục đại môn phái đều có cảnh giới Tạo Hóa, mặc dù phần lớn tu luyện đến cảnh giới Thiên Nhân cùng Vạn Tượng, nhưng chỉ cần cẩn thận, đồng tâm hiệp lực, vậy bảo vệ tính mạng hẳn là không thành vấn đề.

Cộng thêm Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Long Mạc Nhất, Cổ Liệt, Giang Lưu Tự năm người liên thủ, hai con ma thú kia căn bản cũng không làm gì được bọn họ.

Lúc này, bên ngoài kết giới, dưới ánh sáng chiếu trong phạm vi nhất định, huyết vụ bắt đầu xoay tròn, máu tươi bắt đầu phun tung tóe, tình huống càng trở nên quỷ dị hơn.

Cao thủ lục đại môn phái tâm thần không yên, Lôi Đình sắc mặt âm trầm hẳn, chỉ có Tàn Thiên là không nói một lời nào, đó là bởi vì hắn đang toàn tâm toàn ý nghiên cứu tâm pháp Cửu Huyền, mà quên đi cảnh sắc trước mắt.

Vốn, Tàn Thiên nhất tâm nhị dụng, một bên xem cuộc chiến, một bên lĩnh ngộ tinh túy tâm pháp Cửu Huyền.

Nhưng, bởi vì hắn chẳng tiếp xúc qua bao giờ đối với tu luyện, rất nhiều kiến thức trụ cột cũng không có, vì vậy cho dù phương pháp tu luyện đơn giản nhất, cũng cần hao tổn đại lượng tinh lực.

Tàn Thiên có thể chất đặc thù, nhưng dù sao hắn chỉ là người bình thường, ở phương diện thiên tư cùng ngộ tính, cũng không chiếm ưu thế gì, ngược lại bởi vì không có người dạy bảo, học tập đúng là không thể so sánh với đệ tử bình thường của các môn phái kém hơn một chút.

Bốn phía chung quanh Tàn Thiên cùng Lôi Đình, trong phạm vi hai trượng huyết vụ và máu tươi không tràn đến, nhưng chấn động mãnh liệt thì luôn luôn kéo dài.

Giờ phút này, cấp độ chấn động bắt đầu gia tăng, đại địa biến thành màu đỏ máu, những máu tươi bắn tung tóe liên xoay tròn ở giữa không trung, giao hội lẫn nhau ở cùng một chỗ, tạo thành một pho tượng toàn thân máu đỏ, quanh thân huyết nhân hiện lên dày đặc ma văn màu đen.

Huyết nhân này thân cao ba trượng, mặt mũi dữ tợn, tựa như một con viên hầu, mỏ thô dày, hơi thở tàn bạo.

Ma văn trên thân huyết nhân đang ngưng tụ lại, liên tục hút lấy máu tươi bên dưới mặt đất, một cỗ ma sát khi nhanh chóng kéo lên, thật giống như muốn xé rách trời cao.

“Cẩn thận, ma vật hiện thân”

Băng Tâm sắc mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: “Đây không phải chân thân ma vật, hẳn là một cái phân thân, thế nhưng tàn ra hơi thở kinh khủng. Chân thân của nó hẳn là bị trấn áp bên dưới mặt đất, không hoàn toàn phá vỡ phong ấn”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Trúc Cơ Tam Đoạn

Trầm Tuyết Y khổ sở nói: “Chỉ vèn vèn một cái phân thân thôi mà đã làm ra động tĩnh lớn như vậy, nếu chân thân xuất hiện, vậy chẳng phải địa liệt son

băng sao?”

Lôi Đình nhìn ma văn trên người huyết nhân, từng đạo từng đạo thay đổi liên tục, tạo thành một loại ‘Thế’ huyền diệu phức tạp, từ từ bao trùm toàn thân của nó.

Mỗi một đạo ma văn hàm chứa một phần ma lực, tầng tầng chồng lên nhau, uy lực tuyệt luân.

Một khi ma văn hoàn thành, thực lực của huyết nhân chắc chắn sẽ nhảy lên một mức độ kinh người.

Tần Thiên nhân thân khẽ nhúc nhích, từ trong trầm tư thức tỉnh lại, ngọc quan trong ngực khẽ chấn động, điều này làm cho tâm thần hắn cảm nhận được bất ổn.

Nhìn huyết nhân đột nhiên hiện ra, Tần Thiên kinh hô: “Viên Ma”

Lôi Đình có chút ngoài ý muốn, nhìn Tần Thiên một cái, nhưng không hỏi nhiều.

Tựa hồ nghe tiếng kinh hô Tần Thiên làm cho huyết nhân quay đầu lại nhìn hắn một cái, ánh mắt hung ác kia tựa như đao nhọn đâm thẳng vào trong óc Tần Thiên, khiến cho hắn hét toáng lên một tiếng, loạng choạng lui về phía sau.

Khi Tần Thiên nhận được tinh thần đáng sợ của huyết nhân xâm lấn, từ trong ngực Tần Thiên một hạt châu vân tím lóe lên ánh sáng nhạt, phát ra một cỗ lực huyền diệu, chặt đứt ánh mắt hung ác kia của huyết nhân, hóa giải nguy cơ cho Tần Thiên.

Tần Thiên có điều phát hiện, nhưng không có vọng động, hắn cũng không muốn ngay trước mắt mọi người bại lộ bí mật trên người mình.

Lôi Đình trầm giọng nói: “Đừng nhìn vào ánh mắt hắn, ma thú lần này không phải chuyện đùa”

Tần Thiên kinh hồn chưa định, núp ở sau lưng Lôi Đình, không dám nhìn huyết nhân kia nữa.

Huyết nhân nhìn Lôi Đình một cái, ánh mắt hung tàn đáng sợ này thế nhưng lại không tổn thương được Lôi Đình.

Quay đầu lại, huyết nhân ngưng mắt nhìn mọi người bên trong kết giới, trên khuôn mặt xấu xí dữ tợn lộ ra nụ cười tà ác, thật giống như nhìn con mồi của mình vậy.

“Cẩn thận, trong mắt của ma vật này đã lộ sát khí, đoán chừng ma văn trên người hắn sẽ sớm hoàn thành, chúng ta chuẩn bị sẵn sàng”

Trong mọi người ở đây, tu vi của Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y là cao nhất, đạt tới cảnh giới Thiên Cơ, nhưng vẫn thâm tàng bất lộ.

Long Mạc Nhất, Giang Lưu Tự, Cổ Liệt ba người thuộc cảnh giới Tạo Vật.

Mười vị cao thủ còn lại, ở cảnh giới Không gian có chừng hai vị, Vạn Tượng cảnh có bốn người, Thiên Nhân cảnh có bốn vị.

Tạo Hóa thất cảnh là: Thần Biến, Thiên Nhân, Vạn Tượng, Không Gian, Thời Gian, Tạo Vật, Thiên Cơ.

Cái gọi là Thiên Cơ khó lường, cao thủ có thể tiến vào cảnh giới này, cũng không phải đơn giản như vẽ bên ngoài.

Ma lang và ma thú ba đầu sau khi huyết nhân hiện thân, song song triển khai công kích điên cuồng, càng lộ rõ bản tính ma thú hung tàn.

Dưới bóng đêm, vô số ma khí che cả nhật nguyệt, huyền hóa thành từng đạo ma ảnh, quanh quẩn bên ngoài thân Ma lang cùng ma thú ba đầu, hóa thành một ma mạng thanh thế kinh người, va đập vào kết giới phòng ngự của cao thủ lục đại môn phái.

Quang mang bề tan tành như mưa phùn, tầng tầng lớp lớp tạo thành một quang vụ, mông lung mà xinh đẹp, nhưng lộ ra sát cơ hung hiểm.

Ma văn trên thân huyết nhân nhanh chóng ngưng tụ, huyết vụ trên mặt đất quay quanh nó, khiến cả đại địa rỉ ra huyết dịch, thật giống như tiếng khóc vô thanh.

Gió đêm thổi nhẹ, vong linh khóc.

Mảnh đại địa thánh khiết này, hiện tại đã bị nhuộm máu cả một vùng, ma vật sản sinh.

Vô luận, Lôi Đình hay là cao thủ lục đại phái, tất cả đều căng thẳng thần kinh, thời thời khắc khắc lưu ý động tĩnh của huyết nhân.

Chỉ có Tần Thiên ở phía sau lưng Lôi Đình, trong tâm nổi lên dục vọng mãnh liệt, hắn phải mạnh lên, hắn muốn thực lực, hắn muốn thoát khỏi cái loại vận mệnh bị người ta đuổi giết.

Phải cường mạnh, nhất định phải tu luyện mới được.

Tần Thiên lúc này dụng tâm lĩnh ngộ, đã nắm được bước đi đầu tiên của pháp môn tu luyện, nhưng lại không có thời gian thử qua.

Hôm nay, dưới tình cảnh hung hiểm đã kích thích linh hồn Tàn Thiên, cái loại khát vọng trở nên mạnh mẽ, thời khắc nào cũng thúc giục tâm của hắn.

Tâm pháp Cửu Huyền cực kỳ huyền diệu, Cửu số chi cực, Huyền diệu chi âm.

Cửu sâu xa, huyền khó giải thích, không gì hơn huyền, không thể miêu tả.

Tầng 1 trong Khôi Nguyên cảnh – Trúc Cơ, là dùng khí thông lạc, tẩm bổ huyết khí, tiện đà cường hóa thân thể, rèn luyện khung thể.

Tu luyện lấy khí làm chủ, khí lực chi nguyên, thông lạc kinh mạch, cường kiện thân thể.

Luyện khí chia làm: Dưỡng khí, Vận khí, Hóa khí ba giai đoạn, Tàn Thiên chẳng có chút căn cơ nào, sẽ bắt đầu giai đoạn dưỡng khí, trước không chế tiết tấu hô hấp, sau đó thuận khí thông mạch, để cho ‘Khí’ tiến vào bên trong cơ thể của mình, tích lũy từ từ.

Đội sau khi sản sinh ra khí nguyên, là được vận dụng cỗ khí này tẩm bổ thân thể, đây là giai đoạn thứ hai – Vận khí.

Trước mắt, Tàn Thiên không có việc gì làm, núp bóng người khác, mặc dù tình huống trong sân có chút kích thích hung hiểm, nhưng hắn thuộc dạng người ngoài cuộc, căn bản không tham gia vào cuộc chiến.

Dưới tình huống này, Tàn Thiên có khuynh hướng nắm chắc tu luyện, hắn nghĩ nghĩ thử một phát, tu luyện có cái huyền diệu gì, có thể mang đến thay đổi cho mình được bao nhiêu.

Đêm đen, núi rừng quỷ dị, ma ảnh như máu, tiếng kêu chói tai.

Khi ma vẫn trên người huyết nhân ngưng tụ hoàn toàn, một cỗ huyết quang khuếch tán như quang luân phóng ra ngoài, chấn động cả đại địa, làm cho Lôi Đình cũng xuất thủ phòng ngự, tạo ra một cái phòng ngự kết giới đồ như máu, tản mát ra hơi thở chí dương chí cương.

Phòng ngự kết giới do cao thủ lục đại phái bày ra, dưới quang đao sắc bén ầm ầm bẻ tan.

Ma lang bắn lên không, tựa như quỷ ảnh tiến vào bên trong kết giới, chỉ trong nháy mắt tiếng kinh hô thảm thiết vang lên không ngừng.

Ma thú ba đầu vung cái chân to tổ bố lên, hướng mọi người ập xuống, khí thế làm cho người ta khiếp sợ.

Huyết nhân ngửa mặt lên trời gầm thét, quanh thân huyết quang lóe lên, như một đạo thiểm điện dài hẹp lượn lờ toàn thân, bắn ra quang huy hủy diệt vạn vật.

Chợt lóe rồi biến mất, thân pháp huyết nhân quá kinh người, trong một phần mười giây, đã chuyển đổi qua lại mấy trăm phương vị, cắt vào cao thủ lục đại phái, xé nát tại chỗ, chém giết ba vị cao thủ.

Tiếng kêu thảm thiết rên rĩ trong gió đêm, những cao thủ tu vi hơi yếu khi ma vật xâm nhập, căn bản là không tránh né kịp, không phải bị thương mà là bị giết chết, quả thực không có lực hoàn thủ nào.

Băng Tâm lớn tiếng nói: “Không nên khiếp đảm, toàn lực đánh ra, tánh mạng do chính mình nắm giữ”

Bay lên trời, Băng Tâm hóa diễm quanh thân bắn ra tia sáng hoàn mỹ, tạo thành một cái phòng ngự kết giới thần thánh linh hoạt, làm cho ma vật không dám tới gần.

Trầm Tuyết Y xoay chuyển tại chỗ, cự kiếm biến hóa, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang chém thiên diệt địa, trong nháy mắt khuếch tán ra bốn phương, nhất cử đánh lui Ma lang, trong miệng phát ra âm thanh đau đớn.

Trên đỉnh đầu Cổ Liệt là Chiến Kỳ phi dương, hóa diễm đỏ ngầu phản thiên diệt địa, khuấy động thời không, khiến cho hư không sụp đổ lớp lớp, làm cho ma thú ba đầu cũng tránh né liên hồi.

Giang Lưu Tự tương đối giao hoạt, thân pháp xoay tròn, tựa như quỷ mị nhanh chóng xuyên qua, không ngừng hướng bên ngoài chạy trốn.

Long Mạc Nhất ngân quang hội tụ, một tàn phù Luân minh nguyệt trải rộng khắp thân, tạo thành phòng ngự mạnh nhất, trực tiếp lao ra từ trong sân.

Nguy hiểm trước mắt, các cao thủ cũng bất chấp ấn dấu thực lực, tất cả đều bộc phát ra công kích mạnh nhất, mạnh mẽ tập kích ma vật.

Năm đại cao thủ thuận lợi thoát khỏi, nhưng mười vị cao thủ lại không có vận khí tốt, ba vị chết dưới tay huyết nhân, hai người bị thương ở trong tay ma thú ba đầu, vên vẹn hơn năm người may mắn tránh thoát công kích đợt thứ nhất.

“Ta nghĩ trước hết cuốn lấy ma vật này, các người chém giết ma lang cùng ma thú kia”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Chân Ngã Như Kiếm

Băng Tâm hướng huyết nhân bay đi, quanh thân tản mát ra khí chất thần thánh linh hoạt mà kỳ ảo, tựa như tiên tử giáng phàm, không nhiễm bụi trần.

Trầm Tuyết Y nói: “Ma lang giao cho ta, các ngươi liên thủ tiêu diệt ma thú ba đầu”

Cổ Liệt cùng Long Mạc Nhất đồng ý cái rụp, nhưng Giang Lưu Tự buồn bực không lên tiếng, một mình hướng xa xa bỏ chạy.

“Cái gã Tiểu Diện Hồ này thật ghê tởm, tối nay thoát được, lão tử không làm thịt hắn thì không yên”

Cổ Liệt thở gấp, tức giận lớn tiếng mắng.

Long Mạc Nhất trầm giọng nói: “Trước đừng động tới hắn, chúng ta nghĩ cách giết ma thú ba đầu này mới có hy vọng thoát thân”

Hai người bay lên trời, một tả một hữu khóa chặt ma thú ba đầu, chính mình toát ra khí tràng cường đại của riêng mình, vững vàng chế trụ ma thú.

Gầm thét một tiếng, ma thú ba đầu vùng vẫy cái đầu khổng lồ, há mồm phun ra ma viêm, chủ động triển khai công kích.

Cổ Liệt hét lớn: “Ta công chính diện, ngươi công bên cạnh! Đến đây đi, đồ con rùa, nhận ta một chiêu”

Quanh thân Cổ Liệt huyết quang lưu động, chiến kỳ phi dương bên trong quang vân trên đỉnh đầu, hóa thành kinh thiên nhất trụ, hướng cái đầu ma thú ba đầu đánh xuống.

Long Mạc Nhất nhanh chóng di động, hai tay để trước ngực quay nhanh, trong lòng bàn tay dựng dục ra luân minh nguyệt, bắn ra nguyệt hoa màu bạc như một long châu, hướng ngực ma thú ba đầu bắn thẳng tới.

Ma thú ba đầu có bốn chân tám tay, lộ ra vẻ thông dong, cùng lúc ứng đối công kích của hai vị cao thủ đánh tới.

Chiến Kỳ phi dương, chém vỡ hư không lại bị ma thú ba đầu đánh văng đi, điều này làm cho Cổ Liệt rất là không phục.

“Chiến Thần vô cương!”

Một quyền trào ra, khí phách cầu vòng, quả đấm khổng lồ đón gió tăng lên, nhưng lại bị ma thú ba đầu đón lấy.

Cùng thời khắc đó, Long Mạc Nhất phóng xuất ra Huyền nguyệt chi quang từ Luân minh nguyệt, ánh sáng ngọc chiếu đến từng cái góc trong đêm tối.

Ma thú ba đầu nổi giận gầm lên một tiếng, nó mặc dù tiếp được Chiến Thần vô cương của Cổ Liệt, nhưng lại bị Huyền nguyệt chi quang gây thương tích, trong miệng phát ra một tiếng thét chói tai.

Bay lên trời, Long Mạc Nhất nắm lấy cơ hội, quanh thân vạn đạo ánh sáng mờ hóa thành một Luân minh nguyệt, hướng ma thú ba đầu áp tới.

“Ngã tâm như nguyệt, Thiên cô bất diệt!”

Ánh trăng sáng tỏ trong trời mà lạnh lùng, hàm chứa lực huyền diệu bất nhập, trong nháy mắt bắn vào trong cơ thể ma thú ba đầu.

Đến lúc này, ánh sáng đỏ sậm quanh thân, ma khí tràn ngập toàn thân ma thú ba đầu bắt đầu sáng tỏa, vô số quang hoa từ trong cơ thể bắn ra, hàng vạn hàng nghìn xung điện nhập vào cơ thể, khiến nó phát ra tiếng hống tê tâm liệt phế.

Trên người ma thú ba đầu, những ma văn bắt đầu hiện rõ, nhưng ngay sau đó xuất hiện gãy lìa, bốc hơi, biến mất, thân thể khổng lồ không ngừng run rẩy, chỉ một lát thời gian, ma thú ba đầu hình thể lớn như thế ầm ầm nổ tung, hóa thành vô số hắc khí tiêu tán trong gió đêm.

Mặt đất, Trầm Tuyết Y tựa như u linh hiện ra tại trước mặt Ma lang, cả người tản mát ra một cỗ nhuệ khí.

Ma lang thấp giọng gầm thét, chân trước bạo động, trong mắt lang toát ra vẻ hung tàn, thị huyết, tham lam.

Đột nhiên, Ma lang tung người nhảy lên, nhanh mà mềm mại, hóa thành một đạo ma quang, bắn thẳng đến ngực của Trầm Tuyết Y.

Cười nhạt một tiếng, Trầm Tuyết Y thuận thế lui về phía sau, bộ pháp huyền diệu thâm ảo, nhìn như chậm chạp, nhưng rất xảo diệu tránh được đánh lên của Ma lang, trong quá trình lui về phía sau cũng đã tổ chức tấn công một lần.

Ngọc thủ nhẹ vẩy ra, kiếm khí xông thiên, phát ra kiếm quang tinh tinh co duỗi nuốt vào phun ra, ngưng tụ thành một con Phượng Hoàng toàn thân ánh lên ngũ sắc, trong nháy mắt đánh trúng chân trước của Ma lang.

Kêu thảm một tiếng, Ma lang rống giận lên, bộc lộ bộ mặt hung ác.

Lần giao phong này, Ma lang không chiếm được bất cứ tiện nghi nào, ngược lại buồn bực muốn học máu.

Trầm Tuyết Y thanh lãnh như tuyết, lạnh lùng như băng, một chút cũng không nôn nóng, thật giống như chậm rãi dạo chơi, quang thân tàn mát về bình tĩnh thong dong.

Ma lang có chút tức giận, nhưng không vọng động, mà là chạy lòng vòng quay Trầm Tuyết Y để kiểm sơ hồ.

Chậm rãi du tẩu, Ma lang thân thể chia làm hai, hai chia thành bốn, bốn thành tám, trải rộng quanh Trầm Tuyết Y.

Hồ hững cười một tiếng, Trầm Tuyết Y cầu vòng ngân sắc quanh thân liên từ từ khuếch tán thành quang cầu, hàm chứa khí lạnh vô cùng, làm cho bầu trời đêm rơi lá tã vài cái bông tuyết.

Ma lang lần lượt thay đổi, thân ảnh chớp động, thiết giả khó lường.

“A ... đáng hận ...”

Một tiếng hét thảm phá trường không, một cao thủ đang xem cuộc chiến không nghĩ tới Ma lang lại dương Đông kích Tây, kết quả bi thảm là bị Ma lang đánh lén, rơi xuống tại chỗ.

Trầm Tuyết Y sắc mặt lạnh lẽo, ngọc kiếm trong quang vân ở trên đỉnh đầu tự động bay ra, trong nháy mắt hóa thành một thanh cự kiếm, một bên xoay tròn, một bên tăng vọt, bắn ra ánh sáng ngân sắc.

Trên cự kiếm, kiếm quang phi vũ, tự động ngưng tụ thành từng kiếm quang, bay quanh quần, như long tại thiên.

Toàn thân Trầm Tuyết Y được bao phủ bởi quang hoa màu bạc, thân thủ tinh tế, tóc dài bay trong gió, tựa như Băng Tuyết tiên tử, làm cho vạn vật thất sắc âm đạm.

“Ngọc kiếm hoành không, Trần duyên như mộng. Đến đây đi, ta đưa ngươi lên đường”

Sải cước bước ra, kiếm khí như cầu vòng, vô số kiếm quang tự động hội tụ hình thành một thanh ‘Chân Ngã Như Kiếm’ bắn thẳng đến chân thân của Ma lang.

Quanh thân Trầm Tuyết Y hiện lên một quang giới hoa mỹ, phía trên nó là quang ảnh chớp động, huyền diệu khó lường, vô số hình ảnh xẹt qua, tựa như một quang bình (màn hình), rất nhanh phát hiện ra tung tích của Ma lang.

Thanh ‘Chân ngã như kiếm’ kia chém phá hư không, khóa chặt Ma lang trên không trung, không cho nó trốn chạy.

Nhận thấy nguy hiểm, trong lòng Ma lang nổi lên cực độ bất an, ánh mắt hung tàn nhìn Trầm Tuyết Y, phát hiện quang giới hoa mỹ bên ngoài thân nàng, không nhận được kinh hô lên: “Thiên Cơ thôi diễn, Trầm Tuyết sinh lộ”

Trầm Tuyết Y cười lạnh, nói: “Không sai, đây là tầng cuối cùng trong Tạo Hóa thất cảnh – Thiên Cơ Mạc Trắc. Ta đã suy tính ra phương pháp tiêu diệt ngươi, ngươi hãy nhận mệnh đi thôi”

Kiểm quang phá không, số mệnh chặt đầu.

‘Chân ngã như kiếm’ trảm phá hư vọng, nhắm thẳng đến bốn nguyên, cho dù Ma lang tránh né thế nào đi nữa, cũng không tránh khỏi một kiếm tất sát này.

“Không ... ngao ...”

Tiếng kêu thảm thiết không cam lòng phá vỡ bầu trời đêm, Ma lang hung tàn cuối cùng cũng bị Trầm Tuyết Y chém chết, khế biến thành một luồng khói đen, biến mất trong đêm tối.

Trầm Tuyết Y có ngoại hiệu là Ngọc Kiếm Đồ Long, từ khi xuất đạo tới nay không gặp địch thủ, tuyệt không phải về bề ngoài nhu nhược, vô số người ái mộ đuổi theo nàng.

Giữa không trung, Băng Tâm lấy thần thánh chi khí kiềm chế huyết nhân, kết quả cũng không lý tưởng cho lắm.

Ma khí trên người huyết nhân rất nặng, mặc dù có chút bài xích thần thánh chi khí của nàng, nhưng ảnh hưởng cũng không quá lớn, bất quá Băng Tâm lại không muốn chủ động giao thủ.

Ma vật thị huyết, đây còn là thiên tính nữa.

Huyết nhân hung tàn dữ dằn, không muốn bị Băng Tâm cuốn lấy, liền vọt thẳng đến mấy vị cao thủ tu vi kém hơn, điều này làm cho Băng Tâm hết sức nhức đầu.

Phi thân chặn lại, Băng Tâm lâm vào bị động.

Cả đám cao thủ kia thần sắc sợ hãi, sớm sợ đến vỡ mật, phòng ngự vội vội vàng vàng lại không kết quả được gì, ngăn cản không nổi công kích đáng sợ của huyết nhân.

Ma vật như một trận huyết phong, tiếng kêu thảm không dứt, trong khoảnh khắc đã đánh chết ba vị cao thủ, cũng trực tiếp cắn nuốt huyết nhục của bọn họ, tràng diện máu chảy đầm đìa kia làm cho người ta nôn mửa liên hồi.

Băng Tâm giận dữ, hai tay để trước ngực kết một cái pháp ấn, điểm một cái một hỏa linh từ trong cơ thể tràn ra, lập tức đưa tới chú ý của huyết nhân.

Trong bóng đêm, toàn thân Băng Tâm nhuộm thành màu xanh lẫn xanh lá cây, những đóa hỏa diễm màu lam vờn quanh thân nàng, tạo thành một trận pháp đặc biệt, hàm chứa lực lượng kinh khủng làm lòng người kinh sợ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Thượng Phẩm Bảo Khí Nguyệt Kim Luân

Huyết nhân về mặt tức giận, không tiếp tục đuổi theo giết những tên cao thủ còn sống, mà là cẩn thận lưu ý nhất cử nhất động của Băng Tâm, trong mắt lóe ra tia sáng âm lãnh.

Băng Tâm toàn lực thúc dục, linh nguyên trong cơ thể cuộn cuộn lưu động, hóa thành những đóa linh hỏa, tổng cộng là 1200 đóa, chúng giữ khoảng cách nhất định, hợp thành một đóa hỏa diễm màu lam khổng lồ, trong đêm đen bắn ra quang mang thần thánh.

“Có mấy phần hơi thở thần linh, khoảng cách đến cảnh giới Bất Diệt đã rất gần rồi”

Huyết nhân thấp giọng tự nói, tựa hồ đối với hỏa diễm màu lam kia có chút kiêng kỵ.

Băng Tâm duy trì trạng thái, cũng không tấn công, bởi vì nàng không có nắm chắc tất thắng, chỉ muốn chế trụ tạm thời ma vật kia mà thôi.

Rất nhanh, Cổ Liệt cùng Long Mạc Nhất liền thủ giết Ma thú ba đầu, Trầm Tuyết Y giải quyết xong Ma lang, song song hướng Băng Tâm tiến gần lại.

Ba vị cao thủ còn sống sót, bởi vì thực lực tương đối kém, ngược lại dần dần rời xa nơi này, không dám tiến sát gần.

Trầm Tuyết Y nhìn thoáng qua Cổ Liệt và Giang Lư Tự, hai người bị thương cũng không nhẹ, nhưng về mặt kiên định, rất có quyết tâm xả thân tàn sát ma vật.

Đối mặt bốn đại cao thủ, huyết nhân không hề sợ hãi, ma khí toàn thân bắt đầu khởi động, ánh mắt từ từ cực nóng, tâm tình trở nên hưng phấn.

Băng Tâm nhắc nhở: “Cẩn thận, tên này khó đối phó đây”

Cổ Liệt tức giận hừ nói: “Ta cũng không tin, dưới liên thủ của chúng ta mà không giết chết một cái phân thân này”

Lúc này, một thanh âm muồn hưởng truyền đến, Giang Lư Tự bỏ chạy trước đó đã bị một cỗ lực lượng vô hình bắn cho trở lại, cả người mặt xám mày tro, chật vật không chịu nổi.

Long Mạc Nhất, Cổ Liệt, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y bốn người thấy thế, trong lòng cảm thấy khiếp sợ, nhưng mỗi người đều chẳng để ý đến người vì tư lợi cho mình.

Giang Lư Tự vô liêm sỉ, cũng không ra vẻ xấu hổ, mắng: “Cái địa phương quỷ quái này, sớm đã bị phong bế, ta cuối cùng cũng coi như dò xét được”

Cổ Liệt châm chọc nói: “Phải không đó, ta còn tưởng rằng ngươi một đi không trở lại, không nghĩ tới chúng ta gặp lại nhanh như vậy”

Giang Lư Tự cười hắc hắc, nói: “Giang mỗ há là loại người tiểu nhân ích kỷ bỏ rơi bằng hữu mà không để ý”

Long Mạc Nhất hừ nói: “Bằng hữu? Ta nếu như có bằng hữu như thế, ta sớm đã đâm đầu chết rồi, khi ra ngoài rất mất mặt”

Giang Lư Tự cười cứng đờ, nhục nhã trần trụi như vậy làm sao hắn nhìn được, nhưng vẫn không có lên tiếng.

Huyết nhân nhìn lướt qua năm người, há mồm phun ra một đạo huyết quang, hóa thành một thanh binh khí nhìn qua có diễm giống như huyết thảo.

Cười quỷ dị một tiếng, thân ảnh huyết nhân nhoáng lên một cái, hư không xuất hiện chấn động kịch liệt, một cỗ lực lượng kinh khủng đập vỡ hư không chỉ trong nháy mắt, trực tiếp đem năm đại cao thủ đẩy lui về phía sau.

“Ba người các ngươi tránh mau”

Băng Tâm cảm thấy được không ổn, nhắc nhở ba vị cao thủ tu vi hơi yếu, đáng tiếc muộn rồi.

Chỉ thấy huyết quang chột lóe, máu tươi bắn như mưa, ba vị cao thủ Tạo Hóa cảnh chỉ trong nháy mắt chết trong tay huyết nhân, huyết nhục tung bay đầy trời, trực tiếp bị huyết nhân cắn nuốt hấp thu.

Một khắc kia, huyết quang trên người huyết nhân tăng vọt, sau khi hấp thu đại lượng máu tươi, thực lực phát ra cường đại hơn, hư không chung quanh tự động cong lại, sinh ra nếp gấp uốn lượn.

Nhìn quanh toàn trường, huyết nhân phát ra tiếng cười quái dị, âm trầm đến chói tai.

Lôi Đình ánh mắt âm trầm hơn, Tàn Thiên cũng không tu luyện nữa, ánh mắt hoảng sợ nhìn huyết nhân, trong lòng tràn đầy lo lắng.

Năm người Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt, Long Mạc Nhất, Giang Lư Tự làm thành một vòng tròn, bày ra Ngũ Hành trận, Băng Tâm ở giữa, bảo vệ phía trên.

Huyết nhân vẽ mặt lãnh ngạo, huyết trào vung lên cao, hòa thành một quang trào huyết sắc khổng lồ khoảng chừng mười trường, hướng đầu của năm người ập xuống.

Năm đại cao thủ đồng thời xuất thủ, năm đạo quang hoa hội tụ thành quang trụ, nhất cử đem quang trào huyết sắc đánh nát.

Gầm nhẹ một tiếng, huyết nhân hai tay giơ lên cao, trên mặt đất trực tiếp nứt ra, vô số đá bùn bắn lên cao, hóa thành một trận mưa thiên thạch, ngành sanh giải khai phòng ngự của năm đại cao thủ.

Ngay sau đó, huyết nhân chột lóe rồi biến mất, thân ảnh biến ảo, xông vào vòng vây năm đại cao thủ, lấy một địch năm, triển khai công kích hung tàn, máu tanh.

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y nhanh chóng tản ra, Cổ Liệt cùng Long Mạc Nhất cường lực công kích, Giang Lư Tự lạng lẽ lui về phía sau, cũng không chính diện nghênh địch.

Năm người phản ứng khác nhau, đây cũng nói là tính cách của năm người.

“Giết ma vật này!”

Cổ Liệt quơ quơ nắm đấm, quyền đầu kim sắc đánh cho hư không cong lại, thời không chấn động, nhưng không thể gây thương tổn nào cho huyết nhân.

Long Mạc Nhất huyt sáo, không chút nào giữ lại tế ra bảo khí của mình – Nguyệt Kim Luân.

Đây là binh khí mà Giang Mạc Nhất tu luyện nhiều năm qua, thuộc về bảo khí thượng phẩm, uy lực tuyệt luân.

Hôm nay, vì đánh chết ma vật này, vì muốn lao ra khỏi tuyệt địa, Long Mạc Nhất bằng bất cứ giá nào, dù sao một sống hai chết, không có bất kỳ đường thứ ba nào.

Ở trên đại lục Khởi Nguyên, vô luận là pháp khí, bảo khí hay là linh khí cũng đều phân chia bốn cấp bậc: tuyệt phẩm, thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm.

Bảo khí Nguyệt Kim Luân của Long Mạc Nhất thuộc thượng phẩm, cũng có thể nói là nổi bật, tuyệt không nên coi thường.

Cầm trong tay Nguyệt Kim Luân, Long Mạc Nhất đưa lên cao, hư không trực tiếp bị cắt nát như đậu hủ, uy lực tuyệt đối kinh người.

Huyết nhân có điều phát hiện, huyết trào khẽ vung, huyết quang mãnh liệt bắn ra đầy trời, hóa thành một biển máu (huyết hải) bao phủ chung quanh Long Mạc Nhất.

Cổ Liệt hỏa diễm quanh thân thiêu đốt, cả người tựa như chiến thần, quyền đầu cương mãnh tuyệt luân đánh vỡ hư không, kinh sợ chư thiên.

Trên người Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y quang lưu huyền lệ chuyển động, thi triển ra Thiên Cơ mạc trắc, bắt đầu đầu suy tính sơ hở của huyết nhân, cố gắng đánh chết nó.

Giang Lư Tự chạy ra phía xa xa, một bộ dáng rất sợ chết.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên cẩn thận xem cuộc chiến, cũng hy vọng năm đại cao thủ có thể đem huyết nhân đánh chết, nhưng từ tình huống trước mắt mà xem, tựa hồ không quá thực tế.

Ngọc quang tại trong ngực Tàn Thiên một mực chấn động, tựa hồ cảm nhận được ma khí trên người huyết nhân mà bày ra phản ứng tự nhiên.

Điểm này chỉ có Tàn Thiên biết mà thôi, về phần Lôi Đình có biết hay không, Tàn Thiên cũng không đoán được.

Giữa không trung, huyết nhân cùng Cổ Liệt, Long Mạc Nhất giao chiến với nhau dị thường kịch liệt.

Hai đại cao thủ phối hợp ăn ý, toàn lực công kích, mặc dù không làm gì được huyết nhân, nhưng cũng chế trụ nó tạm thời.

Đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh, huyết nhân mặc dù cả người toàn là ma khí kinh người, nhưng có thể vận dụng lực lượng thì tương đối có hạn, cũng không chiếm được ưu thế rõ ràng.

Truy cứu nguyên nhân, dù sao huyết nhân này chỉ là một cái phân thân Viên Ma mà thôi.

Viên Ma bị trấn áp qua bao nhiêu năm tháng, thực lực sớm đã giảm mạnh, rơi xuống cảnh giới Tạo Hóa.

Với lại, đây là một cái phân thân chỉ có thể phát ra một phần thực lực của Viên Ma, vì vậy năm đại cao thủ mới ứng phó không tính là quá khó khăn.

Cổ Liệt bị thương trong người, nhưng bản thân hắn là đệ nhất chiến tướng Chiến Thần tông, cả đời chinh chiến qua vô số trận, lớn nhỏ khoảng mấy trăm ngàn, trên người huyết chiến lực đã ngưng tụ đầy đủ, đó là một lực lượng sắc bén kinh người.

Long Mạc Nhất xuất thân từ Ngạo Nguyệt môn, tu luyện Tạo Hóa thuật thuộc âm nhu, cùng chí dương chí cương của Cổ Liệt tạo thành xu thế âm dương hòa hợp, xảo diệu áp chế huyết nhân.

Nhận thấy được điểm này, huyết nhân bứt ra trở lui, thế nhưng hướng Giang Lư Tự phóng đi.

Năm đại cao thủ ở chỗ này, có hai tổ liên hiệp lại, chỉ Giang Lư Tự là không được chào đón, thành ra một mình một người.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đại Giới Thật Nhiều

Thấy huyết nhân vọt tới, Giang Lư Tự mắng một tiếng, toàn lực né tránh, đồng thời hướng Băng Tâm, Trầm Tuyết Y phóng đi, cố gắng dẫn huyết nhân tới hai người khác nài.

Song, Huyết nhân đoán chắc Giang Lư Tự đơn lẻ một mình, đến chết cũng không chiều cổ, điều này làm cho hắn chửi ầm lên, ngược lại làm cho Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt, Long Mạc Nhất nhìn thấy có chút hả hê.

Trốn chỉ được chốc lát, Giang Lư Tự thủy chung chạy không thoát đuôi giết của huyết nhân, điều này làm cho hắn vừa giận vừa sợ, không nhịn được quát lên: “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Nhanh chóng xoay người, Giang Lư Tự té ra một thanh bảo phiến, nhất thời phong lôi tề tụ, thiểm điện hiện ra, trong hư không vang lên tiếng chói tai quái dị, vô số phong lôi hướng Huyết nhân oanh tới.

Huyết nhân điên cuồng hét lên một tiếng, thân thể trong nháy mắt lớn hơn vài phần, tay phải lăng không phách một chuông, hóa thành một ma thủ cự đại, ngạnh sinh đem Giang Lư Tự đánh xuống bên dưới.

Kêu thảm một tiếng, Giang Lư Tự nộ giận vọt lên, thanh quang vờn quanh toàn thân, hỗn ha hỗn hển giống như quỷ, nổi điên hướng Huyết nhân phóng đi.

Huyết nhân kêu to một tiếng, thân thể khổng lồ đột nhiên thu nhỏ lại, hóa thành một chữ ‘Viên’ sáng lóng lánh, bất động như bàn thạch, nặng như núi Thái sơn, vừa lúc đụng vào người Giang Lư Tự đang bay tới.

“Ma ần! Ghê tởm, đáng hận a!”

Giang Lư Tự khàn giọng rống to, bảo phiến trong tay ầm ầm nổ tung, ngay sau đó huyết vụ bay lên, Giang Lư Tự kêu thảm một tiếng đột nhiên dừng lại, cả người hồn phi phách tán, cái chữ ‘Viên’ kia xuyên thấu qua hắn, trực tiếp hủy diệt.

“Cơ hội tốt, mọi người liên thủ đột kích!”

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y cùng lúc suy đoán ra sơ hở của Huyết nhân, hướng Cổ Liệt, Long Mạc Nhất hô lên, bốn người chột lóe, hiện ra bốn phía Huyết nhân.

Trầm Tuyết Y thi triển ra Chân ngã như kiếm, Băng Tâm thúc dục Hóa diễm màu lam, Cổ Liệt thi triển ra Chiến Thần vô cương, Long Mạc Nhất thi triển ra Ngã tâm như nguyệt, Thiên cô bất diệt.

Huyết nhân một chiêu diệt Giang Lư Tự, bản thân nó cũng bị thương không nhẹ, vừa lúc lộ ra sơ hở, vừa lúc bốn đại cao thủ thừa cơ lợi dụng.

Nhận thấy nguy cơ, Huyết nhân khàn giọng rống giận, thân thể lãnh không vừa chuyển, hóa thành một huyết trụ, gào thét tăng lên mấy trăm trọng.

Băng Tâm Hỏa điểm màu lam khóa chặt huyết trụ, Chiến Thần vô cương Cổ Liệt hung hăng đánh lên huyết trụ, Ngã tâm như nguyệt Long Mạc Nhất quán quanh huyết trụ, chân chính công kích chính là Chân ngã như kiếm của Trầm Tuyết Y, trực tiếp khóa chặt thân hồn Huyết nhân, phát ra một kích trí mạng.

Bốn loại công kích đồng thời bộc phát, hội tụ thành một chỗ, tồi khô lập hủ đánh lên huyết trụ, tiếng kêu thê lương thảm thiết vang vọng trong đêm đen, trực tiếp chém giết.

Một khắc kia, bầu trời đêm xuất hiện kịch liệt chấn động, thật giống như ác ma đang gặm thét vậy.

“Cuối cùng cũng tiêu diệt ma vật này”

Cổ Liệt cảm khái lộ ra mấy phần thê lương, một đám cao thủ mười tám người lục đại môn phái, hiện tại còn sót lại bốn người, chiến tích như vậy cũng không đáng giả khoe ra.

“Đại giới thật là nhiều, ai...”

Long Mạc Nhất trong lòng tràn đầy bi thương, vì bất một tên tiểu tử, kết quả biến thành như vậy, thật là không ai ngờ được.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y nhìn nhau cười khổ, như muốn nói gì đó, nhưng lúc này tại trong lòng các nàng nảy lên cảm giác cực độ nguy hiểm.

“Cẩn thận, mau tránh ra...”

Lời vẫn còn bên tai, một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Chỉ thấy cả một vùng đại địa nứt ra, một cái ma chưởng khổng lồ từ bên dưới đất vọt ra, hướng bốn người giữa không trung chộp tới.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y phản ứng thần tốc, song song tránh được công kích của ma chưởng kia.

Cổ Liệt cùng Long Mạc Nhất phản ứng hơi chậm, mỗi người triển khai lực phòng ngự, tạo ra quang giới hoa mỹ, ai ngờ bị ma chưởng kia dễ dàng bóp nát.

Tiếng kêu đau đớn vang lên, Cổ Liệt, Long Mạc Nhất hai người đều bị trọng thương, rơi vào bên trong ma chưởng.

Sau đó, trong ma chưởng đen nhánh hào quang lóe sáng, Long Mạc Nhất toàn lực thúc dục Nguyệt Kim Luân, cố gắng đánh ra một khe hở, ché tạo cơ hội cho Cổ Liệt.

“Đi mau, đừng quên tới ta”

Long Mạc Nhất khàn giọng cuồng khiếu, thanh âm cũng đang run rẩy, hiển nhiên rất cố hết sức chống đỡ.

Cổ Liệt chột lóe ra, nhưng ngay sau đó xoay người lại điên cuồng triển khai tấn công, cố gắng đánh nát ma chưởng kia, cứu Long Mạc Nhất.

“Chịu đựng, ta nhất định cứu ngươi ra”

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y cùng lúc thi triển ra tuyệt chiêu của mình, cường công công kích, phối hợp với Cổ Liệt, cứu Long Mạc Nhất.

Ma chưởng toát ra từ dưới đất, toàn thân lóe hắc quang, cứng rắn như cương.

Cho dù Cổ Liệt, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y ba người tiến công thế nào đi nữa cũng không gây được thương tổn cho ma chưởng chút nào cả.

Trong ma chưởng, toàn thân Long Mạc Nhất lóe lên ngân quang, toàn lực thúc dục bí thuật của Ngạo Nguyệt môn, vô số quang phù hình trắng từ trên người hắn bắn ra, đây là một loại kết giới phòng ngự.

Nhưng, những quang phù hình trắng vừa mới hình thành thì ầm ầm bễ tan, căn bản không chịu nổi áp lực của ma chưởng.

“Hắn nhanh không chịu nổi nữa đây, chúng ta mau nghĩ biện pháp”

Cổ Liệt vừa tức vừa vội, miệng rống giận gặm thét, trên người hỏa điểm bốc cháy rừng rực.

Băng Tâm sắc mặt âm trầm, ma chưởng này quá mức đáng sợ, ngay cả Hỏa điểm màu lam của nàng cũng không lay động được chút nào, cường hãn làm cho không người tưởng tượng được.

Lúc này, ma chưởng bắt đầu trầm xuống, tựa hồ muốn chui xuống mặt đất.

Cổ Liệt gấp đến độ chửi ầm lên, té ra chiến kỳ điên cuồng công kích.

Ma chương tựa hồ cảm giác được ba người lo lắng, cố ý hành hạ ba người, đem tốc độ lui về hết sức, nắm ngón tay dùng chút sức, trực tiếp bóp vỡ thượng phẩm bảo khí Nguyệt Kim Luân của Long Mạc Nhất, bóp nát một phần thân thể Long Mạc Nhất.

Một khắc kia, tim phổi Cổ Liệt tựa như bị xé rách, Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y đều thở dài.

Nắm ngón tay ma chương buông lỏng, Long Mạc Nhất hiện ra, quang hoa quanh thân ảm đạm, nhưng chưa chết, thương thể lại vô cùng trầm trọng.

Cổ Liệt vọt tới bên cạnh Long Mạc Nhất, một tay ôm hân vào lồng ngực, vội vàng nói: “Ngươi dù dạng gì đi nữa, ta sẽ không để cho ngươi chết ở chỗ này”

Long Mạc Nhất phun ra một máu tươi, khô sở nói: “Nhân sinh tự cổ thùy vô tử, không cần bị thương cho ta, các ngươi muốn nghĩ cách xông ra, quyết không thể chết ở chỗ này”

Trầm Tuyết Y nói: “Thương thể của ngươi chỉ hao hao điều dưỡng, khôi phục sẽ không có vấn đề gì”

Long Mạc Nhất cười khổ, nói: “Dưới tình huống này, sống là một loại hy vọng xa vời, hãy để cho ta tạo ra một đường sinh cơ cho các ngươi”

Cổ Liệt quát: “Không được! Ngươi cho ta là ngọc sao, cho dù nơi này nghĩa địa ma quỷ, ta cũng sẽ không cho nó thương tổn đến ngươi”

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y có chút cảm khái, Cổ Liệt điên cuồng làm cho các nàng cảm thấy bị thương.

Ban đầu, Tây Môn Vũ chết, Long Mạc Nhất khó bỏ.

Hiện tại, Long Mạc Nhất bị trọng thương, lại dùng tính mạng của mình muốn tạo ra một đường sinh cơ cho ba người, cái này làm sao không để cho người người cảm thấy bị thương cho được.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên nhìn một màn này, phản ứng đều không giống nhau.

Lôi Đình chẳng qua ánh mắt nhảy động vài ba cái, nhưng Tàn Thiên thì tâm tình mênh mông, phản phát cảm nhận được quyết tâm thấy chết không sờn.

Đó là một loại ưu thương không tiếng động, lây đến Tàn Thiên làm cho hân hiểu được cõi đời này, nguyên lai còn có tình bằng hữu chân thành cảm động như vậy.

Lúc này, cả đại địa bắt đầu băng liệt, một cỗ ma khí xông thẳng lên trời, để cho bầu trời càng thêm hắc ám.

Băng Tâm sắc mặt kinh biến, bật thốt lên: “Cẩn thận, ma đầu kia muốn đi ra”

Lôi Đình mang Tàn Thiên lui về sau mười trượng, tránh khỏi chiến tràng, không muốn liên lụy.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Huyết Nguyệt Tế

Trầm Tuyết Y vẻ mặt nghiêm túc, quanh thân ngân quang long lánh đã sớm làm tốt phòng ngự.

Cổ Liệt đứng trước người Long Mạc Nhất, ánh mắt tức giận nhìn khe nứt, nhìn ma khí phóng lên thiên không, cảm nhận được một loại áp lực không thể kháng cự.

Giữa không trung, ma khí hóa thành đạo ma văn, dọc theo chỗ sâu vô tận thời không, trực tiếp phong kín cả toàn khu vực này.

Phòng ngự quanh ba người Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt cũng nhận được áp chế cực lớn, bị bức không ngừng co ép lại.

Ba người thật giống con thuyền độc mộc giữa biển khơi, lay động không chừng, tùy thời bị sóng cuốn đi bất cứ lúc nào.

Tình huống Lôi Đình khá hơn một chút, Tàn Thiên đứng bên cạnh hân tại trong ngực ngọc quan chấn động kịch liệt, nhưng vẫn đem ma khí ngăn trở cách hai trượng.

Một màn này kéo dài chỉ chốc lát, ngay sau đó dưới đất truyền đến âm thanh nổ vang, cả ngọn núi bắt đầu sụp đổ, một cái hố nhanh chóng tạo thành, bên dưới đất hiện lên một đạo huyết quang chói mắt.

“Đi ra rồi, cẩn thận”

Chỉ thấy, trong huyết quang một đạo huyết ảnh ngất trời đứng đó, cả người tàn nát ra mùi vị cuồng dã, dữ dằn, hung tàn, ác độc.

Vô số huyết quang quần quanh người nó, hóa thành một quang mang dài hẹp, sau đó hợp thành từng đạo ma văn khổng lồ, tựa như thời không nối liền nhau, xuyên qua bầu trời đêm, chấn vỡ hư không, bóp nát vạn vật, làm cho hô hấp của cao thủ tại chỗ có phần khó khăn, không ngừng hướng về sau lui bước, tầng tầng phòng ngự trên người bị bẻ tan tành, tình huống vạn phần nguy cấp.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt toàn lực chống lại, nhưng cũng không làm nên chuyện gì, bị khí thế đáng sợ kia làm cho thối lui liên tục khoảng trăm trượng, trên người phòng ngự kết giới vừa mới hình thành đã bị nghiền nát, làm cho ba người liên tục không ngừng tạo phòng ngự mới, chống đỡ khí thế vô hình xâm nhập.

Long Mạc Nhất mỗi lần bị đánh bay mấy trăm trượng, sau khi hạ xuống không một tiếng động, không biết sống chết thế nào.

Tần Thiên thấy hết thảy, sợ hãi nói: “Quá kinh khủng! Bị trấn áp không biết bao nhiêu năm tháng, thực lực cơ hồ hạ xuống mức thấp nhất, mà cũng còn thực lực kinh người như thế. Thật không biết trước khi bị trấn áp, nó cường hãn đến cấp độ gì”

Lôi Đình trầm giọng nói: “Quả thật kinh khủng, có thể nói vô địch thủ trong Tạo Hóa cảnh”

Trong bầu trời đêm, huyết ảnh chậm rãi hạ xuống, quanh nó huyết quang tựa như cánh chim, đẹp tới hoàn mỹ, sát khí mười phần.

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt, Lôi Đình cùng Tần Thiên đồng thời nhìn huyết ảnh, không nhìn thấy rõ hình dạng Viên Ma.

Loại huyết quang này rất quý dị, lộ ra ma sát khí, có ma lực mơ hồ, vờn quanh lớp lớp, tự động lưu chuyển, làm cho người ta có một loại cảm giác sâu không lường được.

“Toàn lực phòng ngự, trì hoãn thời gian, chúng ta nghĩ cách chống đỡ cho đến hùng đông”

Trầm Tuyết Y liếc nhìn Lôi Đình cùng Tần Thiên một cái, trong ánh mắt lộ mấy phần nghi ngờ.

Mặt Viên Ma hướng về phía ba người Băng Tâm, Cổ Liệt, Trầm Tuyết Y, đưa lưng về phía Lôi Đình, Tần Thiên, điểm này nói lên điều gì.

Băng Tâm, Cổ Liệt chậm rãi lui về phía sau, cùng Trầm Tuyết Y tạo thành chữ phẩm, ba người khí mạch tương thông, cùng nhau chống lại cỗ cuồng phách cuồng dã của Viên Ma.

Huyết quang chợt lóe, bên ngoài thân Viên Ma huyết quang lượn lờ đột nhiên lớn hơn, kiếm quang bắn ra, trong nháy mắt bỏ lên kết giới phòng ngự, chém vỡ tại chỗ.

Ngay sau đó, huyết quang thứ hai lớn hơn chợt tới, giống như quang đao hình cung, hướng đầu Trầm Tuyết Y đánh xuống.

Cảm giác được một kích đáng sợ kia, Trầm Tuyết Y không dám đón đỡ, nhanh chóng hướng một bên phóng đi.

Băng Tâm cùng Cổ Liệt cũng gấp tào ngộ như vậy, không dám đón đỡ.

Hào quang lượn lờ bên ngoài thân Viên Ma tổng cộng có 36 đường, tạo thành hình tròn, mỗi một hào quang giống như một cánh tay, có thể thu lớn nhỏ tùy ý, có lực công kích cực kỳ đáng sợ.

Tất cả những hào quang này đều do ma văn hội tụ mà thành, có hủ thực, mực lực, có thể dễ dàng đánh nát phòng ngự kết giới của ba đại cao thủ, làm cho bọn họ hoảng sợ né tránh, căn bản không dám nghênh đón.

Lôi Đình sắc mặt động dung, vẻ mặt Tần Thiên thì hoảng sợ.

Viên Ma căn bản không tự mình xuất thủ, chỉ vờn vện hào quang lượn lờ ngoài thân thôi, nó giống như từng đạo thần binh, khai thiên tích địa không gì không làm được.

Cổ Liệt nắc nứ: “Đáng giận! Tên này quả thực mạnh mẽ không cách nào hình dung được”

Băng Tâm trầm giọng nói: “Người này tuyệt đối không phải ma thú bình thường, rất có thể là một con thượng cổ ma đầu, trừ phi có linh khí, nếu không căn bản không thể gây thương tích cho nó một chút nào cả”

Trầm Tuyết Y nói: “May mà nó chỉ phát huy ra thực lực Tạo Hóa cảnh, một khi khôi phục tu vi Bất Diệt cảnh, chúng ta tất phải chết không thể nghi ngờ”

Cổ Liệt khổ sở nói: “Cứ như vậy, chúng ta chắc cũng không chống được bao lâu a”

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y không nói, trong lòng hai nàng tràn đầy lo lắng, nhưng các nàng cũng không còn lựa chọn nào khác.

Nơi đây bị ma lực phong ấn, căn bản không cách nào liên lạc với bên ngoài, cho dù một tí công kích thuật, ba người cũng không thi triển được, tình

huống hiện tại thực sự là bông bét tới cực điểm.

Viên Ma thông dong bình tĩnh, khí phách tung bay, hào quang trên người co duỗi, quấy thiên địa, xé nát thời không, đánh cho ba đại cao thủ tránh né chật vật, tựa như chó nhà có tang.

Sắc mặt Lôi Đình lộ vẻ lo lắng, Viên Ma đáng sợ làm cho hắn không cách nào giữ bình tĩnh được nữa.

Tần Thiên vừa kinh vừa sợ, mà đầu kia còn chưa chính thức xuất thủ đã đánh cho ba đại cao thủ trốn đông trốn tây, nếu nó nổi lên tâm địa hung ác, tất liền đem ba đại cao thủ tiêu diệt?

Nơi xa xa, Long Mạc Nhất chậm rãi đứng dậy, như liễu trong gió, lung lay không chừng.

Nhìn Viên Ma đánh đầu thắng đó, không gì cản nổi, trên khuôn mặt tái mét Long Mạc Nhất hiện nụ cười khổ.

Ho khan một tiếng, Long Mạc Nhất phun ra một ngụm máu tươi, điều này làm cho hắn càng thêm bi thương.

“Sinh cơ đã tuyệt, hãy để cho ta sáng tạo một đường sinh cơ cuối cùng cho các ngươi”

Thanh âm trầm thấp lộ ra mấy phần bi thương vô tận, tại nơi đây trong thời khắc cuối cùng trong đời, vẻ mặt Long Mạc Nhất lộ ra một tia nhớ lại, trí nhớ tốt đẹp cứ quanh quẩn ở sâu tận đáy lòng hắn.

Cười một tiếng, từ thân Long Mạc Nhất bắn ra một cỗ quang mang, đó chính là sinh mệnh chi quang, vì hắn mà chiếu rọi phía trước.

“Ngã tâm như nguyệt, Thiên cổ bất diệt. Huyết nguyệt đương không, Trường tồn vạn cổ”

Thanh âm trầm thấp lộ ra vẻ trang nghiêm, tại thời khắc thanh âm vang lên, quanh thân Long Mạc Nhất dâng trào lên một cỗ thần quang ánh sáng ngọc, đó là đang thiêu đốt sinh mệnh, đó là linh hồn xướng lên, kể rõ thời khắc huy hoàng cuối cùng của cuộc đời người.

Loại thần quang này chiếu rọi thiên cổ, chấn động hồng hoang, giống như rượu mạnh, chỉ trong nháy mắt đưa tới chú ý của mọi người.

Cổ Liệt quay đầu lại, trong miệng phát ra tiếng bi tráng.

“Không! Không nên!!”

Long Mạc Nhất tựa hồ như nghe tiếng rống Cổ Liệt, trên mặt tái nhợt hiện nụ cười bình lặng, huyết nhục toàn thân nhanh chóng thiêu đốt, quang hóa, thân thể từ từ bay lên không trung, hóa thành một Luân Minh Nguyệt màu đỏ máu, bắn ra tia sáng chói mắt thiên cổ.

Băng Tâm kinh hô: “Đây là Huyết Nguyệt Tế của Ngao Nguyệt môn, lấy linh hồn thân thể trả giá, đổi lấy lực lượng cường đại nhất”

Trầm Tuyết Y trầm giọng nói: “Toàn lực tiến công, không để Long Mạc Nhất hy sinh một cách vô ích”

Cổ Liệt điên cuồng hét lên một tiếng, không hề tránh né nữa, vùng quyền điên cuồng triển khai công kích.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Sinh Mệnh Chi Quang

Băng Tâm thúc dục hỏa diễm màu lam, chính diện va đụng hào quang do Viên Ma phát ra, cố gắng phân tán lực chú ý của nó, vì Long Mạc Nhất tranh thủ một cơ hội.

Trầm Tuyết Y phiêu phiêu mà động, thân ảnh phân tán, từng đạo Chân ngã như kiếm trải rộng trời cao, theo từng khe nứt mà chui vào, khóa chặt chân thân Viên Ma.

“Không biết tự lượng sức mình”

Thanh âm lạnh như băng của Viên Ma vang lên, căn bản không quan tâm công kích của ba đại cao thủ, mà lăng không đánh ra một chương, hóa thành ma chương khổng lồ, hướng Huyết Nguyệt Tế ở không trung chụp tới.

Năm ngón tay thu lại, đã đem Huyết Nguyệt Tế nắm trong tay, cố gắng bóp nát nó, nhưng giống như bị sét đánh, suu một tiếng rụt tay về.

Huyết Nguyệt thấy ma chương xâm nhập, vốn quang hoa tỏa ánh sáng ngọc, nhưng hiện tại ảm đạm đi không ít.

Viên Ma cũng không cam lòng, nhanh chóng triển khai công kích lần hai, ma chưởng khổng lồ đưa lên cao chụp xuống, hung hăng đụng vào huyết nguyệt, chấn huyết nguyệt bay đi một khoảng, nhưng như cũ vẫn không có rơi xuống.

Cổ Liệt khàn giọng rống to, quyền đầu kim sắc tựa như mặt trời bắn ra quang mang chói mắt, điên cuồng oanh kích đến Viên Ma.

Băng Tâm dung nhập vào bên trong hòa điểm màu lam, từng đạo linh quang tự động hiện lên, bắn ra ánh sáng thần thánh, chống lại công kích của hào quang kia, bắt đầu đối chiến Viên Ma.

Trầm Tuyết Y xoay tròn trên không trung, vô số Chân như ngã kiếm hợp nhất, tạo thành một cầu vòng, một thanh kiếm quang cự đại tỏa ánh sáng mờ hướng đầu Viên Ma chém xuống.

Giờ khắc này, ba đại cao thủ đã đem hết toàn lực, thi triển ra tuyệt chiêu, thế công cường đại làm cho Viên Ma động dung, tạm thời không kịp bắt huyết nguyệt ở trên không trung, bắt đầu toàn lực ứng phó ba đại cao thủ.

Không có Viên Ma ngăn trở, huyết nguyệt bắt đầu tăng tốc bay lên không trung, rất nhanh va đụng màn hắc ám, quang minh cùng hắc ám liền triển khai chiến đấu.

Tốc độ bay lên của Huyết nguyệt bắt đầu giảm bớt, quang mang dần dần ảm đạm, nhưng hết sức ương ngạnh, ngạnh sanh ép hắc ám mở ra một đường, thẳng ép đến tận trời.

Mặt đất, ba đại cao thủ liên thủ công kích, như cũ vẫn không làm gì được Viên Ma, thân thể nó quá cứng rắn, trừ phi có linh khí, nếu không không có bất kỳ lực công kích nào có thể thương tổn được nó.

Trong lòng ba đại cao thủ có lòng, bọn họ công kích chỉ là vì chế trụ Viên Ma mà thôi, cho Long Mạc Nhất sáng chế nhiều cơ hội hơn, để cho hắn chết đi không đến nỗi trắng tay.

Lôi Đình nhìn huyết nguyệt trên không trung, trong ánh mắt lộ ra một cỗ chờ đợi.

Tần Thiên nghi ngờ nói: “Long Mạc Nhất ... không ... hiệp trợ ba người, ngược lại hóa nguyệt bay lên không trung, đây là để làm chi vậy?”

Lôi Đình trầm giọng nói: “Thời không nơi đây đã bị phong bế, hắc ám bao phủ. Nếu huyết nguyệt có thể xông phá hắc ám, là có bắt được liên lạc với ngoại giới. Đến lúc đó, cao thủ thập đại môn phái sẽ biết tình huống nơi này. Long Mạc Nhất thân chịu trọng thương, sinh cơ đã tuyệt, hắn lấy tánh mạng làm giá, thi triển ra Huyết Nguyệt Tế, chính là muốn phá hắc ám xông ra ngoài, vì muốn cho ba người được sống mà tạo ra một đường hy vọng”

Huyết Nguyệt Tế là cấm kỵ thuật của Ngạo Nguyệt môn, không vạn bất đắc dĩ, không người nào nguyện ý thi triển ra nó.

Mà một khi thi triển ra, sinh cơ bị diệt sạch, là thương tổn đáng sợ nhất.

Đây là một loại phương thức đưa tin thâm thiết nhất của Ngạo Nguyệt môn, biểu đạt là người chết oán hận không nhắm mắt.

Một khi Ngạo Nguyệt môn nhận được loại đưa tin này, lập tức sẽ phái cao thủ mạnh nhất chạy tới trước nhất, vì người chết mà báo thù!

Tần Thiên nghe xong lòng đầy sầu não, bất kể là Tây Môn Vũ hay Long Mạc Nhất, bọn họ chết đi cũng làm cho không người nào có thể quên được.

Viên Ma có chút nóng nảy, nó mặc dù không sợ công kích của ba đại cao thủ, nhưng lại cảm ứng được Huyết nguyệt đang hoàn thành khâu cuối cùng, muốn phá khai phong ấn không gian mà nó bố trí, mở ra liên lạc với ngoại giới.

“Chịu đựng, chúng ta tuyệt không để cho tâm nguyện của Long Mạc Nhất vụt mất”

Băng Tâm ngửa mặt lên huyết sáo, hỏa điểm đỏ ngẫu tỏa ra quang hoa thánh khiết, tràn đầy mùi vị chưa từng có từ trước đến nay.

Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt đem hết toàn lực, không để ý đến thương thế bản thân, liều mạng thi triển ra các thủ đoạn đáng sợ nhất, chỉ vì muốn lôi kéo ngăn trở Viên Ma không cho nó bút ra.

Huyết nguyệt lẳng không, sáng lóng lánh, ảm đạm giống như đom đóm, lúc ẩn lúc hiện, lộ ra vẻ bi thương.

Cổ Liệt cuồng thanh rống giận, vẻ mặt điên cuồng, quanh thân hơi thở đang dần dần yếu đi, nhưng phần nộ cùng cừu hận trong lòng đang không ngừng dâng cao lên.

Tần Thiên có chút sầu não, những người này đều là địch nhân của hắn, nhưng bọn họ đối với cái chết không sờn lòng, huyết chiến tinh thần, lại khích lệ Tần Thiên, làm cho hắn hiểu được ý nghĩa sinh mệnh sâu hơn.

Về lạnh lùng trên mặt Lôi Đình biến mất từ lúc nào, thay vào đó là một loại động dung, còn có mấy phần khâm phục.

Đột nhiên Viên Ma phát ra tiếng thét giận dữ, nhất cử đánh bay ba người, ngẩng đầu nhìn lên.

Trên bầu trời đêm, ánh huỳnh quang yếu ớt đột nhiên trở nên sáng ngời, huyết nguyệt bắt đầu nhỏ đi, nháy mắt biến thành một đạo quang tiễn, chọt đâm xuyên qua màn đêm hắc ám, bắn ra vạn đạo quang mang.

Một khắc kia, thiên địa chấn động, trên bầu trời đêm tinh quang lóng lánh, quang tuyến chậm rãi xông lên, tựa như tiêu hao hết lực lượng, vừa lúc chuyển thành một đạo thân ảnh nhàn nhạt, đó chính Long Mạc Nhất, đang cúi đầu mỉm cười nhìn Cổ Liệt.

“Long Mạc Nhất!”

Cổ Liệt ngửa mặt lên trời huyết sáo, vẻ mặt điên cuồng, ánh mắt lộ quang mang cực nóng.

Dưới trời sao, thân ảnh nhàn nhạt theo gió tan biến, nháy mắt biến mất.

Ngay sau đó, hắc ám một lần nữa đem thiên không bao phủ, ma khí tràn ngập đại địa, tầng tầng buộc chặt, tầng tầng vờn quanh.

Băng Tâm cười một tiếng, không khỏi sầu não.

Trầm Tuyết Y tương đối tỉnh táo, nhẹ giọng nói: “Kế tiếp, phải nhờ vào bản thân mình thôi, kiên trì là có hy vọng”

Long Mạc Nhất đã hoàn thành tâm nguyện, đem cái chết truyền về Ngao Nguyệt môn.

Kế tiếp, Ngao Nguyệt môn nhất định sẽ phái ra cao thủ đến cứu, mấu chốt là thời gian sớm hay muộn mà thôi.

Viên Ma thu hồi ánh mắt, ánh mắt sắc bén nhìn ba người, quanh thân hào quang lượn lờ, vẫn như cũ không thấy rõ bóng dáng người thật của hắn, nhưng sự tức giận cũng làm cho lòng người kinh sợ.

Cổ Liệt, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y ba người nhanh chóng tụ tập ở cùng một chỗ, thương nghị đối sách.

“Chúng ta dùng phương cách tránh nặng tìm nhẹ, giương đông kích tây, phân tán lực chú ý của nó”

Ba người đồng tâm nhất trí, trước mắt chỉ có liều mạng như vậy mà thôi.

Trong gió đêm, trên người Viên Ma hào quang co duỗi ra vào, ba mươi sáu đạo hào quang đối ứng với ba trăm sáu mươi độ, bất kể ba người núp ở chỗ nào, nó cũng có thể nhẹ nhàng triển khai công kích đến.

Dưới tình huống này, ba người chỉ có thể thỉnh thoảng kéo xa khoảng cách, không phân bố, gia tăng Viên Ma công kích càng thêm khó khăn.

Ý của ba người quả thực rất tốt, nhưng bọn họ quá khinh thường Viên Ma.

Nó nếu có thể phong tỏa không gian, dĩ nhiên là có thể giam cầm thời không, áp súc phạm vi hoạt động của ba người, làm cho bọn họ kéo sát vào nhau.

Nhận thấy thời không bắt đầu bị khóa, Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y đều thi triển ra Thiên Cơ thôi diễn, trên người huyết quang lưu chuyển, vô số quang ảnh thoáng hiện ở kết giới, suy tính né tránh thế nào.

Thiên Cơ quang mạc trên người Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y sáng lên, hiện rõ Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Cổ Liệt cùng với thân ảnh Viên Ma, không ngừng biến ảo, diễn biến ra các loại khả năng, nhưng thủy chung cũng không tìm ra phương pháp ứng đối.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Lô Đình Xuất Kích

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y tâm thần chấn động, hai người đã suy tính nhiều lần, kết quả đều giống nhau, căn bản là trốn không thoát bàn tay của Viên Ma.

Cổ Liệt chỉ mới có cảnh giới Tạo Vật, không có loại năng lực này, ngược lại cũng không lo lắng cho lắm.

Viên Ma đứng ngạo nghễ tại chỗ, hào quang trên người kéo dài một mảnh, tùy ý thu lại lớn nhỏ, luân phiên tấn công, làm cho ba người không có chỗ ẩn núp.

“Lão tử liều mạng, Chiến Thần vô cương!”

Cổ Liệt điên cuồng hét lên một tiếng, dưới tình thế không chỗ nào trốn được, liền dùng sức lực còn lại thi triển ra tuyệt chiêu cương mãnh – Chiến Thần vô cương, một quyền như tia chớp oanh lên hào quang, cả người mảnh liệt lay động, trong miệng máu tươi tràn ra, bị bắn bay ra ngoài.

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y trầm nghĩ không tốt, song song hướng Cổ Liệt bay đi, cùng lúc tạo ra phòng ngự, đón đỡ hào quang công kích của Viên

Ma.

Chỉ thấy, cường quang chợt lóe, hư không sụp đổ, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y đồng thời kinh hô lên, máu tươi tràn ra, hung hăng bị đánh bay.

Cổ Liệt cũng nhận được dư chấn ba động, kêu thảm một tiếng bay đi.

Viên Ma cười lạnh một tiếng, hừ nói: “Đi chết đi”

Ma vẫn chớp động, quanh thân Viên Ma ba mươi sáu đạo hào quang lóe sáng, hóa thành ba mươi sáu tia chớp, hướng ba người đã bị trọng thương bắn đi.

“Tránh mau”

Băng Tâm, Trầm Tuyết Y tung mình bay lên, kéo theo Cổ Liệt đang bị thương toàn lực né tránh.

Lôi Đình sắc mặt âm trầm, Tàn Thiên theo bản năng kinh hô lên: “Mau tới đây”

Sắc mặt Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y tái nhợt, đối lại là cao thủ cùng cảnh giới khác, các nàng cũng có năng lực liều mạng, thế nhưng gặp phải Viên Ma khủng bố kia, thì bất kỳ công kích nào cũng không có tác dụng, quả thực làm cho người ta tuyệt vọng.

May mắn là tâm trí hai nàng bền bỉ, mặc dù bản thân đang ở trong tuyệt cảnh, như cũ vẫn thôi diễn Thiên Cơ, tìm kiếm cho mình một cơ hội.

Lúc này, khi thanh âm Tàn Thiên truyền đến, cũng làm cho trái tim của hai nàng cùng giao động, nhanh chóng đem Tàn Thiên và Lôi Đình gia nhập hàng ngũ suy tính, kết quả ngoài dự đoán của mọi người, sinh cơ thế nhưng lại nằm trên người Tàn Thiên.

Hai nàng liếc mắt nhìn nhau một cái, lấy tốc độ nhanh nhất hướng Tàn Thiên vọt đi.

Lôi Đình trợn mắt nhìn Tàn Thiên, nhưng không lên tiếng, hiển nhiên hẳn cũng hy vọng hai nàng và Cổ Liệt không chết ở trên tay Viên Ma.

Nhận thấy hướng đi của hai nàng, Viên Ma bắt đầu toàn lực ngăn cản, từng đạo quang hoa như mây tản ra, quang mang huyền lệ mà chói mắt tạo thành một phiến tuyệt vực, chặt đứt con đường phía trước của hai nàng.

Tàn Thiên lời vừa ra khỏi miệng liền hối hận, vì mình có Bất tử chi tâm khiến người ta đuổi giết, nếu như bí mật của ngọc quan bị tiết lộ, kết quả chỉ sợ càng thêm thê thảm.

Song, nhìn Băng Tâm, Trầm Tuyết Y thanh lệ xuất chúng, phiêu dật như tiên, Tàn Thiên có chút không nỡ.

Ngoài ra, Cổ Liệt cương mãnh cường hãn, không sợ hãi cũng làm cho Tàn Thiên khâm phục, không muốn hẳn chết ở trên tay Viên Ma.

“Chân ngã như kiếm, trăm phá hư vọng”

Liên tục xông ra thất bại, Trầm Tuyết Y bất đắc dĩ bị buộc thúc dục Chân ngã như kiếm một lần nữa, tính toán mạnh mẽ phá rách phòng ngự của Viên Ma, vọt tới bên cạnh Tàn Thiên.

Chân ngã như kiếm hết sức huyền diệu, Trầm Tuyết Y lấy cảnh giới Thiên Cơ thi triển toàn lực, xé rách một khe hở, mang theo Băng Tâm, Cổ Liệt hướng Lôi Đình cùng Tàn Thiên phóng đi.

Viên Ma nổi giận đùng đùng, tay phải lẳng không vuốt một cái, ma chương khổng lồ hướng đầu của ba người chụp xuống.

Tàn Thiên cả kinh hô lên: “Mau tránh ra!”

Trầm Tuyết Y cười khổ một tiếng, một kích hủy thiên diệt địa kia của Viên Ma, mà ba người đã bị trọng thương căn bản chịu không nổi.

Ba người chỉ có thể né tránh, nếu như có sai sót nào đó, kết quả chỉ là chết.

Sống chết trước mắt, Trầm Tuyết Y nhanh chóng đề thăng, tăng tốc đi tới, nàng muốn đánh cược một keo vận khí.

Lôi Đình sòng mắt khê nhúc nhích, mắt liếc thấy ba người không tránh được một chương kia, đáy lòng hiện lên do dự.

Băng Tâm cùng Cổ Liệt cũng đã cảm ứng được mùi vị tử vong, trong mắt toát ra vẻ bi thương sâu nặng.

Đột nhiên, khi ba người tưởng mình sắp chết dưới ma chương, thì trên người Lôi Đình đột nhiên bắn ra quang mang huyền lệ chói mắt thể không thể đỡ, chín đạo hào quang kèm theo chín mặt trời từ trên người Lôi Đình toát ra, trong nháy mắt xoay tròn, biến thành một quang cầu ánh vàng rực, đung vào lòng bàn tay của Viên Ma.

Đến lúc này, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, ma chương bị bắn ngược trở về, còn quang cầu do Lôi Đình phát ra thì nổ ầm ầm, hóa thành vô số tia sáng.

Trầm Tuyết Y, Băng Tâm cùng Cổ Liệt chợt lóe lên, rút cục cũng chạy tới được bên cạnh Tàn Thiên.

Viên Ma gầm thét lên một tiếng, ánh mắt sắc bén nhìn chằm chằm Lôi Đình, tựa hồ đối với thực lực của hắn mà cảm thấy có chút kinh ngạc.

Lôi Đình mặt không chút đổi sắc, hồ hững đối mặt với Viên Ma cách nhau một khoảng mười trượng.

Viên Ma không tiến tới gần, hiển nhiên kiêng kỵ một thứ ở trên người Tàn Thiên, nhưng cũng không rời đi, mà là khóa chặt bọn họ lại.

Tàn Thiên nhìn ba người trọng thương, đôi môi giật giật, nhưng cũng không biết nên nói gì cho phải.

Băng Tâm bắt gặp vẻ mặt biến hóa của Tàn Thiên, trên khuôn mặt xinh đẹp lộ nụ cười tươi.

Không nói tiếng nào, chẳng qua hiểu ý cười lên một tiếng, tránh cho song phương khỏi lúng túng.

Trầm Tuyết Y hướng Tàn Thiên khẽ gật đầu, khuôn mặt trong trẻo cao nhã mà lạnh lùng, sáng tựa như trăng rằm.

Cổ Liệt nằm trên mặt đất thờ hốt hển, ánh mắt bắn về hướng Viên Ma, không hiểu nói: “Nó tại sao dừng lại công kích nhỉ”

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y liếc mắt nhìn nhau một cái, một lần nữa ánh mắt dời đến trên người Tàn Thiên.

Lắc đầu cười một tiếng, Tàn Thiên không trả lời, đi tới bên cạnh Lôi Đình, tránh ánh mắt ba người.

Lúc này, Viên Ma đột nhiên ngừng đầu nhìn trời đêm, trong màn đêm đen tối nổi lên một ánh hồng quang, đang nhanh chóng to dần lên.

Một tiếng nổ vang phá vỡ hắc ám, làm cho cảm giác thời không rung chuyển dữ dội.

Đột nhiên, điểm hồng quang đó thẩm thấu qua hắc ám, biến thành ánh trắng, nhanh chóng xua tan mây đen, chiếu sáng khắp bốn phương.

Băng Tâm khẽ thở dài: “Cao thủ Ngạo Nguyệt môn đã đến rồi”

Trầm Tuyết Y buồn bã nói: “Đây là Long Mạc Nhất lấy tánh mạng ra đổi lấy”

Cổ Liệt ngửa mặt lên trời huyết sáo, thanh âm tràn đầy thê lương cùng bi tráng.

Tàn Thiên nhìn lên trời, chỉ thấy ánh trắng kia tỏa quang hoa vạn trượng, bên trong xuất hiện một đạo thân ảnh, đang đem ánh mắt nhìn xuống bên dưới.

Viên Ma gầm nhẹ một tiếng, hai cánh tay hướng trên trời vẫy một cái, đại lượng ma khí che khuất ánh trắng, cố gắng đem ánh trắng tròn kia đuổi đi ra ngoài.

Cảm ứng ba động ma khí, bóng người trong ánh trắng tròn kia đưa tay phải ra vung lên, hóa thành một bàn tay khổng lồ, hướng cái đầu Viên Ma chụp xuống.

Trầm Tuyết Y thấy thế liền kinh hô lên: “Đây là tuyệt chiêu của Ngạo Nguyệt môn – Minh Nguyệt thiên lý ký tương tư, là công kích viễn trình, vượt thời gian cùng không gian”

Kinh thiên cự thủ làm tê thiên liệt địa, uy lực vô biên, hóa giải ma khí, thời không sụp đổ, mọi cảm pháp đều hoàn toàn mất đi hiệu lực.

Viên Ma cảm nhận được uy hiếp, trong miệng gầm thét lên, quơ ma chưởng đối chiến với bàn tay khổng lồ kia, kết quả bị đánh bay tại chỗ, trong miệng phát ra gầm rú không cam lòng.

Sau một kích, bàn tay khổng lồ kia lại phát công kích thứ hai, tựa như Như Lai Thần Chưởng vậy hướng đầu Viên Ma chụp xuống.

Viên Ma lắc mình muốn trốn, lại phát hiện thời không chung quanh sớm đã bị cô đọng, căn bản không nơi nào để trốn.

Lôi Đình sắc mặt biến hóa, trầm giọng nói: “Đây là cao thủ Bất Diệt cảnh, trực tiếp nhảy thời không công kích đến. Đạo thân ảnh trong ánh trắng tròn kia, bất quá là một luồng thần niệm mà thôi”

Một tiếng vang thật lớn, Viên Ma trực tiếp bị đánh lún xuống dưới đất.

Bàn tay khổng lồ hạ xuống mặt đất, sinh ra chấn động đáng sợ, đem năm người Lôi Đình, Tàn Thiên, Băng Tâm, Cổ Liệt cùng Trầm Tuyết Y đánh bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Khí Thạch

“Đi mau, đây là cơ hội tốt”

Lôi Đình nắm lấy cánh tay Tần Thiên, thi triển ra không gian chuyển di, thoáng cái biến mất.

Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y khi phát hiện, hai người liền trao đổi ánh mắt cho nhau, nhưng không ngăn cản, cũng không đuổi theo.

Tại thời điểm nguy nan, Tần Thiên mở miệng cho các nàng một đường sinh cơ, hai nàng cũng không phải là người lấy oán trả ơn, mặc dù lập trường bất đồng, nhưng giờ phút này lại không muốn tiếp tục dây dưa.

Ngoài ra, hai nàng đã ba lần đuổi bắt Tần Thiên, chỉ là không công mà lui, đây đối với Thiên Cơ cảnh giới như các nàng mà nói, không thể cường cầu.

Trên mặt đất, ma khí nhanh chóng tiêu tán, Viên Ma từ dưới đất bay ra, vừa mới hiện thân đã gặp phải công kích của bàn tay khổng lồ, một lần nữa bị đánh xuống dưới đất.

Ngay sau đó, bàn tay khổng lồ vô kiên bất tời kia, trực tiếp xâm nhập xuống dưới đất, muốn chém giết Viên Ma.

Nhận thấy có điều không ổn, Viên Ma bắt đầu chạy trốn, dưới mặt đất chạy qua chạy lại, ý vào thân thể bất diệt, cứng rắn như cương, lần lượt tránh thoát bàn tay khổng lồ oanh giết.

Cổ Liệt cùng hai nàng huyền phù trên không trung, nhìn ngọn núi bị chia năm xẻ bảy, san thành bình địa, cảm giác sợ hết hồn hết vía.

Cao thủ cảnh giới Bất Diệt quả nhiên kinh khủng, đây chỉ là một sợi ý niệm thi triển ra công kích từ xa mà thôi, nếu thật sự chân thân giá lâm, đoán chừng Viên Ma căn bản không có một tia hy vọng chạy trốn chết.

Đây là hồi báo mà Long Mạc Nhất lấy tánh mạng để đổi lấy, chọc giận cao thủ Ngạo Nguyệt môn, vì vậy đối với Viên Ma triển khai viễn trình oanh giết.

Lúc này, Lôi Đình mang Tần Thiên hiện ra hơn mấy ngàn dặm, hướng phía Tây Vân Châu phóng đi.

Trên trời, trăng tàn treo cao, ngân quang chiếu xuống, báo hiệu một ngày mới bắt đầu, sáng sớm có mấy phần thoáng lạnh.

Tần Thiên lưu ý cảnh vật bốn phía, phát hiện nơi đây hết sức hoang vu, đại địa nứt nẻ, cát vàng tung bay.

“Đây là nơi nào, sao mà hoang vu thế?”

Lôi Đình đạm mạc nói: “Phía trước chính là địa danh nổi danh nhất nằm ở phía tây Vân Châu – Xích Huyết cốc”

Tần Thiên kinh hô: “Xích Huyết cốc, là một trong bốn đại tuyệt địa tại Vân Châu, cùng nổi danh với Tuyết Thiên lĩnh. Chúng ta tới nơi đây để làm gì?”

Lôi Đình hừ nói: “Tự nhiên là tị nạn rồi, ngươi bây giờ là người bị người ta đuổi giết, không trốn xa một chút cũng không được?”

Tần Thiên ngượng ngùng nói: “Cái này cũng không còn cách nào khác, chờ ta có thực lực, những người đuổi giết ta trước đây, ta nhất định sẽ trả lại cho bọn chúng”

Lôi Đình khinh thường cười một tiếng, mang theo Tần Thiên đi trên vùng hoang vu cao nguyên, từ từ hướng Xích Huyết cốc mà đến.

Lôi Đình tốc độ không nhanh, Tần Thiên có thể chất đặc thù, hoàn toàn theo sau được.

Buổi trưa, hai người tới một hà cốc (lòng chảo) khô héo, rất nhiều tảng đá chi chít như sao trên trời, nhìn có chút hỗn loạn, nhưng Lôi Đình đang dừng lại.

“Sao không đi nữa?”

Tần Thiên nhìn hà cốc, nhìn không ra có điểm khác thường nào.

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Nơi này có chút đặc biệt, tạm thời lưu lại nơi này”

Tần Thiên nhăn chau xoay tròn, hỏi: “Tị nạn sao lại lựa chọn Xích Huyết cốc, có cách nói gì khác sao?”

Lôi Đình chậm rãi hướng trung tâm hà cốc đi tới, thuận miệng nói: “Truyền thuyết, địa cực từ trường tại Xích Huyết cốc rất đặc biệt, có năng lực nhiều lực dò xét. Chỉ cần đi vào Xích Huyết cốc, tất sẽ bị lạc đường, rất nhiều cường giả cũng đều chết ở trong đó. Ngươi hiện tại trên người bị người ta để lại ấn kí, mặc cho ngươi đi đến chỗ nào cũng trốn không thoát bọn họ truy tung, chỉ có thể tới đây trốn mà thôi, may ra có thể tranh thủ một chút thời gian”

“Ta hiện tại cần chính là thời gian tu luyện, cả ngày chạy trốn cũng không phải biện pháp. Bất quá, nơi này sao lại hoang vu như thế, chúng ta lấy cái gì ăn đây?”

Lôi Đình hừ nói: “Lấy thể chất của ngươi, mấy tháng không ăn cái gì cũng không đói chết ngươi được”

Tần Thiên cả kinh, tựa như có điều ngộ ra, từ từ đến bên cạnh Lôi Đình.

Cước bộ nhẹ nhàng, một bước Lôi Đình đi được mấy trượng, như chuồn chuồn lướt trên những tảng đá bất đồng, di chuyển nhanh chóng, thật giống như đi giám sát công trình nào đó.

Tần Thiên đứng nguyên tại chỗ, cẩn thận lưu ý hoàn cảnh hà cốc, cái hà cốc này rất lớn, vô số tảng đá lớn nhỏ, nhìn không ra điểm khác thường nào.

Lôi Đình giờ phút này dừng lại trên một khối đá cuội to lớn, trên khuôn mặt tuấn lãng lộ ra một tia mê mang.

Tần Thiên hiểu kỳ nói: “Làm sao vậy?”

Lôi Đình trầm ngâm nói: “Trong viên đá này, tựa hồ có ẩn dấu khí nguyên”

Tần Thiên kinh nghi nói: “Khí nguyên, trong đá làm sao có khí nguyên được chứ?”

“Thiên hạ vô cùng rộng lớn, vô kỳ bất hữu, khí nguyên tính là cái gì. Thái cổ vũ trụ dựng dựng vô số sinh linh, trong đó có thần vật, tuy nói linh bảo hiếm thấy, nhưng xuất hiện qua rất nhiều. Lấy đá là loại thường thấy nhất mà nói, tiên thạch, linh thạch, nguyên thạch, khí thạch. Thần thạch bất quá chỉ còn là truyền thuyết, có hay không không ai biết được, tiên thạch cực kỳ hiếm thấy, nhưng cũng đã xuất hiện qua, linh thạch tương đối trân quý, được chia thành nguyên linh thạch cùng khí linh thạch, trong đó nguyên linh thạch là tốt hơn, khí linh thạch đứng thứ hai. Kể đó chính là nguyên thạch khí thạch.

“Nguyên thạch, khí thạch... cái tên thật cổ quái a, nó có điểm đặc biệt gì?”

Lôi Đình nói: “Khí thạch chính là viên đá có ẩn chứa khí nguyên, tựa như tảng đá dưới chân ta đây, nó thuộc về khí thạch, bên trong nó có ẩn chứa khí nguyên, tựa như chân khí do con người tu luyện ra, hơi có mấy phần giá trị. Nguyên thạch so với khí thạch thì cao hơn một cấp, bởi vì bên trong nó ẩn chứa không phải là chân khí mà là chân nguyên, là trạng thái đích. Về phần linh thạch, bên trong ẩn chứa là linh khí hoặc linh nguyên. Bên trong linh thạch ẩn chứa linh khí, bên trong nguyên linh thạch ẩn chứa là linh nguyên”

Tần Thiên kinh ngạc nói: “Theo như người nói, tìm nhiều loại đá này là có thể tăng tu vi cho tu luyện giả?”

Lôi Đình nói: “Tuy nói là như thế, nhưng linh thạch khó tìm, không dễ dàng tìm được. Cho dù là nguyên thạch và khí thạch cũng không dễ tìm rồi”

“Trong vô số tảng đá nơi này, không biết có thể hay không tìm được mấy khối linh thạch”

“Linh thạch – khả năng không nhiều, khí thạch thì có thể tìm được mấy khối. Hoàn cảnh nơi này có cổ quái, thích hợp ẩn thân, chúng ta trước tìm chỗ ẩn thân, sau đó người có thể bắt đầu tu luyện”

Lôi Đình như hữu ý như vô tình, tựa hồ cảm giác được cái gì đó.

Tần Thiên nhìn không ra, cũng không hỏi nhiều, hai người ở trong hà cốc tìm chỗ ẩn thân.

Theo như lời nói của Lôi Đình, chỗ ẩn thân tốt nhất vẫn là trong loạn thạch này đào một cái lỗ, sau đó ẩn mình vào trong.

Đây là nhằm vào Tần Thiên, còn tu vi hiện giờ của Lôi Đình, hoàn toàn có thể hóa thành hạt bụi, nấp trong bất kỳ khe hở nhỏ nhỏ nào đó, không dễ cho người ta phát hiện.

Hai người ở trong hà cốc tìm chỗ ẩn, Lôi Đình nhìn trúng hai khối đá hoa cương lớn nhỏ khoảng hai trượng, tự thân động thủ mở ra một cái huyết động thích hợp cho Tần Thiên.

Tần Thiên thử nằm vào trong, không gian coi như không tệ, rất thoải mái.

Lôi Đình cuộn lấy tảng đá, đem Tần Thiên bỏ vào bên trong.

“Người cứ ở bên trong đi, gặp nguy hiểm gì ta sẽ dẫn người đi”

Lôi Đình không hỏi Tần Thiên muốn tu luyện cái gì, hẩn hóa thành hạt bụi, chậm rãi di chuyển ở trong hà cốc, tìm kiếm khí thạch.

Tần Thiên cũng không tiện nói về Cửu Huyền tâm pháp, đó là quan hệ đến vận mệnh tương lai của hẩn, hẩn không có ý định tiết lộ quá nhiều.

Đêm tới, Tần Thiên lục lợi phương pháp tu luyện nhập môn của Cửu Huyền tâm pháp, trước mắt cái cần nhất chính là thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Kính Tượng Thấu Thị Đại Pháp

Tu luyện nhập môn, là bắt đầu thấu hiểu khổng chế hô hấp, đây là một quá trình kiên trì bền bỉ, hao phí thời gian, cần phải có quyết tâm cùng nghị lực.

Tần Thiên bây giờ nằm trong tảng đá, cẩn thận khổng chế hô hấp, từ từ ném thử sờ soạng, cảm thụ bất kỳ biến hóa của cơ thể dù rất nhỏ.

Tu luyện là khô khan, nhưng Tần Thiên rất hưng phấn, bởi vì hắn rất nhanh cảm ứng được tồn tại của ‘Khí’, cảm ứng ‘Khí’ chảy xuôi trong cơ thể.

Tầng nhất của Khôi Nguyên cảnh là Trúc Cơ, lấy khí tẩy thân thể, từ từ cường hóa thân thể, đạt đến trình độ nhất định.

Tần Thiên có thái cổ bất diệt thể, hơn xa người bình thường có cảnh giới Trúc Cơ, vì vậy chỉ cần hắn nắm giữ phương pháp tu luyện, tu luyện giai đoạn đầu tương đối thần tốc.

Cả người Tần Thiên toàn là đồ hiếm, Bất tử chi tâm, Thất thái thánh huyết, Tiên tuyến thạch nhũ, Thúy ngọc quả thực, Thái cổ bất diệt thể, những thứ này đều là bảo tàng cự đại, chỉ cần nắm giữ chìa khóa mở ra, là hắn có thể bước lên con đường thần kỳ.

Cửu Huyền tâm pháp chính là cái chìa khóa mở ra, Tần Thiên đang từ từ lục lọi, đang từ từ làm quen.

Lôi Đình thân hóa thành hạt bụi, ở vô số đá tảng xuyên qua xuyên lại, cảm ứng tình huống bên trong của những tảng đá này.

Cao thủ tu luyện tới cảnh giới Tạo Hóa, hoàn toàn có thể vận dụng thần niệm Thấu Không đại pháp để thăm dò vạn vật trong thế gian, đây là phương pháp thường dùng nhất, thực dụng nhất.

Nhưng là, đối với vô số tảng đá kỳ lạ này, loại phương pháp dò xét kỳ diệu đó lại xảy ra sai sót.

Truy cứu nguyên nhân, bên trong một số đá này ẩn chứa điều huyền diệu, tạo thành khí tràng đặc biệt, do đó quấy nhiễu kết quả dò xét của thần niệm Thấu Không đại pháp.

Bình thường tình huống xuất hiện kỳ thạch như thế đều là cấp linh thạch, cũng có một số nhỏ là nguyên thạch.

Nói như vậy, khí thạch đối với cao thủ Tạo Hóa cảnh mà nói, rất dễ dàng phát hiện.

Đối Lôi Đình mà nói, khí thạch hắn cũng không dùng được, hắn sờ đi tìm kiếm là vì chuẩn bị cho Tần Thiên.

Tần Thiên trên tay có giới chỉ mà hắn đưa cho Y Thiên Tuyết, vì vậy Lôi Đình bảo vệ Tần Thiên cũng coi như là báo ân.

Trước mắt, Tần Thiên không có chút năng lực tự vệ nào, Lôi Đình mặc dù bất phàm, nhưng cũng không thể bảo vệ hắn cả đời được, vì vậy làm cho chính Tần Thiên trở nên mạnh mẽ, đó mới là con đường duy nhất.

Dĩ nhiên, ở phương diện này hơi có chút nguyên nhân khác, bất quá Lôi Đình chưa từng nói qua mà thôi.

Hà cốc rất lớn, kéo dài đến mấy dặm

Lôi Đình không có vận dụng thần niệm Thấu Không đại pháp, đó là không muốn cao thủ khác chú ý tới.

Một khi chấn động do thần niệm thấu không tốc độ cao, sẽ sinh ra một loại từ trường tinh thần đặc thù, khi đó Lôi Đình sẽ bại lộ hành tung.

Hoàng hôn buông xuống, có mấy đạo thần niệm phá không mà đến, quét trên thiên không hà cốc, đối với khu vực này triển khai tìm tòi.

Lôi Đình có điều cảnh giác, hơi thở thu liễm hoàn toàn, tránh được mấy đạo thần niệm cường đại cần quét qua.

Về phần Tần Thiên, trên người hắn có ngọc quan kỳ lạ, nó có tác dụng che dấu hơi thở.

Rất nhanh, mấy đạo thần niệm cường đại khẽ quét xong, hướng Xích Huyết cốc phóng đi, nháy mắt biến mất.

Lôi Đình ẩn bên trong đỉnh của tảng đá, không dám khinh thường chút nào.

Đối với tu luyện giả mà nói, thần niệm Thấu Không đại pháp cố nhiên bất phàm, có thể phát hiện hơn 90% dấu vết đang hoạt động, chỉ có một ít tình huống đặc biệt, thì dò xét không chính xác.

Nhưng mà ngược lại muốn tránh dò xét của thần niệm Thấu Không đại pháp cũng không khó.

Bởi vì duyên cớ đó, rất nhiều cao thủ truy tìm cả một khu vực, thường thường đồng thời cùng dò xét phải kết hợp giữa thần niệm Thấu Không đại pháp và Kính Tượng Thấu Thị đại pháp, hai bút cùng vẽ.

Cái gọi là Kính Tượng Thấu Thị đại pháp giống giống như thiên lý nhãn, nhưng nó huyền diệu hơn thiên lý nhãn.

Thiên lý nhân có thể thấy cảnh vật ngoài ngàn dặm, hoặc vạn dặm, nhưng không nhìn thấu đồ vật dấu bên dưới mặt đất.

Kính Tượng Thấu Thị đại pháp thì ngược lại, nó không xác định vật ngoài ngàn dặm, nhưng có thể nhìn thấu bên dưới mặt đất độ chính xác rất cao khoảng 80%.

Lôi Đình giờ phút này không hiện thân, chính là lo lắng có người dùng Kính Tượng Thấu Thị đại pháp.

Về phần Tàn Thiên, Lôi Đình cũng không lo lắng lắm.

Mặc dù Kính Tượng Thấu Thị đại pháp có thể nhìn thấu tình huống bên dưới đất, nhưng nói thì nói vậy, trừ phi cố ý tìm kiếm, nếu không phần lớn cũng sẽ không hao phí tinh lực thăm dò tình huống bên dưới mặt đất.

Ban đêm, nhiệt độ hạ cốc hạ thấp, Tàn Thiên không chút ảnh hưởng.

Luyện khí chia làm Dưỡng khí, Vận khí, Hóa khí. Tàn Thiên giờ phút này đã tiến vào giai đoạn Vận khí, trong cơ thể khí lưu dưới ý niệm khống chế của hắn, chiếu theo Cửu Huyền tâm pháp vận hành toàn kinh mạch, làm cho hắn cả người thư sướng.

Lôi Đình cũng không quấy rầy hắn, hắn chỉ âm thầm tiến sát gần tảng đá kia, cẩn thận lưu ý trạng huống Tàn Thiên, để hiểu biết thêm.

Dưỡng khí trong quá trình Trúc Cơ, chính là ăn cần sẵn sóc huyết khí, đả thông kinh lạc, bồi dưỡng khí nguyên, kích hoạt khí hải.

Tu luyện giả bình thường, sẽ mất năm ba ngày mới có thể cảm ứng tồn tại của ‘Khí’, mười ngày nửa tháng mới có thể khống chế ‘Khí’ chảy xuôi.

Tàn Thiên thuộc dạng đặc biệt, giai đoạn Dưỡng khí hắn chỉ cần quen thuộc liền như nước chảy thành sông, tu tập qua mấy lần đã cũng có một chút.

Giai đoạn Vận khí được coi là thực dụng, giai đoạn này tốn thời gian, rất nhiều tu luyện giả hao phí mấy tháng mới có thể hạo hạo nắm chắc, vận dụng khí trong cơ thể khơi thông kinh mạch, rèn luyện thân thể.

Tàn Thiên có thái cổ bất diệt thể, một bước này trực tiếp bỏ qua, nhưng hắn vẫn không lơ đãng, mà là chuyên tâm tu tập giai đoạn Vận khí, đây là pháp môn tương đối thực dụng, có thể làm cho thân nhẹ như yến, phản ứng nhanh nhẹn.

Trong quá trình tu luyện, Tàn Thiên phát hiện khí hải của mình cùng với trạng huống ghi lại trong Cửu Huyền tâm pháp có chút bất đồng.

Trước khi tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, khí hải Tàn Thiên yên tĩnh, không có bất kỳ ba động nào.

Nhưng sau khi tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, khí hải Tàn Thiên thật giống như nộ hải sinh đào, bọt sóng cuộn cuộn, xuất hiện một lớp xoáy (tuyền qua) màu xanh đậm, chiếm cứ trung tâm khí hải.

Tàn Thiên chiếu theo Cửu Huyền tâm pháp, người bình thường tu luyện tới cảnh giới thứ hai trong chín cảnh Khôi Nguyên - ‘Khí biến’, khí hải sẽ xuất hiện một dòng lớp xoáy (khí tuyền), bình thường khí là tĩnh, có thể liên tục phun trào chân khí, du tẩu toàn thân, sinh sôi không ngừng.

Giống như loại người Tàn Thiên vậy, vừa mới tu luyện tới giai đoạn ‘Vận khí’, trong khí hải đã xuất hiện tuyền qua (lớp xoáy) màu xanh đậm, vậy đây tuyệt đối được coi là dị tượng, vạn người không có một.

Cái lớp xoáy này có hấp lực cường đại, tùy thời thu lấy chân khí trong kinh mạch, làm cho khí hải màu xanh đậm càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, theo lớp xoáy phun ra một đạo khí trụ màu xanh đậm, nhanh chóng du tẩu toàn thân, tắm bổ thân thể Tàn Thiên.

Tàn Thiên y theo ghi chép trong Cửu Huyền tâm pháp, khí vận toàn thân, thông lạc kinh mạch, nhất thời toàn bộ lỗ chân lông mở to ra, lúc mở lúc đóng, tự động hô hấp, các đốt ngón tay chân mạnh mẽ có lực, cả người tràn đầy lực lượng.

Loại nhận thức này, loại biến hóa này làm cho Tàn Thiên cực kỳ hưng phấn, sinh cơ bừng bừng làm hắn cảm nhận được sinh mệnh tốt đẹp.

Một đêm này, Tàn Thiên đều chuyên tâm tu luyện, mặc dù đang trong giai đoạn ‘Vận khí’ Trúc Cơ, nhưng cũng làm cho Tàn Thiên thu hoạch khổng lồ, có dấu hiệu thoát khỏi phạm trần.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Bất Diệt Cao Thủ

Sáng sớm ngày thứ hai, Lôi Đình cảm ứng được mấy cỗ hơi thở cường đại hướng bên này tiến đến, trong lòng có chút kinh ngạc.

Phụ cận Xích Huyết cốc là một mảnh hoang vu, dưới tình huống bình thường sẽ không có người nào nguyện ý tới gần.

Hôm nay, đột nhiên tới mấy cao thủ tu vi bất phàm, bọn họ là vô tình đi ngang qua hay vì Tàn Thiên mà đến?

Lôi Đình thu liễm hơi thở, vẫn duy trì điệu thấp.

Chỉ chốc lát sau, mấy đạo thân ảnh từ xa tiến tới gần, xẹt qua bầu trời hà cốc.

“Tiểu tử Tàn Thiên kia thật có mấy phần năng lực, chỉ thoáng cái biến mất”

“Không phải là biến mất mà là ẩn núp một nơi nào đó gần Xích Huyết cốc, bắt quá hành tung cụ thể lại không chính xác mà thôi”

Lôi Đình nghe vậy có chút bất đắc dĩ, quả nhiên những người này vì Tàn Thiên mà đến, nhìn đáng về muốn trốn tránh đuôi giết, thật đúng là không dễ chút nào a.

Nhìn mấy người đi xa, Lôi Đình chợt lóe mà hiện, đem toàn bộ khí thạch phát hiện ở hà cốc thu vào không gian trữ vật, Tàn Thiên cũng không ngoại lệ.

Ánh sáng nhạt chợt lóe, Lôi Đình hướng Xích Huyết cốc phía trước tiến đến, thấy xa xa có vài thân ảnh đứng đó, ở nơi đó chính là cửa vào Xích Huyết cốc.

Xích Huyết cốc là một trong bốn nơi đại hiểm yếu của Vân Châu, có vô số truyền thuyết được truyền lưu.

Chính yếu nhất là ở nơi này từ trường địa cực hết sức quỷ dị, tiến vào trong đó không rõ phương hướng, không phải vậy chết thì bị những tồn tại đáng sợ trong Xích Huyết cốc đánh chết, có rất ít người còn sống sót trở về.

Phương xa, trời mây, ánh sáng tỏa vạn trượng, sấm sét cuộn cuộn từ xa đến gần, một đoàn điện quang vờn quanh một chiến xa phá không, tám con lôi thú phía trước mở đường, lôi kéo chiếc xa gào thét mà đến, uy danh kinh người, chấn động bát hoang.

“Là Lôi bạo chiến xa của Chiến Thần tông, lấy tám con lôi thú mở đường, phô trương cũng không nhỏ”

Lôi Đình hừ nhẹ một tiếng, có chút khinh thường, nhưng vẻ mặt nghiêm túc không ít.

Trên chiến xa, một thân ảnh cao lớn khôi ngô, quanh thân vạn đạo quanh hoa lưu động, tản mát ra khí phách kinh sợ chư thiên, tựa như chiến thần phủ xuống, chư thần né tránh.

Ở phía sau thân ảnh cao lớn kia là một thân ảnh trắng đứng, tản mát khí thế cường đại của riêng mình, nhưng bị khí thế của thân ảnh cao lớn kia áp chế.

Ở một phương khác, trên bầu trời một bó hoa tươi, nương theo thanh âm tiên nhạc là một chiếc phi thuyền khổng lồ lưu quang huyền lệ từ chỗ hư không phóng tới, đối diện với Xích Huyết cốc.

Ở trên phi thuyền khổng lồ, là một thân ảnh trung niên nam tử mang phong thái mê người, một thân cảm y hoa phục, cao quý ưu nhã, ánh mắt bắn ra quang huy nhàn nhạt, hơi có mấy phần mùi vị ngạo thị quần luân, độc tôn tứ hải.

“Phá lãng thần chu của Tứ Hải Minh cũng tới, đây là có chuyện gì?”

Lôi Đình cảm thấy nghi hoặc, bắt một tên Tàn Thiên nho nhỏ thôi, tựa hồ không cần phải phô trương lớn như vậy a.

Khi Lôi Đình đang còn nghi ngờ không giải thích được, trên bầu trời dị tượng phát sinh, một đoàn hoa quang năm màu từ trên trời hạ xuống, từ trong thời không chỉ môn bay ra, hướng Xích Huyết cốc thẳng tiến.

Quang hoa năm màu kia rất là kỳ diệu, dĩ nhiên là một đám mây tia năm màu, bên trên hiện một đám thân ảnh, trong đó có Trầm Tuyết Y.

“Ngũ sắc vân của Tiểu Vân Thương Hải cũng đến, chắc là trong Xích Huyết cốc có biến cố gì đó?”

Lôi Đình tiềm hành ẩn hành tung, bay theo gió, toàn thân thu liễm hơi thở, cẩn thận lưu ý tình huống bốn phía.

Đám cao thủ Chiến Thần tông, Tứ Hải minh, Tiểu Vân Thương Hải trước sau chạy tới, cộng thêm đám cao thủ Thiên Kiếm tông trước đó, bên ngoài Xích Huyết cốc cao thủ tứ đại môn phái đều tề tụ.

Xích Huyết cốc chính là một trong bốn đại hiểm yếu Vân Châu, nó nằm ở hướng Tây, cửa vào mặc dù không lớn, nhưng Xích Huyết cốc lại kéo dài đến tám ngàn cây số, trực tiếp chặt đứt liên lạc giữa phía tây Vân Châu cùng với ngoại giới.

Từ phía trên nhìn xuống, Xích Huyết cốc giống như một dải huyết hà, vắt ngang phía tây Vân Châu, kéo lên mạn Nam Bắc vừa lúc tiếp giáp với Tuyệt Thiên lĩnh, phía Bắc tương liên với Bất Độ hà, không có bất kỳ một cái khe hở nào.

Vân Châu là vùng đất kỳ diệu, được tứ đại hiểm yếu thủ hộ, cũng không ai biết được tại trung tâm bốn đại hiểm yếu đó rốt cuộc bảo vệ cái gì.

Ở lối vào Xích Huyết cốc, môn nhân Thiên Kiếm tông tính ra là nhiều nhất, tổng cộng hơn mười người, phần lớn đều có tu vi Khởi Nguyên cảnh, cũng có khoảng hai vị cao thủ Tạo Hóa cảnh, nhưng đều ở cảnh giới Thiên Nhân.

Chiến Thần tông tới bốn vị cao thủ, Tứ Hải Minh có năm vị cao thủ, Tiểu Vân Thương Hải có sáu vị cao thủ, nhân số nhiều nhất.

“Các vị tin tức rất thông linh a, nhanh như vậy đã chạy đến rồi”

Trên Lôi bạo chiến xa, Đỗ Vân Thăng liếc nhìn Phá lăng thần chu cùng Ngũ sắc vân một cái, lạnh lùng nói.

Đỗ Vân Thăng thoát nhìn khoảng năm mươi tuổi, thân hình cao lớn khôi ngô, một thân chiến bào đầy khí phách, là một trong bảy đại cao thủ của Chiến Thần tông, danh vang đại lục Khởi Nguyên.

“Ngươi không phải cũng đến rồi sao?”

Thanh âm lạnh lùng được xuất phát từ vị trung niên nam tử của Tứ Hải Minh, người này tên là Mạnh Phi Vân, là một trong tám đại cao thủ của Tứ Hải Minh, một trong bốn đại thái thượng trưởng lão Tứ Hải Minh.

Đỗ Vân Thăng chân mày nhích lên, chiến ý mười phần nói: “Sao vậy, ta không tới được sao?”

Mạnh Phi Vân cười lạnh nói: “Dĩ nhiên là ngươi có thể tới, nơi này cũng không phải là địa bàn của Tứ Hải Minh”

Ý này rất rõ ràng, nếu là địa phương của Tứ Hải Minh, vậy ngươi không phải muốn tới là tới.

Đỗ Vân Thăng cười ha ha một tiếng, nói: “Trên Khởi Nguyên đại lục, còn có chỗ nào mà Đỗ Vân Thăng ta không dám đi”

Mạnh Vân Phi châm chọc nói: “Phía trước chính là Xích Huyết cốc, ngươi đi thử một chút đi”

“Tất cả mọi người đều là người quen, cần gì gặp mặt là cãi nhau, hay là nói tình huống lúc này một chút đi ha”

Một thanh âm êm ái phiêu dật được truyền ra từ Ngũ sắc vân, lộ ra mấy phần trang nhã.

Đỗ Vân Thăng cùng Mạnh Phi Vân đều hừ nhẹ một tiếng, quay đầu không nói thêm gì nữa.

Lần này, cao thủ Tiểu Vân Thương Hải tới đây có đến sáu vị, nam chỉ vẹn vẹn có 2 người, một người trong đó là một người cao lớn, tuấn tú phi phàm, khoảng chừng 23, 24 tuổi, đứng bên cạnh Trầm Tuyết Y, cả người lộ ra vẻ tự phụ cùng lãnh ngạo.

Người này tên là Chu Dật, tuyệt thế thiên tài rất nổi danh ở Tiểu Vân Thương Hải, là đệ tử thân truyền của chương môn, là đối tượng đào tạo trọng điểm.

Lần này, người cầm đầu Tiểu Vân Thương Hải là một nữ nhân, quanh thân mây mù lượn lờ, không thấy rõ diện mạo, nhưng làm cho người ta có loại mỹ cảm mong lung.

Trầm Tuyết Y, Chu Dật đều đứng bên cạnh nữ nhân này, trên mặt luôn nở nụ cười thản nhiên.

“Xích Huyết cốc là một trong bốn đại hiểm yếu Vân Châu, tin đồn rằng đêm qua có người thấy nơi đây xuất hiện dị tượng, hai vị cảm thấy dị tượng này sẽ là cái gì?”

“Lão phu cảm thấy có thể là Bất Diệt hồn, Vân Hà tiên tử nghĩ sao?”

Mạnh Phi Vân nhìn nữ nhân mây mù lượn lờ kia, trong ánh mắt lộ ra vẻ nóng bỏng.

Vân Hà tiên tử là một trong ba tiên tử tại Tiểu Vân Thương Hải, nghe nói sắc đẹp muôn phần, danh chấn thiên hạ, là đối tượng của vô số tu luyện giả trên đại lục Khởi Nguyên đều tha thiết ước mơ có được, nhưng đã nhiều năm qua, lại không có người nào, không có một nam nhân nào nhận được ưu ái từ nàng.

Năm đó, Vân Hà tiên tử từng phong mỹ một thời, cho dù hiện tại, cũng có rất nhiều cao thủ thương nhớ nàng.

Đỗ Vân Thăng hừ nói: “Chuyện Xích Huyết cốc có Bất Diệt hồn thì mọi người sớm đã biết, chỉ bất quá nơi này rất hung hiểm, hữu tử vô sinh, cho nên không người nào dám đi vào tìm kiếm. Đêm qua, dị tượng xuất hiện đến tột cùng là cái gì, chỉ dựa vào phán đoán thì không cách nào biết được, chúng ta phải tận mắt nhìn thấy mới có thể phán đoán được”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Kiếm Thần Phong

Năm xưa, Đỗ Văn Thăng là một trong người theo đuổi Văn Hà tiên tử, tự nhiên không ưa gì Mạnh Phi Vân lưu lo lú la tại trước mặt Văn Hà tiên tử.

Một đám cao thủ Thiên Kiếm tông sắc mặt đều kinh ngạc, vô luận Đỗ Văn Thăng, Mạnh Phi Vân hay là Văn Hà tiên tử cũng không phải là người mà bọn họ tùy ý nhìn thấy.

Đặc biệt là Văn Hà tiên tử, năm xưa đã đưa tới vô số phong ba trên Khởi Nguyên đại lục, thường ngày rất ít rời khỏi Tiểu Vân Thương Hải, không nghĩ tới lần này thế nhưng chính bản thân nàng xuất mã.

“Có phải có Bất Diệt hồn hay không, tạm thời khó mà nói được. Dù sao, chúng ta cũng đã tới rồi, nhất định là phải thăm dò cẩn thận một phen mới được”

Văn Hà tiên tử lập lòe nước đôi, vừa không đồng ý cách nhìn của Mạnh Phi Vân, nhưng cũng không nghiêng về Đỗ Văn Thăng, tại nàng không muốn thấy hai người cãi vã, lãng phí thời gian.

Hơn mười vị đệ tử Thiên Kiếm tông chậm rãi thối lui, bọn họ cũng không dám tranh phong với ba đại môn phái, nhanh chóng phái người trở về bẩm báo, chỉ còn ngấm từ xa mà thôi.

Lôi Đình hóa thân thành hạt bụi, lưu lại ngoài hai dặm, cũng không tiến sát gần.

Ba đại phái đàm thoại với nhau hẳn cũng nghe rõ ràng, Bất Diệt hồn kia quả thực có lực hấp dẫn cực lớn, đối với cao thủ Tạo Hóa cảnh mà nói, tuyệt đối là độc nhất vô nhị.

Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách, điều này ai ai cũng biết, vừa lúc ứng đối với bốn cảnh giới Khởi Nguyên, Tạo Hóa, Bất Diệt, Trường Sinh, từng cảnh giới tăng lên cũng đều cực kỳ khó khăn.

Nếu có được Bất Diệt hồn, cao thủ Tạo Hóa cảnh có thể thuận lợi tấn thăng thành cao thủ Bất Diệt, đây là cảnh giới mà vô số cao thủ Tạo Hóa cảnh đều ước ao.

Nhưng, Bất Diệt hồn cũng không dễ dàng có thể nhận được, nếu không cao thủ Bất Diệt cảnh cũng không khan hiếm như vậy.

“Lâm Phàm, người đến cửa vào thăm dò một chút, nhớ là không được xâm nhập, chỉ ở bên ngoài thôi”

Văn Hà tiên tử phái ra một vị nam đệ tử, đây cũng là cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Đỗ Văn Phi, Mạnh Phi Vân thấy thế cũng phái ra đệ tử của riêng mình, đi đến phía trước Xích Huyết cốc thăm dò xem.

Người có thể đi theo ba đại cao thủ đến đây, không có chỗ nào mà không phải là cao thủ Tạo Hóa cảnh, là đệ tử kiệt xuất trong môn phái, bất quá khác biệt chính đẳng cấp cảnh giới mà thôi.

Xích Huyết cốc cũng có thể gọi là Địa Huyết Hồng, tựa như huyết hà khô cạn, ngay cả bùn đất, cát đá cũng toàn là màu đỏ, đôi mắt nhìn lại là vô biên vô hạn, nhìn không thấy bất cứ dấu vết sinh mạng nào.

Ở nơi này mệnh mông vô bờ bến, một vùng đỏ như máu, huyết vụ mông lung tràn ngập, nhưng không nồng, làm cho người ta có một loại cảm giác như ẩn như hiện, như có như không.

Tại cửa vào Xích Huyết cốc rất kỳ lạ, một cự thạch cao vài trượng được dựng thẳng đứng, phía trên nó được khắc hai chữ “Xích Huyết” đỏ như máu, vĩnh viễn phai mờ.

Lâm Phàm cùng hai vị thiếu niên cao thủ khác thật cẩn thận đi đến cửa vào, trong lòng có nhiều ít lo lắng.

Ở Vân Chân, truyền thuyết nói về Xích Huyết cốc rất nhiều, kết quả cơ hồ tất cả là một đi không trở lại, hung hiểm quỷ dị.

Lôi bạo chiến xa, Phá lăng thần chu, Ngũ sắc vân xếp thành một hàng cách bên ngoài Xích Huyết cốc khoảng trăm trượng, phái ba cao thủ lưu ý tình huống Xích Huyết cốc, nhưng lại không nhìn ra điều gì cả.

Ngắm nhìn chỉ chốc lát, ba người Lâm Phàm cũng không nhìn ra cái gì, lúc này nói đuổi nhau đi đến, trên mình đều triển khai phòng ngự, quang hoa lóng lánh, từ bên ngoài nhìn vào Xích Huyết cốc, cảm giác được nó giống như một huyết hà đã khô cạn.

Nhưng, sau khi tiến vào, cảnh sắc chợt biến, huyết vụ như có như không chỉ trong nháy mắt biến thành máu, che khuất cả bầu trời, mê loạn tứ phương, làm cho người ta không phân biệt rõ phương hướng.

Đỗ Văn Thăng, Mạnh Phi Vân, Văn Hà tiên tử ba đại cao thủ nhìn từ xa xa, phát hiện ba người Lâm Phàm sau khi tiến vào Xích Huyết cốc, cả đám đều lộ vẻ sợ hãi, quang hoa trên người nhanh chóng hỗn loạn, liều mạng tấn công lung tung, tựa như gặp ác ma quỷ thần vậy.

Trầm Tuyết Y khẽ nói: “Sur thúc, xem ra tình huống không hay a”

Văn Hà tiên tử khẽ vuốt cằm, không nhiều lời.

Chu Dật nói: “Điều này nói rõ trong Xích Huyết cốc có thiên địa khác, đặt mình trong đó không phân biệt đông tây, xem ra quả nhiên không sai”

Ngoài hai dặm, Lôi Đình thấy một màn như vậy, mây cũng nhú lại.

“Xem ra xông vào Xích Huyết cốc không tốt a, có lẽ ta nên chạy đến nơi khác thôi”

Trong Xích Huyết cốc, về mặt ba vị cao thủ Tạo Hóa cảnh hoảng sợ, dựa lưng vào nhau, không ngừng phát ra các loại công kích, từng đạo ánh sáng mờ mờ chớp động, nhưng không cách nào ra xa được, chỉ bay ra ngoài trường thì tự động biến mất.

Cảnh tượng như vậy kéo dài thật lâu, cho đến khi ba vị cao thủ hao hết lực mới từ từ dừng công kích, về mặt cả đám đều lộ nôn nóng, tràn đầy tuyệt vọng cùng bất lực.

Lúc này, một tiếng kiếm rít phá trường không, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang phá không mà đến, hợp thành một Kiếm thuyền, cao thủ Thiên Kiếm tông đã chạy tới nơi.

Chiếc Kiếm thuyền này lớn như núi, vượt qua hư không, nháy mắt đã xuất hiện trước mắt, thân thuyền bắt đầu co rút lại, nhuệ khí chớp động, cuối cùng thu nhỏ lại bằng Phá lăng thần chu của Tứ Hải Minh.

Trên Kiếm thuyền, một bạch y thanh niên lặng yên đứng đó, cả người tản mát ra khí thế sắc bén cường đại, làm cho người ta có loại cảm giác kiếm phá thiên không.

Đỗ Văn Thăng nhìn người kia, kinh nghi nói: “Thiếu chủ Thiên Kiếm tông – Kiếm Thần Phong cũng tới a”

Mạnh Phi Vân nói: “Không chỉ có hắn, ngay cả trưởng lão Hách Liên Hùng cũng tới”

Chu Dật nhìn Kiếm Thần Phong, trong mắt hiện tia hàn quang, hừ nói: “Là hắn!”

Trầm Tuyết Y sóng mắt khẽ nhúc nhích, lẳng lặng nhìn lên Kiếm thuyền, phản ứng rất ư là bình thản.

“Chư vị tới rất sớm a, Thiên Kiếm tông không có tiếp đón từ xa”

Đầu thuyền, một lão giả y phục xám tro, khuôn mặt nhìn qua xấu xí nhưng trên người lại ẩn chứa một cỗ hơi thở đáng sợ như thú dữ thái cổ, làm người ta không dám xem nhẹ.

Kiếm Thần Phong nhìn về bên ngoài khoảng hai mươi tuổi nhìn Trầm Tuyết Y, cười to: “Trầm Tuyết Y, nàng cũng tới”

Chu Dật không vui nói: “Tên Trầm Tuyết Y mà ngươi cũng dám gọi sao”

Kiếm Thần Phong ha ha nói: “Ta mạn phép gọi, như thế nào? Ta không chỉ gọi mà sớm muộn gì có một ngày ta còn muốn cưới nàng tới tay nữa đó”

Chu Dật cả giận nói: “Ngươi nằm mơ!”

Trầm Tuyết Y trang nhã nói: “Sur huynh không cần phải tức giận, hắn là cố ý kích ngươi đó”

Vân Hà tiên tử khẽ nói: “Tới đường đột, ngũ trưởng lão lượng thứ a”

Hách Liên Hùng cười nói: “Tiên tử quá khiêm nhường rồi, Vân Châu mặc dù là địa bàn của Thiên Kiếm tông, nhưng Xích Huyết cốc lại không nằm trong đó”

Kiếm Thần Phong khiêu khích nhìn Chu Dật, tự phụ nói: “Không tin, chúng ta cứ chờ xem, xem ai cưới được nàng trước nhất”

Bên trong thập đại môn phái Khởi Nguyên đại lục, Thánh nữ Thiên Mẫu Thiên Cung, tiên tử Tiểu Vân Thương Hải, huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông là đối tượng mà tất cả nam nhân đều muốn có được.

Kiếm thuyền đi tới bên cạnh Ngũ sắc vân, cao thủ tứ đại phái tụ hợp cùng một chỗ, ánh mắt đồng loạt nhìn vào trong Xích Huyết cốc.

Giờ phút này, ba người Lâm Phàm sớm đã lâm vào tuyệt vọng, phòng ngự lóe ra quang mang yếu ớt ảm đạm, làm cho người ta không khỏi thê lương bi ai.

Hách Liên Hùng nhìn chốc lát, nhàn nhạt nói: “Bọn họ chắc là bị vây nhốt, hãm không sâu, không sao”

Mạnh Phi Vân nói: “Trong Xích Huyết cốc xuất hiện dị tượng, đây là chuyện mà nhiều năm qua chưa từng phát sinh. Trước mắt, rất nhiều thế lực chưa chạy tới, chúng ta nếu không nắm bắt cơ hội, sau này chỉ sợ cái gì cũng không có được”

Đỗ Văn Thăng cười lạnh: “Cho dù đi vào, ngươi cũng không thể kiếm được chỗ tốt gì”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 60: Huyết Hải Sinh Ba (Sóng)

Mạnh Phi Vân châm chọc nói: “Sao vậy, người sợ?”

Đỗ Văn Thăng hơi giận nói: “Ta mà sợ sao, đúng là chê cười!”

Mạnh Phi Vân hừ nói: “Người nếu không sợ, chúng ta liền cùng nhau đi vào coi một cái, người dám không?”

Đỗ Văn Thăng cười to, nói: “Có gì không dám, đi vào thôi!”

Trên Lôi bạo chiến xa chợt lóe lên điện quang, chậm rãi hướng Xích Huyết cốc tiến tới gần.

Mạnh Phi Vân thấy thế liền thúc dục Phá lãng thần chu, đuổi theo Lôi bạo chiến xa không bỏ.

Vân Hà tiên tử cùng Hách Liên Hùng hơi chần chờ, sau thúc dục Ngũ sắc vân cùng Kiếm thuyền đi theo.

Nháy mắt, cao thủ tứ đại phái tiến vào bên trong Xích Huyết cốc, trong lúc nhất thời vạn đạo sáng mờ, huyết vụ tứ tán lộ ra một khoảng sáng ngời.

Ba người Lâm Phàm bị vây nhốt liền trở về hàng ngũ của riêng mình, tâm thần không yên, hiển nhiên kinh sợ đến cực điểm.

Lôi Đình hiện ra giữa không trung, ánh mắt kỳ dị nhìn cao thủ tứ đại môn phái, phát hiện vô luận là Lôi bạo chiến xa, Phá lãng thần chu hay Ngũ sắc vân, Kiếm thuyền khi tiến vào Xích Huyết cốc đều nổi lên tia sáng hoa mỹ, hướng màn sáng bốn phía đâm ra, dò đường đi tới.

Rất hiển nhiên, cao thủ bốn phái sau khi tiến vào Xích Huyết cốc đều nhận được quấy nhiễu, bất quá thực lực bọn họ kinh người, người bình thường không thể sánh được, cũng không bị lạc mất phương hướng.

Tứ đại phái sau khi tiến vào Xích Huyết cốc liền phân bố một trước một sau, một phải một trái, hòa cùng một thể, cùng nhau thăm dò.

Lôi Đình nhìn chung quanh Xích Huyết cốc, phát hiện huyết vụ như có như không kia bắt đầu di chuyển, rất nhiều sương mù màu máu tụ tập chung một chỗ, biến thành một phiến huyết ti dài hẹp chớp động, tựa như tia lửa điện màu máu vậy, du tẩu bên trong Xích Huyết cốc.

Lôi Đình cẩn thận lưu ý, phát hiện những tia máu kia đang hướng khu vực tứ đại phái di động tới.

Lôi Đình bay lên trời cao khoảng ngàn trượng, toàn thân thu liễm hơi thở, đưa mắt nhìn Xích Huyết cốc bên dưới.

Huyết ti ngưng tụ, hóa thành huyết vân mang theo vô số tia chớp liên hồi, bắt đầu tiến hành oanh tạc đến cao thủ tứ đại môn phái.

Đây là Lôi Đình chứng kiến từ trên cao, trên thực tế bên trong Xích Huyết cốc lại là ... tình huống khác.

Cao thủ tứ đại phái sau khi tiến vào Xích Huyết cốc, phía trước là một mảnh đỏ màu máu, huyết vụ biến thành huyết hải, quay cuồng, không phân biệt đông tây.

Lôi bạo chiến xa, Phá lãng thần chu, Ngũ sắc vân, Kiếm thuyền tựa như con thuyền độc mộc giữa biển máu, ở trước sóng cao tận trời phập phồng lên xuống, khó khăn đi về phía trước.

Đột nhiên, trong biển máu dâng lên một đạo quang trụ màu máu, như tia chớp gào thét bắn tới.

Đỗ Văn Thăng đứng trên Lôi bạo chiến xa, hai tay huy vũ hướng tia chớp bắn tới, một lực lượng kinh khủng từ trong lòng bàn tay hần bắn nhanh ra, hóa thành một bàn tay khổng lồ mang theo lôi điện, trong nháy mắt xé nát hư không, trực tiếp đem tia chớp kia chấn thành phần vụn.

Bên phải, một ít tia chớp khác phân trước sau, hướng Phá lãng thần chu đánh tới.

Mạnh Phi Vân đứng trên mũi thuyền, tay phải vung lên, đón gió hóa thành một cự chưởng ngàn trượng, quần chung quanh là thanh long khí, thoáng cái bóp nát tia chớp kia.

Bên trái, Ngũ sắc vân, phía sau Kiếm thuyền tứ đại môn phái liên thủ đi tới, mỗi phái đều tự chịu trách nhiệm khu vực của riêng mình.

Giờ phút này, thiểm điện tụ tập, huyết lãng quay cuồng, trong huyết hải vô biên vô hạn thi thoảng quái thú nổi lên, phát ra rống giận rung trời.

Trầm Tuyết Y sắc mặt nghiêm túc, Chu Dật, Kiếm Thần Phong thần sắc đều ngưng trọng, hiển nhiên tình huống bên trong Xích Huyết cốc này so với tưởng tượng kinh khủng hơn nhiều.

Lôi Đình luôn luôn ở trên không trung quan sát một canh giờ, phát hiện tốc độ di chuyển của tứ đại phái đi về phía trước khoảng mấy dặm dĩ nhiên chậm chạp rất nhiều trong tưởng tượng.

Lúc này Lôi Đình phát hiện, huyết vụ trong Xích Huyết cốc xuất hiện nhiều hơn, hóa thành một con quái thú màu máu, đang đẩy nhanh tốc độ hướng tứ đại phái phóng đi.

Không lâu sau, quái thú màu máu đã tới khu vực tứ đại phái, chỉ thấy huyết vụ lượn lờ, lóe sáng quang trụ, chỉ sợ quái thú đáng sợ kia có xu thế xé rách liên thủ giữa tứ đại phái, mạnh mẽ đem bọn họ tách ra.

Lôi Đình chứng kiến cảnh tượng kia từ bên ngoài, so với chứng kiến từ bên trong Xích Huyết cốc, quả thực kém xa một trời một vực.

Khi quái thú xuất hiện, sóng lớn ngập trời dâng lên trong biển máu, một đầu cự thú to lớn phủ thiên cái địa không cách nào hình dung được, nhẹ nhàng vung quai trào lên, xé rách bầu trời, chặt đứt liên thủ phòng ngự của tứ đại phái, thoáng cái đánh bay Lôi bạo chiến xa, đẩy lui Phá lăng thần chu, cuốn trôi Ngũ sắc vân, đánh lui Kiếm thuyền, trận thế liên thủ tứ đại phái tuyên cáo tan rã.

Trầm Tuyết Y sắc mặt kinh biến, sợ hãi nói: “Đây là quái thú gì, sao kinh khủng đến vậy?”

Vân Hà tiên tử trầm giọng nói: “Nghe nói, Xích Huyết cốc có Bất Diệt hồn thủ hộ, bất luận kẻ nào cũng không thể qua được”

Chu Dật kinh nghi nói: “Quái thú mới vừa rồi kia, chính là Bất Diệt hồn sao?”

Vân Hà tiên tử khẽ lắc đầu, không nói gì.

Tứ đại phái sau khi phân rã, bắt đầu riêng rẽ đi tới, bởi vì phương hướng không rõ, cho nên ai cũng không biết đường đi ở đâu.

Lôi Đình ở giữa không trung thấy rõ ràng, Kiếm thuyền Thiên Kiếm tông đang trở lui, Phá lăng thần chu Tứ Hải minh đi hướng Đông, Lôi bạo chiến thần Chiến Thần tông đã ở lối vào, Ngũ sắc vân Tiểu Vân Thương Hải thì đi hướng Tây.

Hoàng hôn, mặt trời lặn về phía Tây, ánh sáng vàng chiếu lên Xích Huyết cốc, biến thành một phiếm kim quang nhàn nhạt.

Tứ đại môn phái sau khi phân tán, người nào cũng không đi ra, mà còn hướng bên trong Xích Huyết cốc đi tới, bản thân tao ngộ công kích những tia chớp kia trước sau trên dưới mười lần, nhưng tất cả đều chống đỡ được.

Rất nhanh, bóng đêm buông xuống, cảnh tượng Xích Huyết cốc trở nên mờ mịt lung.

Lôi Đình có chút kinh ngạc, rõ ràng ban ngày có thể thấy được Xích Huyết cốc, còn dưới bóng đêm là một mảnh sương mù, ngoại giới căn bản không thấy rõ tình huống phát sinh bên trong.

Lôi Đình hạ thấp độ cao, cẩn thận lưu ý nhất cử nhất động Xích Huyết cốc, nhưng hai canh giờ qua đi, cũng không phát hiện cái gì.

Giờ Tý – nửa đêm, ngay khi Lôi Đình đang muốn buông xuôi, Xích Huyết cốc phát sinh dị tượng, từng đạo sợi tơ màu máu từ bốn phương tám hướng hội tụ lại, tựa như một huyết võng, tụ thành một bình đài màu máu cách cửa vào không xa.

Lôi Đình thấy thế, trầm nghĩ tới, lập tức tinh thần căng lên, cẩn thận lưu ý.

Bình đài màu máu lóe lên ánh sáng ngọc, dưới bóng đêm lộ vẻ mỹ lệ.

Trên bình đài từng đạo tia máu nhanh chóng tụ hợp, tạo thành bóng dáng huyết ảnh phiêu vũ trên bình đài, Lôi Đình thấy vậy cả kinh một hồi, cho là mình hoa mắt.

Trong Xích Huyết cốc, một trong tứ đại phái Tiểu Vân Thương Hải vừa lúc nhìn thấy một màn này, nhưng cảnh sắc lại không giống nhau.

Chỉ thấy trong biển máu mênh mông không thấy bờ, vô số quang mang màu máu từ bốn phương tám hướng tụ lại, nhanh chóng tạo thành một bình đài vô cùng khổng lồ, lóe ra tia sáng kỳ dị.

Rất nhanh, trên bình đài xuất hiện từng đạo thân ảnh hồng y, tựa như một đoàn tiên tử vậy, ở trên bình đài nhảy múa, hợp thành một loại hình vũ đạo, xa hoa, làm cho người ta hoa cả mắt.

Trầm Tuyết Y sợ hãi than: “Thật là kỳ diệu, khiến cho người ta không tưởng tượng được”

Chu Dật nghi hoặc nói: “Làm sao tạo thành thế này được? Những thân ảnh hồng y kia, thật sự là người sao?”

Vân Hà tiên tử trầm giọng nói: “Nhìn kỹ đi, trong những kỹ thuật vũ đạo kia ẩn chứa huyền diệu, đối với tu luyện giả có gợi ý rất nhiều, nếu có thể lĩnh ngộ một hai, tất có chỗ tốt”

Trầm Tuyết Y dụng tâm quan sát, Chu Dật thì có chút xem thường, cho là đây là những đồ chơi dành cho nữ tu giả.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 61: Huyết Vực Phi Tiên

Vân Hà tiên tử đứng yên bất động, quanh thân vân vụ lượn lờ, làm cho người ta nhìn không thấu.

Lôi Đình từ bên ngoài nhìn lại, bóng người trên bình đài thay đổi liên tục, thỉnh thoảng lớn, thỉnh thoảng nhỏ, kỹ thuật vũ đạo huyền diệu nhẹ nhàng, lộ ra cổ khí vận nào đó, thật giống như thiên thành đại đạo.

“Đây là do Bất Diệt hồn giả trò sao? Nếu như đúng, vậy biểu thị cái gì? Phải chăng Bất Diệt hồn muốn xuất thế, hay là dụ dỗ cái gì đó?”

Lôi Đình tựa hồ biết rất nhiều chuyện, đáng tiếc là không người nào biết hắn đến từ nơi nào.

Tần Thiên lúc này đang ở trong không gian trữ vật của Lôi Đình, chuyên tâm tu luyện, đang ở giai đoạn Vận khí, biểu hiện ra thiên phú cực kỳ không tệ.

Khí lưu cuộn cuộn xuyên qua kinh mạch toàn thân Tần Thiên, y theo tâm pháp Cửu Huyền mà di chuyển, mỗi lần vận hành một chu thiên, cổ khí lưu kia tựa hồ lớn mạnh lên một ít, hôm nay từ một tia nước nhỏ nhỏ biến thành một con sông lớn cuộn cuộn, rất có xu thế cuộn trào.

Tần Thiên đối chiếu ghi lại trong tâm pháp Cửu Huyền, biết mình tiến triển thần tốc, trong lòng cực kỳ cao hứng, hoàn toàn quên đi chính mình ở nơi nào.

Trong Xích Huyết cốc, dị tượng kéo dài một hồi lâu, cuối cùng mấy đạo huyết ảnh tan ra, bắn thẳng lên thiên không.

Lôi Đình mặt biến sắc, bật thốt lên: “Huyết Vực Phi Tiên! Đây là Huyết Vực Phi Tiên trong truyền thuyết vạn năm khó gặp, điều này tại trong Xích Huyết cốc dựng dựng tiên thiên Bất Diệt huyết hồn, đây chính là ...”

Là cái gì, Lôi Đình không nói ra, nhưng tâm thần sớm đã chấn động.

Chậm rãi hạ xuống đất, Lôi Đình hiện ở lối vào Xích Huyết cốc, qua hồi lâu vẫn chưa đi vào.

Đột nhiên, thân thể Lôi Đình chấn động, quay đầu nhìn chung quanh, chỉ thấy trên bầu trời chợt cầu vòng lóe lên, hai đạo ánh sáng mờ từ hai phương hướng khác nhau lao đến, nhắm cửa vào Xích Huyết cốc thẳng tiến.

Đạo ánh sáng mờ bên trái hiện lên màu bạc trắng, chính là do tám con tiên hạc kéo Ngọc liên tạo nên, toàn thân Ngọc liên lóe ra quang mang sáng ngọc, hiện lộ tiên linh khí.

Trên Ngọc liên có khoảng mấy người, nam có nữ có, đây chính là cao thủ Đông Thắng Huyền Tông.

Ánh sáng mờ bên phải hiện sắc màu xanh da trời pha lẫn xanh lá cây, phiêu phiêu, là một thanh linh quang bảo tán, từng tia sáng hiện chung quanh nó tạo thành kết giới phòng ngự, bên trong có khoảng bốn người, trong đó có một vị tên là Thiên Hoa Tà Nguyệt.

“Là tiểu tử kia, Tần Thiên là do hắn mang đi, mau bắt hắn lại”

Thiên Hoa Tà Nguyệt đã gặp qua Lôi Đình, nhìn một cái đã nhận ra hắn.

Sóng mắt Lôi Đình khẽ nhúc nhích, bây giờ đang là nửa đêm Thiên Hoa thế gia cùng Đông Thắng Huyền Tông mới chạy tới, thật ngoài dự liệu của mọi người, vì vậy làm hắn cũng không tránh né kịp nữa.

Lôi Đình nhìn lại, trên Ngọc liên Đông Thắng Huyền Tông tổng cộng có 5 người, ba nam hai nữ, trong đó một nam một nữ đưa tới sự chú ý của Lôi Đình.

Nam nhân kia khoảng bốn mươi tuổi, trường phong ngọc lập, tướng mạo xuất chúng, chính là một vị tông chủ Đông Thắng Huyền Tông, tên là Đông Phương Nhật Hoa, quanh thân huyền khí lượn lờ, thần bí khó lường.

Ở bên cạnh Đông Phương Nhật Hoa, là một nữ tử vận huyền y, nhìn qua không dưới hai mươi tuổi, ngũ quan tinh xảo, vóc dáng thon dài động lòng người, cả người toát ra một cổ khí chất phiêu dật kỳ ảo, tựa như một đoá u lan, hai lông mày hàm chứa ý cười nhân nhật.

Nữ tử kia làm cho người ta cảm giác không kinh diễm lắm, nhưng lại có thần vận phiêu dật nhẹ nhàng, tuyệt đối là một tuyệt đại phong hoa, rất có khả năng sánh ngang bằng với Trầm Tuyết Y.

Nàng là huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông – Đông Phương Vũ Nhược, quanh thân lượn lờ ngân quang, đậm mà không đậm, nhìn qua rất nhã trí, không có một chút thịnh khí lăng phong nào.

Còn ở bên phía Thiên Hoa thế gia kia, người khiến cho Lôi Đình chú ý là một thiếu phụ hoàng y xinh đẹp, nhìn qua khoảng 27, 28 tuổi, dáng người đầy

đạn cao gầy, đường cong mê người.

Đây là cửu phu nhân của Thiên Hoa thế gia, vóc người có lồi có lõm tràn đầy hấp dẫn, một khuôn mặt quyến rũ, kết hợp với đôi mắt híp hờn kia, bất cứ một nam nhân nào thấy cũng sẽ không nhịn được mà nhìn đến mấy lần.

Lôi Đình quan tâm người này không phải bởi vì nàng xinh đẹp quyến rũ, mà là vị cửu phu nhân này là một cao thủ Bất Diệt cảnh, tồn tại như vậy, đối với người bình thường không dám trêu chọc.

Điện xạ xuất ra, Lôi Đình không có lựa chọn nào khác, trực tiếp tiến vào bên trong Xích Huyết cốc.

Một khắc sau, Bảo tán Thiên Hoa thế gia, Ngọc liên Đông Thắng Huyền Tông cùng song song tiến vào Xích Huyết cốc, theo sát Lôi Đình.

Lúc trước, Lôi Đình quan sát Xích Huyết cốc đã lâu, hiện tại tự mình nhận thức, xem ra khác nhau rất nhiều.

Trong Xích Huyết cốc huyết vụ dày đặc, đây là tình huống nhìn từ bên ngoài.

Trên thực tế, sau khi tiến vào, cứ như xông vào biển máu vậy, sóng lớn ngập trời, huyết lãng quay cuồng, cả thiên địa là một mảnh huyết sắc.

Lôi Đình hiểu, đây là một loại thời không đặc thù, nhưng không biết hình thành như thế nào, và hình thành khi nào.

Trong biển máu toàn là sương mù, căn bản không cách nào phân biệt được đông tây nam bắc, cảm giác phương hướng chỗ nào cũng không được.

Lôi Đình phát ra thần niệm, cảm giác được có quá nhiều thật lớn, cơ hồ không đất dụng võ, chỉ có thể đi theo trực giác.

Phía sau, Ngọc liên cùng Bảo tán rất nhanh bị bao bọc bởi sóng lớn đầy trời, mạnh như cao thủ Bất Diệt cảnh một khi tiến vào Xích Huyết cốc, vẫn như cũ không phân biệt được đông tây nam bắc.

Giờ phút này, dị tượng trong Xích Huyết cốc đã biến mất.

Huyết hải khôn cùng nhìn không thấy điểm cuối, Lôi Đình tự đặt mình trong đó, cảm giác được gió biển như đao, khiến hắn phải xuất ra phòng ngự kết giới.

Gió biển gào thét, sóng biển sắc bén như lưỡi dao, tùy thời vỗ lên người Lôi Đình, chấn cho kết giới phòng ngự kịch liệt ba động, tiêu hao tu vi của hắn.

Sau khi tiến vào Xích Huyết cốc, thiên địa hoàn toàn tách biệt với bên ngoài, thời không bất đồng.

Ở nơi này, Lôi Đình không cách nào hấp thụ lực lượng thiên địa, chỉ có thể dựa vào tu vi của bản thân, gặp phải khảo nghiệm huyết hải.

Cứ thế mãi, khẳng định không phải là biện pháp, chẳng trách rất nhiều cao thủ cuối cùng cũng bị vây chết ở bên trong này.

Lôi Đình chống đỡ một hồi, té ra pháp bảo, đón gió biến thành quang đài (thất lung), ở trong huyết hải tự động di chuyển, hướng phía trước bay đi.

Quang đài theo gió vượt sóng, ở trong biển máu tạo thành một con đường, làm cho gió biển sóng biển không cách nào tới gần được.

Lôi Đình theo con đường quang đài tạo ra nhanh chóng di động, hơi có cảm giác vượt qua biển máu.

Cứ như vậy kéo dài khoảng nửa canh giờ, biển máu vẫn như cũ vô biên vô hạn, điều này làm cho Lôi Đình rất là nghi ngờ.

“Quy Nguyên Lộ của ta đây có thể phá nhiều trận pháp, tại sao đi đã lâu mà vẫn không ra khỏi Xích Huyết cốc?”

Quy Nguyên Lộ chính là pháp bảo mà Lôi Đình vừa té ra, là một công cụ đặc thù có năng lực phá trận, đại đa số trận pháp đều không trói được nó.

Nhưng, Xích Huyết cốc không phải chuyện đùa, nơi này từ trường tùy thời biến chuyển, mà còn ẩn chứa huyền diệu vô cùng, nghĩ bằng vào một kiện pháp bảo muốn xuyên qua, Lôi Đình nghĩ rất đơn giản.

Lúc này, Lôi Đình phát hiện ở phía trước xuất hiện một lỗ xoáy khổng lồ, lực hấp dẫn cường đại ảnh hưởng tới Quy Nguyên Lộ của Lôi Đình, nó hướng lỗ xoáy kia chếch đi.

Sau một thời gian nén nhang, lỗ xoáy hiện lên tại trong mắt Lôi Đình, chỉ thấy Kiếm thuyền Thiên Kiếm tông, Lôi bạo chiến xa Chiến Thần tông, Phá lãng thân chu Tứ Hải Minh, Ngũ sắc vân Tiểu Vân Thương Hải, Bảo tán Thiên Hoa thế gia, Ngọc liên Đông Thắng Huyền Tông, tất cả đều hiện ra tại bốn phía lỗ xoáy, đang từ từ hướng trung tâm lỗ xoáy tiến sát gần.

Cao thủ lục đại môn phái đang toàn lực giải cứu, cố gắng thoát khỏi cắn nuốt của lỗ xoáy, không chế các loại phương tiện, trăm phương nghìn kế muốn rời khỏi khu vực đó, kết quả không một ai thành công.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Bị Vây

Lôi Đình sắc mặt ngưng trọng, Quy Nguyên Lộ đang từ từ lệch đi, hấn cho dù thúc dục thế nào đi nữa, cũng khó mà trở về ngay lối.

Bên trong lốc xoáy, huyết lãng ngập trời, huyết phong như trụ, bắn ra những bọt sóng giống như đóa mây đỏ, có thực lực ăn mòn đáng sợ.

Lôi Đình cẩn thận phòng hộ, cảm giác được lốc xoáy này có thể cắn nuốt mọi vật, ngay cả thanh âm kinh hô cuồng khiêu của sáu đại cao thủ cũng hoàn toàn bị bao phủ, không truyền ra được một chút gì.

“Sớm biết cái địa phương này quý quái kinh khủng như thế, nói gì ta cũng không tới đây”

Lôi Đình, một mình một người cũng không cần mang theo cái mặt nạ lạnh lùng nữa, hung hăng mắng to.

Giờ phút này, lốc xoáy huyết sắc đang từ từ mở rộng ra, lực cắn nuốt càng ngày càng mạnh, vô luận Quy Nguyên Lộ của Lôi Đình, hay là phương tiện của lục đại phái, tất cả đều bị kéo vào bên trong lốc xoáy, hướng lòng lốc xoáy mà tới.

Lôi Đình đã từng cố gắng thử qua, căn bản không cách nào thoát khỏi.

Dưới tình huống này, Lôi Đình cũng rất tỉnh táo, không hề gãy dựa vô vị nữa, mà là bắt đầu suy nghĩ chiến lược mới.

Tất cả cao thủ lục đại phái đều phát hiện tồn tại của Lôi Đình, Trầm Tuyết Y trong ánh mắt hiện lên một tia phức tạp.

Thiên Hoa Tà Nguyệt tựa hồ kêu gào cái gì đó, đáng tiếc thanh âm không cách nào truyền ra được.

Tâm lốc xoáy đang từ từ đến gần, lục đại phái cùng với Lôi Đình cũng bắt đầu khẩn trương, một cỗ dự cảm bất tường phủ xuống lòng mọi người.

Nếu như Tần Thiên có ở nơi này, hấn sẽ phát hiện, Tuyết Thiên lĩnh mặc dù hung hiểm nhưng đó là một cái thế giới chân thật.

Còn Xích Huyết cốc lại giống như một thế giới hư ảo, làm cho người ta không đoán bắt được cái gì.

Tốc độ lốc xoáy huyết sắc bắt đầu chuyển động nhanh hơn, làm cho người khác có cảm giác đang di chuyển.

Lôi Đình có chút mê hoặc, nếu như lốc xoáy huyết sắc này sẽ di động, vậy thì vì sao nó hiện hữu ở nơi này, nó sẽ di chuyển đến địa phương nào?

Từ từ tiến sát gần tâm lốc xoáy, Lôi Đình có loại cảm giác quái dị, tựa hồ tâm lốc xoáy này tương thông đi nơi nào đó, nơi đó sẽ phát sinh những chuyện gì.

Rất nhanh, cao thủ lục đại phái cùng Lôi Đình lần lượt bị cuốn vào tâm lốc xoáy, tốc độ xoay tròn cao sinh ra lực ly tâm, làm cho não của mọi người bành trướng lên, đại não như dừng lại chốc lát, rất nhiều đoạn trí nhớ trống không.

Chúng nhân sau khi khôi phục lại thần trí, thanh tỉnh, khiếp sợ phát hiện, bọn họ đã đi tới một nơi vô cùng đặc biệt.

Đôi mắt nhìn lại, cả một mảnh toàn đồ như máu, những tảng đá lớn nhỏ khác nhau chi chít như sao trên trời, vô biên vô hạn, nhìn không thấy cuối.

Đây là một thời không vô cùng lớn, nơi này được tạo thành bởi bùn đất màu đỏ cùng tảng đá, nhìn không thấy bất cứ một dấu vết sinh mệnh nào, chỉ thấy phía trên một tầng trong suốt có ẩn chứa một vật bằng chất lỏng màu đỏ mà thôi.

“Đây là bên dưới huyết hải sao? Vì sao lại tồn tại kỳ quái như vậy, nơi này tạo thành như thế nào?”

Đang lúc mọi người cùng nghi hoặc về vấn đề này, ai ai cũng không biết nơi này là ở đâu, nhưng cảm giác được so sánh với huyết hải kia lại an toàn hơn nhiều.

Lôi Đình đứng một mình trên một tảng đá, vẻ mặt hết sức ngưng trọng, hấn có thể cảm nhận được nguy cơ lớn lao, nơi này tuyệt đối nguy hiểm hơn rất nhiều so với huyết hải.

“Mọi người không nên vọng động, nơi đây hung hiểm khó lường”

Lời này được xuất phát từ miệng của Đông Phương Nhật Hoa, Đông Thắng Huyền Tông có rất nhiều vị tông chủ, Đông Phương Nhật Hoa này là một trong số đó, không chỉ có uy chấn thiên hạ, mà thực lực cũng tương đối kinh người.

Đông Thắng Huyền Tông am hiểu nhất chính trận pháp, cơ quan, trăm yêu, bắt quỷ, ở một phương diện nào đó so với Thiên Kiếm tông, Chiến Thần tông là môn phái lấy lực xưng hùng, nhất định phải kiệt xuất hơn nhiều.

Lần này, lực đại phái tề tụ nơi này hơn mười vị cao thủ, Bất Diệt cao thủ có đến sáu vị, tất cả còn lại đều là Tạo Hóa cảnh, nói chung thực lực hùng hậu.

Nhưng, ở trong Xích Huyết cốc với thực lực bực này cũng không coi vào đâu, bởi vì từ cổ chí kim, cao thủ Bất Diệt cảnh chết trong Xích Huyết cốc cũng rất nhiều, người bị vây nhốt thì càng đếm không hết.

Cửu phu nhân Thiên Hoa thế gia nhìn Đông Phương Nhật Hoa, cười quyền rũ nói: “Tông chủ tinh thông bí thuật thông huyền, có thể nói cho chúng ta biết chút ít, nơi này có hung hiểm nào, cần phải chú ý những điểm gì?”

Đông Phương Nhật Hoa nhìn lướt qua cao thủ các phái, trầm giọng nói: “Truyền thuyết, trong Xích Huyết cốc có một đường thông với ngoại giới, nhưng cần phải đi qua rất nhiều hiểm trở nguy hiểm, vị trí chúng ta hiện đang ở hẳn là bên dưới huyết hải, đây là cửa thứ hai của Xích Huyết cốc. Tương truyền, Xích Huyết cốc tổng cộng có năm cửa, một cửa so với một cửa hung hiểm hơn, chỉ có người thuận lợi xông qua năm cửa thì có hy vọng vượt qua Xích Huyết cốc, tiến vào Mạnh Châu”

Đỗ Văn Thăng Chiến Thần tông hỏi: “Nếu không xông qua năm cửa kia, có phải hay không sẽ bị vây nhốt ở nơi này cho đến chết?”

Đông Phương Nhật Hoa chần chờ rồi nói: “Nghe nói, chỉ cần xông qua được một cửa, là có thể sống rời khỏi nơi này. Nhưng nếu muốn tiến vào Mạnh Châu, nhất định phải xông qua năm cửa mới được”

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, bắt đầu cẩn thận đánh giá địa hình ở nơi này.

“Tông chủ cảm thấy điểm mấu chốt của cửa ải này là cái gì?”

Mạnh Phi Vân Tứ Hải Minh hỏi ra điều nghi ngờ ở trong lòng mọi người.

Đông Phương Nhật Hoa nhìn bốn phía, giọng không khẳng định nói: “Những tảng đá này có điểm cổ quái, không thể giẫm đạp lung tung được. Dưới chân tốt nhất không nên dính phải huyết thổ (máu đất), nghe nói huyết thổ này có lực hút thực cả huyết nhục”

Hách Liên Hùng Thiên Kiếm tông nói: “Chúng ta hoàn toàn không để chân chấm đất, trực tiếp bay qua nơi này”

Vân Hà tiên tử khẽ nói: “Huyền cơ là ở trên đỉnh của một ít tảng đá, chân không chạm đất vậy thì không thể bay ra khỏi khu vực này rồi”

Đông Phương Nhật Hoa phụ họa thêm: “Tiên tử nói đúng, những tảng đá này ẩn chứa sát cơ, nhưng cũng tích chứa sinh cơ. Mọi người trước thu hồi pháp bảo, chúng ta từ từ tìm kiếm”

Từng đạo quang mang chớp lên, cao thủ lực đại phái từng người hiện lộ.

Lôi Đình ở cách xa hơn một chút, cẩn thận lưu ý qua, bốn người Chiến Thần tông, năm người Tứ Hải, Tiểu Vân Thương Hải có sáu người, Thiên Kiếm tông có bảy người, Đông Thắng Huyền Tông có năm người, Thiên Hoa thế gia có sáu người, tổng cộng tất cả là 33 người, trong đó cao thủ Bất Diệt cảnh có sáu người, số còn lại đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Sau khi thu hồi pháp bảo, 33 vị cao thủ lực đại phái có vẻ chèn chúc.

Có một số một mình đứng trên tảng đá, có số hai người đứng chung một chỗ, không dám tùy ý vọng động.

Đổi mắt nhìn lại, huyết thạch chỉ chít như sao trên trời, ngoại trừ lớn nhỏ ra, căn bản là không nhìn ra điểm khác biệt nào.

“Chúng ta trước tiên đem tiểu tử kia bắt lại, buộc hắn giao ra Tàn Thiên, sau đó để hắn đi trước dò đường cho chúng ta”

Nhìn Lôi Đình, trên mặt Thiên Hoa Tà Nguyệt lộ nụ cười tà ác.

Cửu phu nhân cười nói: “Biện pháp này không tệ, chư vị thấy thế nào?”

Thiên Kiếm tông Hách Liên Hùng cười nói: “Đề nghị này rất tốt, chẳng qua Tàn Thiên là do chúng ta trông nom”

Đỗ Văn Thăng hừ nói: “Dựa vào cái gì?”

Hách Liên Hùng nói: “Bằng nơi này là Vân Châu”

Mạnh Phi Vân châm chọc: “Đây là Xích Huyết cốc, mặc dù thuộc về Vân Châu, nhưng cũng không thuộc về Thiên Kiếm tông ngươi”

Lôi Đình nghe vậy, nhanh chóng tách ra, giữ vững khoảng cách an toàn với lực đại phái.

Giờ này khắc này, tình cảnh này, Lôi Đình sẽ không đại đột giao phong với cao thủ Bất Diệt cảnh của lực đại phái.

Người có thể thành tựu Bất Diệt cảnh, không phải là loại người kỳ tài có một không hai, mà chính là đồ cổ, Lôi Đình còn không dám trêu chọc vào.

“Muốn chạy trốn, ngươi chạy thoát sao?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt từng ăn thiệt thòi nơi tay Lôi Đình, trong lòng luôn luôn ôm hận.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Hung Uy Sơ Hiện

Hôm nay thật vất vả mới có cơ hội, hần sao lại chịu bỏ qua cho được?

Lôi Đình không thêm để ý, trong hoàn cảnh này nhất thời sinh mạnh, cuối cùng chịu lỗ cũng chính là bản thân mà thôi.

Lôi Đình mặc dù lãnh ngạo nhưng không ngu ngốc, tự nhiên hiểu được nặng nhẹ.

Trầm Tuyết Y nhìn Lôi Đình một cái, nhưng ngay sau đó diễn hóa thiên cơ, bắt đầu nhìn tảng đá chung quanh triển khai dò xét.

Cử động này đưa tới chú ý của các môn phái, rất nhiều cao thủ Tạo Hóa cảnh ríu rít noi theo, vận dụng các loại thủ đoạn, thăm dò tình huống chung quanh.

“Những tảng đá này đều là nguyên thạch, quả thực khiến người ta ngoài ý muốn a”

Đông Phương Nhật Hoa quát lên: “Không nên vọng động, bởi vì nơi này đều nguyên thạch, là nơi ẩn giấu sát cơ. Nếu là những tảng đá bình thường, căn bản không có khả năng ẩn chứa sát cơ, hiểu chưa hả?”

Mọi người nghe vậy liền cả kinh, sự nóng nhiệt bị dập tắt trong nháy mắt.

Thiên Kiếm tông - Kiếm Thần Phong cười lạnh một tiếng, tay phải vung lên, vô số kiếm khí tràn ngập tứ phương, đánh lên tảng đá chung quanh, lấy kiếm khí dò đường.

Theo từng tiếng vang giòn truyền ra, những huyết thạch nhìn qua rất tầm thường liền tuôn ra những luồng huyết vụ khác nhau, cách đại địa khoảng vài thước, diễn hóa thành ảo ảnh muôn hình muôn vẻ, có chút giống quái thú, nhìn qua cực kỳ thần dị.

Kiếm Thần Phong vung tay trái lên, một trận cuồng phong thổi qua, những huyết vụ kia tự động tản ra, tựa hồ chẳng có đặc thù gì cả.

Tất cả mọi người đều cảm thấy nghi hoặc, đột nhiên đúng lúc này, những huyết vụ tiêu tán kia liền phát sinh dị biến, tất cả hóa thành quái thú, tựa như một loại ác quỷ hướng cao thủ lục đại phái vọt tới.

“Cẩn thận phòng ngự”

Trong lúc nhất thời, ánh sáng mờ xuất hiện, cầu vòng hiện lên, tất cả các loại phòng ngự kết giới muôn màu chiếu sáng cả thời không gần đó.

Một tiếng rống to, huyết thổ chấn động.

Kèm theo đó là những đợt kích của quái thú, vô số bạch cốt từ dưới đất phóng lên, tất cả đều thuần là bạch cốt trảo, nhìn qua cực kỳ kinh khủng.

Lôi Đình ở khoảng cách khá xa, không có liên lụy đến, nhưng cẩn thận lưu ý động tĩnh của lục đại phái.

Những bạch cốt trảo kia làm phân tán lực chú ý của chúng nhân, ngay khi mọi người đang chú ý đến chung quanh, từ trong huyết vụ lóe ra vài đầu huyết quang huyền thú, dễ dàng đánh nát phòng ngự của một số cao thủ, tiếng kêu thảm thiết phá vỡ trường không.

“Không nên bối rối, gắng giữ bình tĩnh”

Đông Phương Nhật Hoa lớn tiếng kêu lên, rất nhanh đề xuống những tiếng kinh hô gấp dữ,

Lôi Đình đang ở giữa không trung, rất nhanh phát hiện một số huyết thạch chung quanh lục đại phái xuất hiện chấn động rất nhỏ, từng đạo huyết quang từ bên trong huyết thạch bay ra, xoay tròn thành quang nhạn, hai hai kết hợp, cuối cùng hình thành vô số quang đao bữa giăng khắp nơi, thật giống như một quang lưới hướng 33 vị cao thủ lục đại phái triển khai công kích.

“Chú ý tránh né, không nên chống chọi”

Quang đao dày đặc lần lượt thay đổi, cắn nát thời không, thế tới hung mãnh. Cao thủ lục đại phái phản ứng nhanh chóng, đại bộ phận lựa chọn di chuyển nhanh, trong nháy mắt cách rất xa, xảo diệu tránh truy tung của quang đao kia.

Một số cao thủ có phản ứng chậm hơn, tránh né không kịp, chỉ có thể mạnh mẽ phòng ngự, cố gắng chắn vỡ những quang đao kia.

Kết quả, quang đao lướt qua, hư không như mộng, nhìn thì như huyền lệ bên bờ chỉ trong nháy mắt bề tan tành, cao thủ không kịp né tránh chỉ trong nháy mắt huyết nhục bay tứ tung, tiếng kêu thảm thiết nộ hồng.

Thậm chí, nguyên thần cũng bị quang đao kia chém nát, hình thần câu diệt.

Một màn luân phiên công kích này kéo dài không lâu, tất cả điều này là do một kiếm vừa rồi của Kiếm Thần Phong tạo nên.

Sau khi kiểm tra nhân số, tử vong ba người, bị thương sáu người, tổn thất thảm trọng.

“Không có chuyện gì thì không nên ‘bày ra’ kiếm thuật của ngươi, chỉ khoe khoang một cái chết mất ba mạng người”

Chu Dật nhìn chăm chăm Kiếm Thần Phong, giọng nói tràn đầy châm chọc.

Kiếm Thần Phong cũng rất tức giận, bởi vì trong ba người chết đó, có một người của Kiếm Thần tông.

“Câm miệng! Bốn thiếu gia làm việc, còn chưa tới phiên ngươi giáo huấn”

Huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông - Đông Phương Vũ Nhược ôn nhu nói: “Mọi người bớt tranh cãi một tí đi, mới vừa rồi cũng không cố ý mà, nhưng lại cho chúng ta thấy nơi đây hung hiểm, đồng thời nói cho chúng ta biết, không thể lấy phương thức này mà đi thăm dò, chúng ta nên cẩn thận hơn nữa”

Vân Hà tiên tử nói: “Mới vừa rồi ta chú ý đến, những quang đao kia là vô kiên bất tòng, nhưng cũng không phá hư được địa hình ở nơi này, điều này nói rõ là có một cỗ lực lượng thần bí đứng sau thôi động”

Đông Phương Nhật Hoa nói: “Những quang đao tập kích vừa rồi tựa hồ như cách vận dụng của trận pháp. Nơi này tàng ẩn nhiều vô kể, nếu lấy chúng bày trận, đủ để bày hơn mấy trăm ngàn trận pháp khác nhau, uy lực thì không cần phải nói”

Cửu phu nhân dịu dàng nói: “Nói như vậy, nơi này là một khối tuyệt địa?”

Đông Phương Nhật Hoa nói: “Cũng không thể nói là tuyệt địa, bên trong đó ẩn chứa sinh tử, điều quang trọng là chúng ta nắm chắc như thế nào”

Mọi người nghe vậy liền trầm mặc, vừa mới trải qua một cuộc tập kích đã tổn thất ba vị cao thủ, trong lúc nhất thời không ai hành động thiếu suy nghĩ.

Lôi Đình huyền phù trên không trung, hẳn một thân một mình ngược lại cũng không vội, lấy một tư thái hứng thú, trên khuôn mặt lạnh lùng nổi lên nụ cười hờ hững khó gặp.

Cao thủ lục đại phái không để ý đến Lôi Đình, ai cũng muốn cướp Tàn Thiên, nhưng mà lúc này không phải lúc trở mặt, vì vậy tạm thời liên thủ, vượt qua hiểm cảnh này mới là thượng sách.

Nếu là lúc này phát sinh xung đột, tranh giành người chết ta sống, cuối cùng nói không chừng ai ai cũng không thể rời khỏi, toàn bộ đều phải chết ở nơi này, vậy thì được không bù nổi mất.

“Cười cái gì, còn cười nữa đem răng ngươi nhổ sạch”

Kiếm Thần Phong nhìn chăm chăm Lôi Đình, đem lửa giận phát tiết lên người của hắn.

“Cười ngươi ngu xuẩn”

Lôi Đình không chút nào yếu thế, lạnh lùng phản bác.

Kiếm Thần Phong nổi giận, định lao tới nhưng bị Hách Liên Hùng ngăn cản.

“Sau này tìm hắc tính sổ, trước mắt rời đi nơi này trước đã”

Kiếm Thần Phong tức giận hừ một tiếng, không cam lòng quay đầu nhìn sang chỗ khác.

Lôi Đình vẻ mặt giễu cợt, nhưng không nói thêm gì nữa.

Lúc này, Tàn Thiên thức tỉnh từ trong tu luyện, làm Lôi Đình chú ý.

Suy nghĩ một lát, Lôi Đình mang Tàn Thiên ra, lập tức đưa tới chú ý của đám người lục đại phái.

“Đây là chỗ nào, cảm giác là lạ nha”

Tàn Thiên quay đầu nhìn chung quanh, khi nhìn đến cao thủ lục đại phái, khuôn mặt kinh ngạc biến thành bất an, cái này đúng là oan gia ngõ hẹp mà.

“Đây là Xích Huyết cốc”

Thanh âm Lôi Đình nhẹ nhẹ, nghe ra không có bất cứ ba động gì.

Tần Thiên kinh hô lên: “Xích Huyết cốc, nguoi điên rồi à, chạy tới đây làm gì?”

Lôi Đình hừ một tiếng: “Nguoi cho rằng ta muốn làm hả?”

Tần Thiên có chút hiểu được, ánh mắt cổ quái nhìn cao thủ lục đại, trong lòng tràn đầy khổ não.

Cửu phu nhân nhìn Tần Thiên cười khanh khách, nói: “Nguyên lai là tiểu tử đẹp trai như vậy, trách không được nhiều người cùng tranh đoạt như vậy”

Lời nói này, Cửu phu nhân cố ý nhìn Trầm Tuyết Y, Đông Phương Vũ Nhược một cái, ý tứ hàm xúc châm chọc không cần nói cũng biết.

Đông Phương Nhật Hoa phản bác: “Người bên cạnh hắn cũng đẹp trai đó, rất hợp khẩu vị của phu nhân?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt quát lên: “Láo toét, đừng có vô lễ với phu nhân nhà ta như vậy”

Đỗ Văn Thăng châm chọc: “Tôn trọng đúng là cần phải dùng hành động mới thu hoạch được”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Khôi Lỗ Dò Đường

Cửu phu nhân không chút tức giận, cười quyền rũ nói: “Không ăn được bồ đào thì nói bồ đào còn xanh, trên cõi đời này nhiều lắm, không cần để ý”

Đỗ Văn Thăng cả giận nói: “Cái loại người bồ đào (nhỏ) như nguoi, có cho ta cũng không thèm ăn”

Sắc mặt Cửu phu nhân biến hóa, hừ nói: “Người ngu ngốc như nguoi, bốn phu nhân nhìn không thuận mắt tạo nào”

Vân Hà tiên tử khuyên nhủ: “Được rồi, mọi người bớt tranh cãi một tí đi, trước mắt nghĩ cách rời khỏi nơi này mới là chánh sự”

Đỗ Văn Thăng hừ nhẹ một tiếng, không lên tiếng nữa, Cửu phu nhân thì quay đầu sang chỗ khác, vẻ mặt khinh thường.

Mạnh Phi Vân nhìn huyết thạch bốn phía chung quanh, nhẹ giọng nói: “Tất cả những thứ này đều là nguyên thạch, nếu như đem nó cắt ra, vậy không biết có phải phá giải nguy cơ này hay không”

Trong nguyên thạch ẩn chứa chân nguyên, có thể diễn hóa thành sát cơ.

Nếu đem chân nguyên lấy ra, lực lượng chi nguyên sẽ ít đi, thì mọi sát cơ đều tự sụp đổ.

Đây là điều tự nhiên, tất cả mọi người hiểu được, vì vậy trong mắt không ít người hiện lên vẻ vui mừng.

Đông Phương Nhật Hoa chần chờ nói: “Nói thì không sai, nhưng... những nguyên thạch này có thể cắt được hay không, khó nói lắm. Mặt khác, nếu trong quá trình cắt mà phát sinh chuyện gì, vậy cũng không rõ ràng”

Hách Liên Hùng nói: “Thử qua mới biết, giờ nói cũng vô dụng thôi”

Cùng lúc, Hách Liên Hùng phát tay phái ra một vị cao thủ Thiên Kiếm tông, tự mình thử qua.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của mọi người đều tụ lại trên người vị cao thủ Thiên Kiếm tông kia, đang đợi kết quả.

Tần Thiên đứng ở bên cạnh Lôi Đình, nhỏ giọng hỏi qua quá trình đến nơi này.

Lôi Đình nói sơ lược qua hai ba câu, cũng không nói rõ, mà chỉ lưu ý đến kết quả cắt đá kia.

Mặt của vị cao thủ Thiên Kiếm tông lộ vẻ nghiêm trọng, nhẹ nhàng rơi xuống trên khối đá có đường kính ba thước, từ đầu ngón tay bắn ra một đạo quang nhận đỏ rực, thật cẩn thận hướng huyết thạch kia bổ xuống.

Đồng thời, một cái phòng ngự kết giới từ từ hiện lên, đã làm xong công tác chuẩn bị ứng chiến.

Quang nhận sắc bén, vô kiên bất tồi, dễ dàng tại trên khối đá kia cắt thành một vết rách, điều này làm cho tất cả mọi người cảm thấy mừng rỡ.

Đột nhiên, ngay khi vết rách từ từ mở rộng ra, mặt ngoài của huyết thạch hiện lên một tia máu dài hẹp, nhanh chóng tạo thành một trận đồ phức tạp, một

đại lượng huyết vụ ngưng tụ lại, hóa thành một mảnh quang hoa, bắn nhanh ra.

“Cẩn thận, tránh mau”

Hách Liên Hùng lớn tiếng kêu lên, đáng tiếc đã quá muộn.

Mảnh quang hoa kia ẩn chứa sát cơ, huyết sắc chi quang tựa như xung điện vô kiên bất tòng, trong nháy mắt xuyên thủng phòng ngự kết giới của người này, trực tiếp bắn vào trong cơ thể, trong khoảng khắc đã bốc hơi, biến thành một quang vụ, hình thành câu diệt.

Nửa tiếng kêu thảm thiết quanh quần trên không trung, hợp với tràng diện máu tanh kia, làm cho tất cả mọi người đều sợ ngây người.

Trên mặt đất, vết rách trên huyết thạch sau khi cắn nuốt huyết nhục của người nọ, thì vết rách đó thể nhưng tự động khép lại, nháy mắt biến mất tăm.

Tần Thiên kinh hô lên một tiếng, thầm nghĩ, chỗ này thật tà môn và quý dị.

Mạnh Phi Vân mắng: “Chỉ là tảng đá mà cũng muốn đối nghịch với chúng ta à”

Trầm Tuyết Y khẽ thở dài: “Xích Huyết cốc quả nhiên danh bất hư truyền a”

Đỗ Văn Thăng nhìn Đông Phương Nhật Hoa, hỏi: “Đông Thăng Huyền Tông các người am hiểu nhất chính là những đồ chơi kỳ cổ quái, đã có thể nghĩ đến phương pháp nào chưa?”

Đông Phương Nhật Hoa khẽ sởn da gà nói: “Hiện tại chỉ cho thuộc hạ thử qua thôi, tìm ra quy luật của nó, sau đó mới suy tính diễn biến, tìm kiếm sinh lộ”

Lời vừa nói ra, cao thủ lục đại phái đều hai mắt nhìn nhau, tất cả đều lộ ra thần sắc không tốt.

Mạnh Phi Vân lướt nhìn qua mọi người, trầm giọng nói: “Trước mắt, lục đại phái chỉ còn lại 29 người, dùng người sống để thử tương đối nguy hiểm, chúng ta có thể vận dụng thủ đoạn của cảnh giới Tạo Vật, đem một ít đồ chuyển hóa thành người, dùng chúng dò xét”

Vân Hà tiên tử đồng ý nói: “Cái biện pháp này không tệ, tất cả mọi người đem vật dụng khả thi nhất lấy ra, chúng ta phải quý trọng mỗi một cái cơ hội”

Mọi người ríu rít hưởng ứng, trong lúc nhất thời cùng nhau đem ra không ít vật dụng này nọ, đa chủng loại, bao gồm pháp khí, bảo khí, vật dụng tùy thân thường dùng.

Mỗi vị thủ lĩnh của môn phái mình đứng ra thu thập vật dụng của môn hạ, sau đó vận dụng thủ đoạn Tạo Vật, biến hóa thành một đám người sống, dùng bọn họ đi dò xét tình huống ở nơi này.

Tần Thiên nhìn một màn này liền khiếp sợ, đây cũng quá nghịch thiên đi, một cái khăn tay, một khối cổ ngọc cũng có thể biến thành hình người, đây quả thực làm cho người ta khó có thể tin được.

“Chúng ta bây giờ trước tiên ra, mỗi người dò xét ở khu vực mình chịu trách nhiệm, tìm kiếm sinh lộ”

Đông Phương Nhật Hoa mang theo Đông Phương Vũ Nhược cùng với cao thủ dưới trướng nhẹ nhàng lui về phía sau, sau đó phái ra những khôi lỗi kia đặt trên huyết thạch.

Vân Hà tiên tử mang theo Trầm Tuyết Y, Chu Dật nhẹ bay đi, không nóng lòng xuất thủ, mà là quan sát tình huống của những người khác.

Các cao thủ Chiến Thần tông, Tứ Hải Minh, Thiên Kiếm tông, Thiên Hoa thế gia cũng đều phái ra khôi lỗi kia dò đường những khu vực của mình.

Tần Thiên đứng sát người Lôi Đình, chân khí trong cơ thể tự động vận hành, mặc dù không cách nào lắng không, nhưng cảm giác được thân thể nhẹ như yến.

Lôi Đình lưu ý tình huống cao thủ lục đại phái, trong lòng suy nghĩ làm thế nào để rời khỏi chỗ này.

Lúc này, khôi lỗi dò đường đã có phản ứng.

Phần lớn khôi lỗi cũng gặp cảnh bất trắc, bị công kích từ trong huyết thạch bắn ra nghiền nát, cũng có ba khôi lỗi xuất hiện biến hóa dị thường.

Nhìn kỹ, khôi lỗi thứ nhất rơi vào trên tảng đá khoảng sáu thước vuông, xúc động phản ứng huyết thạch, mặt ngoài nhanh chóng ngưng tụ thành một đạo quang đồ, trong nháy mắt đã đem khôi lỗi dò đường kia truyền đến trên một khối đá huyết thạch khác với khoảng cách hơn mười trượng, cũng mở ra truyền tống liên tiếp, điều này làm cho mọi người cực kỳ hưng phấn.

Tình huống của khôi lỗi thứ hai có điểm khác, khi gặp được trận đồ truyền tống, chỉ là khi truyền tống đến lần thứ ba gặp phải lôi điện công kích, nháy mắt biến thành phân vụ.

Tình huống của khôi lỗi thứ ba là đặc thù nhất, nó được truyền tống liên tiếp, bên trong đó bao hàm cả truyền tống hư không, trận pháp truyền tống, theo dấu chân truyền tống qua khoảng 108 huyết thạch, trên mặt đất để lại một cái trận đồ hoàn chỉnh.

Đông Phương Nhật Hoa kinh hô lên: “Đây là Thiên Cương Địa Sát Trận”

Cửu phu nhân nghi hoặc nói: “Cái này có thể nói rõ hơn chút được không?”

Đông Phương Nhật Hoa hưng phấn nói: “Huyết thạch ở nơi này vô số, khẳng định bên trong đó hàm chứa một cái truyền tống trận đặc thù, có thể đem chúng ta đưa ra ngoài. Nếu tìm được trận pháp kia, chúng ta có thể thoát khỏi khốn cảnh này rồi”

Vân Hà tiên tử trầm ngâm khẽ nói: “Mới vừa rồi, chúng ta chỉ thả ra có mười khối lõi, trong đó có bảy khối lõi gặp tai ương ngập đầu, nhận đủ loại công kích, bao gồm cả thiểm điện, cương phong, quang trụ, quang nhận, huyết sát, tất cả chúng đều là vô kiên bất tở”

Đỗ Văn Thăng nói: “Tiếp tục dò đường, nói chung là tìm mọi cách. Ta cũng không tin, chúng ta nhiều người như vậy lại không tìm ra một con đường nào”

Hách Liên Hùng nói: “Trước mắt nhiều lời vô ích, chúng ta khuếch trương phạm vi rộng lớn hơn, tiếp tục tìm kiếm”

Cao thủ lục đại phái nhanh chóng tản ra, đem phạm vi thăm dò kéo lên gấp mười lần, điều này làm cho Lôi Đình liên tục tránh né, tránh xa xa.

Tần Thiên cau mày nói: “Ngươi cảm thấy bọn họ làm như vậy, có thể tìm được đường ra không?”

Lôi Đình nói: “Đây là biện pháp duy nhất, nghĩ không ra có cái nào tốt hơn”

Bên trong lục đại phái, khoảng cách cao thủ Tiểu Vân Thương Hải với Lôi Đình và Tần Thiên là gần nhất, đây là do Trầm Tuyết Y cố ý làm ra, chiếm một phương này trước nhất.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: 65 Bước Bước Sát Cơ

Trước mắt, cao thủ lục đại phái đều thả ra khối lõi, ở bên trong những khu vực khác nhau tiến hành thăm dò, các loại tia sáng lóe lên liên tục, đem trọn không gian này chiếu sáng trung.

Trong đó, Thiên Kiếm tông tương đối xui xẻo, khi bọn họ thả ra khối lõi gặp phải một cái sát trận lợi hại, hình thành một khu vực có tính công kích hủy diệt.

Một khắc kia, oanh động toàn trường, làm tất cả mọi người đều bị kinh động.

Chỉ thấy vô số quang đao giăng khắp nơi, một tầng tầng, một luồng sóng dày đặc thành lưới, đan xen thành trận, tạo thành một trận giao sát phạm vi lớn.

Hách Liên Hùng nể to, toàn lực bảo vệ thiếu chủ Kiếm Thần Phong, lấy lực lượng kinh khủng cảnh giới Bất Diệt, mạnh mẽ xé rách hư không, huyền diệu tránh thoát hiểm cảnh tất sát.

Ba vị cao thủ Thiên Kiếm tông còn lại thì không gặp may mắn như vậy, mặc dù tất cả bọn họ đều có cảnh giới Tạo Hóa, thế nhưng lại ngăn cản không được uy lực của sát trận, bị cắt nát tại chỗ, hình thân cầu diệt.

Một màn này làm dao động nhân tâm, làm cho cao thủ năm phái còn lại đều hít một ngụm lạnh khí.

Mọi người vốn cho là, thả ra khối lõi dò đường sẽ không gặp tai họa chiếu vào bản thân.

Nhưng, hiện tại xem ra, nơi này so với tưởng tượng càng thêm quỷ dị, càng thêm hung hiểm khó lường hơn.

Thiên Hoa Tà Nguyệt nhìn chăm chăm vào Tần Thiên mắng: “Tiểu tử này quả thật là tai tinh, đi tới chỗ nào là ở nơi đó phát sinh tai họa”

Tần Thiên có chút không vui, phản bác: “Các ngươi như là âm hồn bất tán, theo sát không ngừng nghỉ”

Kiếm Thần Phong trong lòng nộ khí, cả giận nói: “Ngươi cẩn thận đó, cho dù chạy trốn đến tận góc trời ta cũng đem ngươi bắt trở về”

Lôi Đình cười lạnh, nói: “Chỉ sợ ngươi không có bản sự kia”

Kiếm Thần Phong đại nộ, quát: “Bản thiếu gia hiện tại bất ngời trước”

Chợt lóe, quang thân Kiếm Thần Phong kiếm quang hội tụ, vô số kiếm khí hội tụ thành một kiếm long dài hẹp, quanh quẩn bên ngoài thân hấn, uy danh kinh người.

Lôi Đình chợt lóe lui về phía sau, không quản tên kia, cái hắc kiếm kỳ chính là Hách Liên Hùng, không muốn cho hắn có cơ hội xuất thủ.

Kiểm Thần Phong muốn đuổi theo, lại bị Hách Liên Hùng quát bảo ngưng lại, bởi vì trong lúc này động thủ không dễ dàng cướp đoạt Tàn Thiên, nếu không sẽ gặp phải công kích của năm phái kia.

Kiểm Thần Phong nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện cao thủ năm đại phái đều nhìn chăm chăm vào mình, trong lòng biết tình hình không ổn, chỉ đành hậm hực lui ra.

So sánh bất hạnh của Thiên Kiếm tông, vận khí của Đông Thắng Huyền Tông tương đối khá, thả ra ba khôi lỗi, vừa lúc trúng phải một đại trận hiện rõ trong mắt mọi người.

Tiếp đó, Tiểu Vân Thương Hải cũng làm lộ ra một cái đại trận đầy đủ, phạm vi bao quát khoảng mấy vạn dặm, quang mang lóe ra lóng lánh.

Trầm Tuyết Y nhìn đại trận kia, thân ảnh di động loáng loáng trên mỗi huyết thạch, tựa như nghiền ngẫm huyền diệu của đại trận.

Số người còn lại thấy thế, rối rít làm theo, từ đó lĩnh ngộ ra đại đạo, tăng tu vi.

Trong lúc nhất thời, bóng người chớp lên, làm cho khu vực này tràn đầy nguy hiểm bỗng trở nên bưng bưng sinh cơ.

Tàn Thiên không giải thích được, hiếu kỳ nói: “Bọn họ đang làm chi vậy?”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Lâm trận mới mẻ guom, chỉ mua vui thôi”

Tàn Thiên sùng sốt, ngay sau đó cười cười.

“Ta hiện tại đột nhiên phát hiện, cả ngày có mấy tên đuổi theo sau cũng không tồi, ít nhất có thể làm cho ta mở rộng tầm mắt”

Lôi Đình hừ nói: “Chờ khi nguoi rơi vào trong tay bọn hắn, nguoi cũng sẽ không nói như vậy”

Thời gian từ từ trôi qua, số lượng khôi lỗi ở trong lục đại phái từ từ giảm đi, mặc dù tìm ra không ít trận pháp hoàn chỉnh, nhưng vẫn như trước không kiếm một đường sinh lộ để rời đi.

“Tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, một khi số khôi lỗi hết đi, khi đó ...”

Đỗ Văn Thăng nhìn mọi người, ý tứ kia rất rõ ràng, khi khôi lỗi hết chỉ có thể dùng người mà thôi.

Tất cả đệ tử ở nơi này đều là kiệt xuất trong môn phái, ai nguyện ý hy sinh bọn họ chứ?

“Chúng ta không có cách nào khác, đây đúng là phương pháp tốt nhất”

Đông Phương Nhật Hoa tiếp tục thả ra khôi lỗi tìm đường, chuyên tâm cẩn thận lưu ý từng cái biến hóa.

Cửu phu nhân buồn bực không lên tiếng, Mạnh Phi Vân thì vẻ mặt âm trầm, hiển nhiên sau khi tiến vào loại tuyệt địa này, rất nhiều chuyện không thể tránh khỏi.

Hiện tại chỉ có Lôi Đình và Tàn Thiên là bình tĩnh nhất, hai người ở xa xa ngắm nhìn, vẻ mặt có chút hưng phấn, xem ra quả thực lục đại phái đã thiên đại trêu chọc rồi.

“Rời đi nơi này, ta là người đầu tiên giết chết hai tên tiểu tử này”

Kiểm Thần Phong luôn luôn tự phụ mình là bất phàm, hôm nay khiến hắn mặt xám mày tro, trong lòng rất ư là tức giận.

Thiên Hoa Tà Nguyệt cười và nói: “Có thể nghĩ giết bọn hắn không chỉ có ta và nguoi, nguoi muốn giết bọn họ tất phải nỗ lực hơn nữa”

Hách Liên Hùng tròn mắt nhìn Thiên Hoa Tà Nguyệt một cái, quát lên: “Đừng có đứng ở chỗ này quạt gió thổi lửa”

Lúc này, huyết sắc hà trong cốc bỗng dâng lên một tầng huyết vụ dày, làm cho mọi người cảnh giác hơn.

Đông Phương Nhật Hoa gấp giọng nói: “Cẩn thận, mau tránh đi”

Huyết vụ bắt đầu khởi động quay cuồng, thật giống như một con quái thú cực đại, phạm vi bao trùm vô tận, vô số huyết sắc thiểm điện nhảy múa, trận trận lóe mình, thật giống như ngày tận thế.

Lôi Đình mang theo Tàn Thiên cấp tốc lui về phía sau, chạy xa xa, không muốn chịu tai họa.

Cao thủ lục đại phái nhanh chóng tản ra, lại kinh ngạc phát hiện, khu vực bị huyết vụ bao phủ tạo thành một cái không gian cấm cố, căn bản là không cách nào xuyên thấu được.

Mạnh Phi Vân mắng to một tiếng, mang theo cao thủ của mình nhanh chóng đi động.

Cửu phu nhân, Đỗ Văn Thăng, Hách Liên Hùng, Đông Phương Nhật Hoa cũng không cam lòng ở lại phía sau, chỉ có Vân Hà tiên tử Tiểu Vân Thương Hải tương đối tình táo, đem đám người Trầm Tuyết Y, Chu Dật triệu tập đến bên cạnh, trực tiếp che dấu hơi thở của mọi người, huyền phù trên không trung không nhúc nhích.

Rầm một tiếng, một trận lôi điện phá toái hư không, vô số tia chớp tựa như thiên kiếp, hướng cao thủ lục đại phái tiến hành oanh kích.

Trong đó, Tiểu Vân Thương Hải gặp phải số lượng lôi kiếp ít nhất, cao thủ năm phái còn lại tất cả đều rống giận gầm thét, cho dù bọn họ tránh né thế nào, thiên kiếp lực cũng đều như hình với bóng, oanh tạc xuống một cách vô tình.

Tần Thiên nhìn một màn này hoảng sợ, kinh hô: “Này ... này ... là cái gì, sao lại như thế?”

Sắc mặt Lôi Đình cũng đại biến, khổ sở nói: “Nơi này quả thật đáng sợ”

Tần Thiên hừ nói: “Đáng sợ như thế mà ngươi cũng dám đi vào, ta thật sự không biết suy nghĩ của ngươi như thế nào nữa”

Lôi Đình liếc nhìn Tần Thiên, hừ nói: “Ngươi cho rằng ta muốn sao, nếu không phải bởi vì ngươi, ta làm gì chạy đến cái địa phương quỷ quái này chứ”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Cái này có liên quan gì đến ta?”

Lôi Đình cười lạnh, nói: “Dĩ nhiên là liên quan đến ngươi, mọi người đều biết ngươi đang ở Vân Châu, thập đại môn phái phong tỏa không vực Vân Châu, đem ngươi chặn lại ở chỗ này. Chúng ta nếu không nghĩ cách rời khỏi nơi này, sớm muộn cũng lọt vào trên tay bọn họ mà thôi”

Tần Thiên ngạc nhiên nói: “Không thực tế?”

Lôi Đình không để ý đến hắn, tựa hồ không muốn giải thích gì thêm, tiếp tục chú ý tình huống của lục đại phái.

Giờ phút này, lôi kiếp cường thịnh đến chói mắt, cho dù Lôi Đình cùng Tần Thiên ở cách xa mười dặm cũng có thể cảm nhận được một cỗ lực lượng kinh khủng mang tính hủy diệt.

Trong không gian cầm cổ, tiếng rống giận gầm thét vang vọng bên tai không dứt, tất cả mọi người lục đại phái đều sôi trào nổi giận hăng lên.

Cho dù là sáu vị cao thủ Bất Diệt cảnh cũng phải toàn lực tạo ra phòng ngự, cũng đều không thể hoàn toàn chống đỡ lực lượng lôi kiếp, bị lôi kiếp đánh cho liểng xiểng, chặt vật không chịu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Sơ Lộ Mạnh Mối

Những đệ tử tu vi Tạo Hóa cảnh kia, một người kế tiếp một người chết đi, vào giờ khắc này thực tế tàn khốc càng trở nên rõ ràng hơn.

Xích Huyết cốc đáng sợ, chỉ là vừa mới bắt đầu mọi người không cảm thấy như thế, nhưng hiện tại tất cả bọn họ đều sợ hãi, cho dù cảnh giới Bất Diệt cũng khiến tâm thần nhộn nhạo, hơi không cẩn thận dính phải, tu vi ngàn năm chỉ hủy hoại trong chớp lát.

Huyết vụ ngưng tụ thành đám mây như long tại thiên, như đưa mắt nhìn xuống thương sinh, quay cuồng biến hóa, làm người ta không dám ngẩng đầu nhìn lên.

Vô số tia chớp mang theo thiên uy, điều này làm cho Đông Phương Nhật Hoa rất là mê mang, cái loại thiên kiếp này sao lại hiện hữu ở chỗ này chứ?

Chẳng lẽ đây là thiên kiếp lôi vân trong truyền thuyết.

Nghĩ tới đây, Đông Phương Nhật Hoa đột nhiên lớn tiếng nói: “Mọi người chú ý, đây là thiên kiếp lôi vân, uy lực vô cùng. Nó xuất hiện vào lúc này, nói rõ sinh lộ ở chung quanh nơi này, chúng ta chỉ cần gắng gượng vượt qua, sau đó mới có hy vọng”

Cao thủ lục đại phái tinh thần rung lên, đẩy mạnh tinh thần của mình lên, toàn lực chống lại loại lôi điện thiên kiếp, cùng trời tranh mệnh.

Rất nhanh, uy lực thiên kiếp lôi vân bắt đầu chuyển biến yếu dần đi, điều này làm cho người còn sống cảm thấy một đường hy vọng.

Lại qua một hồi lâu nữa, huyết vân quay cuồng kia tựa hồ đã phóng xuất toàn bộ lực lượng, bắt đầu từ từ băng diệt, hóa thành từng sợi huyết vụ, tiêu tán khắp nơi.

“Mọi người kiểm kê một chút, xem tình hình như thế nào rồi?”

Lúc này đây, thiên kiếp lôi vân kéo dài khoảng nửa canh giờ, đây tuyệt đối là trí mạng.

Lục đại phái sau khi trải qua kiểm kê, vốn có 26 người, mà hiện tại chỉ còn lại 16 người, thoáng cái chết mất 10 vị cao thủ cảnh giới Tạo Hóa, tổn thất tương đối thảm trọng.

Tiểu Vân Thương Hải có vận khí tốt nhất, chỉ chết một vị nữ đệ tử, hiện còn lại năm người, tại bên trong lục đại phái trở thành nhân số nhiều nhất.

Chiến Thần tông ngoài Đỗ Văn Thăng ra, số còn lại đều chết sạch.

Tứ Hải Minh cũng giống như vậy, chỉ còn lại một mình Mạnh Phi Vân.

Đông Thắng Huyền Tông còn bốn người, Thiên Hoa thế gia còn 3 người, Thiên Kiếm tông còn lại 2 người, cộng thêm 5 người Tiểu Vân Thương Hải, vừa tròn 16 người.

Phụ cận, huyết thạch chớp lóe, tựa như vạn sao trên trời, hàm chứa huyền diệu.

“Đây là chuyện gì xảy ra?”

Đông Phương Nhật Hoa nhìn những huyết thạch loang lổ kia, số lượng ước chừng trên vạn cái, phương viên bao trùm hơn mười dặm.

“Huyền cơ ẩn dấu trong khu vực này, thiên kiếp lôi vân mới vừa rồi mặc dù đáng sợ, nhưng chúng phá giải huyền cơ. Chúng ta chỉ cần ở trong phạm vi này tìm kiếm, liền có thể tìm được đường ra”

Đỗ Văn Thăng cau mày, nói: “Khu vực lớn như vậy, lại hung hiểm khó lường, chỉ sợ cứ như vậy tìm kiếm cũng không tốt lắm”

Thiên kiếp lôi vân mới vừa rồi, không chỉ đánh chết mười vị cao thủ Tạo Hóa cảnh, mà còn hủy diệt số khôi lỗi còn lại trong tay bọn họ.

Hiện giờ, nếu muốn thăm dò khu vực này, đây quả thực là quá nguy hiểm.

Ánh mắt Đông Phương Nhật Hoa sáng lên, trầm giọng nói: “Đúng là trong họa có phúc, trong phúc có họa. Xích Huyết cốc là một trong bốn nơi hung hiểm ở Vân Châu, không giao ra đại giới một chút, sao há dễ dàng xông ra được?”

Mọi người nghe vậy liền trầm mặc, nơi hiểm yếu chính là tuyệt địa, không phải sống dễ dàng mà rời khỏi như vậy được.

Vân Hà tiên tử nhìn huyết thạch loang lổ dưới mặt đất, nhẹ giọng nói: “Tông chủ tính toán thế nào để còn bắt tay vào làm?”

Đông Phương Nhật Hoa cười kỳ dị một tiếng, có chút tự phụ nói: “Khu vực này mặc dù lớn, nhưng mới vừa rồi chúng ta làm lộ ra không ít trận pháp, có một số ở bên trong khu vực này. Trước mắt, chúng ta trước tiên đem những trận pháp này hiển hiện ra, sau đó phân tích thời điểm, nhất định sẽ có thu hoạch”

Mọi người nghe vậy đều vui mừng, rồi rít nhớ lại một ít trận pháp trước đây, phái người tiến hành dò xét, rất nhanh sẽ có thu hoạch.

Trận pháp lúc trước cũng không biến hóa, sau khi dò xét thử qua chúng nhanh chóng hiển hiện, làm cho người ta có loại cảm giác huyền diệu.

Nhìn những trận pháp lóe sáng, Đông Phương Nhật Hoa hai mắt hít lại, trong lòng yên lặng suy tính.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên cũng quan sát, nhưng bởi vì khoảng cách khá xa, cảm giác mông lung mà nhạt nhẽo.

Ở trong mắt Lôi Đình, mọi việc đều thấy rõ ràng, nhưng tại trong mắt Tàn Thiên, cảnh tượng có điểm cổ quái.

Những huyết thạch loang lổ kia tựa như ánh sao trên trời, bầu trời chỉ chít đầy sao, ẩn chứa huyền diệu.

Hai mắt hít lại, sắc mặt Tàn Thiên biến hóa, lầm bầm: “Kỳ quái a, như thế nào giống như quần tinh thiêm diệu vậy”

Lôi Đình kinh ngạc nhìn Tàn Thiên, chất vấn nói: “Người hiểu được quần tinh thiêm diệu?”

Tàn Thiên khiêm tốn nói: “Một chút xúu thôi”

Lôi Đình ánh mắt cổ quái, đột nhiên phát hiện, gã Tàn Thiên này cũng không phải đơn giản như biểu hiện bên ngoài vậy.

Bên phía lục đại phái, lúc này có động tĩnh.

Đông Phương Nhật Hoa tại bên trong mấy tòa trận pháp xuyên qua xuyên lại, tựa hồ đang nghiên cứu suy tính cái gì đó.

Ánh mắt mọi người tập trung lên người Đông Phương Nhật Hoa, cẩn thận lưu ý nhất cử nhất động của hắn.

Đột nhiên, Đông Phương Nhật Hoa kêu tới một vị cao thủ môn hạ, sau khi chỉ điểm một chút, vị cao thủ kia thật cẩn thận tạo ra phòng ngự kết giới, thử đặt chân lên trên huyết thạch dò xét.

Đến lúc này, huyết thạch loang lổ kia, khi vị cao thủ điểm mũi chân lên huyết thạch, nó liền xuất hiện từng đạo quang đồ, nhanh chóng tạo thành một đại trận huyền diệu mà phức tạp, tự động vận hành thiểm diệu, thật giống như mở ra một đại hình khí cơ.

Vị cao thủ chiếu theo chỉ điểm của Đông Phương Nhật Hoa, đã lựa chọn nơi đặt chân, cũng không xúc động sát cơ, ngược lại một đường thông thuận, xông ra một đường huyền diệu.

“Tông chủ tìm được đường ra?”

Đông Phương Nhật Hoa nghe vậy cười một tiếng, có chút đắc ý nói: “Mặc dù không trúng, nhưng cũng không xa”

Mọi người đều mừng rỡ, rồi rít tiến lại gần.

Ngay cả Lôi Đình mang theo Tần Thiên tiến tới phía trước mấy dặm, chuẩn bị nhân cơ hội đoạt đường, rồi đi cái địa phương quỷ quái hung hiểm dị thường này.

Tần Thiên nhìn dấu chân mà vị cao thủ kia đặt xuống, chú ý lộ tuyến hẳn đi, trên mặt hiện ra một tia mê mang.

“Không đúng”

Thanh âm Tần Thiên rất thấp, chỉ có Lôi Đình nghe được mà thôi.

Nhưng, không đợi Lôi Đình mở miệng hỏi qua, cái vị cao thủ với vẻ mặt hung phấn dương dương tự đắc liền kêu thảm một tiếng, bị một đạo tia chớp hình người trực tiếp hủy diệt đi.

Mọi người sợ hết hồn, Mạnh Phi Vân kinh nghi nói: “Chuyện gì xảy ra, hẳn đã đi được năm mươi sáu bước, nhưng kết quả vẫn là chết”

Đông Phương Nhật Hoa cau mày nói: “Trước 56 bước đều bình yên, mấy bước tiếp theo có thể là suy tính sai lầm rồi, để ta suy nghĩ thêm chút nữa”

Chợt lóe, Đông Phương Nhật Hoa hiện ra tại vị trí mà vị cao thủ kia chết đi, cẩn thận quan sát chung quanh.

Lại chết thêm một người, hiện giờ cao thủ lục đại phái chỉ còn 15 người, thật sự làm lòng người bàng hoàng a.

Nhưng mà không có cách nào khác, ra không được chỉ còn nước chết, bất kể như thế nào cũng phải xông ra.

Lôi Đình nhìn Tần Thiên truyền âm, nói: “Người biết chính xác đường ra?”

Tần Thiên hơi chần chờ, nói: “Ta biết không chính xác lắm”

Lúc này, Đông Phương Nhật Hoa đã có kết luận, đem cao thủ lục đại phái triệu tập đến, tiến hành đàm luận.

“Ta đã cẩn thận nghiên cứu qua, mới vừa rồi ta phái người đi được 55 bước, sau khi bước lên bước thứ năm sáu mới chết. Theo ta đoán, sinh lộ có khoảng 64 bước, không bàn mà hợp với tám tám sáu tư. Chúng ta chỉ cần suy tính ra 9 bước cuối cùng, là có thể mở ra sinh môn, trực tiếp rời đi nơi này”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Dùng Người Sống Dò Đường

Đỗ Văn Thăng hỏi: “Chín bước cuối cùng này, người tính toán như thế nào, bắt tay vào làm những gì?”

Đông Phương Nhật Hoa nhìn lướt qua mọi người, trầm giọng nói: “Phái người dò đường, đây là phương pháp duy nhất. Mặc dù có nguy hiểm, nhưng ta sẽ cân nhắc phân tích tìm ra vài loại phương thức có khả năng nhất, sẽ không để mọi người đi chịu chết đâu. Từ xưa tới nay, Xích Huyết cốc đã làm chết không ít cao thủ, chúng ta nếu không tìm được sinh lộ, tất cả mọi người đều táng thân tại nơi này. Vì vậy, mặc dù nguy hiểm, nhưng chúng ta lại không có lựa chọn nào”

Đạo lý này tất cả mọi người đều hiểu, vì vậy mặc dù không chút tình nguyện, nhưng cũng không có ai phản đối.

Cửu phu nhân nói: “Chúng ta bây giờ còn dư lại 15 người, người tính phái bao nhiêu người đi dò đường vậy?”

Đông Phương Nhật Hoa nói: “Cái này phải xem tình huống thế nào đã, nếu vận khí tốt, thoáng cái tìm được, nếu vận khí không tốt, vậy cần phải thử dò xét từng bước một”

Vì muốn thể hiện thành ý, Đông Phương Nhật Hoa phái ra một vị cao thủ dưới trướng, bảo hắn là người thứ nhất dò đường.

Mạnh Phi Vân, Đỗ Văn Thăng đều có một mình, không thể phái người ra.

Bên cạnh Hách Liên Hùng cũng chỉ còn lại Kiếm Thần Phong, đó là thiếu chủ Thiên Kiếm tông, thân phận tôn quý, cũng không dễ dàng mạo hiểm.

Vì thế, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người Thiên Hoa thế gia cùng Tiểu Văn Thương Hải.

Bên cạnh Cửu phu nhân chỉ còn lại hai người, một người là Thiên Hoa Tà Nguyệt, người còn lại tu vi hơi kém một chút.

Cửu phu nhân không nói hai lời, phái ra gã có tu vi hơi kém kia đến tham gia.

Tiểu Văn Thương Hải có 5 người, coi như là nhân số nhiều nhất.

Vân Hà tiên tử dưới ánh mắt của mọi người, liền phái ra 2 vị cao thủ, Trầm Tuyết Y và Chu Dật đều lưu lại bên cạnh mình.

Kể từ đó, Đông Thắng Huyền Tông, Thiên Hoa thế gia, Tiểu Văn Thương Hải gồm có bốn người, đều nghe theo an bài của Đông Phương Nhật Hoa.

Đông Phương Nhật Hoa sau khi nghiên cứu hồi lâu, suy đi tính lại vài loại phương pháp dò đường khả thi nhất, sau đó bắt đầu dò đường.

Người thứ nhất dò đường vẫn là cao thủ của Đông Thắng Huyền Tông, hắn bắt đầu từ khối huyết thạch thứ nhất, nương theo người trước kia một đường đi thẳng, một hồi đi đến bước thứ 55, kết quả mọi chuyện đều thông thuận.

Đến bước thứ 56, tâm tình mọi người đều treo cao cao, ánh mắt cả một đám người đều trợn trừng lên, sợ bỏ qua cái gì đó.

Vị cao thủ kia cũng sợ mất cả hồn vía, sau khi chần chờ một hồi lâu, dưới sự thúc dục một lần nữa của Đông Phương Nhật Hoa mới bước ra một bước mấu chốt.

Chỉ thấy quang hoa chợt lóe, vị cao thủ kia đứng vững vàng trên huyết thạch ở bước thứ 56, cũng không phát sinh vấn đề gì.

Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng đi đúng hướng.

Lôi Đình cùng Tần Thiên đứng cách đó mấy dặm, ngắm nhìn chăm chú, nên cũng có chút khẩn trương.

Hít sâu một hơi, vị cao thủ kia sau khi đi đúng, cho nên lá gan cũng lớn thêm không ít.

Y theo suy đoán của Đông Phương Nhật Hoa, bắt đầu Hướng một huyết thạch khác bay đi.

Đây là bước thứ 57, mọi người đều chăm chú ngắm nhìn, tâm tình một lần nữa khẩn trương trở lại.

Mũi chân điểm một cái, quang hoa lóng lánh, một đạo quang nhận ánh sáng ngọc phá không mà hiện, trong tiếng kinh hô của mọi người, thoáng cái đem người nọ chém chết.

Đông Phương Nhật Hoa có chút bị thương, đây là đệ tử Đông Thắng Huyền Tông đó.

Đông Phương Vũ Nhược kinh hô lên một tiếng, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện lên mấy phần bị thương.

Vân Hà tiên tử nhìn Đông Phương Nhật Hoa trầm giọng nói: “Tông chủ cần phải suy nghĩ cho tốt a, đây là nhân mạng đó, cũng không phải trò đùa”

Đông Phương Nhật Hoa cười khổ nói: “Người nghĩ rằng ta muốn thế sao?”

Lướt ngang mấy trăm trượng, Đông Phương Nhật Hoa một đường đến huyết thạch thứ 56, lại một lần nữa rơi vào trầm tư.

Sinh lộ này càng về sau càng thêm hung hiểm, không một chút may mắn, đều đưa đến vận kiếp bất phục, làm người ta khủng hoảng hơn.

Lôi Đình lưu ý phản ứng của Tần Thiên, truyền âm nói: “Người đã nhìn thấy điều gì xảy ra sao?”

Tần Thiên chần chờ một chút, quay đầu nhìn Lôi Đình thấp giọng nói: “Tinh Thần chi lộ”

Lôi Đình sắc mặt kinh biến, ánh mắt cổ quái nhìn chằm chằm Tần Thiên.

“Người đúng là người không đơn giản”

Tần Thiên cười khan một tiếng, không đơn giản là sao?

Đây chỉ là biểu hiện giả dối.

Suy tính hồi lâu, Đông Phương Nhật Hoa đưa ra kết quả, đem vị cao thủ của Thiên Hoa thế gia gọi tới bên cạnh, đích thân chỉ điểm.

Sau đó, dò đường lần thứ hai lại bắt đầu.

Lần này, cao thủ dò đường vận khí rất tốt, vượt qua bước thứ 57, kế tiếp là bước thứ 58 cũng đang được xác thực, điều này làm cho tất cả mọi người cảm thấy có hy vọng.

Nhưng mà, sinh mệnh dừng lại ở bước thứ 59, Đông Phương Nhật Hoa suy tính cũng không hoàn toàn chính xác, điều này làm cho mọi người một lần nữa lâm vào khủng hoảng.

Tần Thiên một mực quan sát cẩn thận, ngay khi vị cao thủ Thiên Hoa thế gia kia bước ở bước thứ 57, tại trong đầu Tần Thiên xuất hiện Tinh Thần chi lộ rất nhỏ, chỉ ra phương vị của bước thứ 58.

Khi vị cao thủ kia đi bước thứ 58, thì Tinh Thần chi lộ của Tần Thiên chỉ ra phương vị bước thứ 59, điều này làm cho tinh thần Tần Thiên phấn chấn hơn, đáng tiếc vị cao thủ kia đi nhầm đường.

Hiện tại, hai vị cao thủ của Tiểu Vân Thương Hải cảm thấy cực kỳ lo lắng, bởi vì lập tức sẽ đến phiên bọn họ ra sân, như vậy so với ra pháp trường không khác biệt lắm, ai dám nói không sợ chứ?

Đông Phương Nhật Hoa ánh mắt ngưng trọng, nghĩ nghĩ rất nhiều lần, xem xét qua lại bảy tám lần.

Ngay cả huyền nữ Đông Phương Vũ Nhược cũng giúp đỡ thôi diễn, thăm dò lộ tuyến sau cùng ở vòng thứ ba.

Khản trương, kích thích, lo lắng, bất an, đều hiện lên trên mặt của mỗi người, cho dù là cao thủ cảnh giới Bất Diệt sắc mặt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng, nhìn chẳng thấy nửa nụ cười nào.

Tần Thiên có chút khản trương, dùng sức kéo cánh tay Lôi Đình, tựa hồ muốn nói cái gì đó, nhưng hần lại nhịn được.

Lần thứ ba dò đường vừa bắt đầu cũng rất thuận lợi, bước thứ 59 hoàn toàn chính xác, bước thứ 60 cũng đúng hướng, nhưng bước kế tiếp là 61, Đông Phương Nhật Hoa suy tính có điểm sai lầm.

Ba lượt dò đường, tiến lên phía trước 5 bước, hiệu quả rõ rệt, nhưng trả giá cũng thật nhiều.

Trơ mắt, chỉ còn lại một người có thể dùng được, tâm của mọi người cũng trầm trọng thêm.

Cứ như tình huống mới vừa rồi mà suy đoán, người còn sót lại tuyệt đối không cách nào bước đi 4 bước cuối cùng, khi đó nên phải ai ra dò đường tiếp đây?

Đông Phương Nhật Hoa không suy nghĩ đến vấn đề này, tâm thần của hắn hiện giờ đều đặt ở suy tính, bao gồm cả Thiên cơ thôi toán cũng đem ra dùng, nhưng mà nơi này lại hết sức quỷ dị, muốn xông ra cũng không phải dễ dàng gì.

Ước chừng khoảng nửa canh giờ, Đông Phương Nhật Hoa đầu tóc đen nhánh kia đã chuyển thành trắng bạc một nửa.

“Tổng chủ, người...”

Đông Phương Vũ Nhược thanh âm lộ mấy phần bi thương, số người còn lại cũng cảm nhận được một loại bi thương.

Ở nơi này nguy hiểm tùy thời phủ xuống đầu họ, áp lực vô hình làm cho tâm lực mọi người càng thêm mệt mỏi.

Đông Phương Nhật Hoa cười phức tạp một tiếng, phát tay bảo người dò đường cuối đến bên cạnh.

Lát sau, dò đường lượt thứ tư được bắt đầu.

“Cẩn thận”

Trầm Tuyết Y nhìn vị đồng môn kia, lộ ra nụ cười có mấy bất đắc dĩ.

Dưới tình huống này, tánh mạng trân quý, nhân tính ích kỷ, càng lộ ra vẻ tàn khốc.

Vị cao thủ kia cười bi thương một tiếng, hướng về Trầm Tuyết Y khẽ gật đầu, sau đó chợt lóe lên.

Một đường đi tới, 60 bước đều thông thuận, đây là người ta dùng mạng mình để đổi lấy.

Bước thứ 61 chỉ dừng lại trong chốc lát, tất cả mọi người đều ngừng thở, hận không thể đem lực lượng trên người gia tăng đến trên người kia.

Tần Thiên nhãn thần sáng quắc, chú ý đến bước chân của người đó, hắn là người duy nhất trong toàn trường biết chính xác phương vị của bước thứ 61.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Ta Nguyện Ý

Nhìn người nọ hạ xuống, Tần Thiên thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng đi đúng phương vị.

Cao thủ lục đại môn phái vừa hưng phấn vừa khẩn trương, Đông Phương Nhật Hoa ánh mắt sáng như đuốc, hận không thể đem hư không nhìn thấu, ánh mắt quét về mục tiêu kế tiếp.

Chỉ còn ba bước cuối cùng, có thể thành công hay không đây?

Vấn đề này, tất cả mọi người đang suy tư, chỉ trừ Tần Thiên ra cũng không ai biết được.

Tần Thiên ở bên trong Tuyệt Thiên lĩnh gặp được Vô Ảnh Thủ, từ quần tinh thiểm điện mà lĩnh ngộ ra Tinh Thần chi lộ.

Hắn mặc dù không biết vận dụng như thế nào, nhưng dưới tình huống trước mắt, cũng là hy vọng duy nhất mở ra sinh lộ.

Giờ phút này, người nọ bước ra bước thứ hai, tất cả mọi người đều khẩn trương cao độ, cho đến mê vụ quanh người Vân Hà tiên tử cũng xuất hiện kịch liệt ba động, có thể thấy được tâm của nàng khẩn trương đến cỡ nào.

Một bước bước ra, sáng mờ bao phủ, hắn đi đúng rồi.

Tần Thiên từ đó mới thấy được phương vị bước thứ 63, chỉ cần người kia đi đến một bước này, Tần Thiên liền có thể biết được bước cuối cùng nằm ở đâu.

Song, kết quả làm cho Tần Thiên thất vọng, người nọ y theo suy tính mà Đông Phương Nhật Hoa chỉ điểm, cuối cùng chết ở bước thứ 63.

“Đã chết, sai lầm rồi, sao có thể như vậy?”

Ánh mắt Đông Phương Nhật Hoa như đại ra, lâm vào tuyệt vọng.

Hắn đã hao phí nửa canh giờ, tóc đen biến thành tóc trắng, hao phí đại tâm huyết để suy đoán ra bước cuối cùng, dĩ nhiên là sai, sự thật quá tàn khốc a.

Bốn người dò đường toàn bộ đều chết sạch, cao thủ lục đại phái chỉ còn lại mười một vị, trong đó 6 người là ở cảnh giới Bất Diệt, 5 người còn lại là Tạo Hóa cảnh, toàn bộ đều có thân phận bất phàm.

“Còn kém hai bước cuối cùng a, kế tiếp phải làm như thế nào, mọi người nói một chút đi”

Mạnh Phi Vân nhìn lướt qua mọi người, mở miệng phá vỡ sự yên lặng.

Cửu phu nhân nói: “Hai bước cuối cùng, vô luận như thế nào cũng phải tìm ra”

Đỗ Vân Thăng nói: “Ai đi dò đường đây?”

Quay đầu nhìn chung quanh, ánh mắt quét qua trên người Thiên Hoa Tà Nguyệt, Đông Phương Vũ Nhục, Kiếm Thần Phong, Trầm Tuyết Y, Chu Dật, đây là năm tiểu bối, đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh, là đệ tử kiệt xuất của các phái, thân phận đặc thù.

Ý nghĩa dò đường là từ vong, năm người trước đây cũng không ngoại lệ, ai cũng không muốn chủ động đứng ra.

Nhưng mà, lúc này cần phải trải qua một bước này, dù sao cũng phải có người để làm.

Kiếm Thần Phong xoay chuyển ánh mắt, cười hắc hắc nói: “Bên kia còn có hai tên dò đường rất tốt a, đem bọn họ bắt tới, để cho bọn họ đi dò đường thôi”

Thiên Hoa Tà Nguyệt lớn tiếng nói: “Đề nghị này không tệ nhĩ, ta đồng ý”

Trầm Tuyết Y sóng mắt khẽ nhúc nhích, không có mở miệng.

Đông Phương Vũ Nhục suy tính bước kế tiếp, nên không để ý đến điều này.

Mạnh Phi Vân nói: “Tần Thiên kia không thể giết, còn tên tiểu tử khác thì có thể dùng”

Lôi Đình lạnh lùng cười một tiếng, mang theo Tàn Thiên chợt lóe rồi biến mất.

“Trước mặt lão phu, há có thể cho người chạy thoát sao?”

Hách Liên Hùng vung tay phải lên, kiếm khí bay lên, kiếm quang đáng sợ chỉ trong nháy mắt xé nát hư không, nganh sanh đem Lôi Đình cùng Tàn Thiên trốn trong hư không bắn ra ngoài.

Lôi Đình vẻ mặt ngưng trọng, đối mặt với cao thủ Bất Diệt cảnh, đó cũng không phải là chuyện đùa a.

Tàn Thiên lòng tràn đầy tức giận, nhưng không thể làm gì được, nhìn sang con đường rời khỏi kia, quát lên: “Dừng tay! Muốn chúng ta đi thăm dò đường cũng được, nhưng ta có một điều kiện”

Hách Liên Hùng cười lạnh nói: “Trước mặt lão phu, người không có tư cách đặt điều kiện”

Tàn Thiên hừ nói: “Được thôi, các người muốn lưu lại nơi này nghỉ ngơi hay sao chứ?”

“Ngũ trưởng lão hà tất phải tức giận, nghe hần nói một chút điều kiện xem sao rồi hãy nói”

Nhìn Tàn Thiên, Vân Hà tiên tử giọng mềm mại nói.

Kiểm Thần Phong nhìn chằm chằm Tàn Thiên quát lên: “Tiểu tử, có rắm thì phóng nhanh lên”

Tàn Thiên lạnh lùng nói: “Ta phóng rắm, các người sẽ trở thành người người rắm đó?”

Kiểm Thần Phong rống giận lớn tiếng trách mắng: “Tiểu tử, người muốn chết”

Tàn Thiên nhích lông mày lên, nhuệ khí mурi phản.

“Người thử một chút”

Hách Liên Hùng ngăn cản Kiểm Thần Phong lại, hừ nói: “Nói đi, người có điều kiện gì?”

Tàn Thiên nhìn lướt qua các cao thủ lục đại phái, lạnh lùng nói: “Dò đường thì có thể, nhưng ta cần một người hiệp trợ”

Thiên Hoa Tà Nguyệt châm chọc, nói: “Người tại sao không nói chúng ta phải thêm mấy người hiệp trợ người a, nếu vậy người cũng không cần thăm dò nữa”

Kiểm Thần Phong cười to nói: “Tiểu tử, người quả thực người si nói mộng. Người đi dò đường cho chúng ta, ngược lại người yêu cầu chúng ta phải người hiệp trợ, người nghĩ rằng chúng ta đều là ngu ngốc cả sao?”

Tàn Thiên hờ hững nói: “Không muốn thì mọi người cùng nhau chết tại chỗ này vậy, chúng ta hai mạng đổi lấy mười một cái mạng các người, một chút cũng không mất mát gì a”

Cửu phu nhân mị nhãn một hồi, hỏi: “Người muốn người nào hiệp trợ người?”

Tàn Thiên nhìn mọi người một cái, phát tay chỉ Trầm Tuyết Y nói: “Là nàng!”

Chu Dật là người thứ nhất phản đối: “Người đừng có mơ”

Kiểm Thần Phong phản ứng kịch liệt, cá giận nói: “Không được”

Tàn Thiên vui mừng không chút sợ hãi, lãnh ngạo nói: “Trừ nàng ra, hết thầy không cần bàn nữa!”

Chu Dật cá giận nói: “Điều này thế nhưng không phải do người quyết”

Trầm Tuyết Y nhìn Tàn Thiên, ánh mắt có chút phức tạp, phát tay ngăn Chu Dật lại, trầm giọng nói: “Ta nguyện ý”

Vân Hà tiên tử có chút ngoài ý muốn, nhẹ nhàng nói: “Tuyết Y ...”

Chu Dật kinh hô: “Sư muội, nàng điên rồi sao, đây là ... là ... cửu tử nhất sanh đó”

Kiểm Thần Phong quát: “Không được, ta không đáp ứng”

Trầm Tuyết Y nói: “Ý ta đã quyết, mọi người không cần nhiều lời”

Cửu phu nhân cười duyên nói: “Đã có người xung phong nhận việc, chúng ta há có thể cô phụ tấm lòng của nàng sao”

“Ngươi im miệng!”

Chu Dật cùng Kiếm Thần Phong đồng thời cùng gầm lên, nhìn cũng biết hai người bọn họ có ý với Trầm Tuyết Y, không muốn nàng phát sinh bất kỳ việc gì ngoài ý muốn.

Hách Liên Hùng nhìn Tần Thiên lạnh lùng nói: “Ngươi muốn nàng hiệp trợ ngươi như thế nào?”

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều nhìn Tần Thiên, bao gồm cả Đông Phương Nhật Hoa trong đó.

“Cái này là chuyện của ta, các ngươi chỉ đề ý con đường đào mệnh là được rồi”

Tần Thiên nói lời không chút khách khí, ánh mắt hiện lên phần nộ cùng trái tim bất khuất.

Trầm Tuyết Y phi thân tới bên cạnh Tần Thiên, trong mắt lóe ra thần thái mê người.

“Ngươi thực có điểm nắm chắc?”

Tần Thiên nhìn sang cao thủ lục đại phái, phát tay bảo Trầm Tuyết Y đến trước mặt, ánh mắt như đao nhìn hai tròng mắt của nàng, chất vấn: “Ngươi tin tưởng ta sao?”

Trầm Tuyết Y đón nhận ánh mắt Tần Thiên, bốn mắt giao thoa lẫn nhau, một lát sau, trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia lộ một nụ cười.

Tần Thiên dời ánh mắt đi, ở bên tai Lôi Đình nói nhỏ mấy câu, tất cả cao thủ lục đại phái đều dùng tâm linh nghe ngóng, nhưng đã bị Lôi Đình phong tỏa âm thanh.

Sau đó, Tần Thiên thì thầm bên tai Trầm Tuyết Y một câu, mùi hương mê người làm cho hắn có chút xuất thần, hơi hơi dừng lại.

Chu Dật cùng Kiếm Thần Phong thấy thế, trong lòng hận muốn chết, ánh mắt giống như muốn ăn thịt người.

Trầm Tuyết Y kinh ngạc nhìn Tần Thiên một cái, nhẹ giọng nói: “Được, ta hiểu rồi”

Dưới sự bức bách của cao thủ lục đại phái, Lôi Đình không trốn tránh, mang theo Tần Thiên đi tới bên trong vòng vây của mọi người, bắt đầu vì bọn họ dò đường.

Người đầu tiên thăm dò chính là Trầm Tuyết Y, điều này làm cho tất cả mọi người kinh hãi một thân mồ hôi lạnh, Chu Dật cùng Kiếm Thần Phong lại càng lớn tiếng phản đối, sợ Trầm Tuyết Y phát sinh vấn đề.

Trầm Tuyết Y không để ý tới phản đối cùng lo lắng của mọi người, y theo chỉ điểm của Tần Thiên, dọc theo con đường mà người kia đã đi qua, dễ dàng bước ra bước thứ 62, một bước này khiến cho mọi người khản trương cùng bất an, bước thứ 63.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Xảo Diệu Thoát Thân

Một khắc kia, ánh mắt tê tỳ, không khí bị đè nén, mọi người như ngừng thở, sợ gặp phải phát sinh nguy hiểm.

Ánh sáng chột lóe, huyết thạch hiện lên hoa sáng, thật giống như một tầng kết giới vậy, vờn quanh người Trầm Tuyết Y, càng đem nàng thêm mỹ lệ.

“Thành công, đi đúng một bước nữa rồi!”

Chu Dật là người thứ nhất hoan hô, Kiếm Thần Phong huyết sáo vui vẻ, những người khác đều thấp phần hưng phấn, nhìn không ra Tần Thiên có mấy phần bản lĩnh.

Tại thời khắc Trầm Tuyết Y hạ cước bộ, Tinh Thần chi lộ tại trong đầu Tần Thiên quang hoa chột lóe, nháy mắt liên thông, để cho hắn chỉ liếc mắt thôi đã nhìn thấy phương vị chính xác bước cuối cùng ra khỏi đây.

Tần Thiên trong tâm mừng thầm, nhưng ngoài mặt lại không hiện lộ ra chút nào, kéo kéo cánh tay Lôi Đình, lớn tiếng nói: “Mang ta đi tới đó nhìn một cái, một bước cuối cùng này luôn thay đổi liên tục, ta phải hảo hảo nghiên cứu mới được”

Trầm Tuyết Y dừng lại ở bước thứ 63, không có vọng động.

Mà Lôi Đình mang theo Tần Thiên qua đến cạnh sát nàng, quan sát bốn phía, tượng mô tượng dạng, quả thực khiến người ta khó mà nói cái gì được.

Thiên Hoa Tà Nguyệt tương đối cẩn thận, nhắc nhở: “Chỉ còn một bước cuối cùng, bọn họ nếu tìm ra vị trí chính xác, có thể hay không chạy trốn a?”

Đông Phương Nhật Hoa nói: “Muốn mở ra sinh lộ, sẽ trở lại bước đầu tiên, sau khi liên thông với nhau. Chúng ta chỉ cần bảo vệ đầu này bọn họ sẽ không có cách nào chạy trốn”

Mọi người vừa nghe, nhất thời yên tâm, hiện giờ chờ đợi Lôi Đình cùng Tần Thiên tìm ra một bước cuối cùng.

Đông Phương Vũ Nhục nhìn Trầm Tuyết Y, đáy mắt lộ ra một tia khó hiểu, nghĩa là sao ta?

Lôi Đình cùng Tần Thiên vây quanh người Trầm Tuyết Y vài vòng, đem huyết thạch gần đó cẩn thận xem xét một lần nữa, lại chậm chạp không có đưa ra lựa chọn.

Đây là Tần Thiên có ý trì hoãn, hẳn cần một thời cơ thích hợp.

Trước mắt, dưới tùy thời khắc nhìn chằm chằm của mấy vị cao thủ Bất Diệt cảnh, hai người muốn trốn cũng không dễ.

“A, ta biết rồi”

Tần Thiên quát to một tiếng, hấp dẫn chú ý của mọi người.

Nhưng ngay sau đó, Tần Thiên vung tay phải lên, một khối huyết thạch đập vào đáy mắt mọi người.

Một khắc kia, Lôi Đình nắm chặt Tần Thiên, lấy tốc độ nhanh nhất hướng Trầm Tuyết Y phóng đi.

Mà Trầm Tuyết Y cũng tại thời khắc đó, bước ra một bước cuối cùng, nhưng không có rơi vào huyết thạch mà mọi người đang chú ý.

Chỉ thấy, ánh sáng mờ lóe lên, hư không nát tan.

Trầm Tuyết Y dựa theo chỉ điểm của Tần Thiên, ngược hướng một tảng huyết thạch khác hạ xuống, trong nháy mắt sinh lộ mở ra.

Đến lúc này, 64 huyết thạch đồng thời loang loáng, thật giống như một quang đại, ở dưới hàng nghìn hàng vạn huyết thạch mà du tẩu, bắn ra sắc thái hoa mỹ.

Hư không rung động, thiên âm quanh quẩn, trần trần sáng mờ khuếch tán bốn phương, đưa tới cảnh giác của đám cao thủ lục đại phái.

“Ghê tởm, bọn họ muốn chạy trốn, mau mau ngăn lại”

Hách Liên Hùng, Đỗ Văn Thăng, Mạnh Phi Vân đều là cao thủ Bất Diệt cảnh, lấy tốc độ nhanh nhất hướng Trầm Tuyết Y phóng đi, cố gắng ngăn cản Lôi Đình cùng Tần Thiên.

Đột nhiên lúc này, trước mặt Trầm Tuyết Y quang hoa vạn đạo, một Thời không chi môn xuất hiện chỉ trong nháy mắt, quang mang khuếch tán như sóng biển mênh mông, nhất cử đem ba đại cao thủ Hách Liên Hùng, Đỗ Văn Thăng, Mạnh Phi Vân đánh văng ra.

Cùng thời khắc đó, Trầm Tuyết Y phiêu phiêu, Tần Thiên nắm chặt cánh tay nàng, Lôi Đình vừa vặn bắt được Tần Thiên, ba người chột lóe, nháy mắt bị hút vào bên trong thời không chi môn.

“Nguyên lai đúng là như thế”

Thanh âm than nhẹ của Đông Phương Vũ Nhục quanh quẩn không gian, đáng tiếc là không một ai nghe được.

Chu Dật cùng Kiếm Thần Phong cuồng khiêu rống giận, song song đập cước đuổi theo, dọc theo sinh lộ mau chóng đuổi tới, thời không chi môn xuất hiện lần nữa.

Các cao thủ còn lại thấy thế, cũng không suy nghĩ nhiều, một đám hướng phía trước tiếp bước, dọc theo sinh lộ này xông vào thời không chi môn, nháy mắt toàn bộ biến mất.

Trên một chỗ hoang dã, hư không gãy khúc, nháy mắt xuất hiện một đạo thời không chi môn, từ trong đó bay ra ba đạo thân ảnh.

Lôi Đình cùng Trầm Tuyết Y là người phản ứng đầu tiên, chính là xem xét nơi mình đáp xuống, kết quả chính là Xích Huyết cốc ở cách đó không xa, nhưng lại không phải là lối vào.

Tần Thiên đầu có chút choáng váng, mờ mịt nhìn bốn phía, lẩm bẩm: “Tại sao là ban ngày vậy, đây là đâu?”

Tiến vào Xích Huyết cốc đã là nửa đêm.

Mà vừa tới nơi này, không nghĩ tới đã biến thành ban ngày.

Trầm Tuyết Y thu hồi ánh mắt, nhẹ giọng nói: “Tần Thiên, ngươi đi đi. Thể chất của ngươi rất đặc thù”

Lúc xuyên qua hư không chi môn, Tần Thiên chớp lấy cánh tay Trầm Tuyết Y, tiếp xúc với khoảng cách gần như thế, làm cho Trầm Tuyết Y đã nhận ra được cái gì.

Đối với một vị cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong mà nói, Trầm Tuyết Y có thể vận dụng thiên cơ thôi diễn thăm dò tình huống thể trạng Tần Thiên, mặc dù không nhất định chính xác 100%, nhưng cũng có thu hoạch ít nhiều.

Tần Thiên nghe vậy mới ngộ ra, ánh mắt cô quái nhìn Trầm Tuyết Y một cái, nhưng sau đó đi theo Lôi Đình không bỏ.

Đến lúc này, Chu Dật, Kiếm Thần Phong song song phá không mà tới, từ trong tuyệt địa lao ra, phương vị cách chỗ Trầm Tuyết Y khoảng mười trượng, độ lệch lạc cũng không tính là lớn.

Ngay sau đó, các cao thủ còn lại lần lượt xuất hiện, hư không chi môn mỗi một lần lại có phương vị không đồng nhất, chẳng qua là sai lệch không nhiều lắm.

“Tuyết Y, sư muội, nàng không sao chứ?”

Trầm Tuyết Y khẽ lắc đầu, thân ảnh chợt lóe, tránh Chu Dật cùng Kiếm Thần Phong, đi tới bên người Vân Hà tiên tử.

“Tiểu tử kia đào tẩu rồi à”

Thiên Hoa Tà Nguyệt mất sắc, lập tức đuổi theo.

Số người còn lại nhìn Trầm Tuyết Y mấy lần, cũng không hỏi nhiều, trước hết phải đuổi theo cái đã.

“Đi thôi, chúng ta đi về trước”

Vân Hà tiên tử không hỏi cái gì, Chu Dật có chút không vui, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

“Tuyết Y, hôm nào rảnh rồi ta đến thăm nàng”

Kiếm Thần Phong vẫy tay không dừng, không thèm để ý đến ánh mắt ăn thịt người của tên Chu Dật kia chút nào, đi theo Hách Liên Hùng.

Vân Châu có 7 nước, Tề quốc là một trong số đó.

Bởi vì có Thiên Kiếm tông, trong 7 nước tuy rằng bất hòa lẫn nhau, nhưng không có xung đột gì quá lớn.

Khởi Nguyên đại lục có bát hoang cửu châu, Vân Châu địa lý lại có hoàn cảnh đặc thù nhất, có bốn nơi hiểm yếu thù hờ, giống như là một khối bảo địa vậy, từ xưa cho đến nay, rất ít gặp phải chiến hỏa tấy lên.

Thỉnh thoảng có một vài xung đột nhỏ, nhưng có Thiên Kiếm tông nhúng tay vào, cuối cùng cũng không giải quyết được việc gì.

Hoàn cảnh như vậy, ưu thế như thế, tạo cho Vân Châu gặp nhiều điều may mắn, nhưng hết lần này tới lần khác, Thiên Kiếm tông lại đứng hạng chót trong thập đại môn phái Vân Châu, điều này làm cho rất nhiều người nghĩ không thấu.

Thân ở nơi bảo địa, nhân khẩu đông đảo, thiên tài kiệt xuất ùn ùn, tại sao Thiên Kiếm tông lại trở thành hạng chót trong 10 đại môn phái?

Về điểm này, thật ra thì cũng liên quan đến bốn đại hiểm yếu, trực tiếp hạn chế sự phát triển của Vân Châu.

Tương truyền rằng, xa xưa Vân Châu nhất định có ẩn dấu trọng bảo, chỉ cần xuất thế, chắc chắn kinh sợ bát hoang cửu châu.

Nhưng truyền thuyết này đã trải qua vô số năm tháng, mà chẳng bao giờ chứng thật được nó, bởi vì vậy nên không có độ tin cậy lắm.

Đại Hoa thành, thủ đô Tề quốc, phồn hoa thịnh thế, làm người ta phải lé mắt.

Có người nói đây là trung tâm Vân Châu, tàng long ngọc hử, cao thủ vô số, hội tụ không ít nhân vật kiệt xuất tại Vân Châu.

Tần Thiên đi theo sau Lôi Đình, đi trên đường phố Đại Hoa thành phồn hoa, nhìn người đến người đi, nhìn cảnh tượng xa thủy mã long, trên mặt hiện lộ đầy hưng phấn.

Giữa không trung, quang mang tùy thời khắc thay đổi liên tục, đó là vô số thân ảnh của tu luyện giả bay qua lại, tùy ý có thể thấy được, hết sức bình thường.

Chương 70: Tìm Kiếm Truyền Tống Trận

Còn có một ít pháp khí, bảo khí di động ở trên bầu trời Đại Hoa thành, còn có linh cảm dị thú bay qua nhảy lại, làm cho nhiều thường dân tầm thường hăm mộ không thôi.

“Thật là phồn hoa a, đây là thủ đô Tề quốc, nhân khẩu chỉ sợ vượt qua trăm vạn a”

Lôi Đình về mặt đậm mạc, thỉnh thoảng lưu ý động tĩnh quanh đó, lạnh nhạt nói: “Không chỉ dừng lại trăm vạn, nhân khẩu Đại Hoa thành đã vượt qua một ngàn ba trăm vạn, là thủ đô có nhân khẩu nhiều nhất trong 7 nước Vân Châu”

Tần Thiên sợ hãi than nói: “Một ngàn ba trăm vạn, đó là một con số khổng lồ a”

Lôi Đình phát hiện một bộ trang (cửa hàng quần áo), mang theo Tần Thiên đi vào đó.

Một lát sau, Tần Thiên thay đổi một bộ đồ mới tinh, cả người tinh thần tăng gấp trăm lần, tuấn lãng mê hoặc lòng người, khí chất so với dĩ vãng có bất đồng rất lớn.

Từ khi Tần Thiên rời khỏi tiểu trúc Thiên Y, tiến vào Huyết Sát động phủ, thể chất Tần Thiên càng trở nên mạnh mẽ, người cao lớn hơn rất nhiều, y phục trên người đã sớm không vừa cỡ nữa rồi.

Chỉ vì luôn luôn bị đuổi bắt mà chạy trốn vào thâm sơn hoang dã, căn bản là không có cơ hội thay đổi quần áo.

Lôi Đình thì thay một bộ thanh sam, cũng không hề giống như trước nữa.

“Vì sao dẫn ta tới Đại Hoa thành này, là muốn ẩn thân tại phố thị sao?”

Tần Thiên tò mò nhìn mọi vật trong thành, hỏi nổi nghi ngờ trong lòng.

“Vân Châu có 7 nước, cùng với bát hoang hoàn toàn bất đồng.

Tần Thiên không hiểu nói: “Cái này có quan hệ gì tới chạy nạn của chúng ta sao?”

Lôi Đình trợn mắt nhìn Tần Thiên một cái, hừ nói: “Tự nhiên có quan hệ, trước mắt Vân Châu đã bị phong tỏa không vực, có bốn nơi đại hiểm yếu ngăn trở, chúng ta nếu không nhanh chóng rời khỏi Vân Châu, sớm muộn gì cũng rơi vào trong tay thập đại môn phái”

Tần Thiên thấp giọng nói: “Lôi Đình đại ca phi thiên độn thổ, không gì không làm được, chẳng lẽ còn không đi ra khỏi Vân Châu sao?”

Lôi Đình cười lạnh nói: “Rời khỏi Vân Châu không khó, điều cần nhất phải nghĩ là không cho thập đại môn phái phát hiện ra, cũng không dễ dàng như vậy được. Trước đây, bởi vì do Vân Châu có bốn nơi hiểm yếu, nếu muốn đi thông ra ngoại giới, phương thức đơn giản nhất chính là không gian khiêu được, từ hư không mà vào. Hôm nay, bởi vì quan hệ tới người, thập đại môn phái đã phong tỏa không vực Vân Châu. Những người khác ra vào điều không bị ảnh hưởng, mà người chỉ cần tới một khu vực nào đó, lập tức sẽ bị thập đại môn phái phát hiện. Trước đây, ta dẫn người đi Xích Huyết cốc là tính dựa vào nơi này mà đi qua, nhưng cái hiểm yếu nhất chính là thiên hiểm, xa xa so với trong tưởng tượng còn muốn đáng sợ hơn rất nhiều”

Lần này, cuối cùng Tần Thiên cũng hiểu ra, tình thế so với trong tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng rất nhiều.

“Không vực bị phong tỏa, nơi hiểm yếu lại khó khăn, chúng ta nên rời đi như thế nào đây?”

Lôi Đình nhìn một tòa tháp cao xa xa, về mặt có chút kỳ lạ.

“Truyền thuyết, bên trong Đại Hoa thành có truyền tống trận, có khả năng trực tiếp truyền tới bát hoang cửu châu của đại lục Khởi Nguyên”

“Truyền tống trận ở đâu?”

Về mặt Tần Thiên lộ hưng phấn, tìm được truyền tống trận, là có thể thoát khỏi sự vây bắt của thập đại môn phái.

Lôi Đình lắc đầu nói: “Đối với Vân Châu thì ta không quen thuộc lắm, chỉ có thể từ từ tìm kiếm mà thôi”

Tần Thiên nhìn chung quanh, thấp giọng nói: “Cao thủ thập đại môn phái có thể hay không đuổi theo tới đây?”

“Có, nhưng không nhanh như vậy, nhiều nhất chỉ một lát nữa, bọn họ sẽ biết được người ở nơi này. Bởi vì, bọn họ đã phong tỏa khí tức bốn mạng của

ngươi, ngươi không cách nào tự mình thu liễm hoặc là giấu diếm được, trước khi thay đổi khí tức, ngươi cho dù trốn nơi nào bọn họ cũng truy tới”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Ta đến khi nào a, có lẽ cần phải có thực lực đến độ nào, mới có thể thay đổi được khí tức của mình?”

“Chờ ngươi tu luyện tới cảnh giới Thông Linh là có thể che dấu khí tức, tu luyện tới cảnh giới Vạn Tượng, là có thể thay đổi được khí tức”

Lôi Đình bước nhanh hơn, mang theo đồ vật này nọ một đường đi thẳng về phía trước, tựa hồ phát hiện cái gì đó.

Tần Thiên nhanh chóng đuổi theo sai, hỏi: “Cảnh giới Thông Linh là như thế nào, cảnh giới Vạn Tượng là chỉ cái gì?”

Lôi Đình thả bước chậm lại, ánh mắt khóa chặt trên người một lão giả mặc áo xám tro, đi theo một đoạn rất xa.

“Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách. Cảnh giới Khởi Nguyên chia làm Trúc cơ, Khí biến, Chân nguyên, Thông linh, Chân cương, Kim đan, Nguyên anh, Độ kiếp, Quy nhất, chín đại cấp bậc, Thông Linh cảnh thuộc tầng 4. Tạo Hóa cảnh được phân chia thành: Thần biến, Thiên nhân, Vạn tượng, Không gian, Thời gian, Tạo vật, Thiên cơ bảy đại cấp bậc, Vạn Tượng thuộc tầng 3. Ngươi hiện tại vừa mới bắt đầu tu luyện, thuộc về giai đoạn Trúc Cơ”

Lúc này, lão giả mặc xám tro tiến vào một gian miếu thờ.

Lôi Đình theo sát phía sau, đi tới bên ngoài ngôi miếu, chỉ thấy tại trên tấm bảng hiệu viết 3 chữ màu vàng – Phổ Độ tự.

Bên trong miếu hương khói vô cùng nhiều, người đến người đi.

“Chùa miếu nguyên phái ở Phật giới, đây là thời kỳ viễn cổ, đại năng Phật giới đến truyền giáo, được lưu lại cho đến giờ”

Thanh âm Lôi Đình không lớn, lại làm cho Tần Thiên rất ư là kinh ngạc.

Thời kỳ viễn cổ, nghe qua thì đã xa xưa rồi, Lôi Đình sao lại biết những điều này nhỉ?

Tần Thiên đi vào bên trong Phổ Độ tự, lúc này Phật âm mệnh mông cuộn cuộn, ánh sáng mờ mờ, tựa như có chân Phật tồn tại, che chở muôn dân.

Lôi Đình kéo Tần Thiên đi vào hậu viện, xuyên qua mấy tầng cửa đá hình bán nguyệt, đi tới một tiểu viện u tĩnh, chỉ thấy phía trước chột lóe ánh sáng nhàn nhạt, một vị lão giả mặc xám tro ẩn người vào trong rừng.

Lôi Đình chậm rãi tiến lên, trong nội viện này cây cối không nhiều lắm, nhưng rất thẳng hàng ngay lối, vô cùng có quy luật, mơ hồ lộ ra vẻ huyền diệu nào đó.

Tất cả những cây cối này đều là loại cổ thụ ngàn năm, thân cành lớn đến nỗi không tính được, phong cách cổ xưa cứng cáp, lộ ra một cổ đường vận.

Tần Thiên nhìn thấy mảnh rừng cổ thụ này, trái tim bắt đầu không thể khống chế được mà nhảy loạn lên, bùm bùm tựa như trống trận vậy, làm cho nhiệt huyết Tần Thiên như sôi trào lên.

“Trong rừng có cổ quái”

Tần Thiên thanh âm rất nhỏ, nhưng làm Lôi Đình rất là kinh ngạc.

Lấy tu vi của Lôi Đình, hẳn tự nhiên nhìn ra được mảnh rừng cổ thụ này không tầm thường.

Nhưng, Tần Thiên cơ hồ không tính là một tu luyện giả, hẳn làm sao biết được trong rừng có điểm cổ quái.

Bắt lấy cánh tay Lôi Đình, Tần Thiên đi vào mảnh rừng cổ thụ, ánh mắt lộ ra thần thái làm người khác không giải thích được.

Lôi Đình chần chờ một chút, không ngăn cản, đi theo bên cạnh Tần Thiên khi thì rẽ trái rồi rẽ phải, trước sau tới lui, đi một hồi, đột nhiên trước mắt sáng ngời, xuất hiện một khoảng đất trống.

Hoa tươi vòn quanh, màu xanh hoa cỏ mượt như tấm thảm, giữa khoảng đất trống kia dựng một tấm bia đá, nhưng bề mặt lại không có bất kỳ một chữ nào cả.

Lôi Đình có chút kinh ngạc, cẩn thận nhìn kỹ chung quanh, ai ngờ lại bị một trào của Tần Thiên nắm chặt.

“Không nên tới gần, ta có một loại dự cảm, đây là nơi đại hung”

Tần Thiên dự cảm được là do trái tim không chết kia, nói về cái này tựa hồ có chút mâu thuẫn a.

Lúc này, trái tim bất tử kịch liệt nhảy lên, làm cho Tần Thiên nhiệt huyết sôi trào, là hiện tượng từ trước đến nay chưa từng xuất hiện qua.

Hiện tại, trái tim không chết vừa phát ra cảnh cáo nghiêm trọng, mách bảo Tần Thiên không nên đi tới gần tấm bia đá kia.

Lôi Đình có chút nghi ngờ, nhìn kỹ Tần Thiên mấy lần, thấy vẻ mặt hắn nghiêm túc, nên cũng không dám vọng động.

Lúc này, trong khu rừng u ám đung đưa, hàn phong nhảy múa, làm Lôi Đình cùng Tần Thiên chú ý đến nó.

Những u ám kia tựa như thật như ảo, như mộng như sương.

Lôi Đình cùng Tần Thiên đánh mắt nhìn lại, toàn bộ không thấy đâu nữa.

Di dời ánh mắt, u ám kia lại tiếp tục đong đưa, quả thực cực kỳ quỷ dị.

Tần Thiên có chút bất an, vội nắm tay Lôi Đình thật chặt, thấp giọng nói: “Đây là cái gì a?”

Lôi Đình sắc mặt động dung, quái sự như thế đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy, nhưng so với Tần Thiên lại trấn định hơn nhiều.

“Tâm như bàn thạch, không vì vật động”

Tần Thiên tâm thần chấn động, tâm tình thoáng cái tĩnh táo lại rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Bắt Ba Ba Trong Hũ

U ám đung đưa nhanh hơn, từ trong rừng vang lên tiếng sào sạt, ánh sáng bắt đầu ảm đạm dần dần.

Rất nhanh, khắp rừng cỏ thụ liền tối đen như mực, chỉ còn đám hoa tươi kia vờn quanh, hoa cỏ xanh tươi như thảm trên khoảng đất trống vẫn sáng ngời như lúc ban đầu.

Lôi Đình sắc mặt ngưng trọng, sát cơ chung quanh thêm mãnh liệt, trong bóng đêm ma lực vô cùng đang nhanh chóng tiến tới gần, thật giống như muốn đem hai người nuốt sạch.

Tần Thiên ngưng mắt nhìn mặt đá tròn tru của tấm bia đá kia, không có một mặt chữ nào, giờ phút này hắc tuyết nhẹ nhẹ lưu động, tựa như họa bút trong tay họa sĩ vậy, vẽ phác thảo ra từng đường nét dần dần rõ ràng.

Chỉ chớp lát, trên mặt tấm bia đá kia xuất hiện một khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, trông rất sống động, nhưng lộ vẻ ma khí, làm cho người ta có cảm giác tà mị.

Hai mắt đen nhánh, tóc dài tung bay, nụ cười mê người, nói chung là hoàn mỹ, nhưng Tần Thiên lại xem nàng như một hồng phấn khô lâu.

Lôi Đình nhìn tấm bia đá, nghĩ tới những trải nghiệm qua tại ngôi miếu đồ nát trước đó, bật thốt lên: “Dưới tấm bia đá này trấn áp cổ Ma”

Tần Thiên vuốt vuốt cằm, âm phong rống giận bốn phía cũng không dám tới gần, đó là bởi vì ngọc quan tại trong ngực mà Tần Thiên có được ở ngôi miếu đồ nát.

Lúc này, khuôn mặt trên tấm bia đá đột nhiên hóa thành mặt ác quỷ, hướng Tần Thiên cùng Lôi Đình gầm thét rống giận.

Trong rừng cỏ thụ, u ám huyền hóa thành từng đạo ma mang màu đen, biến thành phe hồn chi tiền, khóa chặt Lôi Đình cùng Tần Thiên.

Màn đêm tối đen trong nháy mắt thu hẹp lại, thật giống như ác ma gầm thét, muốn đè ép nghiền nát hai người mạo phạm tới nơi này.

Lôi Đình kinh hãi, chín đạo hào quang hiện lên trong nháy mắt, mang theo chín viên mặt trời bắn ra liệt diễm chí dương chí cương, xua tan đi mấy phần màn đêm u tối kia, nhưng không đánh bay phe hồn chi tiền kia.

Tần Thiên nắm chặt cánh tay Lôi Đình, ngọc quan trong ngực đột nhiên chấn động, một cỗ lực lượng không nhìn thấy được lấy Tần Thiên làm trung tâm, hướng bốn phía tản mát ra.

Lúc này, phe hồn chi tiền vừa vờn tới nơi, va đụng cỗ lực lượng kia, nháy mắt biến thành hư ảo.

Cùng thời khắc đó, khuôn mặt ác quỷ trên tấm bia đá phát ra một tiếng rống, nháy mắt biến mất.

Rất nhanh, âm phong tản đi, u ám biết mất.

Cánh rừng cỏ thụ khôi phục lại vẻ yên tĩnh, mà ở phía đối diện với Tần Thiên cùng Lôi Đình, là nơi tấm bia đá đó lại xuất hiện lão giả mặc xám tro.

Trợn mắt nhìn hai người một cái, lão giả mặc xám tro chột lóc lên rồi biến mất.

Lôi Đình hừ nhẹ một tiếng, Tần Thiên thì thảo hỏi: “Lão kia là ai vậy?”

Lôi Đình lạnh lùng nói: “Một người có va chạm cùng với ta, không nghĩ tới hắn thế nhưng lại tìm đến nơi này. Đi thôi, chúng ta rời khỏi nơi này trước”

Tần Thiên theo đường cũ trở về, rất nhanh hai người rời khỏi Phổ Độ tự, biến mất trong biển người.

Sau nửa canh giờ, Tần Thiên theo Lôi Đình tới Vạn Hoa lầu, đây là lầu lâu nổi danh nhất tại Đại Hoa thành, cũng là nơi làm cho nam nhân mất hồn nhất.

Vạn Hoa lầu tổng cộng có 5 tầng, 3 tầng dưới làm lầu lâu, 2 tầng còn lại là Vạn Hoa các.

Bình thường, những đệ tử thế gia có tiền đều đến tầng một dùng cơm.

Còn những tu luyện giả kia, có thực lực bắt phạm bình thường tụ tập ở tầng 2.

Chỉ có nhân vật kinh sợ nhất phương, hoặc là người có thân phận cao quý, có thể đến lầu 3.

Lôi Đình mang theo Tần Thiên an vị ở một góc tường lầu 1, một bên hưởng thụ rượu ngon món lạ, một bên lắng nghe từ khách chém gió.

“Các ngươi có nghe nói hay không, có rất nhiều nhân vật chạy tới Đại Hoa thành chúng ta đó”

“Nghe nói thiếu chủ Thiên Kiếm tông Kiếm Thần Phong cùng với Ngũ trưởng lão Hách Liên Hùng đã đến được một canh giờ rồi”

Tần Thiên cùng Lôi Đình trao đổi ánh mắt cho nhau, hai người lộ vẻ khiếp sợ.

Một canh giờ trước, bọn họ tới Đại Hoa thành không lâu mà, không nghĩ tới Kiếm Thần Phong cùng Hách Liên Hùng đã đuổi tới kịp.

“Người của Thiên Hoa thế gia cũng đã tới, nghe nói là nữ nhân a, hình như tên là Cửu phu nhân gì đó, nghe nói rất phong tao”

“Huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông cũng tới rồi, nửa canh giờ trước có người nhìn thấy nàng hiện diện tại bên trong Đại Hoa thành”

“Những người này sao đột nhiên tụ đến Đại Hoa thành nhỉ, có phải là phát sinh đại gì đó hay không nhỉ?”

Lôi Đình cùng Tần Thiên không ở lâu, cao thủ thập đại môn phái đã phương vị của bọn họ, không lập tức rời đi là không kịp.

Ra khỏi Vạn Hoa lầu, Lôi Đình đang lo lắng tìm nơi trốn, thì mấy đạo ánh mắt sắc bén liền rơi trên người hắn, điều này làm cho hắn cảm thấy rất là kinh ngạc.

Ngẩng đầu, Lôi Đình phát hiện trên tầng 4 Vạn Hoa lầu, một thân ảnh tuấn tú phi phàm đứng đó, chính là thiếu chủ Thiên Kiếm tông - Kiếm Thần Phong.

“Ồ trên đất Vân Châu, người thật sự có thể chạy thoát sao?”

Kiếm Thần Phong lộ vẻ mặt ngao mạn, cực kỳ tự phụ.

Lôi Đình không để ý đến hắn, quay đầu nhìn phía trước bên trái, ngay giữa đường cái một thân ảnh đứng đó, vẻ mặt cười tà chính là chiêu bài của hắn – Thiên Hoa Tà Nguyệt.

Phía trước bên phải Lôi Đình, một vị cô nương vận huyền y trang nhã đứng đó, xinh đẹp không gì sánh được, đây chính là huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông – Đông Phương Vũ Nhược.

Ba đại cao thủ đồng thời khóa chặt Lôi Đình, tạo thành thế chân vạc phong tỏa, làm cho Lôi Đình rất khó xông ra ngoài.

Tần Thiên có điều phát hiện, thấp giọng nói: “Có nắm chắc không?”

Lôi Đình cười lạnh nói: “Trong phố xá sầm uất, bọn họ ngăn không được ta và người đâu”

Ánh sáng chột lóc, bóng người mất tích.

Dưới sự phong tỏa của ba đại cao thủ, Lôi Đình vẫn như cũ dễ dàng thi triển ra ra không gian khiêu được, điều này làm cho Kiếm Thần Phong, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Đông Phương Vũ Nhược cảm thấy kinh ngạc.

“Đuổi theo, không để cho bọn họ chạy thoát được”

Ba đại cao thủ hóa thành lưu quang, nháy mắt biến mất ở tận hư không.

Bên cạnh Vạn Hoa lầu, một trận lao xao, Kiếm Thần Phong cùng Đông Phương Vũ Nhược hiện thân, đưa tới chú ý của rất nhiều người.

Lôi Đình mang theo Tần Thiên tiến hành xuyên qua không gian cự ly ngắn, nháy mắt hiện ra phụ cận ở cửa Bắc, kết quả lại phát hiện Hòa Vân Môn Côi đã thủ sẵn nơi này.

Lặng lẽ lui về, Lôi Đình chạy tới cửa Tây, còn chưa tới gần đã cảm nhận được hơi thở Đỗ Vân Thăng của Chiến Thần tông, điều này làm cho Lôi Đình rất ư là nhức đầu.

Tiếp tục đổi hướng, Lôi Đình vừa chạy tới cửa Nam, lại phát hiện Chu Dật của Tiểu Vân Thương Hải đứng sò sò trước cửa thành.

Phụ cận cửa Đông, Lôi Đình phát hiện thân ảnh Hòa Linh thánh nữ Băng Tâm, lần này đã bị cao thủ thập đại phái bao vây rồi.

Tần Thiên sau khi biết được tình huống, cười lạnh nói: “Chuẩn bị một chút thức ăn, chúng ta đi Phở Độ tự”

Lôi Đình nghe vậy liền chấn động, ánh mắt lóe ra hàn quang sắc bén, cười to nói: “Tốt, có khí phách”

Xoay người bước đi, Lôi Đình thuận đường mua một ít thức ăn, sau đó chạy thẳng tới Phở Độ tự.

Bốn phía Đại Hoa thành đã đầy dẫy cao thủ thập đại phái, bọn họ phong tỏa không vực Đại Hoa thành, bảo vệ mỗi cửa vào, đoạn tuyệt đường lui của Lôi Đình và Tần Thiên.

Dưới tình huống này, Lôi Đình cùng Tần Thiên thật giống như cá trong chậu, căn bản không có bất kỳ sinh lộ nào.

Giờ khắc này, cao thủ thập đại phái bắt đầu thi triển Thần niệm thấu không đại pháp, tiến hành tìm tòi khắp toàn thành.

Hành tung Lôi Đình cùng Tần Thiên rất nhanh bại lộ, từng trận tiếng vang như sấm quanh quẩn từng góc ngách Đại Hoa thành.

“Tần Thiên, ngươi trốn không thoát đâu, hay là biết điều theo chúng ta đi thôi”

Giữa không trung, một nhóm cao thủ Thiên Kiếm tông hướng khu vực Lôi Đình, Tần Thiên phóng đi, hiển nhiên là muốn bắt sống bọn họ.

Lôi Đình liếc nhìn không trung một cái, đợi khi cao thủ Thiên Kiếm tông đến gần, lúc này mới thi triển ra thời không khiêu được, trực tiếp tiến vào trong Phở Độ tự.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 72: Thời Gian Gia Tốc

Nhân khẩu tại Đại Hoa thành hơn một ngàn ba trăm vạn, có thể nói là nơi tàng long ngoa hồ.

Thập đại môn phái muốn bắt một gã tên là Tần Thiên, mặc dù đã phong kín hết đường thoát, nhưng cũng không dám phá hoại trật tự thường ngày của Đại Hoa thành, để tránh gặp phải cao thủ không nên gặp.

Bởi vì duyên cớ này, Lôi Đình tại trong thành tiến hành không gian di động cự ly ngắn, là không ảnh hưởng gì.

Đi vào Phở Độ tự, chính là bên ngoài khu rừng kia, Tần Thiên không nóng lòng tiến vào, mà là cố ý dừng lại trong chốc lát, rồi mới mang theo Lôi Đình đi vào bên trong.

Tần Thiên làm như vậy là có ý đồ rất rõ ràng, hắn muốn cao thủ thập đại phái biết được mình núp ở đâu, sau đó mọc trận pháp trong khu rừng cổ thụ này, cùng với phong ấn cổ Ma ở bên trong, muốn dùng độc trị độc lấy mạng người.

Tần Thiên từ nhỏ thân mang bệnh, ý chí kiên định, nhưng là một người thiện lương.

Nhưng hôm nay, lần nữa bị đuổi giết, lần nữa bức bách, trong nội tâm đã sớm tức giận rồi, hắn rất muốn đem những hạng người âm hồn bất tán này toàn bộ tiêu diệt, đáng tiếc hắn lại không có được loại năng lực này.

Dưới tình huống này, dùng trí đã trở thành lựa chọn duy nhất của hắn.

Tiến vào bên trong rừng cổ thụ, đi tới chỗ mà hai người đến trước đây, dễ dàng nhìn thấy một tấm bia đá đứng sừng sững giữa khoảng đất trống.

“Ngươi cảm thấy bọn họ tụ tập nhiều người mới có thể đánh vào?”

Lôi Đình chần chờ nói: “Cái này khó nói lắm, ngươi có ý định ở luôn chỗ này hả?”

Tần Thiên cười khỏ nói: “Muốn ở luôn chỗ này là không quá thực tế, ta còn muốn nhân cơ hội này tu luyện, tận khả năng đề cao năng lực đề tự bảo vệ mình, nắm chặt mỗi một thời khắc”

Lôi Đình lông mày hơi nhích lên, trầm ngâm nói: “Thường nhân tu luyện, người thiên tư thượng thừa, ba năm mới có chút thành tựu, nhưng tu luyện tới cảnh giới Chân Nguyên, hoặc cảnh giới Thông Linh. Người nếu muốn trong vòng vài ngày hoàn thành bước nhảy vọt đó, là chuyện không quá thực tế”

Tần Thiên có chút mất mát, nghi hoặc nói: “Không có biện pháp gì sao, có thể gia tốc tăng thực lực lên không?”

“Biện pháp, tự nhiên có, nhưng nơi này không thích hợp”

Tần Thiên vui mừng, hỏi: “Biện pháp gì?”

Lôi Đình nói: “Tầng thứ 5 cảnh giới Tạo Hóa là Thời gian lĩnh vực, có thể ở trong phạm vi nhất định, có thể thay đổi tần số. Thông qua phương thức này, tu luyện giả rút ngắn thời gian, mục đích gia tốc tăng lên thực lực. Thông thường mà nói, điều chỉnh tần số thời gian có hạn chế. Người vừa mới luyện thành Thời gian lĩnh vực, chỉ có thể gia tốc hoặc là chậm lại gấp ba mà thôi. Tu luyện tới cảnh giới Tạo Hóa đỉnh phong, chỉ gia tốc hoặc chậm lại gấp năm lần. Cao thủ Bất Diệt cảnh, nghe nói gia tốc gấp mười lần”

Tần Thiên không hiểu nói: “Gấp ba, gấp năm, gấp mười lần cụ thể là cái gì?”

Lôi Đình lưu ý bốn phía chung quanh, u ánh xuất hiện lần nữa, nhưng tính không rõ ràng lắm.

“Bội số kém nhau được thể hiện ở tu vi thực lực của một người, gấp ba chính là, bên ngoài qua một ngày, thời gian trong lĩnh vực là qua đi ba ngày. Đây là gia tốc. Cũng có thể nói, bên ngoài qua ba ngày, bên trong chỉ mới qua một ngày, đây là chậm lại, hữu dụng chủ yếu là nhằm vào người sắp chết. Người nếu ở trong thời gian lĩnh vực của ta tu luyện, ta sẽ điều chỉnh thời gian tần số, cho người tu luyện bên trong năm ngày, mà phía bên ngoài mới đi qua một ngày”

“Thời gian trong lĩnh vực một ngày, cùng một ngày bên ngoài, thời gian dài ngắn là hoàn toàn giống nhau sao?”

“Tự nhiên hoàn toàn giống nhau, bằng không có chỗ lợi gì chứ”

Tần Thiên sợ hãi than nói: “Đều nói, thời gian không cách nào thay đổi được, không nghĩ tới tu luyện đến cảnh giới cao thâm, thế nhưng có thể gia tăng hoặc làm chậm thời gian a, thật là thần kỳ. Còn vì sao nơi này lại không thích hợp?”

“Nơi đây ma khí rất nặng, có trận pháp ngăn cách, gặp quấy nhiễu nghiêm trọng”

Lúc này, trong rừng cỏ thụ, u ánh thoáng cái biến thành nhiều hơn.

“Bọn họ tới rồi”

Trong rừng, tia sáng bắt đầu hạ thấp xuống, đây là có người xông trận mới khởi động nên.

Ở bên ngoài rừng cỏ thụ, đông đảo quen lạ một đường tề tụ đông đủ, tất cả đều là vì Tần Thiên mà đến.

Thiên Kiếm tông thân là địa chủ, nhân số chiếm nhiều nhất, dưới sự suất lĩnh của Hách Liên Hùng, Kiếm Thần Phong theo sau, cộng thêm 12 vị cao thủ Tạo Hóa cảnh, 20 vị cao thủ cảnh giới Khởi Nguyên trung hậu kỳ.

Chiến Thần tông nhân số không nhiều, đoàn người Đỗ Văn Thắng đã tổn thất 3 vị cao thủ Tạo Hóa cảnh tại Xích Huyết cốc, hôm nay đi bên cạnh hẳn chỉ vẹn vẹn có 2 người, tất cả đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Thiên Dao môn lần này tới 5 vị, dưới lãnh suất của Diệt Hồn Dao Lục Chiến Bằng, đây là nhân vật cảnh giới Bất Diệt, dưới trướng là bốn vị cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Tứ Hải Minh – Mạnh Phi Vân mang đến 3 vị cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Nhân số Thiên Hoa thế gia ít nhất, chỉ vẹn vẹn hai người là Cửu phu nhân và Thiên Hoa Tà Nguyệt.

Đông Thắng Huyền Tông tới 5 người, ngoài Đông Phương Nhật Hoa cùng Đông Phương Vũ Nhược ra, còn có ba vị cao thủ nữa.

Ngạo Nguyệt môn có 4 vị cao thủ, người cầm đầu là một vị nữ nhân xinh đẹp, niên kỷ nhìn qua khoảng 27, 28 tuổi, tư thế oai hùng, ngạo khí như rồng, làm cho cảm thấy một bậc cân quốc không thua đáng mấy râu lá mảy.

Nàng này tên là Long Hoa, là đại tiểu thư của Ngạo Nguyệt môn, là nhân vật tàn nhẫn nổi danh trên Khởi Nguyên đại lục, tu vi của nàng là Bất Diệt cảnh, làm cho vô số người hâm mộ và ghen tỵ.

Long Hoa mang đến ba vị tùy thân của Ngạo Nguyệt môn, tất cả đều là cường giả Tạo Hóa cảnh.

Tiểu Vân Thương Hải gồm ba người Vân Hà tiên tử, Trầm Tuyết Y, Chu Dật.

Thiên Nguyên phải không ai tới, điểm này làm người ta nghi ngờ.

Từ khi Tần Thiên chạy trốn đến nay đã hơn ba tháng rồi, nhưng Thiên Nguyên phải thủy chung không có nhúng tay vào, chuyện này quả thực khác thường.

Thánh Mẫu Thiên Cung người tới lần này không nhiều lắm, ngoại trừ Băng Tâm ra còn có 2 người nữa, theo thứ tự là một già một trẻ.

Vị còn trẻ là một nữ tử khoảng 16, 17 tuổi, trên khuôn mặt bày ra nụ cười vừa giận vừa vui, kết hợp với một thân màu phấn hồng, làm cho người ta có cảm giác thiên chân vô tà, xinh đẹp mà khả ái.

Còn vị lão giả kia khoảng lục tuần, cái eo thẳng tắp, vẻ mặt nghiêm trang, đây chính là một trong vị trưởng lão của Thánh Mẫu Thiên Cung, có thực lực Bất Diệt cảnh.

“Sư tỷ, Tần Thiên này rốt cuộc là nhân vật lợi hại gì vậy, tại sao cao thủ các đại môn phái đuổi bắt, nhưng cũng không bắt hắn được a?”

Băng Tâm nhìn thoáng qua vẻ mặt thiên chân vô tà của vị sư muội, lắc đầu nói: “Tần Thiên cũng không phải là ... ba đầu sáu tay gì đó, hắn thậm chí không phải là một tu luyện giả, nhưng bên cạnh hắn lại có người bảo vệ”

“Đây chính là nguyên nhân các phái xuất hiện cao thủ Bất Diệt cảnh? Rốt cuộc trên người có cái bí mật gì, như thế nào làm nhiều người chú ý đến vậy?”

Băng Tâm ôn nhu nói: “Vân Chi, những chuyện này sư tỷ không nói rõ ràng đâu, muội từ từ xem là được rồi”

Vân Chi có chút không muốn, bắt đầu làm nũng, nhưng bị vị trưởng lão kia quát lên.

Thiên Kiếm tông thân là địa chủ, mà nhân số cũng nhiều nhất, lập tức tìm đến vị chủ trì Phổ Độ tự, hỏi thăm tình huống khu rừng cổ thụ này.

“Đây là thánh địa do sơ tổ bọn tự lưu lại, nghiêm lệnh cho hậu nhân không tới gần”

Hách Liên Hùng cứ mặc kệ, hỏi: “Có thể có phương pháp phá trận không?”

Chủ trì lắc đầu, nói: “Bổn tự truyền thừa đến nay, đã qua ngàn năm, rất nhiều kinh Phật cổ điển cũng sớm đã bị hủy hoại thất truyền, đến hiện giờ không có người biết được phương pháp phá trận”

Kiểm Thần Phong cười lạnh, nói: “Cần gì phiền phức như vậy, trực tiếp đem khu rừng cổ thụ này san thành bình địa là được”

Chủ trì kinh hô: “Vạn sự không được, bổn tự đại tương truyền rằng, nơi này không được động, nếu không tất có tai họa”

Thiên Hoa Tà Nguyệt khinh thường nói: “Hồ ngôn loạn ngữ, người cho rằng nói như vậy, chúng ta sẽ dừng tay lại sao?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Phật Môn Trận Pháp

Cửu phu nhân cười khanh khách nói: “Có tông chủ Đông Thắng Huyền Tông ở đây, cần gì phải tìm lão ngốc đầu đó”

Đông Phương Nhật Hoa một mực quan sát rừng cổ thụ, thấy có người nhắc tới chính mình, lúc này mới ứng tiếng, nói: “Cửu phu nhân quá khen, trận pháp ở trong rừng cổ thụ này rất huyền diệu, hẳn là xuất từ Phật môn, ta trước đây chưa từng thấy qua nó bao giờ”

Hiện giờ, trên đại lục Khởi Nguyên Đạo thuật thịnh hành, Phật pháp tương đối hiếm thấy.

Đông Thắng Huyền Tông mặc dù am hiểu cơ quan trận pháp, nhưng Pháp – Đạo bất đồng, chẳng bao giờ tiếp xúc qua trận pháp Phật môn, nếu muốn phá giải dễ dàng, vậy khả năng cũng không nhiều lắm.

Còn Tần Thiên sở dĩ có thể tùy ý ra vào, là bởi vì trái tim bất tử kia, đây cũng không phải Tần Thiên học thức uyên bác gì cả.

“Bảo hai người đi dò xét thử trước xem sao, ta cũng không tin khu rừng cổ thụ này có thể ngăn cản cước bộ của chúng ta”

Hách Liên Hùng liền phát tay phái hai vị cao thủ Khởi Nguyên cảnh đi dò đường, các phái còn lại cũng đồng loạt nhất trí.

Rừng cổ thụ chiếm diện tích không lớn, ước lượng chỉ khoảng mấy trăm cây.

Từ bên ngoài nhìn vào, cảm giác ánh sáng có chút u ám, cho nên không nhìn thấy thân ảnh hai người Lôi Đình và Tàn Thiên.

Hai vị cao thủ Thiên Kiếm tông từ phương vị khác nhau tiến vào rừng cây, rất nhanh biến mất bóng dáng, chỉ là chốc lát sau, liền truyền đến tiếng kêu thảm thiết, làm cho người bên ngoài cảm thấy chấn động.

“Chuyện gì đã xảy ra, rừng cổ thụ này có cổ quái, hay là bị cái tên tiểu tử bên cạnh Tàn Thiên đánh lên ám sát?”

Đông Phương Vũ Nhược trầm ngâm nói: “Hắn là rừng cổ thụ này có cổ quái, ta có thể cảm ứng được nơi này khác xa với chỗ khác”

Chủ trì Phổ Độ tự cười khổ nói: “Bản tăng đã sớm nói rồi, nơi đây không làm loạn được, nếu không ắt có tai họa, đây là đại tương truyền của bí tự lưu lại, tuyệt không sai”

Kiểm Thần Phong cười lạnh, nói: “Tàn Thiên đang ở bên trong đó, sao không thấy hắn kêu gào gì cả, ngược lại rõ ràng là đang nói nhảm”

Đại tiểu thư Ngao Nguyệt môn Long Hoa lạnh lùng nói: “Trong rừng có trận pháp, chỉ cần hủy hoại rừng cổ thụ này, trận pháp tự nhiên sụp đổ thôi”

Cùng lúc Kiểm Thần Phong sai người chặt bót cây cối ở bìa rừng, căn bản không đến khuyên can của vị chủ trì kia.

Chặt cây đối với cao thủ mà nói là chuyện hết sức đơn giản, chỉ là làm người ta không nghĩ đến chính là, cao thủ mà Kiểm Thần Phong phái ra có tu vi Khởi Nguyên hậu kỳ, một kiếm đủ để bổ nát kim thạch, ai ngờ lại không chém đứt cây cổ thụ kia.

Ánh sáng của ngọc kiếm lóe lên chói mắt bắn ra, nhưng vừa mới nhích tới gần cổ thụ, liền tự động tan nát, hiển nhiên điều này là do tác động trận pháp trong rừng cây cổ thụ.

Kiểm Thần Phong có chút không phục, đích thân phát tay động thủ, tầng tầng kiếm quang đỏ rực hội tụ, trải qua 28 lần hợp tụ diễn hóa, biến thành một đạo kiếm trụ vô kiên bất tồi, ngay cả cao thủ Bất Diệt cảnh có vẻ động dung.

Thiếu chủ Thiên Kiếm tông này mặc dù còn nhỏ, nhưng tuyệt đối là người nổi bật trong Tạo Hóa cảnh.

Một kiếm như vậy, mang theo nhiều hy vọng ở trong đó.

Nhưng kết quả vẫn như cũ, làm cho người ta kinh ngạc không thôi, khi kiếm trụ tới gần cổ thụ khoảng 3 tấc, liền vỡ vụn từng khúc.

“Trận pháp này không thể coi thường được, thật không biết tên Tàn Thiên kia tiến vào như thế nào, thế nhưng bình yên vô sự”

“Hắn, nói không chừng đã chết ở bên trong đó rồi”

“Gã Tàn Thiên này chỗ khác không đi, đặc biệt lại trốn tới nơi này, tuyệt sẽ không không nắm chặt chút nào. Nói hắn chết ở trong đó, vậy khẳng định là không thể nào rồi”

Hách Liên Hùng nhìn lướt qua quần hùng, hỏi: “Mọi người có thượng sách gì không?”

Đối mặt với tình huống như vậy, Hách Liên Hùng cũng không cậy mạnh, mặc dù thập đại phái bất hòa ngầm với nhau, nhưng quan hệ về bề ngoài vẫn là ở dung hợp cùng với nhau.

Trước mắt, Tàn Thiên núp ở bên trong rừng cây, tại chỗ này thập đại môn phái không trình diễn một màn tranh đoạt, vì vậy rất thích hợp vận dụng lực lượng của người khác, đó là một loại hành động thượng sách.

“Dùng lửa thiêu đốt, mọi người cảm thấy thế nào?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt mở miệng đầu tiên, biện pháp này mặc dù rất bình thường, nhưng lại phá vỡ sự trầm mặc.

“Hỏa công hơn phân nửa là vô dụng, kiếm cách khác thôi”

Đỗ Vân Thăng nhanh mồm nhanh miệng, một ngum bác bỏ.

Vân Hà tiên tử nói: “Dùng ngoại lực không phá nổi trận pháp huyền diệu, chúng ta phải nghĩ ra phương pháp phá giải, ở phương diện này liền nhờ vả vào tông chủ Đông Thắng Huyền Tông xuất thủ rồi”

Số cao thủ còn lại đều đồng loạt nhất trí, đem cái chuyện phí sức lực mà không mất lòng này đẩy tới trên người Đông Thắng Huyền Tông.

Đông Phương Nhật Hoa khẽ nhíu mày, không có trả lời lại tiếng nào, hắn chính là đi tới bên ngoài rừng cổ thụ, lặng lẽ quan sát cùng suy tư.

Trong rừng, Tàn Thiên cẩn thận lưu ý trong chốc lát, thấy các cao thủ trong thoáng chốc không có cách nào đi vào, lúc này liền ngồi xuống tại chỗ xếp bằng, tu luyện Cửu Huyền tâm pháp.

Lôi Đình đứng yên lặng một bên, lặng lẽ thủ hộ, đối với Tàn Thiên, thái độ của hắn so với lúc trước đã có chút khác biệt.

Trong rừng cây u tĩnh quý dị, Tàn Thiên xếp bằng ngay tại chỗ, tĩnh tâm lĩnh ngộ Cửu Huyền tâm pháp, chân khí cuộn cuộn lưu động trong cơ thể, thật giống như trường giang đại hải.

Tàn Thiên thể chất khác xa so với thường nhân, hắn có một Trái tim bất tử, có Thái cổ bất diệt thể, phục dụng 24 viên Thụy Ngọc quả thành thực ngàn năm, trong huyết mạch lại chảy xuôi Tiên tuyền thạch nhũ, lại dung hợp Thất thái thánh huyết, có thể nói thể chất mạnh nhất.

Tàn Thiên mặc dù chỉ mới bắt đầu tu luyện, nhưng trong cơ thể máu huyết chảy xuôi không phải bình thường, mà chính là Tiên tuyền thạch nhũ, ẩn chứa tinh hoa trời đất, tương đương với linh nguyên, trân quý vô cùng.

Đây là Thiên Y tiểu trúc Y Thiên Tuyết ban tặng, cũng là điều kiện để cho Tàn Thiên sống sót.

Bất tử chi tâm không phải là chuyện đùa, rất cần đại lượng nhiều liệu để duy trì.

Tàn Thiên từ nhỏ ma bệnh quần thân, khí hư huyết yếu, cho dù được thay bởi bằng trái tim bất tử, thì thân thể của hắn cũng không chống đỡ nổi.

Nếu không phải Y Thiên Tuyết đem Tiên tuyền thạch nhũ rót đầy huyết mạch kinh lạc Tàn Thiên, thay toàn bộ máu huyết của hắn, hắn căn bản là không sống nổi.

Hành trình ở Tuyệt Thiên lĩnh, Tàn Thiên bởi vì liên quan đến Tiên tuyền thạch nhũ trong huyết mạch cùng Bất tử chi tâm, có được thiên vị của thái cổ Thần thụ, lấy xu thế hồn nhiên thiên thành, tạo cho hắn có được thái cổ Bất diệt thể.

Khi đó, thể chất Tàn Thiên có được sự thay đổi cực lớn, Bất tử chi tâm, Tiên tuyền thạch nhũ, thái cổ Bất diệt thể ba thứ tập hợp trên một thân người, làm cho Tàn Thiên có bất tử chi thân.

Sau đó, ở thế giới dưới lòng đất Tuyệt Thiên lĩnh, linh tri tắm rửa, Thụy Ngọc quả tẩy toàn thân, làm cho thể chất Tàn Thiên tăng thêm một tầng.

Trong Huyết Sát động phủ, Thất thái thánh huyết trân quý vô cùng, hơn cả mấy chục lần Tiên tuyền thạch nhũ, cuối cùng cả ba thứ cùng Bất tử chi tâm kết hợp với nhau hoàn mỹ, kể từ đó thân thể Tàn Thiên hoàn toàn mới.

Tàn Thiên gặp những thứ này, tất cả đều là ở trong quá trình chạy trốn, trong lúc vô tình mà đoạt được, đến chính bản thân hắn cũng không lý giải được.

Hôm nay, Tàn Thiên bắt đầu bước chân vào con đường tu luyện, thu được huyền diệu khó giải thích, còn có tâm pháp Cửu Huyền, điều thiếu hụt nhất chính là thời gian mà thôi.

Chỉ cần cho Tàn Thiên đủ thời gian, một thiên tài kinh thế chắc chắn sẽ phát đại uy thế trên đại lục Khôi Nguyên.

Ở trong Xích Huyết cốc, Tàn Thiên đã bước vào hàng ngũ tu luyện giả, thuộc về giai đoạn Trúc Cơ nhập môn, trước mắt đã tiến vào giai đoạn Vận khí, kế tiếp bắt đầu bước chân vào giai đoạn Hóa khí.

Giai đoạn Vận khí là bước đầu của tu luyện giả, đối với chân khí trong cơ thể bắt đầu vận dụng, làm cho chân khí chảy xuôi trong kinh mạch, hiểu rõ tứ chi bách hải.

Một quá trình này, Tàn Thiên hoàn toàn nắm giữ cùng linh hội, y theo tâm pháp Cửu Huyền ghi lại mà vận hành, vận hành qua một 108 chu thiên, đạt đến tiêu chuẩn quy định của Cửu Huyền tâm pháp.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Ngũ Thái Khí Mang

Hiện giờ, ở bên trong rừng cổ thụ này, Tàn Thiên bắt đầu tu luyện giai đoạn Hóa khí, giai đoạn này so với Vận khí có bất đồng rất lớn.

Hóa khí được chia làm 2 lĩnh vực, một là đem chân khí trong cơ thể diễn hóa thành các loại hình thái, thông qua quyền cước, chưởng, chỉ hoặc đao thương côn kiếm, được cho là ngoại vật, dùng để công kích.

Hai là gặp được ngoại lực xâm lấn vào, xảo diệu tự thân vận dụng chân khí, đem ngoại lực dẫn đường phân lưu, hóa thành vô hình, dùng để phòng ngự.

Đệ nhất cảnh trong Khôi Nguyên chín cảnh, mặc dù có tên là Trúc Cơ, trên thực tế tu luyện tới hậu kỳ, là đã có được năng lực công thủ.

Tàn Thiên giờ phút này đang vận chuyển chân khí toàn thân, y theo tâm pháp Cửu Huyền ghi lại, thử đem chân khí bức ra bên ngoài cơ thể, tạo thành khí mang.

Đây là thời khắc mấu chốt nhất, chỉ có đem chân khí bức ra bên ngoài cơ thể, tạo thành khí mang, sau đó mới có thể vận dụng khí mang này tiến hành

công kích.

Tu luyện giả bình thường, cần ba tháng thời gian mới có thể đạt tới cảnh giới Trúc Cơ hậu kỳ, tiến vào đệ nhị cảnh trong Khôì Nguyên chín cảnh – Khí Biển.

Trong đó chỉ là giai đoạn Dưỡng khí, cần phải ít nhất một tháng, giai đoạn Vận khí cũng mất một tháng, giai đoạn cuối cùng Hóa khí cần mất một tháng.

Đây là nhắm vào người bình thường, còn Tần Thiên hiển nhiên là không ở trong hàng ngũ này rồi, tính huống của hắn đã vượt qua vô số người.

Rất nhiều tu luyện giả tiến vào cấp bậc Khí Biển, chân khí trong cơ thể hết sức yếu ớt, như là một tia nước nhỏ xíu vậy.

Mà bên trong cơ thể Tần Thiên chảy xuôi chính là Tiên tuyến thạch nhũ, chân khí như trường giang đại hải, cuộn cuộn như sấm, mệnh mông không đếm cuối.

Truy cứu nguyên nhân, dĩ nhiên có quan hệ đến thể chất của hắn.

Người bình thường đạt tới giai đoạn Hóa khí, vừa mới bắt đầu cũng không thuận lợi là mấy, rất khó đem chân khí bức ra ngoài cơ thể, chỉ vì chân khí chưa đầy đủ, căn cơ không sâu.

Tần Thiên chân khí trong cơ thể quay cuồng, cường thịnh đến nỗi làm cho người ta giật cả mình.

Lần đầu ném thử bức khí mang ra ngoài, quả thực hết sức kinh người.

Lần đầu tiên thử, Tần Thiên còn có chút không xong, không phải thật mạnh chính là quá yếu, đây là nhiều lần thử qua, là quả quá trình dần dần.

Lần thứ hai, tình huống Tần Thiên khá hơn một chút.

Lần thứ ba, lần thứ tư, ...

Lần thứ mười, Tần Thiên từ từ nắm giữ một ít, có một chút thể hội tâm đắc.

Lôi Đình đứng một bên quan sát, cảm thấy vô cùng giật mình, Tần Thiên tu luyện với tốc độ như thế, quả thực có thể nói yêu nghiệt.

Giờ phút này, Tần Thiên đã tu luyện qua nửa canh giờ.

Bên ngoài rừng cổ thụ, cao thủ chín đại môn phái vẫn như cũ bó tay chấm com, cho dù là Đông Phương Nhật Hoa cũng tạm thời không nhìn thấu trận thế trong rừng cổ thụ.

“Cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, chúng ta phải nghĩ ra một kế sách có thể thành công”

“Đây là trận pháp Phật môn, hay là chúng ta lập thông báo treo thưởng đưa ra ngoài, những ai phá giải trận pháp này, chắc chắn sẽ có trọng thưởng”

“Vân Châu tuy lớn, nhưng chùa miếu không nhiều lắm. Càng không nghe nói có ai tinh thông Phật pháp thần thuật”

“Chủ trì, trong Phổ Độ tự của ngươi, có thể có người am hiểu cơ quan trận pháp không?”

“Bỉ tự tuy đã được truyền thừa đã lâu, nhưng chỉ còn lưu lại mấy cuốn kinh Phật không đầy đủ, càng không nói đến tu luyện thuật thượng thừa”

Trên Khôì Nguyên đại thế giới trọng Đạo khinh Phật, quả thực có rất ít người tu luyện Phật pháp thần thông.

Sau một phen thảo luận, chín đại môn phái cũng không đưa ra kết quả nào, điều này làm cho các cao thủ hết sức tức giận.

Tại nơi này có chín vị cao thủ Bất Diệt cảnh, bất kỳ một vị nào cũng đủ kinh sợ cả cửu châu bát hoang, nhưng mà lại bị trận pháp này ngăn cản, nói ra đều có chút mất mặt.

“Nếu không vào được, chúng ta sao không bày thêm một trận pháp ở bên ngoài bìa rừng, để cho bọn họ không ra, sau đó từ từ suy nghĩ biện pháp phá giải trận pháp trong rừng cây. Như thế, cũng không khiến tất cả mọi người đứng ở nơi này lo lắng sưng a”

Lời này được xuất phát trên người Chu Dật của Tiểu Vân Thương Hải, lập tức có được sự tán thành của đồng đạo cao thủ.

“Biện pháp này không tệ, như vậy quyền chủ động liền rơi vào trong tay chúng ta”

Vân Hà tiên từ hỏi: “Vậy do ai xuất thủ cho tốt đây?”

Cửu đại môn phái đều muốn tranh đoạt Tần Thiên, vì vậy đây cũng là một vấn đề tương đối rất lớn a”

Cửu phu nhân cười quyến rũ, nói: “Ở nơi này, nếu bàn về cơ quan trận pháp, Đông Thắng Huyền Tông là đứng đầu, vậy chuyện này dĩ nhiên mời tông chủ xuất thủ là tương đối ổn thỏa”

Hách Liên Hùng nói: “Cái này ta không có ý kiến gì, nhưng tùy thời đều phải người Thiên Kiếm tông thủ hộ ở nơi đây. Đợi đến lúc có biện pháp phá giải trận pháp trong rừng cây, mọi người tụ họp một lần nữa”

Vân Châu là địa bàn của Thiên Kiếm tông, chuyện này cũng không có gì trách được.

“Được, cứ quyết định như vậy, hiện tại xin mời tông chủ xuất thủ”

Trải qua suy nghĩ, các đại môn phái đều đồng loạt nhất trí, đạt thành hiệp nghị tạm thời.

Theo sau, Đông Phương Nhật Hoa xuất thủ, ở bên ngoài rừng cổ thụ thiết lập một trận pháp huyền diệu, đem nơi này phong ấn lại.

“Tránh đêm dài lắm mộng, nhiều nhất là ba ngày, chúng ta nhất định phải tiến vào bên trong rừng cổ thụ, nếu không sẽ sinh ra biến hóa”

Hách Liên Hùng nói: “Tiếp theo Thiên Kiếm tông sẽ treo giải thưởng trọng kim tại Vân Châu, xem có người tinh thông trận pháp Phật môn không”

“Không chỉ ở Vân Châu, mà là tại bát hoang cửu châu cũng đồng thời treo giải thưởng, ba ngày sau gặp lại ở chỗ này”

Sau khi thương lượng giản lược, cao thủ cửu đại môn phái lục tục rời đi, chỉ lưu lại một ít cao thủ Thiên Kiếm tông thủ hộ mà thôi.

Một trường phong ba cứ thế tạm thời kết thúc, nguy cơ nguy hiểm cũng chưa kết thúc được.

Trong rừng cổ thụ, Tàn Thiên tiến độ tu luyện đến kinh người, bước đầu Hóa khí hết sức thuận lợi, hắn đã có thể nhẹ nhàng đem chân khí phóng xuất ra bên ngoài cơ thể, tạo thành khí mang.

Kế tiếp, là như thế nào vận dụng khí mang để triển khai công kích, đây là một quá trình thực tiễn.

Mở to mắt, Tàn Thiên lộ ra nụ cười, ngón trở tay phải hướng phía trước phẩy ra, một đạo khí mang phá không mà hiện, bắn ra khoảng ba thước, nhưng sau đó liền tự tiêu tán.

Lần đầu tiên thử đã có được thành tích thế này rồi, làm Tàn Thiên hết sức cao hứng.

Tàn Thiên bắn ra khí mang hiện lên sắc màu ngũ thái (5 màu), điều này làm cho Lôi Đình có chút khiếp sợ, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Lần thứ hai, Tàn Thiên cũng giống như trước ngón tay điểm ra, ngũ thái khí mang bắn ra bốn thước mới từ từ băng tán, hóa thành vô hình.

Tàn Thiên hết sức hưng phấn, lần lượt thử sức, lần lượt luyện tập, không đến nửa canh giờ, khí mang đã có thể bắn ra tám thước có hơn, dù là Lôi Đình nhìn thấy cũng cảm thấy khiếp sợ.

Từ khi tu luyện cho tới hiện tại cũng chưa đầy ba ngày thời gian, Tàn Thiên đã có được thành tích thế này rồi, thực tại làm cho người ta khó có thể tin được.

Tàn Thiên càng luyện càng cao hứng, từng đạo khí mang ngũ thái bắn ra từ đầu ngón tay hắn, tựa như từng đạo kiếm khí, có năng lực xuyên thủng cực mạnh.

Ánh mắt Lôi Đình càng thêm quái dị, Tàn Thiên đã kéo dài nửa canh giờ rồi, nhưng lại không có hiện tượng phát sinh chân khí thiếu hụt cả, nghe qua thực sự rợn cả người, căn bản là không giống một tu luyện giả mới nhập môn.

“Thế chất của ngươi thật là làm cho người ta khiếp sợ, chẳng trách nhiều người muốn vây bắt ngươi như vậy”

Tàn Thiên nghe thế liền cười khan một tiếng, một ngón tay điểm ra, ngũ thái khí mang nhảy mắt xuyên thủng cổ thụ to bằng miệng chén.

“Ta đã nói rồi, những tên đuổi bắt ta kia, tương lai ta sẽ nhất nhất trả lại cho đám người bọn họ”

Lôi Đình lắc đầu cười một tiếng, bảo Tàn Thiên đến bên cạnh, bắt đầu chỉ điểm cách phát lực, kỹ xảo vận lực, cùng với phối hợp chiêu thức như thế nào, đem uy lực phát huy đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Dưới sự chỉ điểm của Lôi Đình, rất nhiều chỗ Tàn Thiên không hiểu liền được khai sáng rộng mở, đối với đạo tu luyện càng có lĩnh hội càng hiểu rõ sâu hơn.

Tàn Thiên tu luyện Cửu Huyền tâm pháp chính là dung hợp Khởi Nguyên đạo cùng với Tạo Hóa thuật, tập hợp rất nhiều phương pháp huyền diệu của Khởi Nguyên đại thế giới, Huyền Hoàng đại thế giới, Phật giới vào cùng một thể, không cùng giai đoạn và phương pháp vận dụng khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Gây Ông Đập Lưng Ông

Chỉ có giai đoạn Trúc Cơ, liên bao hàm cả thân pháp, quyền pháp, bộ pháp, chưởng pháp, chỉ pháp, kiếm pháp, và nhiều lĩnh vực khác, ... những thứ vận dụng thuật này, vẫn luôn đi theo hần đến trưởng thành, theo năng lực tăng lên, uy lực liên gia tăng tương ứng.

Hai ngày sau, Tần Thiên đang ở trong rừng cổ thụ chuyên tâm tu luyện, thỉnh thoảng Lôi Đình xuất thủ đối luyện cùng hần mấy chiêu, khiến cho tốc độ tu luyện của Tần Thiên tăng lên thật nhiều.

“Giai đoạn Hóa khí trong Trúc Cơ cảnh, trừ công kích và phòng ngự ra, còn có thể dùng để tu luyện, thông qua da thịt để hô hấp, mở rộng thông đạo hút lấy linh khí từ bên ngoài vào, gia tốc tích lũy chân khí. Người trước mắt, đối với vận dụng thân pháp, bộ pháp, quyền pháp, chưởng pháp, chỉ pháp, kiếm pháp, cước pháp trên căn bản đã nắm giữ tương đối, nhưng vì là thời gian quá ngắn, còn phải cần tiếp tục củng cố”

Hai ngày, Tần Thiên có được thành tích này, đã hết sức vui mừng rồi.

“Thế nào là Khí Biến?”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Trúc cơ, Khí biến, Chân nguyên là ba cảnh giới đầu tiên trong Khởi Nguyên chín cảnh, trong đó Trúc Cơ cùng Khí Biến đều nhắm vào tu luyện chân khí, vận dụng cùng biến hóa. Khí Biến thành công điểm mấu chốt ở một chữ Biến, có thể làm cho chân khí ở bên ngoài cơ thể biến thành các loại hình thái, như chim thú, núi đá, mây, cũng có thể công kích, làm cho khí mang thành đường cong, tránh phòng ngự chính diện địch nhân, đưa đến kết quả xuất kỳ bất ý. Những vận dụng điều này là lúc Khí Biến sơ thành, còn tu luyện tới cực hạn, chân khí sẽ chuyển thành trạng thái dịch, tiến vào cảnh giới Chân Nguyên”

Tần Thiên kinh ngạc nói: “Chân khí chuyển thành chân nguyên, từ trạng thái khí biến thành trạng thái dịch?”

Lôi Đình vuốt cằm, nói: “Dung lượng kinh mạch của tu luyện giả đều có hạn, mật độ chân khí trạng thái khí không lớn, rất dễ dàng lấp đầy kinh mạch. Trạng thái dịch chân nguyên lại do năng lượng áp súc mà thành, làm cho thực lực tu luyện giả không ngừng tăng lên, tích lũy càng nhiều nhiên liệu. Dưới tình huống bình thường, chân khí chuyển thành chân nguyên, cần phải áp súc nghìn lần. Vì vậy, cảnh giới Chân Nguyên đối với tu luyện giả mà nói, là một ngưỡng cửa khó vượt qua”

Tần Thiên hút một ngụm lãnh khí, áp súc nghìn lần, đây quả thực là một tòa núi lớn, khó có thể vượt qua đó mà.

“Nói như thế, muốn Khí Biến cảnh tấn thăng đến Chân Nguyên cảnh, chẳng phải tiêu hao rất nhiều phải không?”

Lôi Đình cười nói: “Kia cũng không đúng, chỉ cần có tài nguyên, mọi chuyện đều làm tốt. Trước đây, ta không phải đã nói qua cho người rồi sao, có tồn tại liên quan đến khí thạch, nguyên thạch, linh thạch, cái này chẳng qua chỉ là một trong nhiều loại tăng cường thực lực mà thôi”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Còn những thứ khác là những gì?”

“Linh đan diệu dược, kỳ hoa tiên thảo, công pháp thần kỳ, truyền thừa đặc thù, thể chất hiếm thấy, v.v ... rất nhiều cách, người xem xem đã nhận được chưa. Trước mắt, người hãy chuyên tâm tu luyện thôi, người nắm giữ phương pháp tu luyện tương đối kỳ diệu đó”

Tần Thiên cười cười, tiếp tục tu luyện, hần hiện tại đang ở giữa giai đoạn Hóa khí cùng Khí Biến, đây là quá trình quá độ.

Ngồi xếp bằng trên mặt đất, Tần Thiên bắt đầu tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, toàn thân lỗ chân lông đại trướng, chân khí tự do trong không khí nhanh chóng hướng về hần mà tụ hội, tạo thành một huỳnh quang nhàn nhạt, bao phủ quanh người hần.

Tần Thiên khí hải luôn luôn lớn mạnh, lốc xoáy (tuyền qua) màu xanh đậm càng ngày càng mạnh, khí trụ xoay tròn gào thét, tựa như thần long, bay lượn trong mây vậy.

Dị tượng bức này không được truyền ra ngoài, Lôi Đình cũng không biết, nếu không tuyệt đối sẽ hù dọa hần nhảy loạn cả lên.

Trong huyết mạch Tần Thiên tất cả đều là Tiên tuyến thạch nhũ, đây cũng kỳ trân dị bảo cấp linh nguyên, chỉ cần một tí tí thôi, là có thể chuyển thành chân khí vô hạn, xa xa nhanh hơn so với Tần Thiên hút lấy chân khí từ bên ngoài vào.

Một đêm tu luyện, chân khí trong cơ thể Tần Thiên đã có thể trải rộng toàn thân, dị thường cường đại, mơ hồ tràn ra ngoài cơ thể, tạo thành một cái lồng khí ngũ thái (5 màu) nhàn nhạt, làm cho Lôi Đình đều có chút hết nói nổi.

Phải biết rằng, Lôi Đình cũng là một tuyệt thế thiên tài, nhưng từ khi bước chân vào tu luyện mà xem, so với Tần Thiên phải kêu bằng sự phụ.

Buổi sáng, Tần Thiên tỉnh lại, tiện tay đánh một chuông, từ lòng bàn tay bắn ra một đạo khí mang ngũ thái, xoay tròn hướng phía trước phóng đi, tự do quay một vòng ở giữa không trung, rồi mới quay lại trên tay Tần Thiên.

Lôi Đình sợ hãi than, nói: “Thật không biết hình dung người thế nào cho đúng, tốc độ tu luyện như thế nếu cho ngoại nhân biết được, điều đầu tiên nghĩ là muốn tiêu diệt người, tránh cho tương lai sau này người lớn mạnh, uy hiếp đến tồn tại của bọn họ”

Tần Thiên sùng sốt, nhưng ngay sau đó cười nói: “Trước khi chưa có năng lực bảo vệ, ta sẽ không dễ gì trêu chọc bọn hần. Đến đây đi, giúp ta tu luyện một chút a”

Trong rừng cây, bóng người lần lượt thay đổi, cuồng phong gào thét.

Lôi Đình cùng Tần Thiên đang ở phụ cận khoảng đất trống đồi luyện, cũng không có nhích tới gần tấm bia đá kia, thì hết thấy mọi chuyện đều bình thường.

Bên ngoài bia rừng cỏ thụ, cao thủ chín đại môn phái đứng hện lại lên, đều mang theo nhân thủ của riêng mình, mời tới không ít người tinh thông cơ quan trận pháp, muốn phá giải trận pháp trong rừng cỏ thụ, truy bắt Tần Thiên.

Điều đầu tiên Đông Phương Nhật Hoa triệu hồi trận pháp do mình bố trí, sau đó giao lại cho các nhân sĩ kỳ dị cẩn thận nghiên cứu, thương nghị cách phá giải trận.

Lần này, số cao thủ chín đại phái tụ họp lên tới hơn trăm vị, mà những vị được gọi là nhân sĩ kỳ dị có hơn mười người, cũng là do các phái mời tới.

Trải qua một phen nghiên cứu thương nghị, một vị nhân sĩ kỳ dị mở miệng nói: “Nơi đây có chút quỷ dị, là nơi đại hung, chư vị thật sự muốn phá giải trận pháp mà vào sao?”

Hách Liên Hùng của Thiên Kiếm tông trầm giọng nói: “Mặc kệ cái gì gọi đại hung chi địa, bọn người chỉ cần phá giải trận pháp là được, chuyện còn lại là do chúng tôi sẽ xử lý”

“Vây, mời phái ra ba vị cao thủ, phụ giúp bọn ta phá trận”

Hách Liên Hùng không nói hai lời, phái ra ba cao thủ Nguyên Anh cảnh, nghe các vị nhân sĩ kỳ dị kia chỉ huy.

Hơi chuẩn bị một chút, những vị nhân sĩ kỳ dị kia bắt đầu thử dò xét lần đầu, phái ra một vị cao thủ Thiên Kiếm tông, tiến vào rừng cỏ thụ.

Vừa mới bắt đầu, hết thấy đều bình thường, nhưng chỉ chốc lát, trong rừng cỏ thụ xuất hiện u linh quỷ ảnh, trận trận âm phong kêu khóc, lệ quỷ gằm thét vang vọng bên tai không dứt.

“A ...”

Một tiếng hét thảm vang lên phá vỡ yên lặng, làm cho cao thủ chín đại phái tinh thần chấn động.

Trong rừng cỏ thụ, Tần Thiên cùng Lôi Đình có điều phát hiện, biết cao thủ cửu đại phái đã bắt đầu phá trận.

Xuất sư bất lợi, những vị tài ba dị sĩ kia không chút để ý, nhanh chóng phái ra cao thủ thứ hai, thay đổi lối vào, lần này ước chừng một khắc đồng hồ, cũng không nghe thấy được bất kỳ tiếng kêu thảm thiết nào.

Người bên ngoài rừng lại không biết gì, nhưng Tần Thiên cùng Lôi Đình trong rừng cây vừa xem hiểu ngay, người thứ hai đi vào rừng, đã bị vây, chẳng qua tạm thời chưa chết mà thôi.

“Xem ra cửu đại phái không ít người tinh thông trận pháp a, cứ tiếp tục như vậy sớm muộn gì bọn họ cũng tìm được cách phá giải, tiến vào nơi này”

Tần Thiên trầm tư chốc lát, khoe miệng hiện vẻ cười lạnh.

“Không sợ, chúng ta cho bọn hần gây ông đập lưng ông thôi”

Tần Thiên thì thầm nhỏ mấy câu với Lôi Đình, sau đó lôi kéo Lôi Đình đi ra ngoài, tới bên trong rừng cây.

Lúc này, vị thứ ba dò đường cũng đã tiến vào bên trong rừng cây, Tần Thiên cẩn thận quan sát chốc lát, cùng với Lôi Đình đi đến một nơi nào đó, rồi không hề di động nữa.

Không lâu lắm, vị thứ ba dò đường kia, y theo các vị nhân sĩ kỳ dị chỉ đường, 7 cong 8 rẽ, trái nhanh chóng chuyển phải, cuối cùng phát hiện Lôi Đình cùng Tần Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Dung Hợp Các Loại Chân Khí

“Không tốt, bị hần phát hiện rồi, mau giết hần”

Tần Thiên thét lên kinh hãi, Lôi Đình định xuất thủ, người dò đường kia nghe vậy liền chấn động, nhanh chóng thối lui, nháy mắt đã trở về ngoài rừng.

“Ta phát hiện bọn họ, lần này hướng đi đúng rồi”

Lời người dò đường kia vừa ra, những vị nhân sĩ kỳ dị kia cũng lộ vẻ đắc ý cùng vẻ vui mừng.

Cao thủ cửu đại môn phái tức thì thăm hỏi phương pháp phá trận, tiếp đó phái ra cao thủ tiếp bước tiến vào bên trong rừng cổ thụ, đuổi bắt Tần Thiên, đánh chết Lôi Đình.

Một nhóm lớn cao thủ vào rừng, Tần Thiên trên mặt lộ nụ cười, mang theo Lôi Đình chậm rãi lui về phía sau, xuyên qua lại trong rừng cổ thụ.

Rất nhanh, có cao thủ phát hiện hành tung Lôi Đình cùng Tần Thiên, liền đẩy nhanh tốc độ.

Tần Thiên đối với trận pháp trong rừng kỳ thật cũng không hiểu lắm, nhưng nói chung Bất tử chi tâm có cảm giác nguy hiểm báo trước cho hắn, xu cát tị hung.

Cao thủ cửu đại phái y theo chỉ điểm của đám nhân sĩ kỳ dị kia, một đường theo lộ tuyến, vừa mới bắt đầu rất thuận lợi, nhưng bởi vì lần dò đường trước chưa hoàn thành, đã bị Tần Thiên cố ý sáng chế ra giả tượng, làm cho mọi người cho là đám nhân sĩ kỳ dị đưa ra phán đoán hoàn toàn chính xác.

Hiện giờ, chỉ là họa tiết, chỉ là kết quả bên ngoài mà thôi, cuối cùng tất cả đều bị hãm sâu bên trong rừng, xúc động trận pháp.

Đến lúc này, u ám chớp động, âm phong nộ hồng, tiếng quỷ kêu chói tai vang khắp khu rừng, làm cho người ta có cảm giác kinh khủng.

Tần Thiên cười đắc ý, mang theo Lôi Đình trở lại phụ cận khoảng đất trống, ánh mắt kỳ dị nhìn thoáng qua tấm bia đá kia, chậm rãi hướng nó đi tới.

Lôi Đình tâm thần có chút không yên, ở nơi này làm cho hắn cảm giác cực độ bất an, làm cho hắn cảm thấy sợ hãi.

Tần Thiên kỳ thật cũng rất khẩn trương, Ngọc quan ở trong ngực luôn luôn chấn động, nhưng không kịch liệt lắm.

Tần Thiên làm như thế là muốn thử thăm dò một chút, nhìn chung quanh gần tấm bia đá này có thể có sinh lộ không.

Căn cứ đề tính của Bất tử chi tâm, Tần Thiên không dám nhích tới gần tấm bia đá, chẳng qua là ở phụ cận nó đi dạo một vòng, cơ bản coi như an toàn.

Một lát sau, Tần Thiên cùng Lôi Đình thối lui khỏi khoảng đất trống, đứng ở ven rìa, lưu ý tình huống bên trong rừng cây.

Trận pháp trong rừng cổ thụ này rất huyền diệu, nhưng sát khí lại không nhiều, dù sao nó cũng là xuất từ Phật môn, chỉ muốn ngăn cản ngoại nhân tiến vào mà thôi.

Nhưng, u ám trong rừng chính là do ma khí biến ảo mà thành, có hiệu dụng quấy nhiễu nhân tâm, đe dọa, kinh sợ, kết hợp với trận pháp trong rừng, khiến cho cao thủ cửu đại phái không phân biệt đông tây gì, bắt đầu tự giết lẫn nhau.

Lôi Đình thấy thế, cười nói: “Cái gây ông đập lưng ông này của người thật đúng không tề, lần này cửu đại phái mang đến cao thủ thấp nhất cũng là cấp bậc Kim Đan trở lên. Nếu tất cả bọn họ đều chết ở đây, người kiếm được tiền tài của người chết, cũng có thể nói thu hoạch không nhỏ a”

Tần Thiên cười nói: “Thu đồ vật của người khác, lời nhắc nhở này của người rất tốt a”

“Lúc trước ta lưu lại trong hà cốt (thung lũng), tìm kiếm được 13 miếng khí thạch, người hiện tại đã tiến vào cảnh giới Khí Biến, có thể đem nó cắt ra, hút lấy chân khí ẩn chứa bên trong, để tăng lên thực lực”

Trước mắt, hai người không có nguy hiểm gì, Lôi Đình liền từ trong không gian trữ vật lấy ra khí thạch, cũng chỉ điểm cho hắn biết cách cắt thạch như thế nào.

“Khí thạch mặc dù không là gì, nhưng chân khí ẩn chứa bên trong cũng rất nhiều loại, mỗi loại đều không đồng nhất. Tu luyện giả cần căn cứ vào bản thân mình tu luyện Khôi Nguyên đạo, lựa chọn chân khí để hấp thụ, mới có thể tăng lên thực lực. Nếu là hấp thụ lung tung, đưa đến chân khí trong cơ thể hỗn loạn, ngược lại là một tai họa”

Tần Thiên thề chất đặc thù, bàn tay vừa tiếp xúc với khí thạch, là có thể cảm ứng được thuộc tính chân khí bên trong nó có bài xích với mình hay không.

Mười ba khối khí thạch, ẩn chứa bốn loại chân khí khác nhau, người thường tuyệt đối không cách nào hấp thụ toàn bộ được, nhưng thân thể Tần Thiên lại không bài xích chút nào.

Truy đến nguyên nhân, đây chính do tâm pháp Cửu Huyền, dung hợp tinh túy của Khôi Nguyên, Phật, đại Đạo bao la vạn tượng, không chỗ nào không được.

Căn cứ theo phương pháp cắt thạch mà Lôi Đình truyền cho, Tần Thiên đem 13 khối khí thạch ra cắt từng khối một, hấp thụ mười ba đạo chân khí, thực lực tăng lên rất rõ ràng.

Chân khí ẩn chứa trong khí thạch tương đối khá, hết sức tinh thuần.

Sau khi tiến vào khí hải Tàn Thiên, bốn loại chân khí bất đồng thuộc tính hiện rõ bốn loại màu sắc khác nhau, dung nhập vào bên trong khí hải màu xanh đậm, lốc xoáy càng thêm cường đại, sắc thái trong suốt hơn nhiều.

Lôi Đình từ đầu đến cuối đều thấy rõ toàn bộ, cảm thấy cực kỳ kinh ngạc.

“Người tu luyện Khởi Nguyên đạo gì vậy, thế nhưng có thể dung nhập bốn loại chân khí khác nhau, mà thân thể lại không bị bài xích?”

Tàn Thiên cười nói: “Ta cũng không rõ ràng lắm, phương pháp tu luyện này xuất phát từ ngôi miếu đồ nát kia”

Lôi Đình kinh nghi nói: “Phật môn tu luyện thuật? Cảm giác không quá giống a”

Lúc này, trong rừng có tiếng thâm thiết truyền ra.

Cao thủ cửu đại phái bởi vì do trận pháp, cộng thêm nội tâm khẩn trương sợ hãi, tự giết lẫn nhau không bằng phương pháp gì cả, căn bản không phát huy tài nghệ thường thấy, rất nhiều người bị thương ngã xuống đất, hoặc là dưới sự khinh thường mà chết ở trong tay người khác.

Bên ngoài rừng cổ thụ, những vị nhân sĩ kỳ dị kia cũng cảm thấy nghi hoặc, rõ ràng người dò đường đã phát hiện Tàn Thiên, sao lại phát sinh vấn đề như thế này nhỉ?

Phần lớn cao thủ cửu đại phái không có tùy tiện đi vào, lần này chỉ là vào rừng đuổi bắt Tàn Thiên, mỗi một phái chỉ phái ra ba vị cao thủ, vị chỉ có 27 cao thủ tiến vào bên trong rừng cổ thụ.

Tàn Thiên chú ý chặt chẽ, thấy thời cơ đã đến, mang theo Lôi Đình lên vào rừng, mượn trận pháp che chở, đối với những người kia tiến hành đánh lén.

Cảnh giới Tàn Thiên trước mắt cực thấp, chỉ là Khí Biến sơ kỳ, nhưng chỉ lực lại có thể xuyên thủng kim thạch.

Mục tiêu đầu tiên hần tìm đến là một vị cao thủ Kim Đan, thương thế rất nặng, bị chỉ lực Tàn Thiên xuyên thủng ót, gãy dựa một hồi mới chết.

Lần đầu tiên giết người, Tàn Thiên không có cảm giác gì quá lớn, bởi vì ... những người này là muốn giết chính mình, cũng không phải người lương thiện.

Tàn Thiên từ nhỏ vì muốn sinh tồn, trải qua ma sát, ý chí kiên định.

Hôm nay, phạm là người muốn đuổi bắt giết hần, hần cũng sẽ hạ thủ không chút lưu tình.

“Lấy thực lực trước mắt của ngươi, mặc dù đánh lén cũng chỉ thể đánh chết cao thủ Nguyên Anh trở xuống, người luyện thành Nguyên Anh là có thể nguyên thần xuất khiếu, ngươi không thể giết chết được”

Lôi Đình một bên nhắc nhở, không hy vọng Tàn Thiên tâm lý tự mãn cuồng vọng, dù sao tu vi của hần còn nhỏ yếu không đáng nhắc đến.

Tàn Thiên gạt đầu tỏ vẻ linh hội, mang theo Lôi Đình tới bên cạnh người chết, cẩn thận lục soát.

“Những thứ này là vật gì?”

Tàn Thiên tìm được không ít tài vật, cao thủ Kim Đan cảnh quả giàu có, vượt xa xa trong tưởng tượng Tàn Thiên.

Trên Khởi Nguyên đại lục, nhân khẩu vượt qua ngàn ức, tỷ lệ tu luyện giả không tới bốn phần, phần lớn cảnh giới ở trình độ Khí Biến.

Có thể tu luyện tới cảnh giới Kim Đan, vậy tương đối không dễ dàng rồi.

Vì vậy, tu luyện giả cảnh giới này, đặt ở thế tục mà nói, tất cả đều là cường phú một phương, đầu nhập vào các đại môn phái, có địa vị hiển hách.

Dĩ vãng, Tàn Thiên nghĩ cũng không dám nghĩ đến, vào một ngày nọ mình có thể giết chết cường giả Kim Đan cảnh.

Hôm nay, đánh lén ám toán, báo cáo thắng lợi mở màn, thu hoạch làm cho hần khiếp sợ không thôi.

Thu hồi vật, trong tay Tàn Thiên còn có hai bình ngọc, một cảnh liễu, lai lịch không rõ.

Lôi Đình nhận lấy cảnh liễu nhìn một chút, thuận miệng nói: “Đây là pháp khí được người tế luyện qua, thuộc về pháp khí hạ phẩm, không có hiệu dụng gì lớn”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Khí Hải Nạp Kim Đan

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Cao thủ Kim Đan cảnh là có thể tự luyện chế pháp khí sao?”

Lôi Đình cười nói: “Thông Linh cảnh mới có thể luyện chế pháp khí, chỉ bất quá tu vi quá thấp, luyện không ra thứ gì cả. Nói như vậy, pháp khí chẳng qua là luyện ra đồ chơi nào đó, chân chính phải là bảo khí, phải đợi đến tu vi Tạo Hóa cảnh, đạt tới cảnh giới thiên nhân hợp nhất, mới luyện chế được”

Lấy bình ngọc từ trong tay Tần Thiên, Lôi Đình mở ra nhìn vào, liền biết lai lịch của nó.

“Đây tiểu nguyên đan, hai chai này tổng cộng có 17 viên, sau khi tiến vào cảnh giới Chân Nguyên mới phục dụng được nó. Một khi tiến vào Nguyên Anh cảnh, muốn phục dụng tiểu nguyên đan này nữa cũng không có hiệu quả gì”

Tần Thiên cất đồ vật xong, ngay sau đó chuẩn bị rời đi, lại bị Lôi Đình gọi lại.

“Tiểu nguyên đan này mặc dù không tệ, nhưng cao thủ Kim Đan trân quý nhất cũng không phải thứ này, mà là Kim Đan do hần khổ luyện mà thành, đó là nơi tụ tập một thân tinh hoa của hần, vượt qua tiểu nguyên đan này rất nhiều”

Tần Thiên có chút ít ngoài ý muốn, kinh ngạc nói: “Hần đã chết, Kim Đan còn có hữu dụng sao?”

“Tự nhiên hữu dụng, chẳng qua là bây giờ ngươi còn không cách nào tiêu hóa được, nhưng mà cất sau này nhất định sẽ dùng tới. Đến đây đi, cất đan điền khí hải của hần, lấy ra Kim Đan”

Dưới chỉ điểm của Lôi Đình, Tần Thiên cất khí hải của người nọ, từ trong đó lấy ra một quả to bằng ngón cái, kim sắc nhục đan có chút cứng rắn.

Lôi Đình nhìn thoáng qua, lạnh lùng nói: “Người này thiên tư bình thường, Kim Đan chỉ nhỏ bằng ngón cái, quá mức tầm thường. Nhân vật lợi hại một chút, Kim Đan to bằng trứng gà, thậm chí, Kim Đan to như nắm tay, đó mới là người nổi bật trong cùng thế hệ”

Tần Thiên vuốt vuốt Kim Đan, cảm giác nhịp đập tim tăng nhanh hơn, một cỗ lực lượng không khổng chế được xuất hiện trong cơ thể hần, quả Kim Đan kia chỉ trong nháy mắt sáp nhập vào trong huyết nhục Tần Thiên, biến mất không thấy.

Sau một khắc, trong khí hải Tần Thiên, nhiều hơn một quả Kim Đan lỏng lẻo, trầm phù ở trong đại hải màu xanh đậm.

Cùng thời khắc đó, trong khí hải Tần Thiên lốc xoáy đột nhiên gia tốc, càng thêm mãnh liệt, lốc xoáy kia bắn nhanh ra khí trụ trưởng thành ba phần.

“Ngươi đem Kim Đan hút vào thể nội?”

Lôi Đình khiếp sợ nhìn Tần Thiên, một tu luyện giả cảnh giới Khí Biến sơ kỳ, thế nhưng có thể đem Kim Đan hòa tan vào thể nội, đây quả thực mới nghe thấy lần đầu.

Tần Thiên nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Lôi Đình, chần chờ nói: “Kim Đan trầm phù ở trong khí hải của ta, làm cho lốc xoáy khí hải ta gia tốc thêm”

Lôi Đình phức tạp cười một tiếng, mắng: “Ngươi thật là một quái thai”

Tần Thiên nghe vậy cười khan một tiếng, mang theo Lôi Đình tiếp tục ghé qua từng nơi trong rừng cổ thụ, triển khai đánh lén.

Lần này, cửu đại phái phái ra 27 cao thủ đi vào, cộng thêm vị cao thủ dò đường bị vây trước kia là 28 người.

Tần Thiên ám sát một vị, bốn vị tự chém giết lẫn nhau mà chết đi, số còn sống là 23 vị, trong đó một nửa người đã bị đả thương.

Mượn trận pháp che chở, Tần Thiên dưới sự bảo vệ của Lôi Đình, trước sau đánh lén chém chết ba vị cao thủ Kim Đan, từ trên người bọn họ thu vào đại lượng tài vật, cùng với đan dược cùng một ít pháp khí.

Có được ba quả Kim Đan lớn nhỏ, tất cả chúng đều tiến vào khí hải Tần Thiên, trầm phù ở trong đó, khiến cho chân khí toàn thân Tần Thiên thời khắc vận chuyển đầy cao tốc độ, tu vi mỗi thời mỗi khắc đều tăng lên.

“Cửu đại phái đuổi bắt ngươi, đoán chừng biết rõ điểm đặc thù thể chất của ngươi, từ to mò cùng lòng tham. Không khỏi làm sâu sắc thêm cửu hận, không nên tùy tiện chém giết cao thủ cảnh giới Tạo Hóa, vậy sẽ khiến cho cửu đại phái căm thù hơn, đối với thương lai sau này của ngươi bất lợi”

Lúc này đây Lôi Đình nhắc nhở, hần có thực lực giết sạch mọi người ở trong khu rừng này, nhưng lại không nghĩ thế, dù sao trêu chọc thập đại phái trên Khôi Nguyên đại lục, đó là chuyện làm ngu xuẩn nhất.

Trừ phi là tình huống đặc thù, hoặc vạn bất đắc dĩ, bằng không nếu song phương vạch mặt nhau cũng không lợi lộc gì.

Tần Thiên tiếp nhận đề nghị Lôi Đình, không hề dễ dàng xuất thủ nữa, mà vây quanh bên cạnh bốn người đã chết, phát hiện tất cả đều là cao thủ Kim Đan cảnh.

Tần Thiên cẩn thận soát người, đem toàn bộ tài vật, đan dược, pháp khí cất xong, sau đó lấy ra bốn quả Kim Đan bằng ngón cái, dung nhập vào bên trong khí hải.

Đến lúc này, tại trong khí hải Tần Thiên huyền phù 8 quả Kim Đan, khiến cho đại hải màu xanh đậm kia dần dần lớn gấp ba lần, lốc xoáy bắn ra khí trụ cũng lớn gấp ba, khí huyết toàn thân Tần Thiên đều sôi trào, không cần hấn cố ý tu luyện, chân khí trong cơ thể liền tự động vận hành, chiếu theo tâm pháp Cửu Huyền ghi lại, liên tục không ngừng vận chuyển.

Tần Thiên cảm giác được cả người hữu lực, những quả Kim Đan này giống như tiến hành hồi giục, làm cho nhiệt huyết hấn tùy thời sôi trào, thật giống như một cỗ thần lực không bao giờ suy kiệt.

Vì sao lại như thế, ngay cả Tần Thiên cũng không hiểu sao nữa, nhưng hấn cảm giác được có liên quan mật thiết đến Bất tử chi tâm, thái cổ Bất diệt thể, cùng với tâm pháp Cửu Huyền.

Bên ngoài rừng cổ thụ, cao thủ cửu đại môn phái cả một đám sắc mặt xanh mét.

Tuy nói, trong số 27 cao thủ đi vào, cao thủ Tạo Hóa cảnh có chừng 9 người, tương đương với mỗi phái đều chiếm một vị trí, nhưng nếu bọn họ toàn bộ chết ở bên trong, đó cũng là một tổn thất không nhỏ.

Phải biết rằng, cao thủ có thể tu luyện tới Tạo Hóa cảnh, tất cả đều là hạng người thiên tư xuất chúng, tuyệt không phải cao thủ Khởi Nguyên cảnh có thể sánh bằng.

Rất nhiều người khổ luyện cả đời, đều không thể tiến vào cảnh giới Tạo Hóa, nói trắng ra là phải mất mấy trăm năm thời gian.

Ở trong thập đại phái mà nói, cao thủ Tạo Hóa cảnh chính là tinh anh nòng cốt, số lượng rất ít, quan hệ đến thực lực mạnh yếu của mỗi môn phái, tuyệt không phải chuyện chơi.

“Đã đi lâu như vậy rồi, các ngươi còn không nghĩ ra phương pháp phá trận sao?”

Hách Liên Hùng có chút tức giận, bắt đầu lớn tiếng trách cứ.

Một vị trung niên nhân sĩ nói: “Chúng ta đã tìm ra 7 con đường, nhất định có một cái là chính xác, nhưng phải cần có người dò xét mới được”

Trong số cửu đại phái, thì nhân số Thiên Kiếm tông là nhiều nhất, tám môn phái còn lại đều đưa ánh mắt dò sang trên người Hách Liên Hùng.

“Lập tức đi dò xét cho ta, lần này không được nữa, thì tự chính các ngươi đi vào”

Tức giận hừ một tiếng, Hách Liên Hùng lại phái ra 7 cao thủ Khởi Nguyên cảnh, để cho bọn hấn đi vào dò đường.

Bảy vị cao thủ Thiên Kiếm tông kia được những nhân sĩ kỳ dị gọi tới bên cạnh, sau khi thật cẩn thận dặn dò một hồi, mới phái bọn họ tiến vào rừng cổ thụ.

Lần này, bảy vị cao thủ hợp thành một tiểu đội đi cùng một đường, bởi vì đã hoàn toàn nhất trí với con đường lúc trước, chỉ là phần cuối có phần khác biệt thôi.

Trong rừng, u ám chớp động, âm phong quỷ lệ.

Tiểu tổ dò đường sau khi tiến vào rừng cổ thụ gặp không ít người đang bị vây, nhất nhất cứu ra bọn họ, cùng nhau đi chung về phía trước.

Rất nhanh, phân nhánh mới được điều ra, thành viên tiểu tổ dò đường dựa theo con đường khác nhau tiếp tục đi tới, trong lúc đó gặp không ít người của mình bị vây, người của mỗi một đường cũng không ngừng gia tăng.

Tần Thiên cùng Lôi Đình có điều phát hiện, bắt đầu thương nghị đối sách.

“Một khi bọn họ dò ra con đường chính xác, đến lúc đó toàn bộ cao thủ cửu đại phái sẽ đi vào, chúng ta không thể ứng phó cùng một lúc được”

Tần Thiên lạnh nhạt nói: “Nếu muốn đem toàn bộ bọn họ ngăn cản bên ngoài, vậy cũng không quá thực tế. Chúng ta muốn rời đi Vân Châu, đây là một cơ hội khó có được”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Phong Ma Chi Địa

Lôi Đình kinh nghi, nói: “Rời đi như thế nào đây?”

Tần Thiên cười nói: “Bên dưới tấm bia đá kia trấn áp một vị cổ Ma, theo ta suy đoán là rất lợi hại. Nhưng, cửu đại phái tụ họp ở nơi này thì có ít nhất 9 vị cao thủ Bất Diệt cảnh, vị cổ Ma này đã bị trấn áp nhiều năm, khẳng định nguyên khí tổn thương nặng nề, không muốn liều chết cùng với bọn họ. Dưới tình huống này, vị cổ Ma kia nhất định sẽ dừ tợn xung thiên, chỉ cần nó có thể xé nát không gian cấm pháp mà cửu đại phái bố trí tại Vân Châu, là chúng ta có thể nhân cơ hội này theo khe hở đó mà thoát đi”

Lôi Đình trầm ngâm, nói: “Nghe qua thì không tệ, nhưng bên trong đó tồn tại những biến hóa khôn lường, có thể thành công hay không đều trông vào vận khí, nhưng cũng đáng giá thử một lần”

Tần Thiên cười nhạt, trên khuôn mặt tuấn lãng lộ một cổ thần vận mê người.

Lôi Đình nhìn Tần Thiên, có thể cảm ứng được cổ sinh cơ cường đại ẩn trên người hắn, cùng với khí huyết sôi trào phát ra khí cơ cường đại.

Lúc này, trong tiểu tổ dò đường, đã có người xông qua tầng sương mù, tới được vùng phụ cận trung tâm khoảng đất trống trong rừng cổ thụ.

Tần Thiên không có ngăn cản, ngược lại mang theo Lôi Đình hiện ra ven bia khoảng đất trống kia, lạnh lùng nhìn ba người ở trước mặt.

Trong số đó có một vị cao thủ Tạo Hóa cảnh, nhưng chỉ tu luyện tới cảnh giới Thiên Nhân mà thôi.

Rất nhanh, ba người thối lui.

Chỉ chớp lát, hơn 10 vị cao thủ đi vào rừng cổ thụ, đi tới phụ cận khoảng đất trống.

Sau khi xác nhận đường đi đúng hướng, cao thủ cửu đại phái không chần chờ nữa, tính luôn những nhân sĩ kỳ dị kia nữa cùng nhau đi, chỉ vèn vèn lưu lại số ít cao thủ thủ hộ bên ngoài, thoáng cái đi vào hơn mười người, ngoại trừ 9 cao thủ Bất Diệt cảnh ra, tất cả đều là cao thủ cảnh giới Tạo Hóa.

“Tần Thiên, trận pháp trong này đã bị phá, người hay là biết điều một chút giờ tay chịu trời thôi”

Kiểm Thần Phong nhận thần sắc bén, là người thứ nhất bay lên, hướng Tần Thiên đánh tới.

Trên khoảng đất trống, trăm hoa đua nở, hoa cỏ xanh tốt như thảm, nhìn không có bất kỳ khác thường nào, chỉ có tấm bia đá kia hơi có chút chẳng hiểu cái gì cả, nhưng cũng không ngăn cản cuộc bộ tranh đoạt Tần Thiên của cửu đại phái.

Tần Thiên giờ phút này, cả người tan mát ra một cổ sinh cơ cường đại, thật giống như Chu Tiên thảo, làm người ta chú ý.

Ở nơi này điều là cao thủ, tự nhiên nhìn thấu điểm bất đồng trên người Tần Thiên, lòng tranh đoạt càng thêm sâu hơn.

Tần Thiên không tránh không né, trên mặt tuấn lãng nở nụ cười mê người, cũng không có chuyện tình lo lắng hoảng sợ nào.

Lôi Đình thần sắc như băng, ngay khi Kiểm Thần Phong tới trên khoảng không tấm bia đá kia, tay phải đột nhiên xuất ra, một cổ cuồng lực mãnh liệt không thể chống đỡ hóa thành thể công, chấn động thiên địa, mạnh mẽ đem Kiểm Thần Phong đánh rơi xuống đất.

“Cẩn thận, đây là nơi đại hung chi địa, không nên tới gần”

Một vị nhân sĩ kỳ dị nhìn thấu huyền cơ ở nơi này, lập tức mở miệng nhắc nhở.

“Nơi này có ma khí rất mạnh a, mọi người cẩn thận”

Huyền nữ Đông Thắng Huyền Tông cảm giác nhạy bén, một câu nói toạc ra huyền cơ.

Đông Phương Nhật Hoa sắc mặt âm trầm, quát lên: “Đây là Phong ma chi địa, mọi người lui mau”

Cửu phu nhân Thiên Hoa thế gia cười lạnh, nói: “Phong ma chi địa thì thế nào, không bắt Tần Thiên, bốn phu nhân hôm nay quyết không trở về”

Mạnh Phi Vân nói: “Cửu đại môn phái ở chỗ này, quân khí gió nó cái gì là ma đầu chứ, chỉ cần dám ra đây, tiêu diệt sạch sẽ”

Vân Hà tiên tử tương đối cẩn thận, mang theo Chu Dật, Trầm Tuyết Y lui về phía sau một khoảng nhất định, nhưng không rời đi.

Hỏa Linh thánh nữ Băng Tâm của Thánh Mẫu Thiên Cung cũng vậy, mang theo sư muội Vân Chi và trưởng lão chậm rãi thối lui, không nóng lòng biểu lộ ra ý cướp đoạt.

Chiến Thần tông, Thiên Dao môn, Thiên Kiếm tông, Ngạo Nguyệt môn cũng đều phái ra cao thủ triển khai cướp đoạt, không thèm quan tâm chút nào đến cái gì là Phong ma chi địa.

Giữa trung ương khoảng đất trống, Kiểm Thần Phong hét lớn một tiếng, mũi chân điểm một cái trên mặt đất, ý đồ bắn ngược trở lui, ai ngờ một cổ hắc khí từ mặt đất tràn ra, bắt được mắt cá chân của hắn.

Cùng thời khắc đó, trên khoảng không đất trống xuất hiện thời không ba động, một màn sợi ti tuyến hắc sắc dài hẹp bủa giăng khắp nơi, tạo thành một tấm lưới, giống như ma trận vậy, lóe ra ánh sáng quý dị, trực tiếp giam cầm cả khu vực này.

Tất cả cao thủ cố gắng bay qua tranh đoạt Tàn Thiên, tất cả đều bị một cỗ ma khí hung tàn kinh khủng xâm thực, một đám kinh hô kêu to, bị đẩy lùi trở về.

Trên tấm bia đá, ma mặt hiện ra, tản mát ra một thanh âm hấp dẫn.

Những vị nhân sĩ kỳ dị kia thấy thế, cả một đám thờ hồn hèn, xoay người bỏ chạy trời chết.

Cao thủ Thánh Mẫu Thiên Cung, Tiểu Vân Thương Hải, Đông Thắng Huyền Tông lui xa xa vào bên trong rừng cổ thụ, nhưng không rời đi.

Còn cao thủ lục đại phái còn lại vừa sợ vừa giận, lại không cam lòng.

“Chỉ là ma khí này cũng dám quấy phá, nhìn ta tiêu diệt ngươi!”

Cửu phu nhân cười lạnh một tiếng, ngọc thủ thon và dài vung lên không trung, hóa thành một bàn tay khổng lồ, hướng ma trận ở trung ương khu đất trống phách một cái.

Ở trước mặt bàn tay khổng lồ này, hết thảy không gian, thời gian âm âm bề tan, ma trận kia mặc dù bắt phàm, nhưng cũng bị xé nát trong nháy mắt, hóa thành từng sợi hắc khí, tiêu tán ở giữa không trung.

Bàn tay khổng lồ thuận thế đánh xuống, ý đồ muốn phách vụn tấm bia đá kia, thế nhưng trên mặt đất lại xuất hiện một đạo kim tuyến, tạo thành một loại ‘Thế’ đặc thù, ngưng tụ thành một cỗ phong bạo kim sắc bạo hãn, ngạnh sanh một chưởng kia, đem bàn tay khổng lồ kia chấn vỡ, tấm bia đá lại bình yên vô sự.

Cửu phu nhân thân thể nhoáng lên một cái, cả giận nói: “Ta lại không tin ta không diệt được ngươi!”

Xuất thủ lần nữa, bàn tay khổng lồ lóe lên ánh sáng màu đỏ tươi, làm cho hư không bắt đầu vận vẹo, nơi này là một phương tiểu thế giới, hơi thở kinh khủng cho thấy làm cho người ta cảm thấy thấp thòm lo âu.

Cảm nhận được một kích đáng sợ kia, kim tuyến trên mặt đất lóng lánh kim mang, mỗi một sợi kim mang thật giống như một pho tượng kim Phật, ngồi xếp bằng trong hư không, tạo thành một mảnh đại dương kim sắc, mơ hồ truyền đến tiếng Phật âm, chấn động thiên địa.

Tàn Thiên thấy thế sợ hãi than không dứt, đại năng Phật môn quả nhiên mạnh mẽ, xem ra Cửu phu nhân phải chịu thiệt thòi a.

Lúc này, Hách Liên Hùng đột nhiên quát lên: “Chúng ta đồng loạt ra tay, phá hủy tấm bia đá này, sau đó lại đuổi bắt Tàn Thiên!”

Chiến Thần tông - Đỗ Văn Thăng, Tứ Hải Minh - Mạnh Phi Vân, Thiên Dao môn - Lục Chiến Bằng, Ngạo Nguyệt môn - Long Hoa cũng không dị nghị gì, cùng lúc thi triển ra thủ đoạn đáng sợ nhất, liên hiệp một kích.

Đông Phương Nhật Hoa thấy thế, kinh hô: “Không nên, đó là cấm chế phong ấn ma vật, không thể xuyên thủng phá hủy được, nếu nếu không ma vật chắc chắn sẽ thoát khỏi...”

Lời vẫn còn vang bên tai, một đạo cường quang chói mắt càn quét thiên địa, một tiếng nổ vang kinh thiên động địa truyền ra.

Trong rừng, hư không bề tan tành, thời gian ngừng lại, đại địa kịch liệt run rẩy, sáu đại cao thủ Bất Diệt cảnh hợp lại liên hiệp xuất một kích, như cũ vẫn không đem cấm chế trên mặt đất kia phá hủy.

“Điều này sao có thể, là ai lưu lại cấm chế đáng sợ như thế, bên dưới rốt cuộc là phong ấn cái đồ chơi quý quái gì vậy?”

Đỗ Văn Thăng kinh hô một tiếng, vẻ mặt khó có thể tin được.

Cao thủ còn lại cũng hoảng sợ thất sắc, trong lúc nhất thời trầm mặt im lặng.

Lôi Đình sợ hãi than, nói: “Cao thủ Phật môn quả nhiên mạnh mẽ, bọn họ xem ra không cách nào thả ra cỗ Ma bị phong ấn, chúng ta phải tìm cách khác thôi”

Tàn Thiên lạnh nhạt nói: “Không vội, phong ấn đã xuất hiện dấu hiệu nứt vỡ, cỗ Ma kia sẽ không cam tâm đâu”

Ô quang chợt lóe, trên mặt tấm bia đá lượn lò mặt quý, phát ra tiếng cười châm chọc.

Phụ cận tấm bia đá, ma khí hội tụ, thật giống như một đóa ma vân, thỉnh thoảng có tia chớp quay cuồng trong ma vân, nhanh chóng hướng cao thủ lục đại phái phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: CỬ U ẨM HUYẾT MA TÔN

Đồng thời, từ trong rừng ra từng mũi hắc tiễn, có lực xâm hồn phệ phách.

Lục đại phái nhân số đông đảo, thực lực cao thấp khác nhau, nơi này một ít ma tiễn công kích đến, có người phản ứng hơi chậm, bị thương không nhẹ tại chỗ.

“Đáng ghét, nàng dám cười nhạo chúng ta, hôm nay không thể không diệt nó”

Thiên Dao môn – Diệt Hồn Dao Lục Chiến Bằng, dùng một thanh đao Diệt Hồn quét ngang thiên hạ, đây chính linh khí hạ phẩm, uy lực tuyệt luân.

Giờ phút này, Lục Chiến Bằng bỏ tới một đao, thời không bẻ nát, ma tên trong rừng toàn bộ thành bụi phấn, đóa ma vân kia ầm ầm bể vụn, đao phong không đổi, cả đại địa suy đổ, hư không vỡ vụn.

Trong rừng, một cỗ khí thế lay động làm nhân tâm đáng sợ, làm tâm thần người không yên.

Cao thủ dưới Bất Diệt cảnh, đều tâm thần hoảng hốt, khó có thể thừa nhận uy lực kinh khủng của linh khí hạ phẩm này bộc phát ra.

Một đao kia kinh sợ bất hoang cửu châu, có thể nói vô kiên bất tồi.

Nhưng kết quả vẫn như cũ, làm cho người ta kinh sợ, Lục Chiến Bằng lấy linh khí phát ra một kích, như cũ không bỏ được phong ấn do đại năng Phật môn lưu lại, nhưng khiến cho vết rách càng thêm nhiều.

Tần Thiên vẻ mặt khiếp sợ, sợ hãi nói: “Đây là uy lực của linh khí sao? Thật là kinh khủng làm người ta khó có thể tin được. Nếu không phải nơi này có trận pháp thủ hộ, một đao kia phách xuống, không biết hủy đi bao nhiêu sinh linh a”

Lôi Đình ánh mắt lóe ra thần quang, trầm giọng nói: “Uy lực linh khí cố nhiên tuyệt luân, nhưng phải được cao thủ Bất Diệt cảnh sử dụng, mới phát ra uy lực chân chính của nó”

Nhìn phong ấn kim sắc loang loáng dưới mặt đất, Lục Chiến Bằng sắc mặt âm trầm, vậy mà cũng không phá hủy được, có thể thấy người phong ấn ban đầu, là vị đại năng lợi hại bậc nào.

Phổ Độ tự đã truyền thừa qua năm ngàn năm, đây là phong ấn do sơ tổ của chùa lưu lại.

Hôm nay, đã trải qua năm ngàn năm, mà vẫn còn uy lực bậc này, sao không làm cho cao thủ Bất Diệt trong hiện có trong rừng kinh hãi cho được?

“Khánh khách ...”

Tiếng âm lãnh duyên dáng vang vọng trong rừng, phong ấn hồng làm cho cỗ Ma bên dưới phong ấn tìm được cơ hội, hắc khí cuộn cuộn tràn ra từ mặt đất, phong ấn kim sắc từ từ xé mở vết nứt.

Đông Phương Nhật Hoa thấy thế, kinh hô: “Không thể để cho nó đi ra ngoài, mau mau xuất thủ công kích”

Làm gương cho binh sĩ, Đông Phương Nhật Hoa hai tay hoa vũ liên tục, từng đạo thần chương cự linh từ trên trời giáng xuống, hướng vết rách phong ấn kia oanh tạc.

Kết quả không trấn trụ được cỗ Ma, ngược lại làm cho vết rách càng trở nên to hơn một chút.

“Không còn kịp nữa rồi, sau năm ngàn năm, rốt cục bản ma lại thấy được ánh mặt trời”

Ma vân chợt lóe, một đạo ma khí mang theo vô số hắc ám từ dưới đất thoát ra, hóa thành một đạo thân ảnh mê người, hiện diện ở trong mắt mọi người.

Thân ảnh kia là một nữ tử, ngũ quan tinh xảo, xinh đẹp tuyệt trần, da thịt trắng nõn nhẵn nhụi, hai tròng mắt lóe ra hai luồng ma hỏa, có lực câu hồn đoạt phách.

Nữ nhân này nhìn qua khoảng 20 tuổi, xinh đẹp tuyệt mỹ, đường cong động lòng người.

Trên lưng mọc ra đôi cánh ma khí như thật, hư thật không chừng, thiệt giả khó phân, nhưng lại rất đẹp.

“Các ngươi thả ta đi ra ngoài, ta phải hảo hảo cảm tạ các ngươi mới được”

Ma nữ nở nụ cười như hoa, nhưng hàn ý xuyên suốt lạnh lẽo, đôi cánh trên lưng đột nhiên mở ra, hóa thành đám mây che khuất cả bầu trời.

Đôi cánh huy vũ, ma vân hội tụ, từng đạo tia chớp hắc sắc phá không mà tới, rơi vào trên người cao thủ Tạo Hóa cảnh, ngay cả tiếng kêu thảm cũng chưa kịp phát ra, bọn họ liền hóa thành một đám huyết vụ.

Thực lực kinh khủng như thế, mọi người thấy vậy đều kinh sợ thất sắc.

Đông Phương Nhật Hoa giận dữ thét lên: “Lo lắng quái gì, sao không cùng liên thủ tiêu diệt nó? Nàng nếu như thoát khỏi nơi này, đại lục Khởi Nguyên chắc chắn sẽ máu chảy thành sông”

Cao thủ cứu đại phái hoảng sợ thất sắc, tám cao thủ Bất Diệt cảnh còn lại nhanh chóng tiến lên, phân tán người còn lại, không muốn tái hiện cảnh tượng thương vong lần nữa.

Ma nữ không thèm để ý chút nào, cuồng tiếu nói: “Bồn ma năm ngàn năm qua chưa từng uống máu, hôm nay muốn giết sạch các ngươi, hút sạch máu các ngươi, khôi phục ma lực ta đã hao tổn”

Long Hoa cười lạnh, nói: “Cuồng vọng, ngươi nghĩ rằng chúng ta sẽ cho ngươi sống rời khỏi nơi này sao?”

Đỗ Vân Thăng nói: “Hãy bớt sòm ngôn đi, trước diệt nàng rồi hẳn nói”

Bóng người chớp động, cao thủ cứu đại phái vây quanh, đem ma nữ vây ở giữa.

Vân Hà tiên tử nhìn ma nữ, nghi hoặc nói: “Ngươi rốt cuộc là người nào, tại sao bị phong ấn ở đây?”

Ma nữ cười hắc hắc, nói: “Bồn ma đến từ Cửu U thế giới, người ta gọi là Âm Huyết Ma Tôn. Năm ngàn năm trước gặp phải ác lão con lừa ngốc, truy đuổi ta qua mấy cái thế giới, cuối cùng đem ta trấn áp nơi này. Chờ ta khôi phục lại thực lực, nhất định phải tìm lão lừa ngốc kia báo thù rửa hận”

Hách Liên Hùng hừ nói: “Đáng tiếc ngươi không có cơ hội này”

Ma nữ cuồng tiếu, nói: “Chỉ bằng các ngươi thôi sao, quả thực không biết tự lượng sức mình. Trong số các ngươi chỉ có hai người tu luyện đến cảnh giới Bất Tử, bảy người còn lại thuộc về cảnh giới Vạn Thọ, quả thực không đáng nhắc tới”

Lục Chiến Bằng mắng: “Khẩu khí thật lớn đó, ngươi mạnh đến cỡ nào hả”

Ma nữ ngạo nghễ nói: “Bồn ma bị trấn áp năm ngàn năm, nguyên khí tổn thương nặng nề, mặc dù rơi xuống cảnh giới Vạn Thọ, nhưng bọn ngươi không thể sánh bằng. Nhớ năm đó, bồn ma tu luyện đến cảnh thứ tư trong Bất Diệt ngũ cảnh – Âm Dương cảnh, một ngón tay cũng có tiêu diệt sạch các ngươi”

Đông Phương Nhật Hoa hít một hơi lãnh khí, kinh hô: “Âm Dương cảnh, đó chính là ...”

Cửu phu nhân cắn răng nói: “Quyết không thể để cho nàng sống rời khỏi nơi này, nếu không chúng ta gặp phải tai họa lâm đầu”

Chín vị cao thủ nhanh chóng trao đổi ánh mắt cho nhau, ngay sau đó triển khai công kích, cường quang chói mắt, lực lượng đáng sợ, làm cho tất cả mọi người lùi về bên trong rừng cổ thụ, ngay cả Tần Thiên và Lôi Đình cũng không ngoại lệ”

Từng trận sấm sét bốn phía bổ tới, đạo đạo thiểm điện phá không mà đến.

Chín vị cao thủ cùng ma nữ triển khai sinh tử chiến, tác động đến lực lượng thiên địa, tuy rằng khu rừng cổ thụ có trận pháp che chở, nhưng vẫn như cũ đạt đến trình độ kinh tâm động phách.

Trong rừng cây, khu đất trống đã biến thành một cái quang cầu cự đại, bất kỳ tầm mắt nào đều không xuyên thấu được, căn bản không thấy rõ tình huống bên trong, chỉ có thể nghe từng trận sấm rền, thật giống như muốn xé rách cả thiên địa.

“Ta đã nói rồi, các ngươi không làm gì được ta. Mặc dù, có một thanh hạ phẩm linh khí, hai vị cao thủ cảnh giới Bất Tử, vậy đừng mơ tưởng chống đỡ công kích của ta. Ma tộc cường đại, không phải loài người các ngươi có thể chống lại”

Thanh âm rõ ràng quanh quần từng cái góc trong rừng cổ thụ, khiến cho tất cả mọi người thần trí dao động, hoảng sợ không thôi.

Tần Thiên cau mày, vẻ mặt quái dị, trong mắt trong suốt bắn ra một cỗ tinh mang sắc bén.

Lôi Đình vẻ mặt nghiêm túc, lo lắng nói: “Vạn nhất chín đại cao thủ không diệt được ma nữ, lại bị ma nữ tiêu diệt, chuyện này là không tốt lắm”

Tần Thiên cũng có chút bận tâm, dù sao tu vi cảnh giới của hắn quá thấp, không rõ cao thủ Bất Diệt cảnh rốt cuộc có bao nhiêu cường đại cùng đáng sợ cỡ nào.

“Đừng lo lắng quá, ta có biện pháp để cho Âm Huyết Ma Tôn này chế trụ chín đại cao thủ này, để cho nàng thoát khỏi nơi này”

Lôi Đình hiếu kỳ nói: “Biện pháp gì?”

Tần Thiên cười nói: “Tám bia đá trên khu đất trống kia, đó chính là khắc tinh của Âm Huyết Ma Tôn. Mặc dù, không giết chết được nàng, nhưng có thể

đem nàng phong ấn trở lại. Trước mắt, chúng ta cứ để cho bọn họ làm nóng người, v.v ... sau đó ... ha ha.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Một Hòn Đá Bắn Hai Con Chim

Lôi Đình sau khi biết được kế hoạch Tàn Thiên, sợ hãi than: “Thật không nghĩ tới, người so với trong tưởng tượng của ta còn muốn giao hoạt hung ác hơn”

Tàn Thiên khẽ cười, nói: “Chúng ta vốn là hai loại người, người lãnh ngạo tự phụ, không ai bì nổi, làm việc có nguyên tắc, nhưng bởi vì tính cách có chút thiếu hụt, chính tồn tại nhược điểm trí mạng. Còn ta từ nhỏ ma bệnh quần thân, vì mạng sống mà bày trăm phương nghìn kế, mặc dù chưa từng động thủ thương tổn người khác, nhưng khi có người muốn gây bất lợi cho ta, ta cũng sẽ không khách khí với hắn. Hiểu rõ linh biến, ra sách lược, người phải sống mới có ý nghĩa”

Lôi Đình cười phức tạp một tiếng, khô sở nói: “Người nói không sai, ta quá mức lãnh ngạo tự phụ, cá tính dứt khoát, đây chính là nhược điểm, dễ dàng bị áp chế. Cô nhân nói, rất khiêm tốn, gấp sợ không hãi, bí hiểm, bình tĩnh tùy tâm”

Tàn Thiên cười nói: “Bình giả, quý đạo dã (giáo quyết). Hư hư thật thật, thực thực trống rỗng trống rỗng, không cần quá thật tình lắm”

Sau sáu năm kiếp sống cầu y, làm cho Tàn Thiên ở một phương nào đó có thu hoạch kinh người, đối với đạo xử thế, có lĩnh hội rất sâu, hiểu được làm cách nào để sinh tồn.

Tu luyện giả giới cùng phạm nhân giới là tồn tại khác biệt rất lớn, nhưng vẫn có rất nhiều điểm giống nhau như cạnh tranh, như ân oán, cừu hận, quyền thế, tình yêu, v.v... thì cũng không khác biệt quá lớn.

Trong khoảng đất trống, giao chiến kịch liệt vẫn kinh thiên động địa, kéo dài liên tục.

Ma nữ kia mặc dù lớn lối cường thế, nhưng nếu muốn áp chế chín đại cao thủ, cũng không quá dễ dàng.

Hơn nữa, trong số chín đại cao thủ, còn có hai vị cường giả Bất Tử cảnh, cảnh giới tạm thời cao hơn ma nữ, vì thế tình hình chiến đấu dị thường kịch liệt.

Từ trong rừng nhìn lại, trên khoảng đất trống kia hiện diện vạn đạo quang hoa, các loại tia sáng huyền lệ xé nát thiên địa, cắn nát hư không, tạo thành một khu vực cảm cổ hủy diệt, bao phủ lấy ma nữ cùng với chín đại cao thủ Bất Diệt cảnh.

Cao thủ cửu đại phái phân tán các nơi tại trong rừng, cẩn thận lưu lại tình hình chiến đấu trong khu đất trống, chỉ là không cách nào nhích tới gần được, vì vậy mà nhìn không thấu.

“Ha ha ... Lợi hại của bốn tôn các người đã thấy được, hiện tại ta sẽ đưa các người lên đường thôi”

Trong tiếng cười cuồng vọng cuộn cuộn như sấm vang tận mây xanh, tựa như muốn đem thiên địa chấn nát, đem hư không đánh vỡ.

Thanh âm muộn hưởng, từ bên trong không gian cảm cổ truyền ra, làm cho tất cả mọi người ở trong rừng cây đang xem cuộc chiến đều khản trương hẳn lên.

“Nha ... đáng giận, ... lão phu liều mạng với người”

Tiếng gầm thét vang trời nghe có chút quen tai, cẩn thận phân tích, dĩ nhiên là Hách Liên Hùng của Thiên Kiếm tông.

“A .. ta ... muốn giết người!”

Tiếng thét chói tai từ trong miệng Cửu phu nhân phát ra, người xem cuộc chiến nghe được sắc mặt đều kinh biến, tình huống không ổn a.

“Chiến Thần vô cương – Chiến Hồn vĩnh trú!”

Đỗ Vân Thăng cuồng thanh rống to, mặc dù không nhìn thấy tình huống cụ thể, chỉ là từ trong thanh âm tức giận đó có thể biết được, tình huống tương đối nguy hiểm.

"Huỳnh hóa chi quang, Dã cảm dữ hạo nguyệt tranh huy, Khán ngã Cửu U tinh hà nộ, Trảm tẫn chư thiên Thần Phật Long!"

Thanh âm ma nữ rõ to mà lãnh khốc, mang theo khí phách bất khuất, truyền khắp ngõ ngách trong rừng cây.

Trong rừng, cao thủ các phái đều kinh hô rống giận, lại không thể giúp đỡ được gì, sắc mặt của cả đám đầy hoảng sợ, tràn đầy lo lắng.

Lôi Đình cười nói: “Xem ra không sai biệt lắm, đúng lúc rồi đó”

Tần Thiên lạnh nhạt nói: “Không vội, đợi thêm tí nữa”

Lôi Đình nghi hoặc nói: “Còn chờ à, người không sợ chín đại cao thủ chết ở trong tay ma nữ đấy chứ”

Tần Thiên cười nói: “Cao thủ Bất Diệt cảnh, lại dễ dàng chết như vậy sao”

Lôi Đình chân chờ nói: “Muốn chết cũng không dễ dàng, nhưng mà chúng ta còn mượn lực lượng của bọn họ ép ma nữ mà, một khi chín đại cao thủ bị thương quá nặng, chỉ sợ là không thể ép được ma nữ”

“Yên tâm đi, muốn ép ma nữ, không cần chín đại cao thủ ra tay cùng lúc đâu. Cao thủ Bất Diệt cảnh ở trong các đại phái đều là đại nhân vật, bọn họ nếu mà vui vẻ, chẳng phải cả ngày đuổi theo sau mõng chúng ta đó sao?”

Tần Thiên như biết trước, nở nụ cười.

Lôi Đình mắng: “Người đúng thật là ngoan độc, bắt quá ta thích. Đợi ma nữ đem mấy lão gia hỏa này đánh trọng thương học máu, chúng ta lại ra tay. Khi đó, mấy lão gia hỏa này muốn chữa thương cũng cần đến thời gian, tạm thời không rảnh đuổi bắt chúng ta. Số cao thủ Tạo Hóa cảnh còn lại, căn bản là không làm khó dễ được ta”

Giữa khoảng đất trống, chiến hỏa vẫn sôi động, sấm sét nổ đùng đùng.

Thình thoảng có cao thủ phát ra tiếng kêu kinh hô thảm thiết, tiếng rống giận cuồng thanh, hứng chịu cường hãn cùng lãnh khốc của ma nữ.

Tần Thiên cùng Lôi Đình chú ý chặt chẽ, lẳng lặng chờ đợi mất khoảng nén nhang, ngay sau khi Hách Liên Hùng, Đỗ Văn Thăng, Mạnh Phi Vân, Cửu phu nhân, Long Hoa, Đông Phương Nhật Hoa bị thương, lúc này mới rời khỏi chỗ cũ.

Trong rừng cỏ thụ, trận pháp vẫn hữu hiệu như cũ, Tần Thiên mang theo Lôi Đình quanh co một hồi, hao tổn một thời gian công phu, mới đi đến khu vực gần bên cạnh Trầm Tuyết Y.

Bởi vì có trận pháp che chở, đám cao thủ Tiểu Vân Thương Hải không thấy Tần Thiên cùng Lôi Đình đi tới, mà hai người lại nhìn thấy rõ ràng mọi vật ở gần đó.

Bởi vì liên quan đến trận pháp, tất cả cao thủ cửu đại phái đều tề tụ chung một chỗ với nhau, để tránh bị trận pháp làm khó dễ.

Trầm Tuyết Y, Băng Tâm, Đông Phương Vũ Nhược là ba người nổi bật nhất, thật giống như ba viên minh châu, ở trong đám người lộ vẻ xinh đẹp tuyệt trần.

Tần Thiên mỉm cười ngắm nhìn, vẻ mặt ôn hòa, trong đầu suy nghĩ vừa động, cuối cùng truyền âm cho Trầm Tuyết Y.

Tu vi hiện tại của Tần Thiên là Khí Biến cảnh, đã sớm nắm giữ truyền âm thuật.

Nhưng bởi vì, Trầm Tuyết Y quá mức sáng chói, Chu Dật, Kiếm Thần Phong, Thiên Hoa Tà Nguyệt bọn họ thỉnh thoảng đánh chủ ý đến, nếu muốn cho nàng rời đi một mình, nhất định sẽ khiến cho người bên cạnh chú ý.

“Băng Tâm, Vũ Nhược, chúng ta đến bên kia nói chuyện phiếm đi nha”

Trầm Tuyết Y trước sự Tần Thiên gọi ý, mời Băng Tâm, Đông Phương Vũ Nhược một nhóm nhỏ hội tụ, nói một chút chuyện khuê phòng, lập tức đưa tới chú ý của đám nam nhân, nhưng không ai hoài nghi gì cả.

Dĩ nhiên, ở giờ khắc này, tình hình chiến đấu ở hoàn cảnh khẩn trương, cử động này của ba người cũng có chút khác thường.

Lôi Đình không có chút giải thích được, nhẹ giọng hỏi: “Người đem ba nàng kêu đến để làm chi vậy?”

Tần Thiên cười nói: “Son nhân tự có diệu kế, người không cần hỏi nhiều”

Dưới chỉ điểm của Tần Thiên, Trầm Tuyết Y, Hóa Linh thánh nữ cùng với huyền nữ Đông Thắng xuyên qua lại trong rừng, nháy mắt bước vào trong trận pháp, biến mất ở trong tầm mắt của mọi người bên trong.

Nhìn thấy Tần Thiên, Băng Tâm cùng Đông Phương Vũ Nhược cũng cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng hai nàng đều là hạng người thông tuệ hơn người, tức thì hiểu rõ huyền cơ trong đó.

Trầm Tuyết Y cười trang nhã một tiếng, làm cho trăm hoa héo rũ.

“Người gọi nhóm ta tới đây là có chuyện qua trọng sao?”

Tần Thiên nhìn ba nữ, Trầm Tuyết Y trong tròng lạnh lùng cao nhã, thon thả mà tinh tế, Băng Tâm cao gầy đầy đặn, đường cong mê người, Đông Phương

Vũ Nhực thanh tú phiêu dật, thật có thể nói là Xuân Lan Thu Cúc.

“Ta có biện pháp áp chế Âm Huyết Ma Tôn kia”

Lôi Tàn Thiên nói ra tựa như sấm sét, làm cho ba vị tuyệt sắc giai nhân nghe xong biến sắc.

Đông Phương Vũ Nhực hỏi: “Biện pháp gì?”

Băng Tâm nhìn Tàn Thiên, cảm nhận được trên người hắn sinh cơ cuộn trào, kinh ngạc nói: “Người ... tu vi của người đã đến Khí Biến cảnh?”

Trầm Tuyết Y cùng Đông Phương Vũ Nhực nghe vậy chấn động, nhìn kỹ lại, lúc này mới phát hiện Tàn Thiên nay đã rất khác so với trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Nghịch Chuyển Chiến Cuộc

Trong số tam nữ, Băng Tâm và Trầm Tuyết Y bắt đầu đuổi bắt Tàn Thiên từ Tuyết Thiên lĩnh, đối với tình huống của hắn hắn coi như là tương đối quen thuộc.

Sau lại ở trong Huyết Sát động phủ, gặp lại lần hai.

Trong ngôi miếu đồ nát, gặp lại lần thứ ba.

Lúc ấy, Tàn Thiên có thể nói là một gã trời gà không chặt, ai dè hiện tại chỉ qua mấy ngày, hắn thế nhưng đã trở tu sĩ Khí Biến cảnh.

“Xem ra ở trên người của người, đúng là cất giấu bí mật”

Trầm Tuyết Y nhẹ giọng cảm khái, có một sự nghi ngờ không nói nên lời.

Tàn Thiên không muốn giải thích, đi thẳng vào vấn đề.

“Tám bia đá ở khoảng đất trống kia, có thể khắc chết ma nữ. Hy vọng trên đường ta trốn chạy sẽ không là địch với các nàng. Nếu không, các người sẽ hối hận”

Xoay người, Tàn Thiên mang theo Lôi Đình rời đi, rất nhanh biến mất ở trong rừng cây.

Tam nữ liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt thật quái dị, hơi trầm mặc chốc lát, rồi quay trở về.

Lúc này, trên khoảng đất trống kịch chiến càng thêm thảm thiết, chín đại cao thủ vẫn như cũ kiên trì liều mạng, mặc dù tất cả đều đã bị thương không nhẹ, nhưng cũng tạo thành uy hiếp rất lớn đến ma nữ.

Cao thủ Bất Diệt cảnh được xưng là bất diệt, trừ phi gặp phải cao thủ vượt qua mấy cấp bậc, nếu không đều là người đồng cấp, sẽ rất khó giết chết.

Mặc dù ma nữ cường hãn, nhưng lấy một địch chín, vậy thì chịu áp lực cũng thật lớn.

Ngoài ra, vừa mới bắt đầu, chín đại cao thủ phối hợp lại không ăn ý, trong lòng đều mang tâm tư nghi kỵ lẫn nhau, cho dù liên thủ tấn công cũng chỉ là người lừa ta gạt.

Hiện giờ, toàn bộ chín người đều bị thương, ma nữ lại bày ra thực lực đáng sợ, làm cho chín người vứt bỏ hết thấy, toàn tâm toàn ý phối hợp, uy lực ngược lại so với lúc bắt đầu mạnh hơn ba lần.

Lần này so sánh, mặc dù ma nữ tăng vọt, nhưng nếu muốn thắng chắc, cũng không dễ dàng gì.

Tàn Thiên mang theo Lôi Đình hiện ra tại vùng ven, lặng lẽ chờ đợi thời cơ.

Lúc này, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Đông Phương Vũ Nhực bắt đầu hành động, vận dụng các loại bí pháp, hướng cao thủ đang giao chiến ở khoảng đất trống truyền tin tức.

Bởi vì quan hệ đến kết giới, thủ đoạn bình thường không cách nào xuyên thủng qua được, tam nữ đều thi triển bí thuật của riêng mình, nhưng cũng không thủ đắc liên hệ tức thì được.

Truy cứu nguyên nhân, trên khoảng đất trống cao thủ hết sức chăm chú, căn bản không dễ dàng phân thần, vì vậy không cách nào tiếp thu tin tức tam nữ

truyền lại.

Khổ chiến đã lâu, ma nữ cũng tiêu hao đại lượng nguyên khí, nếu cứ giằng co như vậy nữa, đối với nàng cũng rất không có lợi.

Vì mau chóng sớm kết thúc trận đấu, ma nữ bắt đầu điên cuồng công kích, thiểm điện kinh khủng đen nhánh tung hoành ở trong kết giới, làm cho chín đại cao thủ phải toàn lực chống đỡ, không ít người kinh hô gào thét phẫn nộ, họa vô đơn chí, thương thế nghiêm trọng.

Trong rừng, Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Đông Phương Vũ Nhục ba người cũng vô cùng lo lắng, các nàng đã thử rất nhiều lần, nhưng đều không thể bắt được liên với bên trong, sợ là nếu cứ tiếp tục như vậy, chín đại cao thủ cũng sẽ chết ở trong tay ma nữ.

Lại một lát sau, Trầm Tuyết Y đột nhiên nói: “Được rồi, ta rốt cục bắt được liên lạc với sư thúc”

Băng Tâm, Đông Phương Vũ Nhục cũng thở phào nhẹ nhõm, yên lặng nhìn chăm chú cái kết giới nhìn không thấu kia, mong mỗi tin tức tốt được truyền về.

Lúc này, thanh âm Vân Hà tiên tử vang vọng ở trong rừng.

“Mọi người kiên trì một chút nữa, chúng ta nhất định lấy được thắng lợi!”

Bên trong chín đại cao thủ có không ít người từng theo đuổi Vân Hà tiên tử khi xưa, dưới hiệu triệu của nàng, một đám liều mạng phản kích, dám ngăn cản công kích ma nữ.

Đột nhiên, ma nữ nổi giận gầm lên một tiếng, trong giọng nói lộ ra vẻ hoảng sợ cùng bất an.

Vân Hà tiên tử cười lạnh, nói: “Vừa bắt đầu ngươi cố ý chọc giận chúng ta, làm chúng ta giảm bớt chú ý lên tấm bia đá kia, nguyên lai nó là khắc tinh của ngươi. Mọi người nghe ta hiệu lệnh, đồng loạt ra tay, chúng ta đem phong ấn tại tấm bia đá kia mang vào bên trong này”

Tám cao thủ còn lại cùng hô thanh đáp ứng, tìm được phương pháp khắc chế, cả một đám rối loạn cuồng khiêu, hận không được rút da ma nữ kia.

Âm Huyết Ma Tôn nổi giận gầm lên một tiếng, thay cuồng vọng lúc trước, bắt đầu toàn lực phá vòng vây, né tránh công kích Vân Hà tiên tử.

Vì vậy, tình thế nghịch chuyển, chín đại cao thủ chiến ý dâng cao, toàn lực ứng phó, lần lượt đánh lui ma nữ, phá hư chuyện nàng phá vòng vây.

Ma nữ khàn giọng rống to, tức muốn chết, liên tục phá mấy mươi lần phá vòng vây cũng bị ngăn lại, nàng đã muốn nổi điên.

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn cất lên, kết giới bể tan tành, ma nữ tựa như một đạo khói đen, bắn thẳng về phía chân trời.

“Nghĩ muốn vây khốn ta, không dễ dàng như vậy đây”

Vân Hà tiên tử là người thứ nhất lao ra, lớn tiếng nói: “Nhanh chóng phong tỏa không vực, quyết không thể để cho nàng chạy ra địa giới Vân Châu”

Tám vị cao thủ trước sau đuổi theo, trên người đều hiện sáng mờ của riêng mình, tựa như thần minh, uy nghiêm mà khí phách.

Lôi Đình nắm lấy Tàn Thiên, thu liễm hơi thở toàn thân, lặng lẽ đột ngột mọc lên từ mặt đất, xông vào phía chân trời.

Tàn Thiên cẩn thận lưu ý, nhưng chỉ thấy một đám hào quang bao lấy chín đại cao thủ, trên người đều lóe ra sóng gợn kỳ dị, tựa như một loại trận pháp nào đó, cùng với thiên địa hòa tan cùng một thể.

Trên không trung Vân Châu, một thiên võng tự động hiện lên, đó là chín đại cao thủ bố trí ra không gian phong tỏa, giờ phút này đang cùng kết hợp với chín đại cao thủ, thật giống như thiên la địa võng, phong kín không vực Vân Châu.

Ma nữ rống to một tiếng, hừ nói: “Muốn lưu lại ta sao, các ngươi còn chưa đủ tư cách”

Ma nữ vung tay lên, khuấy động thiên địa.

Ma khí kinh khủng hóa thành một ma chướng khổng lồ, mang theo lực ăn mòn vạn vật, một phát bắt được thiên võng, nganh sanh xé rách một khe kẽ hở nhỏ.

Một khắc kia, ma nữ huyết sáo rung trời, trong nháy mắt hóa thành một đạo quang tiễn theo khe hở đó thoát đi.

Chín đại cao thủ điên cuồng rối loạn, nhưng cũng chặn lại không kịp nữa rồi.

Lôi Đình mang theo Tàn Thiên chợt lóe rồi biến mất, thừa dịp chín đại cao thủ hết sức phân tâm, trực tiếp vượt qua thời không, từ trong khe hở chạy ra ngoài.

Vân Hà tiên tử có điều phát hiện, nhưng đã muộn một chút.

Lúc này, cao thủ cửu đại phái còn lại rồi rít bay lên không trung, chú ý kết quả đồng thời đưa đến một cái tin.

“Tàn Thiên không thấy nữa”

Lục Chiến Bằng của Thiên Dao môn hừ nói: “Hắn nhân cơ hội này chạy khỏi Vân Châu, bắt quá hần trốn không thoát lòng bàn tay chúng ta đâu, tạm thời không cần để ý đến hắn. Nhiệm vụ cần thiết trước mắt là tìm kiếm Âm Huyết Ma Tôn, thừa dịp nguyên khí nàng đã tổn thương nặng nề tiêu diệt triệt để, nếu không hậu hoạn vô cùng”

Mọi người nghe vậy, không hề nói thêm gì nữa, rồi rít nhìn về phía chín đại cao thủ.

Lần này cùng đại chiến với ma nữ, trong số chín đại cao thủ có hai vị cường giả Bất Tử cảnh là Vân Hà tiên tử và Diệt Hồn Dao Lục Chiến Bằng, hai người cũng bị thương không nhẹ.

Bảy vị còn lại là cường giả Vạn Thọ cảnh, một người so với một người rất chật vật, trừ Long Hoa của Ngạo Nguyệt môn thương thế nhẹ hơn ra, sáu người còn lại đều bị trọng thương học máu, suy giảm tới căn cơ, thực lực hạ xuống cực lớn.

Nhìn Vân Hà tiên tử cầm một miếng thạch bích trong tay. Tám vị Bất Diệt cảnh còn lại ánh mắt cực nóng, mặc dù không nói gì, nhưng lòng tranh đoạt không cần nói cũng biết.

Đây chính là khắc tinh của ma nữ, mặc dù không biết lai lịch thế nào, nhưng tuyệt đối là Phật khí do đại năng Phật môn lưu lại, có thể trấn áp ma linh.

Vân Hà tiên tử có điều phát hiện, nhẹ giọng nói: “Tấm bìa đá này chính là khắc tinh Âm Huyết Ma Tôn, lần này không có tiêu diệt ma nữ, thì bốn phái tạm thời nắm giữ. Sau khi tiêu diệt Âm Huyết Ma Tôn, lại định đoạt thuộc về người nào”

Bỏ lại một câu, Vân Hà tiên tử phiêu phiêu bay đi, mang theo hai cao thủ Tiểu Vân Thương Hải vợ và rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Thời Không Tu Hành Giả

Tám đại môn phái còn lại mặc dù không tình nguyện, nhưng trước mắt thương thế mọi người nghiêm trọng, cũng không phải thời cơ tốt để tranh đoạt.

Mà Vân Hà tiên tử lại là cao thủ Bất Tử cảnh, chỉ có mỗi Lục Chiến Bằng là có thể sánh bằng.

Còn Đỗ Vân Thăng, Mạnh Phi Vân, Đông Phương Nhật Hoa, Lục Chiến Bằng chính là người theo đuổi Vân Hà tiên tử khi xưa, ai cũng không muốn vạch mặt cùng nàng.

Như vậy, một cuộc tranh đoạt cũng không giải quyết được gì, Tàn Thiên không bắt được, cửu đại phái ù rũ ra về, điều này làm không ít người tức đến học máu.

Mấy lần giao phong, cửu đại môn phái cũng không chiếm được tiện nghi nào, oán hận đối với Tàn Thiên chất chứa càng sâu thêm.

“Tiếp tục truy đuổi Tàn Thiên, ta cũng không tin hắn có thể bay lên trời”

Hách Liên Hùng ra lệnh một tiếng, phái ra cao thủ Tạo Hóa cảnh toàn lực đuổi bắt, lấy Kiếm Thần Phong cầm đầu, muốn bắt Tàn Thiên trở về.

Rồi sau đó, Hách Liên Hùng chợt lóe biến mất trở về Thiên Kiếm tông dưỡng thương.

Các phái còn lại thấy thế, cũng rới rít noi theo, phái ra cao thủ Tạo Hóa cảnh tiếp tục truy tung, cao thủ Bất Diệt cảnh thì trở về chữa thương.

Khởi Nguyên đại lục có cửu châu bát hoang thập đại môn phái, Mạnh Châu nằm về phía ở chính Tây Vân Châu, hai châu cách nhau chính là Xích Huyết cốc, đây chính một trong tứ đại hiểm yếu tại Khởi Nguyên đại lục.

Sau giờ ngo, mặt trời treo cao.

Tàn Thiên cùng Lô Đình đi trên con đường nhỏ trong rừng, phía trước núi non nhấp nhô, tựa như một con cự long vậy, lộ ra đại khí to lớn.

“Vì sao phải lựa chọn Mạnh Châu?”

Nhìn núi non nhấp nhô như rồng lượn, trong mắt Tàn Thiên lộ ra một cổ thông minh.

“Khởi Nguyên đại lục có cửu châu thập phái, trong đó Tứ Hải Minh hùng bá trên biển, chín phái còn lại đều chiếm cứ một châu, Mạnh Châu là địa bàn Thiên Nguyên phái, đây là một trong mười đại phái, là môn phái duy nhất không phải người đuổi bắt người”

Nghe Lôi Đình giải thích, Tần Thiên cười nói: “Người có thể nghĩ đến Mạnh Châu, chín đại phái còn lại cũng có thể nghĩ đến giống như vậy”

Lôi Đình cười lạnh, nói: “Không sao, chỉ cần rời khỏi Vân Châu, bọn họ không thể làm khó dễ ta được”

Tần Thiên quay đầu lại nhìn hắn, nghi hoặc nói: “Người có thể đối kháng với thập đại phái sao?”

“Ta tự nhiên không cách nào chống lại thập đại môn phái, nhưng ta có thể rời đi Khởi Nguyên đại lục”

Lôi Đình lời nói vừa ra, Tần Thiên vẻ mặt kinh ngạc.

“Rời đi Khởi Nguyên đại lục? Đi đâu?”

Lôi Đình cười nói: “Khởi Nguyên đại thế giới vô biên vô hạn, có hàng tỉ tinh cầu, loại đại lục có sinh mệnh giống như Khởi Nguyên này, ít nhất cũng có hơn ba ngàn nơi, người còn buồn không có chỗ đi à?”

Tần Thiên cực kỳ khiếp sợ, bật thốt lên nói: “Người có thể nhảy qua tinh không sao?”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Sau khi tu luyện tới cảnh giới Tạo Vật, chỉ cần nắm giữ không gian xuyên toa và thời gian kỳ xảo là có thể xuyên qua tinh không, nhảy giới ngao du”

Tần Thiên vẻ mặt như đại ra, xuyên qua tinh không, nhảy giới ngao du, đây là tráng lệ cỡ nào a.

Thường nhân đến nghĩ thôi cũng không dám nghĩ, nhưng Lôi Đình lại có thể làm được.

Lôi Đình vỗ vỗ vai Tần Thiên, cười nói: “Đi thôi, trên con đường tu luyện, chuyện người không nghĩ ra thì lại khá nhiều. Đợi ngày sau cảnh giới của người tăng lên, tự nhiên sẽ hiểu rõ. Trước mắt nói với người những điều này, thật sự giống như đàn gảy tai trâu, rất khó nói cho rõ”

Tần Thiên nhìn bầu trời một chút, đột nhiên nói: “Nói chung có một ngày, ta muốn đi khắp Thái cổ vũ trụ cửu đại tinh vực”

Lôi Đình nghe vậy, trong nụ cười ẩn chứa một loại chua xót.

Đi khắp Thái cổ vũ trụ cửu đại tinh vực ư, nói dễ hơn làm.

Chỉ vèn vẹn một cái Khởi Nguyên đại thế giới thôi, thì đã có hàng tỉ tinh cầu rồi, huống chi là Thái cổ vũ trụ.

Núi non pháp phòng, tựa như rồng uốn lượn, thế núi hùng vĩ, tàng long ngọa hổ.

Tần Thiên đứng ở trên một ngọn núi, nhìn dãy núi không điểm cuối, nhẹ giọng nói: “Dãy núi non này có điểm đặc biệt”

Lôi Đình ánh mắt chợt lóe, ngưng đọng ở nơi xa xa.

“Nơi này ta đã từng tới, nhưng không có thời gian xâm nhập. Nghe nói nơi đây có tên là Quần Long Vô Thủ, là một nơi huyền diệu chi địa”

Tần Thiên cau mày nói: “Quần Long Vô Thủ, ta làm sao có cảm giác như tàng long ngọa hổ. Đi, chúng ta đi đến đó nhìn một cái”

Bay lên trời, Tần Thiên phóng đi.

Kể từ khi khí hải có thêm tám viên Kim Đan, Tần Thiên tựa như ăn xuân dược, cả người khí lực đều dùng không hết, thực lực luôn luôn có khuynh hướng tăng vọt.

Vốn, Tần Thiên chỉ có cảnh giới Khí Biến sơ kỳ, nhưng hắn bày ra thực lực, tuyệt đối so với tu sĩ Khí Biến cảnh hậu kỳ còn muốn cường hoành rất nhiều.

Lôi Đình theo sát bên hắn, chọn dùng Ngự khí hoành không trong Phi Hành thuật, hướng chỗ sâu dãy núi bay đi.

Từ giữa không trung nhìn lại, dãy núi non này có khoảng 49 ngọn núi, như long bàn phục, như hổ hùng cứ, hồn nhiên thiên thành, bàng bạc.

Tần Thiên đang ở giữa không trung, trong lòng lại có cảm giác kỳ quái, nhất định nơi đây có cất giấu cái gì đó.

Lôi Đình không có loại trực giác như Tần Thiên, nhưng hắn là cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong, tự nhiên nhìn ra được nơi này so với nơi khác bất đồng.

Ở trong quần sơn, có một cái hồ xanh biếc, giống như Hồ Điệp, đón gió bay múa.

Tần Thiên nhìn cái hồ kia, trong ánh mắt hiện lên một tia nghi ngờ, cảm giác làm sao ấy nó hình như là vật sống.

“Cẩn thận, trong núi có cao thủ”

Lôi Đình cắt đứt trăm tư Tàn Thiên, mang theo hấn chột lóc biến mất, hiện ra tại trên một đỉnh núi.

Ngon núi này ở gần với hồ nước kia, Tàn Thiên vừa mới đứng vững, thì một đạo ánh sáng đã hiện ra trước mắt, một vị văn sĩ bạch y từ trong hư không đi ra.

Trông mặt Tàn Thiên khẽ nhúc nhích, đánh giá người trước mắt, chỉ thấy hấn khoảng hơn 30 tuổi, tướng mạo bình thường, trong tay cầm cái quạt lông, phong độ văn nhã, tự phụ bất phàm.

"Người là ai?"

Lôi Đình thần tình lạnh lùng, ánh mắt như đao.

Bạch y văn sĩ cười nói: "Hoa Dục Vũ"

Tàn Thiên cau mày, nói: "Sao lại giống như tên của nữ nhân vậy cả"

Bạch y văn sĩ khẽ trầm ngâm nói: "Hoa Dục Vũ, Kim Phong Trạo, Diễm Cái Cửu Thiên Ngạo Thiên Cổ"

Tàn Thiên không hiểu, nhưng Lôi Đình lại đột nhiên biến sắc, bật thốt lên: "Người là đệ tử Hoa Thần Cung!"

Bạch y văn sĩ có chút kinh ngạc, ánh mắt như điện nhìn Lôi Đình, nghi hoặc: "Người là ai, làm sao biết được Hoa Thần Cung?"

Tàn Thiên hiểu kỳ nói: "Hoa Thần Cung ở đâu vậy, tại sao không có nghe nói qua nhỉ?"

Lôi Đình mang Tàn Thiên chột lui về phía sau, trầm giọng nói: "Hoa Thần Cung là thái sơn bắc đẩu tại Tu Chân thế giới, người này hẳn là một vị Thời Không tu hành giả"

Tàn Thiên càng thêm tò mò, kinh ngạc nói: "Tu Chân thế giới, Thời Không tu hành giả?"

Bạch y văn sĩ Hoa Dục Vũ sóng mắt khẽ nhúc nhích, đột nhiên cười nói: "Nguyên lai người cũng là người Thời Không tu hành giả, người không phải tới từ Huyền Hoàng đại thế giới đó chứ?"

Lôi Đình hồ hững nói: "Người vì sao lại tới đây?"

Hoa Dục Vũ cười nói: "Khởi Nguyên đại thế giới có rất nhiều truyền thuyết, Khởi Nguyên đại lục chính là trung tâm của Khởi Nguyên đại thế giới, đây con đường mà mỗi Thời Không tu hành giả phải đi qua. Người không nghĩ tới sao?"

Lôi Đình lộ vẻ dị thường lạnh lùng, cũng không trả lời vấn đề này của Hoa Dục Vũ, tiếp tục hỏi: "Người ở trong núi này làm gì?"

Hoa Dục Vũ khẽ nhíu mày, nhìn Tàn Thiên một cái, ánh mắt bừng sáng, kinh ngạc nói: "Thế chất thật là tốt a, sinh cơ tràn đầy, ta đi du dịch nhiều năm, đây là lần đầu tiên mới gặp được loại thể chất này"

Lôi Đình quát lên: "Trả lời vấn đề của ta, người ở trong núi này làm gì?"

Hoa Dục Vũ tròn mắt nhìn Lôi Đình một cái, nhưng sau đó lại lộ ra nụ cười.

"Cần gì tức giận chứ, gặp nhau tức là hữu duyên. Ta cũng chỉ thuận đường đi ngang qua thôi, thấy đại địa có xu thế tàng long ngọa hổ, phỏng đoán tất nhiên có cất dấu bảo vật, cho nên đi dạo mấy vòng đó mà"

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Thạch Quảng

Tàn Thiên nói: "Người đã tìm lâu rồi, chắc có thu hoạch?"

Hoa Dục Vũ nhìn về phía chân trời, thuận miệng nói: "Phát hiện mấy cái quảng mạch, đáng tiếc nó đối với ta lại không có tác dụng gì. Còn chưa kịp xâm nhập thêm một bước nữa, thì các người đã tới rồi. Hay là chúng ta liên thủ tìm kiếm, hai vị cảm thấy thế nào?"

Lôi Đình nhìn Tàn Thiên một chút, hỏi: "Chúng ta sao biết được người không có ác ý, sẽ không ngầm hạ độc thủ đấy chứ?"

Hoa Dục Vũ cười ha ha nói: "Mọi người mới lần đầu gặp mặt, không trải qua ân oán, ta vì sao phải hạ độc thủ với các người? Xuất môn ra bên ngoài,

nhều hơn một người bạn là thêm một con đường. Tín nhiệm được thành lập ở trong quá trình hiểu nhau, người nói đúng không?”

Lôi Đình nhìn Tần Thiên một cái, hỏi: “Người cảm thấy thế nào?”

Tần Thiên cười nói: “Gặp nhau chính là duyên, liên thủ tìm tòi cũng chưa hẳn không thể”

Hoa Dục Vũ khen: “Vẫn là vị tiểu huynh đệ này thông tình đạt lý, chúng ta ngay bây giờ đi tìm một ít bảo vật được lưu lại trong núi này thôi”

Lôi Đình hừ nhẹ một tiếng, nắm tay Tần Thiên theo Hoa Dục Vũ rời khỏi đỉnh núi này, chạy thẳng đến cái hồ nước kia.

“Nơi đây có khoảng 49 ngọn núi, ta đã xem qua đại khái, có ẩn tàng tam long nhị hổ, đều ở bốn phía quanh cái hồ này. Trong tam long nhị hổ đều có đại lượng khoáng thạch, nhưng bảo tàng thật sự, đoán chừng là được cất giấu ở giữa cái hồ này”

Hoa Dục Vũ đứng bên cạnh hồ, đem những điều mình biết được toàn bộ nói ra.

Lôi Đình nhìn hồ nước, cười lạnh nói: “Phàm là nơi có bảo tàng, đều có đại hung vật thủ hộ. Người không phải muốn kéo theo chúng ta đem lưng đó chết?”

Hoa Dục Vũ kêu oan, nói: “Lôi lão đệ, sao người lại nói như vậy được, lão ca ta là có ý tốt mà, tự biết năng lực có hạn, lúc này mới tìm các người hợp tác a”

Tần Thiên lẳng lặng nhìn mặt hồ, lần lần gọn sóng, gió nhẹ phấp phồng, nhìn không ra có điểm dị thường nào.

Nhưng, tại trong lòng Tần Thiên, nhịp đập tim lại ở trạng thái không bình thường, điều này làm cho Tần Thiên hiểu rõ, nơi đây quả thực có ẩn dấu vật phi thường.

“Bảo vật nếu được giấu ở trong hồ, chúng ta phải hạ thủ như thế nào?”

Hoa Dục Vũ trầm ngâm nói: “Ta đã suy nghĩ qua, có hai phương pháp. Thứ nhất, từ trong hồ tiến vào, thứ hai là từ dưới đất chui lên”

Lôi Đình nói: “Trong hồ ta đã tìm tòi qua, không phát hiện bất cứ dị thường nào”

Hoa Dục Vũ nói: “Ta cũng vậy đã tìm qua mấy lần, Thần niệm thấu không đại pháp cũng không có thu hoạch gì, nhưng là nơi đây có điểm huyền diệu, có thể che dấu hơi thở, các người không cảm thấy sao?”

Tần Thiên dĩ nhiên là không rõ ràng rồi, nhưng Lôi Đình thì có điều phát hiện.

Mới vừa rồi ở trên đỉnh núi, bản thân Lôi Đình cảm ứng được hơi thở các đại môn phái biết truy binh lại tới nơi nữa rồi.

Hiện giờ tới gần hồ nước, những tên đuổi bắt Tần Thiên lại không có người nào đuổi theo, nói rõ nơi đây thật sự có cổ quái, có tác dụng che dấu hơi thở.

“Để đạt được chắc chắn, chúng ta vẫn từ dưới đất chui lên”

Dưới sự hướng dẫn của Hoa Dục Vũ, Lôi Đình cùng Tần Thiên đến vách đá cách hồ nước một khoảng không xa, nơi này có một thạch động bí mật.

“Đây là thạch động mà mấy hôm trước ta mới mở ra, không tính là quá sâu, vẫn chưa hoàn thành”

Cửa vào thạch động rất tối, đi về phía trước khoảng mười trượng, liền xuất hiện một cái kết giới ngăn cản đường đi.

Tần Thiên có chút nghi ngờ: “Son động lớn như vậy, là do một mình người đào mà thành à?”

Hoa Dục Vũ cười nói: “Tần lão đệ thật sự thuần phác a, loại chuyện đào động này, cần gì chúng ta đi làm. Ta chỉ cần bắt một ít dã thú, thi triển linh vực tạo vật, bắt bọn nó biến thành người, không được sao?”

Tần Thiên sùng sốt, chỉ ngay sau đó tỉnh ngộ, xem ra chính mình hiểu biết đối với tu luyện chi đạo vẫn còn quá thiếu.

Xuyên qua kết giới, từng trận âm thanh không ngừng vang lên, đường hầm rộng mở càng thêm sáng, khắp nơi là đất với cát.

“Người không phải đã nói nơi này có khoáng thạch sao, không biết đào ra những thứ gì?”

Tần Thiên quay đầu nhìn chung quanh, đối với cái gọi là ‘quáng mạch’ cũng không hiểu rõ nhiều lắm.

“Quánh mạch chỉ là tên gọi chung, bao hàm rất nhiều chủng loại. Tỷ như mỏ vàng, mỏ bạc, mỏ thạch, mỏ đồng, mỏ thiết, tinh quáng, v.v... Ta từng ở tam long nhị hổ đào năm ngọn núi, mỗi một ngọn núi đều ẩn chứa khoáng vật khác nha, nhưng chỉ có ngọn núi này lại cất giấu thạch quáng đặc thù nhất”

Lôi Đình hỏi: “Bốn ngọn núi khác là cất giấu vật gì vậy?”

Hoa Dục Vũ nói: “Vị trí trước mắt chúng ta đây là một trong tam long, nhị long nhị hổ khác ở bên dưới đất ẩn chứa bốn loại khoáng vật khác nhau theo

thứ tự là, vàng, bạc, đồng, thiết. Tinh quang tương đối trân quý, còn nơi này không có”

Tần Thiên kinh ngạc nói: “Mỏ vàng, mỏ bạc cũng kém với thạch quang nơi này sao?”

Lôi Đình nói: “Đối với phàm nhân mà nói, mỏ vàng mỏ bạc cố nhiên là trân quý, nhưng đối với tu sĩ mà nói, những thứ kia chỉ là vật ngoại thân. Ngược lại, trong thạch quang có rất nhiều kỳ vật”

Hoa Dục Vũ cười nói: “Thật ra thì đối với tu sĩ mà nói, vàng bạc đồng sắt cũng không dùng được gì, có thể dùng để luyện khí, mà những thứ kia điều là tài liệu bình thường”

Ba người vừa nói vừa đi, đi về phía trước khoảng hai trăm trượng, Tần Thiên thấy được cái gì gọi là thạch quang, chồng chất như là một ngọn núi nhỏ.

“Cái này gọi là thạch quang sao?”

Tần Thiên chỉ vào đồng đá như ngọn núi, vẻ mặt có chút đáng yêu.

Hoa Dục Vũ giải thích: “Thạch quang cùng kim quang (mỏ vàng), ngân quang khác nhau, phải cẩn thận phân biệt. Hình dạng của những tảng đá lớn nhỏ này căn bản đồng nhất, biểu hiện niên đại cũng không xê xích nhiều, phần lớn đều là khí thạch, cũng có một ít nguyên thạch. Nếu có thể đào được một hai khối linh thạch, thì quang mạch này cũng được coi như bảo quang”

Lôi Đình đạm mạc nói: “Linh thạch cũng không phải đào được dễ dàng, nó đã thông linh, giội che dấu chính mình. Thời khắc mấu chốt, còn có thể phi thiên độn thổ, tự mình đào tẩu”

Tần Thiên vẻ mặt khiếp sợ, linh thạch có thể bay sao, đây là điều khó có thể tin được.

“Đồng đá này đối với ta mà nói cũng không có tác dụng gì, đoán chừng Lôi lão đệ cũng không dùng được, không bằng đưa cả cho Tần lão đệ a, như thế nào?”

Hoa Dục Vũ nở nụ cười, tâm tư làm người ta khó đoán được.

Tần Thiên cười nói: “Hoa đại ca có hảo ý, tiểu đệ nếu từ chối thì bất kính a”

Đi tới gần đồng đá kia, Tần Thiên lấy ra một cái túi, không tính là đồ tốt gì, chỉ là một đạo khí hạ phẩm, là hấn từ trên người một gã Kim Đan cảnh lấy được, chỉ là làm túi đựng đồ.

Quán thấu chân khí, cái túi đón gió to lên, liên tục không ngừng đem những tảng đá kia thu vào bên trong.

Tần Thiên lưu ý một chút, thể tích ngọn núi này tính là không lớn lắm, chỉ hơn một ngàn viên chồng chất mà thành.

Tần Thiên cất xong cái túi, theo sát bên cạnh Lôi Đình tiếp tục đi về phía trước, không lâu sau đã đi tới nơi cuối cùng.

Từ xa nhìn lại có đến mấy trăm thân ảnh đang đào bới, thỉnh thoảng đào được một ít tảng đá lớn nhỏ, tất cả đều tập trung một chỗ, chồng chất mà thành, giống như một tòa núi nhỏ.

“Cứ theo tiến độ này, tới nay hoặc đến sáng mai là có thể đến được đáy hồ. Trước mắt, chúng ta đã đi vào bên dưới hồ rồi”

Lôi Đình nghi hoặc nói: “Người khẳng định bảo tàng cất giấu dưới đáy giữa hồ sao?”

Hoa Dục Vũ cười nói: “Ta tính toán nhiều lần, cẩn thận nghiên cứu qua địa hình, nên không sai”

Tần Thiên nhìn nơi đào bới, nhịp tim bắt đầu gia tăng tốc độ, hiển nhiên phía trước có ẩn chứa đồ vật.

Tần Thiên không biểu lộ bất cứ cái gì, lặng lẽ đứng ở bên cạnh Lôi Đình, vẫn duy trì một khoảng nhất định với Hoa Dục Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Linh Quang Bích

“Bây giờ cách trời tới còn sớm, nếu Tần lão đệ cảm thấy nhàm chán, không ngại đem những khí thạch kia cắt ra, đối với tu luyện của người cũng có điểm tốt ít nhiều đó”

Tần Thiên có chút động tâm, nhìn Lôi Đình một cái, thấy hấn gật đầu đồng ý, lúc này liền một mình tới bên cạnh đồng đá kia.

Sau khi Tàn Thiên đi rồi, Hoa Dục Vũ nhìn Lôi Đình, hai người tiến hành nói chuyện với nhau, chỉ là thanh âm không có truyền ra ngoài mà thôi.

Rất hiển nhiên, có một số chuyện, Hoa Dục Vũ và Lôi Đình cũng không muốn cho Tàn Thiên biết.

Tàn Thiên cũng không để ý, đồng đá trước mắt này cũng không tính là lớn, chỉ khoảng mấy trăm viên chất thành, thỉnh thoảng có một ít mới được đào ra đưa tới, nhập vào đó.

Những tảng đá này phần lớn là hình bầu dục, đường kính chưa tới ba thước, nhưng cực kỳ cứng rắn, mặt ngoài sáng bóng hiện ánh ngọc.

Tàn Thiên dụng tâm cảm ứng những tảng đá này, nhịp tim không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ dựa vào mắt thường thì không phân biệt được khí thạch hay nguyên thạch.

Nhưng chỉ cần da thịt Tàn Thiên chạm vào những tảng đá này, là có thể cảm ứng được tình huống bên trong của tảng đá.

Trước khi đi, Lôi Đình đã từng nhắc nhở qua Tàn Thiên, không nên trước mặt Hoa Dục Vũ hiển lộ thiên phú tu luyện của mình, tránh gặp phải điều không hay.

Giờ phút này, chỉ có mỗi việc cắt thạch thôi, thật ra cũng không làm gì cả.

Nhìn thoáng qua Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ ở khoảng cách mười trượng, Tàn Thiên bắt đầu phân biệt những tảng đá này.

Chân khí ẩn chứa bên trong khí thạch, thuộc về trạng thái khí.

Chân nguyên ẩn chứa trong nguyên thạch, thuộc về trạng thái dịch.

Tàn Thiên căn cứ theo tiêu chuẩn này để phân biệt, phát hiện khoảng chín phần đều là khí thạch, nguyên thạch cũng không nhiều lắm.

Thế chất Tàn Thiên tựa hồ có thể dung nạp các loại thuộc tính chân khí, cũng không sinh ra bất kỳ bài xích nào.

Bằng vào ưu thế này, Tàn Thiên không chút nào cố kỵ, bắt đầu cắt thạch, hấp thu lấy các loại chân khí. Tàn Thiên tốc độ cắt thạch cũng không nhanh, đó là không muốn kinh động đến Hoa Dục Vũ.

Song, Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ tựa hồ đã quên mất sự tồn tại của Tàn Thiên, căn bản không có bất kỳ chú ý nào.

Đào mất, một canh giờ qua đi, Tàn Thiên từ trăm viên đá, phân biệt ra được hơn ba mươi loại nguyên thạch, trực tiếp cắt chúng rồi thu vào trong túi vải.

Những khí thạch còn lại, Tàn Thiên một hơi cắt 50 viên, hấp thu 50 đường chân khí, cảm giác thực lực tăng lên rõ ràng, khí hải đã trở nên cường đại hơn, mở rộng hơn một chút.

Tám viên Kim Đan vẫn trầm phủ tại khí hải, đem các loại thuộc tính chân khí đồng hóa, biến chuyển thành chân khí, nhưng vẫn ẩn chứa nhiều đặc tính, điều này làm Tàn Thiên rất là cao hứng.

Thâm vận Cửu Huyền tâm pháp, Tàn Thiên phát hiện mình hoàn toàn có thể thay đổi thuộc tính chân khí, đây là chuyện mà người thường không thể làm được.

Tiếp tục cắt thạch, Tàn Thiên biến chuyển thuộc tính trong cơ thể, khiến cho vốn là khí mang ngũ thái, chuyển thành màu đỏ nhạt, tự nhiên tràn ra bên ngoài cơ thể, tạo thành một cái quang trảo phòng hộ.

Hoa Dục Vũ nhìn Tàn Thiên một cái, không có phản ứng gì quá lớn.

Chân khí màu đỏ nhạt đó tỏ vẻ cảnh giới của hắn rất thấp, chân khí không tinh khiết, cũng không có gì đặc sắc.

Nhưng ở trong mắt Lôi Đình, chính là chấn kinh tận đáy lòng.

Tàn Thiên có thể đem chân khí ngũ thái khí mang biến chuyển thành màu đỏ nhạt, đây tuyệt đối là chuyện kinh người a.

Tiếp tục cắt thạch, Tàn Thiên hấp thu lấy chân khí tốc độ so với cao thủ Khí Biến cảnh bình thường rõ ràng là nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng, đối với hai cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong mà nói, kia căn bản chẳng ăn thua gì.

Buổi tối, đội ngũ mấy trăm người đào bới rốt cục cũng đúng hạn xong việc, đào tới một mặt đá, trên bề mặt nó quang hoa lưu động.

Giờ phút này, Tàn Thiên đã cắt được 180 viên khí thạch, hấp thụ một 180 đường chân khí, tu vi thực lực tăng lên rõ rệt, dung lượng chân khí trong cơ thể ước chừng tăng lên gấp đôi có hơn.

Hoa Dục Vũ đi tới trước thạch bích, cho toàn bộ đội ngũ đào bới lui ra, chuyên tâm nghiên cứu mặt thạch bích này.

Lôi Đình đi tới bên cạnh Tần Thiên, bảo hắn đem tất cả khí thạch còn sót lại thu hồi, sau đó song song đi tới trước mặt thạch bích kia.

Đây là một khối thạch bích nguyên vẹn không chút hao tổn nào, Hoa Dục Vũ đã dùng các thủ đoạn đặc thù thanh trừ bụi đất ở mặt ngoài thạch bích.

Sau khi thạch bích được làm sạch lóe lên sáng bóng, thỉnh thoảng có quang hoa từ bên trong thạch bích bắn ra.

Ở mặt ngoài thạch bích, hiện một vài đường vân đặc thù, nhìn qua phong cách cổ xưa cứng cáp, chỉ tốt ở bề ngoài thôi, còn lại không phải dễ dàng nhận biết.

“Xem ra nơi này thật sự có dấu bảo vật, cũng không biết tiến vào bằng cách nào?”

Tần Thiên phá vỡ trầm mặc, tu vi của hắn thấp nhất, kiến thức ít nhất, hiểu biết cũng không nhiều.

Hoa Dục Vũ có chút kích động, ánh mắt lộ vẻ cực nóng.

“Đây là linh quang bích, nhất định bên trong có thứ tốt”

Lôi Đình quan sát trong chốc lát, gật đầu nói: “Quả thật có điểm giống linh quang bích trong truyền thuyết, chỉ là muốn đi vào trong, chỉ sợ không phải dễ dàng gì”

Hoa Dục Vũ không đáp, ở trước thạch bích đi qua đi lại, lâm vào trầm tư.

Tần Thiên đôi mày kiếm hơi nhíu, Bất tử chi tâm một mực nhảy cấp tốc, nhắc nhở cho Tần Thiên biết ở phía sau thạch bích này ẩn dấu bảo vật.

Đồ vật có thể khiến có Bất tử chi tâm phản ứng, tuyệt đối không phải là vật phàm, chỉ là xuyên qua thạch bích kia mới biết chính xác a.

Ba người đứng trước mặt thạch bích, không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có trơ mắt nhìn mà thôi.

Quan sát một hồi, Tần Thiên dưới sự thúc giục của Bất tử chi tâm một lần nữa, chậm rãi nhích tới gần thạch bích.

Hoa Dục Vũ vốn đang trầm tư, Lôi Đình về mặt ngưng trọng, cũng đang lo lắng phải tiến vào như thế nào.

Bình thường mà nói, không có cánh cửa thì chỉ có thể cường hành phá, đánh vỡ tấm thạch bích này mới tiến vào trong đó được.

Nhưng, đây là linh quang bích, không có thể cậy mạnh mà bỏ ra được, ai cũng biết là không thể được.

Vạn nhất lộng xảo thành chân, hồi hận cũng không kịp.

Đây là bản khoản lớn nhất của Lôi Đình và Hoa Dục Vũ, còn Tần Thiên căn bản là không cần.

Đi tới trước mặt thạch bích, nhìn quang hoa chớp lóe trên linh quang bích kia, Tần Thiên có loại cảm thụ không nói nên lời, rõ ràng có thể dùng tay va đụng vào nó, nhưng lại cho hắn một cảm giác là không thể chạm đến.

Tần Thiên đưa tay vượt thạch bích, đầu ngón tay lướt qua như quang mang thiểm thướt, chỉ để lại dấu vết không rõ, nháy mắt biến mất.

Một khắc kia, từ trong tim Tần Thiên như có thanh âm vang lên, kích thích như tiếng huyền cầm, nhịp đập tim phát ra âm thanh kỳ diệu.

Loại tiếng nhịp tim đập này rất kỳ lạ, ngoại nhân không nghe được, cảm thụ cũng không tới.

Chỉ có Tần Thiên là vui sâu vào trong đó, ngón tay chuyển động trên thạch bích, thật giống như tiến vào trạng thái nào đó.

Lôi Đình nhìn Tần Thiên, ánh mắt có chút nghi ngờ, nhưng không nói gì.

Hoa Dục Vũ sắc mặt kinh biến, định xuất thủ ngăn cản, lại bị Lôi Đình ngăn lại, không để cho hắn quấy rầy Tần Thiên.

“Người đã không cách nào, thì để cho hắn thử một chút đi”

Hoa Dục Vũ đôi môi khẽ nhúc nhích, cuối cùng cũng không nói gì nữa.

Trước thạch bích, Tần Thiên thật giống như mộng du, tay phải dán tại trên thạch bích, cả người tựa như bị một lực lượng nào đó dẫn dắt, ở trên thạch bích di động qua lại.

“Này ... này ... là?”

Lôi đình cùng Hoa Dục Vũ đều lộ vẻ kinh ngạc, Tần Thiên cử động đã vượt ra khỏi bình thường rồi, bởi vì dấu vết mà hắn di động rất quý dị, cũng không phải người bình thường làm được.

Hai người nhích tới gần thạch bích, cẩn thận lưu ý về mặt Tần Thiên, phát hiện bộ dạng hắn như có điều suy nghĩ gì đó, quả thực không cảm thấy được

chính mình đang làm gì.

Trên thạch bích, các loại đường vân theo thứ tự lóe sáng, vô cùng quy tắc, lộ ra một cổ huyền diệu không nói nên lời, làm người ta rất khó hiểu được.

“Tần lão đệ có lai lịch gì vậy, làm sao hiểu được những thứ này a?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Địa Cung Thần Bí

Lôi Đình cười nói: “Cái này về sau ngươi tự mình hỏi hấn đi, ta không tiện nói thêm điều gì nữa”

Hoa Dục Vũ nghi hoặc nói: “Không phải ngươi hiểu rõ lắm sao?”

Lôi Đình trừng mắt liếc nhìn hấn một cái, không nói gì.

Giờ phút này, bề mặt linh quang bích đều lóe sáng, các loại đường vân hình thành một đồ án rất sống động, tiếp bước chớp động, tự hành tảo trên mặt thạch bích.

“Đây là cấm chế được mở ra rồi sao?”

Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ trong mắt hai người đều lộ vẻ khiếp sợ cùng vui thích.

Trên thạch bích, Tần Thiên giống như một con trỏ, thỉnh thoảng ở Tây, thì thoảng ở Đông, liên hiệp đến đồ án kia, tạo thành một trận đồ đầy đủ, từ từ bắn ra quang mang long lánh.

Một màn này chỉ kéo dài trong chớp lát, làm cho tất cả đồ án gắn bó thành một thể, bề mặt thạch bích bắn ra vạn đạo quang hoa, lóe lên vô số đường cong kỳ dị, nhanh chóng xuyên qua thạch bích, rất nhanh tạo thành một cánh cửa.

“Mau nhìn đi, cánh cửa đã thành, sắp mở ra”

Hoa Dục Vũ tâm tình kích động, dùng sức nắm chặt cánh tay Lôi Đình.

Lôi Đình tương đối bình tĩnh, không nhúc nhích nhìn Tần Thiên, cũng không vui vẻ quá nhiều.

Trên thạch bích, quang hoa chuyển động, thùy khí thiên điều (từng tia khí lạnh), vô cùng huyền diệu, nhưng tựa hồ còn thiếu một chút gì đó.

Tần Thiên dưới vô tận tia sáng chiếu rọi, cả người giống như phủ thêm một tầng bụi màu vàng, có chút trở nên mờ lung.

Tần Thiên hơi thở thỉnh thoảng lên xuống, thỉnh thoảng hiện ra, thì thoảng mất tích, hư thật xuyên qua lại với nhau.

Đột nhiên, mắt Tần Thiên khẽ nhúc nhích, từ trong con mê thức tỉnh lại, khóe miệng nổi lên nụ cười thần bí.

Một khắc kia, một cánh cửa loang loáng hiện rõ tại trên mặt thạch bích, tản mát ra mùi vị hư ảo, mờ ảo.

“Đi mau, cơ hội khó có được”

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình chợt lóe, song song bắt lấy Tần Thiên, xông vào bên trong cánh cửa kia.

Chỉ thấy ánh sáng vừa động, một tầng quang bình tương tự như kết giới sáng ngời lên, ba người liền biến mất.

Sau đó, trên thạch bích hào quang chợt lóe, cánh cửa tự động phân giải, các loại đồ án nhanh chóng trở về vị trí cũ, nháy mắt khôi phục lại nguyên dạng.

Xuyên qua cánh cửa, Tần Thiên, Lôi Đình, Hoa Dục Vũ ba người đã tới bên trong một tòa địa cung, đưa mắt nhìn lại chỉ là một mảnh trong suốt, hấn là dùng ngọc thạch đặc thù kiến tạo mà thành.

“Dĩ nhiên là dùng linh ngọc xây dựng mà thành, quả thực ... quả thực ... Thật làm cho người ta khó có thể tin được”

Hoa Dục Vũ về mặt kinh hãi, Lôi Đình thần sắc cũng động dung.

Linh ngọc là một trong loại linh thạch, cũng chia thành khí linh ngọc và nguyên linh ngọc, là đồ vật tương đối hiếm thấy.

Một khối linh ngọc to bằng ngón cái cũng dị thường trân quý, mà địa cung này là hoàn toàn do linh ngọc xây dựng mà thành, chỉ cái này thôi cũng có giá trị liên thành rồi, có thể nói là tuyệt thể.

Giờ phút này, ba người đang ở lối vào địa cung, phía sau là một thành cung, lóe ra quang mang kỳ dị.

Địa cung cấu tạo cũng không phức tạp, một phần hình bán cầu hiện lên trên mặt đất, kết cấu bên trong cũng rất đơn giản, lại lộ ra một cổ hương vị tự nhiên, đơn giản.

Ba người đứng ở lối vào, cũng không tùy tiện vọng động, bởi vì từ cánh cửa đến trung tâm, còn cách một đoạn đường dài khoảng mười trượng.

Đổi mắt nhìn lại, trong địa cung lóe ra quang huy kỳ dị, trên mặt đất hiện rõ một cái trận đồ bao trùm toàn bộ, những đường cong gãy khúc khắp nơi đều lóe ra quang mang ngũ thải.

Giữa không trung cách mặt đất khoảng vài thước, một màn khí biến ảo mông lung, tùy thời biến thành hình thái khác nhau, như các loại chim thú thiên kỳ bách quái, du tẩu tại trong hư không.

“Địa cung này nhất định là một thần vật vô song nhất trên đời, nếu không sẽ không có trận thể đáng sợ như vậy thủ hộ”

Hoa Dục Vũ giọng khẳng định nói, nhưng về mặt lại dị thường trầm trọng.

Lôi Đình tâm thần không yên, trầm giọng nói: “Đây là nơi đại hung, ẩn chứa vô tận sát cơ. Không tuyệt đối nắm chắc, vẫn là không nên tiến vào”

Tần Thiên về mặt đạm mạc, lạnh lùng nhìn trung tâm địa cung, lẩm bẩm: “Ta làm sao cảm thấy, nơi này giống như một phần mộ vậy”

Hoa Dục Vũ nói: “Ngươi cũng có chút hiểu biết đó, ta đi trước dò xét một chút, coi coi có một ít tình huống nơi này”

Lấy ra một đoạn nhánh cây, Hoa Dục Vũ thi triển ra thủ đoạn tạo vật, đem nó biến thành một con rắn nhỏ, ném xuống mặt đất.

Con rắn nhỏ chậm rãi di chuyển, khi tới mặt đất, quang mang chợt lóe lên, rất nhanh xúc động trận đồ trên mặt đất.

Chỉ thấy một mảnh ánh sáng dài hẹp sáng lên chói mắt, quang năng cuộn cuộn vô tận lưu động dọc theo ánh sáng kia, nháy mắt tụ hợp lại, sinh ra một loại lực hủy diệt, hiện ra vô số tia chớp, trực tiếp bổ lên người con rắn nhỏ kia, khiến nó biến thành bụi bặm.

Tia sáng chợt lóe, con rắn nhỏ đó biến mất.

Kết quả như thế khiến cho ba người cảm thấy bất an, nhìn trận pháp trước mắt mà cảm thấy hoảng sợ.

Lôi Đình nhìn chằm chằm Hoa Dục Vũ, nghi hoặc nói: “Ngươi tới từ Tu Chân thế giới, hẳn là am hiểu cơ quan trận pháp thuật, không phải đã chuẩn bị một ít thứ gì đó, mới chạy tới nơi này tầm bảo sao?”

Hoa Dục Vũ cười khan nói: “Trận pháp dĩ nhiên ta hiểu một chút, nhưng không tính là tinh thông. Nơi này không phải là chuyện đùa...”

Một tiếng vang lớn truyền đến, cắt đứt lời mà Hoa Dục Vũ muốn nói... đưa tới chú ý cao độ của ba người.

“Đây là chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ có người tấn công tòa địa cung này?”

“Mau nhìn, phía đối diện có người, có phải hay không có người muốn cường hành phá vỡ thạch bích, mới tạo thành chấn động như vừa rồi?”

Tần Thiên đánh mắt nhìn lại, ở một nơi khác địa cung, thoáng cái nhảy vô hơn mười vị cao thủ, già trẻ lớn bé đều có, tu vi thấp nhất cũng là cao thủ Không gian lĩnh vực trong Tạo Hóa cảnh.

Những người này có điểm giống nhau, ở chỗ ngực đều có một đóa mây màu trắng (bạch vân), vân khí vờn quanh, quang hoa vạn đạo, trên đầu là một đoàn quang vân quay cuồng, dưới chân là tường vân sinh hoa.

“Là cao thủ Thiên Nguyên phái, bọn họ làm sao biết được chỗ này vậy?”

Về mặt Lôi Đình kinh ngạc, cùng trao đổi ánh mắt với Tần Thiên một cái, nhất thời hiểu được vì sao Thiên Nguyên phái không phái cao thủ đuổi bắt Tần Thiên, nguyên lai bọn họ đem toàn bộ tinh lực đặt ở chỗ này.

Hoa Dục Vũ nghi ngờ nói: “Trước đây ta đã từng cẩn thận lưu ý qua, ở khu vực gần đó cũng không có cao thủ, vậy bọn họ chui ra từ chỗ nào vậy ta?”

Lúc này, cao thủ Thiên Nguyên phái cũng phát hiện tồn tại ba người Tần Thiên, cũng cảm thấy tương đối ngoài ý muốn.

Bởi vì có trận pháp ngăn cách, ba người Tần Thiên chỉ có thể nhìn cao thủ Thiên Nguyên phái chỉ chỗ mà không nghe được bọn họ nói cái gì.

Rất nhanh, từ trong Thiên Nguyên phái đi ra hai vị lão đầu, mỗi người đều thi triển ra thủ đoạn kinh người của mình, dưới chân quang hoa hiện lên, thật giống như hai con rồng, ở trong trận pháp chuyển động qua lại, chỉ chớp lát sau đã tìm được phương pháp phá giải, mang theo tất cả cao thủ Thiên Nguyên phái, hướng trung tâm địa cung đi tới.

“Không tốt, đám lão gia hỏa này có chuẩn bị mà đến, chúng ta nếu không nắm bắt được, đến lúc đó đến lông cũng chẳng tìm được”

Hoa Dục Vũ vừa sợ vừa giận, nhanh chóng lấy ra một viên thạch châu to bằng nắm tay, bề mặt hiện lên đường vân dày đặc, cảm giác hồn nhiên thiên thành, cực kỳ huyền diệu.

Lôi Đình nhìn cao thủ Thiên Nguyên phái, kinh nghi nói: “Trong thập đại môn phái tại Khôi Nguyên đại lục, chỉ có Đông Thắng Huyền Tông là am hiểu nhất cơ quan trận pháp thuật, làm sao Thiên Nguyên phái cũng có người tinh thông trận pháp cổ xưa nhỉ?”

Tần Thiên hiểu kỳ nói: “Hai lão già kia rất lợi hại phải không?”

Lôi Đình nói: “Tất cả bọn họ đều là cao thủ Bất Diệt cảnh, không nên trêu chọc. Thạch châu này của ngươi, nhìn thấy có vẻ quen quen a?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Trí Tuệ Chi Âm

Hoa Dục Vũ một tay nâng thạch châu lên, nhìn chăm chú vào động tĩnh Thiên Nguyên phái không chút nhúc nhích, tựa hồ đang đợi cái gì đó.

Lúc này, cao thủ Thiên Nguyên phái toàn bộ đã tới được trung tâm địa cung.

Hai lão đầu vừa thi triển ra thủ đoạn kinh người kia, tại khu vực trung tâm bày ra một cái trận pháp khác.

Chỉ thấy, một mảnh tia sáng dài hẹp giống như tia chớp, tại trên mặt đất địa cung di chuyển nhanh chóng, từ bốn phương tám hướng hội tụ vào giữa, cuối cùng tạo thành một quang giới phong bế đặc thù, bắn ra quang thái vô cùng chói mắt, làm cho Tần Thiên, Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ hai mắt cũng nhắm lại.

Cường quang chợt lóe, hơn mười vị cao thủ Thiên Nguyên phái chỉ nháy biến mất.

Đợi cho đến khi ba người Tần Thiên mở hai mắt, hết thấy sớm đã khôi phục, cứ như chưa từng phát sinh qua cái gì.

“Bọn họ đi đâu rồi?”

Tần Thiên vẽ mặt kinh ngạc, rất là không hiểu nổi.

Lôi Đình nói: “Bọn họ hẳn là tiến vào tầng bên dưới, cái địa cung này hẳn không phải đơn giản như bề ngoài của nó”

Hoa Dục Vũ nâng thạch châu, đem một cỗ linh khí rót vào trong đó, nhất thời thạch châu tỏa ra quang hoa vạn đạo, tự động bay ra, tiến vào bên trong trận pháp, một mảnh quang hoa dài hẹp quanh quẩn quanh co, mạn thiên phi vũ, ở trong trận pháp nhanh chóng du tẩu, rất nhanh tìm được con đường đi an toàn.

Lôi Đình nhìn một màn này kinh hô lên: “Đây là Thiên Khai Thạch?”

Hoa Dục Vũ lắc đầu nói: “Đây là Địa Huyền Châu, kém hơn xa so với Thiên Khai Thạch. Đi thôi, chúng ta mau mau đuổi theo, đừng để bọn họ bỏ xa chúng ta quá”

Lôi Đình kéo theo Tần Thiên đi phía sau Hoa Dục Vũ, rất nhanh đến vị trí trung tâm.

Nơi này so với vùng ven bất đồng, trên mặt đất bày ra một trận pháp huyền diệu phức tạp – Bát Quái trận, từng sợi tia sáng thỉnh thoảng du tẩu, thần bí mà linh động.

Hoa Dục Vũ bảo Tần Thiên, Lôi Đình vào bên trong Bát Quái trận, chậm rãi thúc dục Địa Huyền Châu ở trong tay.

“Ngươi có ý rơi lại phía sau một bước, là muốn Thiên Nguyên phái mở đường cho chúng ta?”

Hoa Dục Vũ cười nói: “Tần lão đệ thông minh a, nhìn một cái đã nhìn thấu ta rồi”

Tần Thiên cười cười, xem thường, hẳn cũng không tin nhiệm vụ Hoa Dục Vũ này ở trước mắt cho lắm.

Sau khi tiến vào địa cung, Tần Thiên trái tim bất tử vẫn còn ở trạng thái đập nhịp tốc độ cao, thúc dục Tần Thiên nhanh chóng xâm nhập.

Tần Thiên không động dậy, mạnh mẽ đè nén nội tâm xuống, không muốn bại lộ quá nhiều.

Kết quả, Thiên Nguyên phát đột nhiên xuất hiện, Hoa Dục Vũ vì để tránh bị nhanh chân đến trước, liền thi triển ra thủ đoạn kinh người, đây chính là hy vọng mà Tần Thiên muốn nhìn thấy.

Lúc này, Địa Huyền Châu trong tay Hoa Dục Vũ tản mát ra từng sợi khí lạnh, hóa thành vô số xúc tua, xúc động Bát Quái trận trên mặt đất, rất nhanh mở ra trận môn, đem ba người đưa vào một cái thế giới khác.

Ánh sáng nhạt chột lóe lên, ba người Tần Thiên hiện ra tại bên trong cung điện thần bí, bốn phía chung quanh yên tĩnh không một tiếng động, cũng không phát hiện cao thủ Thiên Nguyên phái.

Nhìn kỹ, đây là một tòa cung điện dùng linh ngọc kiến tạo mà thành, quy mô cũng không lớn lắm, chỉ khoảng bằng 4/5 tầng trên địa cung, trong điện có 5 cột đá, cũng không có đường ra nào cả.

Ba người Tần Thiên cũng không vọng động, cẩn thận quan sát tình huống bên trong cung điện, phát hiện hai bên phải trái mỗi bên đều có bích họa, phía trước mỗi nơi đều có thạch khắc.

“Nơi này không có nửa điểm bụi bặm, thật là cổ quái a”

Lôi Đình suy nghĩ có chút khác với Hoa Dục Vũ, hẳn chưa từng chú ý đến hai bức bích họa cùng thạch khắc, mà là lưu ý bên trong cung điện có hay không đường ra.

Hoa Dục Vũ lộ ra vẻ rất cẩn thận, thúc dục Địa Huyền Châu trong tay, từng sợi khí lạnh trải rộng mỗi một góc cung điện, sau khi xác nhận không có nguy hiểm gì, lúc này mới cẩn thận tiêu sái đến trước bích họa bên trái, cẩn thận nghiên cứu.

Tần Thiên đánh ánh mắt sang Lôi Đình một cái, lôi kéo hắn tới phía trước thạch khắc bên cạnh, lặng lẽ quan sát.

Thạch khắc cũng không phải loại văn tự, mà là một bức sơn hà đồ.

Phong cách cổ xưa, đơn giản, cứng cáp, hữu lực, lộ ra một loại thần vận đại đạo.

Lôi Đình nhìn mấy lần, cảm giác sơn hà đồ này chỉ đẹp ở bề ngoài, có chút cổ quái, nhưng lại không nói ra lời là tại sao.

Tần Thiên thần tình chuyên chú, lòng yên tĩnh không chút gợn sóng, trong đầu chỉ còn lại quanh quẩn tiếng đập của tim, cả người tiến vào một loại trạng thái không hiểu.

Loại thanh âm đập của tim này chính là trước khi tiến vào địa cung, mở ra cánh cửa trên linh quang bích, từ trong linh quang bích đạt được một loại âm tiết huyền diệu, là một loại âm luật không có văn tự để trình bày.

Đối với tu sĩ mà nói, loại âm luật này là hồn nhiên thiên thành, ẩn chứa đại đạo, có diệu dụng trấn hồn thanh tâm.

Tiếng tim đập ở trong đầu Tần Thiên chính là một loại âm phù thiểm quang, cũng không phải lúc nào cũng chuyển động.

Khi âm phù yên lặng bất động, khí huyết toàn thân Tần Thiên đều sôi trào, tám viên Kim Đan trong khí hải chìm chìm nổi nổi, thật giống như một chất xúc tác vậy, làm cho thần lực Tần Thiên vĩnh trú, thả ra vô hạn sinh cơ cùng với tinh khí cường đại.

Khi âm phù chuyển động, tám viên Kim Đan trong khí hải Tần Thiên liền chìm vào trong đại hải màu xanh đậm, khí huyết toàn thân quy về yên tĩnh, cả người tâm thần đều yên lặng, không hề có chút xao động nào.

Loại trạng thái này, là chịu ảnh hưởng của Bát tử chi tâm, trở nên yên lặng hiền hòa, làm cho Tần Thiên bị vây trong một loại cảnh giới không linh cùng trạng thái kỳ ảo.

Trước mắt, âm phù tại trong đầu Tần Thiên tự mình chuyển động, trí tuệ chi âm huyền diệu làm cho tâm thần hắn linh hoạt kỳ ảo hơn.

Bên trong sơn hà đồ có một con sông lớn xuyên qua dãy núi, thật giống như một con giao long chiếm cứ ngọn núi, lộ ra thần vận đại đạo.

Ở trên mặt sông, từng cái bọt sóng lóe lên kim quang, tựa như châu ngọc bay lên không, ở dưới ánh mặt trời chói chang như có sinh mệnh, hơi có mấy phần bất đồng.

Lôi Đình đứng bên cạnh Tần Thiên, nhưng hắn lại không có loại nhận thức này, nhìn không thấu điều kỳ diệu của bức sơn hà đồ này.

Tần Thiên ngưng mắt nhìn một ít bọt sóng, trong ánh mắt hiện lên một tia hiểu ra, tay phải đột nhiên lăng không vượt một trào, trong lòng bàn tay tức thì nhiều hơn một viên ngọc châu màu vàng, chỉ lớn bằng hạt đậu.

Tần Thiên mở tay ra, cùng Lôi Đình cùng nhau quan sát cẩn thận, phát hiện viên ngọc châu này rất bất phàm, mặc dù không lớn, nhưng toàn thân nó hiện lên đường vân dày đặc, bắn ra kim quang nhàn nhạt, phong cách cổ xưa mà huyền diệu.

Đột nhiên, ngọc châu tự động bay ra từ trong lòng bàn tay phải Tần Thiên, rơi vào trên cánh tay trái của hắn, dưới ánh kinh nghi của hai người, sáp nhập vào trong huyết nhục cánh tay.

“Đây là ...”

Lôi Đình nhìn Tần Thiên, vẻ mặt kinh ngạc.

Tần Thiên lắc đầu nói: “Ta tạm thời không rõ ràng lắm, đi thôi, chúng ta đi xem bích họa khác một chút”

Lôi Đình thu hồi vẻ mặt kinh ngạc, đi theo Tần Thiên đến bên cạnh Hoa Dục Vũ, cẩn thận quan sát hình vẽ trên thạch bích.

Bức bích họa này có tên là Tàng Long, đại khí bàng bạc, ẩn chứa thần diệu.

Hoa Dục Vũ nhìn đã lâu rồi, tựa hồ lĩnh ngộ cái gì đó.

Lôi Đình cẩn thận quan sát, nhất thời trên mặt hiện vẻ khiếp sợ, tập trung tinh thần toàn thân, rất nhanh đắm chìm trong đó.

Tần Thiên thần sắc bình tĩnh, sau khi đi tới tòa cung điện này, Trí Tuệ chi âm vẫn chuyển động trong đầu của hắn, làm cho hắn vẫn duy trì cảnh giới không linh cùng trạng thái linh hoạt kỳ ảo.

Bởi vì có tình huống như thế, Tần Thiên quan sát bích họa cũng không bị loại ‘Thế’ trong bức họa hấp dẫn, ngược lại lộ ra vẻ thanh tĩnh.

Bích họa có tên Tàng Long này, là bởi vì trong bức họa có nhiều con rồng, rất khó nhìn thấu chính xác, rõ ràng.

Hình thái của mỗi con rồng cũng không giống nhau, hàm chứa thần diệu, nếu có thể lĩnh ngộ được tinh túy trong đó, chắc chắn sẽ trợ giúp tu vi tăng lên cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Thiên Địa Cửu Ngũ

Hoa Dục Vũ chính là xem thấu điểm này, cho nên hăm sâu vào bên trong đó, một mực dụng tâm lĩnh ngộ.

Lôi Đình cũng giống như vậy, bọn họ đạt đến cảnh giới này rồi, gặp phải loại khó gặp như Tàng Long đồ này, tự nhiên cũng muốn nắm được chút gì đó.

Tần Thiên lặng lẽ quan sát, loại Tàng Long đồ này làm người ta hoa cả mắt, thì tại trong mắt hắn lại rất rõ ràng sáng tỏ, cũng không có quá nhiều rối rắm.

Cái gọi là Tàng Long, chính là số lượng rồng được vẽ bên trong đó rất nhiều, chỉ liếc mắt một cái thôi cũng nhìn được mấy con, trên thực tế số lượng này cũng không dừng lại số đó.

Ba người lặng lẽ quan sát, một lát sau, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cùng lúc tỉnh lại, vẻ mặt tươi cười, có đại thu hoạch a.

“Người thấy được bao nhiêu con rồng?”

Nhìn Lôi Đình đối diện hỏi thăm, Hoa Dục Vũ cười nói: “Vừa mới bắt đầu được bảy con, sau tám con. Còn người?”

Lôi Đình nói: “Ta cũng nhìn được tám con, nhưng ta cảm thấy hẳn phải là chín con, bắt quá một con cuối cùng kia, nhìn cũng không rõ ràng lắm”

Hoa Dục Vũ nói: “Nếu người nhìn thấu rõ ràng, vậy cũng không phải là Tàng Long đồ nữa rồi, mà là Cửu Long đồ. Tần lão đệ, người nhìn ra mấy con rồng?”

Tần Thiên lạnh nhạt nói: “Mắt của ta là phạm nhân, nhìn rất lâu cũng chỉ nhìn thấu có một con rồng”

Hoa Dục Vũ sắc mặt biến hóa, Lôi Đình vẻ mặt lại kinh nghi, cả hai nhìn chăm chăm thần sắc Tần Thiên, tựa hồ muốn nhìn thấu hắn.

“Đi thôi, chúng ta qua xem bức bích họa kia một chút, đám cao thủ Thiên Nguyên phái, sớm đã đi trước chúng ta một bước rồi”

Tần Thiên xoay người rất tự nhiên, cũng không muốn làm cho hai đại cao thủ chú ý quá nhiều.

Bức bích họa bên phải có tên là Ngọa Hổ, hai bức họa này hợp lại chính là Tàng Long Ngọa Hổ, là tương xứng với danh hiệu bên ngoài địa cung.

Ngọa Hổ khác với Tàng Long, trên bích họa miêu tả năm loại hình thái khác nhau rất rõ ràng, là một lão hổ nằm phục xuống.

Hoa Dục Vũ khẽ nhiều mày, lẩm bẩm: “Kỳ quái a, Tàng Long đồ ẩn giấu huyền diệu, tại sao Ngọa Hổ đồ này lại không thấy gì cả”

Lôi Đình cẩn thận quan sát hồi lâu, Ngọa Hổ mặc dù có hình thái khác nhau, nhưng cũng không có loại ‘Thế’ đặc thù, không có ẩn giấu đại huyền cơ nào.

“Ta đi nhìn thạch khắc khác một cái, các ngươi cứ nhìn trước”

Hoa Dục Vũ không muốn mất nhiều thời gian, xoay rồi người rời đi.

Tần Thiên có chút hăng hái nhìn Ngọa Hổ đồ, khóe miệng nhếch lên nụ cười.

Tại trong mắt Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình, Ngọa Hổ đồ này quá mức tầm thường.

Nhưng, tại trong mắt Tần Thiên, Ngọa Hổ đồ giống như trước ẩn chứa huyền diệu, không chỉ có một cửa vào tầng dưới, lại có ẩn giấu đại huyền cơ.

Chỉ bất quá, muốn khám phá huyền cơ này, sẽ kết hợp với Tàng Long đồ.

Trên Tàng Long đồ có chín con rồng, trên Ngọa Hổ đồ thì có năm lão hổ, hai cái kết hợp hiện ngụ ý rất nhiều.

Đầu tiên là, cửu long ngũ hồ, ám chỉ cửu ngũ.

Tiếp đó là, thiên long địa hồ, đại biểu cho thiên địa, tổng hợp lại chính là Thiên địa cửu ngũ.

Cái gọi là cửu ngũ chí tôn đế, thiên địa cửu ngũ chính là đứng đầu thiên địa, thống ngự thiên hạ, vô thượng.

Trong Tàng Long đồ có cửu long, mỗi một con rồng đại biểu một loại biến hóa, không phải là một loại phương pháp tu luyện, nhưng là một loại vận dụng thuật.

Nói đơn giản một chút, trong Tàng Long đồ ẩn chứa tuyệt thế kỳ chiêu, hay biến hóa.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cũng có được thu hoạch từ đó, diễn hóa dung nhập vào một đạo của mình, sáp nhập vào bên trong chiêu thức của mình.

Tần Thiên thì cao hơn một bậc, lĩnh ngộ những ảo diệu Tàng Long Ngọa Hổ chân chính, nắm giữ công kích chí công vô thượng thiên long địa hồ, cửu ngũ chí tôn.

Cửu ngũ chí tôn, Thiên địa chi chủ.

Sinh sát tùy tâm, nắm đại quyền.

Loại công kích này thần diệu cùng thiên địa tạo hóa, nếu như có thể chân chính lĩnh ngộ thấu hiểu triệt để, tuyệt đối uy lực vô cùng.

Giờ phút này, Hoa Dục Vũ trở lại bên cạnh Lôi Đình cùng Tần Thiên, trực tiếp thúc dục Địa Huyền Châu ở trong tay, lập tức tìm được cửa vào trên bích họa.

Chỉ thấy quang hoa chợt lóe, trên bích họa một lỗ xoáy được hình thành, thoáng cái đem ba người Tần Thiên nuốt mất, nháy mắt biến mất vô ảnh vô tung.

Một khắc sau, Tần Thiên, Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ ba người hiện ra tại trên một khu đất tối đen, đưa tay cũng nhìn không thấy năm ngón.

Trên người Lôi Đình bắn ra tia sáng, nháy mắt chiếu khắp bốn phía.

Chỉ thấy, đây là một cái huyết động rộng lớn, thạch bích đen thui lạnh lẽo, một cỗ hơi thở kinh khủng tràn ngập ở bên trong huyết động.

Quanh thân Hoa Dục Vũ hào quang lượn lờ, làm cho ánh sáng chung quanh càng thêm rõ, ba người thấy rõ ràng nơi mình đang đứng.

Huyết động rất lớn, khoảng vài chục trượng, có chín cái cửa động được phân bố bốn phía, âm phong lạnh thấu xương từ cửa động truyền ra, từng trận quái thú gào thét vang lên, làm cho hư không rung rẩy không ngừng.

“Sát khí thật là khủng khiếp a, đây là một nơi tuyệt sát, chúng ta cần phải cẩn thận mới được”

Hoa Dục Vũ sắc mặt âm trầm, vẻ mặt ngưng trọng.

Hiển nhiên, hẳn chưa từng nghĩ qua, tầng thứ ba địa cung này là một nơi tuyệt sát.

Lôi Đình trầm giọng nói: “Ta nghĩ thấy mùi máu tươi, hẳn là có cao thủ chết tại nơi đây, chắc là không lâu trước đó”

Tần Thiên nhíp tim đập bất quy tắc, hẳn cảm nhận được nguy hiểm, điều là ẩn giấu tại bên trong chín cái động khẩu kia.

Hoa Dục Vũ bắt động tại chỗ, hai tay chậm rãi huy động trong hư không, đầu ngón tay bắn ra từng đạo sáng mờ, kết thành một quang lưới, từ từ dọc theo từng góc ngách huyết động.

“Thời gian đảo ngược, không gian hiện ra”

Thanh âm trầm thấp lộ ra một cỗ trang nghiêm, lực lượng quanh thân Hoa Dục Vũ bắt đầu khởi động, liên tục rót vào bên trong quang lưới không dứt, khiến cho bên trong huyết động từ từ hiện ra quanh ảnh hư ảo, chính là đám cao thủ Thiên Nguyên phái.

Nhìn kỹ, cao thủ Thiên Nguyên phái tới nơi này tổng cộng có 16 người, phân ra thử dò xét chín cái cửa huyết động.

Trong đó, có ít nhất ba người chết ở bên trong huyết động kia, bốn người khác bị thương, tổn thất nghiêm trọng.

Tần Thiên ngờ ngác nhìn một màn này, không nghĩ tới Hoa Dục Vũ có thể tái hiện hoàn toàn mọi chuyện phát sinh trước đó ở nơi này, đây quả thực là điều làm cho người ta khó có thể tin được.

Lôi Đình nhẹ giọng nói: “Không gian lĩnh vực cùng Thời gian lĩnh vực kết hợp với nhau, quả nhiên rất tốt. Lần này Thiên Nguyên phái tới nơi này có 16 cao thủ, trong đó cao thủ Bất Diệt cảnh có 3 vị, cao thủ Tạo Hóa cảnh 13 vị, hiện giờ còn lại hơn 10 người, bị thương 4 người”

Hoa Dục Vũ cẩn thận lưu ý những quanh ảnh kia, cười nói: “Đi ở phía sau dĩ nhiên là muốn chiếm một tí tiện nghi, nếu không chẳng phải thua lỗ sao? Đi thôi. Chúng ta đi vào cửa động này”

Căn cứ kết quả thử của Thiên Nguyên phái, Hoa Dục Vũ mang theo Tần Thiên, Lôi Đình tiến vào bên trong một cái cửa động, ba người vừa mới vào liền sợ hãi kêu lên, trong cửa động là một đường hầm, không biết thông tới đâu.

Nhưng làm cho ba người kinh hãi chính là, vừa tiến vào bên trong cửa động liền gặp phải trời buốt, khiến cho thực lực Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình giảm xuống, Tần Thiên cũng nhận được ảnh hưởng nghiêm trọng, cơ hồ cất bước gian nan, chân khí trong cơ thể hoàn toàn bị cấm cố.

“Nơi này tồn tại siêu trọng lực, chúng ta lui ra ngoài trước”

May là ba người không có xâm nhập, rất nhanh lui về trong huyết động, thực lực lập tức được khôi phục.

Nhìn bốn phía, sắc mặt Hoa Dục Vũ liền ngưng trọng, một lần nữa thúc dục Địa Huyền Châu ở trong tay, từng tia khí lạnh hóa thành cột sáng, đồng loạt tiến vào bên trong động khẩu.

Đến lúc này, tại chín cửa động sáng lóe lên một mảnh sáng ngời, vô số cột sáng sau khi tràn vào lập tức nổ tung, lực hủy diệt đáng sợ từ bên trong cửa động lao ra, mang theo huyết tinh nồng đậm, hội tụ thành một lỗ xoáy dữ dội, thoáng cái đem ba người nuốt vào bên trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 88: Định Phong Châu Cùng Tử Ngọc Lan

Địa Huyền Châu trong tay Hoa Dục Vũ đột nhiên chấn động, từng tia khí lạnh trong nháy mắt băng toái, khiến cho Hoa Dục Vũ loạn choạng lui về phía sau.

“Cẩn thận, toàn lực phòng ngự”

Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ song song huy vũ tạo ra kết giới, hai tay không ngừng đánh ra các loại thủ ấn, gia cố phòng ngự.

Tần Thiên không vọng động, tu vi của hắn cực thấp không giúp được gì, chỉ đành cẩn thận quan sát bốn phía.

Lôi Đình triển khai kết giới phòng ngự màu đỏ như lửa, còn phòng ngự kết giới của Hoa Dục Vũ là màu xanh nhạt.

Hai loại kết giới một tầng chồng lên một tầng, hợp lại tạo thành một loại phòng ngự kết giới, có hiệu quả cương nhu hỗ trợ.

Nhưng, lực hủy diệt phun ra từ bên trong chín cửa động lại cực kỳ khủng bố, trong nháy mắt đã xé nát phòng ngự của hai người hợp thành, tựa như chín đầu quang báo, hướng ba người đánh tới, một lòng muốn tiêu diệt bọn họ.

Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ song song thụ thương, thương thế nghiêm trọng.

Hoa Dục Vũ nhanh chóng lấy ra một viên thuốc ăn vào, hét lớn một tiếng, từ mi tâm bay nhanh ra một viên châu màu xanh, lẳng lẳng huyền phù trên đầu

ba người.

Lôi Đình cũng lấy ra một viên thuốc ăn vào, cũng tạo ra một phòng ngự kết giới khác, đem Tàn Thiên che chở vào bên trong.

Một tiếng vang thật lớn làm thời không rung chuyển.

Ngay khi lực hủy diệt kinh khủng kia hết sức nguy cấp, nháy mắt đột nhiên yên tĩnh lại.

Một cỗ uy lực chấn thiên địa theo quán tính vọt tới trước, không một tiếng động tác dụng lên trên ba người Lôi Đình, Hoa Dục Vũ và Tàn Thiên, chấn cho ba người học máu trọng thương ngay tại chỗ, ngồi bịch xuống mặt đất.

Thanh quang lượn lờ quanh hạt châu mang theo thần lực bất khả tư nghị, dám giam cầm lực hủy diệt kinh khủng kia, mặc dù thương thế ba người Tàn Thiên rất nghiêm trọng, nhưng cuối cùng cũng tránh được tử kiếp.

Lôi Đình thở hổn hển, nhìn hạt châu trên đầu, hỏi: “Đây là Định Phong Châu à?”

Hoa Dục Vũ khổ sở nói: “Dĩ nhiên là Định Phong Châu rồi, nếu không chúng ta khó tránh thoát cái chết. Chỉ tiếc viên Định Phong Châu này khi sinh ra đã kém cỏi, thời gian ta đặt được nó cũng không dài, thời gian tế luyện còn ít, không phát huy tác dụng quá lớn”

Tàn Thiên hiếu kỳ nói: “Định Phong Châu là pháp bảo người luyện chế sao?”

Hoa Dục Vũ nói: “Định Phong Châu so với pháp bảo bình thường khác bất đồng, bình thường phải dựng dục ở bên trong tâm của cây cỏ thụ vạn năm, phẩm chất cao thấp thì căn cứ vào thời gian dài hay ngắn, hoàn cảnh địa lý, chủng loại cỏ thụ khác mà được chia thành tuyệt phẩm, thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm. Ta có được viên Định Phong Châu này, chỉ được xem là trung phẩm, tiên thiên chưa nhiều, phải không ngừng tế luyện cường hóa mới có thể tiến thêm một bước nữa, do đó mới phát huy ra uy lực mạnh nhất”

Lôi Đình thấy Tàn Thiên tò mò như vậy, bổ sung: “Định Phong Châu thuộc tính mộc, tiên thiên dựng dục tại bên trong không gian pháp tắc, đó là đại đạo bốn nguyên, để tế luyện ra uy lực tốt cùng của nó, là thuộc loại dị bảo, có hy vọng tấn thăng thành linh khí”

Tàn Thiên nhẹ giọng nói: “Đại đạo bốn nguyên là cái gì?”

“Đại đạo tự nhiên, là nói về vạn vật. Nhưng bình thường mà nói, cũng chỉ là loại vật đặc thù, kỳ trân dị bảo dựng dục ra đại đạo chỉ ẩn. Cái gọi đại đạo chỉ ẩn kia, chính là ra những đường vân. Các loại đường vân luôn thể hiện ảo diệu vô cùng. Vạn vật sinh linh căn cứ theo những đường vân do tiên thiên dựng dục ra mà linh ngộ chân đế, đó đó vận dụng đến các lĩnh vực khác như: luyện thể, luyện khí, luyện đực”

Hoa Dục Vũ xuất thân từ Tu Chân thế giới, đối với một số chuyện tương đối hiểu rõ.

Mặc dù chỉ là hai ba câu thôi, nhưng cũng đã trình bày khái quát đơn giản về đại đạo bốn nguyên.

Nhưng, Tàn Thiên vẫn không hiểu rõ lắm, bởi vì cảnh giới của hắn quá thấp, nếu muốn giải thích, vậy phải mất chừng ba ngày ba đêm.

Hoa Dục Vũ tung mình lên, thu hồi Định Phong Châu về tại chỗ sâu mi tâm thức hải của hắn.

Lôi Đình vịn Tàn Thiên đứng lên, ba người một lần nữa đưa ánh mắt về phía chín cửa động kia, trong ánh mắt hiện nhiều hơn một cỗ lo lắng.

Chín cửa động tối đen như mực, tựa như chín con thú dữ thái cổ ẩn núp bên trong đó, làm cho người ta có loại áp bức vô hình.

Nhân quang Tàn Thiên khẽ nhúc nhích, lần lượt lướt qua chín cửa động, cẩn thận cảm ứng sinh lộ cùng hung hiểm ở bên trong đó.

Bất từ chi tâm kịch liệt đập liên hồi, xuyên thấu qua giác quan thứ sáu mà cảm ứng, phân biệt cát hung họa phúc bên trong chín cửa động.

Lôi Đình hai hàng lông mày khẽ nhúc, trầm ngâm nói: “Xông vào thì quá mức nguy hiểm, nếu có linh khí trong tay, có lẽ có thể xông qua nơi này”

Hoa Dục Vũ đồng ý nói: “Thiên Nguyên phái có thể vượt qua, ta đoán chừng bọn họ hơn phân nửa mượn khí lực linh khí. Trên người Lôi lão đệ có linh khí không?”

Lôi Đình lắc đầu nói: “Trên người của ta nếu có đồ vật này, đã sớm chạy thoát rồi, thế mà ta còn trông cậy vào trên người của người có một hai kiện linh khí a, mang chúng ta xông qua cửa quan này”

Hoa Dục Vũ không nói, nhìn Tàn Thiên một cái, lại vừa xem qua chín cửa động một lần nữa, chần chờ nói: “Quá thật trên người của ta có một hạ phẩm linh khí, nhưng bị tổn thương nghiêm trọng, không biết là có thể được hay không?”

Tàn Thiên hiếu kỳ nói: “Linh khí là cái gì?”

Một đóa hoa ngọc lan bắn ra tia sáng tím từ bên trong mi tâm Hoa Dục Vũ bay ra, dừng ở trước mặt ba người.

Vô số quang hoa tử sắc như rồng như phượng, lượn lờ ở mặt ngoài, làm cho thời không cũng bắt đầu vận vẹo, hơi thở kinh khủng chung quanh đó chỉ trong nháy mắt bị bức lui, khí linh thanh khiết bao phủ quanh thân ba người, làm cho người ta có loại cảm giác kỳ ảo linh hoạt, thoải mái, thom, bình yên.

Từ Ngọc Lan linh quang cực độ, có hai cánh hoa xuất hiện tổn hại, tia sáng âm đậm đi một chút.

Tần Thiên nhìn Từ Ngọc Lan trước mắt, Bất tử chi tâm khẽ phản ứng, nhưng cũng không mãnh liệt.

Lôi Đình có chút khiếp sợ, hỏi: “Đóa hoa này là vật của Hoa Thần Cung người sao – Từ Ngọc Lan?”

“Vật này xuất thân từ Tu Chân thế giới, nhưng không phải là sở hữu của Hoa Thần Cung, là ta tại mấy năm trước trong vô tình lấy được ở một động phủ. Mấy năm qua, ta luôn cố gắng đem nó chữa trị, nhưng không thành công”

“Có hai cánh hoa đã bị tổn hại, không tính là nghiêm trọng, chúng ta có thể thử một lần”

Lôi Đình quay đầu nhìn chung quanh, bắt đầu suy nghĩ nên tiến vào cửa nào.

Hoa Dục Vũ thúc dục Từ Ngọc Lan, di động một vòng trước chín cửa động, chỉ vào trong một cái cửa động nói: “Ta cảm giác nơi đó có con đường sinh lộ”

Tần Thiên có chút ít kinh ngạc, Bất tử chi tâm đã từng cẩn thận cảm ứng cát hung qua từng cửa động, cho ra kết quả 2 sinh 7 tử, hiện giờ Hoa Dục Vũ chỉ đúng một trong hai con đường sinh lộ đó.

Lôi Đình khẽ vuốt cằm, nắm tay Tần Thiên đi tới, đi theo bên cạnh Hoa Dục Vũ.

“Từ Vân phiên cốn, Hoa hương như vụ”

Hoa Dục Vũ khẽ quát lên một tiếng, linh khí cuộn cuộn rót vào bên trong Từ Ngọc Lan, làm cho thời không bắt đầu run rẩy.

Từng đạo tử hoa như rồng như phượng, theo Từ Ngọc Lan chậm rãi xoay tròn, bắn ra linh bảo thiên quang, thủ hộ bên ngoài thân Từ Ngọc Lan.

Cùng lúc, Từ Ngọc Lan phát ra hàng nghìn hàng vạn quang hoa, từng tia buông xuống, tạo thành một cái kết giới phòng ngự, đem ba người Tần Thiên bảo vệ vào trong đó.

“Đi mau, Từ Ngọc Lan này đã bị tổn hại, lấy tu vi của ta căn bản là không chống được bao lâu”

Tên đỉnh đầu là hạ phẩm linh khí Từ Ngọc Lan, Hoa Dục Vũ mang theo Lôi Đình cùng Tần Thiên xông vào bên trong động, từng trận cương phong đáng sợ xé rách hư không, ăn mòn từ sắc quang bên ngoài thân ba người, tạo thành lực cản khổng lồ, làm cho ba người cất bước gian nan.

“Đáng chết, đây là âm sát cương phong, có thể xé rách hư không, cho dù cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong, căn bản cũng không chịu nổi”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Ánh Mắt U Lam Sắc

Hoa Dục Vũ nống một tiếng, không ngừng rót linh khí vào bên trong Từ Ngọc Lan, thúc dục linh khí đã bị tổn hại này, bảo vệ ba người chậm rãi tiến lên.

Vừa mới xông vào cửa, gặp phải lực cản khổng lồ làm ba người có chút không khỏe.

Chỉ chốc lát sau, ba người đẩy áp lực cực lớn đi, từ từ thích ứng hoàn cảnh, tình huống hơi chuyển biến tốt đẹp một chút.

Nhưng, chỉ không lâu sau, âm sát cương phong càng lúc càng mạnh, cơ hồ thổi bay ba người.

Ngay cả Từ Ngọc Lan phát ra từ quang cũng bắt đầu co rút lại, rất có khả năng không ngăn cản nổi.

Lôi Đình sắc mặt ngưng trọng, nhìn một mảnh tối đen phía trước, độ dài của đường hầm này không biết bao nhiêu, ba người có thể gắng gượng qua được hay không, ai cũng không rõ ràng.

Đột nhiên, một ngọn đao phong đụng vào trên kết giới phòng ngự do Từ Ngọc Lan tạo nên, chấn cho ba người bay lui mấy bước.

Hoa Dục Vũ gầm nhẹ một tiếng, máu tươi trào ra từ khóe miệng, lúc này khó khăn lắm mới ổn định cước bộ.

“Cẩn thận, lại tới nữa rồi”

Lôi Đình quát to một tiếng, một phát bắt được Hoa Dục Vũ, đem linh khí rót vào bên trong cơ thể hắn, hiệp trợ hắn cùng nhau chống đỡ.

Tần Thiên cặp lông mày nhíu lại, cẩn thận lưu ý tình huống bên ngoài kết giới, phát hiện ra tại bên trong cương phong tê thiên liệt địa kia, một ngọn đao phong hình sói phá không mà đến, mặc dù ngăn cách bởi kết giới, cũng có thể cảm nhận được đao phong kia kinh khủng đáng sợ cỡ nào.

Hoa Dục Vũ có được Lôi Đình tương trợ, nhất thời khí thế tăng lên gấp bội, Từ Ngọc Lan phát ra kết giới linh quang đột nhiên bắn ra ngoài, đối chiến với đao phong hình sói kia, song phương chính diện giao phong với nhau.

Một tiếng vang muồn hưởng bị trận cương phong bao phủ, nhưng chỉ thấy từ quang lóe lên, trong kết giới lồm xồm, xuất hiện một cái ấn ký hình sói.

Thân thể Hoa Dục Vũ nhoáng lên một cái, sắc mặt nhất thời trắng bệch, sau đó hét lên một tiếng, kết giới bắn ngược, lấy tay chân vỡ đao phong hình sói.

Thân thể Lôi Đình nhoáng một cái, sắc mặt hiện vẻ lo lắng.

“Con đường này là sinh lộ sao? Sao ta cảm thấy giống như là tử lộ vậy?”

Hoa Dục Vũ khò sở nói: “Nơi đại hung, dù là sinh lộ cũng tràn ngập sát cơ”

“Chú ý, lại tới nữa”

Thanh âm Tần Thiên giống như một con ác mộng, tiếng vừa vang lên, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình tinh thần cũng lên cao, hai đại cao thủ Tào Hóa cảnh đỉnh phong hợp lại thực lực, cùng nhau thúc dục Từ Ngọc Lan, tiến hành chống đỡ.

Lần này, đao phong biến thành một con báo săn, uy lực tăng lên kinh khủng, tàn sát ra hơi thở hung tàn cuồng liệt, trong nháy mắt đụng vào kết giới từ sắc.

Một trận chấn động kịch liệt từ trên kết giới truyền tới, ấn ký hình báo thấy được rất rõ ràng, thậm chí cả ánh mắt hung tàn cũng hiện rõ, làm cho người ta có loại cảm giác ác lạnh.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình kịch liệt lay động, nhưng ngành sanh cũng làm đao phong hình báo săn vỡ nát, nện bước bước chân gian khổ, tiến lên phía trước hai bước.

“Cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là biện pháp, chúng ta phải đẩy nhanh tốc độ, nếu không toàn bộ đều phải chết ở nơi này”

“Rút gọn phạm vi kết giới, giảm bớt lực cản, chúng ta phải bảo trì thực lực, toàn lực đánh sâu vào”

Trải qua thương lượng đơn giản, Hoa Dục Vũ bắt đầu giảm bớt tiêu hao linh khí, ba người ở trong âm sát cương phong nhanh chóng vọt tới trước, chốc lát đã đi được một khoảng mười trượng.

Lúc này, Tần Thiên tinh thần căng thẳng, nhắc nhở: “Cẩn thận”

Tiếng vẫn còn vang ở bên tai, trong mảnh tối đen phía trước cương phong bắt đầu khởi động, thoáng cái lao ra ba con âm sát thiên lang, sắp thành hình chữ phẩm.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình sắc mặt kinh biến, song song thúc dục tu vi, trong nháy mắt Từ Ngọc Lan quang hóa tăng vọt, từng từng đạo quang lưu chuyển động nhanh, cùng va chạm với ba ngọn đao phong hình sói với nhau.

Trong cương phong dựng dục thiên lang, đã không thể hình dung đao phong nữa rồi, bọn nó thật giống như ác lang vậy, hung mãnh tàn nhẫn, uy lực tuyệt luân.

Cương phong gào thét tê thiên liệt địa, che mất hết thấy mọi âm thanh.

Ba người Hoa Dục Vũ, Lôi Đình, Tần Thiên dưới sự bảo vệ của linh khí Từ Ngọc Lan, thật giống như con thuyền nhỏ trong giông bão, tùy thời có thể biến mất bất cứ lúc nào.

Con ba âm sát thiên lang đồng thời đột kích, lực đánh vào vượt gấp ba lần lúc trước, cho dù Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình toàn lực ứng phó, cũng bị chấn bay lui về phía sau, máu tươi không ngừng phun ra như mưa.

Tần Thiên không giúp đỡ được cái gì, nhưng lại có thể cảm nhận được sát cơ đáng sợ cỡ nào.

Cái đường hầm này không biết sâu bao nhiêu, ba người đi về phía trước được ba mươi trượng, như cũ vẫn không nhìn thấy một tia sáng loe lói cuối đường hầm.

Một đường đi tới, ba người đi được hơn năm trượng nữa, vừa lúc gặp phải một lượt công kích càng thêm đáng sợ.

Ba con âm sát thiên lang đột kích như mũi tên, hung hăng đụng vào trên kết giới do Từ Ngọc Lan phát ra, mặc dù chưa từng phá vỡ, nhưng chấn run, làm cho Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cùng nhau hộc máu trọng thương.

Tần Thiên có chút bận tâm, nhẹ giọng nói: “Các người đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh, bình thường đều có thủ đoạn kinh người, hiện tại không thể dùng thủ đoạn đặc thù sao, trực tiếp xuyên qua nơi này?”

Lôi Đình khò sở nói: “Nơi này, âm sát cương phong tê thiên liệt địa, bất kỳ không gian pháp tắc nào cũng không có tác dụng. Thời gian linh vực cũng vậy chịu hạn chế thật nhiều. Cộng thêm phòng ngự Từ Ngọc Lan, chúng ta căn bản là không thể thi triển ra thủ đoạn gì cả, chỉ có thể mượn phòng ngự Từ Ngọc Lan, mạnh mẽ xuyên qua”

“Lúc này xông vào không có mưu lợi gì, thực lực là căn cơ sinh tồn”

Hoa Dục Vũ một bên trả lời, một bên thở dốc, nện bước chân trầm trọng, đẩy cương phong kinh khủng, tiếp tục tiến tới.

Trong đường hầm, cương phong tê thiên liệt địa, lực ăn mòn đáng sợ, đủ để xé rách bất kỳ vật thể gì dưới linh khí.

Tần Thiên cẩn thận lưu ý động tĩnh phía trước, ngay khi lơ đãng quay đầu lại, bị một đôi mắt màu u lam làm cho hấn sợ đến nỗi sắc mặt tái mét.

“Cẩn thận, trong cương phong có cái gì đó”

Lôi Đình trầm giọng nói: “Người nhìn thấy đồ vật gì vậy?”

“Một đôi mắt u lam sắc”

“Cái gì! Đôi mắt u lam sắc?”

Hoa Dục Vũ nghe vậy thiếu chút nữa nhảy dựng lên, mắng: “Thật là đùng quý a, trong âm sát cương phong này, thế nhưng lại gặp phải vết tích sinh mệnh, đều này sao có thể chứ?”

Lúc trước, âm sát thiên lang, âm sát báo săn, đều là một loại công do âm sát cương phong diễn biến mà thành, chẳng qua có điểm giống nhau chính là không có sinh mệnh thể.

Hiện giờ, Tần Thiên lại thấy một đôi mắt u lam sắc, trừ phi là hoa mắt ra, nếu không tuyệt đối là đồ vật kinh khủng.

Lúc này, âm sát cương phong càng trở nên mãnh liệt, tiếng xé gió chói tai mặc dù được kết giới ngăn cản cũng có thể nghe thấy rõ ràng.

“Cẩn thận phía trước, đôi mắt u lam sắc kia lại xuất hiện”

Lần này, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cũng thấy được đôi mắt kia, ẩn núp trong cương phong hắc ám, ánh mắt lạnh lẽo như băng và vô tình, lộ ra một cỗ sát khí vô tận, sắc bén lợi hại, sợ hãi.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình đều rung mình một cái, ánh mắt u lam sắc kia vô cùng kinh khủng, ánh mắt kia thật giống như xuyên suốt hư không, xé rách linh khí phòng ngự, đánh thẳng vào tận đáy lòng hai người, làm toàn thân bọn họ rét run.

“Cẩn thận!”

Ngay khi Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình hết sức phân thần, tại phía trước đường hầm xuất hiện ba động cổ khí lưu kinh khủng. Đôi mắt u lam sắc kia vẫn tồn tại như cũ, làm Hoa Dục Vũ và Lôi Đình rất kinh sợ, ngay cả Tần Thiên tâm thần cũng rung mạnh, toàn thân căng thẳng.

Cương phong bắt đầu khởi động, một âm sát hồ vương khổng lồ từ trong bóng tối lao ra, ánh mắt hung tàn lãnh khốc xuyên suốt, hủy diệt giết chóc, há mồm gào thét một tiếng, cương phong cuộn cuộn hóa thành phong trụ, thoáng cái đẩy lui Từ Ngọc Lan đến mấy trượng.

Rồi sau đó, âm sát hồ vương chợt lóe tới, hồ trào sắc bén hướng kết giới từ sắc chộp xuống, dĩ nhiên ngạnh sanh xé ra một vết rách.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Bắt Diệt Chi Địa

Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ quá sợ hãi, song song gằm thét rống giận, linh khí toàn thân rót vào Từ Ngọc Lan, cố gắng đẩy lui âm sát hồ vương.

Tần Thiên đứng bên cạnh Lôi Đình, ngay khi kết giới từ sắc bị xé rách một đường, đã cảm nhận rõ ràng một cỗ sát khí phô thiên cái địa, vô cùng hung tàn kinh khủng đến từ ánh mắt u lam sắc kia.

Vết rách trên kết giới rất nhỏ, vừa mới xuất hiện, đã được Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình toàn lực thúc dục chữa trị cho Từ Ngọc Lan lành lại.

Vết rách như phù dung sớm nở tối tàn kia, khi ánh mắt u lam sắc kinh khủng xuyên thấu qua, trong nháy mắt xé rách hư không trong kết giới, một cái nhìn xuyên thấu thiên địa, dẫn phát nguy cơ mang tính hủy diệt.

Một khắc kia, Hoa Dục Vũ, Lôi Đình đều đang toàn lực thúc dục Tử Ngọc Lan, phòng ngự bản thân suy yếu vô cùng, căn bản chẳng quan tâm tới Tàn Thiên.

Ánh mắt cực kỳ kinh khủng xâm lấn, một cái ý niệm như xé nát hư không, băng diệt thiên địa, làm cho ba người trong kết giới lâm vào cảnh địa tử vong.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình song song rống giận, ngay khi hư không tan biến, phòng ngự hai người trong nháy mắt tán loạn, thân thể bắt đầu băng rách, máu tươi biến thành huyết vụ, lâm vào tuyệt cảnh.

Tâm thần Tàn Thiên căng thẳng. Bất từ chi tâm đột nhiên đẩy lên nhịp đập, tám viên Kim Đan trong khí hải bắt đầu trầm phù (chìm nổi) rất nhanh, khiến cho khí huyết toàn thân hần quay cuồng, bộc phát một cỗ sinh cơ cường đại.

Khi ánh mắt hủy diệt kia chạm đến thân thể Tàn Thiên, muốn nhất cử phá hủy, nhưng một cỗ hơi thở không hiểu từ trên người hần bộc phát ra, lấy một phương thức huyền diệu khó lường, khó có thể miêu tả hết được, giao thoa cùng với ánh mắt kia.

Tại một sát na đó, Tàn Thiên có loại cảm giác kỳ diệu, cơ hồ tại trong phút chốc một phần ngàn, có một lực lượng nào đó đánh tan luồng ánh mắt này, làm cho hư không vốn đang bề tan tành ngưng hần lại.

Quang giới được chữa trị, hư không không còn tan bể nữa, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình tìm được đường sống trong chỗ chết, nhưng bị thương không nhẹ.

Dù gì hai người cũng là cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong, thân thể băng rách kia chỉ một trận quang mang chớp qua, ngay sau đó liền khôi phục lại như lúc ban đầu.

Tàn Thiên thu hồi sinh cơ cường đại, ánh mắt chỉ cách bởi phòng ngự kết giới, ngưng mắt nhìn đôi mắt u lam sắc kia, phát hiện nó đang chăm chăm nhìn mình.

Bốn mắt chạm nhau, Tàn Thiên cảm giác được ánh mắt của đôi mắt u lam sắc kia đang quan sát chính mình, mà không phải quan sát hai người Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ.

Tàn Thiên không hiểu gì cả, nhưng đôi mắt u lam sắc kia chậm rãi thối lui, từ từ biến mất tại trong âm sát cương phong.

Hoa Dục Vũ sắc mặt vẫn còn tái nhợt, lòng vẫn còn sợ hãi.

“Thật là khủng khiếp a, chỉ một ánh mắt thôi thiếu chút nữa giết chúng ta rồi”

Lôi Đình nhìn Tàn Thiên một cái, trong lòng hoài nghi, nhưng không hỏi gì, mà chỉ thúc giục Hoa Dục Vũ nhân cơ hội nhanh chân rời đi.

Giờ phút này, ánh mắt u lam sắc đã biến mất, chính là thời cơ tốt nhất xuyên qua nơi này.

Nếu như thế mà cũng không xông qua được, vậy thì ba người đi tìm chết là vừa.

Đề thăng tinh thần, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cắn răng kiên trì, bất chấp chữa thương, thúc dục Tử Ngọc Lan đẩy lui cương phong khổng lồ, gian nan đi về phía trước.

Lần này, bên trong cương phong không xuất hiện bất kỳ công kích nào nữa, ba người hao tổn thời gian một nén nhang, đi về phía trước được hai mươi trượng, rốt cục xông qua đường hầm, tiến vào một sơn cốc dưới địa cung.

Nói là sơn cốc dưới địa cung, đó là bởi vì nơi này sơn thủy hữu tình, chỉ là không có ánh mặt trời thôi, nhưng ánh sáng sáng ngời, tầm nhìn rất rõ ràng.

Cái sơn cốc này không lớn, trung tâm là một đầm nước, đường kính chỉ khoảng ba trượng, nước hồ hiện lên màu đỏ nhạt, lộ ra mấy phần quỷ dị.

Bên cạnh đầm nước là ba cây cỏ thụ được phân bố thành chữ phẩm, bốn phía có một chút kỳ hoa dị thảo, tản mát ra hương thơm nồng nặc.

Trên cây cỏ thụ thứ nhất, một con quái thú đầu người mình chim đứng đó, hình thể như viên hầu vậy.

Trên cây cỏ thụ thứ hai, một con hắc miêu ngồi xổm, trên lưng nó là một đôi cánh dài, hai mắt giống như bảo thạch vậy.

Cây cỏ thụ thứ ba tương đối quỷ dị, trụ lúi không còn ngọn lá nào, một con độc xà ngũ thái (5 màu) quấn quanh trên nhánh cây, trông như lá cây.

Ở bên dưới ba cây cỏ thụ, là mấy cỗ thi thể nằm đó.

Bên đầm nước cũng có hai cỗ thi thể, trong không khí tràn ngập mùi vị máu tươi.

Tàn Thiên thấy một màn như vậy, cảm giác toàn thân lạnh như băng.

Nơi đây nhìn có vẻ yên bình, thế nhưng ẩn chứa hung hiểm. Trên cỏ thụ dị thú không nhúc nhích, không có bất kỳ dấu hiệu công kích nào, nhưng vô hình trung phát ra hơi thở chết chóc, khiến cho sinh cơ cường đại của Tàn Thiên cảm nhận rõ ràng.

Trong năm cỏ thi thể kia tất cả đều là cao thủ Thiên Nguyên phái, máu cũng chưa khô, hẳn là vừa mới chết không lâu.

Lấy sự cường đại của đoàn người Thiên Nguyên phái, bao gồm cả ba cao thủ Bất Diệt cảnh ở trong đó, cũng chỉ còn nước để lại năm cỏ thi thể này, bởi vậy có thể thấy được son cốc này tuyệt không phải là nơi tốt lành.

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình bị thương nghiêm trọng, hai người cũng không có thu hồi Từ Ngọc Lan, mà mỗi người đều lấy ra đan dược ăn vào, bắt đầu chữa thương ngay tại chỗ.

Xâm nhập hiểm địa, nếu không có năng lực tự vệ, vậy chẳng khác nào bản thân muốn tìm chết.

Mặc dù giờ phút này, cao thủ Thiên Nguyên phái đã đi trước một trước, nhưng Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cũng không thể làm gì khác, dù sao tánh mạng vẫn trân quý nhất, một khi mất đi thì cái gì cũng không có.

Tàn Thiên đứng ở bên cạnh hai người, dưới sự bảo vệ của Từ Ngọc Lan, lặng lẽ quan sát tình huống của son cốc này.

Thiên Nguyên phái đã đi qua nơi này, để lại năm cỏ thi thể nằm đó, vậy bây giờ đi nơi nào rồi?

Nếu là bên dưới còn một tầng nữa, bọn họ tiến vào từ chỗ nào?

Cái đầm nước kia thì sao nhỉ?

Nơi đây cũng không lớn lắm, trừ đầm nước ra, tựa hồ không có chỗ đặc thù nào.

Mà nước trong đầm lại hiện lên màu đỏ nhạt, khiến cho Tàn Thiên không khỏi hoài nghi, có phải hay không máu tươi của cao thủ Thiên Nguyên phái làm nước nhiễm đỏ?

Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình chữa thương cũng không mất bao nhiêu thời gian, ước chừng khoảng một nén nhang công phu, thương thế hai người tốt lên bảy tám phần, nên không tiếp tục lãng phí thời gian nữa.

Nhìn son cốc trước mắt, Hoa Dục Vũ cùng Lôi Đình cũng lộ ra vẻ ngưng trọng chưa bao giờ có.

Nhìn son cốc này có vẻ như bình thường, nhưng có thể làm cho sắc mặt của hai vị cao thủ Tạo Hóa cảnh rất khó sờ.

Trầm mặc chốc lát, Hoa Dục Vũ té ra Địa Huyền Châu, chỉ thấy từng đạo khí lạnh trải rộng khắp son cốc, bắt đầu tìm kiếm sinh lộ.

Khí quang vừa hiện, son cốc sáng mờ như sương, dị thú trên ba cây cỏ thụ đều phản ứng, tất cả đều dựng thân đứng lên.

Trong lúc nhất thời, sát khí tràn ngập, máu khí bay bay khắp son cốc, 5 cỏ thi thể nằm trên mặt đất kia chỉ nháy mắt hóa thành bụi bặm, nhưng từng ngọn cây cộng có trong son cốc thì lại không nhận được lực phá hư nào.

Hoa Dục Vũ kinh hô: “Đây là Bất Diệt chi địa sao?”

Lôi Đình cười khổ nói: “Có điểm giống a, nhưng hy vọng là không phải, nếu không chúng ta rất có thể táng thân tại nơi này”

Tàn Thiên hiếu kỳ nói: “Bất Diệt chi địa là như thế nào?”

Hoa Dục Vũ nhìn phải trái, ánh mắt không ngừng lóe sáng, thấp giọng nói: “Là địa phương đánh không nát, phá không vỡ, giết không chết, chính là Bất Diệt chi địa. Nếu như nơi này thật sự là Bất Diệt chi địa, chúng ta nhìn thấy bất kỳ một vật nào, đánh không chết, giết cũng không xong”

Sắc mặt Tàn Thiên kinh biến, thật sự giết không chết sao, vậy ba con dị thú trên ba cây cỏ thụ kia chẳng phải là vô địch thiên hạ à?

Chỉ cần tấn công không chết không thôi, cũng đủ làm cho người ta mệt chết rồi, khó trách Thiên Nguyên phái cường đại như thế, chỉ còn nước để lại 5 cỏ thi thể tại nơi này.

“Tim không được đường ra?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Xông Vào Hiểm Địa

“Cửa vào sẽ ở trong đầm nước, nhưng phải xông vào, chỉ có điều không dễ chút nào”

Hoa Dục Vũ ngó chừng ba con dị thú trên ba cây cổ thụ, trong lòng không biết tính toán những gì.

Địa Huyền Châu vẫn như cũ phát ra từng đạo tia khí lạnh xuyên qua lại trong sơn cốc, điều này làm cho bốn phía chung quanh đầm nước vốn nhìn như yên lặng, bỗng xuất hiện từng đạo hư tuyến thời không, nơi thời không hư tuyến đó bày ra một loại trận thế đặc thù, làm người ta rất khó xuyên qua dễ dàng.

Hoa Dục Vũ chú ý cao độ, Lôi Đình thì hồ hững bất động, làm người ta nhìn không thấu.

Tần Thiên tu luyện nông cạn, cơ hồ như một thường dân, chỉ có thể ngạc nhiên mà nhìn.

Trên cổ thụ dị thú không chủ động tiến công, bọn họ chỉ có ba người, trấn thủ tại chỗ này, không để cho bất kỳ một kẻ nào bước tới đầm nước một bước.

“Muốn đến đầm nước cũng không khó, nhưng trong đầm nước ẩn chứa huyền cơ gì, chúng ta một chút cũng không rõ. Vạn nhất chưa xông vào được, đã chết ở đó rồi”

Hoa Dục Vũ nhìn Lôi Đình, trong giọng nói lộ ra một tia lo lắng.

Loại tuyệt địa này, hơi không cẩn thận tất sẽ chết, ai có thể không quan tâm chứ?

Lôi Đình cau mày nói: “Chúng ta còn đường lui nữa sao? Mới vừa rồi ánh mắt u lam sắc tại trong đường hầm kia là cái gì, trong lòng ta và người điều hiểu rõ. Ta hiện tại có điểm không hiểu nổi, nơi Tầng Long Ngọa Hồ này, rốt cuộc cất dấu cái gì, thế nhưng lại hung hiểm đến mức như thế”

Thấy Lôi Đình nói đến ánh mắt u lam sắc kia, Tần Thiên không nhịn được hỏi: “Rốt cuộc ánh mắt u lam sắc kia là cái gì?”

Lôi Đình chần chờ một chút, nhẹ giọng nói: “Là Bất Diệt hồn trong truyền thuyết”

Hoa Dục Vũ khẽ vuốt cằm, đồng ý thuyết pháp của Lôi Đình.

“Đi thôi, chúng ta đã không còn đường lui, chỉ có thể tiếp tục tiến lên phía trước”

Thúc dục Từ Ngọc Lan, ba người như một mũi tên từ sắc, lấy tốc độ nhanh nhất, lực đạo lớn nhất, bắn thẳng đến trong đầm nước.

Trên ba cây cổ thụ, ba loại dị thú điều khôi xướng công kích của riêng mình.

Dị thú đầu người thân chim há mồm phun ra một đạo quang điểm lam sắc, hắc miêu vung hai cánh lên, hai đạo quang lục hình quạt hóa thành quang dục, xuất hiện bên đầm nước.

Còn con độc xà ngũ thái kia, mỗi một lần phun ra một tia ngũ thái quang hoa, đan thành một quang lưới ngũ thái, đem đầm nước bao phủ toàn bộ, không lưu lại một tí khe hở nào.

Ba người Hoa Dục Vũ, Lôi Đình, Tần Thiên tránh được quang dục hắc miêu và quang điểm lam sắc của quái thú đầu người thân chim, nhưng đụng vào quang lưới ngũ thái.

Một khắc kia, Hoa Dục Vũ sớm đã phòng bị, từ đầu ngón tay trái bắn ra một đạo khí mang u lục sắc, tràn ngập hơi thở tử vong, thoáng cái phá vỡ quang lưới, xông vào đầm nước.

Lôi Đình sóng mắt khẽ nhúc nhích, lộ ra một tia kinh ngạc, tựa hồ chưa từng nghĩ qua, trên người Hoa Dục Vũ này cất giấu bí mật vượt xa xa trong tưởng tượng của mình.

Tại một khắc khi ở gần đầm nước kia, Hoa Dục Vũ liền thúc dục Địa Huyền Châu, vật này tương đối thần diệu, có thể mở ra trận đồ, tìm kiếm sinh lộ.

Chỉ thấy từng tia khí lạnh tràn ngập trên đầm nước, hóa thành một quang kén hình tròn, nhanh chóng tạo ra một huyền trận trên mặt nước.

Ba loại dị thú hết sức tức giận, nhanh chóng triển khai công kích lần thứ hai, lực lượng kinh khủng thiếu chút nữa trực tiếp đánh nát Từ Ngọc Lan, đánh cho Hoa Dục Vũ hoa máu đầy trời, thân thể Lôi Đình run run, Tần Thiên sắc mặt biến đổi cực lớn.

“Nhanh lên một chút, nhanh lên chút nữa, nhanh a...”

Trên miệng Hoa Dục Vũ đầy máu tươi, nhưng không có thời gian lau đi, mà vận hết sức lực kêu to, ánh mắt lo lắng ngó chừng Địa Huyền Châu ở trong tay, trông mong huyền trận trên mặt đầm lập tức mở ra.

Lúc này, công kích lần thứ ba của ba con dị thú lại tới nơi.

Vô luận Hoa Dục Vũ, hay là Lôi Đình, hoặc là Tần Thiên cũng đều cảm nhận được tử vong buông xuống, theo bản năng ngừng đầu nhìn Từ Ngọc Lan.

Một kích vừa rồi xém chút nữa đánh nát Từ Ngọc Lan, công kích lần này lại càng kinh khủng hơn, mặc dù Từ Ngọc Lan là linh khí hạ phẩm, nhất định không chống đỡ kích tiếp theo.

Một khi Từ Ngọc Lan bẻ tan, tánh mạng của ba người cũng sẽ chấm dứt.

Đột nhiên, ngay khi cổ lực lượng kinh khủng kia sắp chạm đến Từ Ngọc Lan, trên mặt đầm nước đột nhiên quang hoa vạn đạo, một cái thời không chi môn xoay tròn, lấy huyền diệu khó giải thích được, đem Tần Thiên, Lôi Đình cùng Hoa Dục Vũ lôi vào bên trong.

Một khắc kia, ba người đều chú ý đến tình huống của Từ Ngọc Lan, tâm thần vô cùng khẩn trương, cũng không lưu ý đến, ngay khi thời không chi môn kia xoay tròn, liền chia thành 5 khu vực khác nhau, ba người bị kéo vào ba nơi khác nhau, tiến vào khu vực bất đồng.

Trên đầm nước ánh sáng bóng chột lóe, thời không chi môn xoay tròn biến mất trong nháy mắt, công kích của ba loại dị thú rơi trên mặt nước đầm, dĩ nhiên tự tiêu tan, ngay cả bọt nước cũng không tóe lên.

Ở thời khắc tiến vào thời không chi môn, thân thể Tần Thiên liền xuất hiện phản ứng mãnh liệt, thái cổ Bất diệt thể sinh ra phản ứng, một cổ sinh cơ lực ý yên nhiên chảy xuôi một cách toan tính, tiêu trừ đi tổn thương mà ba động thời không mang đến cho hắn.

Đối với tu sĩ mà nói, xuyên toa thời gian, mở ra thời không chi môn, đây cũng là chuyện thường xảy ra.

Nhưng, không có thực lực tương ứng, tùy tiện tiến vào thời không chi môn, vậy thì chờ cái chết đến với mình thôi.

Bình thường, cao thủ Tạo Hóa cảnh sơ kỳ, như cảnh giới Thần Biến, Thiên Nhân, xuyên qua không gian và thời gian cự ly ngắn, căn bản không vấn đề gì.

Cao thủ Khởi Nguyên cảnh, dưới sự bảo vệ của cao thủ Tạo Hóa cảnh, vậy có thể tùy ý xuyên qua.

Còn Tần Thiên hiện tại chỉ có cảnh giới Khí Biến, nếu như không có thái cổ Bất diệt thể, như vậy một khi bị cuốn vào thời không chi môn, đó là hẳn phải chết không chút nghi ngờ.

Lần này, thời không dịch chuyển cự ly ngắn, nháy mắt đã hoàn thành.

Khi Tần Thiên lấy lại tinh thần, Hoa Dục Vũ, Lôi Đình cũng không thấy tung tích đâu nữa, điều này làm cho hắn đột nhiên cả kinh, ở cái nơi đại hung như Tầng Long Ngọa Hổ này, nếu không có cao thủ bảo vệ, lấy tu vi Tần Thiên, quả thực cực kỳ nguy hiểm.

Ngay khi Tần Thiên hết sức khiếp sợ, một cổ lực lượng hủy diệt đột kích đến, đưa tới Bất tử chi tâm kịch liệt nhảy lên, thái cổ Bất diệt thể sinh ra phản ứng cấp tốc, một đạo quang mang lực ý yên nhiên trải rộng khắp toàn thân Tần Thiên, nháy mắt áp súc đến mức thấp nhất, đang từ từ biến mất.

Đây cũng là phòng ngự mạnh nhất của Tần Thiên, thái cổ Bất diệt thể được xưng là bất tử bất diệt, hôm nay lại sắp băng diệt, điều này sao không làm người ta khiếp sợ cho được?

Tần Thiên vừa sợ vừa giận, đây rốt cuộc là nơi nào, thậm chí có lực lượng hủy diệt kinh khủng đến thế?

Quay đầu nhìn chung quanh, về mặt Tần Thiên càng thêm kinh hãi, bản thân mình lại bị đưa vào một cái thời không hỗn độn, nơi này vô hạn khổng lồ, vô biên vô hạn, vô số quang điểm dày đặc bắn tung tóe, thật giống như hàng tỉ ngôi sao vậy.

Ở giữa không trung hỗn độn, quang minh cùng hắc ám tồn tại với nhau, tịch mịch cùng thời gian vĩnh hằng.

Một loại khí thể tăm tối trải rộng từng cái góc ngách, ăn mòn vạn vật, lực lượng thôn phệ thiên địa, có thể tiêu diệt hết thảy tồn tại.

Tần Thiên thân nơi hiểm cảnh, cũng bị loại khí thể tăm tối kia ăn mòn thân thể của hắn.

Cho dù được xưng là thái cổ Bất diệt thể bất diệt, nhưng cũng không ngăn nổi loại khí thể này xâm nhập.

Phân giải đơn giản một chút tình huống bên cạnh, Tần Thiên nắm chặt thời gian suy nghĩ cách ứng đối, hắn cũng không muốn ở nơi này chết đi mà không giải thích được.

Thái cổ Bất diệt thể là cái mà hắn dựa vào lớn nhất lúc này, hiện giờ ngay cả thái cổ Bất diệt thể cũng bị bẻ tan tành, không cứu được hắn, điều này làm cho Tần Thiên cảm thấy sợ hãi?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Hỗn Độn Thời Không Dục Tiên Cơ

Thức dục Cửu Huyền tâm pháp, Tần Thiên cố gắng gia tăng năng lực phòng ngự của thái cổ Bất diệt thể, kết quả không một chút hiệu quả nào.

Khí thể tâm tới kia càng ngày càng lớn mạnh, thái cổ Bất diệt thể phát ra quang mang lục sắc đều bị ăn mòn sạch sẽ, thời gian nhiều lắm chỉ mất mấy câu nói thôi, Tần Thiên hẳn sẽ biến mất khỏi thế giới này.

Tần Thiên tâm thần không yên, nhưng buộc chính mình phải tĩnh táo, lúc này mỗi một phút một giây cũng hết sức quan trọng, hẳn quyết không chút khinh thường nào.

Trong trăm tư, Tần Thiên nghĩ tới ngọc quan đang ở trong ngực, đó là đồ vật có được ở trong ngôi miếu đồ nát, có thể trấn áp yêu ma, hết sức thần bí.

Mặt khác, Tần Thiên ở trong Huyết Sát động phủ còn chiếm được một hạt châu màu tím (tử châu), không biết lai lịch thế nào.

Lấy ra ngọc quan cùng tử châu, Tần Thiên không biết sử dụng nó như thế nào, chỉ có thể thử rót vào một tia chân khí xem sao.

Ngọc quan cùng tử châu cũng không có phản ứng, điều này khiến Tần Thiên hết sức thất vọng, nếu hai thứ này cũng không phản ứng chút nào, vậy hôm nay Tần Thiên hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Lúc này, Bất tử chi tâm xuất hiện tần số nhịp đập kỳ lạ, thanh âm phác thông phác thông, giống như một loại âm thanh huyền diệu nào đó, thể nhưng xáo diệu sinh ra liên lạc với ngọc quan kia.

Đến lúc này, ngọc quan chợt lóe quang hoa, một luồng hơi thở cháy xuôi, dày đặc đường vân huyền diệu, tự động bay lên trên đầu Tần Thiên, phủ xuống vạn đạo kim quang, đem Tần Thiên bảo vệ vào bên trong.

Những khí thể tâm tới ăn mòn vạn vật, cắn nuốt thiên địa kia, khi gặp quang mang kim sắc ẩn thêm thanh sắc kỳ diệu do ngọc quan phát ra, cũng chẳng thể làm gì được, nói chung là khó có thể xâm nhập vào.

Ngọc quan tương đối thần bí, lại càng thần kỳ, ngay cả khí thể tâm tới kia cũng có thể chống đỡ được, thật không biết món bảo vật này xuất xứ từ nơi nào.

Tần Thiên thờ phào nhẹ nhõm, mồ hôi trên trán rơi như mưa, khăn trương chốc lát đó làm cho hắn thật giống như trải qua một hồi sống hay chết.

Tần Thiên thức dục Cửu Huyền tâm pháp, trong khí hải tám viên Kim Đan trăm phủ rất nhanh, điều này làm cho Tần Thiên khôi phục sinh cơ rất nhanh, ổn định tinh thần, khí huyết trong cơ thể như thủy triều, tinh lực tràn đầy.

Tạm thời tiêu trừ nguy hiểm, Tần Thiên lúc này mới có tâm tư lưu ý chung quanh, phát hiện mình huyền phủ ở giữa không trung thời không hỗn độn, thật giống như một hạt bụi, vô cùng nhỏ bé.

Nhìn lại, hỗn độn thời không này là vô biên vô hạn, giống như vũ trụ tĩnh không, sự tồn tại khác biệt rất rõ ràng.

Những ngôi sao loang loáng kia luôn luôn biến hóa, không biết trải qua bao nhiêu năm tháng, diễn hóa ra huyền cơ nào đó.

Đổi mắt nhìn lại, vô biên vô hạn, một mảnh hư vô mờ mịt, ẩn chứa thiên cơ.

Tần Thiên nhìn không thấu nơi này, hẳn muốn rời khỏi nơi đây, đánh giá trên dưới phải trái trước sau, trừ hư không hỗn độn ra, thì nhìn không thấy bất kỳ tồn tại sinh mệnh nào, dĩ nhiên là tìm không được đường ra.

Bất tử chi tâm từ từ khôi phục lại tần số nhịp đập, tựa hồ không vội rời đi nơi này, điều này làm cho Tần Thiên có chút không giải thích được.

Nơi hỗn độn hư vô này, ngoại trừ ngôi sao ra, tuế nguyệt, tịch tinh, vịnh hằng ra, chính là hắc động, phong bạo, quang minh cùng hắc ám giao thoa nhau, cùng với những ngôi sao đơn giản biến thành phức tạp, diễn biến vụ trụ khởi nguyên.

Đây là một nơi tồn tại rất khó khăn, tựa như bị giam lỏng vậy, tìm không được đường ra thì bị vây khốn cho đến chết.

“Đây rốt cuộc là cái địa phương nào, ta sao lại tới nơi đây?”

Tần Thiên lăm bầm lâu bầu, đặt mình trong hoàn cảnh như vậy, bên cạnh lại không có người nào khác, đây tuyệt đối là chuyện thống khổ nhất.

Gặp phải người có tính tình xúc động, không chừng sẽ bị cái nhện mà chết tươi.

Tần Thiên cũng không phải là người tính tình lỗ mãng, hẳn tin tưởng tới được nơi đây cũng không phải là chuyện vô ích, bởi vì nhất định có liên quan nào đó đến Tàng Long Ngọa Hồ bên dưới địa cung.

Nghĩ muốn rời khỏi nơi này, Tần Thiên nhất định phải trăm phương nghìn kế, quyết không thể buông tha dễ dàng.

Tần Thiên thử di động thân thể, cảm giác được bốn phía có lực trói buộc đáng sợ, cơ hồ khiến cho hắn không thể động đậy được.

Tần Thiên cắn răng kiên trì, hoạt động trong không gian nhỏ hẹp, cẩn thận quan sát cái thời không hỗn độn này, phân biệt tính chân thật của nó.

Trong tâm Tần Thiên lại có loại cảm giác, mắt thấy không nhất định là thật, cái hỗn độn thời không này quá mức cổ quái, là đột nhiên hiện ra, còn những ngôi sao loang loáng kia thì luôn luôn diễn hóa, căn bản có sự bất đồng với vũ trụ tình không, khẳng định tồn tại đều là hư ảo.

Tần Thiên không hiểu sao mình lại tới được nơi này, nhưng hẳn hoài nghi cái gọi là thời không hỗn độn này, có thể tồn tại như Tầng Long Ngọa Hồ bên dưới địa cung, chẳng qua là không biết độ sâu đến mấy phần, và ẩn giấu huyền cơ gì.

Quan sát hồi lâu, Tần Thiên cũng không nhìn ra đặc điểm gì, chỉ thấy những ngôi sao kia đang không ngừng biến hóa, nhưng mà diện tích bao phủ quá lớn, cho dù Tần Thiên có thêm 8 đôi mắt, căn bản nhìn cũng không hết, vậy thì không ngộ ra đạo lý gì từ nó rồi.

Lại nhìn một hồi nữa, Tần Thiên đành nhắm mắt lại, chuyên tâm tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, tạm thời vứt bỏ hết thấy mọi chuyện.

Cửu Huyền tâm pháp rất là thâm ảo huyền bí, dung hợp huyền diệu của ba loại Phật, Đạo, Khỏi Nguyên vào cùng một thể, Tần Thiên bắt quá hiện giờ vừa mới nhập môn mà thôi.

Giờ phút này, ở cái nơi có hoàn cảnh đặc thù này, Tần Thiên tâm vô tạp niệm, chuyên tâm tu luyện, tại trong đầu thể nhưng Trí Tuệ chi âm lại hiện lên.

Chuyện này quả thực chưa từng xuất hiện qua, hoặc phải nói là, Tần Thiên sau khi nhận được Trí Tuệ chi âm này, lại không có thời gian chuyên tâm tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, vì vậy cũng không gặp phải tình huống như thế,

Trước mắt, Trí Tuệ chi âm quanh quẩn trong đầu Tần Thiên, làm cho tinh thần của hắn lâm vào cảnh giới không linh, từng điều thâm ảo cùng huyền diệu của Cửu Huyền tâm pháp hiện lên tại trong đầu.

Mà đối với quan sát thời không hỗn độn trước đó, ngay tại một khắc tâm thần yên tĩnh, cũng chậm chậm hiện ra tại trong đầu, bắt đầu tương hỗ đối chiếu lẫn nhau với tâm pháp Cửu Huyền, lập thành một loại liên lạc đặc thù.

Tại sao lại như thế, Tần Thiên cũng không biết gì cả, hắn cũng không phân tâm lo nghĩ chuyện này, hắn chỉ tĩnh tâm tu luyện, so sánh cảnh vật trong thời không hỗn độn, lĩnh ngộ sâu sắc hơn đối với Cửu Huyền tâm pháp, làm cho trên con đường tu luyện của hắn có thêm nhận thức mới.

Không biết qua bao lâu, Tần Thiên mở mắt, một luồng quang mang cơ trí hiện ra tại trong mắt của hắn.

Nhìn thời không hỗn độn vô biên vô hạn phía trước, Tần Thiên không có chút cảm giác khô khan nào, ngược lại toàn là niềm vui tràn đầy.

Hắn giống như đã nắm được thứ gì đó, nhưng không rõ là cái gì.

Thường cách một đoạn thời gian, Tần Thiên đổi một cái phương hướng khác, cố gắng hết sức đem mỗi một biến hóa trong thời không hỗn độn thu vào trong mắt.

Lần này, Tần Thiên thấy rất chân thật, cũng không biết hao tốn bao nhiêu thời gian, dù sao nơi này là thời không hỗn độn, vết tích năm tháng có vẻ mờ mờ hồ hồ không rõ, cơ hồ khó có thể cảm ứng được.

Hai mắt nhắm lại, Tần Thiên lại bắt đầu tu luyện, Trí Tuệ chi âm tại trong đầu luôn vang vọng, âm phù trong thức hải chuyển động khiêu được, vẫn duy trì tần số nhất định.

Bất từ chi tâm trong người Tần Thiên rất yên tĩnh, cơ hồ chưa từng yên bình như vậy, thật giống như tiến vào một kỳ ngủ đông vậy.

Tần Thiên cũng không rảnh để ý tới, hết sức chuyên chú, từ trên thân thể toát ra ánh sáng năm màu, trong khí hải lốc xoáy màu xanh đậm càng lúc càng lớn, chuyển động càng lúc càng nhanh, lốc xoáy phóng ra khí trụ trở nên to lớn hơn, và cũng xuất hiện biến hóa mới.

Một vài khí lưu thật nhỏ hóa thành thiên long thần hoàng, quay chung quanh bốn phía khí trụ màu xanh đậm kia, tựa như long phi phượng vũ, đây là dị tượng hiếm thấy - Long phi Phượng vũ, cực kỳ trân quý.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Cửu Long Ngũ Hồ

Đối với tu sĩ mà nói. Tu luyện đến một trình độ nhất định, sẽ xuất hiện dị tượng bất đồng, khác biệt chẳng chính là uy lực mạnh yếu.

Lấy Tần Thiên khi nhìn thấy cao thủ Hoa Vân Mân Côi của Thiên Kiếm tông làm thí dụ, trên đầu của hắn là một đóa hoa hồng đỏ như máu, nhìn qua cực

kỳ điểm lệ.

Trên thực tế điều này là một loại dị tượng hiển hóa ra, liên quan rất nhiều đến công pháp tu luyện Khởi Nguyên chi đạo cùng Tạo Hóa thuật của hắn.

Hiện giờ khí hải Tàn Thiên sinh ra dị tượng, tương lai kiên trì tu luyện, uy năng hiển hóa, liền có thể có xu hướng Long phi Phượng vũ, cái này tuyệt đối không phải người bình thường luyện thành.

Đối với điều này, Tàn Thiên rất không phải gà mờ sao.

Hắn giờ phút này bị vây trong cảnh giới huyền diệu, trong thức hải âm phù vẫn chuyển động, Trí Tuệ chi âm trong đầu vẫn vang vọng không thôi, từng loại biến hóa trong thời không hỗn độn tại trong đầu hắn tan đi, kết hợp với Cửu Huyền tâm pháp liền sinh ra một loại ‘Khế hợp’ kỳ lạ, linh ngộ so với thường ngày nhanh hơn gấp mấy lần.

Từ cảnh giới Khí Biến tiến vào Chân Nguyên cảnh, đối với một tu sĩ mà nói là một cảnh cửa khổng lồ, cần phải tích lũy kinh người, nếu không không cách nào bước vào một bước này.

Tàn Thiên mặc dù chiếm được rất nhiều ưu ái là thế, nhưng nếu muốn trực tiếp từ Khí Biến cảnh tiến vào cảnh giới Chân Nguyên, hiển nhiên là rất không có khả năng.

Trong tu luyện, Tàn Thiên đối với biến hóa của khí hải lại vô cùng rõ ràng, những thần hoàng thiên long phi vũ vây quanh lúc xoáy, khí trụ màu xanh đậm, hiện tại chỉ còn một loại sắc thái, tất cả đều là màu lam nhạt, nhìn qua có chút quái dị.

Tàn Thiên cố gắng lấy chân khí thuộc tính bất đồng thay đổi sắc thái của bọn nó, kết quả sau khi thử nghiệm, mới phát hiện tuyệt đối có thể được, bất quá tại trong mắt Tàn Thiên là không cách nào hoàn thành.

Nếu muốn làm cho các loại thuộc tính chân khí khác nhau cùng tồn tại đồng thời trong khí hải, cái này tuyệt đối không phải là chuyện dễ dàng.

Thậm chí có những tu sĩ đến nghĩ cũng không dám nghĩ, bởi vì đây là hành vi muốn tìm chết. Chân khí dị chủng hỗn hợp thành một thể, rất dễ sinh ra dị biến, dẫn đến xung đột, từ đó dẫn đến tẩu hỏa nhập ma, đây là chuyện mà người hơi biết một chút cũng hiểu được.

Nhưng, Tàn Thiên tu luyện chính là Cửu Huyền tâm pháp, là Khởi Nguyên chi đạo bất đồng với tu luyện giả khác, đây là một phương pháp tu luyện hỗn hợp, có tính chất phức tạp, có thể chứa tất cả các loại thuộc tính chân khí.

Chỉ cần Tàn Thiên có năng lực khống chế tuyệt đối, muốn tại trong khí hải tồn tại đa chủng loại thuộc tính chân khí, vậy cũng không phải là chuyện không thể nào.

Lần thứ hai tu luyện, thời gian so với lần đầu tiên dài hơn mấy lần, thu hoạch so với lần đầu tiên lớn hơn, nhưng cảnh giới Tàn Thiên vẫn như cũ là Khí Biến, ở phương này thực chất cũng không có biến hóa gì.

Mở mắt, trên mặt Tàn Thiên nở nụ cười, lần này hắn lựa chọn mở mắt mà tu luyện, đây là một loại to gan lớn mật, sẽ thành nhất tâm nhị dụng, là điều không quá kỳ lạ lẫn nhau.

Ánh mắt Tàn Thiên khóa một khu vực, luôn luôn quan sát, trong cơ thể chân khí Cửu Huyền di chuyển nhanh chóng, sớm đã tự mình vận hành rồi.

Tâm vô tạp niệm, Tàn Thiên tựa như một pho tượng điêu khắc, tùy ý để năm tháng trôi qua, hắn bất động, thật giống như tiến vào vĩnh hằng vậy.

Thăm thoát, cũng không biết đã trải qua bao nhiêu thời gian, cho đến khi Tàn Thiên phát hiện biến hóa của những ngôi sao ở khu vực kia bắt đầu diễn hóa lặp lại.

Biến hóa một chu thiên, làm cho Tàn Thiên nắm được huyền cơ.

Chu kỳ biến ảo tại thời không hỗn độn này rõ ràng không ngắn, nhưng cũng không dài như trong tưởng tượng.

Chỉ cần có kiên nhẫn, là có thể nắm bắt được chu kỳ biến hóa, từ đó linh ngộ ra một ít này nọ.

Tu luyện ở chỗ này, Tàn Thiên mặc dù thực lực tăng lên không quá rõ ràng, nhưng đối với linh ngộ Cửu Huyền tâm pháp, cũng tăng lên thật nhiều, đã đạt đến trình độ kinh người, đạt tới Thông Linh cảnh trong Cửu Huyền tâm pháp cũng hoàn toàn linh ngộ thấu triệt.

Trước mắt, Tàn Thiên tạm thời không tìm được phương pháp rời khỏi nơi này, có ngọc quan hộ thể, tu luyện ở trong thời không hỗn độn đặc thù, đây tuyệt đối là chuyện làm ít công to.

Tàn Thiên từ từ chuyển sang khu vực khác để quan sát, hắn có điều suy nghĩ duy nhất là đem biến hóa của cái thời không hỗn độn này thu hết vào mắt, đến lúc đó dụng tâm lĩnh ngộ, hy vọng có thể thu hoạch được một ít tâm đắc nào đó.

Thời gian ở trong thời không hỗn độn này thật khó miêu tả cho được, Tàn Thiên đã không biết hao tổn hết bao nhiêu thời gian, cuối cùng cũng hoàn thành tâm nguyện, đem trọn biến hóa của thời không hỗn độn này khắc sâu vào trong đầu.

Kế tiếp, Tàn Thiên bắt đầu chuyên tâm tu luyện, linh ngộ chân chính.

Hắn vì có Trí Tuệ chi âm chi dẫn phương hướng, Cửu Huyền tâm pháp kết hợp với thời không hỗn độn diễn hóa từ giản đơn thành phức tạp, để cho Tàn Thiên tiến vào một loại cảnh giới không linh huyền diệu khó tả.

Đây là một loại ngộ, cần phải có thời gian cùng vận khí, còn có tâm tình cùng trí tuệ.

Mặc dù cảnh giới Tàn Thiên không cao, thậm chí có thể nói là thuần khiết như tờ giấy trắng, nhưng do có Trí Tuệ chi âm hỗ trợ, có Cửu Huyền tâm pháp tham khảo, ngược lại làm cho hắn loại bỏ ít nhiều ma chướng, từ từ hiểu rõ biến hóa chi đạo vũ trụ hỗn độn.

Đây là một loại linh ngộ mờ mịt, tựa như hỗn độn vậy, nhìn không thấu, nói không rõ, chỉ có thể ý hội, không cách nào dạy ra bằng lời.

Cảnh giới Tàn Thiên bởi vì quá thấp, có thể linh ngộ như vậy đã tương đối kinh người lắm rồi, hắn nếu muốn ở trong giai đoạn này hoàn toàn hiểu được hàm nghĩa trong đó, vậy tuyệt đối là chuyện không thể nào.

Thời gian trôi qua trong yên lặng, trí tuệ tại không gian tịch mịch đọng dục.

Khi Tàn Thiên mở mắt, một loại ánh sáng thông minh chảy xuôi trong ánh mắt của hắn.

“Đây là Khởi Nguyên chi địa, ẩn chứa Khởi Nguyên chi đạo, cũng là nơi Tàng Long Ngọa Hồ vô song nhất trên đời, ẩn tàng bí mật cực kỳ lớn”

Hỗn độn thời không, biến hóa liên tục, đó là Khởi Nguyên chi đạo, nói rõ quá trình vạn vật khởi nguyên.

Nơi này là Khởi Nguyên đại lục, là trung tâm của Khởi Nguyên đại thể giới.

Cổ xưa tương truyền, cửu đại thể giới đối ứng với cửu đại tinh vực Thái cổ vũ trụ, Khởi Nguyên chi đạo của từng đại thể giới cũng không đồng nhất, đều có Khởi Nguyên chi địa.

Hiện tại, Tàn Thiên đang ở tại vị trí Khởi Nguyên chi địa của đại thể giới Khởi Nguyên, linh ngộ Khởi Nguyên chi đạo nơi này, hiểu định luật vạn vật khởi nguyên căn bản.

Mặc dù, hiện tại Tàn Thiên linh ngộ được bất quá là chín trâu mất sợ lông, nhưng theo tu vi cảnh giới của hắn không ngừng tăng lên, làm cho hắn càng tiến thêm một bước hàm nghĩa cùng nắm giữ hai chữ Khởi Nguyên chân chính.

Cười nhạt một tiếng, Tàn Thiên ngẩng đầu nhìn thiên không, lầm bầm: “Tàng Long Ngọa Hồ, Thiên địa cửu ngũ, hay để cho ta thử qua một lần xem sao”

Chỉ thấy, Tàn Thiên thân ảnh nhoáng lên, hai tay hai chân huy vũ nhanh chóng, giống một loại máy móc vận chuyển tốc độ cao, bắn ra hà quang ngũ thái, trong nháy mắt khuếch tán ra bên ngoài.

Những hà quang ngũ thái này trên thực tế là chân khí ngũ thái đan xen nhau mà thành, ngay khi Tàn Thiên ngưng tụ Cửu long ngũ hồ, trên dưới chiếm giữ.

Cửu long tại thiên, Ngũ hồ tọa địa, Long hành hồ bộ, tán mát ra khí phách khiến chư thiên vạn giới phải kinh sợ.

Ngạo nghễ đứng đó, Tàn Thiên giống như một vị thiên địa chi chủ, vũ trụ thần hoàng, chứa tể một phương thể giới.

“Tàng Long Ngọa Hồ quả nhiên huyền diệu, chỉ tiếc rằng tu vi của ta quá thấp, phát huy uy lực không tới một phần vạn”

Tàn Thiên thu hồi chân khí ngũ thái, đem thiên địa cửu ngũ này dung nhập vào trong tâm pháp Cửu Huyền, khiến cho dị tượng khí hải trong nháy mắt biến chuyển, Phi long Phượng vũ biến hóa thành Long bàn Hồ cứ, tán mát ra khí phách hùng hậu, chân khí lưu động tốc độ cao thúc dục huyết khí cuồng dũng, tán mát ra khí thể vương giả trấn áp chư thiên.

Một khắc kia, tại trong đầu Tàn Thiên đột nhiên hiện lên một đoạn khẩu quyết tâm pháp, đúng là Huyết Kinh lấy được từ Huyết Sát động phủ, ở trên đó ghi lại tâm pháp độc môn của Huyết Sát Môn là phương pháp tu luyện khí hải.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Nhất Nghịch, Nhị Chuyển, Tam Trùng

Lúc trước Tàn Thiên không hiểu tu luyện thuật, cho nên không cách nào linh ngộ ảo diệu của Huyết Kinh.

Sau, một đường chạy trốn, lại không có thời gian nghiên cứu.

Hiện tại, Tàn Thiên tu luyện Cửu Huyền tâm pháp, trong lúc vô tình thay đổi dị tượng khí hải, Long bàn Hồ cứ làm cho huyết dịch toàn thân Tàn Thiên gia tốc lên, dưới cơ duyên xảo hợp, làm cho hần nhớ lại Huyết Kinh.

So sánh với tình huống trước mắt của Tàn Thiên, bí pháp độc môn tu luyện huyết hải được ghi lại trên Huyết Kinh hóa thành vô số tinh vân thiểm quang, chiếm cứ trong đầu hần.

Hiện tại, Tàn Thiên đã nắm giữ Trí Tuệ chi âm, đối với lĩnh ngộ phương pháp tu luyện thâm ảo có trợ giúp vô cùng lớn.

Hơn nữa, lấy tu vi của hần bây giờ, cũng chính là thời kỳ tu luyện huyết hải tốt nhất, vì vậy phương pháp tu luyện được ghi lại Huyết Kinh cũng không có thâm ảo như trong tưởng tượng, rất nhanh đã được Tàn Thiên nắm giữ cùng lĩnh ngộ.

Huyết hải cùng khí hải, thức hải bất đồng, đó chính là Trùng mạch khác, mười hai kinh hải, là một phần riêng trong kỳ kinh bát mạch.

Tu luyện giả bình thường, ở trong quá trình Trúc Cơ, đối với kinh mạch toàn thân sẽ tiến hành tu luyện cường hóa, nhưng đối với huyết hải của Huyết Sát Môn mà nói, tu luyện có điểm bất đồng với thường nhân, trong đó có huyền cơ khác.

Trùng mạch cường thịnh thì huyết khí thịnh vượng, là thành huyết hải, là vận hành chủ chốt huyết dịch toàn thân.

Tàn Thiên cẩn thận lĩnh hội, phát hiện phương pháp ghi lại trên Huyết Kinh có thể cường hóa Trùng mạch không ngừng, ẩn chứa yếu lĩnh nhất Nghịch, nhị Chuyển, tam Trùng.

Rèn luyện kiên trì bền bỉ, có thể làm cho huyết khí của tu luyện giả thịnh vượng, cường độ thân thể vượt gấp hơn hai lần trở lên so với người thường.

Nhất Nghịch là chỉ huyết dịch nghịch hành, điều này đối với người thường là phương pháp không tưởng.

Nhị Chuyển là chỉ huyết dịch hồi lưu toàn chuyển, có khả năng gia tốc hoặc chậm lại huyết dịch lưu động, tiến thêm một bước nữa là cường hóa cùng khống chế quy luật vận hành huyết dịch toàn thân.

Tam Trùng là vì tu luyện tinh túy huyết hải, nhất Nghịch huyết dịch, rồi đến nhị Chuyển, mới tiến vào giai đoạn tam Trùng, chỉ trong nháy mắt bộc phát ra huyết khí lực gấp ba lần, khiến cho cường độ thân thể mạnh thêm ba lần, vô luận năng lực kháng đòn, hay lực chiến đấu đều có vốn liếng làm cơ sở, thoáng cái gấp ba lần a.

Đây là bí mật cực kỳ chí cường kinh sợ chư thiên của Huyết Sát Môn năm xưa, từ khi Huyết Sát Môn tan biến, loại bí pháp này cũng biến mất theo năm tháng.

Tàn Thiên đối với loại này cũng cảm thấy khiếp sợ, thân thể một người có thể tăng cường độ lên gấp ba lần, không nói đến năng lực kháng đòn như thế nào, chỉ lực chiến đấu gấp ba lần thôi cũng đủ để quét ngang cùng thế hệ.

Hơn nữa, loại bí thuật tam Trùng của Huyết Sát Môn cũng không làm suy giảm căn cơ của tu luyện giả, không giống kỳ thuật cấm kỵ chút nào, chỉ cần trả giá thật nhiều là được.

Cẩn thận lĩnh ngộ, trên mặt Tàn Thiên lộ nụ cười mê người.

Huyết Kinh kết hợp với thái cổ Bất diệt thể của Tàn Thiên, chiến lực gấp ba, phòng ngự mạnh nhất, có thể nói quả thực rất hoàn mỹ.

Hơn nữa, cộng thêm Cửu Huyền tâm pháp huyền diệu khó giải thích, lại càng như hồ thêm cánh.

Nhắm mắt lại, Tàn Thiên bắt đầu tu luyện Huyết Kinh, phát hiện nó cũng không ảnh hưởng đến vận hành của tâm pháp Cửu Huyền, ngược lại có thể dung hợp thành một chỗ.

Huyết hải đối với một tu luyện giả mà nói, trên thực tế là một loại bí thuật, có thể tùy thời khắc bảo trì tu luyện, nhất Nghịch, nhị Chuyển, ở thời khắc máu chốt thúc dục tam Trùng, nhất cử bộc phát ra uy lực kinh người.

Thể chất Tàn Thiên đặc thù, lại tu luyện Huyết Kinh khiến khí huyết quanh thân hần càng thêm tràn đầy, nhưng không rõ ràng như trong tưởng tượng.

Truy cứu nguyên nhân, thái cổ Bất diệt thể, Bất tử chi tâm, Thất Thái thánh huyết, Tiên Tuyền thạch nữ, Huyết trì tinh huyết, Thúy Ngọc quả điều là những vật dung hợp khó có được, tạo cho thể chất Tàn Thiên đặc thù hơn, để cho hần siêu việt hơn xa với người khác.

Bên trong thân thể Tàn Thiên, cái trân quý nhất chính là Bất Tử chi tâm cùng Thất Thái thánh huyết, tiếp theo đó mới đến thái cổ Bất Diệt thể cùng Tiên Tuyền thạch nữ.

Huyết hải cùng Bất Tử chi tâm, Thất Thái thánh huyết có quan hệ mật thiết với nhau, có hiệu quả phát huy hết uy lực của chúng.

Đối với Tàn Thiên là người chắc chắn chết yếu mà nói, tu luyện huyết hải tuyệt đối là có ý nghĩa phi phạm.

Năm tháng qua đi không một tiếng động, thời gian lặng yên trôi qua.

Khi Tàn Thiên mở mắt một lần nữa, quanh thân hần khí huyết sôi trào, tám viên Kim Đan trong khí hải bắt đầu xoay tròn quanh lõi xoáy (tuyền qua) màu

xanh đậm, tùy thời có thể xông vào trung tâm lõi xoáy.

Cùng thời khắc đó, cửu Long tại trong khí hải bay múa quanh quẩn, quay chung quanh khí trụ, ngũ Hổ tại bên dưới khí trụ toát ra, tạo thành dị tượng đặc thù ‘Long bàn Hổ cứ’, làm cho cả người Tàn Thiên tình khí tràn đầy, so với dĩ vãng cường đại gấp ba lần, có loại khí phách lộ ra ngoài, có tâm khí vương giả dao động.

Tàn Thiên lúc này đây, tu vi bất quá chỉ là Khí Biến cảnh, nhưng lại có khí thế bất phàm như vậy, nếu như hấn tiến vào Tạo Hóa cảnh, chẳng phải là kinh sợ mười phương hay sao?

Nhìn về phía xa xa, Tàn Thiên thu hồi huyết khí quay cuồng, thử vận dụng nhất Nghịch, làm cho huyết dịch chảy ngược, khí thế quanh thân chỉ trong nháy mắt biến mất, cả người nhìn qua yếu ớt phù phiếm, rất có hiệu dụng ẩn dấu thực lực.

Cười kỳ dị một tiếng, Tàn Thiên khôi phục lại trạng thái bình thường, cũng không có ý thức dục khí huyết, cũng không có ý áp chế huyết khí.

Nhìn ngọc quan trên đỉnh đầu, trong nhãn thần Tàn Thiên lộ vẻ trầm tư, vật này bất phàm như thế, một khi bị người ta phát hiện ra, lấy thực lực bây giờ của hắn, căn bản là không giữ được, nghĩ biện pháp khác mới được.

Trước mắt cảnh giới của hắn quá thấp, nhưng đối với lĩnh ngộ tâm pháp Cửu Huyền, cũng đã rất sâu.

Thông qua Cửu Huyền tâm pháp, Tàn Thiên mới biết được tu luyện giả đem pháp bảo tự luyện chế giấu ở huyết trong thể nội, cũng có người trực tiếp đem pháp bảo đặt bên trong khí hải, trấn áp số mệnh.

Cường giả cao cấp hơn một tí, đem bảo vật thu vào trong thức hải, cái này rất có nghiên cứu đây, cũng không phải ... vật nào cũng có thể bỏ vào đó được, bởi vì nguyên thần hồn phách đang còn sống sờ sờ ở đó.

Nghĩ tới đây, Tàn Thiên lấy ra viên châu màu tím (tử châu) chuẩn bị thử một chút xem sao, nhìn xem có được hay không.

Từ khí mù mịt vây quanh hạt châu thập phần thần bí, bên trong có tử hoa lưu chuyển không ngừng, biến đổi liên tục.

Tàn Thiên thức dục Cửu Huyền tâm pháp, đem một thân tu vi tăng lên cực hạn, thử xem có thể hay không đem tử châu thu vào thể nội, kết quả không chút phản ứng nào.

Tàn Thiên có chút thất vọng, nhưng chưa từ bỏ ý định, thử lại một lần nữa, đem tử châu đặt sát thân thể, di động qua từng cái huyết trên toàn thân, ngay cả khí hải cũng thử qua, cuối cùng vẫn là không được.

“Là tu vi của ta quá thấp, hay là hạt châu này quá quý dị?”

Tàn Thiên cầm lấy tử châu, nhìn nó có chút bất đắc dĩ, trong ánh mắt lộ ra một tia khổ sở.

Tựa hồ cảm nhận được tâm tình Tàn Thiên hạ xuống cực thấp, đột nhiên Bát Tử chi tâm có dấu hiệu khởi động, một chút kim mang ánh ngược xuất hiện tại trong mắt Tàn Thiên, xuyên thấu qua con ngươi truyền đến tử châu.

Một khắc kia, mặt ngoài tử châu nổi lên quang mang tử hoa huyền diệu khó lường, một mảnh tuyến phù màu tím hiện lên tại mặt ngoài hạt châu, tạo thành một loại ‘Thế’ hết sức huyền diệu mà phức tạp, cổ xưa, sâu thẳm, và hết sức thần bí.

Theo loại ‘Thế’ này hiện ra, tử châu bắn ra một loại hơi thở huyền diệu khó giải thích, tại trong ánh mắt kinh ngạc của Tàn Thiên, hóa thành một đạo tử quang, chui vào mi tâm Tàn Thiên, tiến vào thức hải của hắn.

Tàn Thiên rất khiếp đảm, dụng tâm muốn tìm tình huống hạt châu, tức thì từ trong đầu xuất hiện một hình ảnh mơ hồ.

Một viên tử hà vờn quanh, tử quang lưu chuyển như ánh sao thần, lẳng lặng huyền phù tại một cái thời không tịch tĩnh vô biên, tùy thời bắn ra hào quang, nhưng có vẻ rất bình lặng.

Đây chính là thức hải của ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Bát Trận

Tàn Thiên có chút kinh ngạc, nhưng không suy nghĩ quá nhiều.

Thành công thu tử châu, kế tiếp Tàn Thiên suy nghĩ làm sao thu ngọc quan đang ở trên đỉnh đầu, nhưng lại không thể động nó ở chỗ này.

Khởi Nguyên chi địa ẩn chứa Khởi Nguyên chi đạo, nhưng cũng tràn đầy sát cơ.

Trước hết Tàn Thiên phải rời khỏi nơi này, sau đó mới lo lắng đến việc giấu diếm ngọc quan.

Từ khi tiến vào Khởi Nguyên chi địa này cho đến bây giờ, Tàn Thiên cũng không biết mình ở nơi này đã qua bao nhiêu thời gian.

Trước mắt, hần nóng lòng muốn rời đi, nhưng mà nơi này là Khởi Nguyên chi địa, là thời không hỗn độn, phải như thế nào mới có thể ra khỏi khu vực thần bí này?

Đối với điều này, Tàn Thiên nhưng thật ra cũng đã có điều hiểu được, chỉ bất quá lấy tu vi của hần hiện giờ mà muốn rời đi, tựa hồ quá khó khăn hơn một chút.

“Đến đây đi, Khởi Nguyên chi địa, đừng dục hỗn độn, làm bạn năm tháng, vĩnh hằng tịch tĩnh”

Ngọc quan trên đỉnh đầu, ở trong thời không hỗn độn di chuyển tốc độ cao, hai ngón tay chỉ ra, đánh ra một đạo Tinh Thần chi quang mang theo ngũ quang thập sắc.

Cao thủ Khí Biến cảnh, có thể đem chân khí trong cơ thể biến ảo thành bất kỳ hình thái nào, một màn này nhìn thì hoa mỹ, nhưng trên thực tế là kết quả Tàn Thiên biến chuyển chân khí mà thành.

Những loại chân khí mang theo thuộc tính khác nhau, không cùng một sắc thái ở trong thời không hỗn độn này biến thành vô số ánh sao, mặc dù vền vền chỉ to bằng nắm tay, nhưng hơn 108 cái, hợp thành một thiên thể tinh đồ vô cùng huyền diệu.

Trong mỗi một ánh sao đều có tinh quang lưu động, ẩn chứa vô thượng đại đạo, tạo thành một trận pháp, trong nháy mắt bắn ra quang mang sáng ngọc.

“Tinh Thần chi lộ, sở dụng cho ta”

Ngay lúc này, thiên thể tinh đồ quang hoa lóng lánh, lúc trận thế mở ra, thân thể Tàn Thiên nhoáng một cái, tà tà, dưới chân xuất hiện một loại quỹ tích huyền diệu, chính là Tinh Thần chi lộ kia.

Một khắc kia, Tàn Thiên xông vào bên trong thiên thể tinh đồ, Tinh Thần chi lộ giống như một cái cầu vòng thiểm quang, ở trong thiên thể tinh đồ nhanh chóng du tẩu, huyền diệu và khó lường.

Tinh đồ được khởi động, tinh quang lóe lên, 108 ánh sao ở trong thời không hỗn độn lóe lên từng cái, dẫn động hàng ngàn hàng vạn ánh sao, hội tụ hỗn độn chi quang, trong nháy mắt bộc phát ra quang mang bao phủ vạn vật.

Thời không hỗn độn đã trường tồn dài lâu bỗng xuất hiện một trận chấn động kịch liệt, mặc dù kéo dài chỉ trong nháy mắt thời gian, nhưng cũng mở ra một thông đạo thời không.

Một Tinh Thần chi lộ kéo dài tới chỗ sâu thông đạo, mang theo Tàn Thiên cùng ngọc quan trên đỉnh đầu hần, biến mất.

Ánh sáng nhật chợt lóe lên, tinh đồ tiêu tán, hỗn độn thời không trở lại yên lặng, thiên địa trong Khởi Nguyên chi địa vẫn diễn biến như cũ, lộ ra điểm thần bí của nó.

Lần thứ hai tiến vào đường hầm không gian, Tàn Thiên mượn lực ngọc quan bình yên vượt qua, tiến vào bên trong một gian thạch thất.

Thạch thất không lớn, nhưng lộ vẻ huyền diệu, trên mặt đất được khắc một Bát Trận đồ cổ xưa, từng trận sáng mờ lưu động trên đó, thật giống như có sinh mệnh, lóe ra sáng bóng kỳ dị.

Nơi Tàn Thiên hiện ra chính là trung ương của gian thạch thất, vừa vặn ở trung tâm Bát Trận đồ.

Gian thạch thất này cùng với thạch thất hình chữ nhật bình thường có điểm khác nhau, nó có tám cạnh, cùng ứng đối với Bát Trận đồ ở trên mặt đất.

Tàn Thiên không có vọng động, hần có thể cảm ứng được nơi đây có chút bất phàm, trước quan sát tính toán một phen rồi hần hay.

Bát Trận đồ trên mặt đất rất thâm ảo phức tạp, lấy Tàn Thiên là một người rất ít tiếp xúc với trận pháp mà nói, muốn xem hiểu nó, thực tế là không nhiều.

Tại trong mắt Tàn Thiên, Bát Trận đồ chỉ là một hình vẽ, được chia thành tám khu vực, mỗi một cái khu vực cũng không có tình huống nào.

Mặc dù Tàn Thiên xem trận pháp không hiểu gì, nhưng sau một phen quan sát, thì nhìn thấu một chút ảo diệu.

Bát Trận đồ đối ứng với tám khu vực, tình huống của mỗi khu vực từ trận pháp có thể biết được một hai, nhưng cũng không tỉ mỉ cho lắm.

Ngay khi Tàn Thiên chuyên chú đánh mắt nhìn một cái khu vực, thì khu vực kia liền phát sinh, hiển lộ lên trên thạch bích đối diện với nó.

Gian thạch thất này có tám mặt tường, mỗi một mặt tường đối ứng với một khu vực, giống như cái gương vậy, có thể đem tình huống trong khu vực đó chiếu lên.

Thông qua phương thức này, Tàn Thiên kiếp sợ phát hiện, Bát Trận đồ này chính là ở vị trí sâu nhất địa tâm tại Tầng Long Ngọa Hồ, nó biểu hiện thành tám khu vực, tầng thứ nhất là Địa cung, tầng thứ hai là Cung điện, tầng thứ ba là Đại hung chi địa, tầng thứ tư là Bất Diệt chi địa.

Tầng thứ năm, tầng thứ sáu, tầng thứ bảy Tàn Thiên chưa từng trải qua, nên không rõ tình huống cụ thể lắm.

Nhưng ở khu vực cuối cùng này, dĩ nhiên cũng chính là gian thạch thất mà hiện giờ hắn đang đứng. Ngay cả thân ảnh của hắn cũng hiện rõ lên trên mặt thạch bích, giống như chính mình soi gương vậy.

“Thì ra là vậy, xem xem Bát Trận đồ này chính tổng đầu mỗi then chốt đây, nhưng lại không có ghi lại cửa vào Khởi Nguyên chi địa”

Đây là kết luận sau khi Tàn Thiên quan sát được, nhưng rất nhanh lại bị chính hắn phủ nhận.

“Không đúng a, cửa vào phải ở tầng thứ tư Bất Diệt chi địa, tuy rằng cơ hội tiến vào rất xa vời mà thôi. Nhưng sau khi tiến vào đó mà không có đủ thực lực, vậy thì chính là từ lộ rồi”

Cẩn thận lưu ý Bát Trận đồ, Tàn Thiên lại phát hiện từng thứ năm và tầng thứ sáu ứng đối từng khu vực trên trận đồ, rõ ràng có quang mang lưu chuyển, vậy là có người đang ở bên trong không gian hai tầng kia.

Tàn Thiên dụng tâm xem xét, tình huống tầng thứ năm và tầng thứ sáu đang hiện lên trên mặt thạch bích, trong đó có Lôi Đình, Hoa Dục Vũ và cao thủ Thiên Nguyên phái.

Tình huống của Lôi Đình là bị vây ở tầng thứ năm một mình một người, nhìn đáng vẻ tạm thời không có nguy hiểm gì, nhưng hình như là không tìm được đường ra.

Hoa Dục Vũ cùng cao thủ Thiên Nguyên phái đều ở cùng tầng thứ sáu, trong đó Thiên Nguyên phái vốn còn lại tám vị cao thủ, nhưng hiện giờ chỉ còn lại sáu người.

Hoa Dục Vũ cũng không giao phong cùng với cao thủ Thiên Nguyên phái, tựa hồ song phương gặp phải nguy hiểm gì đó, đang tự nghĩ biện pháp của riêng mình.

Tàn Thiên cũng không dừng lâu ở tầng thứ sáu, điều hắn quan tâm chính là an toàn của Lôi Đình.

Thạch thất này chính là nơi tổng đầu mỗi then chốt, chỉ cần hiểu biết Bát Trận đồ này, là có thể rời đi nơi này.

Tàn Thiên đối với trận pháp không quá am hiểu, nhưng hắn có Trí Tuệ chi âm, nắm giữ Tinh Thần chi lộ, đối với trận pháp cũng không hoàn toàn không hiểu.

Tinh tâm quan sát, Trí Tuệ chi âm tại trong đầu Tàn Thiên vẫn vang vọng, cả người tiến vào một loại trạng thái huyền diệu, bắt đầu ghi nhớ hết thảy mọi cái ở nơi này.

Rất nhanh, Tàn Thiên nhớ kỹ Bát Trận đồ, tốc độ cực nhanh làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Bát Trận đồ tương đối phức tạp thâm ảo, ẩn chứa chí lý, không có thời gian dài lâu căn bản là không nhìn thấy rõ.

Tàn Thiên có thể ở trong thời gian một nén nhang nhớ kỹ, cũng không phải vì hắn có thái cổ Bất diệt thể, mà là bởi vì hắn đã lĩnh ngộ chân lý Khởi Nguyên ở nơi Khởi Nguyên chi địa.

Đồng thời, từ châu tại trong thức hải của hắn khẽ chuyển động, làm cho Tàn Thiên trong lúc vô tình đem Bát Trận đồ vô cùng thâm ảo này hiểu được năm sáu phần, điều này làm cho Tàn Thiên đối với từ châu kia thêm một phần tò mò.

Hạt châu này tuyệt đối là vật phi phàm, chỉ tiếc rằng Tàn Thiên hiện giờ còn không biết được lai lịch của nó.

Sau khi nhớ kỹ Bát Trận đồ, Tàn Thiên tinh tâm lĩnh ngộ trong chốc lát, từ trong đó tìm đường ra, trên khuôn mặt tuấn mỹ hiện nụ cười tươi.

Sau đó, Tàn Thiên bắt đầu ra tay ẩn giấu ngọc quan trên đỉnh đầu, chuẩn bị đem nó giấu kỹ ở tận trong mi tâm thức hải, nhưng cuối cùng cũng không có thành công.

“Quái, từ châu có thể đi vào thức hải, tại sao ngọc quan này không được nhỉ? Chẳng lẽ là ta nghĩ sai về nó rồi?”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Sống Sót

Tần Thiên bây giờ thuộc loại nửa mùa, tu vi quá thấp, căn bản là không thu được ngọc quan, chỉ có thể thử nghiệm từ từ, đánh cuộc vận khí.

Đưa vào thức hải bất thành, Tần Thiên chuyển đổi đến khí hải.

Vừa mới bắt đầu cũng không có kết quả, nhưng Tần Thiên sau khi đem ngọc quan áp lên bụng, sau đó thúc dục Cửu Huyền tâm pháp, ngọc quan liền tiến vào bên trong khí hải làm hắn chẳng hiểu ra làm sao cả.

Một khắc kia, thân thể Tần Thiên nhoáng lên một cái, ngã quỵ xuống, trên khuôn mặt tuấn lãng lộ ra thần sắc khó có thể tin được.

Dùng nội thị thuật xuyên thấu vào bên trong Tần Thiên thấy được, tại khí hải màu xanh đậm của mình là một pho tượng ngọc quan khổng lồ đang chậm rãi chìm vào trầm trong đó, so với tám viên Kim Đan kia lớn hơn ngàn vạn lần, nặng như núi, cơ hồ ép cho Tần Thiên đứng không vững.

Khí hải trước khi ngọc quan tiến vào chỉ dài có vài tấc thôi, so với Kim Đan cũng không lớn hơn bao nhiêu.

Ai ngờ khí hải sau khi nó tiến vào, chỉ trong nháy mắt tăng lên hàng vạn hàng nghìn lần, tựa như một tòa núi lớn, cơ hồ muốn nhanh nhanh lấp đầy cả khí hải.

Trong khí hải, bởi vì có sự xuất hiện của ngọc quan mà lốc xoáy màu xanh đậm kia trong nháy mắt hồng mắt, khí trụ khổng lồ trong nháy mắt biến mất, điều này làm cho toàn thân Tần Thiên vô lực, cơ hồ ngồi bịch xuống đất.

Cho đến khi ngọc quan trầm nhập vào trong khí hải, lốc xoáy mới từ từ hình thành, khí trụ lần nữa xuất hiện, nhưng so với trước nhỏ đi một chút.

Tần Thiên thúc dục Cửu Huyền tâm pháp, gia tốc vận hành Trùng mạch huyết khí, khiến khí huyết bên trong lốc xoáy rất nhanh khôi phục lại bình thường, khí trụ vì thế liền trở nên to lớn.

Chỉ là, áp lực trên người Tần Thiên chỉ trong nháy mắt biến mất, từ từ đứng dậy, trên mặt nở nụ cười.

Cùng thời khắc đó, trong khí hải Tần Thiên, tám viên Kim Đan chìm chìm nổi nổi, dị tượng Long phi Phượng vũ liền xuất hiện, huyết dịch toàn thân tăng tốc, chân khí cuộn cuộn như trường giang đại hải, thần lực kinh người.

“Ngọc quan trầm nhập vào trong khí hải, từ châu thi tiến vào mi tâm, nói rõ hai thứ này đều là vật huyền diệu, có thời gian hảo hảo nghiên cứu mới được. Bây giờ ta phải vào tầng thứ năm cứu Lôi Đình ra, sau đó rời khỏi nơi này”

Tần Thiên cũng không tham lam, biết rõ nơi này hung hiểm khó lường, mặc dù có giấu trọng bảo, nhưng phải bảo mệnh mới có thể tiêu thụ.

Hiện giờ tu vi của hắn quá thấp, mọi chuyện không thể cứ dựa vào vận khí, bằng không sớm muộn gì cũng sẽ bị ăn thiệt thòi thôi.

Bên trong thạch thất, trên Bát Trận đồ quang hoa vẫn chuyển động, Tần Thiên đánh ánh mắt đến khu vực tầng thứ năm, âm thầm suy nghĩ cách vận chuyển của trận pháp, chớp thời cơ thích hợp đi vào, cả người bước ra một bước, rơi vào một khu vực trên Bát Trận đồ.

Bát Trận đồ nhìn có vẻ không lớn lắm, nhưng đột nhiên lớn gấp trăm lần, làm Tần Thiên giống như bước vào tòa cổ trận hồng hoang, bốn phía đều là sương mù trọng trọng, hung hiểm khó lường.

Nếu không biết phương pháp phá giải, tám chín phần sẽ bị vây chết ở trong đó.

Tần Thiên ở bên trong cổ trận di động rất nhanh, dưới chân hiện ra từng đường phá trận quanh co khúc khuỷu, mang theo Tần Thiên xâm nhập nhanh chóng, cuối cùng cũng thông qua được tòa trận pháp này, trực tiếp tiến vào trong khu vực tầng thứ năm.

Khu vực tầng thứ năm là một mê cung, hung hiểm khó lường, hơi không cẩn thận sẽ bị vây chết ở trong đó.

Nơi này chỉ có một mình một người Lôi Đình, sau khi phát hiện không thấy hai người Tần Thiên cùng Hoa Dục Vũ, trong lòng mặc dù lo lắng, nhưng không dám buông lỏng.

Vì muốn thăm dò hiểm địa này, Lôi Đình đã vận dụng thủ đoạn tạo vật, đem một vài vật trên người biến thành hình người, cẩn thận dò xét thử.

Mê cung quý dị, uẩn tàng sát cơ.

Lôi Đình phái người dò đường đều đã chết, mỗi một cái chết cũng không giống nhau, cực kỳ kinh người.

Cho dù Lôi Đình nhìn thấy thì trong lòng lạnh cả người, toàn thân rét run. Xuất phát từ cẩn thận, Lôi Đình không dám vọng động, luôn luôn bị vây ở trong mê cung tầng thứ năm.

Tần Thiên thông qua Bát Trận đồ đi thẳng tới mê cung tầng năm, dõi mắt nhìn lại, mỗi một chỗ đại để cũng đều giống nhau, rất khó phân biệt, hơi không cẩn thận tất sẽ bị lạc.

Những điều này thật ra là chuyện nhỏ, đáng sợ chân chính ở trong mê cung chính là ẩn chứa sát cơ, chỉ cần đi nhầm một bước, mặc cho người thông thiên triệt địa cũng sẽ nuốt hận nơi chín suối, chết là cái chắc.

Tần Thiên trầm tư trong chốc lát, cẩn thận suy tính qua địa hình nơi này một lần, ngay sau đó thật cẩn thận bước đi bước đầu tiên, tâm tình cũng khấn trương vô cùng.

Một bước hạ xuống, không có động tĩnh dị thường nào, lúc này Tần Thiên mới yên tâm, tiếp tục bước thứ hai, bắt đầu trong mê cung di chuyển, tìm kiếm phương vị Lôi Đình.

Rất nhanh, Tần Thiên đã phát hiện Lôi Đình, ánh mắt vui sướng, nhưng không có trực tiếp xông qua.

Mê cung hung hiểm, Tần Thiên ở tầng thứ tám sớm đã trải qua, nó tựa như một cái tuyệt trận, không hiểu được phương pháp phá trận, nhất định sẽ chết không thể nghi ngờ.

Một lát sau, Tần Thiên rốt cục đi tới bên cạnh Lôi Đình, trong nháy mắt gặp mặt đó, trong mắt Lôi Đình lộ ra một loại tình cảm vui mừng.

“Ta còn lo lắng cho ngươi sẽ gặp phải chuyện, không nghĩ tới ngươi thế nhưng lại đi tới nơi này. Hoa Dục Vũ đâu rồi, hắn không ở cùng một chỗ với ngươi sao?”

Tần Thiên kéo cánh tay Lôi Đình, cười nói: “Chúng ta sau khi từ tầng thứ tư tiến vào thời không chi môn, tất cả mọi người đều phân tán, trước hết chúng ta phải rời khỏi nơi này trước”

Dưới sự hướng dẫn của Tần Thiên, Lôi Đình rất nhanh rời khỏi mê cung.

“Ta bị vây ở chỗ này mất một ngày một đêm, ngươi đã đi đâu vậy?”

Một ngày một đêm?

Tần Thiên có chút kinh ngạc, cảm giác chính mình lưu lại tại Khởi Nguyên chi địa với thời gian rất dài mà, làm sao mới trôi qua một ngày một đêm, chẳng lẽ nơi đó thời gian tần suất có điểm khác biệt so với bên ngoài?

Nghĩ tới những điều này, Tần Thiên không hỏi nhiều, lạnh nhạt nói: “Ta tiến vào tầng thứ tám, Hoa Dục Vũ cùng cao thủ Thiên Nguyên phái tiến vào tầng thứ sáu, nơi này là tầng thứ năm”

Tần Thiên không có tiết lộ đến chuyện Khởi Nguyên chi địa, bất quá giản lược thuật qua một lần tình huống ở tầng thứ tám.

“Đại hung chi địa, uẩn tàng đại vận, không phải người bình thường có thể thu hoạch được. Chúng ta rời nơi này thôi”

Lôi Đình đồng ý quyết định của Tần Thiên, hắn cũng không muốn ở lại ... nơi này, bảo vật hấp dẫn xa xa không trân quý bằng tính mạng.

Tần Thiên từ trên Bát Trận đồ linh ngộ ra, nơi này chỉ có một sinh lộ, vừa rồi xuyên xuyên qua tới tầng thứ tám, tuy rằng tương đối bí ẩn, nếu trước đó không phải biết được, tuyệt đối không cách nào tìm được.

Dưới chỉ điểm của Tần Thiê, Lôi Đình xuất thủ, với thực lực của cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong, đem những thứ cứng rắn như thạch bích đánh thủng một lỗ to tướng, lộ ra một lối đi.

Tần Thiên cùng Lôi Đình tiến vào bên trong, phát hiện đây là một địa lao quanh co quanh quẩn, từ đầu đến cuối chỉ một đường đến miệng hầm.

Cái thông đạo này ở bên ngoài không gian tầng tám, nếu đặt mình vào tại bên trong khu vực đặc biệt kia, rất khó tìm được sinh lộ,

Hai người quanh co theo địa đạo một hồi, cuối cùng phát hiện đã ra khỏi miệng hầm, thế nhưng lại ở trong tâm của hồ nước.

“Ra khỏi miệng hầm này có một đạo kết giới mê huyễn, tương đối thần diệu. Nếu từ hồ nước đi xuống, căn bản là không phát hiện được cửa vào, cho dù là Hoa Dục Vũ cũng chưa từng phát hiện ra nơi này”

Lôi Đình mang theo Tần Thiên xuyên qua lối ra kết giới kia, trực tiếp bay lên giữa hồ, đáp trên mặt nước.

“Cuối cùng cũng sống sót, rời khỏi cái địa phương quỷ quái kia”

Núi xanh nước biếc đập vào mắt, trên mặt Tần Thiên hiện nụ cười.

Lôi Đình thì thở phào nhẹ nhõm, bảo tàng tại bên trong Tầng Long Ngọa Hồ hung hiểm khó lường, tuyệt đối là cử tử nhất sinh.

Khi hai người ở nơi này cảm thán hết sức may mắn, thì một thanh âm châm chọc vang lên trong gió.

“Chúng ta chờ các ngươi đã lâu rồi”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 97: Không Gì Hơn Cái Này

Thanh âm từ bên hồ truyền lại, lộ ra tự phụ cùng lạnh lùng.

Tần Thiên cùng Lôi Đình biến sắc cùng lúc, chỉ thấy cao thủ cửu đại phái đã tề tựu đông đủ, nhân số ước chừng hơn mười vị.

Cẩn thận quan sát, tất cả cao thủ lần này tới đây đều là trẻ tuổi, lấy cường giả Tạo Hóa làm chủ đạo, cũng có một ít là cao thủ Khởi Nguyên cảnh.

Thanh âm mới vừa rồi chính là thiếu chủ Thiên Kiếm tông – Kiếm Thần Phong, bên cạnh còn có 5 vị cao thủ, người đông thể mạnh a.

Nhân số của tám đại môn phái còn lại đều có khác nhau, binh quân cũng có chừng 3 – 5 vị, trong đó không ít gương mặt quen thuộc như mấy người Băng Tâm, Đông Phương Vũ Nhược, Chu Dật, Thiên Hoa Tà Nguyệt.

Tiểu Vân Thương Hải Trầm Tuyết Y không tới, chỉ có Chu Dật cùng một vị cao thủ mà thôi, là nhân số ít nhất trong các môn phái.

“Khiến cho các vị đợi đã lâu, thật là ngượng ngùng a”

Tần Thiên rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh, cũng không nóng lòng ly khai.

Kiếm Thần Phong cười lạnh, nói: “Ngươi cũng rất trấn định đó, đáng tiếc ngươi đã là con chim trong lồng, có chạy đằng trời”

Tần Thiên phản bác: “Chuyện gì cũng không có tuyệt đối, chư vị không nên quá tự phụ. Trong số các ngươi cũng có không ít là người quen cũ của ta, từ Tuyết Thiên lĩnh rồi đến ngôi miếu đồ nát, sau đó là Xích Huyết cốc, tiếp theo là Phổ Độ tự, một đường truy sát không ngừng nghỉ, ta đây không phải còn sống tốt đó sao?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt hừ nói: “Vận khí một người cũng có lúc dùng hết, ngươi cho rằng mỗi một lần đều có vận tốt như thế cả sao?”

Lôi Đình lạnh lùng nói: “Chỉ bằng đám người các ngươi ... cũng can rờ đó, thật là cuồng vọng”

Thiên Hoa Tà Nguyệt chân mày này lên, hơi giận nói: “Tiểu tử, ngươi đến cả tên cũng không dám báo ra, còn dám phát ngôn bất kính, hôm nay nhất định phải cho ngươi chết tại chỗ này”

Lôi Đình cười lạnh, nói: “Các ngươi là những kẻ bất tài, còn chưa có tư cách biết ta là ai”

Kiếm Thần Phong giận nói: “Tiểu tử thật cuồng vọng, ở cái đại lục Khởi Nguyên này, vẫn chưa có người nào dám nói chuyện như thế với chúng ta”

Lôi Đình khinh thường nói: “Khởi Nguyên đại lục đất chật người đông, là một loài chim nhỏ nhỏ? Bọn ngươi là ếch ngồi đáy giếng, kiến thức nông cạn, lại còn là một đám tự đại cuồng vọng, không cảm thấy mất mặt sao?”

Kiếm Thần Phong là thiếu chủ Thiên Kiếm tông, chưa từng bị ai quở trách bao giờ?

“Im miệng, ta giết ngươi!”

Dưới con thịnh nộ, Kiếm Thần Phong cong ngón tay rồi búng ra, một đạo quang trụ sáng ngọc phá không mà hiện, hóa thành một đạo Thông Thiên kiếm trụ, hướng cái đầu Lôi Đình đánh xuống.

Bốn phía, cuồng phong nộ hồng, thời không rung chuyển, một mảnh hư không dài hẹp tại trên mặt hồ nước lóe lên, từng đạo vết rách không gian bủa giăng khắp nơi, tựa như một thiên võng, đem Tần Thiên cùng Lôi Đình bao phủ vào trong đó.

Một kiếm này nhìn qua có vẻ đột ngột, nhưng uy lực kinh người, sắc mặt của cao thủ cửu đại phái không khỏi kinh biến, tựa hồ không nghĩ tới dưới con thịnh nộ Kiếm Thần Phong có thể bộc phát ra một kích khủng bố như vậy.

Sắc mặt Tần Thiên lộ vẻ lo lắng, mặc dù cảnh giới của hắn quá thấp, cũng biết được một kích này của Kiếm Thần Phong mạnh hơn mình nhiều lắm.

Lôi Đình cười lạnh lẽo một tiếng, tay phải hướng kiếm trụ đang bổ tới kia nhấn một cái, từ lòng bàn tay bay ra chín đạo quang mang, trong nháy mắt hóa thành chín cái mặt trời, cửu dương chi quang cực nóng, tạo thành một quang hoàn tỏa sáng ngọc, đột nhiên chụp vào Thông Thiên kiếm trụ khổng lồ kia.

Quang hoàn trói buộc, kiếm trụ chấn động, chỉ nghe thấy một tiếng vang giòn, Thông Thiên kiếm trụ của Kiếm Thần Phong ầm ầm bể nát, hóa thành lưu quang đầy trời, bắn tứ tung.

Vừa lúc đó một đạo kiếm quang xuất hiện tại đỉnh núi cách đó không xa, chỉ nghe một tiếng nổ tung, cả đỉnh núi bị san bằng, đất bụi tung bay đầy trời.

Tần Thiên có chút hoảng sợ, cao thủ Tạo Hóa cảnh quả nhiên lợi hại, chỉ một cái phát tay thôi cũng đủ dòi non lấp biển, quả thực làm cho người ta khó có thể tưởng tượng được.

Thân thể Kiếm Thần Phong nhoáng một cái, lui về phía sau hai bước, máu tươi tràn ra từ khoe miệng, sắc mặt chấn động.

Lôi Đình hồn nhiên bất động, ánh mắt như đao, cao ngạo lãnh khí làm cho người ta không thể nào quên được.

Thực lực Lôi Đình sâu không lường được, mọi người tuy rằng biết hắn là cao thủ Tạo Hóa cảnh, nhưng đều là cảnh giới Tạo Hóa đỉnh phong, người thì bất đồng, thể chất khác nhau, công pháp tu luyện khác nhau, dẫn đến thực lực cũng không giống nhau.

Lúc trước ở Huyết Sát động phủ, Lôi Đình dễ dàng đẩy lui Băng Tâm, Trầm Tuyết Y, Thiên Hoa Tà Nguyệt, Cổ Liệt một đám đại cao thủ, trong đó Băng Tâm cùng Trầm Tuyết Y đều là cao thủ Tạo Hóa cảnh đỉnh phong, nhưng bản về lực chiến đấu, hiển nhiên là không cách nào sánh với Lôi Đình.

Hiện tại, cao thủ cửu đại môn phái ngăn cản Lôi Đình cùng Tần Thiên ở trên đầm nước này, mặc dù nhân số nhiều hơn, nhưng lại thiếu cao thủ Bất Diệt cảnh áp trận, muốn áp chế Lôi Đình, cũng không phải dễ dàng gì.

“Thiên Kiếm tông chỉ có vậy mà thôi, chúng ta đi”

Lôi Đình kéo Tần Thiên, xoay người muốn đi.

“Đứng lại! Không giao ra Tần Thiên, ngươi đừng nghĩ muốn rời khỏi nơi này”

Cao thủ cửu đại môn phái đồng loạt tiến lên, đem Tần Thiên cùng Lôi Đình bao quanh vào giữa.

Tần Thiên nhìn lướt qua bốn phía, lạnh nhạt nói: “Các vị nếu đã nhiệt tình như vậy, vậy chúng ta sẽ lưu lại trong chốc lát”

Chu Dật hừ nói: “Đừng có ra về trấn định, hôm nay ngươi không thể rời đi nơi này”

Tần Thiên nhìn Chu Dật, châm chọc nói: “Cõi đời này người lấy oán báo oán cũng thật nhiều a, ta tặng không bảo vật cho Tiểu Vân Thương Hải các ngươi, ngươi liền đối với ta như vậy sao?”

Chu Dật nghe vậy giận dữ, quát: “Tặng không? Bởi vì tám bia đá kia mà các đại môn phái nhìn chằm chằm vào bốn môn, đây là ngươi di họa Giang Đông”

Tần Thiên cười to, nói: “Bảo vật phải là người có đức, Tiểu Vân Thương Hải nếu một chút thực lực cũng không có, tự nhiên là đưa cho người khác,

Chu Dật cả giận nói: “Ngươi cảm mồm”

Tần Thiên nhún nhún vai, xem thường, hừ nói: “Có đồ tốt nữa, ta cũng không cho Tiểu Vân Thương Hải ngươi nữa đâu nha”

Chu Dật giọng căm giận, nói: “Ngươi cảm thấy được ngươi có lần nữa sao?”

Tần Thiên phản bác: “Các ngươi đợi ta ở chỗ này đã lâu rồi, có ai biết ta từ nơi nào đi ra không?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt khinh thường nói: “Tất cả mọi người đều nhìn thấy ngươi từ trong hồ đi ra, cái này còn phải hỏi sao?”

Tần Thiên giọng châm chọc: “Lấy tu vi của các ngươi, ta nếu muốn trốn trong hồ, các ngươi cảm ứng được sao hả? Cả một đám thật đúng là đồ ngu mà”

Mọi người giận dữ, Tần Thiên là một người bình thường, ở nơi này lại dám nhục mạ đám cao thủ bọn họ, đây quả thực là ăn gan báo.

Nhưng, nếu cẩn thận suy nghĩ lại, lời nói Tần Thiên không phải là không có lý.

Hồ nước này mặc kệ sâu bao nhiêu, lấy thực lực của đám cao thủ lúc này, Thần niệm thấu không đại pháp hơi dò xét thôi, thì bất kỳ một hơi thở nào tuyệt không giấu diếm được, tuyệt đối giấu không được đám cao thủ này.

Đông Phương Vũ Nhục nói: “Địa hình nơi này có chút đặc thù, chính là nơi Tàng Long Ngọa Hồ, chỉ sợ có ẩn chứa bảo vật”

Đông Thắng Huyền Tông gọi về cơ quan trận pháp, đối với xem núi nhìn nước, tìm kiếm địa bảo lại có thành tựu kinh người.

Đông Phương Vũ Nhục chính là huyền nữ của Đông Thắng Huyền Tông, thân phận siêu nhiên, địa vị cực cao, đối với nghiên cứu huyền thuật tương đối thấu triệt.

Kiếm Thần Phong kinh nghi nói: “Nơi đây thật có bảo vật sao?”

Đông Phương Vũ Nhục nhìn Tần Thiên một cái, khẽ gật đầu.

Mọi người ồ lên, tâm tư nhảy loạn, tất cả đều cẩn thận lưu ý đến chỗ sâu giữa hồ, triển khai thăm dò.

Tần Thiên cười lạnh, nói: “Cửa vào là ở bên trong dưới đáy hồ, nếu không sớm đã có người phát giác? Trước mắt, cao thủ Thiên Nguyên phải đang ở bên dưới điện cuồng cướp đoạt, các người cứ chậm chậm mà tìm nha. Đoán chừng lúc các người tìm được, cao thủ Thiên Nguyên phải đã cướp sạch sẽ không còn một mống nào”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Gậy Ông Đập Lưng Ông

“Nói mau, cửa vào ở chỗ nào, nếu không đừng trách chúng ta vô tình”

Nhìn Tần Thiên tức giận, tâm tình các cao thủ càng thêm kích động.

Tần Thiên châm chọc nói: “Các người đang van xin ta đó hả?”

Thiên Hoa Tà Nguyệt cả giận, nói: “Tiểu tử nguoi quả thực muốn ăn đòn. Có tin hay không ta trước hết chém đứt cánh tay của nguoi”

Kiểm Thần Phong cả giận, nói: “Nói nhảm làm gì, chúng ta bắt lấy hắn, không sợ hắn không nói sao”

Tần Thiên cười lạnh, nói: “Đợi khi các người bắt được ta, cao thủ Thiên Nguyên phải sớm đã thắng lợi trở về, là trở về đó. Bọn họ tiến vào trong này đã được hai ngày rồi, các người cảm thấy còn lại bao nhiêu đồ tốt chứ, chờ các người đến chiếm đoạt?”

“Tiểu tử, nguoi rốt cuộc là muốn như thế nào?”

Tần Thiên cười ha ha, nói: “Ta rất thích vẻ lo lắng của các người a, và bộ dạng không chiếm được cái gì”

“Tiểu tử đáng giận, chúng ta giết hắn thôi”

Dưới con thịnh nộ, một vài cao thủ lộ sát khí.

Tần Thiên sắc mặt biến hóa, đánh mắt cho Lôi Đình một cái, hai người nhanh chân chạy trốn.

Dưới bao vây của đám cao thủ cửu đại phái, nếu muốn rời đi, đó là không thể dễ dàng, không gian chung quanh sớm đã bị cao thủ cửu đại phái phong tỏa.

Lúc này ở tại đây chỉ có một vài cao thủ Tạo Hóa cảnh, căn bản là không trối buộc được Lôi Đình, vì vậy né tránh tránh nặng tìm nhẹ, trong lúc nhất thời mọi người cũng không làm gì được hai người.

Phương hướng mà Lôi Đình chạy trốn lại rất có ý tứ, đó là Tần Thiên sau khi quan sát, cho ra một con đường.

Cao thủ cửu đại phái toàn lực gia tăng vòng vây, các loại công kích đủ loại màu sắc tràn ngập không gian, thật giống như bắn pháo hoa, cực kỳ xinh đẹp.

Lôi Đình mang theo Tần Thiên rất nhanh rời đi khỏi hồ nước, ở bên trong quần sơn xuyên qua xuyên lại.

Cửu đại phái đồng tâm hiệp lực, có người chạy trước chặn đường, có người theo sau đuổi bắt, trên dưới phải trái đều có cao thủ cửu đại môn phái, làm cho Lôi Đình xông qua từng trận, từng tiếng nổ vang mang theo tiếng kinh hô thình thoảng vang vọng bên trong quần sơn.

Đột nhiên, Lôi Đình rống to một tiếng, phát ra một kích kinh khủng, nhất cử đánh cho chín vị cao thủ trọng thương bay đi, đem một ngọn núi khổng lồ trực tiếp đánh nát, hé ra một đại hạp cốc dài hơn mười dặm.

Đáp xuống, Lôi Đình mang theo Tần Thiên xông vào bên trong đại hạp cốc.

“Mau nhìn, nơi này có một đường hầm”

Cao thủ cửu đại theo sát phía sau không nghĩ, theo sau Lôi Đình xông vào bên trong đường hầm, rất nhanh biến mất.

Chỉ chốc lát sau, Lôi Đình cùng Tần Thiên hiện ra tại trên không trung đại hạp cốc, trên mặt hai người đều nở nụ cười.

“Cẩn thận, có người”

Lôi Đình xoay người cực nhanh, chỉ thấy Đông Phương Vũ Nhược ở cách đó mấy trượng, khuôn mặt xinh đẹp treo nụ cười nhàn nhạt, cũng không có chút ác ý nào.

Cách đó không xa, Hỏa Linh thánh nữ Băng Tâm của Thiên Mẫu Thánh Cung cũng nhìn về phía Lôi Đình cùng Tần Thiên, nàng cũng không có tiến vào bên trong đường hầm.

“Bên dưới Tàng Long Ngọa Hồ, thật có ẩn dấu bảo tàng sao?”

Đông Phương Vũ Nhược thanh âm mềm mại, phá vỡ trầm mặc.

Tần Thiên nhìn hai nàng một cái, cười nói: “Tự nhiên có bảo vật, chỉ là ở nơi đó rất tà dị, Thiên Nguyên phái tồn thất cũng không ít cao thủ đó”

Băng Tâm nhìn đại hạp cốc, hỏi: “Đây là đường hầm do Thiên Nguyên phái đào ra sao?”

Tần Thiên khẽ gật đầu, hỏi: “Ta luôn luôn không hiểu, vì cái gì cao thủ cửu đại phái luôn có thể tìm được ta ở chỗ này?”

Đông Phương Vũ Nhược nói: “Cao thủ các phái đều nắm giữ hơi thở bốn nguyên của người, có thể suy tính ra người ở chỗ nào rất dễ dàng. Trên người của người cất dấu một thứ cực kỳ bí mật, mặc dù tạm thời không ai biết đó là thứ gì, nhưng cửu đại phái chắc chắn sẽ không buông tay”

Tần Thiên cười khan một tiếng, hướng hai nàng vẫy vẫy tay một cái, ngay sau đó theo sau Lôi Đình rời đi.

Băng Tâm cùng Đông Phương Vũ Nhược đều liếc mắt nhìn nhau, người nào cũng không ngăn cản, sau đó song song tiến vào trong hạp cốc.

Ánh sáng chột lóe, Lôi Đình mang theo Tần Thiên đến trên một ngọn cỏ phong cách đó mấy ngàn dặm, phía trước là một sa mạc.

“Người tiết lộ bí mật địa cung, chính là kiểm chế cửu đại môn phái, để cho bọn họ tạm thời không rảnh để đuổi theo người?”

Tần Thiên cười nói: “Không tìm cho bọn hắn chút chuyện để làm, thì cả ngày đều đuổi theo chúng ta, sẽ làm cho chúng ta nhứt cá đầu”

Lôi Đình nhìn sa mạc, trong ánh mắt lộ ra một cỗ thần sắc mà Tần Thiên không cách nào hiểu.

“Người rất thông minh, bất quá người lại quá khinh thường thập đại phái Khởi Nguyên đại lục. Nội tình của bọn họ rất thâm hậu, hiện tại vận dụng thực lực chưa tới một phần trăm, đó là bởi vì người chân chính cũng không khiến bọn họ quá mức coi trọng”

Tần Thiên đôi lông mày nhíu lại, trầm ngâm nói: “Nói như vậy, chúng ta tốt nhất là tránh xa xa một chút”

“Chạy trốn cũng không phải là biện pháp, người phải cường đại. Cùng ở với nhau mấy ngày nay, ta mặc dù không biết người đã trải qua những gì, nhưng phát hiện sinh cơ trên người người đang biến hóa. Từ tình huống cửu đại phái đuổi theo không bỏ mà xem, chỉ bằng vào ta bảo vệ không thôi, xa xa là không đủ”

Tần Thiên nghi hoặc, nói: “Lôi Đình đại ca có đề nghị gì tốt hơn không?”

“Đại lục Khởi Nguyên rất không tầm thường, có cửu châu bát hoang, dụng cụ vô số thần thoại. Ta sẽ cố gắng hết sức dẫn người chạy trốn khắp đại lục Khởi Nguyên này, trừ phi vận bất đắc dĩ, nếu không sẽ không rời đi. Người có nhìn thấy không phía trước là sa mạc đó, đây chính là một trong bát hoang của đại lục Khởi Nguyên”

Tần Thiên đôi mắt nhìn lại, sa mạc mênh mông vô bờ bến, nhưng nhìn không ra dị thường nào, ý này vừa nảy sinh liền xuất hiện một tia dị thường.

“Bát hoang là tuyệt địa sao?”

Lôi Đình lắc đầu nói: “Dùng hai chữ tuyệt địa để hình dung bát hoang, cũng không thỏa đáng cho lắm. Bát hoang thuộc cảnh nội tám châu, có không ít truyền thuyết tương truyền. Một hoang bên trong cảnh nội Mạnh Châu có tên là Trầm Nguyệt Cổ Quốc. Nghe nói vài ngàn năm trước, Trầm Nguyệt Cổ Quốc này tọa lạc trên một vùng đất vô cùng phồn vinh, ai ngờ trong một đêm đều ẩn tích mai danh, từ đó về sau vắng vẻ hoang tàn, biến thành sa mạc”

Tần Thiên cả kinh nói: “Một cái cổ quốc phồn vinh vô bì, trong một đêm liền mai danh ẩn tích, điều này sao có thể a?”

“Truyền thuyết chính là như vậy đó, không người nào biết chân tướng. Nghe nói, nơi này rất quý dị, nhưng mọi khí tức đều bị bao phủ. Nếu là người hữu duyên ở vào đêm trăng tròn, có thể thấy được đế đô của quốc gia cổ đã biến mất kia, chứng kiến một màn phồn hoa”

“Mấy ngày nữa chính là đêm trăng tròn, người tính mang ta đến để thử vận may sao?”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Tu luyện giả, nghịch thiên mà đi, trải qua các loại nguy hiểm, mới trông thấy trường sinh bất tử. Ta tới nơi này, là rất hy vọng đột phá cảnh giới Tạo Hóa, tiến vào cảnh giới Bất Diệt”

Tình huống hiện tại của Tần Thiên là mau chóng trở thành cường đại, cần thời gian đầy đủ để tu luyện.

Nếu có thể tạm thời thoát khỏi sự truy tung của đám cao thủ cửu đại phái, chuyên tâm tu luyện, tự nhiên là tốt nhất.

“Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem một chút. Ta có thể cảm ứng được vật phi phạm dầu tại bên trong Trảm Nguyệt Cổ Quốc này”

Tung người bay lên, Tàn Thiên trực tiếp hướng sa mạc bay đi, khoảng cách xa mấy dặm chỉ thoáng chốc đã tới nơi.

Bên cạnh sa mạc rất yên lặng, nhìn không ra có bất kỳ dị thường nào.

Tàn Thiên cùng Lôi Đình ngự khí phi hành, cẩn thận lưu ý tình huống bốn phía.

Sa mạc rất lớn, cuồng phong nô hống, hai người tiến về phía trước khoảng trăm dặm, gặp phải một đạo long quyền phong.

Từ xa nhìn lại, long quyền phong đột ngột mọc lên từ mặt đất, xông thẳng tận trời, tựa như một con hắc long, mơ hồ có thể thấy ánh mắt hung tàn quỷ dị, đang nhìn xuống cả vùng đất.

“Cẩn thận, long quyền phong này có điểm cổ quái”

Lôi Đình nắm tay Tàn Thiên, hướng phía xa xa bay đi, cố gắng tránh xa long quyền phong kia.

Nhưng, làm hai người kinh ngạc chính là, long quyền phong kia thể nhưng đã khóa chặt bọn họ, không cần quản phương hướng mà bọn hắn bay đi là nơi khi gió gì, đều theo sát không bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chín Con Long Quyền Phong

Lôi Đình có chút tức giận, tay phải lạng không vượt một trào, hư không trực tiếp bị bẻ gãy, một bàn tay khổng lồ trống rỗng xuất hiện, chụp một cái bắt đạo long quyền phong kia, trực tiếp bẻ gãy thành hai nửa.

Sắc mặt Tàn Thiên kinh biến, mặc dù biết Lôi Đình rất lợi hại, nhưng cũng không nghĩ tới hắn tùy tay vung một trào thôi đã có uy lực như thế, biến hóa ra một kinh thiên cự thủ, đem long quyền phong này bóp nát.

Một tiếng vang thật lớn, cuồng phong tan vỡ. Long quyền phong kinh khủng kia ầm ầm vỡ vụn, nhưng chỉ sau nháy mắt, ngưng tụ lại lần nữa, tiếp tục hướng hai người vọt tới.

“Đây là chuyện gì xảy ra?”

Lôi Đình mang theo Tàn Thiên di động cực nhanh, trầm giọng nói: “Đây là long quyền phong không phải do tự nhiên hình thành, hẳn là nơi này có đặc sắc”

Tàn Thiên kinh ngạc nói: “Đặc sắc? Chẳng lẽ là yêu phong?”

Lôi Đình không trả lời, mang theo Tàn Thiên hướng chỗ sâu trong sa mạc phóng đi, sau cái mông là long quyền phong kia theo sát không bỏ.

“Cẩn thận, phía trước xuất hiện một long quyền phong nữa”

Tiến về phía trước hơn mười dặm, chỗ sâu sa mạc thì không thấy đâu, một con long quyền phong màu đỏ nhạt khác xuất hiện, cùng với con hắc long theo sát sau Tàn Thiên tạo thành đối lập rõ ràng.

Cái đầu của long quyền phong đỏ nhạt tựa như một đầu rồng, có thể thấy được rất rõ một đôi mắt đỏ máu, bắn ra sát khí sắc bén, tuyệt đối không phải cảm giác sai.

Lôi Đình vẻ mặt lo lắng, không ngừng quay đầu nhìn chung quanh, tìm một con đường tốt nhất để thoát đi.

“Thời không ở khu vực này vặn vẹo, rất khó thi triển ra không gian thuật, chúng ta chỉ có thể ngự khí phi hành mà thôi”

Chợt lóe, tốc độ Lôi Đình rất kinh người, mang theo Tàn Thiên dưới giáp công của hai con long quyền phong, tiếp tục tiến sâu hơn.

Chỉ chốc lát sau, một con long quyền phong thứ ba lại xuất hiện.

Tần Thiên có chút nghi ngờ, không hiểu nói: “Những long quyền phong này không phải do tự nhiên hình thành, bọn nó xuất hiện là bởi hai người chúng ta, hay là có huyền cơ nào khác?”

“Truyền thuyết, Trầm Nguyệt Cốc Quốc nắm giữ Liệp Hồn thuật (săn hồn thuật), có vô số môn phái điều chú ý nơi này, nghĩ nghĩ cách tìm kiếm Liệp Hồn thuật biến mất đã lâu kia”

Tần Thiên hiểu kỳ nói: “Liệp Hồn thuật là cái gì, nó rất thần kỳ sao?”

Lôi Đình nói: “Thái cổ vũ trụ, cửu đại tinh vực, Khởi Nguyên, Tạo Hóa, Bất Diệt, Trường Sinh. Khởi Nguyên cùng Tạo Hóa ai ai cũng biết, sớm đã bị mọi người nắm giữ. Nhưng Bất Diệt cùng Trường Sinh đều là truyền thuyết rất xa xưa, không có bao nhiêu người có thể nói rõ được”

Tần Thiên chất vấn, nói: “Không phải cửu đại môn phái đều có cao thủ Bất Diệt cảnh sao?”

Lôi Đình cười khổ nói: “Quả thực cửu đại môn phái đều có cao thủ Bất Diệt cảnh, mà Bất Diệt cảnh được phân chia thành 5 cấp độ, nghe nói bốn cấp trước đều có người tu luyện thành công, nhưng chỉ duy nhất cấp cuối cùng là khó có thể đột phá. Trầm Nguyệt Cốc Quốc nắm giữ Liệp Hồn thuật, nghe nói là có biện pháp đột phá cửa ải cuối cùng của cảnh giới Bất Diệt, tiến vào Trường Sinh cảnh, thọ ngang thiên địa”

“Lợi hại như thế sao? Vậy liệp hồn kia là chỉ cái gì?”

“Khởi Nguyên thư, Tạo Hóa đồ, Bất Diệt hồn, Trường Sinh phách, liệp hồn chính là săn Bất Diệt hồn, đây là một pháp môn cực kỳ cao minh, là kỹ thuật dị thường hung hiểm. Người am hiểu Liệp Hồn thuật được gọi là Liệp Hồn sư, đây chính là người mà các thế lực lớn đều muốn mời làm thượng khách”

“Liệp Hồn sư? Rất ít ỏi sao?”

Lôi Đình một bên nhanh chóng đi về phía trước, vừa nói: “Liệp Hồn thuật truyền lưu rất rộng, nhưng người tinh thông lại không nhiều lắm. Chủ yếu kết cục của Liệp Hồn sư lại rất kinh khủng, cả ngày đều truy tung Bất Diệt hồn, tám chín phần đều chết ở trong tay Bất Diệt hồn. Nghe nói Liệp Hồn sư cũng được chia thành Truy Hồn giả, Tọa Hồn sĩ, Liệp Hồn sư. Trong đó Liệp Hồn sư được chia làm Liệp Hồn địa sư cùng Liệp Hồn thiên sư, người trước tương đối hiếm thấy, còn người sau chỉ còn lại truyền thuyết thôi, từ cổ chí kim cũng không có mấy người biết”

“Truy Hồn, Tọa Hồn, Liệp Hồn, có chút ý tứ a. Liệp Hồn thiên sư nghe rất oanh, hẳn là rất lợi hại sao?”

Tần Thiên nhìn bốn phía, phía trước lại xuất hiện thêm một con long quyền phong, hợp cùng với ba con long quyền phong khác bao vây Tần Thiên cùng Lôi Đình.

Nhìn long quyền phong ở phía trước, Lôi Đình lông mày hơi nhíu lại, trầm giọng nói: “Liệp Hồn thiên sư cực kỳ khủng bố, tuyệt đối lợi hại rất nhiều so với tưởng tượng của người”

Bốn con long quyền phong nhanh chóng gần lại nhau, ngăn chặn bốn phía, đem Lôi Đình cùng Tần Thiên vây vào giữa.

Lôi Đình nhanh chóng bay lên không trung, mang theo Tần Thiên từ khe hở giữa hai con long quyền phong thoát đi, tránh được một cách huyền diệu khó giải thích, tiếp tục hướng chỗ sâu trong sa mạc.

Phía sau, bốn con long quyền phong không ngừng rống giận, tựa như bốn con yêu long, theo sát không bỏ.

“Cái đồ chơi quỷ quái này càng ngày càng nhiều a, chúng ta cứ đi tới như vậy, có thể hay không càng lún sâu vào đó?”

Nhìn bốn con long quyền phong ở phía sau, Tần Thiên có chút ít lo lắng.

Thân thể Lôi Đình tựa như tia chớp, chợt lóe, nhanh nhưng mềm mại.

“Tạm thời không vấn đề gì, chúng ta đến chỗ sâu trong sa mạc nhìn một cái, nếu không cũng không cần thiết chạy tới nơi này chơi”

Đầy bão cát, Lôi Đình một đường đi tới, chỉ chốc lát sau đã đi được trăm dặm, vừa lúc phát hiện một con long quyền phong thứ năm.

Con long quyền phong này tựa như rồng như hổ, nó di động nhanh đến nỗi làm cho người ta liú lười hít hà.

Khóe mắt Tần Thiên khẽ nhúc nhích, kinh hô: “Nó muốn ngăn chặn lối đi”

Lôi Đình lạnh nhạt nói: “Không sao, long quyền phong này mặc dù quý dị, nhưng không làm gì được ta”

Chợt lóe, Lôi Đình quang hoa quanh thân nở rộ, trong nháy mắt huyền hóa ra 5 đạo phân thân, hướng 5 hướng khác nhau phóng đi, trong lúc nhất thời khó phân biệt được thiệt giả.

Tần Thiên kinh ngạc nói: “Người đây là ...?”

Lôi Đình giải thích: “Đây là vận dụng thủ đoạn Vạn Tượng cảnh, mặc dù hơi có chút hạn chế, nhưng ảnh hưởng cũng không lớn. Cái gọi là Tạo Hóa là cùng thiên địa biến hóa, sau này ngươi sẽ biết”

Nhanh chóng vọt tới trước, Lôi Đình mang theo Tần Thiên một đường cuồng phóng, rất nhanh gặp long quyền phong thứ sáu, con thứ bảy, và con thứ tám.

Mỗi một lần, Lôi Đình có thể tránh vây công long quyền phong rất huyền diệu, từng bước xâm nhập.

Giờ phút này, hai người đã đi về phía trước khoảng ngàn dặm, như cũ vẫn không tới được chỗ sâu nhất của sa mạc.

“Nhanh thôi, chỉ cần xuất hiện con long quyền phong thứ chín, nói lên rằng chúng ta đã đến chỗ sâu của sa mạc”

Trong mắt Lôi Đình lóe lên một cỗ nhiệt huyết, điều này làm cho Tần Thiên có chút ngoài ý muốn, nghi hoặc nói: “Người đã từng tới nơi này?”

Lôi Đình chưa kịp trả lời, ở phía trước một cỗ hắc khí phóng lên trời, tản mát ra khí thế làm người ta kinh sợ.

Tần Thiên đổi mắt nhìn lại, bật thốt lên: “Đây là long quyền phong thứ chín sao? Sao ta cảm giác được nó khác với tám con trước nhỉ?”

Cách đó mấy chục dặm, một khí trụ đen nhánh đột ngột mọc lên từ mặt đất, phóng thẳng đến chân trời, tạo thành một phong trụ hắc sắc cự đại, thôn thiên thực địa, chấn động vạn cổ.

Phong trụ hắc sắc xoay tròn như rồng, hóa thành một ma Long to lớn, thoáng cái phá tan cửu thiên, thẳng lên trời cao.

Sắc mặt Lôi Đình ngưng trọng, nhìn thoáng qua tám con long quyền phong ở phía sau, ngay sau đó không chút lựa chọn nào hướng ma Long là long quyền phong thứ chín phóng đi.

Khoảng cách hơn mười dặm thoáng chốc tới nơi, khi Lôi Đình cùng Tần Thiên chạy tới gần sát long quyền phong, thì tám con long quyền phong ở phía sau cũng chạy tới nơi, chia thành bốn phương tám hướng quay chung quanh con long quyền long màu đen kia, thật giống như vạn long lai triều, tình huống quỷ dị.

Long quyền phong xoay tròn tốc độ cao tạo thành chín cái ốc xoáy, khí mạch tương liên với nhau, tạo thành một lực cắn nuốt, đánh lên người Tần Thiên cùng Lôi Đình, muốn nhanh đưa bọn họ cuốn vào bên trong cơ thể long quyền phong màu đen kia.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Thiểm Điện Ấn Ký

Một tiếng gầm thét tựa như rồng ngâm, long quyền phong hắc sắc đáp xuống, một cái đầu rồng khổng lồ hiện ra tại trong mắt Lôi Đình cùng Tần Thiên, hai người thấy vậy liền sợ đến vỡ mật, toàn thân không lạnh mà run.

Đó là một con hắc long, nhìn qua vô cùng chân thật, hai con người màu đỏ máu lóe hung tàn, lãnh khốc, há mồm phun ra một đạo phong trụ màu đen.

Cùng thời khắc đó, tám con long quyền phong ở bốn phía cũng xuất hiện tình huống tương tự, thật giống như bát long cuồng vũ, nhắm ngay Lôi Đình triển khai công kích.

Lông mây Lôi Đình nhích lên, huyết sáo rung trời, chín đạo quang mang mang theo chín cái mặt trời chói chan hiện ra bên ngoài thân hắn, tản mát ra hơi thở cuồng dã.

Chín đạo quang mang đón gió to lên, mỗi một đạo hào quang chính là một thế giới, mỗi một mặt trời chiếu rọi một phương, bên trong đó ẩn chứa huyền diệu, làm thời không bốn phía chấn động, tiếng gào thét chói tai chỉ trong nháy mắt biến mất tăm.

Tần Thiên thấy một màn như vậy, trong mắt lộ vẻ hưng phấn.

Đi theo Lôi Đình lâu như vậy, hắn rất ít thấy Lôi Đình xuất thủ, vì vậy không biết lực chiến đấu của hắn rốt cục là như thế nào.

Hôm nay có cơ hội khó gặp, tự nhiên là muốn hảo hảo nhìn cho đã con mắt.

Cửu long thổ châu, Khí quán trường hồng.

Chín cái phong trụ màu sắc không đồng nhất xoay tròn, hỗ trợ lẫn nhau ở cùng một chỗ, hóa thành một khí trụ chín màu, mang theo lực hủy diệt thiên địa, thế tới cực hung mãnh.

Lôi Đình không hề sợ hãi, chín đạo hào quang bên ngoài thân không ngừng khuếch tán, chín mặt trời rất nhanh trở nên to lớn, cửu dương liệt diễm phô

thiên cái địa, đủ để đốt cháy vạn vật.

Một quyền tung ra, Lôi Đình tựa như thiên địa chi chủ, khí phách hùng hồn, chứa tể thời không.

Lực một quyền dung hợp chín mặt trời như muốn thiêu đốt vạn vật, cùng va chạm với khí trụ chín màu ở giữa không trung, liền dẫn phát nổ lớn kinh thế, nhất cử đem khí trụ chấn vỡ, mà Lôi Đình thì sừng sững đứng đó.

Phong trụ hình dạng chín con rồng cũng không yếu thế chút nào, nhanh chóng hướng Lôi Đình vây lại, chín cái đầu rồng hiện ra từ trong mây, hướng Lôi Đình bay thẳng tới.

“Cẩn thận”

Tần Thiên sắc mặt đại biến, cái loại phong trụ này, hoàn toàn chính là yêu Long.

Lôi Đình ngửa mặt lên trời rống giận, cả người phóng lên cao, quanh thân quang hoa hội tụ, chín đạo hào quang cùng chín mặt trời đồng thời thu lại, dung nhập vào bên trong một quyền kinh thiên kia.

Tần Thiên bị Lôi Đình bắt buộc đứng tại chỗ cũ, đang ngẩng đầu nhìn lên trời, cẩn thận chú ý.

Cường quang chọi lóe, âm thanh tựa như sấm nổ.

Lôi Đình một quyền xé thiên phá địa, phá thương khung, ngạnh sanh đánh nát chín con rồng, khiến cho chín đạo long quyền phong bị phá tan chỉ trong nháy mắt.

Cùng thời khắc đó, chín đạo hào quang mà Lôi Đình thu liễm vào trên người đột nhiên xuất hiện, hóa thành chín đạo quang long, lấy cực kỳ huyền diệu xông vào bên trong cửu long phong trụ đang bề tan tành.

Chín mặt trời phóng ra quang mang sắc bén, bắn vào trong cơ thể cửu long phong trụ, giống như chín khóa quang não, trực tiếp nắm giữ chín con long quyền phong.

Một màn này kéo dài chỉ trong chớp lát, ngay sau đó trên chín đạo hào quang trên người Lôi Đình đột nhiên thu lại, chín con long quyền phong như rồng về biển rộng, trực tiếp dung nhập vào trong cơ thể Lôi Đình, làm cho khí thế của hắn như bão táp, phảng phất như một vị bá chủ nhất phương, ngạo thị thương khung.

Trên chín tầng trời, lôi vân bắt đầu khởi động, một đạo tia chớp màu bạc như rồng tựa như hổ, gào thét một tiếng tầng mây bị xé toan, trực tiếp rơi vào trên người Lôi Đình, đánh cho cả người hắn run bần bật, trong miệng phát ra từng trận nổ hồng rung trời.

Ngay sau đó, một đạo tia chớp (thiểm điện) dài hẹp từ trên trời rơi xuống, quán quanh bốn phía Lôi Đình, không để cho hắn có nơi để trốn.

Hai tay huy vũ, Lôi Đình nhanh chóng ra quyền, từng đạo thiểm điện bị hắn đánh cho nát tan, tiêu tán trong cuồng phong.

Tần Thiên nhanh chóng bay đi, tránh ra xa khu vực tia chớp, ánh mắt kinh hãi nhìn một màn này.

Giữa không trung, Lôi Đình người cũng như tên, lôi điện quán chung quanh, thế nhưng Lôi Đình đang chống lại tia chớp điên tấn công điên cuồng.

Những tia chớp như một mảnh quang phù dài hẹp, ẩn chứa huyền diệu khôn cùng, mặc dù bị Lôi Đình đánh cho nát tan, nhưng điều lưu lại ẩn ký, quán quanh trên cánh tay phải Lôi Đình.

Nhìn kỹ, từ trên cánh tay phải Lôi Đình càng ngày càng nhiều thiểm điện ẩn ký, mỗi một tia chớp giống như một dải ánh sáng, quán quanh trên cổ tay hắn, lần lượt biến ảo lập đi lập lại, tạo thành một đồ án kỳ diệu, luôn lóe sáng, và dần dần dung nhập vào bên trong thân thể hắn.

Lôi Đình mái tóc dài xốc xếch, ánh mắt tóe lửa, hai tay ra quyền càng lúc càng nhanh, lực đạo càng lúc càng mãnh liệt, trực tiếp đánh nát hư không, xuyên thấu vạn cổ, đánh cho thiên địa không ngừng run rẩy, vũ trụ bị ai.

Trên trời, tia chớp càng lúc càng dày đặc, càng ngày càng thô to, tất cả đều hóa thành tia chớp hình rồng, lấy tốc độ cực hạn điên cuồng oanh tạc, muốn hủy diệt tên nhân loại khiêu khích uy nghiêm của nó, không để cho hắn còn sống sót.

Quanh thân Lôi Đình chín đạo hào quang vờn quanh, mỗi một đạo hào quang chính là một thể giới, là một lĩnh vực, kéo dài tới tận hư không, tiếp nhận tia chớp tây lễ.

Chín cái mặt trời chậm rãi di chuyển bên trong tia chớp, thỉnh thoảng lóe sáng ngời, thỉnh thoảng chớp động, và liên tục cắn nuốt tia chớp lực không bỏ, làm lớn mạnh chính mình.

“Đây là hắn muốn đột phá cảnh giới?”

Tần Thiên hiểu biết cũng không nhiều, nhưng hắn biết Lôi Đình đang ở thời khắc quan trọng, tuyệt đối không được quấy rầy.

Không trung, tia chớp cuồng oanh, thương khung, chiến ý như rồng.

Lôi Đình, tâm vô nhất vật, đánh nát nguyên rủa.

Mỗi đạo tia chớp, một quả đấm, đối chọi gay gắt, ai chìm ai nổi.

Tần Thiên một mực chú ý, trong lòng có chút lo lắng.

Không lâu sau, tia chớp chuyển dần từ từ yếu đi, Lôi Đình với ý chí cường hãn chấm dứt đối kháng đánh nát tia chớp, chỉ có điều cánh tay phải bị điện quang quán quanh, biến thành lõi điện chỉ thủ.

Ngửa mặt lên trời huyết sáo một tiếng, Lôi Đình ngạo thị trời cao, trong tiếng huyết sáo đó lộ ra mấy phần tang thương cùng bi ai, tựa hồ đang cất dấu điều gì đó.

Cường phong tan, tia chớp biến mất.

Chỗ sâu sa mạc, yên lặng không gió.

“Đi thôi”

Lôi Đình chậm rãi hạ xuống, nhìn Tần Thiên một cái, cũng không nói một lời nào.

Tần Thiên nhìn cánh tay phải Lôi Đình, tia chớp đã biến mất, nhưng trên cánh tay hần lại xuất hiện một đồ án, do từng đường nét đan xen tạo thành.

Hai người tiếp tục tiến lên phía trước, trước sau đi được chừng trăm dặm, phát hiện một di tích viễn cổ, do bị bao phủ bởi sa mạc, nên chỉ vền vện lộ ra cảnh đồ nát thê lương, tràn đầy khí tức cổ xưa, cũ kỹ.

Đôi mắt nhìn lại, di tích viễn cổ này chiếm diện tích rất lớn, dưới phong sa tuế nguyệt chỉ vền vện lưu lại một vài tảng đá chưa bị phong hóa lộ ra bên ngoài mà thôi.

“Đây chính là di tích Trầm Nguyệt Cổ Quốc lưu lại sao?”

Lôi Đình chần chờ nói: “Khó nói lắm, dù sao Trầm Nguyệt Cổ Quốc là ở mấy vạn năm trước, năm tháng ma diệt hết tất cả mọi thứ, không có bất kỳ một vật gì có thể trường tồn bất hủ”

Tần Thiên nghi hoặc, nói: “Không phải nói cảnh giới Trường Sinh là trường thọ ngang cùng thiên địa sao?”

“Trường Sinh bất khả, Bất Diệt điểm cuối, Tạo Hóa uy danh, Khởi Nguyên bắt đầu”

Nhìn di tích, Lôi Đình trong giọng nói lộ ra vẻ cô đơn.

Tần Thiên cẩn thận thưởng thức, cảm nhận được một loại khổ sở nhàn nhạt.

Có lẽ đến tu hành giả cũng không rõ ràng, rốt cục cõi đời này có hay không trường sinh, có hay không vĩnh hằng.

“Chúng ta vẫn tiếp tục tiếp bước chứ?”

“Trước hết ở chỗ này xem xét một chút, nhìn xem có phát hiện ra cái gì không?”

Dừng chân trên một ụ đá, Lôi Đình cùng Tần Thiên bắt đầu đánh giá di tích viễn cổ này.

Quy mô của di tích rất lớn, diện tích chiếm hơn mười dặm, mặc dù chỉ còn lại một vài cột đá, ụ đá, hòn đá, nhưng phong cách cổ xưa tang thương, có một loại hương vị không nói ra lời.

Hai người quan sát trong chốc lát, liền bắt đầu cẩn thận tìm kiếm khắp di tích.

Lôi Đình tu vi cao cường, một cái quét qua, thần niệm xuyên thấu hư không, thấy rõ từng hạt bụi, ngay cả chung quanh có bao nhiêu hạt cát đều có thể đếm được, cơ hồ không một bí mật nào giấu được.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoang* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Luyện Công

Tần Thiên từng bước ba trượng, hành tẩu ở bên trong di tích cổ.

Hắn không có bản lĩnh như Lôi Đình, chỉ có thể dựa vào mắt thường từ từ tìm kiếm.

Sau nửa canh giờ, Lôi Đình cùng hắn tìm tòi nhiều lần cũng không phát hiện manh mối hữu ích nào.

“Trong dự liệu, không cần để ý. Hiện tại không bị ai quấy rầy, ngươi hãy chuyên tâm tu luyện. Ta đoán cao thủ cửu đại môn phái, rất nhanh sẽ phát hiện ra chỗ ẩn nấp của chúng ta”

Tần Thiên không nói hai lời, tùy ý tìm một khối đá lớn ngồi xuống, chuyên tâm tu luyện.

Những ngày tới đối với hắn mà nói, cái hắn cần nhất chính là thời gian.

Chỉ cần cho hắn đủ thời gian, Tần Thiên tin tưởng mình có thể đủ lớn mạnh, khi đó cũng sẽ không bị người ta đuổi giết cả ngày mà chạy trốn chết.

Lôi Đình đứng cách đó không xa, nhìn về phía tịch dương, về mặt cô đơn, cùng với dĩ vãng có bất đồng rất lớn.

"心随离人去, 身乃浮萍寄, 信拆犹在耳, 奈何轻相弃..."

"Tâm tùy ly nhân khứ, thân nãi phù bình ký, tín sách do tại nhĩ, nại hà khinh tương khí. . ."

A Vít tạm dịch:

Tình nồng vốn thuộc về chàng

Hồng nhan tựa mảnh bèo trôi mặc dòng

Lời thề son sắt một lòng

Dẫu cho sỏi đá rêu phong mỗi mòn.

点点忧伤, 在这日落黄昏, 天色将暮的时刻, 徘徊在那寂静沙漠之中.

(Điểm điểm ưu thương, đạm đạm thanh sầu, tại giá nhật lạc hoàng hôn, thiên sắc tương mộ đích thì khắc, bồi hồi tại na tịch tĩnh sa mạc chi trung)

Thiên cô tình ái, vạn cổ anh hùng, buồn vui vui buồn, tất cả trở nên hư không ...

Bóng đêm đã tới, hàn khí tập nhân.

Sâu trong sa mạc, ban ngày nhiệt độ ẩm áp, nhưng khi về đêm, từng đợt gió lạnh thổi qua, rét buốt thấu xương.

Tần Thiên từ trong tu luyện tỉnh lại, cảm giác được nhiệt độ hạ xuống, chân khí trong cơ thể bao trùm lấy toàn thân, thực lực vừa tiến thêm rất nhiều.

Ở bên trong thời không hỗn độn tại Khôi Nguyên chi địa, Tần Thiên lĩnh ngộ được rất nhiều, chiếm được bí pháp tu luyện huyết hải, và cũng đã dung nhập vào Cửu Huyền tâm pháp.

Dị tượng Long phi Phượng vũ cùng Long bản Hổ cứ nói rõ tu vi Tần Thiên vừa tiến lên một bước dài, còn muốn tiếp tục tích lũy chân khí, tiến vào cảnh giới Chân Nguyên hẳn không thành vấn đề.

Lôi Đình đứng ở xa xa, bóng dáng có chút cô độc.

Tần Thiên cũng không quấy rầy hắn, mà lấy ra một cái túi, thả ra một đồng lớn khí thạch.

Hiện tại, Tần Thiên đối với Cửu Huyền tâm pháp lĩnh ngộ đã rất cao, nhưng tu luyện cần tích lũy, đặt biệt từ Khí Biến cảnh tới cảnh giới Chân Nguyên, lực nén nghìn lần tương đối kinh người.

Nếu tích lũy không đầy đủ, một cửa ải này rất khó đột phá.

Bắt đầu từ Phô Độ tự cho đến khi gặp gỡ Hoa Dục Vũ, trên người Tần thiên đã góp nhặt được một ít đan dược cùng khí thạch, nhưng vẫn chưa có thời gian phục dụng.

Những đan dược kia lấy tiểu nguyên đan làm chủ, mà cảnh giới của hắn quá thấp, nên không thể phục dụng được.

Chỉ có thể hấp thụ khí thạch. Đây là cách thích hợp nhất để Tần Thiên tăng cường thực lực.

Dĩ nhiên, bản thân Tần Thiên cũng là một bảo tàng, vô luận là Thúy Ngọc quả, hay là Tiên Tuyền thạch nữ, Thất Thái thánh huyết, đều ẩn chứa năng lượng kinh người, hắn nếu có thể hấp thụ hoàn toàn, thực lực chắc chắn sẽ đạt tới mức kinh nhân.

Đáng tiếc tu vi hiện giờ của Tàn Thiên quá thấp, căn bản một lúc không thể tiêu hóa được, vì vậy hút lấy chân khí từ trong khí thạch là thích hợp nhất.

Hoa Dục Vũ từng tặng Tàn Thiên một phần hậu lễ, cho hẳn hơn nghìn khối khí thạch, toàn bộ được thu vào trong bao tải.

Lúc ấy, Tàn Thiên cất được một trăm tám mươi khối khí thạch, hấp thụ một trăm tám mươi đạo chân khí, để cho chân khí trong cơ thể tăng lên gấp nhiều lần, thực lực tổng thể tăng mạnh.

Hôm nay, Tàn Thiên nóng lòng muốn tăng lên thực lực, một hơi đem toàn bộ khối thạch trong bao vãi đổ ra, xếp thành một tòa núi nhỏ, trong đó không thiếu một chút nguyên thạch.

Cẩn thận phân biệt, Tàn Thiên đem nguyên thạch cùng khí thạch tách ra, mất gần hai canh giờ.

Kết quả tìm ra bảy mươi năm khối nguyên thạch, thu hoạch cũng lớn a.

Còn lại chiếm đa phần là khí thạch, vượt qua 1500 khối, đối với cảnh giới của Tàn Thiên bây giờ, chính là một khoản quý giá nha.

Cất xong nguyên thạch, Tàn Thiên bắt đầu cất thạch.

Lấy tu vi của hắn hiện giờ, phát tay một cái khí thạch bay lên, vây quanh hắn bay lượn.

Tàn Thiên tâm tư vừa động, thủ pháp ngưng vật lắng không được hẳn hoàn toàn khai triển, một bên cất thạch, một bên vận dụng thủ đoạn cảnh giới Khí Biến, đem các loại chiêu thức dung hòa nhập thành một, luyện công.

Dưới bóng đêm, chỉ thấy từng khối thạch quay bốn phía chung quanh Tàn Thiên, bay lượn lúc cao lúc thấp.

Tàn Thiên thân tự như du long, hay tay như hổ, trên mặt đất bay lượn, qua lại không ngớt.

Đầu ngón tay bắn ra từng đạo ngũ thải chân khí, hoặc gọt, hoặc bổ, hoặc điểm, hoặc đánh, tác động lên khí thạch, rút lấy chân khí bên trong khí thạch.

Vừa mới bắt đầu, số lượng khí thạch trên người Tàn Thiên chỉ có vài cái, về sau biến thành mười mấy, càng về sau số lượng càng nhiều.

Những khí thạch này có đường kính vài thước, có một số nặng ít nhất mấy trăm cân, bị Tàn Thiên lăng không ngưng vật như vậy, tuyệt đối kinh người.

Cho dù là cao thủ Chân Nguyên cảnh, cũng không thể một hơi không chế mấy chục khối thạch lớn như vậy, lại còn quay quanh người hắn.

Lôi Đình xa xa nhìn lại, trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, Tàn Thiên mặc dù cảnh giới không cao, nhưng cùng cảnh giới với hắn, tuyệt đối là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, cường đại đến mức làm cho người ta khó có thể tin được.

Cao thủ Khí Biến cảnh bình thường, trước khi tiến vào cảnh giới Chân Nguyên, dù chân khí trong cơ thể thâm hậu, nhiều lắm cũng chỉ lắng không khống chế mấy khối khí thạch đạt mấy trăm cân, nhưng phạm vi di động nhỏ mà thôi.

Còn giống như Tàn Thiên đang ung dung thoải mái không chế mười mấy khối thạch ở giữa không trung bay lượn, không nói đến trình độ chân khí thâm hậu, chỉ cần loại thủ pháp này cũng không phải người thường có thể nắm giữ.

Điểm này, Tàn Thiên phải cảm tạ Cửu Huyền tâm pháp, nó tuyệt đối là siêu phẩm nhập thánh, cùng người khác bất đồng.

Một đêm này, Tàn Thiên cứ như vậy vượt qua, sáng sớm tỉnh mơ, bốn phía chung quanh hắn là một đồng khí thạch đã vượt qua trăm khối.

Lôi Đình lại một lần nữa động dung, nhưng không có nói gì, ngược lại xoay người nhìn phía xa xa.

Sâu trong sa mạc rất yên bình, trừ bão cát ra, cũng không có một bóng người nào tiến vào.

Tàn Thiên chuyên tâm tu luyện, hắn đem việc cất thạch trở thành một loại rèn luyện, khí động, thân động, tâm động, ba loại kết hợp, hiệu quả rất không tệ.

Liên tiếp ba ngày, Tàn Thiên ở đây vừa cất thạch, vừa tu luyện, một hơi cất sạch đồng khí thạch đang có, hấp thụ hơn một ngàn năm trăm đường chân khí, thực lực đạt đến mức độ kinh nhân.

Ba ngày thời gian, Tàn Thiên thực lực tăng lên gấp mấy lần, vẫn như trước vẫn là cảnh giới Khí Biến, cũng không tiến vào cảnh giới Chân Nguyên.

Tàn Thiên đối với chuyện này có chút ngoài ý muốn, trải qua suy nghĩ cẩn thận, thấy có quan hệ đến thể chất của mình, thái cổ Bất Diệt Thể chính là căn cơ của hắn, để cho thân thể hắn vượt qua thường nhân không chỉ gấp mười lần.

Ba ngày tu luyện, làm cho khí hải của Tàn Thiên lớn mạnh gấp đôi, hải dương màu xanh đậm mãnh liệt mà mệnh môn, lốc xoáy xanh đậm ẩn lực lượng mạnh mẽ.

Tâm lốc xoáy phát ra khí trụ màu sắc rực rỡ, không còn là một màu xanh đậm, nay đã nhiều hơn một vài màu sắc khác nữa.

Nguyên nhân, trong những khí thạch kia ẩn chứa thuộc tính chân khí khác nhau, vì thế sắc thái cũng mang màu sắc khác nhau.

Tần Thiên mặc dù có thể bọn chúng luyện hóa, nhưng cũng có thể giữ lại chúng.

Thậm chí đem chân khí bản thân chuyển thành chân khí có thuộc tính khác nhau, do đó chuyển biến sắc thái, làm người ta đoán bất không ra.

Cửu Huyền tâm pháp theo thực lực của hần gia tăng mà càng phát ra huyền diệu của nó, càng ngày càng lớn mạnh, càng ngày càng thần bí.

Hoàng hôn buông xuống, Tần Thiên vẫn ở trong di tích cổ luyện công.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Mưu Đồ Bất Chính

Hơn một ngàn khối khí thạch đã bị cắt vỡ, thế nhưng số đá vụn lớn nhỏ đó vẫn quay quanh người Tần Thiên, hóa thành một mảnh phi long dài hẹp, một đầu thần phượng, xoay chung quanh hần.

Lôi Đình thấy thế sắc mặt kinh biến, thốt lên: “Long phi Phượng vũ, đây là một loại dị tượng hiếm thấy. Người có thể luyện ra loại dị tượng này, không ai không phải nhân trung long phượng.”

Tần Thiên ngao ngễ đứng giữa không trung, thúc dục Cửu Huyền tâm Pháp, để cho dị tượng trong khí hải biểu hiện ra ngoài, chân khí trong cơ thể tỏa ra bốn phía, tạo thành một mảnh phi long dài hẹp, một đầu thần phượng, bay lượn trên không.

Bốn phía, đất đá bị chân khí dẫn dắt, khiến cho hóa long phượng từ hư ảo càng trở nên chân thực, phối hợp với màu sắc của các loại chân khí, từ xa nhìn lại hình thái rất thật, uy vũ vô cùng.

Kêu nhỏ một tiếng, Tần Thiên bắn thẳng đến giữa không trung, thân pháp, bộ pháp, quyền pháp, chưởng pháp, kiếm pháp, đao pháp, cước pháp từng cái thi triển ra, tất cả đều tuyệt học trong võ học.

Cửu Huyền Tâm pháp dung hợp Khôi Nguyên chi đạo cùng Tạo Hóa thuật của Khôi Nguyên đại thế giới, Huyền Hoàng đại thế giới và Phật giới, tại cảnh giới Khí Biến, có không ít công thủ thuật, Tần Thiên tùy thời vận dụng.

Lôi Đình nhìn bằng mắt, nhưng trong lòng lại kinh hãi, đối với công pháp mà Tần Thiên tu luyện cảm thấy cực kỳ khiếp sợ.

Ban đêm, Tần Thiên tĩnh tọa tu luyện.

Ba ngày cắt thạch hần vẫn luôn ở trong trạng thái vận động liên tục.

Hôm nay an tĩnh lại, cẩn thận lĩnh ngộ, thu hoạch được rất nhiều.

Tu luyện chi đạo, động tĩnh kết hợp, như âm dương luân chuyển, như nhật nguyệt giao thế, thiếu một thứ cũng không được.

Sáng sớm, Tần Thiên tỉnh lại, trên khuôn mặt tuần lã càng thêm nét thông dong.

Liên tục tu luyện bốn ngày, hần mặc dù không tiến vào cảnh giới Chân Nguyên, nhưng đã đạt đến cảnh giới Khí Biến đỉnh phong, thu hoạch kinh người.

“Hai ngày nữa chính là đêm trăng tròn, ta cảm giác được lúc này so với lúc trước có một chút khác biệt”

Lôi Đình đi đến bên cạnh Tần Thiên, nhắc nhở hần thời gian không còn nhiều.

Tần Thiên nhìn đường về, cười nói: “Cao thủ cửu đại môn phái hiện giờ vẫn chưa xuất hiện, xem ra bọn họ vẫn đang ở bên trong địa cung”

Lôi Đình cười mắng: “Chỗ kia là cửu tử nhất sinh, người lại thành tâm đem bọn họ chôn vùi trong đó.”

Tần Thiên cười ha ha, nói: “Bọn họ ngàn dặm xa xôi bám dính ta, ta ít nhiều cũng mang đến cho bọn họ một chút hi vọng chứ”

Lôi Đình trừng mắt liếc hần một cái, không nói thêm gì.

Lôi Đình tính cách lãnh ngạo, loại chuyện hăm dọa này hần sẽ không làm.

Nhưng Tần Thiên khác với Lôi Đình, hần sáu năm cầu y chịu nhiều đau khổ, sinh tồn đối với hần mà nói, đã vượt qua tất cả!

Từ khi rời khỏi tiểu trúc Thiên Y, cửu đại môn phái bức bách đến đau khổ, theo sát không ngừng nghỉ.

Tần Thiên đối với chuyện này vô cùng tức giận, nhưng thực lực của hắn có hạn, không thể làm gì được, chỉ có thể chơi đùa một chút, hăm hại cao thủ cửu đại môn phái, coi như là một loại trả thù.

Từ Xích Huyết cốc đến Phổ Độ tự, rồi đến Ngọa Hồ Tàng Long, Tần Thiên vận dụng trí thông minh của hắn, dắt mũi bọn chúng, để cho bọn họ hao tổn binh tướng, chịu nhiều đau khổ.

Đây là một loại đối kháng, cho thấy trong lòng Tần Thiên không phục.

Buổi sáng giờ ty, sa mạc gió bắt đầu thổi.

Nơi xa xa một đạo phong trụ đột ngột hiện ra, khiến Tần Thiên cùng Lôi Đình chú ý.

Kể từ khi Lôi Đình đánh nát cửu đầu long quyền phong, mấy ngày qua trong sa mạc không còn xuất hiện long quyền phong.

Hôm nay lại thấy long quyền phong, chẳng lẽ có người tiến vào sa mạc.

Tần Thiên cùng Lôi Đình cùng trao đổi ánh mắt, cả hai ngưng mắt nhìn nơi xa, chỉ thấy số lượng long quyền phong từ từ tăng lên, một, hai, ba, hiện lên hình chữ phẩm.

“Thu thập một chút, sau đó chúng ta tạm thời lánh mặt”.

Tần Thiên khẽ gạt đầu, đem toàn bộ khối đá vụn chấn vỡ, hóa thành phấn vụn, không để lại bất cứ dấu vết gì.

Phóng lên cao, Tần Thiên đứng ngạo nghễ giữa không trung, nhãn thần nhìn về phương xa, trong ánh mắt thẩm thấu ra ánh kim hồng.

Tu luyện tới cảnh giới Khí Biến đỉnh phong, trong cơ thể Tần Thiên chân khí trải rộng toàn thân, đem cảnh vật ngoài mười dặm thu hết vào tầm mắt.

Ba đầu long quyền phong di chuyển rất nhanh, tựa hồ đang truy đuổi cái gì đó.

Tần Thiên chỉ nhìn trong chớp lát, liền phát hiện ra đóa phi vân xuyên qua ba đạo phong trụ.

Phi vân là một loại pháp khí, lóe ra quang mang nhàn nhạt, giúp mấy người trốn tránh khỏi sự truy đuổi của long quyền phong, liều mạng hướng phía bên này bay tới.

“Tổng cộng có năm người, tu vi đều rất thấp, lại dám xông vào nơi này, hơn phân nửa là có mưu đồ”.

Lôi Đình nhìn lại, thần niệm trong nháy mắt nắm rõ tình huống của phi vân, so với Tần Thiên thì quan sát mạnh hơn nhiều.

Giờ phút này, phi vân đã xuyên qua ba đầu long quyền phong, chạy thẳng tới nơi Tần Thiên cùng Lôi Đình đang đứng.

“Chúng ta trước tránh một chút, nhìn năm người này có lai lịch như thế nào, vì sao lại xông vào nơi này”.

Lôi Đình bắt lấy Tần Thiên, đang chuẩn bị che giấu khí tức, Tần Thiên đột nhiên phát hiện tại phía sau long quyền phong kia, xuất hiện một đạo hư ảnh nhàn nhạt, nhìn qua giống như một tòa núi lớn, giống như thần linh hiển hóa, một đôi mắt màu u lam phản chiếu hai thân ảnh mờ mờ.

“Đó là...”

Lôi Đình cũng nhìn thấy đạo hư ảnh kia, trên mặt lộ ra một tia kinh ngạc, nhưng ngay sau đó biến mất, mang theo Tần Thiên biến mất trong hư không.

Lúc này, đóa phi vân kia đã tới di tích cổ.

“Đến rồi, hẳn là nơi này”.

Năm bóng người từ giữa không trung hạ xuống, người cầm đầu đem đóa phi vân kia thu lại.

“Lão đại, xác nhận là nơi này sao? Thấy không giống a”.

Một gã tầm 30 tuổi, lấm la lấm lét nhìn bốn phía, nói ra ý kiến của mình.

“Lão đại thần quang như đuốc, há ngại có thể so sánh được, còn không mau đứng sang một bên”

Một người khác hơn hai mươi tuổi cười cười vuốt mõng ngực.

Trong số năm người, lão đại cầm đầu nhìn qua khoảng hơn 40 tuổi, dáng người hạng trung, một thân trường sam màu xám trắng có chút cũ kỹ, hai mắt híp lại, làm cho người khác cảm thấy khôn khéo, giảo hoạt.

“Hai ngày nữa chính là đêm trăng tròn, lúc đó sẽ có nhiều thế lực lớn chạy tới, trong hôm nay chúng ta phải có thu hoạch.”

“Chúng ra hạ thủ ở đâu, có thể gặp nguy hiểm hay không?”

Lão đại cười hắc hắc nói: “Đừng lo lắng, ta có bản đồ, chỉ cần tránh một số khu vực nguy hiểm, hẳn không có vấn đề quá lớn xảy ra”

Lấy ra một bức họa đã ố vàng, Lão đại từ từ mở ra, năm người vây lại cùng nhau nghiên cứu cẩn thận.

Trong hư không, Tàn Thiên đang cùng Lôi Đình trao đổi.

Mấy người này có lai lịch gì, sao có thể có được địa đồ Trầm Nguyệt Cốc Quốc?”

Lôi Đình khinh thường nói: “Người cầm đầu kia có cảnh giới Chân Nguyên, bốn người còn lại đều là cảnh giới Khí Biến, tu vi không đáng nhắc tới. Về phần thân phận, xem bọn hắn lắm la lắm lét, hơn phân nửa đều là hạng người trộm cắp.”

Tàn Thiên nhãn thần sáng ngời, cười nói: “Cao thủ cảnh giới Khí Biến, vừa lúc thích hợp cho ta luyện tay a.”

Lôi Đình nói: “Những người kia không phải đối thủ của ngươi, bất quá có thể dùng để gia tăng kinh nghiệm chiến đấu. Chúng ta hiện tại không vội, xem bọn hắn có thể hay không tìm ra Trầm Nguyệt Cốc Quốc.”

Dưới mặt đất, năm người nghiên cứu chốc lát, tên lão đại nhìn kỹ bốn phía, bấm tay tính toán một hồi, cười nói: “Chính là chỗ này, chỉ bất quá hoang phế nhiều năm, cần nghĩ cách mở ra cổ trận, cửa vào mới xuất hiện.”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Truyền Thế Chi Bảo

“Bây giờ các ngươi lui ra trước đi, ta đi mở cổ trận”

Phất tay bảo bốn tên kia lui ra, lão đại thật cẩn thận lấy ra một túi đựng đồ từ trong ngực, lấy ra một cái mai rùa (quy xác) lớn cỡ bằng bàn tay, bề mặt của nó hiện lên đầy đầy dấu tích cổ xưa, lộ ra một loại hơi thở hồng hoang tăm tối.

Nhìn thoáng qua bốn phía, lão đại kia lộ ra vẻ cẩn thận hiếm thấy, sau khi xác định không có điều gì, mới bay lên không trung di tích cổ.

Sau khi quan sát địa hình một hồi, lão đại kia lầm bầm: “Sau ngày hôm nay, Cổ lão tam ta liền một bước lên mây, danh dương Khởi Nguyên đại lực”

Sau màn cao hứng, Cổ lão tam tay trái cầm mai rùa, tay phải vung lên không trung trên mai rùa vẽ một ký tự như gà bới, từ đầu ngón tay bắn ra một luồng khí mang đồ ngẫu, như long xà phi vũ, hơi có mấy phần huyền diệu.

“Hắn ta đang làm gì đó?”

Ánh mắt Lôi Đình khẽ biến, nhẹ giọng nói: “Hắn đang khắc phù, hẳn là một trận phù nào đó. Người này đoán chừng cũng am hiểu cơ quan trận pháp thuật, nếu không sẽ không lớn mật chạy tới nơi đây đánh chủ ý lên Trầm Nguyệt Cốc Quốc này”

Lúc này, Cổ lão tam đã khắc xong trận phù.

Chỉ nghe thấy hắn khẽ quát lên một tiếng, mai rùa bắn lên, huyền phù trên không trung cách di tích chừng vài thước.

Sau đó, Cổ lão tam liên tục huy động mười ngón tay, mấy đạo khí mang đồ ngẫu trước sau đánh lên mai rùa, quấn quanh thân nó, kích hoạt trận pháp trên mai rùa.

Đến lúc này, ánh sáng lóe lên như điện, chiếu khắp bốn phương, mai rùa kia vốn chỉ lớn bằng bàn tay trong chốc lát tăng vọt lên hơn trăm lần, hóa thành một con thần quy to lớn khoảng mấy trượng, huyền phù giữa không trung.

Con thần quy này hư hư thật thật, trên lưng quang hoa vây quanh, một dải quang mang bay là đà bốn phía, cùng mấy ụ đá trên mặt đất hợp thành một dãy, tạo thành một trận pháp siêu cấp phạm vi bao trùm hơn mười dặm.

Hư không xuất hiện chấn động, đại địa ở chỗ sâu sa mạc bắt đầu gầm thét.

Càng ngày càng nhiều ụ đá bắn ra quang mang chói mắt, phát ra cột sáng bằng miệng bát, quấn quanh trên lưng thần quy.

Tàn Thiên có chút khiếp sợ, bật thốt lên: “Mai rùa của tên kia thật đúng là thần vật a, dĩ nhiên mở ra cổ trận”

Chỗ sâu sa mạc, Trầm Nguyệt Cốc Quốc đã chìm ngấm vài ngàn năm, sớm đã nảy nở sinh cơ nhàn nhạt.

Hiện giờ, dưới sự dẫn đường mai rùa thần bí của Cổ lão tam, thế nhưng tro tàn lại cháy, bên dưới một đám ụ đá, một cái cổ trận cự đại đang dần dần khôi phục.

Một trận nổ ừng ừng kéo đến khiến đại địa run rẩy, một tòa cổ thành được chôn dấu ở chỗ sâu sa mạc chậm rãi nhô lên khỏi mặt đất, hiện rõ tại trong mắt Tàn Thiên cùng Lôi Đình.

Đổi mắt nhìn lại, tòa cổ thành này chiếm diện tích mười dặm có hơn, có thể nói nó tương đối khổng lồ.

Tất cả kiến trúc của cổ thành đều được tạo thành bằng một loại đá đặc thù, trải qua vài ngàn năm tuế nguyệt phong sa, như cũ vẫn bảo trì hoàn chỉnh.

Trên mặt Cổ lão tam lộ ra vẻ hưng phấn, không nhịn được cười ha ha, phát tay bảo bốn tên lâu la lại gần.

Chốc lát, cổ thành đã hiện ra hoàn toàn, trận pháp tự động giải trừ.

Cổ lão tam thu hồi mai rùa, lấy ra một bức họa đã ố vàng, sau một phen nghiên cứu, chỉ vào một cung điện cổ xưa, hưng phấn nói: “Cửa vào ở nơi này, chúng ta đi thôi”

Tàn Thiên cùng Lôi Đình nhìn một màn này, phát hiện cung điện mà Cổ lão tam chỉ, chính là một trong 36 cổ thành, kích cỡ ngoại hình đều giống nhau như đúc, nếu không có bản đồ chỉ dẫn, tìm cũng ra nhưng tương đối phiền toái.

“Đi, chúng ta theo phía sau”

Lôi Đình mang theo Tàn Thiên ẩn vào trong hư không, lặng lẽ theo sau.

Toàn bộ cổ thành hoàn toàn yên tĩnh, lộ vẻ vắng ngắt.

Chợt một luồng cuồng phong thổi qua, xuyên qua ngõ ngách, phát ra thanh âm vu vu.

Cổ lão tam mang theo bốn tên lâu la lẳng không phi độ, rất nhanh đi tới bên ngoài tòa cung điện kia, dừng lại trong chốc lát, năm người chợt lóe rồi biến mất.

Lôi Đình cùng Tàn Thiên cũng đến bên ngoài tòa cung điện, sau khi trao đổi ánh mắt cho nhau, liền song song tiến vào bên trong.

Cung điện trải qua tang thương, cát vàng trải rộng, hơi thở thái cổ trầm trọng.

Tàn Thiên lẳng không bước từ từ, tận lực thu liễm hơi thở toàn thân, tránh cho Cổ lão tam sinh ra cảnh giác.

Lôi Đình thân ảnh như có như không, thật giống như u linh, theo sát bên người Tàn Thiên.

Phía trước, đám người Cổ lão tam biến mất ở chỗ sâu cung điện, Lôi Đình cùng Tàn Thiên theo phía sau ở xa xa.

Cổ lão tam đi được một chút bỗng ngừng lại, một mực suy tính cái gì đó, điều này làm Tàn Thiên cùng Lôi Đình ở phía sau có điều kinh ngạc.

Tên Cổ lão tam này mặc dù tu vi không cao, nhưng từ dáng dấp lại biết không ít, đối với Trầm Nguyệt Cốc Quốc này có nghiên cứu không ít.

Lúc này, Cổ lão tam đã đến bên trong nội cung của cung điện, sau khi cẩn thận đi một vòng, trên mặt lộ ra nụ cười không ức chế được.

“Chính là chỗ này, ta hình như đã ngửi thấy được mùi vị của Nguyệt Thần Đan”

“Lão đại, Nguyệt Thần Đan là cái thứ gì vậy, nói cho chúng ta biết để tăng thêm kiến thức”

Cổ lão tam nhìn lướt qua bốn tên lâu la, đỉnh đặc nói: “Cũng được, hôm nay ta cho các ngươi chút kiến thức”

“Khởi Nguyên đại lục có bát hoang cửu châu, trừ Vân Châu ra, mỗi một châu đều có một hoang, mỗi một hoang này đều có một truyền kỳ xa xưa, nghe nói cất dấu một đại bí mật cực kỳ kinh thiên”

“Cái đại bí mật cực kỳ kinh thiên là gì vậy, lão đại?”

Cổ lão tam nhún châu xoay tròn, cười hắc hắc nói: “Cái bí mật kinh thiên này được tương truyền là một vật liên quan đến tiên khí”

“Cái gì? Tiên khí! Đây là thứ trong truyền thuyết, trên đời này thật sự có tồn tại tiên khí à?”

“Dù sao ta đã lớn như vậy rồi, vẫn chưa từng nghe nói qua tiên khí xuất hiện qua ở nơi nào đó. Nghe nói ở thời đại thái cổ có xuất hiện qua, nhưng đây chẳng qua là truyền thuyết, không có ai chứng kiến thật hay giả mà”

“Bất hoàng thì có liên quan gì đến tiên khí, sẽ không dấu ở trong Trầm Nguyệt Cốc Quốc này đấy chứ, lão đại?”

Cổ lão tam hắc hắc nói: “Có hay không tiên khí ta cũng không biết chính xác, nhưng Trầm Nguyệt Cốc Quốc có tam đại truyền thế chi bảo, hẳn là sự thật”

“Tam đại truyền thế chi bảo! Là chi cái gì vậy, lão đại mau nói đi”

Cổ lão tam không ngừng đánh ánh trong nội cung, vừa quan sát kết cấu bố cục nội cung, vừa nói: “Nguyệt Thần Đan, Bất Lão Tỏa, Trầm Nguyệt Đò, đây là tam đại truyền thế chi bảo nổi tiếng của Trầm Nguyệt Cốc Quốc, năm xưa từng danh chấn thiên hạ, nghe nói từ khi Trầm Nguyệt Cốc Quốc ẩn danh mà biến mất tăm tích”

“Tam đại truyền thế chi bảo này có cái gì đặc sắc vậy?”

Cổ lão tam nói: “Nguyệt Thần Đan, nghe nói lấy máu tươi nguyệt thần làm dẫn, dung hợp 49 loại tiên thảo linh dược, hao tổn thời gian 36 năm, mới luyện chế thành, trong thiên hạ có chừng hai viên. Đan dược này ngoại trừ có thể chữa bách bệnh ra, còn có tăng cường tu vi, đặc điểm lớn nhất là khiến cho một lão già gần đất xa trời kéo dài thêm ngàn năm dương thọ, có thể xưng là bất tử linh dược”

“Nguyệt Thần! Là cái vị trong truyền thuyết kia sao? tại Khởi Nguyên đại thế giới truyền lưu rất nhiều truyền thuyết về nàng”

“Nghe nói nàng đến từ bên ngoài Khởi Nguyên đại thế giới, có thật thế không?”

Cổ lão tam nói: “Có liên quan đến truyền thuyết Nguyệt Thần là quá mức xa xưa, ta cũng không rõ ràng lắm. Còn Nguyệt Thần Đan kia thật hay giả, hôm nay chúng ta có thể biết rõ mà”

“Lão đại, Bất Tử Tỏa cùng Trầm Nguyệt Đò, người nói đến một chút đi”

“Bất Tử Tỏa nghe nói tồn tại ở thời thượng cổ, được một vị công chúa Trầm Nguyệt Cốc Quốc vô tình có được, từ đó về sau có rất nhiều truyền lưu, trở thành một trong truyền thế chi bảo. Nghe nói, thiếu nữ đó thường mang Bất Tử Tỏa trên người, có diệu dụng thanh xuân bất lão, bài trừ tử vong. Là vật mà vô số thiếu nữ trong thiên hạ đều mơ ước. Trầm Nguyệt Đò là linh khí tuyệt phẩm, từng kinh sợ Khởi Nguyên đại lục, Trầm Nguyệt Cốc Quốc dựa vào thanh linh khí này mà hùng bá Mạnh Châu được vài ngàn năm, nếu không phải phát sinh cái trận bất hạnh kia, còn không đến mức sụp đổ”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Dùng Dao Mổ Trâu Cắt Tiết Gà

“Thật là bảo bối tốt, chúng ta nếu có được nó, vậy thì phát tài rồi”

“Lão đại anh minh thần võ, chỉ cần Bất Tử Tỏa và Trầm Nguyệt Đò kia thật sự tồn tại, hẳn nhất định có thể có được”

Cổ lão tam hừ nói: “Ít vượt mong ngửa đi, người cho rằng truyền thế chi bảo của Trầm Nguyệt Cốc Quốc lấy được dễ dàng như vậy sao?”

“Lão đại, Trầm Nguyệt Cốc Quốc năm đó rất huy hoàng, vậy trừ tam đại truyền thế chi bảo ra, hẳn là có rất nhiều đồ tốt đúng không?”

“Trầm Nguyệt Cốc Quốc chấn nhiếp một phương, bảo tàng vô số. Ngoại trừ tam đại truyền thế chi bảo ra, bọn họ còn nắm giữ Liệp Hồn chân kinh nổi danh thiên hạ, có vô số người ngắm nghía đến nó. Ngoài ra, linh khí cũng có vài kiện, mặc dù không cách nào sánh cùng với Trầm Nguyệt Đò, nhưng tất cả cũng đều không kém”

“Vậy thì tốt rồi, đến lúc đó tam đại truyền thế chi bảo giao cho lão đại, chúng ta chỉ tùy tiện phân cho chúng ta một ít đồ tốt là được”

Bốn tên lâu la về mặt hưng phấn, lời nhai không thôi.

Tần Thiên cùng Lôi Đình đang ở bên ngoài nội cung, tất cả lời nói của bọn chúng đều rơi vào trong tai hai người.

Đối với tam đại truyền thế chi bảo cùng Liệp Hồn chân kinh, hai người cũng hết sức chú ý.

Bên trong nội cung, Cổ lão tam đột nhiên dừng bước, trên mặt đất dâng lên từng đạo ánh sáng, tất cả là dấu chân do Cổ lão tam lưu lại, nhìn kỹ hợp thành một cái trận pháp, giờ phút này nó đang khởi động.

Tròng mắt Cổ lão tam khẽ nhúc nhích, trong lúc vô tình nhìn ra bên ngoài nội cung, ngay sau đó lấy ra mai rùa thần bí, nhanh chóng đặt lên trận phù trước mắt.

Chỉ chớp lát sau, bên trong nội cung quang hoa vạn đạo, ánh sáng làm cho người ta mở mắt không được.

Đột nhiên, một trận thanh âm xèo xèo truyền đến, đại địa khẽ run, mặt đất tại bên trong nội cung từ từ lộ ra một cửa động hình vuông, truyền đến từng trận âm phong, lạnh thấu xương.

Cổ lão tam thu lại mai rùa thần bí, nhanh chân nhảy vào trong đó.

Bốn tên lâu la trước sau nhảy vào, trong tai truyền lại tiếng gầm nhẹ của Cổ lão tam.

“Bây đây ngăn lại, che lại cửa vào”

Lôi Đình nghe vậy sùng sốt, không nghĩ tới Cổ lão tam lại cẩn thận như vậy, thậm chí có điều phát hiện.

“Hắn đã cảm nhận được, người thu thập bốn tên kia, ta đi nhìn hắn một chút”

Chợt lóe, Lôi Đình mang Tần Thiên xông vào nội cung, tiến vào cửa động kia.

Tần Thiên hiện ra tại bên trong cửa động, phát hiện Cổ lão tam sớm đã biến mất.

Lôi Đình ẩn thân đuổi theo, bốn tên lâu la căn bản là không phát hiện Lôi Đình, mà là nhất trí khóa chặt Tần Thiên, ngăn cản bước chân của hắn.

“Tiểu tử thú vị, dám đoạt thức ăn của bọn ta, người chán sống rồi sao”

“Tiểu tử này có cánh giới Khí Biến, cũng không sai biệt lắm so với chúng ta. Trực tiếp đem hắn tống ra ngoài”

“Không được, vạn nhất hắn để lộ tin tức thì sao, nếu vậy thì phiền toái. Phải giết chết hắn mới được”

Bốn tên cao thủ Khí Biến cảnh sau một phen thỏa luận, trực tiếp đưa ra phán quyết tử hình cho Tần Thiên, nghĩ giết người diệt khẩu.

Bốn tên này đều là hạng người trộm chó trộm gà, tuy không phải là đại gian đại ác, nhưng người bị giết cũng không ít.

Hiện giờ ở bên trong nội cung Trầm Nguyệt Cốc Quốc, vì bảo tàng của Trầm Nguyệt Cốc Quốc, giết người diệt khẩu là điều rất bình thường.

“Tiểu tử chịu chết đi”

Một tên đánh ra một chương, khí động sơn hà, chân khí đỏ sậm hình thành một con huyết lang hiện ra tại bên trong thông đạo không lớn lắm này, đó là dị tượng do hắn sau khi tu luyện tới cảnh giới Khí Biến diễn hóa ra.

Huyết lang khí thế hùng mãnh, uy lực kinh khủng, mặc dù chỉ do chân khí biến thành, nhưng cũng làm hư không xuất hiện chấn động nho nhỏ.

Tần Thiên nhích đôi lông mày kiếm, con huyết lang này tại trong mắt hắn không chịu nổi một kích, khiến cho hắn cực kỳ thất vọng.

“Các người hay là cùng lên một lượt đi”

Không tránh không né, Tần Thiên không chút tránh né, tùy ý để huyết lang vọt tới trước mặt, đụng vào phòng ngự do hắn bày ra, trực tiếp chấn cho nó vỡ nát.

“Tiểu tử cuồng vọng, xem ra khinh thường chúng ta, mọi người liên thủ giết hắn thôi”

Thực lực của bốn tên lâu la này mặc dù không cao, nhưng bọn họ đều là người tàn nhẫn, nhìn ra được thực lực Tần Thiên bất phàm, lập tức liên thủ tấn công.

Tần Thiên nhàn thản khẽ động, không có ngành sanh, hắn hiện tại thiếu hụt nhất là kinh nghiệm thực chiến, tình huống trước mắt chính là cơ hội lịch lãm tốt nhất.

Ngày xưa, những người đuổi bắt Tần Thiên phần lớn là cao thủ Tạo Hóa cảnh.

Lấy tốc độ tu luyện của Tần Thiên, cho dù hắn là kỳ tài ngút trời, cũng không cách nào giao phong với cường giả Tạo Hóa cảnh.

Thình thoảng, trong đám cao thủ cửu đại phái cũng có xuất hiện một vài cao thủ cảnh giới Khôi Nguyên, nhưng thực lực thấp nhất cũng là Kim Đan cảnh, so với hắn cao hơn đến bốn cảnh giới, nghĩ nghĩ muốn vượt cấp khiêu chiến vĩnh viễn là điều không thể nào.

Xét thấy nguyên nhân này, trên thực tế Tần Thiên đối với trận đánh này rất là mong đợi, rất coi trọng.

Vì gia tăng kinh nghiệm, Tần Thiên áp chế thực lực của mình, thi triển ra thân pháp cùng chương pháp huyền diệu, cùng với bốn cao thủ Khí Biến cảnh triển khai giao chiến kịch liệt.

Trong thông đạo, Tần Thiên di chuyển nhanh chóng, toàn bộ chương cước đều tùy ý, đối với bốn địch nhân không yếu thế chút nào.

“Thêm chút sức, không để cho tên tiểu tử này xem thường”

Bốn tên lâu la giận dữ hét lên, bọn họ đều thi triển ra dị tượng của riêng mình, khiến cho thực lực chỉ trong nháy mắt tăng lên gấp đôi, lực chiến đấu tăng trên diện rộng.

Người tu luyện tới cảnh giới Khí Biến là có thể tu ra dị tượng, cái này có quan hệ trực tiếp tới thể chất cùng công pháp.

Dị tượng là một phần chân khí tại bên trong khí hải, có thể phóng xuất ra ngoài, kiến tạo khí thể, gia tăng tín tâm, do đó đề cao thực lực.

Dưới tình huống bình thường, cao thủ Khí Biến cảnh trong quá trình giao chiến có hai lựa chọn, một là không thi triển ra dị tượng, bắng vào thực lực chiến thắng đối thủ.

Hai là thi triển dị tượng, tạo thành khí thể, dựa trên tâm lý gây áp lực cho địch nhân, cũng đem lực chiến đấu tăng lên tới cực hạn, do đó bộc phát ra thực lực đáng sợ.

Tần Thiên trên thực tế đối với những điều này đều là gà mờ, bởi vì đây là một loại kinh nghiệm, là một loại thủ đoạn trong quá trình giao chiến, đúng là điều cấp bách mà hắn cần phải học tập trước mắt.

Dị tượng của bốn tên lâu la này đều không giống nhau, huyết lãng, hắc bảo, ngọc ung, viên hầu, tất cả đều là loại dã thú có tính công kích cực mạnh, uy lực tương đối khá.

“Tốt lắm!”

Tần Thiên gầm nhẹ lên một tiếng, tay trái ra quyền, tiến lên bổ xuống, chân khí năm màu từ trong cơ thể bộc phát ra ngoài, ngạnh sinh bức lui huyết lang, hắc bảo, ngọc ung, viên hầu.

“Tiểu tử này thể nhưng luyện thành chân khí ngũ thái, điều này sao có thể?”

“Có thể hắn tu luyện Ngũ Hành chân quyết, cho nên chân khí mới có năm màu như vậy”

“Quản khi gió hắn tu luyện cái Khôi Nguyên chi đạo gì, giết hắn mới là chuyện chính sự”

Bốn tên lâu la điên cuồng tấn công, Tần Thiên bình tĩnh, từ từ gia tăng lực đạo, đánh cho bốn tên liên tiếp bại lui, gầm thét nộ hồng.

“Các ngươi chỉ có chút năng lực ấy thôi sao?”

Tần Thiên có ý khiêu khích bốn người, nghĩ nghĩ muốn bức bốn người thi triển ra lực chiến đấu lớn nhất, dùng để rèn luyện chính mình.

“Tức chết đi được, hôm nay lão tử không thể không đem ngươi xé rách!”

Bốn tên lâu la biến chuyển chiến thuật, bắt đầu kết trận công kích, mặc dù trận pháp này có trăm ngàn chỗ hở, nhưng phối hợp ăn ý hỗ trợ cho nhau, cũng tăng lên áp lực một chút đến Tần Thiên.

Tần Thiên tâm hi, không hề có ý áp chế thực lực nữa, các loại chiêu thức ừn ừn kéo đến, chân khí trong cơ lưu chuyển cuộn cuộn, sinh ra thanh âm vạn mã, thật giống như Trường Giang về biển cả, không chùn bước.

Trong khí hải Tần Thiên, tám viên Kim Đan không ngừng nhấp nhô lên xuống nằm ở bên trong lốc xoáy, hắn toàn lực thúc dục chân khí lên gấp bội, cả người đều tán mát ra một khí tức kinh khủng, khiến cho hư không không ngừng vị bức lui về phía sau.

Tần Thiên trong khi giơ tay nhấc chân, chân khí năm màu biến ảo thành long phượng, mặc dù không thi triển ra dị tượng, phát tay một cái, dễ dàng chém nát dị tượng của bốn tên lâu la, đánh cho bọn họ kêu cha gọi mẹ.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Chưởng Ấn Cùng Tiếng Tiêu

“Tiểu tử này thật sự là Khí Biến cảnh sao? Sao ta cảm thấy được hắn so với cao thủ Chân Nguyên cảnh còn muốn khủng bố hơn”

“Quản khi gió cảnh giới của hắn là gì, không giết hắn, chúng ta đều phải chết, nhanh xuất ra tuyệt chiêu”

Bốn người đồng hét lớn một tiếng, làm người khác động dung.

Nhưng chỉ sau một khắc, bọn họ đều xoay người chạy trốn, điều này làm cho Tàn Thiên rất là kinh ngạc.

“Nguyên lai, đây là tuyệt chiêu của các ngươi, chính là chạy trốn chết a”

Tàn Thiên cười khan một tiếng, bắn ra như mũi tên, chốc lát đã đuổi theo kịp bốn người, quang mang quanh thân như điện, long phượng vờn quanh, thi triển ra dị tượng Long phi Phượng vũ, chân khí trải rộng khắp cả thông đạo, trực tiếp đem bốn tên kia giam cầm lại ở trong không gian nhỏ hẹp.

“Không đánh bại được ta, các ngươi chỉ có chết mà thôi”

Bốn người vừa sợ vừa giận, gầm thét nộ hồng, trong ánh mắt toát ra vẻ trong yếu ngoài mạnh, không ngừng quay đầu nhìn chung quanh, nghĩ muốn tìm kiếm Cổ lão tam, hẳn ta chính là cao thủ Chân Nguyên cảnh.

Tàn Thiên cũng không cho bọn hắn suy nghĩ quá nhiều, tay trái đánh ra một chưởng, tay phải búng ra một chỉ, chưởng chỉ kết hợp thành thể công bên nhọn, Long phi Phượng vũ khóa chặt thời không bốn phía.

“Cẩn thận, đây là dị tượng Long phi Phượng vũ trong truyền thuyết vạn năm khó gặp, không trách được tên tiểu tử này lợi hại như thế”

Sống chết trước mắt, bốn người không có lựa chọn nào khác, bắt đầu toàn lực phản công.

Huyết lang, hắc báo, ngọc ung, viên hầu toàn lực phối hợp, mặc dù uy lực đơn thể không lớn, nhưng sau khi hợp lại, quả thực cũng làm cho Tàn Thiên mở rộng tầm mắt.

Tàn Thiên hoàn toàn buông tay buông chân, đối với bốn người này mà nói là tuyệt đối kinh khủng, từng chiêu thức của hắn vô cùng tuyệt luân, uy lực vô cùng, dễ dàng đánh nát một kích do bốn người liên thủ, làm cho bốn người hoảng hốt né tránh, nhưng lại không có chỗ để trốn.

Đây là một trò chơi mèo vờn chuột, Tàn Thiên cảm thấy tâm tình mình thư sướng, nguyên lai đây là chỗ tốt của cường giả, không cần tránh né mấy cái đuôi phía sau.

Song phương giao chiến là dưới tình huống Tàn Thiên cố ý áp chế, kéo dài một khắc đồng hồ.

Tàn Thiên từ bên trong đó thu hoạch không ít kinh nghiệm, đây là trận chiến đầu tiên của hắn làm hắn hiểu được rất nhiều điều, thực lực lại tăng thêm một bước.

Cuối cùng, Tàn Thiên giết chết bốn người này, không lộ vẻ thương hại hay tiếc thương, thiếu niên này đang từ từ hiển lộ vẻ quả quyết lãnh khốc.

Ngay khi Tàn Thiên giao chiến cùng bốn tên lâu la, cửa vào nội cung liền đóng lại.

Tàn Thiên sau khi đánh chết bốn người, dọc theo đường hầm một đường thẳng tiến về phía trước, không lâu lắm liền xuất hiện ngã rẽ.

Tàn Thiên dừng bước, nhìn chung quanh một chút, cảm giác được bên dưới này tựa như một mê cung.

Vì thế, hắn chọn một lối đi, Tàn Thiên ngự khí phi hành, đẩy nhanh tốc độ.

Kết quả giống như Tàn Thiên phỏng đoán, dưới này chính là một mê cung khổng lồ, chính là cổ thành bên dưới lòng đất, diện tích của nó hết sức to lớn.

Hồi tưởng lại quy mô cổ thành trước đây, Tàn Thiên lầm bầm: “Cổ thành này chiếm diện tích hơn mười dặm, nếu là chìm bên dưới lòng đất, tìm người thật sự là phiền toái”

Cảnh giới của hắn cực thấp, không cách nào thi triển Thần niệm thấu không đại pháp, chỉ có thể dựa vào giác quan thứ sáu của bản thân, trong phạm vi mấy trăm trượng thì không vấn đề gì, xa hơn nữa là không được.

“Từ tình huống nơi này mà xem, không có nguy hiểm gì, nhưng chỉ cần cái mê cung khổng lồ này thôi cũng đủ để cho rất nhiều người cảm thấy nhức đầu”

Mê cung bên dưới lòng đất, ngoài những thông đạo giăng khắp nơi, lại có rất nhiều thạch thất, quy cách lớn nhỏ cũng gần xấp xỉ nhau.

Tàn Thiên di chuyển chung quanh, thỉnh thoảng tiến vào bên trong một vài gian thạch thất tìm kiếm một phen, cũng không có thu hoạch gì.

Mê cung dưới lòng đất này rất khô ráo sạch sẽ, không có vết tích lưu lại do bất kỳ bão cát gây nên.

Tàn Thiên di chuyển cũng không biết bao lâu, đã đi tới bên trong một tòa cung điện.

Kích thước của tòa cung điện này không lớn, trong điện được điêu khắc một vài đồ án cổ xưa, làm Tàn Thiên chú ý.

Ở trên một vách tường, một bức vẽ cổ thành khổng lồ mang phong cách cổ xưa tang thương, khí thế khoáng đạt.

“Di, đây là sơ đồ phân bố cổ thành, làm sao được khắc lên tại nơi này?”

Tần Thiên nhìn nhìn có chút quen mắt, rất nhanh liền nhận ra sơ đồ phân bố cổ thành, trên đó có 36 tòa cung điện, phương vị cũng hết sức kỳ lạ, có quy luật nhất định.

Cẩn thận quan sát, Tần Thiên ghi nhớ cổ thành vào trong đầu, sau đó ở bên trong cung điện đi một vòng, đi tới một gian thạch thất phía sau.

Gian thạch thất này không lớn, bốn vách trống không, nhưng mà tại trong một góc, được người nào đó để lại một cái chuông án không rõ.

Tần Thiên có chút ngạc nhiên, cái chuông án này cũng không sâu lắm, có điểm giống như là một ký hiệu nào đó, vì sao lại ở chỗ này?

Nhìn kỹ, đường văn của chuông án có chút quái, quanh co khúc khuỷu giống như là một loại văn tự nào đó.

Tần Thiên xúm lại nhìn, càng cảm thấy đường văn kia là một loại văn tự, sau một phen phân biệt, dĩ nhiên là bốn chữ cổ ‘Đại Đạo tự nhiên’

“Chữ này là ai lưu lại, là một loại án ký, là một loại lĩnh ngộ tâm đắc? Đại Đạo tự nhiên, cũng là một loại Khởi Nguyên chi đạo sao?”

Tần Thiên lưu lại một hồi, sau đó rời đi.

Lần lượt xuyên qua bốn thông đạo, bởi vì địa cung này rất khổng lồ, Tần Thiên tìm một hồi cũng không tìm thấy bóng dáng của Cổ lão tam cùng Lô Đình đầu, chỉ có thể di chuyển chậm chậm bên trong địa cung mà thôi.

Lúc này, Tần Thiên đi tới một khu trống trải rộng lớn, tại trung tâm đặt một tể đàn, do những tảng đá năm màu chồng chất mà thành, nhìn qua có vẻ cổ xưa mà thần bí.

Trên mặt đất bốn phía tể đàn, những tảng đá năm màu trải rộng thành một đồ án khổng lồ.

Tần Thiên bay lên giữa không trung, đưa mắt nhìn xuống, đồ án khổng lồ kia giống như là trăng lưỡi liềm (nguyệt nha) bên trên nó có một thiếu nữ ngồi đó, mông lung mà xinh đẹp.

Tần Thiên bay quanh giữa không trung, quan sát nhiều góc độ khác nhau, phát hiện bức họa này giống như sống vậy, thiếu nữ trong bức họa trông rất sống động, mặc dù dung mạo thường thường, nhưng có thể cảm ứng được một loại khí tức cao nhã thánh khiết đến lạnh lùng.

Một khắc kia, Tần Thiên giống như sinh ra một loại ảo giác.

Tể đàn năm màu toát ra một luồng khói trắng như có như không, biến thành một đóa vân hà ngũ thái, quanh quẩn dưới chân thiếu nữ.

Một tiếng tiêu như mộng như ảo quanh quẩn tại hư không, thật giống như vô tận luân hồi, làm người nghe không dứt bỏ được.

Tần Thiên buông lỏng toàn thân, cũng không cố ý quan tâm nó thật hay giả, hắn chỉ lắng nghe tiếng tiêu mà thôi, tâm trí tiến vào bên trong thế giới mộng huyền.

Tiếng tiêu càng lúc càng rõ ràng, xuyên thấu qua năm tháng xa xưa, mang đến giai điệu truyền kỳ vài ngàn năm trước.

Tần Thiên lâm vào một loại lĩnh vực đặc thù, thân thể tung bay nhẹ nhàng, giống như hết lần này đến lần khác chộp chòn trên không trung thiếu nữ.

Tần Thiên đối với cử động khác thường của mình thì không biết gì cả, hắn cứ như bị tiếng tiêu khống chế tiếng lòng, chỉ việc ở giữa không trung không ngừng nhảy múa, kỹ thuật nhảy khinh linh phiêu dật, nhưng tại hắn là một nam tử, nên đa phần có chút cảm giác không được tự nhiên.

Đột nhiên, tiếng tiêu dừng lại, huyền tượng hoàn toàn biến mất.

Tần Thiên đột nhiên tỉnh lại, đồ án trên mặt đất bắt đầu phai màu, tể đàn năm màu ầm ầm bể tan, điều này làm cho Tần Thiên không biết có chuyện gì xảy ra.

Trong đầu, tiếng tiêu dứt quãng như có như không, như mộng như ảo, cũng không chân thực.

Tần Thiên từ từ hạ xuống đất, lâm vào trầm tư.

Chốc lát, Tần Thiên rời khỏi nơi này, tiếp tục tìm kiếm tung tích Lô Đình cùng Cổ lão tam

Địa cung khổng lồ, Tần Thiên hao mất nửa canh giờ, đi khắp hai phần ba khu vực, rốt cục cũng phát hiện ra dấu chân của Cổ lão tam

Tần Thiên nương theo dấu vết đuổi theo, rất nhanh, từ trong tai vang vọng lại thanh âm của Lô Đình.

“Không nên tới gần, tránh dả thảo kinh xà, Cổ lão tam làm việc rất cẩn thận”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 106: Quỷ Tướng

Tần Thiên nghe vậy liền thả chậm cước bộ, thu liễm hơi thở hoàn toàn.

Rất nhanh, Lôi Đình đi tới bên người hắn, mang theo hắn cùng tiến vào hư không, ẩn giấu vết tích, hiện ra bên trong một tòa cung điện, Cổ lão tam đang đứng trong cung điện.

“Địa cung này rất quý dị, có khả năng nhiều mọi dò xét. Thần niệm chỉ có thể phát hiện trong phạm vi năm trăm trượng mà thôi”

Bởi vì nguyên nhân này, Lôi Đình luôn đuổi sát theo Cổ lão tam, ngược lại không rảnh quay đầu tìm kiếm Tần Thiên.

Lúc này, bên trong cung điện xuất hiện quang mang huyền lệ, hào quang ngũ quang thập sắc bao phủ toàn bộ cung điện, đó là do Cổ lão tam mở ra một cửa vào khác.

“Đi mau, đừng cho hắn chạy thoát”

Dưới thúc dục của Tần Thiên, Lôi Đình chợt lóe rồi biến mất, thế nhưng vượt qua Cổ lão tam, tiến vào tầng hai địa cung.

Rất nhanh, quang mang trong cung điện biến mất, cửa vào tự động khôi phục lại, Cổ lão tam, Lôi Đình, Tần Thiên tiến vào bên trong một khu vực tầng hai địa cung.

Sau khi Cổ lão tam tiến vào khu vực tầng hai, lập tức lấy ra bản đồ, cẩn thận nghiên cứu.

“Cổ thành Trầm Nguyệt Cổ Quốc bên dưới lòng đất được phân chia thành ba tầng, tầng thứ nhất là bình thường nhất, cơ hồ không có bất kỳ nguy hiểm nào, chỉ là một mê cung. Tầng 2 là nơi hung hiểm khó lường, ẩn giấu sát cơ, hơi không cẩn thận tất sẽ chết ở trong đó. Tầng ba chính là tuyệt sát chí địa, thần quỷ chó vào. Nguyệt Thần Đan, Bát Tử Tỏa, Trầm Nguyệt Đòe hắc là đang ở bên trong tầng ba”

Lôi Đình cùng Tần Thiên hiện tại đang ẩn núp trên đỉnh đầu Cổ lão tam, hai người cũng thấy rõ địa đồ ở trong tay Cổ lão tam.

Đó là bản đồ đơn giản hết sức cổ xưa, trên đó được đánh dấu vài điểm màu đỏ, không chú ý nhìn căn bản nhìn không thấu.

Tần Thiên cẩn thận lưu ý, trên bản đồ ngoại trừ vị trí cửa ra vào của tầng thứ 3 ra, thì phần còn lại bên trong nội cung của tòa cung điện, cũng không ghi lại phương pháp mở ra cửa vào.

Cổ lão tam cất xong bản đồ, quay đầu nhìn trái phải một chút, ngay sau đó đi về bên trái.

Tầng thứ hai địa cung có điểm khác biệt so với tầng thứ nhất rất nhiều, trong không khí chảy xuôi một cỗ sát khí, trên thạch bích thỉnh thoảng lóe ra quang mang kỳ dị, khiến cho cả tầng hai sáng trưng không tắt, thật giống như tiến vào một tòa cung thành.

Đột nhiên, một thanh âm chói tai quanh quẩn trong thông đạo, làm cho thân thể Cổ lão tam run lên bần bật, mắng: “Oan hồn ngươi không có việc gì sao gào thét gì vậy, muốn hù chết đại gia ta à”

Tiếng mắng vừa dứt, một thân ảnh u ám đột nhiên xuất hiện phía trước, vừa lúc ngăn cản lối đi của Cổ lão tam.

Hú lên một tiếng quái dị, Cổ lão tam xoay người bỏ chạy, trong miệng thì thét lớn: “Ta là một con quỷ nghèo, ngươi muốn tìm, vậy thì tìm hai vị kia đi”

Lôi Đình cùng Tần Thiên nghe vậy liền chấn động, Cổ lão tam dĩ nhiên là biết tồn tại của hai người, điều này sao có thể a?

Ánh mắt Lôi Đình bắn ra hàn quang, định xuất thủ giết chết Cổ lão tam, lại bị Tần Thiên ngăn lại.

“Người này cũng không đơn giản, giữ hắn lại còn có chút trọng dụng”

Lôi Đình hậm hực thu tay lại, hắn cũng nhìn ra Cổ lão tam này không đơn giản, chỉ là không muốn hắn ta sao lại nhận ra sự hiện hữu của chính mình.

Thân ảnh u ám hướng Lôi Đình cùng Tần Thiên bay tới, tựa hồ có thể biết nơi ẩn thân của hai người, từng trận âm phong đan xen nhau, giống như u hồn.

Lôi Đình cười lạnh lùng một tiếng, cong ngón tay búng ra, quang mang hiện lên, một cỗ chí dương chí lực phá hủy u ảnh chỉ trong nháy mắt, biến thành làn khói bay đầy trời.

“Lại nói, Cổ lão tam dẫn chúng ta đi theo hướng này, phía trước nhất định rất nguy hiểm”

Tần Thiên đuổi theo, xa xa khóa chặt Cổ lão tam.

Lối đi bên phải nhìn thì rất yên lặng. Cổ lão tam tiềm hành ít nhất chừng mười dặm, chuyển một vòng, vậy tạm thời không gặp phải nguy hiểm gì.

Nhưng, khi Lôi Đình cùng Tàn Thiên tiến tới gần, chuyển qua một khúc cua, Cổ lão tam đột nhiên thần bí biến mất.

Tầng thứ hai địa cung có rất nhiều thạch thất, mỗi một thạch thất đều có cửa đá, tất cả cánh cửa đều được đóng kín.

Mà những thạch thất ở tầng thứ nhất thì lại không có cửa đá, tất cả đều trống, đây là điểm bất đồng lớn nhất giữa hai nơi.

Ở trong thông đạo xuyên qua, Lôi Đình cùng Tàn Thiên tạm thời không gặp phải nguy hiểm gì.

Nhưng, những thạch thất đóng cửa kia, lại lộ ra hung hiểm như có như không, phảng phất tại bên trong có hung thú thái cổ đang ngủ say.

Nhìn thạch thất hai bên lối đi, Tàn Thiên mắng: “Tên kia nhất định đang trốn ở trong một gian thạch thất nào đó, hẳn là ở trong những thạch thất gần đây thôi”

Lôi Đình nói: “Những thạch thất này có điểm cổ quái, chúng ta cẩn thận một chút”

Một bước bước ra, sáng mờ hiện lên, từng đạo khí lạnh bắn ra từ trên người Lôi Đình, đồng thời tác động lên cửa đá của mười gian thạch thất, làm cho cửa đá đồng thời mở ra cùng lúc.

Mấy tiếng kêu dị khiếu vang lên quanh quần bên trong thông đạo, trong mười gian thạch thất có đến sáu bảy gian có u ảnh phóng ra, tất cả đều là chiến tướng thân mặc cổ chiến giáp, trên người tản mát ra khí thế mãnh liệt mà lạnh lùng.

Sắc mặt của sáu vị cổ chiến tướng không chút thay đổi, thân ảnh hư ảo, hẳn là sáu vị quý tướng, điều này làm cho Tàn Thiên có chút ngoài ý muốn.

“Cẩn thận, những người này khi còn sống cũng là cao thủ Tạo Hóa cảnh – Thần Biến cảnh. Cho dù sau khi chết biến thành quý tướng cũng tương đương với cường giả Khởi Nguyên cảnh trung kỳ - Kim Đan cảnh”

Lôi Đình nhắc nhở làm Tàn Thiên có chút ngoài ý muốn, tùy tùy tiện tiện đi ra một chiến sĩ thôi, thế nhưng cũng là cao thủ Thần Biến cảnh, Trầm Nguyệt Cốc Quốc năm đó rốt cục là cường đại đến loại trình độ nào?

Vị trí của hai người hiện tại là cách cửa vào không tới năm trăm trượng, hẳn là nằm trong khu vực quản lý của trọng binh gác.

Những binh lính quý tướng lao ra từ trong thạch thất này, hơn phân nửa đều là binh sĩ năm đó chết ở chỗ này, chiến lực được coi là tương đối bình thường.

Lôi Đình kéo Tàn Thiên lui về sau, cũng không lập tức xuất thủ, bởi vì hắn nghe được từng trận thanh âm kỳ dị, bên trong thạch thất mấy cửa vào gần đó, giờ khắc này đang được mở ra, một đám quý tướng trong tay cầm chiến thương, hiện ra trên cửa vào.

Đôi mắt nhìn lại, số lượng có đến hàng trăm hàng ngàn, điều này làm cho Lôi Đình cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Chợt lóe rồi biến mất, Lôi Đình cũng không ngán binh, hẳn mặc dù không sợ hãi những quý tướng này, nhưng lại không muốn mất thời gian cùng bọn chúng.

Lôi Đình hóa thân thành hạt bụi, thi triển thời gian và không gian cự ly ngắn, rời đi khu vực đó, đi tới một chỗ bên ngoài cung điện.

Tầng thứ hai cũng có cung điện, nhưng lại khác so với tầng thứ nhất.

Cung điện nơi này do hoàng kim kiến tạo thành, toàn thân kim quang sáng bóng, mặt ngoài lóe lên sóng gợn kỳ dị, đó là do từng đường vân sắp xếp thành một cảm chế lợi hại.

Lôi Đình ánh mắt khẽ biến, Tàn Thiên thì sợ hãi than, nói: “Thật là quá xa hoa, dĩ nhiên dùng hoàng kim để xây dựng thành cung điện, trên cửa được khắc ký hiệu nguyệt nha (trăng lưỡi liềm) Trầm Nguyệt Cốc Quốc năm đó thật là giàu có a”

“Giàu có cũng không là gì, nghe nói Trầm Nguyệt Cốc Quốc năm đó là một trong tám đại cổ quốc Khởi Nguyên đại lục, là một quốc độ tu hành, so với những đại phái khác mạnh hơn nhiều lắm, nơi đây hẳn là cất giấu không ít trân bảo. Nếu người có thể có được, đối với con đường tu luyện của người hẳn là trợ giúp cực lớn”

Tàn Thiên nhìn cỗ điện hoàng kim, cố gắng buông lỏng toàn thân, nhưng cũng không cảm ứng được cái gì.

Ít nhất Bát Tử chi tâm không có phản ứng, điều này làm Tàn Thiên có chút ít mất mát.

Chậm rãi tiến lên, Tàn Thiên đi đến bên ngoài cửa cung, sau khi đứng yên trong chốc lát, đột nhiên bắn ngược trở ra, lớn tiếng nói: “Cẩn thận, có sát khí”

Lôi Đình nghe được thanh âm Tàn Thiên, quanh thân khí thế được phóng ra, chín đạo hào quang mang theo chín cái mặt trời chiếu sáng vạn cổ, tạo thành một khí tràng đặc thù, không cho ngoại lực tiến đến gần.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 107: Đường Vân Chi Thân

Cửa cung hoàng kim cổ điện hiện đang từ từ mở ra, một đạo kim quang từ bên trong bắn ra, ánh sáng làm cho người ta không thể mở mắt, kèm theo đó là một cỗ khí phách kinh sợ chur thiên, khiến hư không bắt đầu tan rã, thời không lùi bước.

Lôi Đình thân thể nhoáng lên một cái, không tự chủ được lui về phía sau mười trượng, ánh mắt hoảng sợ nhìn tòa hoàng kim cổ điện kia, ánh mắt xuyên thấu qua cửa cung, rơi vào trên một bộ chiến giáp hoàng kim.

Khi cửa cung hoàn toàn mở ra, một bộ chiến giáp hoàng kim đầy đủ đứng vững vàng ở trung tâm hoàng kim cổ điện, tản mát ra chiến ý kinh khủng kinh sợ chur thiên, làm người ta không dám tiến tới gần.

Hoàng kim chiến giáp này được trang bị đầy đủ, tựa như một đại nhân vật nào đó, mặt ngoài kim quang lưu chuyển, một hoàng kim chiến thương ngạo nghễ dựng đó, tản mát ra hơi thở tuyệt sát hung hoành.

Tần Thiên cúi đầu không dám nhìn thẳng, run giọng nói: “Sát khí thật là kinh khủng a, chiến ý thật cao, đây là một chiến hồn sao, bảo vệ nơi này à”

Lôi Đình sắc mặt âm trầm, không nhúc nhích nhìn hoàng kim chiến thương cùng hoàng kim chiến giáp kia, chậm rãi nói: “Đây là một linh khí, có thể trấn áp số mệnh, lực chiến đấu kinh người”

“Lấy thực lực của ngươi, có biện pháp thu nhận nó không?”

Lôi Đình lắc đầu nói: “Trong hoàng kim chiến sĩ này có đề lại ý chí bất hủ, có thể thúc dục chiến giáp, bộc phát ra uy lực khủng bố. Tình huống trước mắt, bên ngoài hoàng kim cổ điện hư không đã hoàn toàn bể tan, thời không cũng bị vặn vẹo, muốn tiến gần cổ điện cũng không dễ dàng gì”

Tần Thiên có chút tiếc nuối, một linh khí bày ra ở trước mặt lại không thể thu được, cái này thật sự không có thiên lý mà.

“Đi thôi, chúng ta đổi chỗ khác, không cần lãng phí tinh lực ở chỗ này”

Lôi Đình mặc dù rất không muốn, nhưng quyết đoán rời đi.

Theo như Lôi Đình phân tích, không trả giá thảm trọng tuyệt đối không cách nào nhận được hoàng kim chiến giáp này.

Hiện tại đang ở Trầm Nguyệt Cốc Quốc, vì một hoàng kim chiến giáp mà đi mạo hiểm, căn bản không đáng giá chút nào, bởi vì nơi này có rất nhiều đồ trân quý.

Đường hầm địa cung rắc rối phức tạp, Lôi Đình mang theo Tần Thiên di chuyển cẩn thận, ở một khúc cua, Tần Thiên phát hiện một chương ấn, đường vân hợp thành bốn chữ ‘Đại Đại tự nhiên’

“Tìm quanh đó xem sao, nhìn xem có còn chương ấn như thế này nữa không”

Lôi Đình hai mắt nhìn kỹ, bình tĩnh như hấn cũng hiển lộ vẻ khiếp sợ.

“Này ... này Là đường vân chi thân trong truyền thuyết sao? Cao thủ đạt tới cảnh giới gì, mới có thể đem bản thân luyện đến hồn nhiên thiên thành?”

Tần Thiên nghi hoặc nói: “Người lưu lại chương ấn này rất lợi hại phải không?”

Lôi Đình sợ hãi than: “Đầu chỉ là lợi hại, mà chính là khủng bố. Ta đến bây giờ còn chưa từng nghe nói qua, trên đời này còn tồn tại cao thủ như thế này. Quả thực Khởi Nguyên đại lục khác xa so với cùng nơi khác”

Tần Thiên cười cười, không nói gì, hiện tại cảnh giới của hấn quá thấp, căn bản không muốn suy nghĩ quá nhiều.

“Nơi này còn có một cái nữa”

Trải qua một phen tìm kiếm, hai người lại tìm thấy một chương ấn khác, là nằm ở một khúc cua.

“Đi theo hướng chương ấn, tất có thu hoạch”

Tần Thiên cùng Lôi Đình cẩn thận tìm tòi, cách mỗi một hai trăm trượng, liền có thể phát hiện một cái chương ấn, chỉ dẫn cho hai người đến chỗ sâu trong địa cung.

“Ngươi có phát hiện không, tầng thứ hai này khác với tầng thứ nhất, số lượng cung điện ít hơn nhiều. Chúng ta đi chuyển lâu rồi, vậy mà chỉ phát hiện một

tòa hoàng kim cổ điện, ẩn giấu một thanh linh khí”

Giờ phút này, hai người đã không đuổi kịp Cổ lão tam.

Tầng thứ hai địa cung này mặc dù hung hiểm, nhưng chỉ cần không đụng vào những thứ trong thạch thất, chỉ việc theo thông đạo tiến về phía trước, nguy hiểm tương đối rất nhỏ.

Đột nhiên, Tần Thiên dừng bước, kéo kéo tay Lôi Đình.

“Phía trước có nguy hiểm, khu vực này khác với nơi khác”

Lôi Đình nhìn về phía trước, trái phải đều có một lối đi, tạo thành khu vực hình thoi, hình như bên trong ẩn giấu hung thú thái cổ.

Lôi Đình phát ra một cổ dò xét, vừa mới tiến tới gần liền bị xét nát, còn có một cổ sát khí hung mãnh nghịch hướng đuổi theo, muốn cắn nuốt thần thức Lôi Đình.

Gầm nhẹ một tiếng, Lôi Đình vung tay phải đánh ra một quyền, lôi điện quán trên cánh tay hóa thành lôi kiếp lực, nhất cử đem sát khí này phá hủy.

Cảm ứng được lôi kiếp lực, khu vực hình thoi kia đột nhiên bắn ra tia sáng yêu dị, một con viễn cổ hung thú như ẩn như hiện từ từ ngưng tụ trên không trung, nhìn qua rất cách xa mà kinh khủng, thật giống như ở một thời không nào đó, khóa chặt hai người ngoại lai là Lôi Đình và Tần Thiên.

Tần Thiên trái tim có chút lạnh giá, theo bản năng lui về phía sau Lôi Đình, thấp giọng nói: “Đây là thứ đồ chơi gì vậy, dĩ nhiên làm cho tâm thần ta run rẩy”

Lôi Đình sắc mặt cũng ngưng trọng, trầm giọng nói: “Đồ chơi này rất kinh khủng, có điểm giống như là hung thú viễn cổ ở thời không khác, nhưng nó lại trấn thủ ở nơi này, bởi lẽ cho chúng ta một loại cảm giác xa xôi là vậy.

Tần Thiên ngạc nhiên nói: “Một hung thú viễn cổ ở thời không khác, lại có thể trấn thủ ở nơi này? Điều này sao có thể được?”

Lôi Đình cười khò, nói: “Thái cổ vũ trụ không gì không có, cái này tính là gì. Trước hết, chúng ta rời đi nơi này, lấy thực lực chúng ta ở chỗ này là không thể xông vào được”

Tần Thiên chần chờ, nói: “Ta có thể cảm ứng được phía trước có thứ tốt, cứ như vậy rời đi thật sự có chút đáng tiếc a”

Lôi Đình khuyên nhủ: “Nơi này có hung thú viễn cổ thủ hộ, khẳng định có ẩn giấu vật cực kỳ bí mật, nhưng cũng không thể lấy được một cách dễ dàng đâu”

Tần Thiên nhìn khu vực hình thoi phía trước, Bất Tử chi tâm khẽ nhảy lên, muốn hấn đi tới đó.

“Ta nghĩ là muốn thử một lần, ngươi chờ ta ở đây”

Lôi Đình kinh ngạc nói: “Ngươi xác định?”

Tần Thiên vuốt vuốt cằm, chậm rãi hướng phía trước đi tới.

Lôi Đình thấy thế, hơi chút chần chờ, ngay sau đó liền đuổi theo, nhưng bị Tần Thiên ngăn lại.

“Không nên theo, cứ ở nguyên tại chỗ chờ ta”

Tần Thiên ngữ khí không thỏa hiệp, tràn đầy tự tin.

Thông đạo khu vực hình thoi được phân thành hai phía trái phải, Tần Thiên chọn đường bên phải đi tới, đi về phía trước khoảng chừng tám mươi trượng, liền hiện ra một ngã rẽ.

Tần Thiên rẽ trái, hướng vị trí trung tâm khu vực hình thoi tiến tới gần.

Ở hai bên phía trên lối đi đều là thạch bích, có một đạo hồng ảnh đang di động, thật giống như tại bên trong thạch bích có ẩn giấu hung thú vậy, Tần Thiên đi tới, hồng ảnh kia liền đuổi theo, trong lúc đó vẫn giữ một khoảng cách nhất định.

Hồng ảnh kia nhìn qua giống như huyết miêu, hình thể khoảng một trượng, một đôi mắt màu đỏ sậm lộ ra hung quang, mặc dù ngăn cách bởi thạch bích, nhưng cũng có thể làm cho Tần Thiên toàn thân tê dại.

Chậm rãi đi tới, Tần Thiên cẩn thận lưu ý thạch thất ở hai bên, đôi mắt nhìn lại có ít nhất 120 gian thạch thất, trên cửa của mỗi thạch thất đều được đánh số.

Tần Thiên cất lực đi tới, mỗi một bước đều hao phí rất nhiều lực lượng, tại trong hư không ngưng tụ một cỗ áp lực siêu nặng không nhìn thấy, nặng như núi vậy, đè lên người Tần Thiên.

Cái thông đạo cũng không dài lắm, chỉ vền vẹn khoảng mười trượng mà thôi, phía trước là một ngã tư, ở đó chính là trung tâm khu vực hình thoi.

Tần Thiên toàn lực thúc dục Cửu Huyền tâm pháp, chân khí trong cơ thể cuộn cuộn lưu động, thanh âm truyền ra như trường giang đại hải, chống lại áp lực siêu nặng này.

Tần Thiên nhìn thạch thất hai bên, trừ việc đánh số khác nhau ra, nhìn không ra có điểm khác biệt gì, nhưng phía sau mỗi một cửa đá, đều hiện lộ ra một cỗ hấp dẫn không hiểu, hấp dẫn Tần Thiên đi tìm bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Một Thủ Ấn Khác

Tần Thiên cắn răng kiên trì, không nhúc nhích.

Loại hấp dẫn này cực mạnh, đối lại là những người khác khẳng định chịu không nổi, nhưng Tần Thiên có Bất Tử chi tâm, người bình thường không thể sánh bằng, so sánh sự nhẫn nại mạnh hơn rất nhiều so với người thường.

Cước bộ trầm trọng, Tần Thiên khó nhọc tiến lên phía trước, ước chừng được mười trượng đã hao phí của hắn một nén nhang công phu, cuối cùng toàn thân mồ hôi như mưa, bằng vào ý chí lực vô cùng kiên định, rốt cục cũng đi tới vị trí trung tâm khu vực hình thoi.

Tại giao lộ ngã tư, nhân sinh lần lượt thay đổi.

Tần Thiên một mồ hôi không ra hơi, nơi này đối với hắn mà nói, quả thực rất quý giá.

Nhưng, Tần Thiên có điều không rõ, bởi vì tu vi của hắn cực thấp, nên nhận được ảnh hưởng cũng không lớn.

Nếu đối lại là Lôi Đình, một thân tu vi cao thâm, sẽ bị hoàn cảnh đặc thù ở nơi này giam cầm.

Khu vực hình thoi này nhìn thì có vẻ yên lặng, trên thực tế hung hiểm khó lường.

Lúc này Tần Thiên không để cho Lôi Đình đi theo, là tương đối sáng suốt.

Nhìn bốn phía, Tần Thiên dụng tâm cảm thụ sự lưu chuyển của thân thể, Bất Tử chi tâm đập lên rất nhỏ, cũng không mãnh liệt, nhưng hắn là có đồ vật nào đó đang hấp dẫn nó.

Đột nhiên, Tần Thiên lại thấy được tiêu ký chương ấn kia, là ở vị trí bên phải cách một khoảng không xa, gần sát một gian thạch thất.

Tần Thiên cắn răng đi về phía trước, đi tới bên cạnh gian thạch thất kia, kết quả phát hiện trên cửa của thạch thất còn có một chương ấn tinh xảo, chương ấn này so với nhìn thấy cái trước kia hoàn toàn bất đồng.

Cái chương ấn này hết sức mảnh khảnh, khắc sâu vào đá khoảng ba phân, chương văn quanh co khúc khuỷu, thật cẩn thận phân biệt mới thấy được nó có hình dạng chữ viết.

“Đại Đạo chí giản! Đại Đạo tự nhiên, dĩ nhiên là hai loại khác nhau”

Chương ấn mảnh khảnh để lại bốn chữ cổ ‘Đại Đạo chí giản’, còn chương ấn mờ hồ thì lưu lại bốn chữ ‘Đại Đạo tự nhiên’, hai chữ trước giống nhau, hai chữ sau bất đồng, ý tứ cũng khác biệt rất nhiều.

Nhìn cửa đá, Tần Thiên không có vọng động, sau một hồi cảm ứng, trên mặt lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Gian thạch thất này ngoài hai loại chương ấn đặc thù kia, ta không thể nào cảm ứng được bất cứ dị thường nào, đây rốt cục là chuyện gì xảy ra vậy?”

Nhắm mắt lại, Tần Thiên buông lỏng toàn thân, dụng tâm thể hội tâm linh, từ từ xoay người hướng một hướng khác bước đi.

Đột nhiên, Tần Thiên dừng bước, mờ mắt, phát hiện mình đã đứng bên ngoài một gian thạch thất.

Cửa đá cao ngang bằng Tần Thiên, một đạo hồng ảnh vắn vẹo biến hình hiện lên trên cửa đá, đang giương nanh múa vuốt về phía Tần Thiên, tựa như muốn đem hắn xé nát tan tành.

Tần Thiên theo bản năng lùi về phía sau một bước, ánh mắt hít lại nhìn cửa đá, ngoại trừ hồng ảnh này ra, trên cửa đá còn có một khô lâu nữa, tản mát ra huyết quang.

Tần Thiên có điểm hít thở không thông, loại huyết quang này xâm hồn thực phách, làm hấn cảm thấy cực độ bất an.

Bên trong gian thạch thất không hiểu này, rốt cục là có ẩn giấu cái gì.

Trầm mặc chốc lát, Tần Thiên từ từ khôi phục tỉnh táo, bắt đầu suy nghĩ làm cách nào để tiến vào bên trong gian thạch thất kia.

Hồng ảnh giương nanh múa vuốt, huyết khô lâu xâm hồn thực phách, hai loại phòng ngự này quả thực hung hiểm khó lường, Tần Thiên mặc dù có thái cổ bất diệt thể, cũng không ý nguyện ném thử.

Song, Tần Thiên suy nghĩ hồi lâu, ngoại trừ xông vào thì không còn cách lựa chọn nào nữa, chỉ có thể đánh cược một keo mà thôi.

Tần Thiên thật cẩn thận tiến tới gần, quay đầu tránh huyết khô lâu kia, đưa tay dùng sức đẩy cửa đá, kết quả không một chút nhúc nhích nào, ngược lại bị hồng ảnh xâm nhập, song chương huyết nhục mơ hồ, một lực lượng kinh khủng đánh bay Tần Thiên chỉ trong nháy mắt, hung hăng va đập lên trên thạch bích, trong miệng phát ra âm thanh ầm to.

Nhìn song chương bị thương nặng, Tần Thiên kêu lên đau đớn, hai tay nổi lên một cổ quang hoa xanh biếc, huyết nhục mấp máy, trong nháy mắt khôi phục lại như ban đầu.

Hừ nhẹ một tiếng, ánh mắt hấn lộ vẻ không phục, đi tới cửa đá lần nữa, sau khi cẩn thận quan sát một hồi, nhanh chóng xuất thủ đẩy cửa đá, kết quả cửa đá phát ra âm thanh ư ư, lộ ra một khe hở nhỏ.

“Ngao ...”

Kêu đau một tiếng, Tần Thiên nhanh chóng đánh ra, một lần nữa song chương huyết nhục mơ hồ.

Lúc này, khô lâu trên cửa đá đột nhiên bắt ra một đạo huyết quang, nhắm trái tim Tần Thiên mà thẳng tiến.

Thất thái chợt lóe, tại trên người Tần Thiên nổi lên một đạo tia sáng hoa mỹ, đó chính là thánh huyết chi quang hiển lộ ra từ trong huyết dịch, thất thái rực rỡ, chống lại huyết sát trở chú do khô lâu phát ra.

Cái đầu khô lâu màu đỏ sậm trên cửa đá dị thường quý dị, có huyết sát trở chú lực, người không biết lai lịch hơi không cẩn thận sẽ hồn phi phách tán, chết oan chết uổng.

Tần Thiên cũng không biết chuyện này, nhưng tại trong cơ thể hấn Thất Thái thánh huyết cảm ứng được huyết sát trở chú lực, biết đồ chơi kia vô cùng đáng sợ, vì vậy tự động triển khai phòng ngự, lấy thánh huyết lực để giải quyết huyết sát trở chú lực, làm cho hấn thoát được một kiếp.

Một lần nữa vọt tới gần cửa đá, Tần Thiên toàn lực thôi động cửa đá, cố nén sự thống khổ huyết nhục mơ hồ, quyết đoán đẩy cửa đá ra, vọt vào trong.

Mới vào bên trong thạch thất, từng đạo huyết sắc quang trụ bổ vào trên người hấn, lực ăn mòn kinh khủng gặm nhấm thân thể hấn, khiến hấn phát ra tiếng kêu thảm thiết từ tận tâm can.

Cửa đá tự động đóng lại, hồng ảnh trước kia ở bên trong thạch bích, giờ phút này đi ra từ trong thạch bích, hóa thành một huyết miêu khổng lồ, quơ quơ miêu trảo lông lánh, hướng không trung vung lên, tức thì năm đạo quang trụ màu đỏ máu buông xuống, tất cả đều nhắm trên người Tần Thiên mà oanh tạc.

Nhưng quang trụ này ẩn chứa huyết sát chi khí cực kỳ khủng bố, ăn mòn huyết nhục, có lực hủ mục gân cốt.

Tần Thiên trước đó không có chút chuẩn bị nào, vừa mới vào liền gặp phải oanh giết liên miên không ngừng, huyết nhục toàn thân nứt ra, cho dù Thái Cổ bất diệt thể cũng không chịu nổi.

Gào thét một tiếng, cái đầu Tần Thiên thiếu chút nữa bị một trảo của huyết miêu bổ ra, ánh mắt tức giận nhìn chăm chăm con quái thú này, hoàn toàn quên mất thực lực của song phương khác biệt rất nhiều, theo bản năng hướng nó phóng đi.

Cười một tiếng quái dị, huyết miêu cũng không tránh không né, miêu trảo hàn quang sắc bén giơ lên, chuẩn vị một chiêu kết liễu tính mạng Tần Thiên.

Tần Thiên tâm thần chấn động, cảm ứng nhạy cảm được nguy hiểm, hàn quang trong mắt lóe ra, đột nhiên té ra ngọc quan tại trong khí hải.

Đây là Bất Tử chi tâm mượn thân thể Tần Thiên, lấy lực huyền diệu thúc động đến ngọc quan, cũng không phải là lực của Tần Thiên.

Thái Cổ bất diệt thể giờ khắc này đang khôi phục toàn diện, những vết thương, huyết nhục trên người Tần Thiên tự động trở lại như cũ.

Khi ngọc quan xuất hiện, một cổ lực kinh khủng chấn nát hư không, khóa chặt huyết miêu, khiến nó không chỗ ẩn núp.

Nhìn ngọc quan bay tới, huyết miêu phát ra tiếng rống nóng nảy, không ngừng quơ miêu trảo phóng ra từng đạo quang trụ huyết sắc, đánh lên ngọc quan, cố gắng đem nó chấn vỡ.

Nhưng kết quả làm cho nó kinh ngạc, ngọc quan ổn định như núi thái sơn, khi tới sát gần huyết miêu liền đột ngột phình to lên, thoáng cái đè huyết miêu xuống dưới, nháy mắt biến thành bụi bặm, không tồn tại.

Sau đó, ngọc quan bay lên, quanh quẩn trên đầu Tàn Thiên, hàng vạn khí quang tự động phủ xuống, tạo thành một phòng ngự quang trảo, bảo vệ an toàn Tàn Thiên.

Thạch thất rất lớn, mênh mông như biển vậy, một cái trận pháp tự động vận hành huyền phù ở bên trong gian thạch thất, nơi xa xa là tinh hà vũ trụ, nhìn qua như mộng như ảo.

Tàn Thiên nhìn một màn này, cả người sợ đến ngây người.

Theo như hần phán đoán, diện tích của thạch thất này không quá mười trượng, nhưng cảnh tượng bày ra trước mắt, là vô cùng mênh mông, giống như liên thông với tinh không.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Tiên Nhân Bất Độ

Một cái trận pháp tự động vận hành huyền phù giữa không trung, thật giống như một góc tinh hà, vừa lúc ngăn cản thông đạo tinh không.

Tàn Thiên lúc này đã khôi phục lại như ban đầu, nhìn không thấy một vết tích bị thương, ngọc quan trên đỉnh đầu chậm rãi tiến tới gần, ánh mắt rơi trên một cái ngọc thai ở khu vực trung tâm trận pháp.

Ngọc thai kia toàn thân trong suốt, lộ ra từ quang nhàn nhạt, nhìn qua hết sức bất phàm.

Nhưng, trên ngọc thai thì không có vật gì, tựa hồ bản thân nó là một chỉ bảo vậy.

Tàn Thiên dời ánh mắt đi, đánh giá trận pháp trước mắt, Bất Tử chi tâm khẽ nhảy lên, Trí Tuệ chi âm vang vọng trong đầu.

Quan sát một lúc, chân khí trong cơ thể Tàn Thiên liền xuất hiện vận chuyển dị thường, dĩ nhiên nhất nhất đối ứng với trận pháp trước mắt kia.

Tàn Thiên rất ư là khiếp sợ, ngay khi hần còn không hiểu chuyện gì xảy ra, đột nhiên tại trong đầu hiện lên Cửu Huyền tâm pháp.

Linh quang chợt lóe, Tàn Thiên lúc này hiểu được.

Bản thân tu luyện Cửu Huyền tâm pháp chính là dung hợp Khởi Nguyên chi đạo cùng với Tạo Hóa thuật, trong đó liên quan đến lĩnh vực trận pháp, bắt quá tu vi của hần hiện tại quá thấp, còn chưa có tư cách tu luyện.

Tình huống trước mắt, trận pháp nơi này tạo áp lực đến hần, khiến cho hần chạm đến một phần nội dung trung hậu kỳ trong Cửu Huyền tâm pháp, bắt đầu đối với trận pháp có lĩnh ngộ nhất định.

Lĩnh ngộ chốc lát, trên mặt Tàn Thiên lộ mỉm cười, thân thể bay lên không trung, vận chuyển ở tốc độ cao nhanh chóng xuyên qua lại trong trận pháp.

Sau một thời gian, Tàn Thiên trở về, miệng thầm mắng: “Cái quỷ trận này quá vô si rồi, lại muốn tại trong một thời gian quy định, phải chuyển động liên tục 108 lần, mới có thể tiến nhập mắt trận”

Tàn Thiên nắm giữ phương pháp phá trận, nhưng trận pháp này làm cho người ta có chút ăn không tiêu.

Một trăm lẻ tám lần a, chỉ cần lặp lại 108 lần đủ để làm học máu, vậy mà nó còn có quy định phải trong một thời gian nhất định phải hoàn thành, cái này không phải cố ý làm tổn hại người ta sao?

Tàn Thiên có chút bất đắc dĩ, đem tổ tông mười tám đời của người bày trận này ra mắng chửi một lần, cuối cùng chỉ có thể cắn răng tiếp tục mà thôi.

Một lần thất bại không tính là thất bại, hai lần thất bại còn có thể lặp lại, ba lần thất bại ý chí chiến đấu không giảm, bốn lần thất bại mắng tổ tông mười tám đời người bày trận.

Năm lần thất bại, sáu lần thất bại ... hai mươi lần, ... năm mươi lần, làm hần thiếu chút nữa giận điên lên.

Đứng ở lối vào, Tàn Thiên cắn răng, cái quỷ trận này không tính là phức tạp, nhưng phương pháp phá trận thật sự quá tổn hại người mà.

Tàn Thiên trước sau thử qua năm mươi lần, mỗi một lần sai cũng tích lũy được một chút, thủy chung không cách nào tại trong thời gian quy định, hoàn thành 108 lần cả đi lẫn về.

“Là thực lực ta không đủ, hay là trận pháp này có điểm ảo diệu khác?”

Sau khi tức giận, Tần Thiên bắt đầu hồi tưởng, đem các loại khả năng suy diễn, cuối cùng cho ra một cái kết luận, trận pháp trước mắt thâm ảo hơn xa xa trong tưởng tượng của hắn.

“Ta nếu có thể nắm giữ ảo diệu của trận pháp này, sau này tu luyện xong, mặc cho cao thủ cửu đại phái ở bên ngoài tức giận đến râu tóc dựng ngược, mà cũng không làm gì được ta”

Nghĩ tới đây, Tần Thiên quyết định, nhất định phải học trận pháp thành công, bởi vì nó thật sự là hãm hại người ta.

Tĩnh tâm ngưng thần, Tần Thiên không vội phá giải trận pháp, ngược lại dụng tâm quan sát kết cấu, cách vận hành trận pháp.

Đây là một loại thể nghiệm khô khan, Tần Thiên từ từ nhập thần, không cách nào tự kiềm chế.

Thời gian không biết trôi qua bao lâu, tại trong đầu Tần Thiên xuất hiện tiếng tiêu nhân nhát, một thiếu nữ ngồi trên mặt trăng hiện lên tại trong đầu hắn.

Một khắc kia, Tần Thiên linh quang chợt lóe, thân thể phiêu phiêu, cả người đang ở giữa không trung nhảy múa, thảnh thơi ở phía tây, thi thoảng ở hướng đông, trong vô tình, xuyên qua trận pháp, tiến vào mắt trận, đi tới bên ngọc thai.

“Ha ha ... thật là đập thiết hài vô mịch xử, hoàn toàn không uống phí thời gian”

Tần Thiên xoay người lại, nhìn trận pháp này, cảnh tượng bất đồng.

Cẩn thận lưu ý, Tần Thiên từ từ tĩnh lại, ở bên ngoài trận pháp này căn bản là nhìn không thấu, chỉ có nhìn lại từ bên trong, mới có thể thấy rõ toàn cảnh, lĩnh ngộ huyền bí ở trong đó.

Tại trong đầu Tần Thiên Trí Tuệ chi âm bắt đầu vang vọng, cả trận pháp biến thành một tinh vân thiểm quang, từ từ hiện lên ở chỗ sâu trong não của hắn.

Khi Tần Thiên lĩnh ngộ hoàn toàn, tinh vân tại trong đầu biến ảo thành một trận phù, tiến vào thức hải của hắn.

Chân mày nhảy lên, Tần Thiên từ trong trầm tư tĩnh lại, lẩm bẩm: “Nguyên lai trận pháp này có tên là Tiên Nhân Bất Độ, không trách nó lợi hại như vậy”

Xoay người, Tần Thiên nhìn ngọc thai, phía trên không có vật gì, cảm giác có chút kỳ quái.

Ngọc thai không lớn lắm, ước chừng một mét vuông.

Tần Thiên đi tới gần nhìn kỹ hồi lâu, nhưng bản thân ngọc thai này hoàn toàn trong suốt, trong suốt lóe sáng, nhìn không ra bất cứ dị thường nào.

Tần Thiên hơi chán chờ một chút, đưa tay phải vuốt ngọc thai, đột nhiên suu một tiếng vội vã thu tay lại, trong miệng mắng không dứt.

Nhìn kỹ, tất cả các ngón tay tay phải Tần Thiên đều bị tróc da bong thịt, máu tươi không ngừng rót trên ngọc thai, huyết dịch bảy màu làm cho trên ngọc thai vốn không có vật gì từ từ hiện lên một quyền sách.

Đó là một quyền sách rất mỏng, vốn vô hình vô sắc, nhìn không thấy, nhưng vô cùng sắc bén, dễ dàng cắt đứt ngón tay của hắn.

Thất Thái thánh huyết của hắn rất cổ quái, coi như hai tay bị chặt đứt, máu cũng sẽ không chảy ra.

Nhưng tình huống trước mắt có điểm cổ quái, chỉ mới cắt nát ngón tay, Thất Thái thánh huyết liền rơi xuống trên ngọc thai, đây chắc là có liên quan đến quyền sách kia.

Giờ phút này, quyền sách kia đang hút lấy Thất Thái thánh huyết, từ từ bắn ra quang thái, chậm rãi bay lên trên ngọc thai, trên mặt bìa hiển lộ ra một chữ ‘Hồn’

Tần Thiên có chút nghi ngờ, chữ ‘Hồn’ này là đại biểu cho cái gì nhỉ?

Trong trầm tư, quyền sách kia hút sạch Thất Thái thánh huyết chảy xuống từ Tần Thiên, hóa thành một đạo lưu quang, nháy mắt chui vào lòng bàn tay phải của hắn.

“Đây là ...”

Tần Thiên ngờ ngác nhìn lòng bàn tay, một chữ “Hồn” nho nhỏ hiện lên rất rõ tại trong lòng bàn tay của hắn.

Chữ hồn này rất kỳ lạ, khi Tần Thiên đưa ánh mắt chuyên tâm nhìn, nó hóa thành vô số ký tự, từng chữ một hiện lên trong đầu của hắn.

Khi mà Tần Thiên dời ánh mắt đi, nó lại khôi phục nguyên dạng, ẩn trong lòng bàn tay.

“Truy hồn chi đạo, Tỏa Hồn thuật, phương pháp Liệt Hồn, Luyện hồn chi diệu. Đây là Liệt Hồn chân kinh!”

Về mặt hần cực kỳ khiếp sợ, không nghĩ tới quyền sách vô hình ở trên ngọc thai này, dĩ nhiên là chân kinh Liệp Hồn danh chấn thiên hạ của Trầm Nguyệt Cốc Quốc. Cái này là bảo vật vô giá a, nghe nói tại Thái cổ vũ trụ cửu đại tinh vực, tổng cộng cũng chỉ có mấy Liệp Hồn thiên sư mà thôi, tất cả bọn họ đều tu luyện Liệp Hồn chân kinh.

Trong số đó, vị Liệp Hồn thiên sư cuối cùng, vì tuổi già nên quy ẩn ở bên trong Trầm Nguyệt Cốc Quốc, vì thế Liệp Hồn chân kinh cũng ở nơi này.

Liệp Hồn chân kinh rất kỳ lạ, mất thường căn bản là nhìn không thấu, trừ phi luyện thành thiên nhãn.

Mà trong kinh thư lại không có một chữ, hoàn toàn là một quyển vô tự thiên thư, người không hữu duyên là không cách là tu luyện cùng lĩnh ngộ nó được.

Tần Thiên hần bởi vì có Thất Thái thánh huyết, khiến cho Liệp Hồn chân kinh hiển hiện ra, do đó dung nhập vào trong lòng bàn tay của hần, biến thành một chữ “Hồn”, đây là điểm rất có ý tứ.

Giờ phút này, Tần Thiên còn chưa tu luyện Liệp Hồn chân kinh, chữ “Hồn” này thật sự cũng không có tác dụng quá lớn.

Theo tu vi của hần ngày càng tinh tiến, chữ “Hồn” trong lòng bàn tay này sẽ trở nên càng thần kỳ hơn, càng ngày càng thần bí, có được lực lượng quý thần khó lường, đề truy hồn, tóa hồn, liệp hồn.

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 110: Tuy Hai Mà Một

Tu luyện tới cảnh giới tối cao, là luyện được hồn, khi đó mới được coi là kinh khủng.

Tương truyền mỗi một vị Liệp Hồn thiên sư, ít nhất cũng là cao thủ Bất Diệt cảnh, thậm chí có khả năng tiến vào lĩnh vực Trường Sinh, nhưng do bọn họ cũng không thoát khỏi chết già.

Những điều này Tần Thiên đã từng nghe Lôi Đình nói qua, hôm nay bản thân lại chiếm được Liệp Hồn chân kinh, sau vui mừng thì không khỏi lo lắng, cái đồ chơi này cũng không thể lộ ra tiếng gió, nếu không tất cả cao thủ Khởi Nguyên đại thế giới, sẽ chạy theo sau móng của mình không bỏ.

Nhìn thoáng qua tình không xa xa, Tần Thiên thối lui khỏi Tiên Nhân bắt độ trận, còn ngọc thai kia vẫn không nhúc nhích.

Tần Thiên đã được Liệp Hồn chân kinh, hần không muốn đem chuyện này làm tới.

Ra khỏi thạch thất, Tần Thiên thuận đường trở về, áp lực siêu trọng vẫn kinh người như cũ, song Tần Thiên cắn răng chịu đựng, thuận lợi.

Trở lại nơi chia tay với Lôi Đình, Tần Thiên không nhìn thấy hần đâu, chỉ nghe tiếng đánh nhau kịch liệt từ xa truyền đến, điều này làm cho Tần Thiên có điều hiểu ra.

Rời khỏi khu vực hình thoi, áp lực siêu trọng liền biến mất.

Tần Thiên cảm thấy một trận thoải mái, lặng lẽ hướng tiếng đánh truyền lại đi tới, kết quả không trông thấy Lôi Đình, ngược lại phát hiện thân ảnh Cỗ lão tam.

Phía trước, rất nhiều quỷ tướng cùng một số cao thủ không rõ lai lịch giao chiến, chiến hòa lan ra một vùng rất lớn.

Cỗ lão tam núp ở trong một gian thạch thất, giờ phút này đang rón rén đẩy cửa đá đi ra bên ngoài.

Tần Thiên nhãn thần khẽ động, lặng lẽ núp trong bóng tối, chăm chú lưu ý nhất cử nhất động của Cỗ lão tam.

Chỉ chót lát, Cỗ lão tam tiến sát gần khu vực hình thoi, bỗng dừng bước, cẩn thận đánh giá khu vực hình thoi, lầm bầm: “Nơi này là đại hung chi địa, tất có dấu bảo vật, đáng tiếc ...”

Chợt lóe, Cỗ lão tam xoay người hướng lối đi bên trái bước đi, giống như là phát hiện cái gì đó.

Tần Thiên nhanh chóng đuổi theo, theo sát không bỏ, chỉ nháy mắt hai người biến mất ở nơi xa xa.

Lôi Đình kể từ khi Tàn Thiên xông vào bên trong khu vực hình thoi, vẫn như cũ chờ đợi ở chỗ cũ.

Nhưng mà rất lâu không thấy Tàn Thiên đi ra, điều này làm cho Lôi Đình rất lo lắng.

Đảo mắt hai canh giờ trôi qua, Lôi Đình thật sự không đợi nữa, chuẩn bị tiến vào khu vực hình thoi tìm kiếm Tàn Thiên, ai ngờ vào lúc này, tại trong thông đạo bỗng truyền đến tiếng đánh nhau.

Lắng nghe chót lát, Lôi Đình kinh nghi nói: “Không chỉ một người, chẳng lẽ có cao thủ khác xông vào sao?”

Chợt lóe rồi biến mất, Lôi Đình biến mất ở cuối thông đạo, hiện ra tại trường đánh nhau.

Nơi đó cách cửa vào tầng hai không xa, tổng cộng có 6 người, tất cả đều là cao thủ Khởi Nguyên cảnh.

“Sư huynh, nơi này quý tướng nhiều lắm, chúng ta hay là thôi lui đi”

“Không thể lui, chúng ta phải vượt qua. Tin tức Trầm Nguyệt Cổ Quốc sắp hiện thế thiên hạ điều biết, chúng ta không thừa dịp này đánh cược một phen, đợi đến khi đêm trăng tròn cái gì cũng không còn”

Sáu người nà phục giống nhau, hẳn là xuất thân từ một môn phái nào đó, nhưng thực lực không cao.

Vị sư huynh cầm đầu kia chỉ có cảnh giới Nguyên Anh, năm người còn lại đều là cảnh giới Kim Đan.

Lôi Đình không nhúng tay vào, hẩn ẩn núp trong hư không, cẩn thận lưu ý tình huống, âm thầm tìm kiếm Cổ lão tam.

Địa cung, tầng thứ hai rất khác so với tầng thứ nhất, dò xét ở tầng thứ nhất chịu rất nhiều hạn chế, tầng thứ hai tương đối ít hơn nhiều.

Ngoại trừ một số khu vực đặc biệt ra, phần lớn đều không bị hạn chế.

Lôi Đình dò xét hồi lâu, cũng không tìm được Cổ lão tam ở chỗ nào, điều này làm cho hắn rất kinh ngạc.

Lúc này, phía trước truyền đến một tiếng thét thảm thiết, một vị cao thủ Kim Đan cảnh bị giết dưới chiến thương quý tướng.

Năm người còn lại vừa sợ vừa giận, liền tạo thành một cái trường xà trận, toàn lực xông về phía trước.

Trong thông đạo, mấy trăm quý tướng cơ hồ bị hết lối đi.

Giao phong kịch liệt liên tục, kèm theo đó là tiếng kêu thảm thiết, làm cho cổ thành bị vùi lấp dưới đất mấy ngàn năm có thêm vài phần hương vị tiêu sát.

Lôi Đình xa xa nhìn lại, năm người tạo thành trường xà trận rất nhanh bị phá nát, không lâu sau liền chết thêm ba người, hai người cuối cùng liều chết phá vòng vây, may mắn trốn thoát.

Lôi Đình chợt lóe, trên mặt đất bốn cổ thi thể biến thành bụi phấn, chỉ còn huyết tinh chi khí lan tỏa khắp không trung.

“Trừ bốn viên Kim Đan ra, cái gì cũng không có, mấy tên ma quỷ này thật đúng là nghèo kiết xác a”

Lôi Đình lấy Kim Đan là do cảm thấy bỏ thi tiếc, có thể cho Tàn Thiên dùng.

Trên người Lôi Đình cũng có một ít đan dược, nhưng lại không thích hợp cho cảnh giới lúc này của Tàn Thiên phục dụng.

Lúc này, cửa vào tầng thứ hai được mở ra, thoáng cái xông vào mười vị cao thủ, rất nhanh giao chiến cùng mấy vị quý tướng kia.

Lôi Đình ẩn núp trong bóng tối, đứng xa xa mà nhìn.

Lần này tới hơn mười vị cao thủ cao thấp khác nhau, phần lớn là cao thủ Khởi Nguyên cảnh, cũng có mười mấy cao thủ Tạo Hóa cảnh, tất cả đều là cảnh giới Thiên Nhân cùng Thần Biến, là nhân vật thuộc cảnh giới thấp nhất trong Tạo Hóa cảnh.

“Những cao thủ này đoán chừng là trong một vài thế lực nhỏ ở Mạnh Châu, nhân cơ hội này muốn kiếm được một ít chỗ tốt. Thế lực chân chính hẳn là đang còn phía sau”

Những cao thủ này chia làm mấy tổ, toàn lực phá vòng vây, chỉ mất một nén nhang công phu, lưu lại một vài thi thể, rồi biến mất trong thông đạo.

Lúc này đây, Lôi Đình thu hoạch bốn viên Kim Đan, còn có một tấm bản đồ.

Nhìn kỹ, bản đồ dĩ nhiên lại giống như đúc bản đồ của Cổ lão tam, Lôi Đình nhất thời ngây người.

Hai tờ bản đồ giống nhau như đúc, điều này nói rõ cái gì?

Trầm tư chốc lát, Lôi Đình cảm thấy trong chuyện này có điểm cổ quái, mau mau tìm được Tần Thiên, rời khỏi nơi này.

Đột nhiên, một cổ hơi thở huyền diệu từ ngoài bay tới, làm hấn cảnh giác.

“Không tốt, có cao thủ xuất hiện”

Chột lóe trở lui, Lôi Đình ẩn nấp xa xa.

Một lát sau, tại cửa vào quang hoa vạn đạo, một đoàn người sai bước bước vào, khí độ thông dong.

“Là cao thủ Thiên Nguyên phái, trong số đó có cao thủ Bất Diệt cảnh”

Lôi Đình lặng lẽ trở lui, không dám nhìn coi, tránh bị phát hiện.

Trở lại phụ cận khu vực hình thoi, Lôi Đình nhạy cảm phát hiện hơi thở Tần Thiên lưu lại, nhanh chóng hướng nơi xa bay đi.

Trong nội cung địa cung, thỉnh thoảng nghe tiếng kinh hô rống giận truyền đến, rất nhiều khu vực đã phát sinh giao chiến.

Lôi Đình chỉ mất chốc lát công phu, đuổi theo Tần Thiên, thấy hấn đang ở xa xa theo đuôi Cổ lão tam.

“Có những cao thủ khác xông vào, trong tay cũng cầm tấm bản đồ này. Mặc khác, cao thủ Thiên Nguyên phái cũng tới, trong đó có cao thủ Bất Diệt cảnh”

Tần Thiên nhận lấy tấm bản đồ, sắc mặt liền ngăn ngor, trong đầu suy nghĩ hàng vạn hàng nghìn lần, trầm giọng nói: “Nhất định tấm bản đồ có âm mưu, mà tuyệt không chỉ có hai tấm, hấn là rất nhiều. Ta đoán chừng có rất nhiều thế lực hướng nơi này chạy tới, sau đó không lâu là cao thủ tụ hợp, phong vân hội tụ a”

Lôi Đình đồng ý nói: “Ta cũng cho rằng như thế, đây là kẻ xấu bày trò, chúng ta nhanh chóng rời khỏi nơi này”

Tần Thiên suy nghĩ một chút, cười nói: “Không vội, đục nước béo cò tất sẽ kiếm được chỗ tốt. Chúng ta trước hết cứ trông chừng Cổ lão tam, ta cảm giác được, cảm thấy hiểu biết của hấn nhiều hơn trong tưởng tượng của chúng ta”

Lôi Đình không có phản bác, hấn cũng không muốn rời đi, dù sao bảo vật mà Trầm Nguyệt Cổ Quốc lưu lại thật sự mê người.

“Đây là số Kim Đan ta vừa mới thu hoạch, ngươi cầm đi”

Bạn đang đọc truyện *Cửu Vực Tà Hoàng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.